

(5)

فتاویٰ

دَارُ الْعُلُومِ دِلَوِی
مکمل اومدلل

له افاداتو

حضرت مفتی عمر بن محمد الرحمن عثمانی صاحب

تر هدايت لاندی

حکیم الاسلام حضرت مولانا محمد طیب صاحب

ترتیب

مولانا محمد ظفر الدین صاحب

تخریج اونوی زیاتونا

مولانا محمد یامین صاحب

غیر ونعی

مجتهد ساجد

مکتبہ رشیدیہ

سرکی روڈ کوٹہ



www

Maktaba Tul Ishaat .com



تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

تفاسیر	خطبات	منطق
احیث	سیرت	معانی
فقہ	تاریخ	تصوف
سوانح حیات	صرف	تقابل ادیان
درس نظامی	نحو	تجوید
لغت	فلسفہ	نعت
فتاوی	حکمت	تراجم
اصلاحی	بلاغت	تبلیغ و دعوت
تمام فنون		



دموجوده وخت په دار الافتاء كى دمروجه نسخو مطابق، دنوى تخريج سره اعلى كمپوټري چاپ

فتاوى دارالعلوم ديوبند

مع رسالة (النظم المستطاب لحكم القراءة في صلاة الجنازة بأم الكتاب)
للعلامة الشُّرُّنْبَلَالِي رَحِمَهُ اللهُ صاحب نور الإيضاح

په آسكانه اور وانه كنده كاري پښتو

كتابُ الصَّلَاةِ (خلورمه رُبع)
پنجم جلد ۵

تأليف: مفتي اعظم عارف بالله حضرت مولانا مفتي عزيز الرحمن صاحب عثمانى
(دارالعلوم ديوبند اول مفتي)

په لار ښوونه د: حكيم الاسلام حضرت مولانا قاري محمد طيب صاحب (مهتم دارالعلوم ديوبند)

مرتب: مولانا محمد ظفیر الدين صاحب، رفيق شعبه ترتيب فتاوى دارالعلوم ديوبند
اضافه تخريج جديد: مولانا مفتي محمد صالح، رفيق دارالافتاء جامعة اسلاميه، بنوري ټاؤن كراچي
ژباړه، تعليقات او تحقيق: مولانا الحافظ محمد احمد الحقاني الأفغاني، فاضل حقانيه، پشاور
زیر نگراني: شيخ الحديث حضرت مولانا الشيخ عبد القادر النهر كاريزي (دامت بركاتهم العالیة)

مکتبہ چلبیہ

کاسی روڈ، کوئٹہ : 0812662448

ٲٲول ٲٲوق
مٲنوظوٲ

© All Rights Reserved

al-ilmcorp@hotmail.com

لومړۍ چاپ

۱۴۳۰ ربيع الاول هـ \ مارچ ۲۰۰۹ م

Maktabah Habibiyah

Publishing Organization

مکتبہ حبیبیہ

خپرونکی اداره

ارگ بازار کندهار ، افغانستان ، گرځنده تلفون : 0799447413 Mob :
Kasi Road, Quetta, Pakistan . Phone : 0812662448 شميره :
العلم کمپيوٲرز، کوئٲه پاڪستان، گرځنده تلفون شميره: 03218016371 Mob: AL-ILM Computers, Quetta.

دفتاویٰ دار العلوم دیوبند مدلل او مکمل (پښتو) دمضامینو فہرست، جلد ۵

مخ	مضمون
۴۱	﴿ باب الجمعة ﴾
۴۱	الباب الخامس عشر: فی صلوٰۃ الجمعة
۴۱	دکم کلی آبادی چی یوسل پنځه ویشټ ۱۲۵ کورونه وی په هغه کی جمعه او
۴۱	اختر درست نه دی
۴۱	دولسوالی په حدودو کی جمعه درست نه ده
۴۱	چیری چی تحصیلدار وی او آبادی دوه زره ۲۰۰۰ وی هلته جمعه جائز ده
۴۲	دمصر فناء (شا وخوا)
۴۲	دهندوستان په بنار کی جمعه جائز ده
۴۲	دخطبی په حای دقرآن کریم رکوع کافی ده
۴۲	په دری څلور سوه آبادی والا کلی کی جمعه درست نه ده
۴۳	چی مؤذن خطیب ته دبعضو جملو ویلو څخه وروسته امساء ورکوی دا درست نه دی
۴۳	دتکبیر په وخت کی درود په جهر سره ویل ثابت نه دی
۴۴	په کم حای کی چی دجمعی لمونځ جائز نه وی هلته په کولو سره گناه کیږی
۴۵	دجمعی په خطبه کی وعظ درست دی اوکه نه؟
۴۵	آیا په هندوستان کی دجمعی او داخترانو لمونځ درست دی؟
۴۵	داحتیاط الظهر حکم نسته
۴۵	دجمعی داول اذان وروسته خرڅول اخیستل جائز نه دی
۴۶	په پنځه سوه یا یونیم زر آبادی کی جمعه درست نه ده
۴۶	مخکی بنار وو او بیا وران سو (۴۰۰) آبادی پاته سوه نو جمعه پکښی جائز نه ده
۴۷	په بنار او ولسوالیو کی داحتیاط الظهر ضرورت نسته
۴۸	په جمعه کی تلوار مطلوب دی
۴۸	دجمعی دپاره مستحب وخت
۴۸	دجمعی دقعدې په نیولو سره دجمعی لمونځ وسو
۴۹	ددوهم اذان څخه وروسته به نه دعاء ویل کیږی اونه به جواب ورکول کیږی
۴۹	په کلیو کی جمعه څنگه ده؟
۵۰	دجمعی دخطبی په شروع کی تعوذ او تسمیه

مخ	مضمون
۵۰	دکلی پر خلگو باندی جمعہ فرض نہ دہ
۵۳	دوہم اذان بہ دمنبر پہ خوا کی کول کیبری
۵۴	ہغہ دوه جوماتونہ چی نژدی نژدی وی نوپہ دواہو کی جمعہ درسته دہ
۵۴	ولسوالی او لویہ آبادی
۵۵	پہ پښتو (یا فارسی او اردو) ژبه کی خطبہ داحتیاط خخہ خلاف دہ
۵۶	پہ رمضان المبارک کی جمعة الوداع ثابتہ نہ دہ
۵۶	کہ پہ خطبہ کی دصحابہ کرامو ﷺ ذکر رانسی نوہم بہ خطبہ درسته وی
۵۶	دخطبی داذان جواب پہ ژبی سرہ درست نہ دی
۵۷	دکم کلی آبادی چی (۱۲۵۴) وی پہ ہغہ کی جمعہ
۵۷	دافضل سہی پہ موجودگی کی بل خوک امام جوړول
۵۷	پہ پنځو کسانو باندی دجمعې لمونځ درست دی او کہ نہ؟
۵۸	پہ کوچنی کلی کی جمعہ مکروه تحریمی دہ
۵۸	دضرورت پہ وخت کی صفونہ خیرل اومخکی تلل درست دی
۵۸	دصف نیغولو (سیدہ کولو) دپارہ پہ لوړ اواز سرہ وینا درسته دہ
۵۸	ددوو زرو پہ آبادی کی جمعہ
۵۹	پہ کلی کی جمعہ
۵۹	دیوی آبادی پہ دیرو جوماتونو کی پہ نمبر نمبر جمعہ کول
۶۰	پہ ځنگلی مقام کی جمعہ درسته دہ او کہ نہ؟
۶۰	پہ دوه زره (۲۰۰۰) آبادی کی دجمعې لمونځ جائز دی
۶۱	پہ عرفات کی دحضور ﷺ دجمعې دلمانځہ نہ کولو وجہ
۶۱	دجمعې ددوہم اذان خخہ وروسته دعاء
۶۱	ددواہو خطبو پہ مینځ کی دعاء
	کہ چیری کلی تہ دښار داذان اواز راځی نو بیا ہم پر ہغوی باندی جمعہ
۶۲	ضروری نہ دہ
۶۲	دښار پہ باغ او ځنگل کی جمعہ درسته دہ
۶۲	پہ غیر عربی خطبہ کی اختلاف
۶۳	دکافرو پہ ملک کی جمعہ او دہغہ متعلق پوښتنہ
۶۶	خطیب لره دخطبی پہ وخت کی امساء نیول

مخ	مضمون
۲۷	چی آبادی دری زره وی نو جمعه جائز ده
۲۷	د جمعی خخه مخکی وعظ ا ودوعظ خخه مخکی په اواز سره درود ویل
۲۷	په خطبه کی د حضور ﷺ په نوم باندی خطیب لره درود ویل څنگه دی
۲۸	د خطبی خخه مخکی ټولو خلگو لره په اواز سره درود ویل ثابت نه دی
۲۸	درسول الله ﷺ په قباء کی قیام او د جمعی د لمانځه بحث
۷۱	که خطبه یوسری وویای او امامت بل سړی ورکړی نو د ادرست دی
۷۱	د جمعی د دوهم اذان په جواب کی بحث
۷۴	د باران په موده کی د جمعی لمونځ په جمعی سره په کورکی کولی سی
۷۴	کم خلگ چی پنځه وخته لمونځ نه کوی دهغوی د جمعی لمونځ هم درست دی
۷۴	د جامع جومات په لمانځه کی د ثواب زیاتوالی صرف د فرضو سره متعلق دی
۷۵	د سنت والاوو انتظار خطیب د پاره ضروری نه دی
۷۵	د جمعی په ورځ د اول اذان خخه مخکی او د لمانځه خخه وروسته تجارت درست دی
	په قدر د ضرورت د عربی خطبی ویلو خخه وروسته په پښتو یا فارسی، اردو
۷۲	کی وعظ د سنتو خلاف دی
۷۲	په لویه آبادی کی جمعه واجب الاداء ده
۷۲	په کوچنی کلی جمعه درست نه ده ، برابر خبره ده که هلته دکان هم وی
۷۲	د جمعی لمونځ د شرائطو دنستوالی په صورت کی بندول
۷۷	د جمعی په ورځ د جمعی د لمانځه خخه مخکی نوکان اخیستل
۷۸	دمصر دفناء تعریف
۷۹	په یو جومات کی د جمعو تعدد مکروه دی
۷۹	دوهم اذان په جومات کی دننه درست دی
۸۲	دفناء په تعریف کی اختلاف اوراجح قول
۸۲	دهندوستان دار الحرب کیدلو په صورت کی هم جمعه جائز ده
۸۳	کمه قلعه چی دمصر په فناء کی ده په هغه کی جمعه درست نه ده
۸۳	په ښار کی د جمعی تعدد جائز دی
۸۴	دهمساء په تکیه کولو خطبه ویل مکروه نه دی
۸۵	چیری چی دغوا قربانی نه کیږی هلته هم د جمعی او داختر لمونځ درست دی
۸۵	د خطبی په وخت کی سنت کول درست نه دی

مخ	مضمون
۸۶	حضرت امام ابوحنیفہ رحمۃ اللہ علیہ پہ نزد عربی خخہ علاوہ پہ بلہ ژبہ کی خطبہ
۸۶	درمضان المبارک پہ آخری جمعہ کی الوداع، الفراق ویل ثابت نہ دی
۸۶	پہ ہغہ قلعه کی جمعہ درستہ نہ ده پہ کمہ کی چی دآمد اورفت عام اجازہ نہ وی
۸۷	دجمعہ دپارہ دخومره لمونخ گزارو موجودگی ضروری ده؟
۸۷	پہ کلی اوخنگل کی جمعہ درستہ نہ ده
۸۷	پہ جمعہ کی خطبہ مختصرہ پہ کار ده اوقرائت مسنون
۸۸	جمعہ پرینسول گناہ ده
۸۸	امام دجمعہ دپارہ دباندی ولاړ سی اوکہ نہ دماپننن امامت ورکړی
۸۹	پہ خطبہ کی خہ خہ ویل پہ کاردی؟
۸۹	امام دخطبی پہ حالت کی دچا تعظیم وکړی اومنبرته یی راوستی نولمونخ
۸۹	وسو اوکہ نہ؟
۸۹	دسلطان المعظم نوم پہ خطبہ کی اخیستل اودعاء ورته کول خنګہ دی؟
۹۰	پہ کالا پانی (علاقہ) کی جمعہ جائز ده
۹۰	پہ کوچنی کلی کی جمعہ درستہ نہ ده برابرہ خبرہ ده کہ مصلحت ہم وی
۹۰	الوداع وغیرہ شعرونہ ویل دروافضو طریقہ ده
۹۱	دکلی دخلگو دپارہ دجمعہ اداء کولو دپارہ بنار ته تلل ضروری نہ دی
۹۱	پہ کار خانہ کی جمعہ جائز ده
۹۲	دجمعہ آیت قطعی الدلالت دی
۹۲	دجمعہ نیت
۹۲	دکور داحاطی پہ جومات کی جمعہ
۹۲	دخطبی خخہ مخکی وعظ درست دی
۹۳	کم خای چی دشوافعو پہ نزد جمعہ جائز وی، آیا حنفی دامام شافعی رحمۃ اللہ علیہ پہ
۹۳	مذهب عمل کولی سی؟
۹۳	پہ دروازہ کی ددریدلو سرہ خطبہ خلاف سنت ده
۹۳	دبنار پہ اطرافو کی کار کول دجمعہ پرینسولو دپارہ عذر نہ دی
۹۴	کہ پہ جامع جومات کی گنجائش پاته نسی نوپہ عیدگاه کی دجمعہ لمونخ کیدی سی
۹۴	پہ یوہ وخت کی پہ ډیرو جوماتونو کی جمعہ درستہ ده
۹۴	منبر دصف پہ مینخ کی اینسول درست دی او کہ نہ؟

مخ	مضمون
۹۵	دمصر په تعريف کي اختلاف
۹۵	دجمعې دخطبې په وخت کي پيک وهل او سرتور سر کنبېستل څنگه دي؟
۹۵	کم کلي چي دمصر په فناء کي وي په هغه کي جمعه
۹۶	په خطبه کي دسلطان المعظم نوم اخيستل درست دي
۹۷	دجمعې په لمانځه کي دخطبې حيثيت
۹۷	دخطبې په غلطۍ سره په لمانځه کي نقصان نه راځي
۹۷	دجمعې دفرضيت څخه منکر کافر دي
۹۷	دجمعې په فرضيت کي تاويل غلط دي
۹۷	په کمه قلعه کي چي دعامي داخلي اجازت نه وي هلته جمعه جائز ده او که نه؟
۱۰۰	داويل غلط دي چي صحابه وو ﷺ دجمعې دلمانځه څخه بندوالي کړي دي
۱۰۰	داعلاء کلمه الله دپاره په زندان کي په جمعه کي لمونځ درست نه دي
۱۰۰	دجمعې دلمانځه څخه وروسته دعا مختصره پکار ده او که اوږده؟
۱۰۱	په جمعه کي دنابينا امامت
۱۰۱	که په لويه آبادي کي مسلمانان لږ هم وي نو جمعه جائز ده
۱۰۱	ديوه رياست درئيس دپاره دجمعې په خطبه کي دعاء درسته نه ده
۱۰۱	په کمه کارخانه کي چي دننه عام اجازت نه وي ، جمعه پکښي جائز ده
۱۰۲	په فسادې امام پسي جمعه
۱۰۲	که چيري باچا يوه آبادي ښار جوړ کړي نو هلته جمعه درسته ده
۱۰۳	دجمعې په ورځ هم دزوال په وخت کي لمونځ درست نه دي
۱۰۳	دجمعې او داخترانو دلمونځ په شروع کي هم بسم الله په جهر سره ويل نسته
۱۰۳	دجمعې او داخترانو په خطبه کي دمصطفی کمال او امير امان الله خان دپاره
۱۰۳	دعا درسته ده او که نه؟
۱۰۴	دښار دفناء څخه بهر جمعه درسته نه ده
۱۰۴	دجمعې داذان څخه مخکي دالصلاة والسلام چيغه وهل درست نه دي
۱۰۴	دجمعې په دوهم اذان کي په حيّ علی الفلاح کي، خپل ټول بدن شمال طرف ته
۱۰۴	گرځول ثابت نه دي
۱۰۴	آيا په جمعه کي پرخاص منبر باندي خطبه ضروري ده؟
۱۰۵	دجمعې دوهم اذان ثابت دي

مخ	مضمون
۱۰۵	دجمعې په لمانځه کې دښځو شرکت مکروه دی
۱۰۵	دیوه سلام گرځولو څخه وروسته په جمعه کې شرکت درست نه دی
۱۰۶	دخطبې په وخت کې هېڅ نفل او سنت لمونځ کول پکار نه دی
۱۰۶	دخطیب منبرته درسیدلو څخه وروسته خلکو ته ددنده کښېنستلو دپاره ویناکول کیږي
۱۰۶	خطیب چې دمنبر دهرې ځینې څخه وغواړي خطبه ویلي سی
۱۰۶	دکمپنۍ کار کوونکي دکارخانې په یوه کوټه جمعه کولی سی
۱۰۷	دجمعې دپاره جومات شرط نه دی
۱۰۷	په جمعه کې ددوهم اذان ثبوت
۱۰۷	دجمعې دواجبوالی سره سره جمعه پرېښوول حرام دی
۱۰۸	دجمعې فرض او سنت لمونځونه
۱۰۸	په بنگالی ژبه کې خطبه ویل مکروه ده
۱۰۸	دجمعې شرائط
۱۰۹	دوهم اذان خطیب ته مخامخ کول پکار دی
۱۱۰	دخطبې په وخت کې چنده کول درست نه دی
۱۱۰	جمعه فرض عین ده
۱۱۰	چې دلویې ولسوالۍ په خوا کې کلی وی نو په هغه کې جمعه درست نه ده
۱۱۱	په هندوستان کې دجمعې فرضیت
۱۱۱	آخری جمعه ددهلی په جامع جومات کې یو رواج دی دثواب کارنه دی
۱۱۲	دخطبې په وخت کې دسامعینو توجه
۱۱۲	دښار په فناء کې په کښت کې هم جمعه درست نه ده
۱۱۲	دوه مستقل کلی دیوه په حکم کې نه دی
۱۱۳	دجمعې قائمولو دپاره څومره آبادی په کار ده
	په دیارلس سوه (۱۳۰۰) آبادی کې چیرې چې ټول (ضروری) شیان پیدا کیږي
۱۱۴	هلته جمع درست نه ده.
۱۱۴	دخطبې په شروع کې بسم الله ویل
۱۱۴	په منبر باندې خطبه ویل سنت دی
۱۱۵	دخطبې په وخت کې درود ویل په زړه کې په کاردی
۱۱۵	دجمعې خطبه اوریدل واجب دی

مخ	مضمون
۱۱۶	چیری چی په عربی خلگ نه پوهیږی هلته دنورو ژبو اجازه سته اوکه نه؟
۱۱۷	دا خبره غلطه ده چی دغیر تنخواه دارامامت درست نه دی
۱۱۷	دجُمعی دخطبې څخه مخکی سورت کُف
۱۱۸	دنو کړی په وجه سره جُمعه پریښوول درست نه دی
۱۱۸	په خطبه کی منبر ته کښته کیدل اوختل څنگه دی؟
۱۱۸	دجُمعی لمانځه ته چی کله خطیب او امام رانسی نوبل څوک امام جوړول درست دی
۱۱۸	دجُمعی پریښوونکو دپاره دماپښین جماعت جائز نه دی
۱۱۹	په یوه جومات کی دوه واره جُمعه مکروه ده
۱۱۹	په جُمعه کی هم فتحه ورکول درست دی
۱۱۹	څوک چی په تشهد کی شریک سی نوهغه دی جُمعه وکړی
۱۲۰	په جُمعه کی به لاحق څنگه لمونځ پوره کوی؟
۱۲۰	دخطبې څخه وروسته دپیک وهلو حکم
۱۲۰	په یوه ښار کی په دری جوماتونو کی جُمعه
۱۲۰	په جامع جومات کی چی ټول سړی نه سی راتلی نو څه به کوی؟
۱۲۰	کم کارگران چی جامع جومات ته نه سی تللی، هغوی په نژدی جومات کی جُمعه کولی سی.
۱۲۱	په دوو زرو (۲۰۰۰) آبادی کی جُمعه
۱۲۱	دخطبې په حالت کی امام ته روپی ورکول او دهغه طرف ته روپی ورغورزول درست نه دی
۱۲۱	په دری زره (۳۰۰۰) آبادی کی جُمعه
۱۲۲	دجُمعی څخه وروسته سنت
۱۲۲	دجُمعی او داخترانو په خطبه کی تسمیه
۱۲۲	دجُمعی په ورځ جُمعه فرض ده اوکه ماپښین
۱۲۲	دجُمعی دپاره څه شرائط دی؟
۱۲۲	په کوچنی کلی کی په جُمعه کولو سره به دماپښین لمونځ ساقط سی اوکه نه؟
۱۲۲	دجُمعی دپاره دسلطان شرط
۱۲۲	چی سلطان نه وی نو دجُمعی حکم
۱۲۲	دمتأخرینو په قول باندی عمل

مخ	مضمون
۱۲۳	نمبردار دقاضی قائم مقام دی اوکھ نہ؟
۱۲۳	احتیاط الظہر
۱۲۳	دجمعہ خخہ وروستہ دماپنبن لمونخ
۱۲۴	دہری میاشتی دجمعہ خطبی بیلی بیلی ضروری نہ دی
۱۲۴	دجمعہ دوہم اذان
۱۲۵	حدیث لا صلوة ولا کلام
۱۲۷	پہ دیارلس سوه (۱۳۰۰) آبادی کی جمعہ
۱۲۸	پہ غیر عربی ژبہ کی خطبہ دسنت خخہ خلاف ده
۱۲۹	داختر او دجمعہ اجتماع
۱۲۹	پہ کلی کی جمعہ
۱۲۹	ددوہم اذان خخہ وروستہ مناجات
۱۲۹	دخطبی پہ حالت کی بل کار
۱۳۰	داسلامی بادشاہ دنیستوالی پہ صورت کی جمعہ
۱۳۰	پہ کلی کی جمعہ
۱۳۱	دمولانا نانوتوی ﷺ دجمعہ لمونخ پہ کلی کی
۱۳۱	دجمعہ دپارہ جامع جومات شرط نہ دی
۱۳۲	پہ کمزوری باندی جمعہ
۱۳۲	دخطبی پہ وخت کی سنت کول
۱۳۲	پہ یونبارکی پہ دیرو خایونوکی جمعہ درستہ ده اوکھ نہ اویو خونوری پوہستنی
۱۳۳	آیا دمکبر دپارہ دامام اجازہ ضروری ده؟
۱۳۳	دکمی والسوالی مردم شماری چی دوه نیم زره (۲۵۰۰) وی پہ هغه کی جمعہ
۱۳۳	جائز ده
۱۳۳	دجمعہ وخت
۱۳۴	جمعہ پہ کم خای کی جائز ده؟
۱۳۴	دجمعہ خخہ وروستہ خومره سنت دی اوپہ کم ترتیب سره؟
۱۳۴	پہ کلی کی دجمعہ دلمونخ پہ کولو سره دماپنبن لمونخ نہ ساقطیری
۱۳۴	دآبادی پہ لوی والی کی دتولو قومونو اعتبار
۱۳۵	ددوو زرو (۲۰۰۰) خخہ پہ زیاتہ آبادی کی جمعہ درستہ ده

مخ	مضمون
۱۳۵	کہ پہ دیارلس سوه آبادی کی بازار وی نو جمعہ جائز ده
۱۳۶	دآبادی خخه پہ لہ لیری کور کی جماعت کیدی سی اوکے نہ؟
۱۳۶	مخکی بناروو اوس یونیم زر دوه زره آبادی ده، آیا جمعہ پکبسی جائز ده؟
۱۳۶	دجمعہ خطبہ فرض ده اوکے سنت؟
۱۳۶	دخطبی پہ وخت کی یو قسم ذکر جائز دی اوکے نہ؟
۱۳۷	دجمعہ خخه مخکی سنت یی دخطبی خخه مخکی ونه کره، اوس خه وکپی؟
۱۳۷	دبنار خخه پہ یومیل فاصله کی جمعہ جائز ده اوکے نہ؟
۱۳۷	دبنگال صوبی پہ کلیو کی جمعہ جائز ده اوکے نہ؟
۱۳۹	ددوارو خطبو پہ مینخ کی پہ لاس لورولو سره دعاء غوبستل خنکه دی؟
۱۳۹	دخطبی خخه مخکی وعظ ویل خنکه دی؟
۱۴۰	دجمعہ لمونخ فرض دی اوکے نہ؟ اودخطبی اوریدل یی خنکه دی؟
۱۴۰	دوهم اذان منبر ته مخامخ پہ جومات کی پکاردی اوکے نه دباندی؟
۱۴۰	دجمعہ داترتیب صحیح دی اوکے نہ؟
۱۴۱	دمصر صحیح تعریف
۱۴۲	حضرت قاسم العلوم رحمۃ اللہ علیہ او دجمعہ مسئلہ
۱۴۲	پہ خلور زره آبادی کی جمعہ جائز ده
۱۴۲	پہ کوچنی آبادی کی جمعہ جائز نه ده
۱۴۳	پہ لویہ آبادی کی جمعہ جائز ده
۱۴۳	دجامع جومات پہ خای دمحلی پہ جومات کی جمعہ کول خنکه دی؟
۱۴۴	پہ کلی کی پہ جمعہ کولو سره به دماپنبین لمونخ دذمی خخه ساقط سی اوکے نہ؟
۱۴۴	پہ دوه زره آبادی کی جمعہ جائز ده اوکے نہ؟
۱۴۴	دبازارونو شاوخوا پہ مستقل کلی کی جمعہ جائز ده اوکے نہ؟
۱۴۵	آیا دکلی خلگو لره دجمعہ دلماخه دپاره بنار ته راتلل ضروری دی
۱۴۵	ددی عبارتونو مطلب خه دی؟
۱۴۵	پہ کوچنی کلی کی دیو مصلحت پہ وجه هم جمعہ جائز نه ده
۱۴۶	دمصر مفتی به تعریف خه دی؟
۱۴۷	دکم کلی آبادی چی دولس سوه وی پہ هغه کی جمعہ جائز ده اوکے نہ؟
۱۴۸	پہ دوه زره اته سوه (۲۸۰۰) آبادی کی جمعہ جائز ده

مخ	مضمون
۱۴۹	پہ یو نیم زر آبادی کی دُجمعیٰ خہ حکم دی
۱۴۹	دُجمعیٰ خخہ وروستہ سنت خو رکعاتہ دی؟
۱۴۹	دقریہ کبیرہ دیارہ دآبادی خخہ خہ مراد دی؟
۱۴۹	پہ خطبہ کی دحضور ﷺ پہ نوم باندی بہ درود وایو اوکہ نہ؟
۱۴۹	ددوارو خطبو پہ مینخ کی دعاء غوبنتل
۱۵۰	دُجمعیٰ ددوہم اذان پہ بارہ کی بحث
۱۵۱	دُجمعیٰ پہ بارہ کی دوی دلی او ددی تصفیہ
۱۵۲	پہ کلی کی جُمعہ جائزہ اوکہ نہ؟
۱۵۳	پہ کلی کی جُمعہ
۱۵۳	دُجمعیٰ بحث پہ سوال او جواب کی
۱۵۴	دخطبی دشروع کیدو خخہ وروستہ سنت وکپی اوکہ نہ؟
۱۵۵	پہ آیت، صلوا علیہ وسلموا، باندی پہ لوړ اواز سرہ درود ویل خنگہ دی؟
۱۵۵	دخطبی داذان جواب او دہغہ خخہ وروستہ دعاء
۱۵۵	دسنت ختمیدلو خخہ وروستہ اجتماع دعاء بدعت دہ
۱۵۲	پہ کلیو کی جُمعہ
۱۵۲	دامساء پہ تکیہ کولو سرہ خطبہ ولی مسنون دہ؟
۱۵۲	دخطبی پہ وخت کی داذان خخہ مخکی دا کلمات ویل خنگہ دی؟
۱۵۲	جُمعہ پہ کم خای کی جائز دہ؟
۱۵۲	دمصر تعریف خہ دی؟
۱۵۲	پہ سرہند کی دُجمعیٰ خہ حکم دی؟
۱۵۷	دخطبی پہ وخت کی اعوذ باللہ اوبسم اللہ ولی کرار وایی؟
۱۵۷	داحتیاط الظهر بحث
۱۵۸	دسنتو پہ وخت کی وعظ
۱۵۸	ددوو خطبو پہ مینخ کی دعاء
۱۵۹	الباب السادس عشر: فی صلوٰۃ العیدین
۱۵۹	پہ عیدگاہ کی بہ پہ اواز سرہ تکبیر نہ ویل کیږی
۱۶۰	پہ جماعت کی دتفریق کونکی لمونخ وسو اوکہ نہ؟
۱۶۰	داختر خطبہ یوسپی وویلہ اولمونخ بل سپی ورکی نوہم لمونخ وسو

مخ	مضمون
۱۲۰	کہ دباران پہ وجہ دکوچنی اختر لمونخ دکوچنی اختر پہ ورخ ونہ سی نوپہ بلہ ورخ دی وسی
۱۲۰	کہ دوو فریقو پہ دوو خایونو کی اختر لمونخ اداء کی نوہم بہ درست سی
۱۲۱	داخرونو پہ لمانخہ کی دزیاتی تکبیرونو شمیر
۱۲۱	داخترو لمانخہ دیارہ دباندی وتل سنت دی
۱۲۳	داخرونو دلمانخہ خخہ وروستہ دعا
۱۲۳	داخرونو پہ لمانخہ کی دسجدی سہوی حکم او دفرضو خخہ دواجبو طرف تہ بیرتہ تلل
۱۲۴	پہ اخترونو کی دلمانخہ خخہ وروستہ دعاء اوپہ دی سلسلہ کی داکابرو مسلك
۱۲۵	داخترونو دخطبی ابتداء دتکبیر خخہ مستحب دہ
۱۲۵	دعادلو شاهدانو پہ شاہدی باندی اختر لمونخ
۱۲۲	پہ اخترونو کی بہ خطبہ دکم خای خخہ ورکوی؟
۱۲۲	ددوو عادلو شاهدانو پہ شاہدی سرہ رؤیت ثابتیری
۱۲۷	پہ یوم النحر کی دروژی دتولو شرائطو رعایت مستحب دی
۱۲۷	داختر خطبہ مختصرہ پہ کار دہ، او خطبہ اوریدل واجب دی۔
۱۲۸	بنہ دادہ چی خطیب اوامام دی یوسری وی
۱۲۸	پہ اختر کی دشپرو زوائدو تکبیرونو ثبوت
۱۲۸	کمہ عیدگاہ چی دآبادی دزیاتیدلوپہ وجہ پہ آبادی کی دننہ راغلہ ہغہ دصحراء پہ حکم کی نہ دہ
۱۲۹	ماشومان بہ داخترونو پہ جمعہ کی کم خای دریبری؟
۱۲۹	داخترونو پہ لمانخہ کی دنبخو جماعت مکروہ دی
۱۷۰	پہ قبرستان کی اختر لمونخ کلہ چی قبر مخامخ نہ وی
۱۷۰	تکبیرات تشریق دنبخو دیارہ نستہ
۱۷۰	درکوع خخہ دولایدلو خخہ وروستہ زیات تکبیرونہ ویل
۱۷۱	بغیر دعذر خخہ اختر لمونخ پہ دروازہ کی کول خنگہ دی؟
۱۷۱	دمکروہ تحریمی دیارہ ددلیل ضرورت
۱۷۱	پہ دول اوسرنا دغولوسرہ عیدگاہ تہ تلل اودامام پرسر باندی دچتری (سایوان) سایہ کول

مخ	مضمون
۱۷۲	خوک چي قرباني کول نه غواڀي هغه مخکي ورينسته اخیستلی سی
۱۷۲	بازار دصحراء په حکم کی نه دی
۱۷۲	په بازار کی داختر لمونځ
۱۷۲	په بازار کی دعام سرک مخ ته لمونځ
۱۷۲	په لاره کی داختر لمونځ
۱۷۲	په دهلیز کی داختر لمونځ
۱۷۳	دجومات په فناء کی داختر لمونځ
۱۷۳	عرفه دذی الحجی نهمی ته وایی
۱۷۳	دسورة فاتحی څخه وروسته په وریادیدلو باندی زیات تکبیرونه بیا قرائت ویل
۱۷۴	داختر دلمانځه څخه وروسته دعاء کول بدعت نه دی
۱۷۴	داختر دلمانځه څخه مخکي یا وروسته په عیدگاه کی نفل
۱۷۴	دلمانځه ماتوونکی قرائت په صورت کی بله جُمعه کولی سی
۱۷۵	تکبیرات تشریق د فرض لمانځه څخه وروسته صرف یو وار
۱۷۵	په دولسو تکبیرونو سره داختر وونو لمونځ درست دی او که نه؟
۱۷۵	داختر دلمانځه دپاره نغاره وهل جائز دی او که نه؟
۱۷۶	دزیاتی تکبیرونو په پرینوولو سره دجماعت اعاده
۱۷۶	داختر دلمانځه دپاره دمقتدیانو انتظار
۱۷۶	داختر وونو په لمانځه کی تکبیرونه داخنافو په نزد شپږ دی
۱۷۷	په اختر وونو کی دزیات تکبیرونو بحث
۱۷۷	دتکبیرات تشریق قضاء نسته
۱۷۷	که چیری په عیدگاه کی غیر مقلدین مخکي لمونځ وکړی نو ددی اعتبار نسته
۱۷۸	نوی عیدگاه جوړول
۱۷۸	په یوه ښار کی دوی عیدگاوی
۱۷۸	دآبادی څخه دباندي په عیدگاه کی داختر لمونځ ښه دی
۱۷۹	دقصابانو په جوړه سوی عیدگاه کی لمونځ درست دی.
۱۷۹	تکبیرات تشریق دجمعی څخه وروسته دی دیوازی لمانځه څخه وروسته نسته
۱۷۹	په اختر وونو کی دتکبیر څخه وروسته دی بغیر دایله کولو څخه لاسونه ونړی
۱۸۰	که چیری څه خلگ د عذریه وجه سره په جومات کی داختر لمونځ وکړی نو سمه ده

مخ	مضمون
۱۸۰	دھندو دمخکی دعیدگاہ دیارہ دقبلولو صورت
۱۸۰	دوقف سوی عیدگاہ ہیخ حصہ ہیچا تہ نسی ورکول کیدی
۱۸۱	عیدگاہ تہ پیادہ تلل سنت دی
۱۸۱	روپی شیندل درست نہ دی
۱۸۱	داختر لمونخ پہ زندان کی
۱۸۱	دزوال خخہ وروستہ داختر لمونخ درست نہ دی
۱۸۱	دعذر پہ وجہ پہ بلہ ورخ دلمانخہ کولو اجازہ
۱۸۲	داختر نو لمونخ اوزیات تکبیرونہ واجب دی
۱۸۲	تکبیرات تشریق صرف یووار سنت دی
۱۸۲	داختر پہ حدیث کی ددعوت خہ مطلب دی؟
۱۸۲	پہ اختر کی دخطبی خخہ وروستہ دعاء نستہ
۱۸۲	پہ وقفی عیدگاہ کی تصرف درست نہ دی
۱۸۳	دعیدگاہ پہ آبادی کی دھندو دمال لگول جائز دی
۱۸۳	پہ عیدگاہ کی دلوبی تماشا درستہ نہ دہ
۱۸۴	پہ اختر نو کی دزیاتو تکبیرونو شمیر او دہغہ دخلاف ورزی اثر
۱۸۴	داختر پہ خطبہ کی نورنامہ وغیرہ ویل درست نہ دی
۱۸۴	چاچی داختر پہ لمانخہ کی رکوع ونہ کرہ، آیادہغہ لمونخ صحیح سو اوکہ نہ؟
۱۸۵	تکبیرات تشریق پہ کلی کی ویل پہ کاردی
۱۸۵	داختر نو خطبہ دصفونو پہ مینخ کی پہ منبر ایبنوولو سرہ درستہ دہ اوکہ نہ؟
۱۸۵	پہ عیدگاہ کی پہ اواز یو خای کولو سرہ پہ زورہ تکبیر ویل درست نہ دی۔
۱۸۶	کہ داختر نو پہ زیاتو تکبیرونو کی لاس ایلہ نہ کپی نوخہ حکم دی؟
۱۸۶	داختر دلمانخہ خخہ وروستہ دحضور ﷺ خخہ دعاء ثابتہ دہ اوکہ نہ؟
۱۸۷	دتکبیرات تشریق پہ بارہ کی دامام صاحب قول احوط دی اوکہ دصاحبینو
۱۸۷	دعمل خخہ بغیر صرف پہ نیت سرہ لمونخ نہ کیری
۱۸۸	پہ اختر نو کی دامامت پہ وجہ دجماعت بیلول درست نہ دی۔
۱۸۸	داختر نو دلمانخہ دواجبوالی او دقضاء نہ کیدلو وجہ
۱۸۸	داختر نو دلمانخہ خخہ مخکی یا وروستہ نفل نستہ
۱۸۸	دکوچنی اختر لمونخ دعذر پہ وجہی سرہ صبا درست دی

مخ	مضمون
۱۸۹	داختر دلمانخہ پہ نیت کی یی دست لفظ وواہ نولمونخ صحیح سو اوکھ نہ؟
۱۸۹	داختر ونو دلمانخہ دپارہ ہم دفرش پاکوالی ضروری دی
۱۸۹	داختر دلمانخہ خخہ وروستہ خلور رکعاتہ نفل پہ جمع سرہ کول غلط رواج دی
۱۸۹	پہ کوچنی کلی کی داختر لمونخ درست نہ دی
۱۹۰	کہ چیری دعیدگاہ دبھیدلو خطرہ وی، نوآیا دھغہ چت نپولی سی؟
۱۹۰	پہ مقبرہ کی چی کمہ عیدگاہ جوہ وی پہ ہغہ کی لمونخ جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۰	ضحی صحیح دی اوکھ اضحی
۱۹۱	یوسپی پہ دوو خایونو کی داختر امامت وکی نوپہ کم خای کی جائز سو؟
	داختر پہ لمانخہ کی دعاء کم وخت جائزہ دلمانخہ خخہ وروستہ اوکھ دخطبی
۱۹۱	خخہ وروستہ؟
۱۹۱	داختر ونو لمونخ پہ جومات کی جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۲	داویل غلط دی چی داختر ونو خطبہ پہ منبر باندی ویل درست نہ دی۔
۱۹۲	داختر پہ ورخ نوافل
۱۹۲	داختر دلمانخہ خخہ وروستہ دنفلو پہ نیت سرہ دوبارہ داختر لمونخ کول خنگہ دی؟
۱۹۳	داختر لمونخ پہ مختلفو جوماتونو کی
۱۹۳	پہ زوائدو تکبیرونو کی لاسونہ تپل نہ دی پکار
۱۹۳	داختر دلمانخہ خخہ وروستہ نوافل بدعت دی
۱۹۳	درشوت پہ پیسو سرہ دعیدگاہ جوہول خنگہ دی؟
۱۹۴	پہ جامع جومات کی داختر لمونخ
	کہ داختر پہ لمانخہ کی زیات مقتدیان شافعی المذہب وی نو امام بہ لمونخ
۱۹۴	خنگہ کوی؟
۱۹۴	عیدگاہ چی دآبادی خخہ دباندی ہر طرف تہ وی نوخہ بدیت یی نستہ؟
۱۹۵	داختر دلمانخہ دپارہ اذان وغیرہ نستہ
۱۹۵	تکبیرات تشریق
۱۹۶	دخطبی خخہ وروستہ دعاء ثابتہ نہ دہ
۱۹۶	بسحو لہ عیدگاہ تہ تلل خنگہ دی؟
۱۹۶	داختر ونو لمونخ واجب دی اوکھ نفل؟
۱۹۶	عیدگاہ چیری پہ کار دہ؟

مخ	مضمون
۱۹۷	پہ عید گاہ کی پہ جھر سرہ تکبیر ویل څنگه دی؟
۱۹۸	دغیر مقلد و پہ باره کی پوښتنه
۲۰۰	پہ عید گاہ کی دالصلوة الصلوة ویل څنگه دی؟
۲۰۰	الباب السابع عشر : فی الاستسقاء
۲۰۰	دباران دطلب کولو طریقہ
۲۰۰	آیا داستسقاء لمونځ دجمع سرہ مستحب دی اوکه نه دجمع څخه بغیر؟
۲۰۱	داستسقاء دلماڼڅه وخت
۲۰۱	داستسقاء دلماڼڅه څخه وروسته دی په چپه اړولو لاسونو دعاء وغوښتل سی
۲۰۲	داستسقاء په لمانڅه کی جماعت اوخطبه اودخادر داړولو څه حکم دی؟
۲۰۳	کتاب الجنائز
۲۰۳	اول فصل: دمرگ په وخت کی دمړ کیدونکی سره سلوک
۲۰۳	دمرگ په وخت کی سیده پرې ایستل څنگه دی؟
۲۰۳	دغسل او دمرگ په وخت کی قبلی ته دمخ کولو حدیث
۲۰۴	دلا اله الا الله دتلقین سره دمحمد رسول الله بحث
۲۰۴	تلقین کم وخت کول په کاردی
۲۰۵	دزکندن په وخت ښځی لره نکریزی لگول ناجائز دی
۲۰۵	دوهم فصل: مړی ته غسل ورکول
۲۰۵	که په جنابت کی څوک مړسی نو یو غسل ورته کافی دی اوکه نه؟
۲۰۵	انجلی ته به څوک غسل ورکوی؟
۲۰۶	ښځی لره خاوند غسل نه سی ورکولی، البته کتلی یې سی
۲۰۶	دجنابت په حالت کی یوه ښځه مړه سوه نو دغسل طریقہ یې څه ده؟
۲۰۷	مړی ته رانجه لگول او ورپښته ور پښځ کول څنگه دی؟
۲۰۷	ښځه خاوند لره اوخاوند ښځی لره غسل ورکولی سی اوکه نه؟
۲۰۷	محرمو ښځو لره دمرگ څخه وروسته مړی غسل ورکولی سی اوکه نه؟
۲۰۷	خنثی مشکل لره به غسل څوک ورکوی؟
۲۰۷	دچاچی غسل ورکول زده نه وی نوکه چیری هغه غسل ورکړی نوڅه حکم دی؟
۲۰۷	مړی ته دکور په لوبنی اوبه گرمول اوغسل ورکول درست دی؟

مخ	مضمون
۲۰۸	کہ چیری بنیخہ پہ سپیو کی یاسپی پہ بنیخو کی مپسی نو دغسل بہ یی خہ صورت وی؟
۲۰۸	خاوند خپلی مپی بنیخی لره غسل ورکولی سی اوکہ نہ؟
۲۰۸	دغسل ورکولو دپارہ بہ مپی خنگہ پرپباسی؟
۲۰۹	دغیر دیندار پہ لاس مپی ته غسل ورکول بنہ نہ دی
۲۰۹	مپی ته دغسل ورکولو پہ وخت کی دمپی پینی باید کم طرف ته وی
۲۰۹	دغسل پہ وخت کی دحضور ﷺ پینی مبارکی کم طرف ته وی؟
۲۱۰	دمرگ خخہ وروستہ خاوند بنیخی ته او بنیخہ خاوند ته کتلی سی
۲۱۰	خنثی لره بہ غسل سپی ورکوی اوکہ نہ بنیخہ؟
۲۱۰	مپی لره ولی غسل ورکوی؟
۲۱۰	دمسلمان مپی ته غیر مسلم لاس وروپلی سی اوکہ نہ؟
۲۱۱	غسل چی هر سپی وغواری ورکولی سی او کہ نہ متعین سپی، اوپہ غسل ورکونکی باندی غسل ضروری نہ دی
۲۱۱	بنیخہ دخپل خاوند جنازی ته لاس وروپلی سی اوکہ نہ؟
۲۱۱	مپی ته دي غسل خہ رکم ورکول سی؟
۲۱۲	مپی ته دغسل ورکولو دپارہ خہ رکم اوبہ پہ کاردی؟
۲۱۲	پہ مجبوری کی خاوند خپلی مپی بنیخی ته غسل ورکولی سی اوکہ نہ؟
۲۱۳	جذامی لره بہ غسل ورکول کیپی اوکہ نہ؟
۲۱۳	دحضرت علی رضی اللہ عنہ حضرت فاطمی رضی اللہ عنہا ته دغسل ورکول خنگہ وو؟
۲۱۳	دوہم فصل: دمپو دکفن بیان
۲۱۳	دکفن اغوستلو خخہ وروستہ امام ته رخصتی ورکول بی اصلہ دی
۲۱۴	پہ ژوند کی دخان دپارہ کفن اودقبر تیارول خنگہ دی؟
۲۱۴	دہلکانو او دانجونو دکفن تعداد خہ دی؟
۲۱۴	دبنیخی پہ کفن کی سینہ بند لاندی پہ کار دی اوکہ نہ لوپ
۲۱۴	دجنازی لمونخ دوبارہ درست دی اوکہ نہ؟
۲۱۵	دکفن پہ بارہ کی ذکرسوی تصریح درستہ ده اوکہ نہ؟
۲۱۵	سربیرنہ خادر او دستانی (دستکلی) پہ کفن کی داخل دی اوکہ نہ؟
۲۱۵	دمپی دفن کولو پہ وخت کی دي دهغه لاسونہ کم خای کنبینبول سی؟

مخ	مضمون
۲۱۶	پہ کفن کی پتکی ورکول مکروہ دی
۲۱۶	دسری او دہنخی پہ کفنونو کی گریوان کم طرف تہ پہ کاردی
۲۱۶	پرجنازی سربیرہ دخادر اچول خنگہ دی؟
۲۱۷	پہ کفن کی دلنگ ورکول خنگہ دی، اوپہ قبر کی دہندسوو خلاصول پکار دی
۲۱۷	ددفن کولو خخہ وروستہ تلقین
۲۱۸	دجنازی دلمانخہ دپارہ جای نماز او دہغہ حکم
۲۱۸	دہندو پہ لاس جوړو سوو جامو کی کفن ورکول درست دی۔
۲۱۸	دسری دپارہ درنگین کفن خہ حکم دی؟
۲۱۹	دمر سپری او دہنخی دپارہ دکفن خو کپری دی؟
۲۱۹	دکعبی شریفی دغلاف کفن ورکول خنگہ دی؟
۲۱۹	دجمعہ پہ ورخ دمر سوی دجنازی دلمانخہ دتاخیر رواج غلط دی
۲۲۰	قمیص خہ تہ وایی
۲۲۰	دسری او دہنخی کفن
۲۲۰	دنصرانی مور تکفین دعیسایی مذهب مطابق کول جائز دی اوکہ نہ؟
۲۲۱	دمرگ خخہ وروستہ ہنخہ اوخاوند یوبل تہ کتلی سی۔
	کہ چیری دکفن ورکولو پہ وخت کی نجاست خارج سی نو دغسل دوبارہ
۲۲۱	ورکولو ضرورت نستہ۔
۲۲۱	غیر محرمہ ہنخہ مہر سپری تہ نہ سی کتلی
۲۲۲	دتکفین خخہ پاتہ سوی رقم پہ کم مصرف کی خرش سی۔
۲۲۲	دحضرت علی ؑ حضرت فاطمہ ؑ لہ دغسل ورکولو وجہ۔
۲۲۳	کہ پہ کفن اوغسل کی خہ نقصان وی نوپر مہری باندی خہ مؤاخذہ نستہ۔
۲۲۳	پہ کفن سوی مردہ سپری باندی چی خادر واچوی اووپی یی، نوخنگہ دی
۲۲۴	دتکفین او دتجهیز اخراجات
۲۲۴	مہری تہ پہ کفن کی گندیل سوی پرتوگ اوپوی ورکول خنگہ دی؟
۲۲۴	دنابالغہ کفن
۲۲۵	پر مہری سربیرہ خادر باندی دی خہ وسی؟
۲۲۶	خلورم فصل: دجنازی پورته کولو بیان
۲۲۶	پہ جنازہ پورته کولو کی دپایی (پہی) والا تابوت استعمالول سم دی اوکہ نہ؟

مخ	مضمون
۲۲۶	پہ گاہی کی دمپری وپل خنگہ دی؟
۲۲۷	دجنازی دیپورته کولو مسنونہ طریقہ
۲۲۷	دوفات خخہ وروستہ خپلی بنیخی تہ اوپہ ورکول درست دی
۲۲۸	پہ جنازی پسی پہ لوپہ اواز سرہ کلمہ یا شعرونہ ویل درست نہ دی۔
۲۲۸	دغیر مسلمو ہمسایہ دجنازی سرہ تلل درست دی اوکہ نہ؟
۲۲۸	چی روژہ دار مپری سی نو خہ حکم دی؟
۲۲۹	آیا ناپاکہ سپری جنازی تہ اوپہ ورکولی سی؟
۲۲۹	دجنازی سر دی مخ تہ کرل سی
۲۲۹	داعمالو اثر دمپری پہ جسمانی وزن باندی نہ کیری
۲۲۹	دمپری بنیخی ولی خاوند نہ دی بلکی عصبہ دی
۲۳۰	دجنازی سرہ لس لس قدمہ تلل ثابت دی اوکہ نہ؟
۲۳۰	چی قبرستان پہ مشرق کی وی نو درسولو پہ وخت کی دی دمپری سر کم طرف تہ کنبی بنوول سی
۲۳۰	پہ گاہی باندی جنازہ وپل مکروہ دی
۲۳۰	دجنازی خخہ وروستہ دی خی۔
۲۳۰	جنازہ پہ لیری لارہ باندی وپل بنہ نہ دی
۲۳۱	دغسل پہ وخت کی دمپری سر کم طرف تہ پہ کاردی
۲۳۱	دبنیخی جنازہ نہ سی مچولی
۲۳۱	دغسل پہ وخت کی پہ مپری کی یو ہیئت بنہ دی
۲۳۲	دوپلو پہ وخت کی دمپری سر مخ تہ پہ کاردی
۲۳۲	دیو عبارت مطلب
۲۳۲	دنامحرمہ بنیخی جنازی تہ اوپہ ورکول درست دی
۲۳۳	دنامحرمہ بنیخی پورته کول دسپی دیارہ جائز دی
۲۳۳	دجنازی سرہ دجای نماز وپل بی اصلہ دی
۲۳۳	دمسلمان دیارہ دھندو مپری سرہ تلل اوپہ کفن دفن کی شریکیدل مباح دی
۲۳۳	قرآن کریم دجنازی سرہ وپل خلاف سنت دی
۲۳۴	پہ جنازہ باندی دشوخ رنگہ خادر اچول خنگہ دی؟
۲۳۴	دجنازی دیارہ ددروند پلنگ ساتل خنگہ دی؟

مخ	مضمون
۲۳۴	دجنازی سره نعت، درود یا قرآنکریم په اواز سره ویل ثابت نه دی
۲۳۴	مړی دبانس پر ځینه، او پورې باندی وړل درست نه دی
۲۳۴	دنبځی دکفن دفن خرڅ دچا په ذمه دی؟
۲۳۵	مشرق طرف دجنازی په وړلو کی پنبی دقبلی طرف ته کیدل درست دی.
۲۳۵	پنځم فصل: دجنازی لمونځ
۲۳۵	دجنازی څخه وروسته دکنبی نستلو رواج غلط دی
۲۳۵	که دطاعون په وجه څوک وتبستی او هلته مړسی نودهغه جنازه به کول کیږی
۲۳۵	دلمانځه پریښوونکی کافر نه دی، دجنازی لمونځ به یې کول کیږی
۲۳۲	کم ماشوم چی پیدا سو اوبیا مړسو نوڅه حکم یې دی؟
	که مړی بی غسله اوبی دجنازی څخه بنځ سی نو دهغه په قبر باندی دجنازی
۲۳۷	لمونځ درست دی
۲۳۷	دخودکش (ځان وژونکی) دجنازی لمونځ به کول کیږی
۲۳۷	دجنازی دلمونځونو په صف کی دسجدي ځای پریښوول بی اصله دی
۲۳۷	بنځه دجنازی لمونځ ورکولی سی او که نه؟
۲۳۸	آیا دوباره دجنازی لمونځ درست دی
۲۳۸	دحرام کاره جنازه کول
۲۳۸	دجنازی دلمانځه دپاره وصیت اودهغه حکم
۲۳۹	دقادیانی جنازه کول درست نه دی.
۲۳۹	دجنازی دلمانځه څخه وروسته بیا جنازه کورته راوړل اودعاء کول بدعت دی
۲۳۹	په جنازه کی څلور تکبیرونه دی لیکن دپنځو ویونکی کافر نه دی
۲۳۹	دجنازی لمونځ په بوتو او څپلیو کی کول نه دی په کار
۲۴۰	دولد الزناء په غوږ کی اذان او دهغه دجنازی دلمانځه حکم
۲۴۰	دجنازی دلمانځه څخه دهیچا بندول نه دی په کار
۲۴۰	دډمو جنازه دی هم وسی
	چاچی هیڅکله هم پنځه وخته لمونځ نه وی کړی، دهغه دجنازی لمونځ هم
۲۴۰	ضروری دی
۲۴۰	دبی نمازه مړی دراکشولو خبره غلطه مشهوره ده
۲۴۱	دجمع په جومات کی دجنازی لمونځ مکروه دی

مخ	مضمون
۲۴۱	دحضرت سعد ؓ واقعہ او دہغہ جواب
۲۴۲	کہ چیری دبی علمی پہ وجہ پرماشوم باندی دجنازی لمونخ ونسی نوخہ حکم دی؟
۲۴۲	دجمعہ پہ ورخ دجنازی لمونخ دستتو خخہ مخکی
۲۴۳	کم سپی چی دلماخہ او روژی خخہ خلگ بندوی او دحج او تلاوت خخہ منع والی کوی نو دہغہ دجنازی لمونخ درست دی او کہ نہ؟
۲۴۳	درضاعی خور سرہ دنکاح کول کفر نہ دی دہغہ دجنازی لمونخ درست دی
۲۴۴	کہ هندوان او مسلمانان پہ یو خای کی اوسیری او مپہ سی نو جنازہ بہ یی خہ رنگہ کول کیری؟
۲۴۴	درسیو پرکت باندی دجنازی لمونخ درست دی
۲۴۴	پرداسی مپی باندی جنازہ ونہ سوہ دچاپہ اسلام کی چی شبہہ وہ خہ حکم دی؟
۲۴۵	دجنازی دلماخہ صفتونہ
۲۴۵	دغیر مقلد پہ جنازہ کی شرکت درست دی
۲۴۶	دجنازی پہ لمانخہ کی سورت فاتحہ ویل
۲۴۶	کہ داختر دلماخہ پہ وخت کی جنازہ راسی نوخہ کول پہ کار دی.
۲۴۶	پہ عید گاہ کی دجنازی لمونخ مکروہ نہ دی
۲۴۷	دا ویل چی زما جنازہ مہ کوی کفر نہ دی، دہغہ جنازہ بہ کول کیری
۲۴۷	پہ کم امام پسی چی وقتی لمونخ نہ کوی پہ جنازہ کی دہغہ امامت
۲۴۷	کہ چیری خوک دجنازی امامتی کوونکی نہ وی نوخہ بہ کوی
۲۴۷	دبخی دجنازی لمونخ بہ دخواند پہ حکم سرہ وی کہ نہ دیلا؟
۲۴۸	دمنکراتو پہ وجہ دی دجنازی لمونخ نہ پیری
۲۴۸	پہ شبہی سرہ دجنازی لمونخ نہ فاسدیری
۲۴۸	پہ شپہ کی دجنازی لمونخ
۲۴۸	دمپی صرف پرہیو کو باندی غسل او جنازہ نہ ستہ
۲۴۹	پہ کت باندی پہ ایبنولو سرہ دجنازی لمونخ
۲۴۹	پہ جومات کی جنازہ کول پہ داسی شان چی مپی دباندی وی
۲۵۰	دجنازی دلماخہ خخہ وروستہ بیا دعا مشروع نہ دہ
۲۵۰	دقبرستان پہ جومات کی دجنازی لمونخ
۲۵۱	چی دمسلمانی علامہ باندی باقی نہ وی نو دجنازی بہ یی خہ صورت وی؟

مخ	مضمون
۲۵۱	دجنازی دلمانځه څخه وروسته او ددفن کولو څخه مخکې دعاء جائز ده او که نه؟
۲۵۲	غائبانه دجنازی لمونځ جائز نه دی
۲۵۲	دډاکو، باغی وغیره دجنازی لمونځ ولی جائز نه دی
۲۵۲	دکبیری دمرتکب جنازه دی وسی لیکن دکافر دا نه
۲۵۳	که ډاکو دډاکې په وخت کې مړسی نوجنازه به یې کول کیږي او که نه؟
۲۵۳	دزناکار دجنازی لمونځ درست دی او که نه؟
۲۵۳	که چیری ولی غیر عالم جوړ کړي او جنازه وکړي نوآیا اعاده به یې کیږي؟
۲۵۴	دمخت دجنازی لمونځ.
۲۵۴	که صرف رافضی دچا جنازه وکړي نو فرض به ساقط سی او که نه؟
۲۵۴	که داختر دلمانځه څخه مخکې جنازه راسی نومخکې دی داختر لمونځ وسی
۲۵۴	مړی ته دغسل ورکولو څخه وروسته پخپله غسل کول ضروری نه دی.
۲۵۵	که چیری مړی بی جنازی ښخ سی نو ترڅو ورځو پوری دلمانځه اجازه ده؟
۲۵۵	دیوه مړی جنازه ډیر واره کول څنگه دی؟
۲۵۵	سلام په لاسونو ایله کولو سره گرځول په کاردی او که نه په تړلو سره.
۲۵۲	دجنازی لمونځ فرض کفایه دی او که فرض عین؟
۲۵۷	دانسان په ژوند کې چی کم اندام دهغه څخه جلا سی نودهغه څه حکم دی
۲۵۷	خاوند لره دښځی په جنازه کی شریکیدل جائز دی
۲۵۷	دمړ ماشوم کفن او دفن
۲۵۷	دبالغه سړیو او دښځو په دعاء کی هیڅ فرق نسته
۲۵۸	آیاپه ټولو حاضرینو باندی دجنازی لمونځ ضروری دی؟
۲۵۸	که امام په هیره سره بی اودسه جنازه وکړه نوڅه به کوی؟
۲۵۸	ددریم تکبیر څخه وروسته ددعاء په ځای سورة فاتحه ویل څنگه دی؟
۲۵۹	دجنازی په لمانځه کی یې دثناء اودعاء پرځای سورتونه وویل نوڅه حکم دی؟
۲۵۹	یوامام دخلورو په ځای پنځه تکبیرونه وویل، نولمونځ وسو او که نه؟
۲۵۹	چی په پښوکی یې خپلی وی نودجنازی لمونځ درست دی او که نه؟
	څوک چی ددوو تکبیرونو څخه وروسته شریک سو نوهغه به خپله لمونځ څنگه
۲۲۰	پوره کوی؟
۲۲۰	داهل حرمینو په شان که چیری جومات کی جنازه اداء سی نوڅه حکم دی؟

مخ	مضمون
۲۲۱	دجنازی دلمانځه ورکولو وصیت باطل دی
۲۲۱	دجنازی دلمانځه اجرت جائز دی اوکه نه؟
۲۲۱	په عیدگاه کی دجنازی لمونځ درست دی
۲۲۲	دبې لمانځه دجنازی لمونځ دي ولی وسی؟
۲۲۳	په نجسه مزکه باندی دجنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟
۲۲۳	په مکروهه اوقاتو کی دجنازی لمونځ ولی درست دی؟
۲۲۵	چی عیدگاه ته جنازه دلمانځه څخه مخکی راسی نوجنازه دي کم وخت وسی؟
۲۲۵	دجنازی په لمانځه کی سورة فاتحه ویل څنگه دی؟
۲۲۵	دجنازی په لمانځه کی دنه شریکیدلو وصیت
۲۲۲	دیوی میاشتی ماشوم بی کفنه اوبی لمانځه دفن کول درست نه دی
۲۲۲	په سپری اوبښځی باندی یوځای دجنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟
۲۲۷	دجنازی دلمانځه څخه وروسته امام په جامه باندی داغ ولیدی نوڅه حکم دی؟
۲۲۷	ددیرو جنازو لمونځ په یو وار
۲۲۷	دولد الزناء جنازه
۲۲۸	دجمعې دغسل په وجه دجنازی په لمانځه کی چی شریک نه سی نوگنهنکار به وی اوکه نه؟
۲۲۸	دجنازی لمونځ داختر دخطبی څخه مخکی دی اوکه وروسته؟
۲۲۸	کمه مسلماننه ښځه چی دکافر په کور کی مړه سوه او دکافرانو رواجونه باندی اداء سوه، دهغه دجنازی لمونځ به کول کیږی اوکه نه؟
۲۲۹	کم قوم چی داسلام سره تعلق لری دهغوی جنازه به کیږی اوجومات ته به راځی
۲۷۰	دډمی دجنازی لمونځ درست دی
۲۷۰	په جنازه کی دمقتدی څه فریضه ده
۲۷۱	دمسلمانی زناکاری کم ماشوم چی دهندو څخه وسی دهغه دجنازی دلمانځه څه حکم دی؟
۲۷۱	دبې لمانځه دجنازی لمونځ دعبرت په وجه نه کول څنگه دی؟
۲۷۱	دتاږی (یوقسم) درختی دمیوی داوبوچینسونکی، کم چی نشه راوی، په داسی
۲۷۱	چا پیسی دجنازی لمونځ کول اودهغه سره خوراک څنگه دی؟
۲۷۲	دسود خور دجنازی لمونځ

مخ	مضمون
۲۷۲	دهندو په نابالغه ماشوم باندی د جنازی لمونځ درست نه دی
۲۷۲	د بدبویی راتللو څخه وروسته د جنازی لمونځ
۲۷۲	د جنازی لمونځ د مازدیگر اود ماښام ترمینځه درست دی
۲۷۲	د بی نمازه لاش راکشول صحیح نه دی
۲۷۳	د روژه دار مړی د جنازی لمونځ
۲۷۳	بنجاریان مسلمانان دی د دوی جنازه دی وسی او دوی په لمانځه کی شریکیدلی سی
۲۷۳	د جنازی لمونځ بی اودسه جائزه نه دی
۲۷۴	د مختلفو ماشومانو احکام
	د جنازی لمونځ وسو او یو سپی په یو وجه باندی شریک نه سو نو د ملامتیا
۲۷۵	قابل نه دی
۲۷۵	مقتدی به دامام سره د جنازی په لمانځه کی دعاء وغیره وایی.
۲۷۲	د جنازی د لمانځه دامامتی حق د چا دی؟
	د زوال په وخت کی او داستواء او د غروب په وخت کی د جنازی لمونځ درست
۲۷۲	دی او که نه؟
	د جنازی د لمانځه څخه وروسته په لاسونو پورته کولو سره دعاء غوښتل خلاف
۲۷۷	د سنت دی
	د طاعون والا حای ته د جنازی د لمانځه دپاره تلل څنگه دی، او د طبیبانو تلل
۲۷۷	درست دی او که نه؟
۲۷۸	که چیری څه خلگ د جنازی لمونځ ونه کړی نوڅه حکم دی
	د کمو خلگو چی د جنازی لمونځ یې زده نه وی، نو صرف په اقتداء او تکبیر سره
۲۷۸	به دهغوی جنازه وسی او که نه؟
۲۷۹	د شیعه د جنازی لمونځ درست دی او که نه؟
۲۷۹	د جومات په سائبان (دالان) کی د جنازی لمونځ
۲۷۹	په غائب سپی باندی د جنازی لمونځ درست نه دی
	که چیری د بدن یوه حصه یې سوزیدلی وی نو آیا هغه ته به غسل ورکوی او
۲۷۹	لمونځ به باندی کوی او که نه؟
۲۸۰	د بنگیانو د جنازی لمونځ درست دی او که نه؟
۲۸۰	د تعزیت په ورځو کی د تعزیت والا دکور څخه ډوډی خوړل څنگه دی

مخ	مضمون
۲۸۱	پہ جنازہ کی بین الصفوف فاصلہ
۲۸۱	دپیغمبر ﷺ پر نجاشی باندی غائبانہ دجنازی لمونخ.
۲۸۱	د دعاء پہ حای یا رب کافی نہ دی
۲۸۲	د جنازی دلمانخہ ترکیب خہ دی او مقتدی بہ خہ وایی؟
۲۸۲	د فاجری نبخی دجنازی لمونخ کول درست دی
۲۸۳	دوبارہ دجنازی لمونخ گناہ دہ اوکہ نہ؟
۲۸۳	د جنازی سرہ نعت ویل بدعت دی
	کہ دماشوم پہ جنازی کی دہغہ هلك یا انجلی کیدل معلوم نہ وی نوخہ بہ کول
۲۸۴	کیبری؟
۲۸۴	کہ چیری هندو کفن ورکری نوخہ حکم دی؟
۲۸۴	د جنازی دلمانخہ دپارہ پہ قبرستان کی پہ یوسرای جوړولو کی خہ بدیت نستہ.
۲۸۴	پہ جنازی پسی تھلیل وغیرہ ویل درست نہ دی
۲۸۴	د جنازی پہ لمانخہ کی دنابالغہ امامت
۲۸۵	د جنازی دلمانخہ خخہ وروستہ دعاء
۲۸۵	د جنازی لمونخ پہ کتاب کی پہ کتلو سرہ
	د هندو زوی کم چی مسلمان سری پہ بیعہ اخیستی وی دہغہ جنازہ اوکفن دفن
۲۸۵	درست نہ دی
۲۸۲	آیا دجنازی پہ لمانخہ کی پنخہ تکبیرونہ جائزدی؟
۲۸۲	د بدعتیانو دجنازی لمونخ کول پہ کاردی
۲۸۲	یوہندو او یو مسلمان پہ یوکور کی وسوزیدل نو جنازہ بی یی خنگہ کوی؟
۲۸۷	شرابی اوزانی دی دجنازی خخہ نہ بندوی
۲۸۷	چی جنازہ پہ کت کی وی نولمونخ یی درست دی
۲۸۹	د جومات پر دگانچہ (یولوړ حای) باندی دجنازی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟
۲۸۹	د جنازی پہ وخت کی دولی اجازہ درستہ دہ
۲۸۹	صرف داخترنو لمونخ کونکی بی نمازہ دی، دہغہ دجنازی لمونخ درست دی
	کہ مہی دجنازی کولو خخہ بغیر نبخ سی، نو ترخو ورخو پوری جنازہ ورباندی
۲۸۹	کیدل سی؟
۲۹۰	کہ دلمانخہ پہ وخت کی جنازہ راسی نوخہ بہ کوی؟

مخ	مضمون
۲۹۰	دکم ماشوم په باره کی چی معلومه نه وی چی مړوو که ژوندی دهغه دجنازی لمونځ
۲۹۰	دمړه پیدا سوی ماشوم جنازه نسته
۲۹۰	دنر بنځی جنازه به کول کیږی
۲۹۱	دجنازی په لمانځه کی تکرار مشروع نه دی
۲۹۲	که څوک مسلمان سو لیکن اسلام یې ښکاره نه کی، نو دهغه مسلمان جنازه به کول کیږی
۲۹۲	کم ماشوم چی ژوندی پیدا سو دهغه دجنازی لمونځ اوکفن ضروری دی
۲۹۳	دماپښین په وخت کی به دماپښین لمونځ مخکی کوی اوکه نه دجنازی؟
۲۹۳	دشیعه جنازه څنگه ده؟
۲۹۳	که چیری دسړو، ښځو او دماشومانو ډیری جنازی جمع سی نودجنازی لمونځ به یې څنگه کوی؟
۲۹۴	دشیعه اودشافعی اقتداء دجنازی په لمانځه کی جائزده اوکه نه؟
۲۹۴	په څلورمه ورځ پرقبر باندی دجنازی لمونځ ولی جائز نه دی
۲۹۴	ددوو کسانو دجنازی لمونځ په یووار درست دی اوکه نه؟
۲۹۴	داختر څخه وروسته دخطبی څخه مخکی دجنازی لمونځ
۲۹۵	دجنازی په لمانځه کی یې دآخری تکبیر څخه مخکی یوسلام وگرځوی، بیاجی وریاد سو نوتکبیر یې ووايه، نوڅه حکم دی؟
۲۹۵	کمه جنازه چی په اجرت سره وسوه، داجائز سوه اوکه نه؟
۲۹۵	دلمر دتیزوالی په وجه په جومات کی جنازه درسته ده اوکه نه؟
۲۹۵	دذکرسوی عذر باوجود دباندی جنازه کول ښه دی اوکه نه؟
۲۹۶	چیری چی څلورو طرفونو ته قبرونه وی هلته دجنازی لمونځ یافرضی لمونځ مکروه دی
۲۹۷	دنر ښځیانو ښخول دمسلমানانو په قبرستان کی درست دی.
۲۹۷	دکم ماشوم چی هلك اوانجلی کیدل معلوم نه وی نودهغه دپاره به کمه دعاء ویل کیږی؟
۲۹۸	چی دجنازی لمونځ ورته یادنه وی نوپه جنازه کی شریک سی اوکه نه؟
۲۹۸	په جنازه کی تاخیر ښه نه دی
۲۹۸	دخودکشی (ځان وژنه) کوونکی دجنازی لمونځ

مخ	مضمون
۲۹۸	دماپنیں پہ وخت کی مخکی دماپنیں لمونخ وسی اوکھ دجنازی؟
۲۹۹	دجنازی صفونہ متصل پیکاردی
۲۹۹	دوی خلور جنازی پہ یووار کول
۲۹۹	دخلورم تکبیر اودسلام پہ مینخ کی دعاء ستہ اوکھ نہ؟
۲۹۹	دلمر پریوتلو پہ وخت کی دجنازی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟
۲۹۹	کہ پہ مکروہ اوقاتو کی جنازہ راسی نوخہ حکم دی؟
۳۰۰	صرف بنخی دجنازی لمونخ کولی سی اوکھ نہ؟
۳۰۰	اوبنخو دسریو پہ جماعت کی دشریکیدلو خہ حکم دی؟
۳۰۰	شپرم فصل: دقبر، دفن او ددی متعلقات
۳۰۰	پہ شگلنہ محکھ کی دخامو خبنتو خخہ دلحد تیارول خنگہ دی؟
۳۰۱	دمری دوارثانو خخہ دستامپ لیکل چی دفاتحی اجازہ بہ نہ وی۔
۳۰۲	دبنخولو خخہ وروستہ مری نہ سی ایستلی
۳۰۲	پہ پردی محکھ کی بی اجازتہ دفن کول خنگہ دی؟
۳۰۲	دشیعہ بنخی کفن اودفن
۳۰۳	کم قبر چی ناست وی پہ ہغہ باندی دخاوری اچولو ثبوت خہ دی؟
۳۰۳	دماشوم دایستلو دیارہ بہ دحاملی نس خیرول کیڑی اوکھ نہ؟
۳۰۴	دلحد فراخوالی او لوړوالی بہ خومرہ وی؟
۳۰۴	پرقربر باندی دتختو پرخای دکانی استعمال خنگہ دی؟
۳۰۴	دقبر پہ سلسلہ کی یوغلط رواج
۳۰۵	دقبر چار چاپیرہ پخول اوکانی لگول خنگہ دی؟
۳۰۵	پوخ قبر ہوارول خنگہ دی؟
۳۰۵	پہ کم قبر کی چی ہدیوکی راووزی پہ ہغہ کی نوی مری دفن کول خنگہ دی؟
۳۰۶	بنخہ دجارو وھلو دیارہ مقررول درست نہ دی
۳۰۶	مری ددفن کولو دیارہ بل خای تہ وپل درست دی اوکھ نہ
۳۰۷	پہ قبر کی قبلہ رخ کول اوپہ راستہ اړخ باندی خملول
۳۰۷	ددفن کولو خخہ وروستہ پہ اويا قدمہ اخوا تہ کیدو سرہ دعاء کول بدعت دی
۳۰۷	پہ کفن باندی کلمہ لیکل
۳۰۸	دلحد بندولو دیارہ دبنانک او نور لگول خنگہ دی؟

مخ	مضمون
۳۰۸	دگندگی او دمتیازو والا پہ مٹکھ کی خاورہ اچول او دقبر جوړول څنگه دی؟
۳۰۸	قبر ته اذان ویل څنگه دی؟
۳۱۰	په زاړه قبر باندی په خاوره اچولو کی بدیت نسته
۳۱۰	په زوړ قبر کی دمړی بنځول څنگه دی؟
۳۱۱	دبغلی قبر لوړوالی څومره په کاردی؟
۳۱۲	په ډیر باران والا ځای کی دتختی په ځای دکانی استعمالول
۳۱۲	که دمړی دبنځولو څخه وروسته قبر کنبینی نوڅه به وکړی
۳۱۲	که دمړی ایښولو څخه وروسته قبر کنبی نستی نوڅه به کوی؟
۳۱۲	په زوړ قبر کی دمړی بنځول جائز دی اوکه نه؟
۳۱۲	دبل په کور کی مړی ته غسل ورکول څنگه دی؟
۳۱۳	دعذر په وجه مړی په تابوت کی بنځول او وروسته بل ځای ته وړل څنگه دی؟
۳۱۳	په مړی باندی به هر سړی څومره خاوره اچوی؟
۳۱۳	دمړی په بدن باندی دخاوری اچول خلاف سنت دی
۳۱۳	دقبر دپخولو اوقبه جوړولو په باره کی شریعت څه وایی؟
۳۱۴	دقبر سر اوپښو ته بعض مخصوص آیتونه ویل څنگه دی
۳۱۵	چی حمل داره بنځه مړه سی نوڅنگه به بنځیری؟
۳۱۵	ددفن کولو وصیت اوبل ځای ته مړی وړل څنگه دی؟
۳۱۶	ددفن کولو څخه وروسته په قبر باندی اذان درست نه دی
۳۱۶	ددفن کولو څخه وروسته تلقین درست دی
۳۱۶	دقبر عذاب حق دی
۳۱۶	ددفن کولو څخه وروسته دعاء
۳۱۶	چی هندو او مسلمان په یو کور کی اوسیری نو دجنازی به یې څه صورت وی؟
۳۱۷	دشیعه گانو او دزبنځانو په قبرستان کی دحنفی تدفین
۳۱۷	ماشوم دمور او دیلار تابع وی
۳۱۷	مزارات اوقبی جوړول اوپه هغه ځای کی دننه بنځول څنگه دی؟
۳۱۸	دقبر دحفاظت دپاره چار دیوالی جوړول څنگه دی؟
۳۱۸	په قبر دگل اوختو جوړولو څخه وروسته بنځول غلط دی
۳۱۸	درضامندی بغیر دبل چاپه ملکیت کی دفن کول نه دی پکار

مخ	مضمون
۳۱۹	وران سوی قبر تازہ کول څنگه دی؟
۳۱۹	حیات النبی ﷺ اوپه تجهیز او تکفین کی تطبیق
۳۱۹	د مرگ دوخت اعتبار
۳۲۰	دمسلمان بنگی جنازه او دمسلمانانو په قبرستان کی یې دفن کول
۳۲۰	دکم هلك پلار چی مسلمان وی او مور یې غیر مسلمه وی دهغه څه حکم دی؟
۳۲۰	قبرته د کنبسته کولو څخه وروسته یې بنوول ثابت نه دی
۳۲۱	په قبر کی دبیری ددرختی بناخ او نهال اچول
۳۲۱	دقبر پردیوال باندی کلمه شهادت
۳۲۱	دسکهانو او عیسایانو په قبرستان کی دمسلمان بنخول څنگه دی؟
۳۲۲	دمړی دفن کولو څخه وروسته خلگو ته نصیحت درست دی او که نه؟
۳۲۲	دمړی دفن کولو څخه وروسته دعاء
۳۲۲	مړی به په قبر کی څنگه پرې باسی؟
۳۲۳	شیعه گان منبر جوړول اوپه قبرستان کی بنخول یې څنگه دی؟
۳۲۴	دمسلمانانو په قبرستان کی دشیعه گانو تدفین او دهغوی جنازه څنگه دی؟
۳۲۴	په قبر کی دکانو او شگو اچولو رواج غلط دی
۳۲۴	ددفن کولو څخه وروسته بیا راکنبل یې درست نه دی
۳۲۵	دجومات قبلی اړخ ته دباندی قبرستان جوړول څنگه دی؟
۳۲۵	پربانس باندی دبوریا اچولو څخه وروسته خاوره اچول څنگه دی؟
۳۲۵	دجذامی مړی دی په کم ځای کی دفن سی
۳۲۵	دجذامی مړی سوزل درست نه دی
۳۲۵	په قبر باندی دکور صورت جوړول جائز نه دی
۳۲۶	په دریاب کی غرق سوی مړی درا ایستلو څخه وروسته په بل ځای کی بنخول
۳۲۶	ددفن کولو څخه وروسته دسورة بقری اول اوآخر به څه رکع وایي
۳۲۶	دبزرگ پر قبر باندی چار دیوالی جوړول درست نه دی
۳۲۶	دمرگ څخه مخکی په قبر تیارولو کی بدیت نسته
۳۲۷	قبرته د کنبسته کولو څخه وروسته دمخ کتل څنگه دی؟
۳۲۷	دجمعې دجماعت په انتظار کی مړی ځنډول مکروه دی
۲۱۷	مړی په کور کی بنخول درست دی خوښه نه دی

مخ	مضمون
۳۲۸	دسپو او دښځو دپاره یوقبرستان درست دی
۳۲۸	په صندوق کی په اچولو سره دفن کول درست دی لیکن څوک چی ښځ سوی وی هغه دی نه ایستل کیږی
۳۲۹	جومات ته مخامخ دمړی ښخول څنگه دی؟
۳۲۹	چی دکور په بنیاد کی مړی راووزی نوڅه باندی وکړی؟
۳۲۹	په جنازی باندی شال اچول او چتری ورته لگول څنگه دی؟
۳۲۹	په مذکوره بالا حالت کی ورباندی لمونځ وسی اوکه نه؟
۳۲۹	په دغه حال کی دجنازی دلمونځ څخه بندول جائز نه دی
۳۲۹	دمړی دلمبولو دپاره دخوراک په لوبښی کی اوبه گرمول جائز دی
۳۳۱	په قبرستان کی باغچه لگول اومیوه خوړل څنگه دی؟
۳۳۱	دښځو ددفن په وخت کی پرده کول
۳۳۱	دنیم قامت څخه څه مراد دی؟
۳۳۱	آیا دپربښتو دوجه څخه قبر ژور کښل کیږی
۳۳۲	ددفن څخه وروسته داذان رواج
۳۳۲	مړی ته په قبر کی خوشبویی لگول څنگه دی؟
۳۳۲	دقبر څخه دمړی را ایستل اودوباره جنازه باندی کول منع دی
۳۳۲	دتدفین څخه وروسته دلاسونو پری مینځل که چیری خاوره باندی لگیدلی وی نو درست دی
۳۳۳	مړی جنوباً اوشمالاً ولی ښخوی؟
۳۳۳	ددفن کولو په وخت کی دری لپی خاوره اچول
۳۳۳	دمړی سرته دقل هو الله ویلو څخه وروسته خاوره اچول څنگه دی؟
۳۳۳	په قبر کی دخرما نهالگی لگول جائز دی اوکه نه؟
۳۳۴	دهلی مړی په دیوبند کی دفن کیدلی سی
۳۳۴	ددفن کولو څخه وروسته ددرختی نهالگی باندی ښخول څنگه دی؟
۳۳۴	اووم فصل: دتعزیت په بیان کی
۳۳۴	قبرستان ته دراتللو سره دمړی وارثانو ته دصبر تلقین کول څنگه دی؟
۳۳۵	دحضور ﷺ په وفات باندی دحضرت فاطمه رضی الله عنها غم کول
۳۳۵	دمسافر دپاره دتعزیت اجازه ددری ورځی څخه وروسته

مخ	مضمون
۳۳۵	آیا دوبارہ تعزیت مکروہ دی، اوتر خط وروستہ شافہہٗ دتعزیت حکم څہ دی؟
۳۳۵	دتعزیت مودہ ترکله پوری ده؟
۳۳۵	اتم فصل: دقبرونو زیارت او ایصال ثواب
۳۳۵	دنبځو قبرونو ته نه تلل ښه دی
۳۳۶	دجنازی دلمانځه څخه وروسته ایصال ثواب
۳۳۶	دیوشی ثواب په ډیرو وختونو کی ډیرو کسانو ته رسول څنگه دی؟
۳۳۶	دډیرو کسانو په نوم چی ایصال ثواب وکړی نو دتقسیمیدلو سره موافق رسیږی، اوکه نه برابر برابر؟
۳۳۷	که چیری دمور اودپلار سره په ایصال ثواب کی نور ټول خلگ هم شریک کړی نو ټولو ته به ثواب ورکول کیږی
۳۳۷	ثواب بی لمانځه ته په رسولو سره هم رسیږی
۳۳۸	په ایصال ثواب کی فلان بن فلان ویل ضروری دی اوکه نه صرف نوم کافی دی؟
۳۳۸	خیرات چاته ورکول کیږی
۳۳۸	دسماع موټی په باره کی دشاہ عبد العزیزؒ طرف ته دیوې غلطی خبری نسبت
۳۳۹	آیا په شرکت کی ثواب رسول مناسب نه دی
۳۳۹	دقبرونو طواف درست نه دی
۳۴۰	داهل قبورو څخه استمداد جائز دی اوکه نه؟
۳۴۰	دایصال ثواب څه حکم دی؟
۳۴۰	دبعضو روایتونو په باره کی پوښتنه
۳۴۱	دمظاهر حق په حوالی سره دیوی مسئلی تصدیق
۳۴۱	پاو بالا یو ویشٹ لکه درود شریف یې ۲۵ کسانو ته وبخښی نو ثواب به څنگه رسیږی؟
۳۴۲	دقرآن پاک دثواب رسولو طریقہ
۳۴۲	مړی ته ثواب څنگه رسیږی
۳۴۲	ایصال ثواب دمړو ارواحانو ته
۳۴۲	آیا مړی ته ویل کیږی چی دا ثواب دفلانی دطرف څخه دی
۳۴۲	آیا دقیامت څخه مخکی روح په انسانی قبر کی اوسیږی؟
۳۴۲	دمرگ څخه وروسته عذاب بدن ته وی اوکه نه روح ته یا دواړو ته

مخ	مضمون
۳۴۳	وعدہ نامہ چی پہ چا ولیکی اوپہ قبر کی کنسیردی نوخنکھ دی؟
۳۴۳	دجنازی خخہ وروستہ ایصال ثواب اوپہ مباح کار باندی اصرار
۳۴۴	ایصال ثواب
۳۴۵	پہ قبرونو باندی دعاء غوبنتل درست دی اوکھ نہ؟
۳۴۵	نبخی لره قبرته دتللو اجازہ ستہ اوکھ نہ؟
۳۴۵	دثلث قرآن کریم ویلو خخہ وروستہ پہ ایصال ثواب کولو سرہ بہ دیورہ قرآن
۳۴۵	ثواب وی
۳۴۶	دجنازی دلماخہ خخہ وروستہ درواج پہ طور دمپی دنیکی تذکرہ خنکھ دہ؟
۳۴۶	پرقبر باندی پہ لاس پورته کولو سرہ فاتحہ ویل
۳۴۷	دبزرگانو دفاتحی دپارہ دتاریخ تعین ضروری نہ دی
۳۴۷	ایصال ثواب پہ کمہ ورخ نبہ دی؟
۳۴۷	دجنازی دلماخہ خخہ وروستہ فاتحہ
۳۴۸	درجب پہ میاشت کی ایصال ثواب
۳۴۸	دقرآن کریم دو ویلو رواج
۳۴۸	پہ ایصال ثواب کی دحضور ﷺ واسطہ
۳۴۸	آیا پہ ایصال ثواب سرہ ٲول گناہونہ معاف کیبری؟
۳۴۹	پہ دریمہ ورخ دنخودو دختم رواج
۳۴۹	پہ حرام مال سرہ فاتحہ
۳۴۹	پہ کفن باندی دکلمی شہادت لیکل
۳۵۰	پہ قبر کی شجرہ ایبنوول درست نہ دی
۳۵۰	دسماع موٹی مسئلہ
۳۵۰	دبدنی ایصال ثواب طریقہ خہ دہ؟
۳۵۰	پہ کفن باندی وعدہ نامہ لیکل
۳۵۱	آیا روح کورته راحی؟
۳۵۱	یو غلط رواج
۳۵۲	ایصال ثواب کونکو تہ ثواب ورکول کیبری اوکھ نہ؟
۳۵۲	پہ قبر کی حمائل (دغاری تعویذ) ایبنوول درست نہ دی
۳۵۲	داولیاہ کرامو حضراتو مزارونو تہ حاضریدل او ددعاء درخواست کول جائزدی

مخ	مضمون
۳۵۲	اوکھ نہ؟
۳۵۳	دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ پہ سورۃ اخلاص ویلو سرہ دایصال ثواب رواج
۳۵۳	دیولک پنخلس زره واری کلمہ ویلو سرہ دایصال ثواب روایت چیری دی؟
۳۵۴	مپی تہ ددعا درخواست جائز دی اوکھ نہ؟
۳۵۴	دفاتحی او دزیارت اطلاع مپی تہ کیری اوکھ نہ؟
۳۵۵	دعذاب خخہ دخلاصون طریقہ خہ دہ؟
۳۵۵	دمپی دیارہ دعاء کم وخت درستہ دہ؟
۳۵۶	ایصال ثواب ثابت دی، لیکن درواج پہ طور ورخ مقررول درست نہ دی
۳۵۷	دآیت: لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى، صحیح مفہوم او ایصال ثواب.
۳۵۷	پہ قبرباندی دقرآن کریم ویل خنگہ دی؟
۳۵۸	بنخونکو لہ دمپسوی دکور خخہ پہ ہمدغہ ورخ دودی خوړل خنگہ دی؟
۳۵۸	تولو مسلمانانو تہ پہ یو وار ایصال ثواب درست دی
۳۵۸	چی دری وارہ قل هو اللہ وواپی اووی بخنسی نوآیا دقرآن کریم دختم ثواب بہ ورکول سی؟
۳۵۹	پہ کفن باندی دکلمی لیکل بی ادبی دہ
۳۵۹	قبرستان تہ چی ولاړ سی نوخہ کول پہ کاردی؟
۳۵۹	دایصال ثواب دیارہ دی پہ ژبہ باندی خہ وویل سی؟
۳۶۰	چی پہ ژوند کی دقرآن کریم کلمہ وواپی دخان دیارہ یی وساتی، نوآیا دمرگ خخہ وروستہ بہ دغہ ثواب ورکول کیری
۳۶۰	قبرتہ سجدہ کول حرام دی
۳۶۰	پہ کم خای کی چی دهندوانو بچی بنخ وی هلته خہ ویل درست نہ دی
۳۶۰	دهندوانو بچی جنتیان دی اوکھ دوړخیان؟
۳۶۱	پہ شپہ کی دقبرونو زیارت جائز دی اوکھ نہ؟
۳۶۱	مپو تہ دزیارت کوونکو اطلاع
۳۶۱	پہ صاحب زکوٰۃ باندی دثواب پہ نیت سرہ یوشی خوړل خنگہ دی؟
۳۶۲	دقبر خخہ چار چاپیرہ خای پخول
۳۶۲	دمزار پہ خواکی دجومات جوړول خنگہ دی؟
۳۶۲	خلگ ددین دبزرگانو قبرونه ولی پاخہ جوړوی؟

مخ	مضمون
۳۶۲	دکلام اللہ مجید اودتفسیر دکتابونو پہ ہدیہ کولو سرہ ثواب رسول۔
۳۶۳	کہ دمہی ددفن کولو خخہ مخکی قبرستان تہ تلل غواہی نو ایا دمہی وارثانو خخہ اجازہ اخیستل ضروری دی؟
۳۶۳	دقرآن کریم دویلو او دایصال ثواب دپارہ ددریمی ورخی قید ضروری نہ دی
۳۶۴	نہم فصل: دجنازی متفرقات
۳۶۴	دمہی دتعظیم دپارہ دریدل خنگہ دی؟
۳۶۴	پہ قبر باندی دنبائست دپارہ گلو نہ اچول خنگہ دی؟
۳۶۴	کہ چیری دقرض اداء کول دمرگ خخہ خو ورخی وروستہ وسی نوخہ حکم دی؟
۳۶۵	دیو ولی قبرتہ پہ قصد او ارادی کولو سرہ تلل خنگہ دی۔
۳۶۵	دخپل مور اودپلار قبر تہ بل ملک تہ تلل خنگہ دی؟
۳۶۵	کورتہ دروح راتللو والا روایت محقق نہ دی
۳۶۵	چی فاسق پہ جُمعہ کی مہسی، نو حساب بہ یی وی اوکہ نہ؟
۳۶۶	دمہی روح کورتہ راخی اوکہ نہ؟ اوپہ خوب کی ولی پہ نظر راخی۔
۳۶۶	دبی نمازہ مہی راکنبل نہ دی پہ کار
۳۶۶	صاحب مزار تہ ددعاء درخواست کول
۳۶۶	دحضرت امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ پہ نزد بزرگان ددین اوری اوکہ نہ؟
۳۶۷	آیا حضرت امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ یوسری قبرتہ دالتجاء کولو خخہ منع کپی وو؟
۳۶۷	کہ دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ پہ تائید کی آیت کریمہ یا حدیث وی نوپیش دی سی؟
۳۶۷	دفربتو پہ اړوند غلطہ عقیدہ
۳۶۸	دمرگ خخہ وروستہ انسانی روح چیری اوسیری اوپہ قبر کی سوال اوجواب
۳۶۸	دغیر انسانانو روحونہ
۳۶۸	دبوہرہ فرقی عقائد اودہغوی متعلق خو پوہنتنی
۳۷۰	دشیعہ یابوہرہ دپارہ ایصال ثواب اودہغوی جنازہ کول جائز دی اوکہ نہ؟
۳۷۱	دشیعہ جنازہ رسمًا پہ محککہ باندی ایبنوول خنگہ دی؟
	دبیرولو دپارہ داحکم لگول درست نہ دی، چی خوک پنخہ وختہ لمونخ نہ کوی
۳۷۱	دہغہ جنازہ درستہ نہ دہ
۳۷۲	دسماع موٹی بحث
۳۷۳	دکمی ہنجی دخیتی خخہ چی دماشوم خہ حصہ راووتلہ او ہغہ مہ سوہ۔

مخ	مضمون
۳۷۳	دمحرم پہ عشرہ کی دمپر کیدونکی بحث
۳۷۳	دجمعی پہ شپہ دروح راتلل کورته تحقیق خبرہ نہ دہ
۳۷۴	دکافر ہغہ بچی چی دمسلمان پہ کورکی وفات سی۔
۳۷۴	لسم فصل: دشہید پہ احکامو کی
۳۷۴	پہ ناجوری مپر کیدونکی شہید دی اوکہ نہ؟
	حضرت رسول اللہ ﷺ تہ سید الشهداء ویل درست دی اوکہ نہ؟ او دہغہ ﷺ
۳۷۵	حیات دشہیدانو خخہ زیات دی اوکہ نہ؟
۳۷۵	حکمی شہادت
۳۷۶	دمپر دیارہ دژوندی کیدلو دعاء
	کہ پہ اوبو کی دوب سی اوپر سی، یاپہ جہاد کی، یا دہیضی اودطاعون پہ
۳۷۶	مرض کی نوخہ حکم دی؟
	یوہ پاگل یوہ بنخہ پہ کرایہ سرہ ووہلہ او شہیدہ یی کرہ نوہغہ تہ بہ غسل
۳۷۶	ورکول کیبری اوکہ نہ؟
۳۷۷	خوک چی تردیوال لاندی گیر سی نوہغہ تہ بہ غسل ورکول کیبری۔
۳۷۷	زخمی مپر تہ دغسل ورکول خنکہ دی؟
۳۷۸	کہ غلو قتل کی نو شہید سو اوکہ نہ؟
۳۷۸	منکر اونکیر بہ دکمو خلگو خخہ پوہستہ نہ کوی؟
۳۷۸	داخروی شہادت پیدا کونکی بدن خرابیبری، خوسا کیبری اوکہ نہ؟
۳۷۸	حقیقت دشہید بدن پہ بارہ کی خہ فرمای؟
	دکافرانو دشرارت پہ دفع کولو کی چی کم مسلمانان مپرہ سی ہغوی شہیدان
۳۷۸	دی اوکہ نہ؟
	پہ محرم اوعرس کی چی دہندوانو دحملی سرہ مسلمانان مپرہ سی نو دہغوی
۳۷۸	خہ حکم دی؟
۳۷۹	کہ ہندوان پہ پتہ طریقہ سرہ مسلمانان ووژنی نوہغوی شہیدان دی اوکہ نہ؟
۳۷۹	اولیاء کرام دمرگ خخہ وروستہ ژوندی اوسی اوکہ نہ؟
۳۸۰	دمرگ خخہ وروستہ داویاء کرامو فیوض باقی وی۔
۳۸۱	رسالة ﴿النَّظْمُ الْمُسْتَطَابُ لِحُكْمِ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْجَنَازَةِ بِأَمِّ الْكِتَابِ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(فتاوی دار العلوم دیوبند ، مدلل و مکمل ، جلد پنجم)

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَفَى وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى !

دفتاوی داپنجمه حصہ داهل علمو او عامو مسلمانانو پہ خدمت کی پہ وړاندی کولو سره زما زړه په حمد او شکر سره شونډی خوځونکی، اوتندی می دهغه کریم رب په مخکی تیت سویدی، دچاپه توفیق او عنایت سره چی داعظیم خدمت ترسره کیږی، کنی چیری ددی تصور هم نه سو کیدلی چی زما غونډی ظلوم اوجهول انسان به ددار الافتاء په اتلس کلن غیر مرتب ریکارډ کی ددی څه دپاسه لك خورو ورو مسائلو په بیدار دماغی سره دمطالعی کولو اوبیا هغه په فقهی ترتیب باندی د موجوده دور د علمی تقاضو موافق، مهذب اومرتب کړی اوددی په وړاندی کولو کی به په کامیابی سره را ستون سی.

دالله ﷺ فضل وکرم دی، چی په دی حصه باندی کتاب الصلوة پوره سو، اوپه دا ډول دوه زره ۲۰۰۰ صفحې اوکم ویش څلور زره (۴۰۰۰) مسائل ستاسی لاسونو ته ورسیدل، الله ﷻ دی هغه ورځ هم ژر راولی چی ددی سلسلی باقی حصی هم خاکسار ستاسی په خدمت کی په وړاندی کولو سره وویلی سی:

شادم از زندگی خویش که کاری کردم

(خوشحاله په خپل ژوند یم چی یو کار خو می وکړی).

دلته خاکسار دخپل دکار نگران ، دشعبی سرپرست، حکیم الاسلام حضرت مولانا القاری محمد طیب صاحب دامت برکاتهم مهتم دار العلوم دیوبند په خدمت اقدس کی دامتنان او دتشکر هدیہ پیش کول خپله فریضه گنی، چاچی دشروع څخه تراوسه پوری په قدم قدم باندی زما حوصله افزایی وکړه، اوبالخصوص په دی علمی خدمت کی یی مرسته وفرمایله، بلکه ددی خدمت قدر شناسی وفرمایله، اوزما دعلم جوش، دلچسپی، او علمی ولولې اوحوصلې ته یی طاقت وروبخنی، ددی سره دخپلو شفیق ترینو اساتذه کرامو سر پرست شعبه اودهغه بزرگانو په خدمت کی دعقیدی اومحبت هدیہ پیش ده، دچاپه قلبی دعاگانو اوحوصله زیاتونکو کلماتو سره چی زما داتول علمی جد جهد باقی او دترقی سره مخ دی، دعاء ده چی الله ﷻ دی ددی حضراتو بی پناه شفقتونه، محبتونه اوفیوض اوبرکات راته نصیب لری.

دلته داعرض کول هم ضروری دی چی دلمانحہ متعلق هغه بعض خاص مسائل په کمو کی چی عوام او خواص زیات منبلی، یوځای یوځای د سوال اود جواب دنوعیت دفرق سره تکراراً باقی پریښوول سوی دی لیکن ائنده ددی برای نام تکرار دباقی پریښوولو اراده نسته .

په آخره کی دعاء ده چی اله العالمین دی دخپل یوبی اسبابه بنده داحقیر خدمت قبول کړی، اودده داخدمت دده دپاره دآخرت توبه ددواړو جهانونو دکامیابی ذریعه جوړه کړی. ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم. آمین. یارب العالمین.

ددعاء طلبگار

محمد ظفیر الدین غفرله

مرتب فتاویٰ دارالعلوم دیوبند

۱۱۲ ربیع الاول ۱۳۸۵ هـ ق



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وصحبه اجمعين.

البَابُ الْخَامِسُ عَشَرُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ

دُجْمَعِي دِلْمَانْعَه مَسْئَلِي

دکم کلي ابادي چي (۱۲۵) کوره وي په هغه کي جُمعه اواختر درست نه دي: سوال: (۲۳۲۱)

چی په کلي کی (۱۲۵) کورونه وی نو هلته د جُمعی او دختر لمونځ کیدی سی او که نه؟

جواب: داکوچنی کلي دی، په دی کی د جُمعی او دختر لمونځ درست نه دی. (۱) فقط

دولسوالی په حدودوکی جُمعه درست ده: سوال: (۲۳۲۲) که چیری دولسوالی په شا

وخوا کی څوک د جُمعی لمونځ کوی نو جائز دی او که نه؟

جواب: که چیری دولسوالی په حدودو کی څوک جُمعه کوی نو صحیح ده او کم کوچنی

کلی چي دولسوالی سره متصل دی په هغه کی جائزه ده او دولسوالی د حدودو څخه

مراد فناء د ښار ده په کمه کی چي دولسوالی کارو بارونه کیږی لکه رکض خیل (د آسانو

ځغاسته دپاره د ټریننگ) وغیره. (۲) فقط

چیری چي تحصیلدار وی اودوه زره ابادي وی هلته جُمعه جائز ده: سوال: (۲۳۲۳) په کم

ښار کی چي تحصیل دار وغیره اوسیږی اود هغه مردم شماری دوه زره یادی ته نژدی وی

نوهغه ته مصر ویل جائز دی او که نه؟ دهغه په اطرافو کی جُمعه کول جائز دی او که نه؟

جواب: فقهاء و تصریح کړیده، چي په لوی کلی اوولسوالی کی جُمعه واجب الاداء ده، نو

که چیری ذکر سوی ښار په قریه کبیره کی داخل معلومیږی، لهذا په دی کی او ددی په

فناء کی جُمعه درسته ده. (۳) فقط

(۱). وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب (ردالمحتار باب الجمعة

ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج. ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). ويشترط لصحتها المصر الخ او فناء وهوما حوله اتصل به اولاً لا جل مصالحه كدفن الموتى وركض الخيل

(الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷ - ۷۴۹ ط. س. ج. ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج

۲ ص ۱۳۸). ظفیر

دمصر فناء: سوال: (۲۳۲۴) دمصر فناء ترخو میلو پوری ده؟

جواب: دمصر دفناء دپاره دمیلونو تعداد معتبر نه دی، بلکې دمصر فناء هغه ده کومه چي دمصر دمصالحو دپاره اودمصر دکارونو دپاره مهیا وی، کدفن الموتی ورکض الخیل والدواب وجمع العساكر والخروج للرمی وغیر ذالک، (۱) شامی. فقط

دهندوستان په ښار کی جمعه درست ده: سوال: (۲۳۲۵) بعضو اشخاصو خلک دجمعی دلمانځه څخه بندکړی دی وایی چي دجمعی شرائط په هندوستان کی نه پیدا کیږی په دی وجه نه په ښار کی جمعه کیدی سی اونه په ولسوالۍ کی ایادهغوی داوینا درسته ده؟ **جواب:** په ولسوالۍ ښار اوقریه کبیره کی بغیر دښک او شبهی څخه جمعه واجب الاداء ده، دجمعی مانعین اومنکرین په غلطی باندی دی اودفرضو ترک کوونکی دی، قال فی ردالمحتار: وَتَقَعُ فَرَضًا فِي الْقَصَبَاتِ وَالْقُرَى الْكَبِيرَةِ الَّتِي فِيهَا أَشْوَاقٌ، وفيه قبيله: وَهَذَا ظَهَرَ جَهْلُ مَنْ يَقُولُ لَا تَصِحُّ الْجُمُعَةُ فِي أَيَّامِ الْفِتْنَةِ مَعَ أَنَّهَا تَصِحُّ فِي الْبِلَادِ الَّتِي اسْتَوْلَى عَلَيْهَا الْكُفَّارُ كَمَا سَنَذْكُرُهُ (۲) فقط

دخطبی په ځای دقرآن پاک رکوع کافی ده: سوال: (۱۳۲۲) که چیری دخطبی په ځای دقرآن پاک یوه رکوع وویل سی نوجمعه درسته ده اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی: وكفت تحميدة اوتهليلة اوتسبيحة الخ (۳)، یعنی دخطبی دپاره کافی دی، یووار الحمد لله ویل یا دلا اله الا الله ویل، یا دسبحان الله ویل، ددی څخه معلومه سوه چي دقرآن کریم په رکوع ویلو سره فرض خطبه ادا کیږی، لیکن په دی باندی اکتفاء کول دسنتو څخه خلاف دی، سنت دا دی چي دوی خطبی وویل سی، ویسن خطبتان، (۴) فقط

په دری څلور سوه ابادی والا کلی کی جمعه درسته نه ده: سوال: (۲۳۲۷) زمور په کلی کی تقریباً دری څلور سوه بنی ادمان اوسیږی او ضروریات وغیره هیڅ څه نه پیدا کیږی نوپه داسی کلی کی عند الاحناف دجمعی او داخترنو لمونځ واجب اواداء کیږی اوکه نه؟ او دقول داکبر مساجد حد ناقص وغیره صحیح اومزیف اومنقوص عند المحققین دی اوکه نه؟

(۱). وفناء ما اتصل به لاجل مصالحه کدفن الموتی ورکض الخیل (درمختار) اعلم ان بعض المحققين اهل الترجيح اطلق الفناء عن تقديره بمسافة وكذا محرر المذهب الامام محمد ﷺ وبعضهم قدره بها (رد المحتار ج ۱ ص ۷۴۹ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۳). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۴۸. ظفیر

(۴). ایضا ط. س. ج ۲ ص ۱۴۸. ظفیر

جواب: پہ داسی کلی کی دحنفی مذهب موافق دجُمعی اوداخترنوں لمونع صحیح نہ دی: کما فی الشامی و فیما ذکرنا اشارة الى انه لا تجوز فی الصغیرة التي ليس فیها قاض الخ وقال قبيله وتقع فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة التي فیها اسواق الخ ردالمحتار جلد اول. (۱) اوداکبر مساجد دعدم وسعت تعریف منقوص اومزیف دی، کما قال فی شرح المنیة فکل تفسیر لا یصدق علی احدهما فهو غیر معتبر حتی التعریف الذی اختاره جماعة من المتأخرین کصاحب المختار والوقایة وغیرهما وهو ما لو اجتمع اهل فی اکبر مساجده لا یسعمهم فانه منقوض بهما اذ مسجد کل منهما یسع اهله و زیادة الى ان قال فلا یعتبر هذا التعریف (۲). فقط

دمؤذن خطیب ته دبعضو جملو ویلو خخه وروسته همسا ورکول درست نه دی: سوال: (۲۳۲۸)

دمدراس دعلاقی پہ یوخوا کلیو کی داعادت مستمره دی، چی مؤذن دجُمعی پہ ورخ دخطبی خخه مخکی پہ لاس کی امساء نیولی دا الفاظ وایی، الجمعة عید للفقراء والمساکین قال النبی ﷺ اذا صعد الخطیب المنبر فلا صلاة ولا کلام ولغی الخ ددی خخه وروسته مؤذن خطیب لره امسا پہ لاس کی ورکی بعض علماء دا طریقہ منع کوی او ورته بدعت سیئہ وایی، اوبعض ورته جائز اومستحب وایی. بینوا توجروا؟

جواب: ددی متعلق علامہ شامی پہ آخرکی دالیکلی دی، اقول کون ذلك متعارفاً لا یقتضی جوازه عند الامام القائل بحرمة الکلام ولو امر بالمعروف او رد سلام استدلالاً بما مرّ ولا عبرة بالعرف الحادث اذا خالف النص الخ (۳). ددی خخه معلومه سوه چی ممانعت ارجح دی، نو قول دمانعینو صواب دی. فقط

دتکبیر پہ وخت کی درود پہ جهر سره ویل ثابت نه دی: سوال: (۲۳۲۹) علی هذا دلماخه

دتکبیر او داقامت خخه مخکی دمؤذن درود جهریه ویل بعضی خلگ منع کوی، اوبعض دا مستحب گرخوی، کم یوقول صحیح دی؟

جواب: پہ شامی کی یی ددرود شریف دمستحب والی پہ خایونو کی یی لیکلی دی. وعند الاقامة (۴)، یعنی دتکبیر ویلو پہ وخت کی هم درود شریف مستحب دی، لیکن دجهر قید پہ هغه کی نه سته، او فقهاء و دهغه خایونو خخه ماسوا چیری چی جهر وارد

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). غنیة المستملی. باب الجمعة ص ۵۱۱. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۹ مطلب فی حکم المرقی بین یدی الخطیب، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۰. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل فی تالیف الصلوة مطلب نص العلماء علی استحباب الصلوة علی النبی

ﷺ فی مواضع ص ۴۸۳. ظفیر

سوی دی جهر منع کړی دی، نوبه داده چی درود شریف کرار ووی. (۱) فقط
چی په کم خای کی جمعه جائز نه ده هلته به په کولو سره کنهگار سی: سوال: (۲۳۳۰) په
 کمه علاقه کی چی تقریباً دوه زره بنی ادمان ابادوی، نو هلته جمعه او اخترونه جائز دی او
 که نه؟ او په کم خای کی چی شرعاً جمعه او اخترونه جائز نه دی هلته به دجمعی او
 داخترونوپه لمونځ کولو سره هغه خلگ کنهگار سی او که نه؟ دجمعی او داخترونو داداء
 کیدلو دپاره څومره مردم شماری په کار ده، فقهاء دشرط دکم خای څخه لگوی چی
 دجمعی او داخترونو دپاره ماسواء دامام څخه ددروکسانو موجودوالی شرط دی حالانکه
 دجمعی او داخترونو دپاره جماعت شرط دی اودجماعت دپاره دوه کسان کافی دی. په
 نیل الاوطار کی دی: اما الاثنان فبانضمام احدهما الاخر يحصل الاجتماع وقد اطلق
 الشارع عليها اسم الجماعة فقال الاثنان فما فوقهما جماعة، ددی حدیث پاک څه جواب
 دی؟

جواب: قال فی الردالمختار المعروف بالشامی: وتقع فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة
 التي فيها اسواق، الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز فی الصغيرة التي ليس
 فيها قاض الخ شامی باب الجمعة (۲). ددی عبارتونو څخه ښکاره ده چی جمعه په قصبو
 اولوی کلی کی اداء کیری او په درمختار باب العیدین کی دی: وفي القنية صلوة العيد
 تکره تحريماً اي لانه اشتغال بما لا يصح لان المصر شرط الصحة قوله صلوة العيد:
 ومثله الجمعة (۳).

ددی عبارت څخه معلومه سوه چی په کوچنی کلی په کم کی چی شرائط دجمعی نه پیدا
 کیری، که چیری په هغه کی دجمعی او داخترونو لمونځ اداء کړل سی نو هغه خلگ به
 کنهگار وی، باقی داخبره چی په کمه علاقه کی دوه زر (۲۰۰۰) بنی ادمان وی هغه قریه
 کبیره ده، که چیری په هغه کی بازار اودکانونه وی نو جمعه به هلته اداء کیری کنی نه،
 دبنی آدمو تعداد دصحیح روایاتو څخه ثابت نه دی، بلکه عرفاً چی کم کلی خلگ قریه
 کبیره گنی هغه قریه کبیره ده او کمه چی قریه صغیره گنی هغه قریه صغیره ده. او په در
 مختار کی دی: والسادس الجماعة واقلها ثلاثة رجال الخ سوی الامام بالنص لانه لابد من

(۱). ومستحبة في كل اوقات الامكان الخ وازعاج الاعضاء برفع الصوت جهل وانما هي دعاء له والدعاء يكون
 بين الجهر والمخافة الخ (الدر المختار على هامش ردالمختار باب ايضاً ج ۱ ص ۴۸۳ - ۴۸۵ ، ط.س. ج ۲
 ص). ظفیر

(۲). ردالمختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸ . ظفیر

(۳). ردالمختار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۷ . ظفیر

الذکر وهو الخطيب وثلاثة ماسواه بنص فاسعوا الى ذکر الله (۱)، ددی عبارت خُخه یی دُجُمعی په جماعت کی دامام خُخه ماسوا ددری کسانو کیدل دنص خُخه ثابت کړی دی یعنی دایت کریمه، فاسعوا الى ذکر الله خُخه اوڅنگه چی په نیل الاوطار کی دی دا مذهب دصاحبینو دی، امام صاحب دقرآنی آیت مبارکه په وجهی سره احتیاطاً ددری کسانو شریک والی شرط کړی دی.

دُجُمعی په خطبه کی وعظ درست دی او که نه؟ سوال: (۲۳۳۱) دُجُمعی په خطبه کی دقرآن پاک وعظ جائز دی او که نه؟ دحضور ﷺ خه معمول وو؟

جواب: دُجُمعی په خطبه کی وعظ ویل دصحابه کرامو ﷺ دستور نه وو، یعنی دعربی ژبی خُخه بغیر په خطبه کی بله ژبه داخله سوی نه وه، لهذا فارسی، اردو، پښتو، اونوری په خطبه کی ویل مکروه (۲) دی.

ایا په هندوستان کی دُجُمعی او اخرونو لمونځ درست دی؟ سوال: (۲۳۳۲) ایا په هندوستان کی جُمعه او داخرونو لمونځ جائز دی او که نه؟

جواب: دهندوستان په ښارونو اوقصبو اولویو کلیو کی جُمعه صحیح ده، اوپه کوچنی کلی کی درست نه ده. (۳) کما مر. فقط

داحتیاط الظهر حکم نسته: سوال: (۲۳۳۳) په هندوستان کی دُجُمعی دلمانځه داداء کولو خُخه وروسته احتیاط الظهر سته دی او که نه؟

جواب: احتیاط الظهر نسته. په ښارونو وغیره کی ځکه چی هلته جُمعه صحیح ده، (۴) اوپه کوچنی کلی کی جُمعه اداء کیږی نه، هلته دماپښین لمونځ په جمع سره کول په کار دی. فقط

دُجُمعی داول اذان خُخه وروسته اخیستل خرڅول جائز نه دی: سوال: (۲۳۳۴) نن صبا دُجُمعی دلمانځه دپاره دوه اذانونه کیږی، یو مخکی او بل دخطبی دشروع کیدو خُخه مخکی. نو دکم اذان خُخه وروسته سودا کول ناجائز دی؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۰-۷۲۱، ط.س. ج ۲ ص ۱۵۱. ظفیر
(۲). لا یشرط كونها بالعربية فلو خطب بالفارسية او غيرها جاز کذا قالوا والمراد بالجواز فی حق الصلاة بمعنی انه يكفي لاداء الشرطية وتصح به الصلاة لا الجواز بمعنی الاباحة المطلقة فانه لا شک فی ان الخطبة بغیر العربية خلاف السنة المتوارثة من النبی ﷺ والصحابة ﷺ فيكون مکروها تحريماً (عمدة الرعاية علی هامش شرح الوقایه باب الجمعة ج ۱ ص ۲۳۲). ظفیر

(۳). فلو الولاة كفارا يجوز للمسلمين اقامة الجمعة (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۴، ط.س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر
(۴). وفي البحر وقد افتتيت مرارا بعدم صلاة الاربع بعدها بنية اخر ظهر خوف اعتقاد عدم فرضية الجمعة وهو الاحتياط فی زماننا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظ

جواب: قال فی الدر المختار ووجب سعی اليها وترك البيع ولومع السعى وفي المسجد اعظم وزراً بالاذان الاول في الاصح، وفي الشامي قلت وسيدكر الشارح في اخر البيع الفاسد ان لا باس به اي بالبيع لتعليل النهي بالاخلاق بالسعى فاذا انتفى انتفى الخ (ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱) دذكر سوى عبارت خخه ددوارو خبرو جواب معلوم سو، چي په اول اذان سره سعی الى الجمعة واجب سی، اوسودا کول منع سی، اوداچی کله سعی الى الجمعة نه فوت کيږي نوبيا سودا کول درست دی. فقط

په پنځه سوه يا يونيم زر ابادي کي جُمعه نسته: سوال: (۲۳۳۵) په يوکلی کي پنځه سوه ابادي ده نودلته جُمعه درسته ده اوکه نه؟ اوکه چيري په بل کلی کي يونيم زرابادي وي په هغه کي هم جُمعه درسته ده اوکه نه؟ ددی دوارو کلیو ترمينځ ديوه بزړگ خانقا ده، په هغه کي هم جُمعه درسته ده اوکه نه؟ دخومره ابادي په لحاظ سره جُمعه صحيح کيږي؟

جواب: وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض الخ، (۱) شامي جلد اول، باب الجمعة، ددی عبارت خخه دامعلومه سوه چي دحنفيانو په نزديه لوی کلی کي جُمعه اداء کيږي. کم چي دولسوالی په شان وي، اوپه هغه کي بازار او دکانونه وي، اوپه کوچني کلی کي جُمعه نه صحيح کيږي، نو ددی فقهي قاعدی خخه معلوميږي، چي په دی دوارو کلیو کي جُمعه صحيح نه ده اوپه مينځ کي چي دبزرگ کم مزار دی هلته هم جُمعه درسته نه ده. بيا دی واضحه وي چي دولسوالی ابادي کم از کم څلور پنځه زره بنی آدمان وي، نوچي کم کلی داسی وي په هغه کي به جُمعه صحيح وي. فقط

مخکي بنار وو بيا وړان سو څلور سوه ابادي پاته سوه نو جُمعه پکښي جائزه نه ده: سوال: (۲۳۳۲) شيخ پوره علاقه کمه چي په يوه زمانه کي ډير غټ بنار وو، سکهانو دا لوت کړله اوتباه يي کړله اوس يي موجوده خالت دادی چي ټول څلور نيم سوه بنی آدمان پکښي اباد دي، اودوه ډيرچون دکانونه دي نه پکښي بازار سته اونه خه ضروري شي پيدا کيږي زميندار يي مسلمانان دي، ددرياب دنژديوالي په وجه دډيرو کلیو مړي هلته کي غورځول کيږي، اياپه داسی ځای کي شرعا جُمعه جائز ده اوکه نه؟ ديو ځای پخوا زمانه کي بنار کيدل، اودبل ځای مړي هلته غورځول کيدل يا دفن کيدل دجُمعي دجواز په شرائطوکي دی اوکه نه؟ دجُمعي شرائط مثلاً سلطان يا دسلطان نائب وغيره په هندوستان کي خو مفقود دي، لهذا په هندوستان کي دجُمعي جائز کيدل نه دی پکار؟

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

جواب: فی الحال کله چی دشیخ پوره علاقه آبادی ټوله دڅلور نیمو سوو بنی آدمو ده، یا فرض کړه ددی څخه څه زیاته ده اوبازار وغیره هلته نسته. اونه هلته ضروری شيان پیدا کيږي، نودغه ځای یقیناً قریه صغیره ده په کمه کی چی فقهاء جمعه کول ناجائز اومکروه تحریمی لیکلی دی په شامی کی دی: وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض (١) الخ، اوپه درمختار باب العیدین کی دقنیه څخه منقول دی، صلوة العید فی القرى تکره (٢) تحریماً الخ، په شامی کی دی، ومثله الجمعة (٣).

په یوه تیره زمانه کی دذکر سوی ځای ښار یا ولسوالۍ کیدل یا دقرب اوجوار کافران اومسلمانان مړی هلته غورزول کیدل یادفن کیدل ددغه ځای دښاروالی یا ولسوالۍ والی علامه نه ده اونه دجمعی دجائزوالی علامه ده، دامحض دیوچا غلط بیان دی چی دنورو قریب وجوار دکلیو مړی هلته دفن کیدل یا غورځول کیدل دجمعی دجواز دلیل دی، ددی هیڅ اصل په شریعت کی نسته (اوپه سوال کی دالیکل چی په هندوستان کی دجمعی په شرائطوکی سلطان یانائب دسلطان وغیره مفقوددی. په دی وجه په هندوستان کی هیڅ ځای هم جمعه درست کیدل نه دی په کار، نودا غلطه ده، اودفقهی دکتابونو دعبارتونو اودتصریحاتو څخه دناخبرتیا په وجهی سره ده، داشروط هلته دی چی داسلام بادشاه وی نوپکار ده چی هغه پخپله دجمعی امام سی اويا دهغه نائب اوماذون دی وی، اوپه کم ځای کی چی داسلام بادشاه نه وی هلته چی مسلمانان په خپلو کی په رضامندی سره څوک چی دجمعی امام مقرر کړی نوهغه دی دجمعی امام سی، اودجمعی لمونځ هلته واجب اوداء سی، په درمختار کی دی، ونصب العامة غیر معتبر مع وجود ذکر اما مع عدمهم فيجوز لضرورة وقال في الشامي فلو الولاية كفاراً يجوز للمسلمين اقامة الجمعة ويصير القاضي قاضياً بتراضي المسلمين الخ. (٤) فقط

په ښار اوقصبو کی داحتیاط الظهر ضرورت نسته: سوال: (٢٣٣٧) په ښارو اوقصبو کی احتیاط الظهر ضرور کول په کاردی اوکه نه؟

جواب: په ښارو اوقصبو کی چونکه جمعه دشبهي اودتردد څخه بغیر کيږي لهذا دجمعی څخه وروسته احتیاط الظهر کول نه دی په کار څنگه چی په درمختار کی یی دصاحب بحر فتویٰ نقل فرمایلی ده: وفي البحر وقد افتيت مراراً بعدم صلوة الاربع بعدها بنية

(١). ايضاً ج ١ ص ٧٤٨، ط. س. ج ٢ ص ١٣٨. ظفیر

(٢). ردالمحتار باب الجمعة ج ١ ص ٧٤٨، ط. س. ج ٢ ص ١٣٨. ظفیر

(٣). ردالمحتار باب العیدین ج ١ ص ٧٧٥، ط. س. ج ٢ ص ١٢٧. ظفیر

(٤). ردالمحتار باب الجمعة ج ١ ص ٧٥١، ط. س. ج ٢ ص ١٤٤. ظفیر

آخر ظهر (۱) خوف اعتقاد عدم فرضية الجمعة وهو الاحتياط في زماننا الخ. فقط
پہ جمعہ کی تلواری مقصود ہے: سوال: (۲۳۳۸) دانجمن اسلامیه انبالہ زیر اہتمام یو
 جامع جومات دی چی پہ ہفہ کی دانجمن دطرف خخہ یوامام مقرر دی خووارہ ہفہ تہ
 وویل سوه چی داستحاب دوجی خخہ دجُمعی پہ لمانخہ کی تلواری مہ کوه او داخانفو
 داہکامو مطابق دکافی انتظار خخہ وروستہ دجُمعی لمونخ اداء کوه، آیا امام تہ جُمعہ
 ژر کول خنکہ دی؟

جواب: داخانفو پہ نزد دجمهورو دقول موافق پہ جُمعہ کی ابراد یعنی تاخیر مشروع نہ
 دی، بلکی جُمعہ دزوال خخہ وروستہ ژر کول نہ دی (قال فی الشامی لکن جزم فی
 الاشباہ من فن الاحکام انه لا یسن لها الابراد الخ (۲). نو معلومہ سوه چی دامام دافعل
 چی دجُمعی لمونخ ژر کوی دشریعت موافق دی. لهذا انجمن وغیرہ تہ داحق نستہ چی
 ہغوی امام دجُمعی دتعییل خخہ منع کری. فقط

دجُمعی دپارہ مستحب وخت: سوال: (۲۳۳۹) دحنفی عقائدو پہ موجب نن صبا دجُمعی
 دلمانخہ دپارہ مستحب وخت خہ دی؟

جواب: داخانفو صحیح مذهب دادی چی پہ جُمعہ کی تعییل مستحب دی، ابراد یعنی
 تاخیر کم چی دگرمی پہ موسم کی دماپنین پہ لمانخہ کی مستحب دی، ہفہ پہ جُمعہ
 کی نستہ، بلکی جُمعہ ژر اداء کول مستحب دی، او داحادیثو خخہ ہم دجُمعی تعییل
 ثابتیری، نو دزوال خخہ وروستہ مثلاً دولس نیمی بجی دجُمعی اذان کیدل پہ کاردی،
 بیا لس پنخلس منتہ وروستہ خطبہ اودہفہ خخہ وروستہ لمونخ کول پہ کاردی، مثلاً
 تریوی بجی پوری دی داتول کارونہ وسی یاخہ اندازہ کم یا زیات دی وی، قال فی رد
 المحتار لکن جزم فی الاشباہ من فن الاحکام انه لا یسن لها الابراد الخ ثم قال: وقال
 الجمهور ليس بمشروع لانها تقام بجمع عظیم فتأخیره مفض الى الحرج، (۳) شامی جلد
 اول صفحہ ۲۴۵، نوپہ داسی امورو کی امام تہ دمستحبو وختونو رعایت پہ کار دی،
 دمتولی پہ ہدایاتو باندی عمل کول ضروری نہ دی، اومتولی تہ دہدایاتو کولو حاجت
 ہم نستہ، کم وختونہ چی دلمونخونو مستحب دی امام بہ پخپلہ دہفہ رعایت کوی. فقط
دجُمعی پہ قعدہ کی پہ شاملیدلو سرہ دجُمعی لمونخ اداء سو: سوال: (۲۳۴۰) یوسری
 دجُمعی دلمانخہ پہ آخری قعدہ کی شامل سو نو ایا دجُمعی لمونخ یی اداء سو اوکہ نہ؟

(۱). الدر المختار علی ہامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). رد المحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۰. ظفیر

(۳). ردالمحتار کتاب الصلوة مطبوعة در سعادت ص ۳۴۰ - ۳۴۱، ط.س. ج ۲ ص ۳۲۷. ظفیر

جواب: دجُمعی لمونخ یی ادا سو، (۱) فقط

دوهم اذان خُخه وروسته به نه په ژبی سره دعاء ویل کیږی اونه به جواب ورکول کیږی:

سوال: (۲۳۴۱) دخطبې داذان خُخه وروسته دعاء ویل او داذان جواب ورکول جائز دی او که نه؟

جواب: دخطبې داذان جواب ورکول اودوسیلي دعاء ویل فقهاء وو مکروه لیکلی دی. فی الدرالمختار قال وینبغی ان لایجیب بلسانه اتفاقا فی الاذان بین یدی الخطیب (۲). فقط **جُمعه په کلیو کی:** سوال: (۲۳۴۲) نن صبا په کلیو کی دجُمعی په جواز اوعدم جواز کی دا حنافو دعلماء رایي مختلفي دی، بعضی حضرات دی طرف ته تللی دی چی په کلیو کی جُمعه کول په کاردی اوبعض په کلیو کی دجُمعی خُخه خلاف دی. اودمصر تعریف امر مختلف فيه معلومیږی، مخکی فریقی کم چی په کلیو کی دجُمعی دجواز قائل دی هغوی دمصر تعریف داسی کوی چی په کم موضع کی دوه زره (۲۰۰۰) آبادی وی هغه ته موږ مصر ویلی سو، بل دکم موضع اوسیدونکی چی دهغه خای ترتولو په لوی جومات کی خائیدلی نسی، دوهم فریقه وایی چی مصر هغه خای دی په کم کی چی بازار وغیره ضروریات پیدا کیږی، دشرطونه خو دامام اعظم دمذهب مطابق دی اومفقود دی، لهذا هغه موضع چیری چی تعریف دفریق اول نه پیدا کیږی، که دهغه خای خلگ دائمه ثلثه وو په مذهب باندی عمل وکی نوجائز به وی اوکه نه؟ ولی چی نن سبا په ډیرو مسائلو کی دامام شافعی دتقلید حکم دفتنی دلیری کولو په غرض ورکول کیږی لکه په مسئله دمفقود کی، په دی مسلک کی که عمل درآمد په مسلک دفریق اول وسی، څنگه چی دهندوستان (پاکستان) په کلیو کی جاری دی. داجائز دی اوکه نه؟ اوپه کم خای کی چی دا شرائط مفقود دی که هغه خلگ دشافعی مذهب مطابق دجُمعی لمونخ اداء کړی نو جائز دی اوکه نه؟

جواب: کلی په دوه قسمه دی، قریه کبیره اوقریه صغیره (یعنی لوی کلی اوکوچنی کلی) فقهاء وو قریه کبیره دولسوالی اودنبار په حکم کی گرځولی ده اوپه هغه کی یی دجُمعی دوجوب فتویٰ ورکړیده، کما فی الشامی وتقع فرضا فی القصبات والقری الکبیره التی فیها اسواق الخ، (۳) ص ۵۳۷ جلد اول، اوپه قریه صغیره (یعنی کوچنی کلی) کی دحنفی

(۱). ومن ادرکها (ای الجمعة) فی تشهد اوسجود سهو علی القول به فیها یتیمها الجمعة الخ وینوی الجمعة لا ظهرا

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجمعة مطبوعه در سعادت ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

فقهاء و و په اتفاق سره جمعہ صحیح نه ده، کما فی الشامی و فیما ذکرنا اشاره الی انه لا تجوز فی الصغیرة (۱) الخ و فی باب العیدین من الدر المختار و فی القنیة صلوة العید فی القری تکره تحریمای ای لانه اشتغال بما لا یصح لان المصر شرط (۲) الصحة، و فی الشامی قوله صلوة العید و مثله الجمعة الخ (۳) باقی پاته سوه داچی په کمه قریه کی دوه زره (۲۰۰۰) بنی آدماڼ ابادوی او که هلته دکانونه هم وی نوکه چیری هغه قریه کبیره و ګرځول سی نومستبعده نه ده، که دری څلور زره بنی آدماڼ اباد وی نویا دهغه په قریه کبیره کیدلو کی شبهه نه معلومیری په اکبر مساجد کی دهغه ځای دمکلفینو دنه ځائیدلو تعریف ضعیف دی لکه څنگه چی دمنیه صاحب داخبره بیان فرمایلی ده چی داتعریف پخپله دحرمینو شریفینو په جوماتونو باندی صادق نه راځی. کما هو ظاهر. اوحنفیانو ته په دی مسئله کی فقهاء و و دنورو امامانو په مذهب دعمل کولو اجازه نه ده ورکړی او موږ ددی خبری پایبنده یو چی په کم ځای او کمه مسئله کی زموږ فقهاء و و فتویٰ دنورو په مذهب باندی ورکړیده په هغه باندی به عمل کول کیږی کنی نه. دمفقود الخبر دبنځی په باره کی حنفی فقهاء و و دامام مالک رحمته الله پر مذهب باندی فتویٰ ورکړیده په هغه باندی به عمل کول کیږی، هم دغه رګم په کمه مسئله کی چی دفقهاء و و تصریح ده هلته عمل کول کیږی او په کم ځای کی چی ددغه حضراتو تصریح نسته هلته عمل نسو کولی.

دجمعې دخطبې په شروع کی تعوذ اوتسمیه: سوال: (۲۳۴۳) دجمعې دخطبې په شروع کی

اعوذ اوبسم الله په جهر سره ویل درست دی او که نه؟

جواب: دخطبې په شروع کی دی اعوذ بالله اوبسم الله په جهر سره نه وایی (۴). فقط

په کلیوالو باندی جمعہ فرضی نه ده: سوال: (۲۳۴۴)

ماقولکم ایها العلماء الکرام من الاحناف العظام فی هذه المسئلة ان صلوة الجمعة واجبة علی

اهل القرى ام لا ؟ بینوا بجواب شافٍ وتؤجروا بثوابٍ وإف .

جواب: (۱) ، (دبعضو علماء خخه)

الجمعة علی اهل القرى لیست بواجبة لقوله ﷺ لا جمعة ولا تشريق ولا صلوة فطر ولا

اضحی الا فی مصر جامع او مدینة عظمية فی فتح القدير ان قوله تعالی فاسعوا الی ذکر الله لیس علی

(۱). ردالمحتار باب الجمعة مطبوعه در سعادت ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). ردالمحتار ج ۱ ص ۷۷۵ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۳). ایضاً. ظفیر

(۴). وییدا بالتعوذ سرا (درمختار ای قبل الخطبة الاولى بالتعوذ سرائم بحمد الله تعالی والثناء علیه (ردالمحتار

باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹ ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹. ظفیر

اطلاقه اتفاقا بين الائمة اذ لا يجوز اقامتها فى البوادرى اجماعاً ولا فى كل قرية عند الشافعى فكان خصوص المكان مراداً بالاجماع فقدر الشافعى القرية الخاصة وقدرنا المصر وهو اولى لحديث على عليه السلام وهو لو عورض بفعل غيره كان على مقدماً عليه فكيف ولم يتحقق معارضة ما ذكرنا اياه ولهذا لم ينقل عن الصحابة عليهم السلام انهم لما فتحوا البلاد واشتغلوا بنصب المنابر والجمع فى الامصار دون القرى ولو كانت لثقل ولو احاداً ، وايضاً ان الجمعة فرضت على النبى صلى الله عليه وسلم وهو بمكة قبل الهجرة كما اخرجه الطبرانى عن ابن عباس رضي الله عنه فلم يكن اقامتها من اجل الكفار فلما هاجر النبى صلى الله عليه وسلم ومن هاجر معه من اصحابه الى المدينة بعث رسول الله صلى الله عليه وسلم فى بنى عمرو بن عوف بضع اربعة عشر ايام ولم يصل الجمعة فهذا دليل على عدم الجمعة فى القرى والا صلى صلى الله عليه وسلم الجمعة ومع ان البخارى روى فى صحيحه كان الناس يتناوبون وفى رواية يتناولون الجمعة من منازلهم والعوالى فيأتون فى الغبار فيصيبهم الغبار ويخرج من العرق الحديث وفى القدورى لا تصح الجمعة الا فى مصر جامع او فى مصلى المصر ولا تجوز فى القرى .

وقال المولانا بحر العلوم فى اركانه تحت قوله تعالى يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلوة من يوم الجمعة الخ المراد من وذروا البيع اى يحرم البيع ويجب السعى الى الجمعة بعد سماع النداء ، ثم ان البيع قد يطول الكلام فيه فيفوت الخطبة والجمعة لان التجار لا يتركون صفقاتهم فى هذا الزمان فلذا منع من النداء الاول فالبيع والشراء فى المصر ظاهر، وقال ايضا فيه ويكره للمريض وغيره من المعذورين ان يصلوا الظهر يوم الجمعة بجماعة ولا باس بالجماعة للظهر للقرى لان الجمعة جامعة للجماعات فى المصر فعلم ان المصر شرط بوجوب الجمعة مشروع لانه جاء التوارث من لدن رسول الله صلى الله عليه وسلم الى هذا الآن ان لا يصلى الجمعة اهل البدو والقرى فالعمل على قول صاحب القدورى لازم على المقلدين لان قوله مطابق لمذهب الحنفى واتبعوه، ورجحوه جمهور فقهاء المحققين ولم ينكره احد من علماء الحنفين كما فى رد المحتار فعلىنا اتباع ما رجحوه وما صححوه كما لو افتونا فى حياتهم، الحق احق بالاتباع والمقلد الذى يخالفه فحكمه غير جائز كما فى درالمختار واما مقلد الذى فلا ينفذ قضاءه بخلاف مذهبه اصلاً فشرط المصر لصحة الجمعة محقق عند جمهور الحنفية بلا انكار احد لكن الاختلاف بينهم فى تعريف المصر البتة فقال الامام الشافعى موضع فيه بنیان غير منتقلة ويكون المقيمون اربعين رجلاً من اصحاب المكلفين فاذا كان كذلك لزم الجمعة، واختلف الروايات من مذهبنا ففى ظاهر الرواية بلدة لها امام اوقاض يصلح لاقامة الحدود، وفى فتح القدير قال الامام ابو حنيفة رحمته الله بلدة فيها سكك واسواق ووال ينتصف المظلوم من الظالم وعالم يرجع اليه من الحوادث وفى رواية عن الامام ابى يوسف رحمته الله المصر موضع يبلغ المقيمون فيه عدداً لا يسع اكبر

مساجد اياهم فى الهداية هو اختيار البلخى وبه افتمى اكثر المشائخ لما رأوا افساد اهل الزمان والولاء وعنه ايضا كل موضع فيه يسكن عشرة الاف رجل، وعنه ايضا ان كل موضع له امير وقاض ينفذ الاحكام ويقيم الحدود وهو اختيار الكرخى كذا فى الهداية، وقال بعضهم هو ان يعيش كل محترف بحرفة من سنة الى سنة من غير ان يحتاج الى حرفة اخرى، وقال بعضهم هو ان يكون بحال لو قصدهم عدد يمكنهم دفعه وقال بعضهم ان يولد فيه كل يوم ويموت فيه انسان، وقال بعضهم هو ان لا يعرف عدد اهله الا بكلفة ومشقة فمختار اكثر الفقهاء مراعاة لضرورة زماننا والمفتى به عند جمهور المتأخرين فى تعريف المصر الرواية المختار للبلخى اى ما لا يسع اكبر مساجده اهله المكلفون بها، وقال ابو شجاع هذا احسن ما قيل فيه وفى اللؤلؤ الجية وهو صحيح بحر، وعليه مشى فى الوقايه ومتن المختار وشرحه وقدمه فى متن الدرر على القول الاخر وهو ظاهره ترجيحه ، وأيده صدر الشريعة بقوله لظهور التوانى فى احكام الشرع سيما فى اقامة الحدود فى الامصار فكل موضع يصدق عليه التعريف المذكور فهو مصر تجب الجمعة على اهله والا فلا تجب سواء ذلك الموضع يتعارف بقرية او دونها غير المصر فالان هى لاحقة فى حكم المصر شرعاً لا عرفاً لتطبيق تعريف المتأخرين وهذا احسن وما لا يصدق عليه التعريف المذكور فهو ليس بمصر شرعاً وعرفاً ففى لفظ القرية اعتباران شرعاً بحيث ترسم به وبحيث لا ترسم ففى الاول تصح الجمعة وهى مدينة عظيمة او قرية كبيرة وفى الثانى لا تصح الجمعة وهى قرية صغيرة ومفازة ومثلها كما يدل عليه عبارة القهستانى وتقع فرضاً فى القصبات والقرى الكبير فيها أسواق وفى البحر لا تصح فى قرية ولا مفازة لقول على عليه السلام : لا الجمعة ولا تشريق ولا صلوة فطر ولا اضحى الا فى مصر جامع او مدينة عظيمة ، ثم قال فلا تجب على غير اهل المصر كذا فى الطحطاوى فيبينهما عموم وخصوص فتنبه بالدلائل المذكورة فرضية الجمعة مخصصة بالاجماع فان صلى الجمعة اهل قرية لا يقال لها مصر شرعاً لا يسقط الظهر عن ذمته وان صلى الظهر فرادى يعصى بكبيرة لترك الواجب اى الجماعة الظهر باداء جماعة النفل هذا من قباحة عظيمة فان الجمعة جامعة للجماعات وفى اداء الظهر بالجماعة تفريق الجماعة عن الجمعة وتقليلها فيكون ذلك فى حقهم كسائر الايام فى جواز اداء الظهر بالجماعة من غير كراهة (مجالس الابرار) فالقول لمن يقول ما الفرق بين الجمعة والظهر غير الخطبتين وصحت الجمعة بلا كراهة فى كل موضع مثلاً الظهر سواء كان ذلك الموضع مصرًا او قرية او غيره وتاركها بلا عذر فاسق وعاص ومردود وقائله ضال ومضل ليس من المقلدين وعلى المقلدين الاجتناب عن اقواله وافعاله ومصاحبته. والله اعلم وعلمه احكم.

كتبه ابو الفيض محمد حبيب الرحمن غفر له

(٢) جواب: دحضرت مولانا مفتى عزيز الرحمن صاحب:

بیشکھ پہ کوچنی کلی کی دحنفیانو پہ نزد جُمعہ صحیح نہ دہ، اویہ کوچنی کلی کی جُمعہ کوونکی دمکروہ او دمنوع کار مرتکب وی اویہ لوی کلی اوقصبو کی جُمعہ صحیح دہ، کما فی رد المحتار عن القہستانی: وتقع فرضاً فی القصبات والقری الكبيرة التي فيها اسواق الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر (۱)، وفي باب العيدين من الدر المختار صلوة العيد في القرى تکرہ تحریماً وفي الشامی قوله (صلوة العيد) ومثله (۲) الجمعة الخ. فقط واللہ تعالیٰ اعلم
کتبہ : عزیز الرحمن عفی عنہ

(۳) جواب: دحضرت علامہ محمد انور شاہ صاحب مدرس دار العلوم عبارات اصحابنا فی تفسیر المصر کلها متوافقة فی المعنی وانما اختلفت التعبيرات والالفاظ فاشتراط القاضي في ظاهر الرواية بناء على اشتراط المصر لنفاذ القضاء في ظاهر الرواية ايضاً كما في التنوير من باب القضاء وتعريف المتأخرين بانه لا يسع آه مبنى على تعدد المساجد هناك لكثرة الابنية قال الى القرية الكبيرة وفي العناية زيادة ما لا يسع اكبر مساجده اهل المكلفين بها حتى يحتاجوا الى بناء مسجد جامع والحاصل ان تفسير المصر محول على العرف واللغة. نعم في بعض عباراتهم ان القرية الصغيرة مجتهد فيها عندنا فينفذ قضاء القاضي الشافعي بصحتها على الحنفی فی ضمن دعوی صحیحة لا اذا كانت فتویٰ لا دعویٰ من حاضر علی حاضر.

کتبہ محمد انور عفا اللہ عنہ، مدرس دار العلوم دیوبند
دوہم اذان دمنبر سرہ کول پہ کاردی: سوال: (۲۳۴۵) دجُمعی دوہم اذان دمنبر سرہ پکار دی اوکہ دجومات خخہ دباندی اوکہ دجومات پہ دروازہ باندی کہ چیری عند المنبر کول پہ کاروی نو ددی سند خخہ دی دابوداود شریف حدیث پاک خخہ خو دا ثابتیری چی دحضور ﷺ پہ زمانہ کی بہ دا اذان دجومات پہ دروازہ کی کیدی، اومولانا عبد الحی صاحب دخیلی فتاویٰ پہ ص ۱۹۴ کی پہ ڍیر وضاحت سرہ ثابت کړی دی چی دوہم اذان دجومات خخہ دباندی کول پہ کاردی، بینوا وتؤجروا؟

جواب: دجُمعی دوہم اذان داحنافو پہ نزد پہ جومات کی دمنبر پہ خواکی کیدل سنت دی اوہمدا (طریقہ) متوارثہ دہ دزمانی درسول اللہ ﷺ اودزمانی دصحابہ کرامو ﷺ خخہ لکہ خنکہ چی دہدایی شارحینو داخبرہ پہ پورہ توگہ ثابتہ اومحققہ کړیدہ او دابوداود شریف [دحدیث] تاویل اوجواب داحنافودطرف خخہ مفصل شائع سویدی پہ ڍیرو رسالو

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۵، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

اوفتاووی کی داخبرہ مفصلہ لیکل سویدہ تاسی دغہ رسائل اوچاپ سوی فتویٰ راوغواپی اووی گوری، بندہ تہ دغہ دنقل کولو فرصت نستہ، حنفیانو تہ پہ ہغہ کی دچون اودچرا گنجائش نستہ ولی چی دققیہی پہ ٲولو معتبرو کتابونو کی یی دا اذان دمنبر پہ خوا کی خطیب تہ مخامخ لیکلی (۱) دی۔ فقط

کم دوه جوماتونه چی نژدی نژدی وی په دواړو کی دجُمعی لمونځ درست دی: سوال:
(۲۳۴۶) دوه جوماتونه متصل او نژدی نژدی واقع دی، ایاپه دغہ دواړو کی جُمعه درستہ ده اوکۀ نه؟

جواب: په دواړو کی دجُمعی لمونځ درست دی۔ کذا فی الدر المختار (۲)۔ فقط
ولسوالی۔ اولویہ ابادی: سوال: (۲۳۴۷) دقہستانی دعبارت: وتقع فرضاً فی القصبات والقری الکبیرة فیہا اسواق، خخہ مفہومیبری چی دجُمعی لمونځ دحنفیانو پہ نزد پہ کوچنی کلی کی درست نہ دی اوقریہ کبیرہ (لوی کلی) دمصر پہ تحت کی واقع دی۔ لہذا ملتجی یم چی دقریہ صغیری اودقریہ کبیرہ تفصیلی تعریف پہ دلائلو سرہ بیان کی اوما لایسع الخ دمصر اجمالی تعریف دی، اودقریہ کبیرہ دپارہ خومرہ مکلفین پکار دی اوخہ رکم چی دمفقود پہ بارہ کی احنافو ضرورتاً دامام مالک پہ مذهب باندی فتویٰ ورکریدہ، دجُمعی پہ بارہ کی مذهب شافعی اختیارولی سو اوکۀ نہ؟

جواب: دقہستانی عبارت مذکورہ فی السوال چی پہ کم خای کی پہ شامی کی منقول دی دغہ خخہ وروستہ داعبارت ہم دی: وفيما ذکرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب كما في المضمرات والظاهر انه ارید به کراهة النفل بالجماعة الا ترى ان في الجواهر لو صلوا في القرى لزمهم اداء الظهر (۳) الخ شامی جلد اول باب الجمعة، اوپہ درمختار باب العیدین کی دی: وفي القنية صلوة العيد في القرى تکره تحريماً اي لانه اشتغال بما لا يصح لان المصر شرطاً لصحة الخ په شامی کی دی: قوله صلوة العيد ومثله الجمعة. (۴) ص ۵۵۵ شامی ج ۱۔ ددی عبارتونو خخہ معلومہ سوہ چی پہ کوچنی کلی کی جُمعه درستہ نہ دہ، اوپہ لوی کلی کی صحیح دہ، اودقریہ کبیری تعریف جلا نہ کول اودقصباتو سرہ یی بیانول، دی

(۱)۔ ویؤذن ثانیاً بین یدیہ ای الخطیب (الدر المختار) قوله ویؤذن ثانیاً بین یدیہ ای علی سبیل السنية كما يظهر من كلامهم (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۱)۔ ظفیر
(۲)۔ وتؤدی (ای الجمعة) فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتویٰ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة) ج ۱ ص ۷۵۵ ط.س. ج ۲ ص ۱۴۴۔ ظفیر
(۳)۔ شامی باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸۔ ظفیر
(۴)۔ ایضاً پورتنی۔ حوالہ۔

طرف ته اشاره کوی چي ددی مدارپه عرف باندی دی او اهل عرف دقربی کبیری اودقربی صغیری فرق پیژنی اودا چي قریه کبیره په شان دولسوالی کیدل په کار دی. ددی دپاره ددی حای محققینو عالمانو دفرمایلی دی چي کمه قریه دابادی په لحاظ سره ولسوالی صغیره ته نژدی وی په هغه کی به جمعه درسته وی، اوپه ولسوالی صغیره کی په دی اطرافوکی دری خلور زره بنی ادمان وی یا کم اوزیات. اوتعریف دما لا یسع ﴿﴾ په حقیقت کی دمصر حد حقیقی نه دی. کنی منقوض کیدل ددی ظاهر دی چي دا دکوچنی څخه پر کوچنی قریه باندی صادق رائجی، اوکله ناکله دلوی څخه پرلوی ښار باندی صادق نه رائجی، لکه څنگه چي پخپله دحرمینو شریفینو پرجوماتونو باندی صادق نه رائجی، ځکه چي مسجد حرام دټولو اهل مکه وو څخه بلکه چي دبهر والا خلگ ورسره یوځای سی نو هم هیڅکله نه ډکیری اووسعت په هغه کی باقی وی. کما هو المشاهد. اودانقض په هغه تعریف باندی دمنیه شارح (دغنیة مصنف) هم بیان فرمایلی دی، نومعلومه سوه چي دا د مصر تعریف حقیقی نه دی بلکی علامه دمصر په غالب اعتبار سره ده، ځکه چي په لویو لویو ښارونو کی چیری چي مردم شماری ډیره زیاته وی غالباً داسی وی چي دهغه حای ترتولو په لوی جومات کی هم دهغه حای ټول مکلفین حای کیدی نسی نو محققه دی وی چي تعریف مذکوره عام تعریف نه دی، پاته سوه داخبره چي په دی مسئله کی دامام شافعی په مذهب باندی په عمل کولو سره دهغوی دقیدودو موافق په قریه کی دجمعی لمونځ کولی سو اوکه نه؟ نوبنده ددی تصریح دفقهاوو په کلام کی نه ده لیدلی، اوعمل کول دبل امام په مذهب باندی په هغه حای کی زموږ دخلگو دپاره صحیح کیدی سی چیری چي زموږ فقهاء وو تصریح فرمایلی وی. (۱) فقط

الجواب صواب. اودبعضو فتاواو دعباراتو څخه معلومیری چي په قریه صغیره کی جمعه عند الحنفیه مجتهد فیه نه ده، البته په یوه دعوی کی وروسته ترتوفر دشرائطو ددعوی، مجتهد فیه ده. په فتویٰ او دیانت کی. فقط محمد انور عفا الله عنه

په اردو ژبه کی خطبه داحتیاط څخه خلاف ده: سوال: (۲۳۴۸) جناب ته می یو وار دوه دخطبی دآردو نظم وغیره په باره کی تکلیف ورکی لیکن دی طرف ته موتوجه ونه کړه، خاصو کسانو ته مو وویل نوهغوی وفرمایلی چي لوی لوی عالمان یی پخپله کوی بلکی هغوی وایی چي حدیث دنبی ﷺ: یقرأ القرآن ویذكر الناس، دی، اودمشکوٰۃ په ترجمی مظاهر حق کی یی ددی په ترجمی اوتشریح کی صفا لیکلی دی چي په غیر عربی ژبه کی

(۱). رد المحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵. ظفیر

نصیحت پہ خطبہ کی درست دی، او داخترانو پہ خطبہ کی حکم دی چي دقربانی احکام او دعيد الفطر احکام خلگوتہ ونبوول سی اودا بغير دملکی ژبی څخه ممکن نه دی.

جواب: خطبہ چونکه دعربی ژبی څخه بغير په بله یوه ژبه کی دسلفو څخه ثابت نه ده نوپه دی وجه دعربی ژبی څخه بغير په بله ژبه کی محققینو دی ته مکروه اوبدعت ویلی دی اوپه عيد الفطر او په عيد الاضحی کی چونکه داخترانو احکام نبوول مقصوددی نوهغه خارج عن الخطبه گنل کیږي، گویا خطبہ دعربی بیله سوه اودا احکام دخطبی څخه جلا نبوول کیږي او دجمعې په خطبہ کی دننه دلمانځه حیثیت هم ملحوظ وی، اوپه لمانځه کی دقرآن شریف ترجمه دصحیح او دمعتمد مذهب او دراجع قول مطابق درسته نه ده، او دضعیف او دمرجوح قول اعتبار نسته، بهر حال احتیاط په دی کی دی چي په داسی مختلف فیه خبره کی دی احتیاط وسی، اوغیر عربی دی ترك سی، باقی چي څنگه څوک کوی هغه دهغه رایه ده پرنورو باندی حجت نه (۱) دی. فقط

(لمونځ به په دواړو صورتونو کی درست وی. ظفیر)

په رمضان کی جمعة الوداع ثابت نه ده: سوال: (۲۳۴۹) درمضان شریف په اخری جمعه کی په خطبہ کی الوداع ویل څنگه دی؟

جواب: خطبة الوداع درمضان المبارك په اخره کی ثابت نه ده او ددی ویل مناسب نه دی.

که په خطبہ کی دصحابه کرامو ﷺ ذکر رانه سی نوهم به خطبہ درسته وی: سوال: (۲۳۵۰)

یوسړی دجمعې امام په اوله خطبہ کی حمد او ثنا دباری تعالی وایی، اوپه دوهمه خطبہ کی قرانی آیتونه اودرود شریف وایی، ذکر دآل اطهار او اصحاب کبار رضوان الله تعالی علیهم اجمعین نه کوی، نوپه داسی حالت کی لمونځ جائز سو اوکه نه؟

جواب: ذکر د خلفاء راشدینو اودآل اطهار رضوان الله تعالی علیهم اجمعین په خطبہ کی مستحب دی. ددی په ترك سره خطبہ خو به اداء سی، لیکن ترك دمستحب لازمیری، ښه

داده چي دخلفاء راشدینو اودآل اطهار ذکر دی هم کوی، قال فی الدر المختار: ویندب ذکر الخلفاء الراشدين والعین المکرمین الخ. (۲) فقط

دخطبی داذان جواب په ژبی سره درست نه دی: سوال: (۲۳۵۱) دخطبی داذان جواب ورکول

(۱). ولا يشترط كونها بالعربية فلو خطب بالفارسية او بغيرها جاز كذا قالوا ، والمراد بالجواز هو الجواز في حق الصلاة بمعنى انه يكفي لاداء الشرطية وتصح بها الصلاة ، لا الجواز بمعنى الاباحة المطلقة فانه لا شك في ان الخطبة بغير العربية خالف السنة المتوارثة من النبي ﷺ والصحابة ﷺ . (عمده الرعاية على حاشية شرح الوقاية باب الجمعة ج ۱ ص ۳۴۲). ظفیر

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹ ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹. ظفیر

ورکول او په لاسونه پورته کولو سره دعاء غوښتل څنگه دی؟

جواب: د جمعې د دوهم اذان جواب ورکول او دهغه څخه وروسته په لاس پورته کولو سره دعاء کول ممنوع دی. کما فی الدر المختار (۱). فقط

په داسې کلی کې جمعه د کم ابادي چې ۱۲۵۴ هـ: سوال: (۲۳۵۲) یولوی کلی د کم ابادي چې ۱۲۵۴ سپری دی او مدرسه او جوماتونه هم پکښې سته او ددی علاقې دخوا اوشاه خلک دپخوا راهیسی دا لوی کلی گڼی، نوپه دی کې جمعه جائزده او که نه؟

جواب: علامه شامی داتصریح فرمایلی ده چې په قریه کبیره کې جمعه فرض ده او اداء کبیرې عبارت یی دادی: وتقع فرضاً فی القصبات والقری الکبیره التی فیها اسواق الخ الی ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انها لا تجوز فی الصغيرة الخ (۲). ددی عبارت فرق ما بین القرية الكبيرة والصغيرة څخه ښکاره سوه چې په قریه کبیره (یعنی لوی کلی) کې جمعه اداء کبیرې اوپه صغیره (یعنی کوچنی) کې نه کبیرې، اوپه عرف کې چې خلگ کم کلی غټ گڼی هغه غټ کلی دی، او کم کلی چې کوچنی گڼی هغه کوچنی کلی دی.

دافضل په موجودگي کې بل څوک امام جوړول: سوال: (۲۳۵۳) یوڅو مقتدیانو جاهلانو د جومات دامام سره چې عالم دی دنیوی عداوت واخستی، او دده داجازی څخه بغیر یی یوبل منشی چې ددینی علم څخه چندانې خبرنه دی مقرر کی، او داخترانو لمونځونه اداء کوی شرعاً څه حکم لری. ددنیوی فساد په وجه په بل جومات کې جمعه اوپنځه وختیز لمونځونه اداء کول څه حکم لری؟

جواب: د فقهی په کتابونو کې یی لیکلی دی چې، والحق بالامامة الاعلم باحكام الصلوة، (۳) نو سره دوجودوالی د عالم په مسائلو دلمانځه بل څوک چې دغسی (عالم) نه وی، امام مقررول ترك فضیلت دی اوپه یوښار کې د جمعو تعدد جائز دی، نوکه هغه ښار داسې وی چې په هغه کې بازاردی مصر یا ولسوالی یا قریه کبیره ده چې حکم دمصر لری د جمعې او داخترانو لمونځ پکښې اداء کبیرې او تعدد د جمعې هم روادی نود جمعې لمونځ په دواړو مسجدو کې جائز دی، مگر نفسانیت دلمانځه په باره کې قبیح دی ضد او نفسانیت پریردی او خالصاً دالله ﷻ دپاره لمونځ په هرو دواړو جوماتونو کې اداء کړی، والله تعالی الموفق والمعين وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين. فقط

په پنځوسو سړیو سره د جمعې لمونځ درست دی او که نه؟ سوال: (۲۳۵۴) د حضرت شاه ولی

(۱). حواله مخکې تیره سوه . ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۷. ظفیر

اللہ ﷻ قول پہ حجة الله البالغة کی قابل عمل دی اوکھ نہ؟ هغه داچی پہ کم کلی کی پنخوس مسلمانان کسان وی پہ هغوی کی دجُمعی لمونخ صحیح دی اوکھ نہ؟

جواب: دا مذهب دحنفیانو نہ دی، حنفیانو ته دخیل مذهب دفقھی دکتابونو موافق عمل کول پیکاردی، دحضراتو محققینو پہ کلام سره حجت راوړل نه دی په کار. فقط

په کوچنی کلی کی دجُمعی لمونخ مکروه تحریمی دی: سوال: (۲۳۵۵) په صورة عدم

جواز کی که چیری یو سړی یې نه منی اوکوی یې نوخه حرج به واقع سی؟

جواب: په کم کوچنی کلی کی چی جُمعه صحیح نه ده هلته یې دجُمعی لمونخ کول مکروه تحریمی لیکلی دی. کذا فی الدر المختار والشامی (۱).

دضرورت په وخت کی پرفونو اوښتل اومخکی تلل جائز دی: سوال: (۲۳۵۶) که چیری

دجامع جومات اودعیدگاه امام اومؤذن دلمانخه متعلق دضروری اموریو په وجهی سره په اول وخت کی منبر اومصلی ته ونه رسیږی بلکی لمونخ کوونکی جمع کیدل نو وروسته صفونه خیری کړی اودخلگو پرختونو باندی واورې مصلی ته ورسیري نو درست دی او که نه؟

جواب: په درمختار کی دی: لا باس بالتخطی مالم یاخذ الامام فی الخطبة ولم یؤذ احدًا الخ. (۲) ددی روایت خخه معلومه سوه چی که چیری چاته ایذاء نه وی نو پرخلگو لوړ اوښتل درست دی، خصوصاً دذکرسوی ضرورت په وجه امام اومؤذن ته په صفونو خیرلو سره مخ ته تلل درست دی. الا ان لا یجد الا فرجة امامه فتخطی اليها للضرورة (۳). فقط

دصف سیده کولو دپاره آواز کول درست دی: سوال: (۲۳۵۷) دجُمعی دخطبی خخه وروسته

دتکبیر تحریمه خخه مخکی زید په آواز سره وویل چی صفونه سیده کړی بکر وایی چی دزید لمونخ صحیح نه سو، آیا دصف سیده کولو دپاره وینا کول مستحب اودرست دی، اولمونخ وسو اوکھ نه؟

جواب: دصف سیده کولو دپاره وینا کول مستحب اومسنون دی، دبکر خبره غلطه (۴) ده، لمونخ وسو. فقط

په دوه زره ابادی کی جُمعه: سوال: (۲۳۵۸) په کهیره نومی خای کی دوه جوماتونه دی،

(۱). صلاة العيد فی القرى تکره تحریمای لانه اشتغال بما لا یصح (در المختار) ومثله الجمعة (رد المحتار باب صلوة العيد ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۲ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۳. ظفیر

(۳). ایضاً. ظفیر

(۴). وینبغی ان یامرهم بان يتواصوا ویسدوا الخلل ویسوا مناکبهم (در المختار علی هامش رد المحتار ج ۱ ص ۵۳۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۸). ظفیر

او دڊنڊولي نومي ڄاي اوکھيره په مينځ کي ديوي گاډي فاصله ده په ډنډولي کي جومات نسته دڊنډولي مسلمانان دکھيري جوماتونو ته لمانځه ته راځي مردم شماری ددواړو ځايونو دوه زره ده نو داحنافو په نزد هلته دجمعې لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چيري دغه دواړه کلي په عرف کي يووي او يو گڼل کيږي اوتوله ابادي ددواړو کليو دوه زره سړي وي اوهغه غټ کلي گڼل کيږي نو هلته جمعه صحيح ده. کما في الشامي وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الخ^(۱). فقط

په کلي کي جمعه: سوال: (۲۳۵۹) زموږ په کلي کي دري جوماتونه دي په دوو کي حنفيان دي اوپه يوه کي اهل حديث. داهل حديثو په جومات کي جمعه کيږي، حنفيان خلگ جمعه نه کوي، نو حنفيانو ته داهل حديثو سره جمعه کول جائز دي اوکه نه؟

جواب: که چيري دغه کلي غټ وي چي پکښي بازار وغيره سته، دکم په وجهي سره چي هغه ولسوالي غوندي معلوميږي، نو دحنفيانو په نزد هم هلته جمعه صحيح^(۲) ده، اوپه ډيرو ځايونو کي هم جمعه جائز ده، نوکه چيري دغه علاقه داسي وي چي په هغه کي جمعه دحنفيانو په نزد صحيح ده، نوپر حنفيانو باندې لازم دي چي بيل په خپل جومات کي جمعه وکړي، دغير مقلدو سره دي نه شريکيږي. اوکه چيري دغه کلي کوچني وي نو په هغه کي دحنفيانو په نزد جمعه درسته نه ده، هلته جمعه مه کوي، نه په خپل جومات کي اونه دغير مقلدو سره په شامي کي يي ليکلي دي چي په ولسوالي کي اوپه هغه لويه ښاريه کي چي پکښي بازار اولوي دکانونه وي جمعه اداء کيږي اوپه کوچني کلي کي نه اداء کيږي.^(۳) فقط

په يوه ابادي کي په ډيرو جوماتونو کي په لمبر لمبر جمعه کول: سوال: (۲۳۶۰) زموږ په ولسوالي کي دري جوماتونه دي اوپه دري واړو جوماتونو کي به دجمعې لمونځ بيل بيل کيږي، اوس دڅو مياشتو څخه خلگو دامشوره وکړه په خپلو کي، چي ديوي جمعې لمونځ به په زوړ جومات کي اودبلي جمعې لمونځ به په بل جومات کي کيږي، اوس په لمبر لمبر دجمعې لمونځ کيږي دا صورة جائز دي اوکه نه؟

جواب: جمعه په هر يوه جومات کي جائز ده، او دا صورة کم چي په سوال کي درج دي چي

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). وتقع فرض في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). وتقع فرض في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (الي قوله) فيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

یوه جُمعه دی په یوه جومات کی وی اودوهمه جُمعه دی په بل جومات کی اودریمه جُمعه دی په بل جومات کی وی داهم په اصل کی درسته ده، او دجُمعی لمونځ صحیح کیږی، لیکن ښه داده چی کم جومات په هغه کی لوی وی یا پخوانی وی په هغه کی دی جُمعه قائمه سی او هغه دی جامع مسجد مقرر سی ځکه چی دراجمع کیدو داصوره کم چی په سوال کی درج سوی دی پسندیده نه دی او په دی کی دنفسانیت بوی معلومیږی، و افاد ان المساجد تغلق يوم الجمعة الا الجامع الخ. (۱) درمختار، ددی څخه معلومه سوه چی دجُمعی دپاره خاص جامع جومات وضع سوی دی، که څه هم په نورو جوماتونو کی هم جُمعه صحیح ده، فقط

په ځنگلی مقام کی جُمعه درسته نه ده: سوال: (۲۳۲۱) په یوځنگلی ځای کی دخپل خپل کار په سلسله کی تقریباً پنځه ویشت، دیرش مسلمانان کم از کم دشپږو میاشتو مستقل قیام دپاره جمع سوی دی په دی کی چی په دغه مقام کی نه یوځای څه مخکنی ابادی وه اونه یوځای جرمت وو، دغه ذکر سوو مسلمانانو خپل په مابینځ کی نژدی یو سایوان غونډی ځای وټاکی او په هغه کی یی دجُمعی دلمانځه باقاعده بند وبست وکی په کم کی چی دذکر سوی تعداد څخه زیات اوکله ددی څخه څه کم ترڅو جمعو پوری خلگ شریک کیدل. اوناخبره مسلمانانو ته به دلمانځه دارکارنو وغیره تعلیم هم کیدی، په پرونی جُمعه کی یونوی راتلونکی سړی په دی ویلوسره دجُمعی په لمانځه کی شریک نه سو چی دلته جُمعه ناجائز ده، داصحیح ده اوکه نه؟

جواب: واقعی دفتھی دکتابونو دروایاتو موافق په دغه ځای کی دجُمعی لمونځ صحیح نه دی، دجُمعی دلمانځه دصحت اودوجوب دپاره مصر یعنی ښار یا ولسوالی یا قریه کبیره یعنی لوی کلی شرط دی نوپه دغه ځای کی دجُمعی دلمانځه په ځای دماپښین لمونځ په جماعت سره کوی او په همدی کی دشرعی مسائلو تعلیم اوتلقین کوی، په در مختار اوشامی کی دی چی په کوچنی کلی کی دجُمعی او داخترانو لمونځ مکروه تحریمی (۲) دی اوچیری چی بالکل ابادی نه وی اونه لویه ابادی نژدی وی نو هلته بالاتفاق جُمعه صحیح نه ده. (۳) فقط

په دوه زره ابادی کی دجُمعی لمونځ جائز دی: سوال: (۲۳۲۲) په پلهری نومی ځای کی د

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷. ظفیر

(۲). وتکره تحریماً صلاة العيد فی القرى الصغيرة (درمختار) ومثله الجمعة (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص

۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۳). ولاجمعة بعرفات فی قولهم جميعاً لانها فضاء (هدایه باب الجمعة ج ۱ ص ۱۵۱. ظفیر

مسلمانانو څلویښت کورونه دی، دسلو کورونو څخه زیات دهندوانو دی، چي تقریباً دوه زره ابادی ده، چي په هفته کی پکښی دوی ورځی بازار لگيږی. دري دوکانداران مستقل دضرورت شيان هميشه خرڅوی، دوه جوماتونه اويوه عيدگاه ده، نويه دغه ځای کی دجُمعي په باره کی څه حکم دی؟ جُمعه اداء کړو او که نه دماپښين لمونځ؟

جواب: دجُمعي په باره کی داحنافو مذهب دادی چي په کوچنی کلی کی جُمعه صحيح نه ده، اويوه لوی کلی او ولسوالی کی جُمعه واجب اوداء کيږی، وتقع فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الخ (۱)، اويوه سوال کی ذکرسوی ځای په ظاهره لوی کلی دی هلته به جُمعه صحيح سی او داحتياط الظهر ضرورت نسته (۲). فقط

په عرفات کی دحضور ﷺ دجُمعي نه کولو وجه: سوال: (۲۳۲۳) مولوی محمد اسمعیل اهل حدیث وایي چي په حجة الوداع کی دعرفات په مقام کی رسول الله ﷺ دحج دخطبی په وجه باندی جُمعه اداء نه کړه، اوفتح الدین حنفی وایي چي حضور ﷺ اوصحابه کرامو ﷺ په عرفات کی دځنگل والی په وجه جُمعه اداء نه کړله په دی دواړو کی دچا قول صحيح دی؟

جواب: دفتح الدین حنفی قول صحيح دی کما صرح به الفقهاء. (۳) فقط

دجُمعي ددوهم اذان څخه وروسته دعا: سوال: (۲۳۲۴) دجُمعي ددوهم اذان څخه وروسته دعا جائز ده او که نه؟

جواب: دجُمعي ددوهم اذان څخه وروسته دعاء کول اودهغه جواب ورکول دحضرت امام ابو حنیفه رحمته الله په نزد درست نه ده لقوله رحمته الله اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام، كذا في الهداية (۴) وفي الدر المختار وينبغي ان لا يجب بلسانه اتفاقاً في الاذان بين يدي الخطيب الخ (۵).

ددواړو خطبو په مینځ کی دعاء: سوال: (۲۳۲۵) دجُمعي د ورځی ددوو خطبو په مینځ کی

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). دابادی دمردم شماری په باره کی ډیر سوالونه راغلي دی اودهر یوه په جواب کی مفتی علام رحمته الله ددی خبری لحاظ کړی دی چي هغه ابادی دهغه ځای دخلگو په نظر کی دقصبی یادلوی ابادی په توگه مشهوره ده او که نه؟ بیاپه هغه کی شهرت بوی پیدا کيږی او که نه؟ که چيري دادواړی خبری موجودی وی نوجمعه جائزه کنی نه. والله تعالی اعلم، محمد ظفیر الدین غفرله

(۳). ولاجمعة بعرفات في قولهم جميعاً لانه فضاء (هداية باب الجمعة ج ۱ ص ۱۵۱). ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۱، ط. س. ج ۱ ص ۱۹۹. ظفیر

(۵). اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (درمختار الى تمامها اي الخطبة) ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱. ظفیر

داوریدونکو ددعاء څه حکم دی؟

جواب: په ژبی سره دی نه کوی اوکه چیری یی کوی نوپه زړه کی دی وکړی. (۱) فقط
که چیری کلی ته دښار داځان اواز راځی نوهم په هغوی باندی جُمعه فرض نه ده: سوال:
(۲۳۲۶) یو کلی دښار څخه یومیل یا پاو باندی یومیل لیری دی، داځان اواز ورته راځی
دکلی پر خلگو باندی ښار ته راتلل او جُمعه کول فرض دی اوکه نه؟

جواب: جُمعه پر کلیوالو باندی فرض نه ده، که څه هم هغه کلی ښار ته نژدی وی او داځان
اواز هم ورته راځی. (۲) فقط

دښار په باغ اوپه ځنگل کی د جُمعی لمونځ درست دی: سوال: (۲۳۲۷) په ځنگله یاپه باغ
کی دری کسان جُمعه کولی سی اوکه نه؟

جواب: که چیری دغه ځنگل، میدان یا باغ دښار سره متعلق یا متصل وی چی دمصر په
فناء کی داخل وی، نو جُمعه هلته کیدی سی اودامام صاحب رحمته الله علیه په نزد دامام څخه
ماسوا دری مقتدیان د جُمعی دپاره کیدل ضروری دی. فقط

په غیر عربی خطبه کی اختلاف: سوال: (۲۳۲۸) یو بزرگ فرمایی چی په خطبه کی دآیت
اودحدیث معنی بیانول اوخلگ پوهول درست دی، دجناب والا فتویٰ مو هم هغوی ته
وښووله، لیکن هغوی فرمایی چی مسوی مصفی شرح موطا دحدیث کتاب دی، موږ ته
دفقهی دیوه کتاب حواله پکار ده، په شامی وغیره کی جواز لیکي، او دحضور صلی الله علیه و آله
خطبه دعجمو په ښارونو کی اودصحابه کرامو رضی الله عنهم، په کم کم ځای کی وویل سوه، اوپه
خطبه کی دلمانځه شان نسته، په شامی جلد اول ص ۳۵۷ کی ددر مختار په حواله درج
دی، وعلی هذا الخلاف الخطبة وجميع اذکار الصلوة، اوخطبه دامام اعظم رحمته الله علیه په نزد
بتمامه په هره ژبه کی جائزده (بغیر دعجز څخه) خلافا لصاحبيه. وقال الشامي بل سيأتي
ما يفيد الاتفاق على ان العجز غير شرط، ددی څه مطلب دی اوپه عجمو کی کمه خطبه
ویل سويده، اوپه کم ځای کی؟

جواب: دخطبی په ترجمه کی داخبره ده چی که چیری ترجمه ونه سی نوپه هغه کی بالاتفاق
څه شبهه نسته، اوپه ترجمه کولو کی اختلاف ظاهر دی، موږخلگ یی دفقهاؤ دکلام څخه
مخالفت کراحت گڼو، اودصحابه وو رضی الله عنهم دعمل څخه خلاف (کار) بدعت گڼو. دن سبا

(۱). ومن كان مقيما بموضع بينه وبين المصر فرجة من المزارع والمراعي نحو والقلع ببخارا، لا جمعة على اهل
ذلك الموضع وان كان النداء يبلغهم (عالمگیری کشوری باب الجمعة ج ۱ ص ۱۴۳ ط. م. ج ۱ ص ۱۴۵). ظفیر
(۲). وكما يجوز اداء الجمعة في المصر يجوز ادائها في فناء المصر (عالمگیری کشوری باب الجمعة ج ۱ ص ۴۳
ط. ماجدید ج ۱ ص ۱۴۵). ظفیر

بعضی خلگ دانه منی، اود عبارت: وعلى هذا الخلاف الخطبة الخ، مطلب دادی چی دا خلاف په صحت اویه عدم صحت کی دی، په کراحت اویه عدم کراحت کی نه دی څنگه یی چی په شامی کی دتصریح کولو څخه وروسته دکراحت تصریح وکړه، وعلى هذا الخلاف لو سبح بالفارسية فی الصلوة اودعا او اثنی علی الله تعالی الی ان قال ای یصح عنده لکن سیاتی کراهة الدعاء بالاعجمية (۱) ص ۳۲۵ ج ۱، اویه دی بل ځای کی یی صفا وویل: والظاهر ان الصحة عنده لا تنفی الکراهة الخ (۲) ص ۳۵۰ ج ۱، فی شرح قوله ودعا بالعربية. غرض دادی چی که چیری غور وسی اوتجسس وسی نو دفقهاء وو دکلام څخه به داردو، فارسی (پښتو) دترجمی کراحت ثابت سی اوکه چیری هغه نه وی نو زموږ دپاره دحضرت شاه ولی الله رحمته الله علیه لیکل هم کافی دی، که چیری څوک یی نه منی نو هغه پوه سه. لیکن په دی باندی هر سړی پوهیدلی سی چی خطبه په عربی کی بغیر دترجمی څخه بی شکه اوبی اختلافه اوبی کراهته جائز ده اویه ترجمه کولو سره به شبهه دکراحت هغوی ته هم پاته سی څوک چی راجح عدم کراحت گڼی، په هرحال دخطبی په صحت کی خو څه تامل نسته. فقط

دکافرانو په ملک کی جُمع او دهغه متعلق سوالات: سوال: (۲۳۲۹) اول دترانسوال ملک حال لیکم، ددی دپاره چی دلاندینی سوالاتو په جواباتو کی اسانتیا وی، دلته دکفارو حکومت دی اوددی ځای اوسیدونکی هم کافران دی، البته څه کسان مسلمانان شافعی المسلك هم سته باقی مسلمانان داندیا (India، هندوستان) تاجران وغیره دی لیکن مجموعه مسلمانان دکافرانو په نسبت ډیر کم دی، دکلی خوزه ذکر نه کوم لیکن ددی ملک په ښارونو کی به تخمیناً مفصل په لاندی تعداد مسلمانان وی، په بعض ځای کی لس شل، په بعضی ځای کی دیرش څلوینست، یوځای اتیا سل، ماسوا دیوه ښار څخه زما دخيال مطابق هیچیری به هم دڅلورو پنځو سوو مجمع نه وی، دجوماتونو یی داحال دی چی یوځای خوپه کرایه باندی یوځای اخیستل سویدی، په هغه کی دجُمعې اوداخترانو لمونځ ادا کول کیږی، اویه بعضی ځایونو کی یوجمات دی لیکن دکموالی په وجه هغه هم نه ډکیږی البته په یوځای کی درې جماتونه دی، او دمسلمانانو لوی جماعت دی، تقریباً دپنځو سوو څخه به کم نه وی، دجُمعې او داخترانو لمونځونه ټول ادا کیږی، داختر په موقع باندی چی کم مسلمانان په کلیو کی اوسیدو هغوی په لمانځه کی شریک سی اوتعداد ورسره زیات سی، زما په علم کی دلته هیڅکله اسلامی حکومت نه دی

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة (تحت قول وجميع اذکار الصلوة) ج ۱ ص ۴۵۱ ط. س. ج ۲ ص ۴۸۴. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب فی الدعاء بغیر العربية ج ۱ ص ۴۸۲، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۱. ظفیر

راغلی، او دحاکمانو دطرف څخه هیڅ شرعی حکم دلته جاری نه دی لیکن دجُمعی او داختر لمونځ نه منع کوی، دکم ځای دپاره چی داخبره لیکل کیږی هغه هم ددې ځای دښاورنو څخه یوښار دی، اویو جومات هم پکښی دی چی دمسلمانانو شمېر به یې دشیپو یا اویاو څخه زیات نه وی، نوپه دې باره کی دلاندنیو سوالونو جوابونه پکار دی:

سوال: (۲۱ ۲۳۷۰) دجُمعی داداء دپاره ښار شرط دی که نه؟

سوال: (۳۱ ۲۳۷۱) ښار څه ته وایی داکبر مساجد تعریف دمذهب روایت دی اوکه نه؟

سوال: (۴۱ ۲۳۷۲) کله چی قدرت داجرائی حدودو شرط دی اوبالفعل ضرور نه دی نو دتوالی په وجهی سره تعریف مذکور اختیارول اوظاهر مذهب پریښوول څه رکم صحیح کیدی سی؟

سوال: (۵۱ ۲۳۷۳) دحنفی علماء وو داخلاف په وجهی سره احتیاطی (ظهر) وټاکل سو، لیکن چیری چی دحنفی مذهب موافق تحقق شرط نه وو اودنورو مذاهبو موافق تحقق وی هلته ولی جائزه دی، دخروج عن الاختلاف علت په دواړو ځایونو کی موجود دی، یعنی هلته هم جُمعه او احتیاطی کول په کاردی؟

سوال: (۲۱ ۲۳۷۴) کل موضع له امیر وقاض الخ، سره استدلال په عدم جواز دجُمعی باندی په دار الحرب کی کیدی سی اوکه نه؟

سوال: (۷۱ ۲۳۷۵) دذکرسوی کیفیت ترمخه کم ځای جُمعه جائزده اوپه کم ځای کی نه ده؟

سوال: (۸۱ ۲۳۷۶) چیری چی جائز نه وی هغوی منع سی اوکه نه؟ او دهغوی دماپښین څه حکم دی؟

سوال: (۹۱ ۲۳۷۷) په کم ځای کی چی مسلمان بادشاه نه وی نو هلته دجُمعی څه حکم دی؟ او دکفارو په حکومت کی جُمعه څه رکم جائز ده؟

سوال: (۱۰۱ ۲۳۷۸) داملك دار الحرب دی اوکه نه؟

سوال: (۱۱۱ ۲۳۷۹) ددار الحرب تعریف څه دی؟ اوپه کمی طریقی سره دار الحرب دار الاسلام جوړیږی اودار الاسلام دار الحرب جوړیږی؟

سوال: (۱۲۱ ۲۳۸۰) په کم ځای کی چی دجُمعی شرایط نه پیداکیږی هلته داختر دلمانځه څه حکم دی؟ که چیری جائزه وی نوپه اداء کولو کی څه نقصان دی، که چیری په خپل مذهب کی واجب نه دی نودبل مذهب لکه دشافعی رحمه الله په مذهب باندی خو واجب دی اوخروج عن الاختلاف به وسی.

سوال: (۱۳۱ ۲۳۸۱) زمور ځای ښار گڼل کیږی، یوجومات پکښی دی، دهغه ځای لمونځ گذار دغه جومات دکولی نه سی، دلته دجُمعی څه حکم دی؟

جواب: قال فی ردالمحتار مع (۱) انها تصح فی البلاد التي استولى عليها الكفار كما سذكره ص ۵۳۷ (۱) جلد اول. (۲) وفي ص ۵۴۱ فلو الولاية كفاراً يجوز للمسلمين اقامة الجمعة ويصير القاضي بتراضي المسلمين الخ (۲). (۳) وفيه ايضا وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الخ (۳) (۴) وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر (۴) (۵) وفي الدر المختار باب العيدين تجب صلاتها في الاصح على من تجب عليه الجمعة بشرائطها المتقدمة سوى الخطبة فانها سنة بعدها وفي القنية العيد في القرى تكره تحريماً اي لانه اشتغال بما لا يصح لان المصر شرط الصحة الخ (۵)، قوله صلوة العيد ومثله الجمعة الخ، شامی. (۶)

درد المحتار روایت ثالث اورابع خخه واضحه ده چي په بنار اوولسوالی اوقریه کبیره کی جُمعه اداء کیری اوامر پیرعرف باندی مفوض دی، او اهل عرف ته معلومه ده چي بنار کم یودی اوولسوالی کمه ده اوپه قریه صغیره اوکبیره کی خه تمیز اوفر ق دی، اوددر مختار شامی دروایت خامس خخه دامعلومه سوه چي په قریه صغیره کی عیدین او جُمعه مکروه تحریمی ده حُکمه چي په دی کی دماپنشین دفرض جماعت ترک اوارتکاب دنفلی جماعت لازم گرخی. اوداولنی او ددوهم روایت خخه معلومه سوه، چي په کمو بنارونو باندی کافران مسلط دی هلته بغیر دتردد خخه جُمعه لازمه ده، مسلمانان دی دخپل جماعت خخه خوک دجُمعی امام جوړ کړی جُمعه به اداء اوصحیح سی، داحتیاط الظهر په باره کی ددرمختار صاحب دبحر دافتوی نقل فرمایلی ده: وفي البحر وقد افتيت مراراً بعدم صلوة الاربع بعدها بنية آخر ظهر خوف اعتقاد عدم فرضية الجمعة وهو الاحتياط في زماننا واما من لا يخاف على مفسدة فالاولى ان تكون في بيته خفية الخ (۷).

اوس دسوال دجوابونو نمبروار بالا جماع تحریر دی.

۱. دجُمعی دوجوب او اداء دپاره مصر شرط دی او بنار او ولسوالی اوقریه کبیره ټول په حکم دمصر کی دی.

۲، ۳. 'بنار عرفاً ظاهر دی اودفقهاء وو چي په دی کی کم خه ارشاد اوتفصیل دی هغه هم

(۱) وگوری ردالمحتار باب الجمعة مطبوعة در سعادت ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲) ایضا ج ۱ ص ۷۵۴ ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۳) ایضا ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۴) وگوری ردالمحتار باب الجمعة مطبوعة در سعادت ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۵) الدر المختار علی هامس ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۴ - ۷۷۵ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲. ظفیر

(۶) ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۷) الدر المختار علی هامس ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷. ظفیر

دفعی پہ کتابونو کی موجود دی، داکبر مساجد تعریف تہ بی دمنیہ پہ شرح کی مزیف ویلی دی.

۴. کله چي دخيل مذهب موافق جُمعہ فی القرى مثلاً مکروہ تحریمی دہ، خنگہ چي پہ روایت خامس کی ذکر سو، نواحتیاط الظهر سرہ داداء دُجُمعی، دہغہ مکافات کله کولی سی، هلته خو دماپنبن لمونخ پہ جماعت سرہ کول پہ کاردی او جُمعہ ترک کول پہ کار دی، کنی ارتگاب دمکروہ تحریمی بہ لازم سی.

د: ۵. خخہ تر: ۱۱ پوری: دکفارو پہ بلادو کی دُجُمعی صحیح کیدل دروایت نمبر ۱ او نمبر ۲ خخہ واضح سو، نوپر کمو بلادو باندی چي کافران مسلط دی پہ ہغہ کی چي کم غت بنارونہ او ولسوالی اوغت کلی دی، هلته پہ موجب دروایت نمبر ۳ بی شکہ اوبی تردد جُمعہ درستہ دہ دااحتیاط الظهر حاجت نستہ، اوکم کلی چي کوچنی دی هلته جُمعہ صحیح نہ دہ، هلته دماپنبن لمونخ دجماعت سرہ کول پہ کاردی، غرض داچی دکفارو دبلاد کیدلو پہ وجہی سرہ دُجُمعی پہ مسئلہ کی ہیخ فرق نہ راخی، خنگہ چي پہ اسلامی بلادو کی پہ بنار او ولسوالی اوقریہ کبیرہ کی اداء کیری اوپہ قریہ صغیرہ کی نہ کیری، ہمدغہ رکم تفصیل دکفارو پہ بلادو کی ہم دی، رسالہ اوثق العری پہ بارہ دُجُمعی کی مؤلف سوی دحضرت مولانا رشید احمد رحمۃ اللہ علیہ می در واستولہ پہ دی سرہ بہ دُجُمعی پہ بارہ کی ٲول مطلب واضح سی.

۱۲. دُجُمعی او داخترنو شرائط ماسوا دخطبی خخہ متحد دی، کما مر، نوکم خای چي داخترنو لمونخ صحیح نہ دی، نوہلته دُجُمعی لمونخ ہم صحیح نہ دی، اوچیری چي دُجُمعی لمونخ صحیح نہ دی نوہلته داختر لمونخ ہم صحیح نہ دی.

۱۳. کمہ بلدیہ چي بنار گنہل کیری هلته بیشکہ جُمعہ صحیح دہ اونباروالی دآبادی دکثرت پہ وجہی سرہ وی کہ خہ ہم چي کافران پکبنی آبادوی اومسلمانان پکبنی لروی.

دخطبی پہ وخت کی چي خطیب پہ لاس کی امساء اخلی: سوال: (۲۳۸۲) خطیب چي

دخطبی پہ وخت کی امساء پہ لاس کی اخلی نوخنگہ دہ؟ بعضی ورتہ مکروہہ وایی او پہ حدیث پاک کی راخی چي سنت دی، جواب دکتاب دحوالی سرہ پکار دی.

جواب: پہ درمختار کی یی دخلاصی خخہ نقل کړی دی: ویکرہ ان یتکئی علی قوس^(۱) او عصا الخ اوپہ شامی کی دی چي پہ حدیث پاک کی تکیہ کول پرعصا یالیندی باندی ثابت دی، اوقہستانی دمحیط خخہ نقل کړیدی، چي امساء اخیستل سنت دی،^(۱) نو

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۲ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۳. ظفیر

شاید چي دتطبيق سورة يي داوي چي كه ضرورت وي نولكړه دي په لاس كي واخلي څه حرج پكښي نسته، او كه ضرورت يي نه وي نونه دي اخلي. فقط

چي ابادي دري زره وي نوځمعه درسته ده: سوال: (۲۳۸۳) دسوجړو نومي ځاي په ضلع مظفرنگر كي تقريباً دري زره ياڅه كمه مردم شماری ده اوبازار په دغه ځاي كي نسته، او څه سودا وغيره كپړه ياغله يا دوا هم نه پيدا كيږي اودغه ځاي دنبار څخه يو گوس (۲) يا څه دپاسه يو گوس ليري دي، نوپه داسي كلي كي ځمعه جائز ده او كه نه؟

جواب: په شامي كي تصريح ده چي په ولسوالي اولوي كلي كي ځمعه صحيح ده، عبارت يي دادی: وتقع فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة الخ، (۳) نوقریه مذکوره په ظاهره قریه کبیره ده چي ابادي يي دري زروته نژدی ده، لهذا په دي كي ځمعه كول واجب اوصحيح دي. فقط

دځمعي دوعظ څخه مخکي او وروسته په اواز سره درود ويل: سوال: (۲۳۸۴) دځمعي په ورځ د عربي خطبي څخه مخکي وعظ ويل او دوعظ څخه مخکي په لوړ اواز باندي سره دسامعينو درود شريف ويل على الدوام څنگه دي؟

په خطبه كي دحضور ﷺ پر نامه باندي دخطيب درود ويل څنگه دي: سوال: (۲۳۸۵) په خطبه كي چي چيري دمحمد رسول الله ﷺ نوم مبارك راسي نوخطيب ته دحضور ﷺ دنوم څخه وروسته (صلى الله عليه وسلم) ويل څنگه دي؟

جواب: په خطبه كي دننه په اردو (يا پښتو) وعظ كول يا دخطبي ترجمه په اردو (وغیره) كي كول مكروه دي، همدغه ركم په دي موقعه باندي ددرود شريف دجهر التزام كول ثابت نه دي. مسنونه طريقه داده چي كم وخت خطيب منبرته ولاړسي نو مؤذن دي اذان وكړي او داذان دختميدو څخه وروسته دي خطيب د عربي خطبه شروع كړي اوپه خطبه كي د عربي ژبي څخه ماسوا اردو، فارسي، (پښتو) نظم اونثر دي نه وايي. (۴) فقط

(۱). ونقل القهستاني عن عيد المحيط ان اخذ العصا سنة كالقيام وفي رواية ابي داؤد انه ﷺ قام في الخطبة متكئاً على عصا او قوس (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۲ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۳). ظفیر

(۲). گوس په اردو ژبه كي دلاري دفاصلي ديوي معينی اندازي دپاره استعمالیږي، يعنی دري زره گزه يا ۳ دري كيلو ميتره. فيروز اللغات ص ۱۰۴۳ کالم ۲. محمد أحمد الحقاني الأفغاني ﷺ

(۳). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۴). وعلى هذا الخلاف الخطبة وجميع اذكار الصلوة (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۵۱ ط. س. ج ۱ ص ۴۸۴) فانه لاشك في ان الخطبة بغير العربية خلاف السنة المتوارثة من النبي ﷺ والصحابة فيكون مكروهاً تحريماً وكذا قراءة الاشعار الهندية والفارسية فيها (عمدة الرعاية حاشيه شرح الوقايه ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر

۲. په خطبه کی چی په کم خای کی حضور ﷺ نوم راسی نوخطیب دی درود شریف وواپی اوسامعین دی په زړه زړه کی درود شریف وواپی، شرعی حکم دغه (۱) دی. فقط **دخطبی څخه مخکی په لوړ اواز سره دټولو خلکو درود ویل ثابت نه دی: سوال: (۲۳۸۲) یو مولوی صاحب دجمعې په وخت کی په جومات کی چی دسنتو څخه فارغه سی نوپه منبر باندی کښینی اوپخپله درودشریف په لوړ اوازواپی اوسامعین یی هم وایی، بیا ودریږی وعظ وکړی، بیا مؤذن اذان وکړی، اومولوی صاحب په عربی کی خطبه وایی بیا جماعت وسی. سوال صرف دادی چی دوعظ څخه مخکی چی کم درود شریف تقریباً یوولس ۱۱ واره ویل کیږی هغه څنگه دی، یومولوی صاحب وایی چی دا منع دی لیکن زما په نزد پکښی دامتناع خبره نسته، تاسی وفرمایاست چی داخبره څنگه ده، مخکنی کاره هم ملاحظه کړی چی اول همدا سوال دی یا هغه کم چی تاسی جواب ورکړی دی؟**

جواب: مخکی چی کم څه لیکل سوی وه هغه په دی بناء باندی وه چی اکثره خلک په خطبه کی دوعظ طرز اختیاروی اودخطبی ترجمه وغیره په نشر اونظم کی کوی دامکروه ده. باقی کمه خبره چی تاسی پوښتلی ده چی دخطبی څخه مخکی او داذان بین یدی الخطیب څخه هم مخکی وعظ وویل سی، نوپه دی کی څه حرج نسته، او دوعظ دشروع کولو څخه مخکی ددرود شریف په ویلو کی هم در اصل څه حرج نسته، لیکن دامام او سامعینو علی الدوام په جهر سره درود شریف ویل اوددی التزام کول دشرعی قواعدو ترمخه مکروه اوبدعت دی، ځکه چی امر غیر لازم، لازم کول یا دهغه سره دلازم غوندی معامله کول دکم سره چی کتونکی او اوریدونکو ته په دغه خاص وخت کی دهغه التزام ضروری معلوم سی، جائزه دی. (۲) فقط

درسول الله ﷺ په قباء کی قیام او دجمعې دلمانځه بحث: سوال: (۲۳۸۷) جناب مولانا رشید احمد گنگوھی په اوثق العری فی تحقیق الجمعة فی القری کی تحریر فرمایي: چی اول نزول درسول ﷺ په قباء کی وسو اوهلته څوارلس ورځی هغه مبارک ﷺ اقامت وفرمایي. الی قوله الشریف، لیکن هغه ﷺ په قباء کی جمعه قائمه نه کړله الی اخر عبارتة الشریف. په قباء کی دجمعې دنه قائمولو هیڅ وجه مولانا تحریر نه کړله اونه یی په احسن القری کی څه توضیح فرمایلی دی.

اوس مخالفین غیر مقلدین وایی چی په تاریخ خمیس، شرح مواهب اللدنیة، او تفسیر

(۱). والصواب انه یصلی علی النبی ﷺ عند سماع اسمه ﷺ فی نفسه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸. ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹). ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ من احدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد. (مشکوٰۃ ص ۲۷).

طبری وغیرہ کی دی چی حضور ﷺ قباء دقیام پہ ورخو کی جُمعہ کپیدہ، اونه کول پہ ہیخ یو کتاب کی نستہ و طال لسانہم علی مولانا، نو دہجرت پہ وخت کی پہ قباء کی دہغہ ﷺ دجُمعی نہ کولو دلیل سرہ دصفحہ او کربنی تحریر وفرمایاست.

جواب: دابالکل غلطہ دہ چی پہ قباء کی دحضور ﷺ دجُمعی دنہ قائمولو ہیخ دلیل مولانا علیہ الرحمة نہ دی تحریر کپی اونه داحسن القری صاحب خہ وضاحت کپی دی. مولانا مرحوم پخپلہ ہم پہ اوثق القری کی دبخاری ص ۱۲۲ جلد اول حدیث ددی پہ دلیل کی نقل فرمایلی دی او داحسن القری صاحب ہم ددی وضاحت کپیدی، وگورہ احسن القری ص ۹. لیکن حضور ﷺ پہ قباء کی جُمعہ قائمہ نہ کپلہ، اونه یی دقبا خلگو تہ دجُمعی قائمولو امر وفرمایلی. نہ یی پہ دی باندی زورنہ ورکپہ چی پہ مدینہ کی برابرہ جُمعہ کپیری، تاسی تراوسہ پوری ولی جُمعہ قائمہ نہ کپہ، حالانکی پہ قباء او نورو عوالیو کی مسلمانان پہ کثرت سرہ موجود وہ، لیکن پہ ہیخ وخت کی ہلتہ جُمعہ ونہ سوه، پہ ہمدی ډول دبخاری پہ ص ۱۳۲ جلد اول وغیرہ دحدیثو مبارکو پہ کتابونو کی روایت دی.

عن ابن عباس ؓ ان اول جمعة جمعت في الاسلام بعد جمعة جمعت في مسجد رسول الله ﷺ بالمدينة لجمعة جمعت بجواثا قرية من قرى البحرين.

ددی روایت صحیحہ خخہ پہ صفا طور سرہ معلومیری چی پہ عوالیو اومنازلو کی بہ جُمعہ نہ کیدلہ، کنی پہ جواثا کی چی دجُمعی کم اولیت چی پہ دپ روایت کی ذکر سوی دی ہغہ بہ غلط سی. انتہی قولہ الشریف. اوداپہ خپل عبارت کی صاحب داحسن القری داوثق العری دعبارت خلاصہ کپیدہ، خلاصہ دادہ چی دروایت صحیحہ خخہ داثابتیری چی دمسجد نبوی ﷺ خخہ وروستہ دتولو خخہ اولنی جُمعہ چی پہ اسلام کی سویدہ ہغہ پہ جواثا مقام کی سویدہ بیا نوخنکگہ ویل کپیری چی حضور ﷺ پہ قباء کی ددی خخہ مخکی اقامت دجُمعی فرمایلی دی او دبخاری او دابوداود او ددی روایت صریحہ صحیحہ خخہ وروستہ کم یو دلیل غواپی دکم متعلق چی اہل حدیث وایی چی مولانا ہیخ خہ دلیل بیان کپی نہ دی باقی پاتہ سوه دہغوی داوینا چی پہ تفسیر طبری اوتاریخ الخمیس اوپہ شرح مواہب اللدنیۃ کی دحضور ﷺ پہ قباء کی جُمعہ قائمول مروی دی، نوددی اول جواب خو دادی چی دوی تہ شرم پہ کاردی، چی دصحیح بخاری دروایت مقابلہ پہ تاریخ الخمیس وغیرہ دسیرو پہ کتابونو سرہ کوی، چیری دبخاری روایت او چیری دسیر غیر معتبر روایتونہ، کہ چیری بالفرض دسیرو تولو کتابونوپہ اتفاق سرہ ہم ددی خخہ خلاف نقل کپی وی نوبیا ہم دمسلمان دپارہ ضروری دی چی دبخاری دحدیث

په مقابلہ کی ددوی ہیخ پرواہ ونہ سی، حالانکی دتاریخ اودسیر کتابونہ ہم په اتفاق سره دبخاری دروایت هم نوا (هم غیری) دی ټول دټوله ددی خبری تصریح کوی، چی حضور ﷺ په قباء کی اقامت دجُمعی نه وو فرمایلی، بلکی دهغه خای خخه په خوارلسمه ورځ روان سو اودمدینی دابادی سره نژدی بنی سالمو ته چی راغی نو دجُمعی اقامت یی وفرمایي، وگوره فتح الباری، سیرت ابن هشام، تاریخ طبری وغیره. باقی پاته سوه دهغوی ددرو کتابونو تفسیر طبری، اوتاریخ الخمیس او دشرح مواهب اللدنیة خخه داقامت جُمعه فی القباء نقل کول، نو ددی درو وارو په اړوند مفصل عرض دی:

۱. په تفسیر طبری کی خویی دنزول دقواء دواقعی سره بالکل هیخ خه تعرض نه دی کړی اوکه چیری څوک دعوی کوی نوصفحه دی تحریر کړی، البته په تاریخ طبری کی یی دحضور ﷺ قباء ته دتشریف راوړلو واقعه بیان کړیده لیکن په هغه کی په خای ددی چی په قباء کی دجُمعی قائمول منقول وی صراحة ددی خخه انکار مروی دی، وگوره تاریخ طبری جلد ثانی ص ۲۵۵ دسنه ۱ هجری دحالاتو په لیکلو سره فرمایي: فمن ذلك تجميعه ﷺ بأصحابه الجمعة في اليوم الذي ارتحل فيه من قباء وذلك أن ارتحاله عنها كان يوم الجمعة عامدا المدينة فأدركته الصلاة صلاة الجمعة في بنى سالم ابن عوف ببطن واد لهم قد اتخذ اليوم في ذلك الموضع مسجدا فيما بلغني وكانت هذه الجمعة أول جمعة جمعها رسول الله ﷺ في الاسلام ﷺ، ددی خلاصه داده چی حضور ﷺ په خوارلسمه ورځ دقواء خخه روان سو، او په بنی سالمو کی یی جُمعه قائمه وفرمایله اوهمدا جُمعه دهغوی ﷺ اولنی جُمعه وه، الحاصل په تفسیر طبری کی خو ددی نوم نسته اوپه تاریخ طبری کی سته خو ددوی بالکل خلاف اوزموږ بالکل موافق.

۲. په شرح مواهب اللدنیة معروف په (زرقانی) کی بیشکه په یو ضعیف روایت کی سته چی هغوی ﷺ دقواء داقامت په موده کی اقامت دجُمعه فرمایلی دی، دکم تضعیف چی پخپله دزرقانی دقول خخه مترشح کیری ځکه چی هغه وایی: قيل كان يصلي الجمعة في مسجد قباء مدة اقامته، لفظ د، قيل، پخپله دتضعیف طرف ته اشاره ده. نوددی جواب حضرت مولانا مدظلّه العالی په احسن القری کی په پوره تفصیل سره لیکلی دی وگوره احسن القری ص ۸۸ فرمایي: خير ددی خرافاتو او فضولیاتو خخه په قطع نظر کولو سره داعرض کوم چی دزرقانی عبارت، قيل كان يصلي الجمعة الخ، اول خو په هیخ شان سره قابل داستناد اولائق باعتبار نه دی، حتی چی داهم معلومه نه ده چی قائل یی څوک دی،

ددی خوموقع نه ده چی قائل بیی خنگه دی معتبردی اوکه نه غیرمعتبر. علی هذا القیاس دسند نبنان بیی هم نسته، ددی خو ذکر څه دی، چی سند متصل دی اوکه منقطع دی، صحیح دی یا ضعیف، معتبر دی اوکه غیر معتبر. بله داچی داشاذ روایت دتولو معتبرو روایاتو اوداهل سیرو داتفاق څخه کم چی مجیب پخپله نقل کړی صریح مخالف او معارض دی. په تولو روایاتو کی همدا مذکور دی چی دهجرت په وخت کی حضور ﷺ جمعه په بنی سالمو یعنی په حره بنی بیاضه کی کړی وه، حتی چی اهل تفسیر او اهل سیر دحدیث چی کم روایات نقل کوی نوپه هغه کی صراحة داروایت منقول دی، فمر علی بنی سالم فصلی فیهم الجمعة ببنی سلام وهو اول جمعة صلاها رسول الله ﷺ الی قوله الشریف.

۳. ددی څخه علاوه موږ پورته ثابته کړیده چی مطابق دارشاد داکابرو او دمعتد به تصریحاتو دا امر محقق دی چی په عوالیو کی هیچیری هم جمعه نه ده سوی، اوزموږ هر دواړه مجیبان هم داخبره تسلیموی اوس به ددی مجهول اوشاذقول په وجهی سره داقصه هم بالکل ختمه اوتباه سوی وی، او ددی تولو تصریحاتو په خلاف به اوس دا ویل وی چی په عوالیو کی بیشکه جمعه سویده، والله اعلم

چی خطبه یوسری وواپی اوامامت بل سړی وکړی، نو دا درست دی: سوال: (۲۳۸۸) دجمعی امام دجمعی په ورځ دخطبی اجازه چاته تعظیماً ورکړه، دخطیب دخطبی څخه وروسته دجمعی په امام باندی یا جمعی دامام په اجازه سره په بل سړی باندی دجمعی لمونځ ورکی نو دجمعی لمونځ به سره دکراسته اداء سی اوکه نه بغیر دکراست څخه؟

جواب: په درمختار کی دی: لا ینبغي أن یصلی غیر الخطیب لانهما کشی واحد فإن فعل ١٢٢ جاز ١٢٢ قوله: لانهما، ای الخطبة والصلاة کشیء واحد لکونهما شرطاً ومشروطاً ولا تحقق للمشروط بدون شرطه فالمناسب ان یكون فاعلهما وحداً ١٢٢ (۱). شامی باب الجمعة.

نومعلومه سوه چی ښه اومناسب دادی چی خطبه او دجمعی لمونځ دي یوسری ورکوی، لیکن که چیری خطبه یوسری وایی اوامام بل وی نوداهم درست دی اویه لمانځه کی څه کراست نسته دی، البته دافعل بی ضرورته خلاف اولی دی. فقط

دجمعی داذان ثانی په جواب کی بحث: سوال: (۲۳۸۹) کم اذان چی دجمعی په ورځ دمنبر په خواکی کیری نومقتدیانو ته دهغه جواب ورکول بناء پرمذهب صحیح مفتی به جائز دی اوکه نه؟ که چیری جائز وی نو: اذا اخرج الامام فلا صلوة ولا کلام، اودعلامه شامی

(۱). رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲. ظفیر

د حکم بالکراہت ۛہ مطلب دی، کم چي هغوی دمبری اذان پر جواب ورکونکی باندی بناء پر مذهب دامام ابوحنیفه رحمہ اللہ لگولی دی بل داچی دکلام ۛہ مراد دینی دی اوکھ دنیوی، اوکھ چیری جواب ورکول جائز نه وی نو بیا د حدیث معاویه رضی اللہ عنہ مطلب ۛہ دی، کم چي امام بخاری په کتاب الجمعة باب یجیب الامام بلسانه کی روایت کری دی په کم کی چي دممبر اذان د جواب تصریح موجوده ده، ددی ۛہ علاوہ ډیر احادیث داذان د جواب ورکولو په باره وارد دی، کم چي دخپل عموم په اعتبار سره دممبر اذان اجابت لره هم شامل دی، بیا دکراہت حکم ۛنگه کیږی؟ بل دا چي یو داسی صریح مخصص هم موجود نه دی، په کم سره چي د عموم دا حدیثو تخصیص وسی او دممبر داذان جواب مستثنی سی، بلی خواته احناف دا اجابت دوجوب هم قائل دی، بل داچی، اذا خرج الخ، دامام زهري قول دی، لهذا دا حدیثو متصله الاسناد مخصص او معارض نه سی کیدلی، چي دهغه عموم باطل سی کم چي دا حدیثو صریح منطوق دی. بلی خواته دصحابه کرامو رضی اللہ عنہم ۛه د، کنا نتحدث، وغیره الفاظ هم منقول دی، چي دامام دخروج ۛه وروسته او دخطبی دشروع کیدلو ۛه مخکی به تحدث پیدا کیدی.

جواب: د جمعہ داذان بین یدی الخطیب جواب ورکول په مذهب راجح او احوط اواصح درست نه دی بلکی مکروه دی، کما فی الدر المختار وینبغی ان لایجیب اتفاق فی الاذان بین یدی الخطیب الخ، باب الاذان (۱) وفی باب الجمعة من ردالمحتار واجابة الاذان حینئذ (۲) مکروهه الخ، اوکلام عام ساتل احوط دی. کما هو منقول عن علی وابن عباس وابن عمر رضی اللہ عنہم (۳).

او دا حدیثو صحیحہ وو متفقین هم ده. لما اخرج الستة عن ابی هريرة رضی اللہ عنہ قال: قال رسول الله ﷺ اذا قلت لصاحبك يوم الجمعة انصت والامام يخطب فقد لغوت. وهذا يفيد بعبارته منع الامر بالمعروف مع انه واجب وبدلالته منع صلوة النفل والقراءة والاذکار لانه اذا منع الواجب فالنفل أولى بالمنع ويرجح على سائر الاحاديث الدالة على جواز تحية المسجد او اباحة الكلام لانه محرم والمحرّم مرجح على المبيح (۴) اوپه دی کی که ۛه هم قید، والامام یخطب، دی لیکن قبل شروع الخطبة بعد الصعود علی المنبر هم دا حکم کیدل ظاهر دی: لان الکلام یمتد طبعاً

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۷۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۹۹. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة مطلب فی حکم المرقی رحمہ اللہ ج ۱ ص ۷۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۰. ظفیر

(۳). واخرج ابن ابی شیبہ فی مصنفه عن علی وابن عباس وابن عمر رضی اللہ عنہم کانو یکرهون الصلوة والكلام بعد خروج الامام (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸). ظفیر

(۴). غنیة المستملی باب الجمعة البحث الثاني ص ۵۱۹ - ۵۲۰. ظفیر

ولان الکلام یجزّی الی الکلام. (۱) شرح منیه للحلبی ، وفیه قیله واذا صعد الامام علی المنبر یجب علی الناس ترک الصلوة النافلة لما تقدم من کراحتها عند الخطبة ویجب ترک الکلام ایضاً عند ابی حنیفة رضی الله تعالی عنه وقالوا یباح الکلام حتی یشرع فی الخطبة الخ (۲) والخلاف فی الکلام یتعلق بالآخرة اما غیره فیکره اجماعاً درمختار (۳) ولابی حنیفة رضی الله تعالی عنه ما ذکر ابن ابی شیبہ فی مصنفه عن علی وابن عباس وابن عمر کانوا یکرهون الصلوة والکلام بعد خروج الامام ولان الکلام ایضاً قد یمتد طبعاً فان الکلام یجر الی الکلام فکان المنع احوط ص ۵۱۹ شرح منیه الکبیر.

او دحضرت معاویه رضی اللہ عنہ حدیث پاک جواب دادی چی هغوی ددی اذان داجابت قیاس کریدی دنورو وختونو داذان پراجابت بانندی، خه رکم چی داذان داجابت خخه وروسته دهغوی دافرمایل چی! یا ایها الناس انی سمعت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم علی هذا المجلس حين اذن المؤذن يقول ما سمعتم منی من مقالتي (۴)، پردی بانندی دلالت کوی، حکم چی دا بنکاره ده چی رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم په وخت ددوهم اذان کم چی بین یدی الخطیب کیږی په هغه موقع بانندی نسی کیدی، کم طرف ته چی حضرت معاویه رضی اللہ عنہ اشاره کریده بلکی حضور صلی اللہ علیہ وسلم هغه وخت په منبر بانندی وو، نومعلومه سوه چی حضرت معاویه رضی اللہ عنہ داذکر دنورو اوقاتو کوی، نوکله چی جلیل القدر صحابه کرام لکه حضرت علی، ابن عباس او ابن عمر رضی اللہ عنہم دحضرت معاویه رضی اللہ عنہ ددی عمل په خلاف بانندی عامل وو او په وخت دصعود امام علی المنبر صلوة او کلام یی مطلقاً مکروه گنی، نوددغه کبارو صحابه وو رضی اللہ عنہم عمل به راجح وی، اوبیا دمبیح اودمحرم دتعارض مقتضی هم ترجیح دکراحت او حرمت ده، او کم جواب چی دحضرت معاویه رضی اللہ عنہ ددی عمل ورکول سوی دی هغه جواب دجمله روایاتو دالة علی استحباب الاجابة او وجوبها دی اوحنفیه دوجوب یا داستحباب اجابت خخه پخپله داموقع مستثنی کوی. اودا پورته معلومه سوه چی، اذا خرج الامام الخ، محض دزهري قول نه دی بلکی دکبارو صحابه وو رضی اللہ عنہم خخه هم دامنقول دی او دصحابی قول په داسی موقع کی دمرفوع په حکم کی وی، کما بین فی موضعه اودبعضو صحابه وو، کنا نتحدث وغیره فرمايل دحضرت علی، ابن عباس او ابن عمر رضی اللہ عنہم په قول اوفعل بانندی راجح کیدی نسی، غرض دا چی احوط انصاف دی. کما ذکره الزیلعی ان الاحوط

(۱). ایضا ص ۵۲۰. ظفیر

(۲). ایضا ص ۵۱۹. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الجمعة مطلب فی حکم المرقی الخ ج ۱ ص ۷۲۹، ط. س. ج ۲

ص ۱۲۰. ظفیر

(۴). بخاری کتاب الجمعة باب یجیب الامام بلسانه. ظفیر

الانصات. شامی (۱) فقط

دباران په زمانه کی دجُمعی لمونځ په جماعت سره په کور کی کولی سی: سوال: (۲۳۹۰)

در ایام باران به وجه کثرت بارش وآب فراوان راه چلیدن از حد بیکران دشوار گزار می شود مسجد هم قدری از مسکن دور است نادران هنگام ادائی صلوة جُمعه را شرعا چي حکم دارد، آیا درآن هنگام تکلیف ما لا نهایی کشیده برائی صلوة جُمعه به مسجد رفتن ضرور باشد یا تادی صلوة بمکان کافی کند یانه؟

جواب: تعدد دجُمعی دلمانحه بناء پرمفتی به قول باندی صحیح دی، نوکه دباران دعذر په وجه جومات ته تلل دشوار وی نو په بل حای کی دجُمعی لمونځ کول په جماعت مشروع (چی هغه دری کسان دی دامام خخه بغیر. درمختار) صحیح دی. (۲) فقط

کم خلگ چی پنځه وخته لمونځ نه کوی دهغوی دجُمعی لمونځ هم درست دی: سوال:

(۲۳۹۱) کم خلگ چی پنځه وخته لمونځ نه کوی اوصرف دجُمعی لمونځ اداء کوی، نو دهغوی دجُمعی لمونځ به صحیح سی اوکه نه؟

جواب: دجُمعی لمونځ یی بلا شبهی صحیح دی، که څه هم دغه سپری لوی گنهگار (۳) دی. فقط

دجامع مسجد په لمانحه کی دثواب زیاتوالی صرف دفرضو سره متعلق دی: سوال: (۲۳۹۲)

په مجموعه خطب (کتاب) کی لیکلی دی چی په جامع جومات کی دیورکعات ثواب دپنځو سوو رکعاتونو برابردی نودا ثواب صرف دفرضو داوونی جماعت سره مخصوص دی اوکه نه په سنتو اونفلو کی هم دغه ثواب دی، چی کله یی په جامع جومات کی ادا کړی؟

جواب: داثواب صرف دفرضو داوونی جماعت سره مخصوص دی په سنتو اونفلی لمانحه کی نه دی، هغه په کور کی کول ښه دی اوهمدغه دحضور ﷺ دائمی عمل اوحکم وو، که چیری په نوافلو کی هم داگران قدر ثواب وای نو دهغوی ﷺ به په کور کی نه کول، اونه به یی حکم کولی، اودا مضمون دحدیث شریف دی (۴). فقط

(۱). ردالمحتار باب الجمعة تحت قوله ولا كلام ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸. ظفیر

(۲). وتؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا على المذهب وعليه الفتوى دفعا للخرج. (الدر المختار على

هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۳). وان فاتته اكثر من صلوات يوم وليلة اجزائه التي بدا بها (هداية باب قضاء الفوائت ج ۱ ص ۱۳۸). ظفیر

(۴). والافضل في النفل غير التراويح المنزل الا لخوف شغل عنها (الدر المختار) قوله والافضل شمل مابعد

الفريضة وما قبلها لحدیث الصحيحین علیکم بالصلوة فی بیوتکم فان خیر صلاة المرء فی بیته الا المكتوبة الخ

(رد المحتار باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۲). ظفیر

دست کوونکو انتظار دخطیب لپاره ضروری نه دی: سوال: (۲۳۹۳) کله چی دجُمعی د لمانځه وخت سو او اتفاقاً دوه څلور کسان کم چی ناوخته راغلی وه هغوی سنت لمونځ کوی، دمنبر راسته یاچپه طرف ته نودغه وخت خطیب لره خطبه شروع کول څنگه دی؟ کم سپری چی په ذکر سوی وخت کی خطبه ویل حرام گنی دهغه دپاره څه حکم دی؟

جواب: پر خطیب باندی دست کوونکو دفارغ کیدلو انتظار کول لازم نه دی، کم وخت چی مقرر وخت پوره سی نو خطیب دی دخطبی دپاره ولاړ سی، پر هغه باندی څه مؤاخذه او گناه نسته، ولی چی هغه متبوع دی تابع نه دی، مقتدیانو ته خودا حکم دی چی کم وخت خطیب دخطبی دپاره منبرته راسی نونفل اوسنت مه کوی لیکن خطیب ته داحکم نسته، چی هغه دی دفارغه کیدلو انتظار کوی، اوکه چیری دوه څلور منته هغه انتظار وکړی نوپه دی کی څه حرج هم نسته، لیکن په انتظار نه کولوسره به گنهگار نه سی، فی حدیث الصحيحین انما جعل الامام لیؤتم به (۱). الحدیث، وفي الدر المختار، واذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الخ (۲)، نوکم خلگ چی په ذکر سوی حالت کی خطبی ویلو ته حرام وایی، هغه په خطاء دی اودشرعی مسائلو څخه خبر نه دی، دهغه دخبری طرف ته دي التفات ونه سی.

دجُمعی په ورځ داول اذان څخه مخکی اودلمانځه څخه وروسته تجارت درست دی: سوال: (۲۳۹۴) دجُمعی په ورځ سوداگرو او دوکاندارانو مسلمانانو ته ددوکانونو خلاصول په کاردی اوکه نه؟ که چیری دوکاندارانو اوکسب گروته دخپل کار کولو اجازه وی نودکم وخت څخه تر کم وخت پوری؟

جواب: دجُمعی په ورځ ټول کار وبار دخرڅولو اواخیستلو وغیره تراول اذانه پوری جائز دی اوددی څخه وروسته مکروه تحریمی دی، په تنویر الابصار کی دی، وکړه البیع عند اذان الاول، نو داذان کیدلو سره ټول کارو بار پریښوول اودجُمعی دپاره حاضریدل په کاردی. (۳) که داول اذان څخه مخکی دکسب والا خلگ خپل کسب کوی، اودوکانداران خرڅول اواخیستل کوی نوپه دی کی شرعاً هیڅ منعوالی نسته. فقط (همدغه ډول دجُمعی دلمانځه څخه دفارغه کیدلو څخه وروسته هم په بیع اوشراء کی اخته کیدلی سی، فاذا قضيت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا من فضل الله. ظفیر)

(۱). مشکوة باب ما علی الماموم من المتابعة وحکم المسبوق فصل اول ص ۱۰۱. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة جلد اول ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸. ظفیر

(۳). ووجب سعی اليها وترك البيع الخ بالاذان الاول فی الاصح وان لم يكن فی زمن الرسول بل فی زمن عثمان وافاد فی البحر اطلاق الحرمة علی المكروه تحريماً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۱). ظفیر

پہ قدر ضرورت پہ خطبہ کی دعربی ویلو خخہ وروسته پہ اردو یا پنتوکی وعظ دست خخہ
خلاف دی: سوال: (۲۳۹۵) دجُمعی خطبہ پہ عربی کی دمختصر ویلو خخہ وروسته پہ
 اردو یا پنتو یا پہ یوہ بلہ ملی ژبہ کی وعظ ویل خنکگہ دی، اکثرہ حنفی عالمان وعظ پہ
 خطبہ کی وایی؟

جواب: خطبہ توله پہ عربی کی ویل سنت دی اودا خبرہ چی دخہ خطبہ پہ عربی کی دویلو
 خخہ وروسته بیاپہ اردو [یابلہ ژبہ] کی دوعظ پہ طریقہ پہ خطبہ کی دننہ خہ ویل خلاف
 سنت اوبدعت دی. دسلفو خخہ داسی ثابت نہ دی. حضرت شاہ ولی اللہ رحمہ اللہ پہ مصفی
 شرح موطا کی لیکلی دی چی صحابہ کرام رحمہم سرہ ددی چی دعجمو بناروتہ بی تشریف
 وری وو، لیکن خطبہ بی ماسوا دعربی ژبی خخہ پہ بلہ ژبہ کی دمخاطبو دیوہولو دیارہ
 نہ دہ ویلی، نوعمل مستمرہ دصحابہ کرامو رحمہم ددی خبری دلیل دی چی توله خطبہ پہ
 عربی کی کیدل پہ کار (۱) دی. فقط

پہ لویہ آبادی کی جُمعہ واجب الاداء دہ: سوال: (۲۳۹۲) یوہ لویہ قریہ پہ کمہ کی چی
 دری زرہ دوه سوه (۳۲۰۰) بنی ادمان آباد دی اویو خو دوکانونہ ہم هلته موجود دی، نو
 دحنفی مذهب موافق او دفقہی دکتابونو موافق هلته جُمعہ کیبری اوکہ نہ؟

جواب: پہ داسی قریہ کی جُمعہ عند الحنفیہ صحیح او واجب دہ، اوادا کیبری خکہ چی دا
 قریہ کبیرہ دہ اوپہ قریہ کبیرہ (لوی کلی) کی دشامی دتصریح موافق جُمعہ صحیح کیبری.
 کذا فی المختار وتقع فرضا فی القصبات والقری الکبیرة التی فیها اسواق الخ (۲).

پہ کوچنی کلی کی جُمعہ درستہ نہ دہ برابرہ خبرہ کہ هلته دوکان ہم وی: سوال: (۲۳۹۷)
 پہ کم کلی کی چی دری خلور سوه سہری بغیر دبنخو اودماشومانو خخہ آبادوی اوخلور
 پنخہ دوکانونہ وی، هلته دجُمعی لمونخ اداء کول پہ کاردی اوکہ نہ دماپنبن لمونخ پہ
 جماعت سرہ؟

جواب: پردی باندی دولسوالی اودنبار تعریف صادق نہ راحی، اوپہ کلی کی جُمعہ جائز
 نہ دہ، لهذا هلته دی دماپنبن لمونخ پہ جماعت سرہ اداء کوی، دماپنبن پرینبوول هلته
 حرام اومعصیت دی، کذا فی الدر المختار (۳). فقط

دجُمعی د شرائطو دیستوالی پہ صورۃ کی خلک بندول: سوال: (۲۳۹۸) پہ جامع جومات

(۱). ایضا. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۳). صلاة العيد فی القری تکرہ تحریم (در مختار) ومثله الجمعة (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط.

س. ج ۲ ص ۱۲۷). ظفیر

کی دُجْمَعِي پہ ورخ دُجْمَعِي لمونخ کیدی یو مولوی صاحب هلته راغی او ټولو لمونخ گذاروته یی په لوړ اواز سره وویل چی ای حنفيانو! سمدستی دُجْمَعِي دلمانخه نیت مات کی کنی کافران به سی، حُکمه چی دلته جُمعه جائز نه ده، ددی کول گناه کبیره ده، نوآیا په کم کم خای کی اویه کمو شرطونو سره دُجْمَعِي لمونخ جائز دی، اویه کم خای کی ناجائز دی؟ که چیری په یومقام باندی کلیة دُجْمَعِي شرائط موجود نه وی هلته دُجْمَعِي دلمانخه په کولو سره گناه او کفر خونه لازمیږی او دغه مولوی صاحب په خلگو باندی دلمانخه ماتولو مُجاز وو او که نه؟ که چیری نه وو نو هغه ته څه گناه وسوه؟

جواب: دُجْمَعِي په باره کی دا حنافو مذهب دادی چی په ښار او ولسوالۍ اولویه قریه کی په کمه کی چی دوه څلور زره سړی ابادوی او د ضروری شیانو دوکانونه وی هلته جُمعه واجبه ده او اداء کیږی، البته په کوچنی کلی کی جُمعه نه صحیح کیږی، په هغه کی یی جُمعه کول مکروه تحریمی لیکلی (۱) دی، لیکن کفر هغه هم نه دی، نو که چیری هغه علاقه په کمه کی چی جُمعه کیدله ولسوالۍ یا لویه قریه وه نو جُمعه په هغه کی واجبه وه اوصحیح وه، په خلگو باندی دُجْمَعِي لمونخ ماتول هلته حرام وو، هغه مولوی صاحب په غلطی باندی وو، چاچی په خلگو دُجْمَعِي لمونخ مات کی، هغه دي توبه وکاری، او که چیری هغه کوچنی کلی وو، نو بیشکه جُمعه کول په هغه کی مکروه تحریمی وو، دُجْمَعِي ماتول ښه وسوه، نو په سوال کی دالیکل په کار وه، چی دکم خای ده داقصه څنگه علاقه ده. کوچنی ده او که لویه؟ او ابادی هلته څومره ده؟ او بازار او دوکانونه پکښی سته او که نه، په ردالمحتار معروف په شامی باب الجُمعه کی دی وتقع فرضاً فی القصبات والقری الکبيرة التي فيها اسواق الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انها لا تجوز فی الصغيرة (۲).

دُجْمَعِي په ورخ دُجْمَعِي دلمانخه څخه مخکی نوکان پرېکول: سوال: (۲۳۹۹) دصحیح بخاری کتاب الجمعة په حدیث دسلیمان رضی الله عنه یتطهر ما استطاع رضی الله عنه په شرح کی شارحینو من جمله دطهارة څخه حجامت هم داخل کړی دی او حدیث دابوهريرة رضی الله عنه مرفوعاً، کان یقلم اظفاره ویقص شاربہ یوم الجمعة قبل ان یخرج الی الصلوة اخرجہ البزار والطبرانی والبيهقي بسند حسن هکذا فی الدر المنثور، سیوطی ص ۱۱۲ ج ۱، صریح دال دی چی دُجْمَعِي دلمانخه څخه مخکی حجامت جوړول مسنون دی حالانکی په سند کی ابراهیم بن قدامه واقع دی، په میزان الاعتدال کی یی، لا یعرف، اویه فتح الباری کی یی، سنده

(۱). صلاة العيد فی القرى تکره تحریماً (درمختار) ومثله الجمعة (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

ضعیف، لیکلی دی، او دسیوطی پہ جامع صغیر کی دضعیف نبنان باندی لگیدلی دی لیکن صاحب دفتح پہ لسان المیزان کی اوحافظ ہیشمی پہ مجمع الزوائد کی دابراہیم مذکورہ پہ بارہ کی لیکلی دی چي، ذکرہ ابن حبان فی الثقات آھ، پہ اشباہ اودرمختار وغیرہ کی یی دجُمعی دلمانحہ خخہ وروستہ جوړول افضل لیکلی دی دپارہ دمشابہت داحرام، اوپہ غنیہ شرح منیہ نقلاً عن السروجی کی یی دجُمعی دلمانحہ خخہ مخکی مستحب لیکلی دی، اوپہ شامی پہ حظر وایاحات کی یی دجُمعی دلمانحہ خخہ وروستہ حجامت جوړول دابوہریرہ رضی اللہ عنہ دحدیث خخہ خلاف بنوولی دی، آیا حدیث دابوہریرہ رضی اللہ عنہ کم چي سیوطی پہ سند حسن لیکلی دی فی الواقع صحیح دی کہ نہ؟ او حجامت کول دجُمعی دلمانحہ خخہ مخکی نہ دی او کہ نہ وروستہ دجُمعی خخہ؟ اوخوک چي دبعیدیت قائل دی دہغوی تعلیل درست دی او کہ نہ؟

جواب: دشامی رحمہ اللہ دطریقہ خخہ ترجیح ددی (خبری) معلومیہ چي تقلیم اظفار وغیرہ قبل جُمعہ کیدل پہ کاردی، ددی دپارہ چي موافق سی دحدیث شریف سرہ، بل داچي غسل مخکی کیدل ہم ددی تقاضا کوی، اوکمو فقہاء چي دجُمعی خخہ وروستہ تہ نہ ویلی دی دہغوی نظر پردی باندی سو، لما فیہ معنی الحج الخ، یاپہ دی باندی، لینالہ برکۃ الجمعة، لیکن ظاہرہ دہ چي دمذهب قواعداوفعل دحضور صلی اللہ علیہ وسلم دقبلیت تقاضا کوی، وعلیہ مشائخنا مثل الشیخ العلامة المحقق القطب الکنگوهی رحمہ اللہ وغیرہ من المحققین رحمہم اللہ تعالیٰ .

اودا خبرہ فقہاء وو اومحدثینو فیصلہ کریدہ چي پہ ضعیف حدیث باندی ہم پہ فضائل اعمالو کی عمل صحیح دی اوددی حدیث ضعیفوالی خومتفق علیہ ہم نہ دی، بعضو ورته حسن ویلی دی اوبعضو ورته ضعیف. فقط

دفعاء مصر تعریف: سوال: (۲۴۰۰) یوکل دی دبنار خخہ دیومیل پہ فاصلہ کی دی دبنار دفعاء خخہ بالکل جلا دی، بعضو فقہاء وو چي تعریف دفعاء معتبر گہلی دی نودہغوی پہ نزد ہلتہ جُمعہ واجبہ نہ دہ لیکن چاچي تقدیر الفناء بالمسافة فرمایلی دی دہغوی دقول مطابق ہلتہ جُمعہ واجبہ دہ، حکہ چي مذکور خای پہ یوہ فرسخ کی دتنہ دی، اوپر فرسخ باندی دیرو فتویٰ دہ، نوآیا پہ دی کلی کی جُمعہ واجب دہ او کہ نہ؟

جواب: تحدید بالفرسخ مطلقاً معتبر نہ دی بلکی پہ فناء دمصر کی اعتبار ددی خبری دی چي دغہ خای دمصر دمصالحو دپارہ دی او کہ نہ دی؟ کہ چیری دمصر دمصالحو دپارہ نہ وی بلکی خانتہ کلی وی نوددی حکم دجُمعی پہ بارہ کی مستقل دی، یعنی کہ چیری ہغہ لوی کلی وی نو جُمعہ بہ پہ ہغہ کی واجبیہری او اداء کیہری کنی نہ بہ وی، قال فی

الشامی والتعريف احسن من التحديد الخ. (۱) فقط

پہ یوہ جومات کی تعدد دجمعو مکروہ دی: سوال: (۲۴۰۱) پہ یوہ جومات کی دوی جُمعی جائزی دی اوکھ نہ؟

جواب: دجمعو تعدد پہ یوہ بنار کی پہ دوو جوماتونو کی یا پہ زیاتو کی عند الحنفیہ درست دی، کما فی الدر المختار، وتؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا علی المذهب وعلیه الفتوی، وفی رد المحتار قوله مطلقا ای سواء کان المصر کبیراً او الخ وسواء کان التعدد فی مسجدین او اکثر الخ. (۲)

لیکن پہ یوہ جومات کی دجماعت تعدد مکروہ دی نودجُمعی دوهم جماعت پہ دی صورة کی مکروہ دی، لکه خنکھ چی جماعت ثانیہ پہ هغه جومات کی چی امام اومؤذن یی مقرر وی فقهاء وو مکروہ لیکی دی اوخاص کر دجُمعی دلمانخه کولو خخه وروسته یی دجامع جومات دبندولو حکم ورکری دی پہ شامی کی دی، والظاهر انه یغلق ایضاً بعد اقامة الجمعة لئلا یجتمع به احد بعدها الخ. (۳)

دوهم اذان پہ جومات کی دننه درست دی: سوال: (۲۴۰۲) پہ جُمعه کی اذان ثانی یعنی دخطبی اذان پہ کم حای کی کول پہ کاردی، یوعالم صاحب دلتہ تشریف راوری وو، او هغوی دممبر سره نژدی دوهم اذان کولو ته ناجائز ویلی وو، اودا یی فرمایلی وو چی دوهم اذان دجومات دروازی ته نژدی یعنی دجومات دصحن پرغاړه باندي خطیب ته مخامخ کیدل پہ کاردی، داخبره صحیح ده اوکھ خنکھ؟

جواب: دجُمعی اذان ثانی پہ جومات کی بین یدی الخطیب کول معروف اومسنون دی، دهمیشه خخه دعلماء اوفقهاء وو په همدی باندي عمل راغلی پاته سوی دی، اودفقهی په کتابونو کی ددی تصریح ده، نودې اذان ته په مسجد کی دننه منع ویل صحیح نه دی، چنانچه ددی تحقیق په ډیرو رسالو او فتواوو کی سوی دی، په هدایه در مختار وغیره

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۹. ظفیر. پوره عبارت داسی دی: او فناء وهو ما حوله اتصل به لاجل مصالحه کدفن الموتی ورکض الخیل والمختار للفتوی تقدیره بفرسخ ذکره الولوالجی (درمختار) اعلم ان بعض المحققين اهل الترجيح اطلق الفناء عن تقديره بمسافة وكذا محرر المذهب الامام محمد ﷺ وبعضهم قدره بها وجملة اقوالهم فی تقديره ثمانية اقوال اوتسعة غلوة، میل، میلان، ثلثة، فرسخ، فرسخان، ثلاثة، سماع الصوت، سماع الاذان، والتعريف احسن من التحديد لانه لا يوجد ذلك فی كل مصر وانما هو بحسب كبر المصر وصغره ۛ فالقول بالتحديد بمسافة يخالف التعريف المتفق على ما صدق عليه بانه المعد لمصالح المصر ۛ (رد

المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸ - ۱۳۹). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵ ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۳). ایضا ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲. ظفیر

کی دامستله موجوده ده، هغه دي وکتل سی (۱). فقط
دجمعی په ورځ په ښار کی دماپنښین لمونځ: سوال: (۲۴۰۳) که چیری یوڅو کسان دجمعی جماعت نه کړی پیدا نو دماپنښین لمونځ په جمعی سره وکړی او که نه ځان ځانته؟
جواب: ځان ځانته دي دماپنښین لمونځ وکړی، دجماعت سره دي نه کوی کذا فی الدر المختار والشامی (۲). فقط

کله چی دخطبی کتاب هم موجود نه وی اوزبانی خطبه یی هم یاده نه وی نوڅه به کوی؟

سوال: (۲۴۰۴) که چیری په یوه جومات کی دخطبی کتاب موجود نه وی اونه ورته زبانی یاده وی نو دخطبی څخه بغیر دجمعی لمونځ دي وی او که نه دماپنښین لمونځ دي وی؟
جواب: خطبه چی کله فرض ده هغه یو وار دسبحان الله یا دالحمد لله یا دالله اکبر په ویلو سره هم اداء کیږی، او دصاحبینو په نزد په قدر ددرو آیتونو یاپه قدر دتشهد سره خطبه اداء کیږی؟ نو که چیری معروفه خطبه ورته یاده نه وی نو په قدر مذکور سره پر اکتفاء کولو باندي دي دجمعی لمونځ اداء سی (۳) اوپه کم ځای کی چی واجب ده یعنی ښار او ولسوالۍ اوپه لوی کلی کی دي جمعه پرې نه ښوول سی. (۴) فقط

جومات ته درسیدلو سره دی سنت وی: سوال: (۲۴۰۵) که چیری دجمعی په ورځ یو سړی جومات ته ولاړسی نولړ ساعت مخکی دکښنستلو څخه وروسته سنت وغیره کول په کار دی، او که دتللو سره سمدستی سنت وغیره کول په کار دی؟

جواب: په حدیث شریف کی دی: اذا دخل احدکم المسجد فلیرکع رکعتین قبل ان یجلس (۵) ددی حاصل دادی چی کله په تاسی کی یو سړی جومات ته داخل سی نو دکښنې ناستلو څخه مخکی دي دوه رکعاته وکړی، اودا دوه رکعاته تحیه المسجد دی، کم چی مستحب دی، په هرحال ددی څخه دامعلومه سوه چی جومات ولاړ سی نو دکښنې ناستلو څخه مخکی نوافل یاسنت کول په کار دی، وهذا مذهب الفقهاء. فقط

(۱). واذاصعد الامام المنبر وجلس اذن المؤذن بین یدی المنبر بذلك جرى التوارث (هدایه باب الجمعة ج ۱ ص ۱۵۴). ظفیر، ویؤذن ثانیاً بین یدی الخطیب ای علی سبیل السنیة كما يظهر من كلامهم رملى (رد المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۱. ظفیر

(۲). وكذا اهل مصر فاتتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغیر اذان ولا اقامة ولا جماعة (الدر المختار علی هامش رد المختار باب الجمعة ج ۱ ص، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲). ظفیر

(۳). الشرط الرابع الخطبة وعلیه الجمهور وركنها مطلق ذكر الله تعالى بينهما عند ابی حنيفة رحمته الله وعندهما ذكر طويل يسمى خطبة وسنتها كونها خطبتين يجلسه بينهما تشتمل كل منهما علی الحمد والتشهد والصلاة علی النبی صلی الله علیه وسلم والاولی تلاوة اية وعلی الوعظ ايضاً رحمته الله (غنية المستملی ص ۵۱۵). ظفیر

(۴). ان صلوة الجمعة فرض عین علی کل من استكمل شرائط وجوبها (غنية المستملی ص ۵۰۸). ظفیر

(۵). مشکوة باب المساجد ومواضع الصلوة فصل اول ص ۲۸. ظفیر

پہ قصباتو کی جمعہ درستہ ده: سوال: (۲۴۰۶) پہ یوحای کی دمسلمانانو ابادی دومره ده چی کله هغوی دهغه حای جومات ته داخل سی نوتول پکبسی نه سی راتلی. پہ توله ابادی کی دوه نیم سوه کورونه دی چی پہ دی کی (۹۵) کورونه دمسلمانانو دی اوولس دوکانونه دی پہ کمو کی چی کپری لونبی، متایانی اوضروری شیان پیدا کیدی سی، نو آیا پہ دی ابادی کی جمعہ کول جائز دی اوکھ نه؟

جواب: پہ شامی کی دی چی جمعہ پہ قصباتو کی اوپه لوی کلی کی پہ کم کی چی بازار وی اداء کیری، نوکھ چیری ددی کلی ابادی پہ مثل دکوچنی ولسوالی مثلا دری خلور زره بنی آدمان وی اوپه دی کی بازار هم وی نوهلته جمعہ واجب اوداء کیری، کنی نه به اداء کیری، او، ما لایسع اکبر مساجد اهله المکلفین الخ داتعریف حقیقی اوکلی نه دی، چی پہ کم حای کی داتعریف پیداسی هلته دی جمعہ واجب سی. وتقع فرضا فی القصبات والقری الکبیره التی فیها اسواق الی ان قال وفيما ذکرنا اشارة الی انها لا تجوز فی الصغیره (۱). فقط

پہ کم حای کی چی جمعہ جائز وی هلته دجومات خخه علاوه په نورو خایونو کی هم دجمعی لمونخ جائز دی: سوال: (۲۴۰۷) دیوه بنار په دیرو جوماتونو کی جمعہ جائز ده، نو علاوه دجومات خخه په یوه کارخانه یا کور کی که دجومات په شان خلگ راجمع سی او جمعہ وکری نوخنکه دی؟ آیا جمعی دپاره مسجد ضروری دی؟

جواب: په بنارونو اوقصباتو کی دجمعی داء کیدلو دپاره دجومات موجودوالی شرط نه دی، دجوماتونو خخه علاوه په نورو کورونو اوکارخانو کی اومیدانونو کی هم جمعہ صحیح ده، کما فی الدرالمختار، وتؤدی فی مصر واحد بمواضع کثیرة علی المذهب (۲) وعلیه الفتوی. فقط

دخطبی په وخت کی په زوره دعاګانی اودرود ویل نه دی په کار: سوال: (۲۴۰۸) په خطبه کی آیت کریمه، ان الله وملئکتہ یصلون علی النبی الایة، چی واورى نومقتدیان درود شریف وایی اودحضرت ابوبکر صدیق ؓ دنوم اوریدلو سره ﷺ په زوره یاپه کرار ویل او، اللهم اید الاسلام ﷻ او دنورو دعاګانو اوریدلو خخه وروسته آمین جلی اوخفی ویل جائز دی اوکھ نه؟ اوپه سور دستمال سره چی ورینمی وی یاغیر ورینمی پتکی تړل او لمونخ ورسره کول جائز دی اوکھ نه؟

جواب: فقهاوو دالیکلی دی چی کم وخت خطیب آیت کریمه، ان الله وملئکتہ یصلون علی

(۱). ردالمختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

النبي الآيه، ووايي نو اوريدونكي دي په زړه کي درود شريف ووايي، په ژبي او آواز سره دي نه وایي، په شامي کي دي، وكذلك اذا ذكر النبي ﷺ لا يجوز ان يصلي عليه بالجهر بالقلب وعليه (۱) الفتوى ۱۸ اوپه درمختار کي دي: والصواب انه يصلي على النبي ﷺ عند سماع اسمه في نفسه الخ (۲) نو ماسوا ددرود شريف څخه په ذکر سوي کيفيت سره نورڅه ويل اوريدونکو ته نه دي په کار، نه دي ﷺ په زوره وایي اونه دي آمين په جهر سره وایي، اونه دي په ژبي سره وایي، که په زړه کي يي ووايي بغير دژبي څخه نو څه حرج نسته، او دورينمي دسمال اودستار سره لمونځ کول يا ورکول مکروه دي (۳). فقط

دفاء په تعريف کي اختلاف اوراجح قول: سوال: (۲۴۰۹) مولوی عبد الجبار مرحوم په خپله فتاویٰ ص ۲۱ کي دجمعي في القرى په باره کي دحنفيانو مذهب ليکي، او هغه ځای چي په مسافت کي د (۴۸) ميلو څخه کم وي که څه هم هغه قريه کوچني وي نو هغه هم دمصر حکم لري، په مواهب الرحمن اودهغه شرح برهان کي ليکلي دي، ويوجبها ابو يوسف علي من كان داخل حد الاقامة الذي من فارقه يصير مسافرا او من وصل اليها يصير مقيما وهو الاصح، اوپه عمده حاشيه شرح وقايه کي دي، قال في معراج الدراية انه اصح ما قيل فيه، آيا ددي روايت معنی او مطلب هم هغه دي کم چي مولوی صاحب مرحوم ليکلي دي او که نه بل څه دي، اوددي معنی او مطلب په واضح طور سره وليکي؟

جواب: داروايت عند المحققين من الحنفية صحيح او مختارنه دي لکه څنگه چي شامي ويلى دي: ان بعض المحققين من اهل الترجيح اطلق الفناء عن تقديره بمسافة وكذا محرر المذهب الامام محمد ﷺ وبعضهم قدره بها وجمله اقوالهم في تقديره ثمانية اقوال او تسعة غلوة، ميل، ميلان، ثلثة، فرسخ، فرسخان، ثلاثة، سماع الصوت، سماع الاذان، والتعريف احسن من التحديد الخ (۴) ددي څخه دامعلومه سوه چي محققينو تحديد بالمسافة نه دي کړي او دتحديد څخه تعريف عمده دي، او تعريف دفناء دمصر دا دي چي کم دمصر دمصالحو لکه دفن موټي اورکض خيل وغيره دپاره مقرر وي. فقط

په هندوستان کي ددار الحرب کيدلو په صوره کي هم جُمعه جائز ده: سوال: (۲۴۱۰) که چيري هندوستان دار الحرب وگرځول سي نو جُمعه فرض ده او که نه؟ او دمسلمان بادشاه

(۱). الدر المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸. ظفير

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹. ظفير

(۳). لان الصلوة في الحرير مكروهة للرجال (شرح الحموي على الاشباه والنظائر ص ۱۹۷). ظفير

(۴). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۹. ظفير

د شرط کیدلو جواب به څه وی؟

جواب: جُمعه بياهم فرض ده او دبادشاه مسلمان کيدل ددی دپاره شرط نه دی، په شامی کی دی، فلو الولاية كفاراً يجوز للمسلمين اقامة الجمعة ويصير القاضي قاضيا بتراضي المسلمين الخ، (۱) ص ۵۴۰.

کمه قلعه چی په فناء دمصر کی ده په هغه کی جُمعه درسته ده: سوال: (۲۴۱۱) په یوه قلعه کی (۵۰۰) سړی اوسیدری او یو دوکان هم سته، ټول شیان نه پیدا کیږی اوسرکاری هسپتال هم سته، په یونیم میل فاصله کی یو لوی بازار ده هلته ټول شیان پیدا کیږی، دپیاده فوج دقطي دوجی دجُمعی دلمانځه دپاره بازار ته دورتللو حکم نسته، نوپه قلعه کی دجُمعی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: ظاهره داده چی دغه قلعه د ذکر سوی بازار په فناء کی داخله ده، اودجُمعی لمونځ په هغه کی صحیح دی، کما فی عامة کتب الفقه من جواز الجمعة فی المصر وفناء المصر (۲). فقط

په ښار کی دجمعو تعدد جائز دی: سوال: (۱۴۱۲) دیونبار په جامع جومات کی یو عالم صاحب امام او حافظ دقرآن کریم موجود دی، زید یو حافظ دهلکانو دتعلیم دپاره مقرر کړی اودجومات څخه بیل سی اودخپل قوم خلگ جلا کړی، په حافظ مذکور پسی په بل جومات کی کم چی یوی فاحشی ښځی جوړ کړیدی جمع اوتراویح کوی اودجامع جومات جماعت ته وایی تاته دی جمات ته راتلل په کاردی، په دی مسئله کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: دا حنفو صحیح اومفتی به مذهب دادی، چی په یوه ښار کی په ډیرو ځایونو کی جُمعه جائز ده، کما فی الدر المختار وتؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا علی المذهب (۳) وعلیه الفتوی، اوداهم شرعی حکم دی چی کم جومات قائم سو او وقف سو دهغه ابادول اوباد ساتل پر مسلمانانو باندی لازم دی (۴)، اودا هم مسلمه ده چی غیر طیب مال په جومات کی مصرفول مکروه (۵) دی، لیکن ددی گناه به په غیر طیب مال

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۲). ویشرط لصحتها الخ المصر الخ او فناء وهو ما حوله اتصل به اول الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷-۱۳۸. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۴). لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیه ویصلی ولو کان وحده لان له حقا علیه فیؤدی (رد

المحتار، مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹). ظفیر

(۵). قال تاج الشریعة اما لو انفق فی ذلك مالا خبیثا او مالا سببه الخبیث والطیب فیکره لان الله تعالی لا یقبل الا الطیب فیکره تلویث بیته بما لا یقبله (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها، مطلب احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۲). ظ

لڳونکی باندی وی، په دی سره به ددغه مسجد مسجد والی باطل نه سی نوداسی صورت کول په کاردی چی کم مال غیر طیب په دی جومات کی لڳول سوی دی دهغه معاوضه دی په حلال مال سره دغه غیر طیب مال لڳولو والا ته ورکول سی، دپاره ددی چی دغه جومات دغیر طیب مال څخه پاک سی، او کم جومات چی مسلمانانو جوړ کړیدی هغه ته مسجد ضرار ویل نه دی پکار، ځکه چی مسجد ضرار منافقانو او کافرانو جوړ کړی وو، اونیت دهغوی خراب وو، دمسلمانانو دطرف څخه حسن ظن کول په کاردی اوبدگمانی کول نه دی په کار.

(قال الله تعالى: يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيراً من الظن ان بعض الظن اثم (۱)، الايه، ترجمه: ای ایمان والاوو! دډیرو گمانونو څخه ځان وساتی، بی شکه بعضی گمان گناه وی. وقال ﷺ فان الظن اکذب الحديث (۲)، ترجمه: بیشکه بدگمانی دروغ خبره ده. وقال ﷺ انما الاعمال بالنيات ولكل امر ما نوى (۳)، الحديث، ترجمه: مدار داعمالو پر نیت باندی دی اودهر یوه سړی دپاره هغه شی دی دکم چی هغه نیت وکړی.

نوکه چیری په دواړو جوماتونو کی جُمعہ کیری نودواړه ځایه صحیح ده، په چا باندی طعن اوبدگمانی کول نه دی پکار، اومسلمانانو ته په خپلو کی په اتفاق سره اوسیدل په کاردی اوپنځه وخته جماعت په دواړو جوماتونو کی کول ضروری دی ځکه چی هیڅ یو جومات غیر اباد ساتل نه دی په کار، او دتراویحو جماعت هم په دواړو جوماتونو کی ښه خبره ده، لیکن داخبره بده ده چی دبل جومات لمونځ گزار په دی غرض سره جلا سی چی اول جومات خالی سی، البته داویل کیدی سی مسلمانانو ته چی دواړه جوماتونه آباد ساتی څه دلته لمونځ کوی اوڅه هلته، غرض دا چی اتفاق او اتحاد محمود دی او اختلاف اوافتراق قبیح اومذموم دی، قال الله تعالى: واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا، الايه (۴). فقط

دامساء په تکیه سره خطبه مکروه نه ده: سوال: (۲۴۱۳) خطیب لره دخطبی په وخت کی امساء اخیستل مسنون دی اوکه مکروه دی؟ په درمختار کی یی مکروه لیکلی دی، او دحدیث شریف څخه یی سنت کیدل معلومیری دتطبیق یی څه صورت دی؟
جواب: په درمختار کی یی دخلاصی څخه کراهت اتکاء علی القوس و العصا، نقل کړی

(۱). سورة الحجرات

(۲). مشکوة شریف.

(۳). مشکوة قبیل کتاب الایمان. ظفیر

(۴). سورة النساء.

دی، لیکن پہ حلیہ کی یہی داخبرہ حدیث شریف دمخالفت پہ وجہ رد کریدہ، اوقہستانی دمحیط خخہ نقل کری دی، ان اخذ العصا سنة كالقيام^(۱) نودشامی وغیرہ دتحقیق خخہ همدا معلومیری چی دامساء نیولو تہ مکروہ ویل نہ دی پہ کار، اودتطبیق صورة داهم کیدی سی کم چی دعلامہ مجد الدین فیروز آبادی [صاحب القاموس] خخہ پہ سوال کی منقول دی چی دمنبر جوړیدلو خخہ مخکی دامساء اخیستل ثابت دی بیا دمنبر جوړیدلو خخہ وروستہ متروکہ سوه، نوبعضو فقهاء وو بہ پہ ہمدی بناء باندی مکروہ ویلی وی۔

پہ کم خای کی چی دغواقربانی نہ گیری ہلتہ ہم دجُمعی اوداختر لمونخ درست دی: سوال:

(۲۴۱۴) دنیپال پہ ریاست کی چیری چی دغوا قربانی دمہا راجہ پہ حکم سرہ بندہ دہ، ہلتہ دجُمعی او داخترنو لمونخ کیدی سی، اوکہ نہ؟

جواب: دجُمعی او داخترنو لمونخ ہلتہ صحیح دی اوداء گیری۔^(۲) فقط

دخطبی پہ وخت کی سنت درست نہ دی: سوال: (۲۴۱۵) یوسری دجُمعی دخطبی پہ وخت کی دوه رکعاتہ سنت کوی اوبل سری یی منع کوی، سنت کونکی حدیث شریف دصحیحینو پیش کوی، چی پہ یو حدیث شریف کی رسول اللہ ﷺ یوسری تہ وفرمایل: کم چی دخطبی پہ وخت کی راغلی وو، چی ولاړ سہ اودوه رکعاتہ وکړہ، پہ بل حدیث شریف کی هغوی ﷺ فرمایلی دی: چی کم سری دجُمعی پہ ورځ پہ داسی وخت کی راسی چی امام خطبہ وویل، نوہغه تہ پہ کاردی چی دوه رکعاتہ وکړی۔ اومنع کونکی سری آیت کریمہ، واذا قرئ القرآن، الایۃ، پیش کوی اووایی چی خطبہ اوریدل فرض دی، نو دخطبی پہ وخت کی سنت کول درست نہ دی؟

جواب: دحضرت امام ابوحنیفہ رحمہ اللہ مذهب ہم دادی چی دخطبی اوریدل فرض دی او دغہ وخت نفل وغیرہ کول ممنوع دی، لقوله تعالیٰ واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا^(۳) اوددی آیت کریمہ نزول دلماخہ پہ بارہ کی دی، دادواړہ قولونہ مفسرینو اومحققینو نقل کری دی، صاحب دجلالین دخطبی پہ بارہ کی ددی نزول لیکلی دی، اوصاحب دکمالین دحضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما خخہ ددی سند ذکر کری دی، اونور روایات یی پہ بارہ دنزول فی الصلوة کی ہم نقل فرمایلی دی، پہ ہرحال خطبہ ہم پہ دی حکم کی داخلہ دہ، اوصاحب دکبیری دخطبی پہ وخت کی دلماخہ ممانعت داحادیثو داثارو روایتونو خخہ

(۱). وگوری ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۳. ظفیر

(۲). وتقع فرضا فی القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س.

ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). الاعراف: ۱۴. ظفیر

ثابت فرمایلی دی چی هغوی لیکی: ولای حنیفة ﷺ ماذکر ابن ابی شیبہ فی مصنفه عن علی وابن عباس وابن عمر ؓ كانوا یکرهون الصلاة والكلام بعد خروج الامام (الی ان قال) اخرج الستة عن ابی هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ اذا قلت لصاحبك يوم الجمعة انصت فقد لغوت وهذا يفيد بعبارة منع الامر بالمعروف مع انه واجب وبدلالته منع صلوة النفل والقراءة والاذکار لانه اذا منع الواجب فالنفل اولی بالمنع ويرجح على سائر الاحادیث الدالة على جواز تحية المسجد او اباحة الكلام لانه محرم والمحرم مرجح على المبیح (۱) الى آخر ما قال رحمه الله تعالى.

نو وگوری ددی عبارت خخه واضحه سوه چی دمنع حدیث لره ترجیح ده پر حدیث دجواز باندی، په دی وجه چی حدیث دمنع محرم دی او حدیث دجواز مبیح، او محرم لره پر مبیح باندی ترجیح وی، اوبل داچی محققینو علماء وو حدیث دجواز داجواب هم ورکړی دی چی هغه واقعه خاص ده، او دحضور ﷺ خصوصیت دی چی هغوی ﷺ خاص سړی ته په یو خاص وجه سره اجازه ورکړه، عام حکم هم هغه دی، کم چی دنورو احادیثو اودنصوصو خخه ثابت دی، یعنی منع والی دلمانځه وغیره په وخت دخطبی کی. فقط

په غیر عربی ژبه کی خطبه دحضرت امام ابوحنیفه ؒ په نزد: سوال: (۲۴۱۲) حضرت امام اعظم ؒ چی بی عذره د عربی ژبی خخه ماسوا په بله ژبه کی خطبی ویل جائز فرمای، دا حدیث خخه مخالف ده ددی خخه څه مراد دی؟

جواب: دامام صاحب ؒ مراد اداء مع الکراهت ده، کما صرح به الفقهاء. فقط

درمضان المبارک په آخری جُمعه کی الوداع الفراق ثابت نه دی: سوال: (۲۴۱۷) درمضان المقدس داخری جُمعه په خطبه کی چی کم کلمات دحسرت او دافسوس الوداع والفراق الفراق باندی مشتمل دی، دا حدیث شریف خخه ثابت دی او که نه؟

جواب: ثابت نه دی. (۲) فقط

په کمه قلعه کی چی دتلو راتلو عامه اجازه نه وی په هغه کی جُمعه درسته نه ده: سوال: (۲۴۱۸) په یوه قلعه کی دآمد اورفت دپاره عامه اجازه نسته، په دی وجه ویل کیږی چی په دی قلعه کی جُمعه جائز نه ده، دباندی جائز ده چیری چی عام خلگ شریک سی؟

جواب: اذن عام بی شک دجُمعه دپاره شرط دی دصحت، نوکله چی په دغه قلعه کی عامو لمونځ گزارو ته دتللو اجازه نسته نو هلته به جُمعه صحیح نه وی، کذا فی الدر

(۱). غنیة المستملی المعروف بالکبیری باب الجمعة البحث الثانی ص ۵۱۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۲). وعلى هذا الخلاف الخطبة وجميع اذکار الصلوة (درمختار رکن سیاتی کراهة الدعاء بالاعجمية) (ردالمحتار

صفة الصلوة فصل ج ۱ ص ۴۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۴). ظفیر

المختار والشامی وغیرہما (۱). فقط

دُجُمعی دپارہ دُخومرہ لمونُخ گُذارو موجودگی ضروری ده؟ سوال: (۲۴۱۹) دُجُمعی لمونُخ پہ یوہ جومات کی دوولس میاشتی دوی بجی کیبری اواکثرہ پہ ڊیر تعداد کی لمونُخ گُذاروی لیکن تیرہ جُمعہ چی دلمانُخہ وخت سو نولمونُخ گُذار دامام سرہ څلور کسان وه، پہ داسی حالت کی دُجُمعی لمونُخ شروع کول پہ کاردی اوکہ نہ یو خاص تعداد دی چی دهغه انتظار دُجُمعی دپارہ کول پہ کاردی، یعنی دڅلورو کسانو پہ موجودگی کی خطیب دخطبی ورکولو دپارہ ودربری اوکہ نہ؟ اوکہ داوو ۷ کسانو پہ لازمی طور سرہ انتظار کول پہ کار دی؟

جواب: دُجُمعی دجماعت دپارہ ددرو مقتدیانو موجودوالی ضروری دی، نوکہ چیری صرف دری کسان علاوہ دامام څخہ موجود وی نوامام دی خطبہ شروع کری، او دُجُمعی لمونُخ دی اداء کری نو دُجُمعی لمونُخ به صحیح سی، کما فی الدر المختار، والسادس الجماعة واولها ثلاثة رجال ولو غیر الثلاثة الذین حضروا الخطبة سوی الامام الخ (۲)، درمختار وكذا فی الشامی. فقط

پہ کلی اوځنگل کی جُمعہ درستہ نہ ده؟ سوال: (۲۴۲۹) لس شل کسان یوځای سفرکوی لیکن سفر شرعی نہ دی، یا لس دولس کسان پیاده فوج روان دی، نوپہ لارہ کی دی خلگو لره دُجُمعی لمونُخ کول پیکاردی اوکہ نہ؟ کلی ته ولاړ سی اوپہ جومات کی یی وکړی په کم کی چی جُمعہ نہ کیبری؟

جواب: پہ کلی اوځنگل کی جُمعہ درستہ نہ ده، جُمعہ په هم هغه ځای کی صحیح کیبری په کم ځای کی چی شرط دصحت پیدا سی، یعنی هغه علاقه دښار یا ولسوالی یاقریه کبیره وی. کما فی الشامی تقع فرضاً فی القصبات والقری الکبیره التی فیها اسواق الخ وفيما ذکرنا اشارة الى انها لا تجوز فی الصغيرة الخ. (۳) فقط

پہ جُمعہ کی خطبہ مختصر پکار ده او قرآئت مسنون: سوال: (۲۴۲۱) په جُمعہ کی قرآئت اوږد پیکاردی اوکہ خطبہ؟

جواب: خطبہ مختصره په کار ده او قرآئت دسنت موافق کول په کاردی لکه سَبَّح اسمَ رَبِّكَ

(۱). والسابع الاذن العام من الامام وهو يحصل بفتح ابواب دين ﴿فلو دخل امير حصنا او قصره واغلق بابہ وصلى باصحابه لم تتعقد ولو فتحه واذن الناس بالدخول جاز﴾ الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۱. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۱. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

الاعلیٰ، وغیره (۱). فقط

جمعہ پریسول گناہ ده: سوال: (۲۴۲۲) کہ چیری یوسری دہاکخانی کارگر وی او دکار گری په وجه دجمعې لمونځ نه سی کولی نوپه داسی موقع کی دجمعې په پریسولو سره څه گناه خوبه نه وی، که څه هم جومات بالکل نژدی وی؟

جواب: په داسی حالت کی چی جمعه باندی فرض وی دجمعې پریسول سخته گناه ده او کبیره گناه ده او دجمعې په پریسولو باندی په احادیثو مبارکه و کی سخت وعید وارد سویدی، په یوه حدیث شریف کی دامضمون دی چی کم خلگ جمعه ترک کوی نو په کار دی چی هغوی دی دجمعې پریسولو څخه منع سی کنی الله ﷻ به دهغوی پرزړونو باندی مهر ولگوی، بیابه هغوی دغافلانو څخه سی، (۲) نوحی الوسع کوشش کول پکاردی چی په ښار اوولسوالی کی اوسیری، نوجمعه دی پاته نه سی اوکه چیری کله اتفاقا دمجبوری په وجه پاته سوه نو دماپنښین لمونځ اداء کول په کار دی اودجمعې پریسولو څخه توبه کښل په کاردی. (۳) فقط

امام دجمعې دپاره دباندی ولاړ سی اوکه دماپنښین امامت وکړی؟ سوال: (۲۴۲۳) دکلی امام دجمعې په ورځ بلی ولسوالی یاښار وغیره ته دجمعې دلمانځه دپاره ځی، نوآیا امام لره په خپل کلی کی دماپنښین جماعت ورکول بهتر دی اوکه بل ځای ته ولاړ سی دجمعې لمونځ وکړی، ددینیاتو په کتابونو کی مودا لیکلی لیدلی دی چی چا دری ۳ یا څلور ۴ جمعې پریسولی نوداسی دی لکه چی هغه اسلام ته شاه کړه، ددی څه مطلب دی؟

جواب: داپه حدیث شریف کی وعید پر جمعې پریسولو باندی راغلی دی، ددی مطلب خودادی چی کم ځای جمعه فرض وی اوبیا یوسری بی عذره پرچا باندی چی جمعه فرض ده جمعه پریردی نودهغه دپاره داوعید دی، اوقریه صغیره چیری چی جمعه فرض نه ده اوجمعه هلته نه اداء کیږی، نوهلته داوعید اوداحکم نسته، بلکه دهغوی دپاره داحکم دی چی هغوی ته په کلی کی دماپنښین لمونځ په جماعت سره کول پکاردی، لیکن که یو سړی ولسوالی یاښارته ولاړنه سی هغه دی په کلی کی دماپنښین لمونځ وکړی، هغه ته به

(۱). ویسن خطبتان خفیفتان وتکره زیادتهما علی قدر سورة من طوال المفصل (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۸). ظفیر

(۲). عن ابن عمر وأبي هريرة أنهما قالا: سمعنا رسول الله ﷺ يقول على أعواد منبره: لينتهين أقوام عن ودعهم الجمعات أو ليختمن الله على قلوبهم ثم ليكونن من الغافلين. رواه مسلم (مشكاة، باب وجوبها (أي الجمعة) فصل اول ج ۱ ص ۱۲۱). ظفیر

(۳). قال الله تعالى يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع، (سورة الجمعة ركوع: ۲). ظفیر

دجُمعی دپاره ولسوالۍ وغیره ته دنه تللو په وجه څه گناه نه وی (۱). فقط
په خطبه کی به څه څه ویل کیږي؟ سوال: (۲۴۲۴) دجُمعی دلمانځه په خطبه کی
 دمینځنی جلسی داستراحت څخه وروسته څومره خطبه ویل په کاردی اوپه هغه کی دي
 څه مضامین وی؟ ایا صرف یوڅو کلمات دحمد اوپه یو قرانی آیت کریمه سره به دوهمه
 خطبه پوره سی؟ اوایا نعت دحضور پاک سردار عالم ﷺ درود شریف اودکر دخلیفه گانو
 کبارو رضوان الله علیهم اجمعین اوداهل بیتو کرامو ﷺ اومومنانو ددعاء په پریښولو
 سره به خوڅه نقصان نه واقع کیږي؟

جواب: په شامی کی دی چی په اوله خطبه کی دباری تعالیٰ حمد او ثنا او شهادتین او
 درود شریف اودوعظ اودنصیحت وغیره مضامین ویل پیکاردی بیایی لیکلی دی،
 والثانیة کالاولی، یعنی دوهمه خطبه هم په شان داولنی خطبی ده، هم هغه امور په دی
 کی هم کیدل په کاردی لیکن دوعظ اودنصیحت پرخای دي دمسلمانانو دپاره دعا وسی
 اودکر دخلفاء راشدینو وغیره ﷺ هم مستحب (۲) دی. فقط

امام دخطبی په وخت کی دچا تعظیم وکی او هغه یی منبر ته راوستی نو لمونځ وسو او که نه؟
سوال: (۲۴۲۵) امام دخطبی په حالت کی خطبه بنده کړه او دیوچا تعظیم یی وکی او هغه
 یی منبر ته وخیژوی بیایی باقی خطبه اداء نه کړه، نولمونځ وسو او که نه؟
جواب: لمونځ وسو (۳) خو دبیا دپاره داسی کول نه دی په کار.

دسلطان المعظم نوم په خطبه کی اخیستل اودعاء ورکول څنګه دی؟ سوال: (۲۴۲۶)
 دسلطان المعظم په نوم اخیستلو سره دجُمعی او داخترانو په خطبه داصلاح اودترقی او
 دنصرت علی الاعداء دعاء کول جائز دی او که نه؟

جواب: په درمختار کی دی: ويندب ذکر الخلفاء الراشدين والعيمين لا الدعاء للسلطان
 وجوز القهستاني ويكره تحريماً وصفه بما ليس فيه ۞ الخ، اوپه شامی کی دی، بل لا
 مانع من استحبابه فيها كما يدعى لعموم المسلمين فان في صلاحه العالم ۞ (۴)،

(۱). ومن لاتجب عليهم الجمعة من اهل القرى والبادي، لهم ان يصلوا الظهر بجماعة يوم الجمعة باذان واقامة
 (عالمگیری مصري الباب السادس عشر في الجمعة ج ۱ ص ۱۳۲، ط. ماجديه ج ۲ ص ۱۴۵). ظفیر

(۲). ويسن ذكر الخلفاء الراشدين والعيمين (درمختار) ويبدء اي قبل الخطبة الاولى بالتعوذ سرائم بحمد الله تعالى
 والثناء عليه والشهادتين والصلاة على النبي ﷺ والعظة والتذكير والقراءة قال في التجنيس والثانية كالأولى
 الا ان يدعوا للمسلمين مكان الوعظ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط.س. ج ۲ ص ۱۴۸-۱۴۹). ظفیر

(۳). كفت تحميدة اوتهليلة وتسبيحة للخطبة المفروضة مع الكراهة، وقال لابد من ذكر طويل الخ (الدر المختار
 على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۴۸-۱۴۹). ظفیر

(۴). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط.س. ج ۲ ص ۱۴۸-۱۴۹. ظفیر

ددی خخه معلومه سوه چی ذکر سوی دعاء هم جائز بلکی مستحب ده. فقط
په کالاپانی کی جُمعه جائز ده: سوال: (۲۴۲۷) زه نن سبا دکارگری په سلسله کی په هغه
 خای کی یم کم ته چی په هندوستان کی کالاپانی ویل کیږی، دلته تقریبا دولس زره
 قیدیان دی، اودوه زره ازاد (کسان) دی، دازادو مسلمانانو ټول تعداد دپنځو سوو خخه
 کم دی، دلته بازار سته، اوتول ضروری شیان دخوراک او داغوستلو پیداکیږی، ایاجُمعه
 جائزه اوکه نه؟ ددی خای په جوماتونو کی امامان قیدیان دی، نو دازادو خلکو لمونځ
 په هغوی پسی درست دی اوکه نه؟

جواب: دجُمعی لمونځ په ذکر سوی مقام کی جائز دی، هلته دجُمعی دلمانځه اداء کول
 پکار دی (۱)، اوپه قیدی امام پسی دغیر قیدی لمونځ صحیح دی (۲). فقط

په کوچنی کلی کی جُمعه درسته نه ده برابره خبره ده که مصلحت پکښی هم وی: سوال:
 (۲۴۲۸) په یو کلی کی داحمدی جماعت ډیر زور وو، بنده هلته داسلام اشاعت وکی،
 چی په یوه کال کی دهغه کلی خلک ټول مسلمانان سول، بغیر داوو اتو کسانو خخه چی
 هغوی پردی بده لاره باندی پاخه دی اوپه جومات کی زموږ دخل سويدي، هغوی ته خای
 نه ورکوی، چونکی ذکر سوی کلی کوچنی دی شرائط دجُمعی پکښی نه پیدا کیږی صرف
 دمقابل دلیری کولودپاره که چیری خه موده دجُمعی لمونځ پکښی مصلحه وسی نو شرعا
 خه حکم دی؟ اوتاسی یوه جائزه طریقه تحریر وفرمایي په کمی سره چی خبره دهغوی په
 پوهه کی راسی؟

جواب: په کوچنی کلی کی دحنفیانو په نزد دجُمعی دقائمولو اجازه نسته، اوجُمعه نه اداء
 کیږی بلکی مکروه کیږی، (۳) نودخه رعایت په وجه سره دمکروه فعل اختیارول او د
 مایپښین فرض لمونځ پریښوول مناسب نه دی، نودغه خلک په بلی طریقی سره پوهه
 کړی، اوکله کله خلک راجمع کړی، یادجُمعی په ورځ خلک راجُمعه کړی دمایپښین
 دلمانځه خخه وروسته دوعظ په طریقه سره هغوی وپوهوی اومسائل وروښیاست. فقط

الوداع وغیره ویل دروافضو شعار دی: سوال: (۲۴۲۹) په رمضان المبارک کی په اخری جُمعه

(۱). وتقع فرضا فی القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). وشرط لافتراضها اقامة بمصر وعدم حبس ان اختار العزيمة وصلها وهو مكلف وقعت فرضا عن الوقت ويصلح للامامة فيها من صلح لغيرها فجازت لمسافر وعبد ومريض (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲ و ۷۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۳ او ۱۵۴). ظفیر

(۳). صلوة العيد في القرى تكره تحريما (درمختار) ومثله الجمعة (ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷). ظفیر

کی داسی خطبہ ویل پہ کمہ کی چی الفاظ دالفراق یا د الوداع یا شهر رمضان وی جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: داسی خطبہ ویل جائز نہ دی، علماء ددی خخہ منع فرمایلی ده اودایی دروافضو شعار لیکلی (۱) دی. فقط

پر کلیوالو بانندی دجُمعی داداء کولو دپارہ بنارتہ تلل لازم نہ دی: سوال: (۲۴۳۰) ایاپہ حدیث شریف کی داحکم راغلی دی چی دکلی والا دی دومرہ لیری دجُمعی داداء کولو دپارہ خئی چی مانہام تہ کورتہ راواپس سی کنی گنہگار بہ وی، موږ خلگ زمینداران یو موږ تہ کلہ وخت وی اوکلہ نہ وی، نوموږ گنہگار یو اوکھ نہ؟

جواب: کلیوالو لہ بنار تہ دجُمعی دلمانخہ دپارہ تلل ضروری نہ دی برابرہ خبرہ ده کہ بنار ہر خومرہ نژدی وی، البتہ کہ چیری کم سری پہ سہولت سرہ تللی سی نوبنار تہ دجُمعی دلمانخہ دپارہ تلل دثواب کاردی، اوکھ ولاږ نہ سی نوخہ گناہ نستہ، خنگہ چی پہ حدیث شریف کی راغلی دی، چی دمذینی طیبی پہ شاوخوا کی چی کم کلی وہ ہلتہ تول خلگ ہمیشہ پہ مسجد نبوی کی دجُمعی دلمانخہ دپارہ نہ راتلل بلکی کلہ کلہ بہ یو سری اوکلہ کلہ بہ بل سری راتلی یعنی چاتہ بہ چی فرصت وو اوزرہ بہ یی وغوبنتی ہغہ بہ راتلی اوچی چاتہ بہ موقع پیدانہ سوہ ہغہ بہ نہ راتلی، نواوس ہم دغہ حکم دی (۲). فقط

پہ کارخانہ کی جُمعہ جائزہ: سوال: (۲۴۳۱) زہ پہ کارخانہ موٹر یا کمپنی کی کارگریم، گرمی تہ صرف یوساعت اجازہ دخوراک اودچنباک دپارہ راکول کیږی، پہ داسی صورتہ کی چی جامع جومات پہ ډیرہ لیری فاصلہ کی دی، خوراک اوچنباک اودجُمعی لمونخ تہ فراغت گران دی، نوکھ چیری پہ ہمدغہ کارخانہ کی چی دکارگری ده (دجُمعی لمونخ) اداء سی، نوجائز دی اوکھ نہ؟

جواب: کہ چیری دموترو دغہ کارخانہ ددغہ بنار دمتعلقاتو خخہ وی پہ کم کی چی جامع جومات دی، یعنی پہ فناء دبنار کی واقع وی لکھ خنگہ چی دبنار خخہ دباندی گودامونہ اوکارخانہ دہمدغہ بنار دمتعلقات وی نوپہ داسی حالت کی یوخوا کسان راجمعہ کیدلی او دجُمعی لمونخ پہ ہمدغہ کارخانہ کی اداء کولی سی، خکھ چی دجُمعی لمونخ خہ رکم چی پہ بنار کی صحیح کیږی، نوہم دغہ رکم دبنار دباندی دبنار پہ دمتعلقاتو کی ہم صحیح

(۱). قال رسول الله ﷺ من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد، رواه مسلم (مشکوٰۃ ص ۲۷). ظفیر
(۲). ومن لا تجب عليهم الجمعة من أهل القرى والبادی لهم أن يصلوا الظهر بجماعة يوم الجمعة باذان واقامة
(عالمگیری مصری الباب السادس عشر فی الجمعة ج ۱ ص ۱۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۵). ظفیر

دی. (۱) فقط

دُجُمعی آیت قطعی الدلالت دی: سوال: (۲۴۳۲) یا ایہا الذین امنوا اذا نودی للصلوة الایہ، آیت کریمہ مطلق دی اوکہ مقید دی؟ اوقطعی دی اوکہ ظنی؟
جواب: دُجُمعی دفرضوالی پہ بارہ کی دآیت مبارک قطعی الدلالت دی (۲) لیکن پہ اتفاق دائمہ وو او مجتہدینو رحمہ اللہ عام او مطلق نہ دی، بلکی مخصوص او مقید دی، او مشروط دی سرہ دشرائطو، دکمو تفصیل چی دفقہی پہ کتابونو ہدایی اوپہ درمختار وغیرہ کی درج (۳) دی. فقط

دُجُمعی نیت: سوال: (۲۴۳۳) دُجُمعی دلمانحہ نیت پہ دی طریقہ باندی درست دی اوکہ نہ؟ نویت ان اصلی للہ تعالیٰ رکعتی الجمعة فرض اللہ تعالیٰ متوجہاً الی جهة الکعبة الشریفة اللہ اکبر.

جواب: دُجُمعی دلمانحہ نیت پہ ذکرسوی طریقہ صحیح دی. فقط
دکور داحاطی پہ جومات کی جمعہ: سوال: (۲۴۳۴) دی طرف تہ زیاترہ خلگ دکور پہ احاطہ کی یوخلور شیر لاسہ مربع خای ددیوال یا برندی، پہ نوم داللہ ﷻ کور یا جومات بغیر دلحاظ دپایبندی خخہ جوړوی، دغہ کور ضرورۂ اخوا دیخوا تہ لیری کیدی ہم سی اوکلہ بی کیندل ہم وکړی. غرض داچی پہ داسی عرفی جوماتونو کی چی کم دلوی خخہ لوی جومات وو پہ هغه کی خلگو دُجُمعی جماعت تیارکی، او واعظان خلگ راغلل هغوی ہم ددغہ خلگو سرہ جُمعہ وکړہ، اوکوی بی، پہ داسی حالت کی بہ عند الاحناف جُمعہ کوونکی مصیب گرخی اوکہ خطاء کار؟

جواب: کہ چیری دغہ علاقہ پہ کمہ کی چی کور او احاطہ مذکورہ اوجومات مذکور واقع دی بنار یا ولسوالی وی پہ کمہ کی چی عند الاحناف جُمعہ واجبہ او اداء کیری، او د جُمعی دلمانحہ پہ وخت کی داحاطی دروازہ خلاصوی او اذن عام وی نود جُمعی دلمانحہ پہ صحت کی خہ شبہہ او تردد (۴) نستہ. فقط

دخطبی خخہ مخکی وعظ درست دی: سوال: (۲۴۳۵) دکلی پہ جامع جومات کی دُجُمعی

(۱). وکما يجوز اداء الجمعة في المصر يجوز اداءها في فناء المصر وهو الموضع المعد لمصالح المصر متصلاً بالمصر (عالمگیری مصری باب الجمعة ج ۱ ص ۱۳۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۵). ظفیر

(۲). ہی (ای الجمعة) فرض عین یکفر جاحده لثبوتها بالدلیل القطعی (درمختار) وهو قوله تعالى يا ايها الذين اذا نودی للصلوة من يوم الجمعة فاسعوا ﴿﴾ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(۳). ويشترط بصحتها سبعة اشياء المصر الخ (ایضا ج ۱ ص ۷۴۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(۴). وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸) والسابع الاذن العام (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

دلمانڻه څخه مخکي وعظ کول مکروه دی اوکڻ نه؟ اود: وان لايتحلق الناس يوم الجمعة قبل الصلوة في المسجد، څه حکم دی؟

جواب: که چيري په وخت کي گنجائش وي اوڅه ضرورت وي، نو دځمعي دلمانڻه څخه مخکي وعظ کول مکروه نه دی، اوددی حديث شريف مطلب دادی، چي دځمعي دلمانڻه څخه مخکي دي لمونځ گزار په جومات کي په حلقی جوړولو سره نه کښيني، اوچي کم وخت خطبه شروع سي هغه وخت دي خطبه واورى. فقط

چيري چي دشواغو په نزد ځمعه جائز ده نو ايا حنفي دامام شافعي رحمهما الله په مذهب باندی

عمل کولی سي؟ سوال: (۲۴۳۲) دحضرت امام ابوحنيفه رحمهما الله په نزد چي په کم کلي کي ځمعه جائزه ده اودامام شافعي رحمهما الله په نزد په هغه کلي کي ځمعه جائزه په کم کي چي خلويښت کسان وي لمونځ گزاره، نوپه داسي کلي کي حنفيانو لره دامام شافعي رحمهما الله په مذهب باندی عمل کول جائز دی اوکڻ نه؟

جواب: حنفيانو لره په دی صوره کي دحضرت امام شافعي په مذهب باندی عمل کول جائزه دی، ځکه چي احنافو (علماوو) په دی باندی تصريح فرمايلي ده، چي په کوچني کلي کي دځمعي اوداخترنو لمونځ جائز نه دی بلکه په درمختار اوشامي کي يي دقنبي څخه نقل کړی دی چي په کلي کي دځمعي اوداخترنو لمونځ کول مکروه تحريمی دی (۱). فقط

دجومات په دروازه کي خطبه ويل دستو څخه خلاف دی: سوال: (۲۴۳۷) که چيري خطيب

دجومات په دروازه کي ودریږي اوخطبه وايي چي مقتديان اوسامعين دامام شاه طرفته هم وي نوجائز دی اوکڻ نه؟

جواب: داخلاف سنت دی، حکم دادی چي دخطبي په وخت کي دي مقتديان خطيب ته مخامخ وي (۲). فقط

دښار په اطرافو کي کارکول دځمعي دپريښوولو دپاره عذر نه دی: سوال: (۲۴۳۸) که چيري

زمينداران وغيره دابادی څخه په ميل يونيم ميل په فاصله کي قلبه کوی او دڅاه څخه اوبه راکاږي اودځمعي په لمانځه کي نه شريکيږي، اووايي چي دځنگل څخه ابادي ته په راتللو سره اودځمعي په لمانځه کي په شريکيدلو سره زموږ کاربنديږي، نوداعذر دهغوی

(۱). صلاة العيد في القرى تکره تحريماً (درمختار) ومثله الجمعة (ردالمحتار باب العيدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط.

س. ج ۲ ص ۱۲۷). ظفیر

(۲). عن ابن عمر قال: كان النبي ﷺ يخطب خطبتين كان يجلس إذا صعد المنبر وعن عبد الله بن مسعود قال كان النبي ﷺ إذا استوى على المنبر استقبلناه بوجوهنا رواه الترمذي (مشکوٰۃ باب الخطبة ص ۱۲۴). ظفیر

معتبر دی اوکے نہ؟

جواب: دُجْمَعِي دیرینوولو داعذر دبنار داوسیدونکو زمیندارو وغیرہ دپارہ کم چي په همدغه بنار کی یاخنګل کی دزراعت په کار کی مشغول دی نه سی کیدی (۱). فقط

چی په جامع جومات کی گنجائش نه وی نو ایا په عیدگاه کی دُجْمَعِي لمونځ کیدی سی؟

سوال: (۲۴۳۹) دلمونځ گذارو دزیاتوالی په وجه په جامع جومات کی دومره وسعت نسته چی دتولو لمونځ گذارو دپارہ کافی سی، نوپه داسی حالت کی که چیری په عیدگاه کی دُجْمَعِي لمونځ وسی نوجائز دی اوکے نه؟

جواب: په موجوده صوره کی په عیدگاه کی لمونځ درست دی اوداهم مسئله ده چی په یوه بنار کی په ډیرو جوماتونو کی جُمعه صحیح ده. (۲) فقط

په یوه بنار کی په ډیرو جوماتونو کی جُمعه درسته ده: سوال: (۲۴۴۰) دبنار په جامع

جومات کی چی په کم وخت کی دُجْمَعِي لمونځ کیری نوپوره په همدغه وخت کی په نورو جوماتونو کی دُجْمَعِي لمونځ جائز دی اوکے نه؟

جواب: دمفتی به مذهب موافق په نورو جوماتونو کی هم جُمعه په دغه وخت کی صحیح (۳) ده. فقط

منبر دصف په مینځ کی ایښوول درست دی اوکے نه؟ سوال: (۲۴۴۱) دلته دلمونځ گذارو

دډیروالی اودجومات دتنګوالی په غرض اوداواز دلیری رسیدلو په غرض منبر دقبلی ددیوال څخه دیخوا ته ایښوول سوی دی، نوپه دی وجه سره بعض صفونه دخطیب شاته راسی. داجائز دی اوکے نه؟

جواب: سنت دادی چی دُجْمَعِي په ورځ دي منبر دمحراب سره وی اوخطیب دي پر هغه باندی ودیریږی اوخطبه دي ووی او مقتدیان دي هغه ته مخامخ وی، کمافی البدائع: من السنة ان يستقبل الناس بوجهه ويستدبر بالقبلة (۴) انتهى نوخلګو ته داوړولو دضرورت

(۱). بان وجوبها مختص باهل المصر والخارج عن هذا الحد ليس اهله، قلت: وهو ظاهر المتن وفي المعراج انه اصح ما قيل (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲). ظفیر، والاصح وجوبها على مكاتب ومبعض واجیر ویسقط من الاجر بحسابه لو بعيداً والا لا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲). ظفیر

(۲). وتؤدى فى مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا على المذهب وعليه الفتوى (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴). ظفیر

(۳). وتؤدى فى واحد بمواضع كثيرة مطلقا على المذهب وعليه الفتوى (ايضا ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴). ظفیر

(۴). وګوری بدائع الصنائع فصل فى الجمعة ج ۱ ص ۲۲۳، اذا جلس على المنبر (درمختار) ومن السنة ان يخطب عليه اقتداء به ﷺ بحر، وان يكون على يساره المحراب قهستاني (باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰). ظفیر

پہ وجہ داسنت پرینسول نہ دی پہ کار، حُکھ چی دتولو اوریدل ضروری نہ دی، او د لمونخ گذارو ددیروالی پہ وجہ کی تولو تہ اورول مشکل دی. فقط

دمصر پہ تعریف کی اختلاف: سوال: (۲۴۴۲). مولوی عبد الشکور صاحب پہ خپلہ رسالہ علم الفقہ کی فرمایی چی لاندی معروفہ مقامات مصر دی.

۱. کم خای چی دمصر دمقام خخہ دومره لیری وی چی دهغه خای خخہ کم سړی دجُمعی دلمانخہ کولو دپارہ دمصر مقام تہ ولاړسی، او دلمانخہ کولو خخہ وروسته پہ همدغه ورخ کی خپل کورته واپس راسی نودا مقام هم مصر دی. از شرح سفر السعادت

۲. هغه مقام مصر دی چی چیری مکلف مسلمانان کسان دومره اباد وی چی دهغه مقام پہ لوی جماعت کی خائیدلی نہ سی. از بحر الرائق. داتعریف صحیح دی اوکہ نہ؟

جواب: ۱. دادحنفیانو مفتی به مذهب نہ دی، گویا مؤلف بعض اقوال را نقل کړی دی چی داسی هم دبعضو قول دی اوشاید چی دسفر السعادت دصاحب پہ نزد هم داراجح وی لیکن دا داحنافو معتمد فیه مذهب نہ دی کما یظهر من کتب الفقہ

۲. دمصر داتعریف منقوض دی، کما صرح بی فی شرح المنیة. (۱) دلته مؤلف صاحب راجح مذهب پرینسی دی، اوبعض روایات یی اختیار کړی دی. فقط

دجُمعی دخطبی په وخت کی پیک وهل او سرتور سر کښنستل څنگه دی؟ سوال: (۲۴۴۳)

دجُمعی دخطبی په وخت کی پیک وهل اوسرتور سر کښی نستل درست دی اوکہ نہ؟

جواب: دا (فعل) ښه نہ دی (۲). فقط

دمصر په فناء کی چی کم کلی وی په هغه کی جُمعه څنگه ده؟ سوال: (۲۴۴۲) دښار خخہ

په نیم میل فاصله کی یو کوچنی کلی واقع دی، او دښار اودکلی ترمینخ باغچه اونهر او

(۱). والفصل فی ذلك ان مكة والمدينة مصران تقام بهما الجمعة من زمنه ﷺ الى اليوم فكل موضع كان مثل احدهما فهو مصر (غنية المستملی ص ۵۱۱) مخ تہ بعضو خلگو چی دلوی جومات سره دمصر کم تعریف کړیدی، دهغه رد کوی: فكل تفسير لا يصدق على احدهما فهو غير معتبر حتى التعريف الذي اختاره جماعة من المتأخرين كصاحب المختار والوقاية وغيرهما وهو ما لو اجتمع اهله في اكبر مساجده لا يسعهم فانه منقوض بهما اذ كل مسجد منهما يسع اهله وزيادة (ايضا) دمصر کم تعریف چی دهدايه مولانا صاحب کړی دی دهغه په تصديق کولو سره لیکي: والحد الصحيح ما اختار صاحب الهداية انه الذي له امير وقاض ينفذ الاحكام ويقيم الحدود (ايضا) اوپه تحفة الفقهاء کی یې دامام صاحب ﷺ داتعریف نقل کړی دی: عن ابي حنيفة رضي الله عنه انه بلدة كبيرة فيها سكك واسواق ولها رساتيق وفيها وال يقدر على انصاف المظلوم من الظالم بحشمتة وعلمه او علم غيره يرجع الناس اليه فيما يقع من الحوادث هذا هو الاصح (ايضا). ظفیر

(۲). وكل ما حرم في الصلاة حرم فيها اي في الخطبة (خلاصه) وغيرها فيحرم اكل وشرب وكلام ولو تسبيحاً او رد سلام او امرأ بمعروف بل يجب عليه ان يستمع عليه ويسكت بلا فرق بين قريب وبعيد (در مختار) ظاهره انه يكره الاشتغال بما يفوت السماع وان لم يكن كلاماً (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۵۹). ظ

دآسونو داستوگنی احاطه ده، په کوچنی کلی کی جُمعہ جائز ده او که نه؟ دمصر اودفناء دمصر صحیح تعریف څه دی، دآسونو داحاطی سره متعلق دکارگرو کورونه دی په دغه کورنو کی جومات دی، نوپه دغه جومات کی جُمعہ جائز ده او که نه؟

جواب: دمصر په تعریف کی اختلاف دی، لیکن په ظاهره مدار پیرعرف باندی دی، عرفاً چی کم ښار او ولسوالۍ وی اوابادی دهغه زیاته وی اوبازار اوکوخی په هغه کی وی او ضرویات ټول پیداکیږی نو هغه ښار (۱) دی، اودمصر فناء هغه ځای دی کم چی دښار سره متصل دښار دضرویاتو مثلاً رکض خیل (آسونو ځغلولو) وغیره دپاره وی، (۲) دغه کوچنی کلی دکم چی ذکر په سوال کی سویدی، په هغه کی عند الحنفیة جُمعہ صحیح نه ده اوداسونو دغه احاطه که چیری دښار سره متعلق وی اوفناء دمصر وی نودهغه سره چی کم دکارگرانو کورونه دی هلته جُمعہ صحیح ده. فقط

په خطبه کی دسلطان المعظم دنوم اخیستل درست دی: سوال: (۲۴۴۵) دجومات یوه امام دجُمعې په دوهمه خطبه کی دخلیفه نوم نه اخلی، زموږ سره ناحقه جگړه کوی، اووایی چی په دی وخت کی څوک خلیفه نسته، نوپه دی صوره کی چی شرعاً څه حکم وی دهغه څخه مو خبر کړی؟

جواب: دخلیفه المسلمین یعنی سلطان المعظم نوم په خطبه کی اخیستل په کاردی، او د هغه دپاره دنصرت اوفتحی دعاء کول په کاردی، داعین اسلامی خدمت دی، او دټولو اسلامی عساکرو دپاره دفتح اودنصرت دعاء کول پکار دی، اومسلمانونو لره حضرت سلطان المعظم خپل خلیفه گڼل ضروری دی، (۳) اودا ویل چی په دی وخت کی څوک خلیفه نسته، داغلطه ده، مسلمانونو ته داسی خبری کول اوداسلام څخه خلاف کارونه کول او دکافرانو اودنصاراوو سره اختلاط اوموالات ساتل حرام دی، اوترک موالات ضروری اولازمی او مذهبی فریضه ده (۴). فقط

(۱). فی التحفة عن ابی حنیفة ؓ ان انه بلدة كبيرة فيها سكك واسواق ولها رساتيق وفيها وال يقدر على انصاف المظلوم من الظالم بحشمته وعلمه او علم غيره يرجع الناس اليه فيما يقع من الحوادث وهذا هو الاصح رد المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷. ظفیر

(۲). اوفناءه وهو ماحوله اتصل به اولاً، لاجل مصالحه كدفن الموتى وركض الخيل (الدر المختار على هامش رد المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). اما ما اعتيد في زماننا من الدعاء للسلطين العثمانية ايدهم الله تعالى كسلطان البرين والبحرين وخادم الحرمين الشريفين فلا مانع منه (رد المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۰). ظفیر

(۴). دا دسنه ۱۳۴۰ هـ خبره ده په هغه زمانه کی خلیفه المسلمین په ترکیه کی وو، اوس سنه ۱۳۸۱ هـ دی، اوس خلیفه المسلمین باقی پاته نسو، دسلطان عبدالحمید څخه وروسته بیا دهغه پرځای څوک دخلیفه =

دُجُمعی پہ لمانخہ کی دخطبی حیثیت: سوال: (۲۴۴۲) دُجُمعی پہ لمانخہ کی خطبہ فرض ده اوکھ واجب ده اوکھ سنت؟

دخطبی پہ غلطی سره پہ لمانخہ کی نقصان نه راخی: سوال: (۲۴۴۷) اوپہ خطبہ کی پہ غلطی سره خوځه نقصان خو به نه راخی؟

جواب: ۱، ۲. پہ جُمعه کی خطبہ فرض ده، اودخطبی پہ غلطی کیدلو سره (۱) پہ لمانخہ کی څه خلل نه راخی.

دُجُمعی دفرضیت څخه منکر کافردي: سوال: (۲۴۴۸) زید داوایی چی آیت کریمه دُجُمعی ظنی دی، نوپه دی وجه لمونځ فرض نه دی نو دُجُمعی دلمانخه دفرضیت څخه پرمنکر باندی څه حکم دی؟

دُجُمعی په فرضیت کی تاویل غلط دی: سوال: (۲۱۲۴۴۹) زید وایی چی په قرآن کریم کی ظن باقی دی، او دُجُمعی دلمانخه څخه مراد په قرون اولی کی صرف دجهاد دپاره خلگ راجمع کول وو، نودا لمونځ فرض نه دی؟

جواب: ۱. دُجُمعی دفرضیت څخه منکر کافردي، او دُجُمعی دفرضیت آیت قطعی دی او ظنیت یی په شرائطو کی دی نه داچی دُجُمعی په اصل لمانخه کی (۲).

جواب: ۲. دزید قول غلط دی، اومخکی ولیکل سوه چی دُجُمعی دفرضیت منکر کافر دی، البته جُمعه په امصارو اوقصباتو اوقریه کبیره کی فرض ده، اوپه کوچنی کلیو کی فرض نه ده، اونه اداء کیری. کما فصل فی کتب الفقه (۳). فقط

په کمه قلعه کی چی دعامی داخلی اجازه نه وی په هغه کی جُمعه جائزده اوکھ نه؟ سوال: (۲۴۵۰) په قلعه میگزین کی جُمعه جائزده اوکھ نه؟ که جائزوی نوپه کم دلیل سره؟ دغه قلعه ته بغیر ټکته هیڅوک هم نسی ورتللی. دامام اعظم رحمۃ اللہ علیہ په نزد چی څه حکم وی په هغه مو خبر کړی او ددی ځای عالمان په عدم جواز باندی دی.

= المسلمین په حیثیت سره کښې نه نستی، ددی وجه زموږ په دی دورکی دچا دنوم داخیستلو ضرورت نسته، البته کله که یوڅوک خلیفه المسلمین منتخب سی نودهغه نوم په خطبه کی اخیستل کیدی سی. واللہ اعلم، ظ (۱). ویشرط لصحتها سبعة اشياء الاول المصر الخ والرابع الخطبة فيه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(۲). هی فرض عین یکفر جاحدها لثبوتها بالدلیل القطعی کما حققه الکمال وهی فرض مستقل اکد من الظهر ولیست بدلا عنه (ردمختار) قوله بالدلیل القطعی وهو قوله تعالی: یا ایها الذین امنوا اذا نودی للصلاة من یوم الجمعة فاسعوا، الآیة، وبالسنة وبالاجماع (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۲). ظفیر

(۳). وتقع فرضاً فی القصبات والقری الكبيرة التي فيها اسواق تجوز فی الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر رحمۃ اللہ علیہ ولو صلوا فی القری لزمهم اداء الظهر (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

جواب: اقول وبالله التوفيق. ددی مسئلی پہ بارہ کی ددرمختار اودرد المختار روایت دادی: والسابع: الاذن العام من الامام، وهو يحصل بفتح أبواب الجامع للواردین، کافی. فلا یضر غلق باب القلعة لعدو أو لعادة قديمة، لان الاذن العام مقرر لاهله وغلقه لمنع العدو لا المصلي، نعم لو لم یغلق لكان أحسن كما في مجمع الانهر معزیا لشرح عیون المذاهب، قال: وهذا أولى مما في البحر والمنح، فلیحفظ. فلو دخل أمير حصنا أو قصره وأغلق بابه وصلى بأصحابه لم تنعقد، ولو فتحه وأذن للناس بالدخول جاز وكره، الخ. (درمختار) قوله: (الاذن العام) أي أن يأذن للناس إذنا عاما بأن لا یمنع أحدا ممن تصح منه الجمعة عن دخول الموضع الذي تصلي فيه، وهذا مراد من فسر الاذن العام بالاشتہار (الی ان قال) واعلم أن هذا الشرط لم يذكر في ظاهر الرواية، ولذا لم يذكره في الهداية بل هو مذكور في النوادر، ومشى عليه في الكنز و الوقاية والنقایة والملتقى وكثير من المعتبرات. قوله: (وهذا أولى مما في البحر والمنح) ما في البحر والمنح هو ما فرعه في المتن بقوله: فلو دخل أمير حصنا أي أنه أولى من الجزم بعدم الانعقاد. قلت: وينبغي أن يكون محل النزاع ما إذا كانت لا تقام إلا في محل واحد، أما لو تعددت فلا، لانه لا يتحقق التفويت كما أفاده التعلیل، تأمل. وقال قبيله وفي الكافي التعبير بالدار حيث قال: والاذن العام وهو أن تفتح أبواب الجامع ويؤذن للناس، حتى لو اجتمعت جماعة في الجامع وأغلقوا الابواب وجمعوا لم یجز، وكذا السلطان إذا أراد أن یصلي بحشمة فی داره: فإن فتح بابها وأذن للناس إذنا عاما جازت صلاته شهادتها العامة أو لا، وإن لم یفتح أبواب الدار وأغلق الابواب وأجلس البوابین لیمنعوا عن الدخول لم تجز، لان اشتراط السلطان للتحرز عن تفويتها على الناس وذا لا یحصل إلا بالاذن العام اه قلت: وينبغي أن يكون محل النزاع ما إذا كانت لا تقام إلا في محل واحد، الخ (۱) شامی.

نودذکر سوی روایت خخه دبصیرت خاوند ته دومره خبره معلومیدی سی چی که چیری دقلعه دروازه دعادت مستمره په سبب بنده اوسی اوپه قلعه کی دننه اوسیدونکو ته دجُمعی دشرکت اجازه وی نوپه قلعه کی دننه جُمعه صحیح ده، خصوصاً کله چی علت دعدم جواز دجُمعی فی الحصن کم چی تفویت جُمعه دقلعه خخه ددباندي والاوو دپاره دي نه پیدا کیری ولی چی دقلعی خخه دباندي په ښار کی په ډیرو خایونو کی جُمعه کیری، کما صرح فی السؤال السابق، اودمفتی بها روایت مطابق په یو ښار کی په ډیرو خایونو کی جُمعه درست ده، کما فی الدر المختار وغیره: (۲) وتؤدی فی مصر واحد بمواضع

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۱ - ۷۲۲، باب الجمعة، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

کثیرة مطلقا على المذهب وعليه الفتوى، نوکله چي علت دعدم جواز په سورة موجوده مذکوره کی موجودنه دی، او دجُمعی دجواز په حکم کولو کی په قلعه کی دننه کار کوونکو ته هم دجُمعی لمونځ اودجُمعی فضیلت حاصلیدی سی اوپه دی کی یسر او سهولت هم دی اودامطلوب فی الدین دی، کما قال الله تعالی یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر (۱) وفي الحديث: الدين يسر (۲) اوکما قال ﷺ، نوکه چیری ددرمختار اود شامی دتصریح مطابق په ذکرسوی قلعه کی دجُمعی دجواز فتویٰ ورکول سی، نوپه دی کی څه حرج نسته، اوداذن عام دشرط گرځولو روایات ددی منافی نه دی، ولی چي دذکرسوی شرط وجه همداده چي خلک دي دجُمعی څخه بنده سی اودهغوی جُمعه فوت نسی، نو کله چي داوجه موجوده نه وی نوبیا دجُمعی په صحت کی څه تردد کیدی سی اوددی جزیی څخه چي (فلو دخل امیر حصنا او قصره) څخه هم صفا معلومیږی چي وجه دعدم جواز تفویت جُمعه عن الناس ده، ځکه چي اقامت په موجودگی دامیرکی ظاهره ده چي ماسوا دامیر څخه به یې بل هیڅوک ونه کړی، اوکله چي هغه دروازه بنده کړی اودباندي دراتلونکو دپاره اجازه نه وی دشرکت، نوپه دی سورة کی به ددباندي والاوو جُمعه بالکل فوت سی، وهوالمانع عن الجواز، اوکله چي داخوف باقی نه وی اوتفویت جُمعه عن الناس په قلعه کی دجُمعی دلمونځ کولو په سورة کی متصور نه دی، نوبیا دعلامه شامی دتصریح موافق په قلعه کی دجُمعی په جواز کی څه تردد نه سی کیدلی. قلت وينبغي ان يكون محل النزاع ما اذا كانت لا تقام الا في محل واحد، اما لو تعددت فلا، لانه لا يتحقق التفويت كما افاده التعليل تامل، ج ۲ ص ۱۵۲. (۳)

قوله: لم تنعقد يحتمل على ما اذا منع الناس فلا يضر اغلاقه لمنع عدو اولعادة كمامر، قلت ويؤيده قول الكافي واجلس البوابين الخ فتأمل اوپه دی کی چونکی دغور او د فکر او ددقت دنظر ضرورت وو، ددی دپاره یی دتأمل امر وکی، اوحنفی فقهاء داهم تصریح فرمایي چي قوت ددلیل، قوی مرجح دی، سره ددی ټولو خبرو (بیا هم) دروازه نه بندول احسن دی، واحوط دی، کمامر عن الدر المختار: نعم لو لم يغلق لكان احسن الخ لكونه ابعد عن الخلاف، لیکن کلام دجُمعی په جواز کی نسته کم چي مطابق دروایاتو مذکوره وو او دتعلیل مذکور ثابت دی (۴). فقط

(۱). سورة البقرة رکوع ۲۳. ظفیر

(۲). بخاری. باب الدين يسر ج ۱ ص ظفیر

(۳). وگوری ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲. ظفیر

(۴). دری کاله وسول چي دکلکتې څخه هم دغه شان یوسوال راغلی وو اوپوښتنه یې کړی وه چي په کارخانو =

دا ویل غلط دی چی صحابه کرامو ؓ دجُمعی دلمانخه خُخه بندول کری دی: سوال:

(۲۴۵۱) یوڅو کسان دجهالت په وجه داخبره کوی چی دجُمعی لمونځ صرف رسول الله ﷺ کری دی دهغوی ﷺ صحابه وو کرامو ؓ نه دی کری بلکی صحابه وو کرامو ؓ ددی لمانخه خُخه خلگ منع کړیدی، په داسی ویونکو باندی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: ددغه خلگو داخبره غلطه ده، دجُمعی لمونځ رسول الله ﷺ هم کری دی اوصحابه وو کرامو ؓ هم کړیدی، اودجُمعی دلمانخه فرضیت په مسلمانانو باندی په نص قطعی سره ثابت دی اودجُمعی دلمانخه شرائط دفعهی په کتابونو کی مذکور دی. فقط.

داعلاء کلمة الله دپاره په جیل کی جُمعه: سوال: (۲۴۵۲) دمذهب اواعلاء کلمة الله په

وجهی سره خالص دالله ﷻ دپاره دمسلمان قید کیدل په جهاد کی داخل دی اوکه نه؟ اوآیا دجُمعی لمونځ به په جیل کی هم فرض وی؟ که چیری نه وی نودجُمعی دلمونځ کولو سره به دماپنښین لمونځ ساقط سی اوکه نه؟

جواب: داعلاء کلمة الله دپاره کوشش کول اوپه هغه باندی قید کیدل په ثواب کی داخل دی، اوداسلامی خلافت دپاره کوشش کول یوقسم جهاد دی، اوپه قیدی اوبندی باندی جُمعه فرض نه ده، لیکن که چیری په جُمعه کی دشریکیدلو موقعه پیدا سوه نودماپنښین لمونځ دهغه دذمی خُخه ساقط کیږی. اودجُمعی دفرضیت دپاره اودجُمعی په شرائطو کی دی: عاقل اوبالغ کیدل اوتندرست اوازاد کیدل اوپه قید کی نه کیدل وغیره، نوکه یو سړی بندی وی اودجُمعی خُخه منع کیږی نوپر هغه باندی جُمعه فرض نه ده (۱). فقط

دجُمعی دلمانخه خُخه وروسته دعاء مختصره وغوښتل سی اوکه اوږده؟ سوال: (۲۴۵۳) امام

لره دجُمعی دلمانخه خُخه وروسته دعاء مختصر غوښتل په کاردی اوکه نه اوږده؟

جواب: زیات اوږدوالی ورکول نه دی په کار. (۲) فقط

= کی دننه چیری چی اذن عام نسته، جمعه جائزه اوکه نه؟ بعض علماء ورته ناجائز وایی، حالانکه دمودی را هیسی موږ جمعه کوو، بیایې په کارخانه کی دجمعی په سلسله کی خپله مجبوری لیکلی وه چی ددی خُخه بغیر چاره کاره نسته، خاکسار دجواز فتویٰ ورکړی وه، دلته په دارالافتاء کی نورو خلگوته تذبذب وو، او دهغوی رجحان ښکاره دناجائزوالی طرف ته وو، لیکن ماددلائو په همدی اندازی سره جواز ثابت کړی وو، اودبحث اودتمحیص خُخه وروسته صدر مفتی صاحب هم ددی تصویب کړی وو، الحمد لله چی نن دهغه تصویب دحضرت مفتی العلام خُخه هم میسر سو. ظفیر

(۱). وشرط لافتراضها تسعة تختص بها اقامة بمصر و وصحة وحرية وذكورة ووجود بصر و عدم حبس و ان اختار العزيمة وصلاحها وهو مكلف بالغ عاقل وقعت فرضا عن الوقت (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲-۷۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۳). ظفیر

(۲). ويكره تاخير السنة الا بقدر اللهم انت السلام الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۹۴، ط. س. ج ۲ ص ۵۳۰). ظفیر

پہ جمعہ کی دنیا میں امامت: سوال: (۲۴۵۴) پہ نابینا پسری جمعہ صبح دہ اوکھ نہ؟ او چونکی پہ ہفہ باندی جمعہ فرض نہ دہ نو دھفہ امامت درست دی اوکھ نہ؟
جواب: پہ نابینا پسری جمعہ صبح دہ، پہ ہدایہ کی دی: لا تجب الجمعة على المسافر ﴿١﴾ ولا اعمى فان حضروا فصلوا مع الناس اجزاهم عن فرض الوقت ويجوز للمسافر ﴿٢﴾ ان يؤم في الجمعة (١). فقط

چی پہ لویہ آبادی کی مسلمانان لڑھم وی نو جمعہ پکشی جائز دہ: سوال: (۲۴۵۵) چیری چی مورخلگ اوسیرو، ددی ملک نوم (بسوتولیند) دی اوددی ملک اوسیدونکی کرسٹان دی مسلمانان صرف شپیتہ کسان دی اوپہ خنگل کی بی یوجومات جورکری دی نودلتہ دجمعہ اوداخترنو لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ پہ جمعہ کی لس دولس کسان دی؟
جواب: کلہ چی دغہ علاقہ لویہ دہ اوپہ منزله دنبار یا ولسوالی دہ، کہ خہ ہم آبادی دمسلمانان نہ وی خوهلتہ دجمعہ اوداخترنو لمونخ صبح دی اوفرض دی، او اداء کیری، کہ خہ ہم دجمعہ وغیرہ پہ جماعت کی لس دولس کسان وی پہ دی کی خہ حرج نستہ. دحضرت امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ پہ نزد کہ چیری دجمعہ پہ لمانخہ کی دامام خخہ ماسواء دری کسان ہم وی نو جمعہ کیری البتہ دضروری دہ چی دغہ خای چیری چی جمعہ وغیرہ کوی لویہ علاقہ دی وی یا دی دھفہ پہ متعلقاتو کی وی ولی چی دلویہ علاقہ پہ خنگل کی ہم دجمعہ او داخترنو لمونخ صبح دی (٢). فقط

دیو ریاست درئیس دپارہ دجمعہ پہ خطبہ کی دعاء درستہ نہ دہ: سوال: (۲۴۵۶) دیو ریاست رئیس کم چی دروژی اودلمانخہ اودشریعت داحکامو پایبندہ نہ وی ہفہ دجمعہ پہ ورخ دخیفہ المسلمین دنوم پرخای (پہ خطبہ کی پہ خطیب باندی) خپل نوم اخلی نو دا جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ خطبہ کی دسلطان اسلام او دخیفہ المسلمین دپارہ دعا کول فقہاوو لیکلی دی اودا طریقہ کمہ چی پہ سوال کی درج دہ چی درئیس دپارہ دعاء کول، جائز نہ (٣) دہ، باقی لمونخ صبح کیری او خطبہ ہم صبح کیری. فقط

پہ کارخانہ کی دنہ چیری چی عامہ اجازہ نستہ جمعہ جائز دہ: سوال: (۲۴۵۷) دریل یوہ

(١). ہدایہ باب الجمعة ج ۱ ص ۱۵۲. ظفیر

(٢). وتقع فرضا في القصباء والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الخ (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(٣). ويندب ذكر الخلفاء الراشدين والعميين لا الدعاء لالسلطان وجوزه القهستاني ويكره تحريماً وصفه بماليس فيه (درمختار) قوله وجوزه القهستاني الخ وعبارته ثم يدعو لسلطان الزمان بالعدل والاحسان الخ (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹). ظفیر

کارخانه دھوپہ پہ علاقہ (شاوخوا دھوپہ) کی، دھوپہ خُخہ دوه میلہ لیری دہ تقریباً ۸۰، ۹۰ زرہ خلگ کار پکبسی کوی هلته هیخ جومات نستہ، البتہ دلمانخہ دپارہ ہر سپی چیری چی غواپی پنخہ وختہ لمونخ اداء کوی، لیکن دجُمعی لمونخ پہ یو کثیر جماعت سرہ کم خای چی یو خالی میدان پیدا کی هلته وسی، دکار خانی دحکامو دطرف خُخہ منع کول اوبندول نستہ، بلکی درخواست ورکول سوی دی اواذن حاصل سوی دی، پہ داسی مقام کی جُمعہ جائزہ اوکہ نہ؟ زید وایی چی جائز نہ دہ، خُکہ چی اذن عام نستہ، بلکی کار خانی والاو تہ اجازہ دہ، کار خانی والاو لره صرف دماپنبن لمونخ کول پکار دی ولی چی سہار داوو بجو خُخہ ترخلور نیمو بجو پوری دکار وخت وی نوپہ دی صورۃ کی دماپنبن لمونخ هلته اداء کیری اوکہ نہ؟ او دجُمعی دلمانخہ خہ حکم دی؟

جواب: هلته جُمعہ درستہ دہ اوکار خانی والاو تہ اذن عام کیدل کافی دی، اودکار خانی والاو جماعت هلته جمعہ کولی سی (۱). او دپنخہ وختہ لمانخہ دپارہ دحاکم داذن خو خہ ضرورت نستہ، لہذا دماپنبن لمونخ پہ دغہ خای کی دھر سپی اداء کیری. فقط

پہ فسادی امام پسی جُمعہ: سوال: (۲۴۵۸) یوامام دمسجد دمطلقہ ثلاثہ (نسخی) نکاح دمطلق (طلاق ورکونکی) سرہ بی دحلالی خُخہ وکپہ او وایی چی دازما پہ نزد واحدہ رجعیہ دہ، دغہ دیوہولو دپارہ ورته شرح وقایہ ونبوول سوه نوہغہ شرح وقایہ دجومات پہ صحن کی وغورخولہ اوپہ خطبہ کی اخباری تقریرونہ وایی، نوپہ بل جومات کی بیلہ جُمعہ کول جائز دی اوکہ نہ؟ بعض خلگ یی پہ ہم ہغہ اولنی امام پسی کول غواپی؟

جواب: جلا جُمعہ کول ہم جائز اودرست دی، اوکہ پہ اول جومات کی یی پہ مخکنی امام پسی وکپی نو داهم درست دی غرض داچی کہ چیری لمونخ وکپی، پہ ہر دول سرہ درستہ دہ، اوکہ چیری داوولنی امام پہ لیری کولوکی خہ فتنہ نہ وی اوہغہ پہ صفاتوگہ سرہ توبہ نہ کاری، نوہغہ دی لیری سی اوبل امام دی مقرر سی (۲). فقط

کہ چیری امیر یوہ آبادی مصر جوہ گری نوہلته جُمعہ درستہ دہ: سوال: (۲۴۵۹) ربّذہ یو کلی وو کہ خُنگہ؟ دلته دحضرت ابوذر غفاری رضی اللہ عنہ دجُمعی لمونخ کول دخیلفہ ثالث او داکثروجلیل القدر صحابہ رضی اللہ عنہ پہ ہغہ باندی نکیری یعنی انکار نہ فرمایل ثابت دی اوکہ نہ؟

(۱). قلت وینبغی ان یکون محل النزاع ما اذا كانت لا تقام الا فی محل واحد اما لو تعددت فلا، لانه لا یتحقق التفویت كما افاده التعلیل (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲). ظفیر

(۲). قال اصحابنا لا ینبغی ان یقتدی بالفاسق الا فی الجمعة لانه فی غیرها یجد اما ما غیره اھ قال فی الفتح وعلیه فیکرہ فی الجمعة اذا تعددت اقامتها فی المصر علی قول محمد المفتی بہ لانه بسبیل الی التحول (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۰). ظفیر

جواب: در بَیْذی پہ متعلق دمنیہ پہ شرح کی منقول دی: وعن محمد ان کل موضع مصره الامام فهو مصر حتی لو انه بعث الی قرية نائباً لاقامة الحدود والقصاص تصیر مصرأً فاذا عزله تلحق بالقری ووجه ذلك ما صح انه كان لعثمان عبد اسود امير على الربذة یصلی خلفه ابوذر وعشرة من الصحابة الجمعة وغيرها ذكره ابن حزم فی المحلی (۱).

دُجُمعی پہ ورخُ هم دزوال پہ وخت کی لمونخ درست نه دی: سوال: (۲۴۲۰) بعض خلک دُجُمعی پہ ورخُ عینی دغرمی پہ وخت کی داذاں خخه مخکی دوه رکعاته تحية الوضوء کوی او وایی چی دُجُمعی پہ ورخُ دغرمی پہ وخت کی دادوه رکعاته مکروه نه دی، نودا صحیح دی او که نه؟

جواب: صحیح داده چی دزوال پہ وخت کی هیخ یولمونخ درست نه دی ټول فرض او واجب، سنت اونفل پہ دغه وخت کی مکروه تحریمی دی البته دامام ابویوسف رحمہ اللہ خخه دامام شافعی رحمہ اللہ پہ شان دجواز روایت سته، لیکن ظاهره ده چی پہ داسی خایونو کی حرمت لره ترجیح وی، لان المحرم مقدم علی المبیح (۲)، فقط

دُجُمعی او داخترنو دخطبی پہ شروع کی بسم الله په جهر سره ویل نه دی په کار: سوال: (۲۴۲۱) دُجُمعی یا داختر دخطبی پہ شروع کی بسم الله په لوړ اواز سره ویل څنگه دی؟
جواب: دهیخ خطبی خخه مخکی دی بسم الله په جهر سره نه وایی، بلکی کرار دی وایی، عند الحنیفة همدا سنت طریقه ده او جهر کول خلاف سنت دی (۳). فقط

دُجُمعی او داخترنو په خطبه کی دمصطفی کمال اودامیر امان الله دپاره دعاء کول درست دی که نه؟ سوال: (۲۴۲۲) دُجُمعی یا داختر په خطبه کی دکابل (افغانستان) دباچا او دکمال پاشا اونورو نوم اخیستل اودعا ورته کول څنگه دی؟
جواب: په خطبه کی دسلطان المعظم او دمصطفی کمال بادشا او دامیر امان الله خان صاحب دپاره دعائیه کلمات ویل اونوم اخیستل درست اومستحب دی (۴). فقط

(۱). غنیة المستملی بحث شروط جمعه ص ۵۱۲. ظفیر

(۲). وکړه تحریمأً ۱۱ صلاة مطلقاً ولو قضاء او واجبة او نفلاً ۱۲ مع شروق ۱۳ واستواء الا یوم الجمعة علی قول الثاني المصحح المعتمد کذا فی الاشباه ونقل الحلبي عن الحاوی انه علیه الفتوی (درمختار) لکن لم یعول علیه فی شرح المنیة والامداد علی ان هذا لیس من المواضع التي حمل فیها المطلق علی المقید كما یعلم من کتب الاصول وایضاً فان حدیث النهی صحیح رواه مسلم وغيره فیقدم بصحة واتفاق الائمة علی العمل به وکونه حاضراً ولذا منع علماءنا عن سنة الوضوء وتحية المسجد ورکعتی الطواف ونحو ذلك فان الحاضر مقدم علی المبیح (ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۳ - ۳۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۰). ظفیر

(۳). فیبدأ بالتعوذ سرا (درمختار) ای قبل الخطبة الاولى بالتعوذ سراً بحمد الله تعالی (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹). ظفیر

دمصر دفناء خخه دباندی جُمعه درسته نه ده: سوال: (۲۴۲۳) یوه ابادی دسیوهاره ولسوالۍ خخه پاوو باندی سل قدمه مخکی ده او عیدگاه ددی ولسوالۍ دوچنده ددغی ابادی خخه مخکی ده لیکن چوکیداران او چوکیداری یې بیله ده، په دی ابادی کی جُمعه جائز ده او که نه؟

جواب: کله چی هغه خائنه کلی شمارل کیږی اونوم یی هم جلادی او چوکیدار وغیره دهغه بیل دی، نو هغه به دمصر په فناء کی نه شمارل کیږی او جُمعه دلته صحیح نه ده. (۱) فقط **د جُمعی داذان خخه مخکی دالصلوة والسلام چیغی وهل درست نه دی:** سوال: (۲۴۲۴) د جُمعی داذان خخه مخکی په غوږونو کی په لاسونو ایښوولو سره الصلاة والسلام عليك یا رسول الله، الصلوة والسلام عليك یا ادم صفی الله، په لوړ اواز سره ویل ضروری ویل او گڼل یی څنگه دی؟

جواب: ددی په شریعت کی څه اصل نسته، نو ددی التزام کول او ضروری یی گڼل د فقهی دقواعدو مطابق ناجائز دی (۲).

د جُمعی په دوهم اذان کی په حی الفلاح کی پوره بدن دشمال طرف ته گرځول ثابت نه دی: سوال: (۲۴۲۵) د جُمعی د دوهم اذان په وخت کی کله چی حی علی الصلوة وایی نوچپه پښه مخ ته راوړل، او ټول بدن دشمال طرف ته گرځول، همدغه شان دحی علی الفلاح په وخت کی کول جائز دی او که نه؟

جواب: ددی څه ثبوت په احادیثو او په فقه کی نسته. (۳) فقط

ایایه جُمعه کی صرف پرمنبر باندی خطبه ضروری ده: سوال: (۲۴۲۶) دازدحام او درش په وجه که چیری د جُمعی خطبه پراصل منبر باندی ونه ویل سی، بلکی دلرگی په منبر باندی یا پرمکبره (داذان کولو پرلوړ ځای) باندی امام د جُمعی او داخرونو خطبه وایی نو جائز

(۴). ویندب ذکر الخلفاء الراشدين والعلمین لا الدعاء لالسلطان وجوزه القهستانی ویکره تحریماً وصفه بمالیس فیه (درمختار) قوله وجوزه القهستانی الخ وعبارته ثم يدعو لسلطان الزمان بالعدل والاحسان متجنباً فی مدحه عما قالو الخ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹). ظفیر (۱). لا تجوز فی الصغیرة التی لیس فیها قاض ومنبر الخ ولو صلوا فی القرى لزمهم اداء الظهر (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ من احدث فی امرنا هذا مالیس منه فهو رد (مشکوٰۃ باب الاعتصام ص ۲۷). ظفیر (۳). لهذا ددی رواج خخه بچ کیدل ضروری دی، په اذان کی مخ دقبلی طرف ته کیدل په کاردی. ویستقبل بهما (ای الاذان والاقامة) القبلة ولوترک الاستقبال جازویکړه واذا انتهى الى الصلاة والفلاح حول وجهه یمینا وشمالا وقدماه مکانهما (عالمگیری کشوری باب الاذان ج ۱ ص ۵۴) ددی جزئی خخه معلومه سوه چی دپښی دلورولو سره ویل او گرځیدل دسنتو خلاف دی. ظفیر

بلا کراہت دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ شامی کی ددرمختار ددی قول، واذا جلس على المنبر ^(۱) پہ شرحہ کی لیکلی دی، ومن السنة ان يخطب عليه اقتداءً به ^(۲) بحر، وان يكون على يسار المحراب الخ. ^(۱) ددی خخہ معلومہ سوہ چی سنت ہم دادی چی کم منبر عادة دمحراب چپہ طرف تہ وی ہم پہ ہغہ کی دی ودیری اوطبہ دی وایی، کہ چیری پرمکبرہ وغیرہ باندی ووی نو خلاف سنت بہ وی او دیری رعایت ترکمہ پوری کیدی سی حکہ چی دتولو اورول گران دی. فقط

دجمعی دوہم اذان ثابت دی: سوال: (۲۴۲۷) کم دوہم اذان چی دخطبی پہ وخت کی خطیب تہ مخامخ کیری نو حضور ﷺ اودخلفاء راشدینو ^(۳) پہ زمانہ کی ہمدہ طریقہ وہ اوکھ خنکھ؟

جواب: ہمدہ رکم بہ ویل کیدل، ویوذن ثانیہ بین یدیه (درمختار) ای علی سبیل السنة، شامی، ^(۲) نودلفظ دعلی سبیل السنة خخہ معلومیچی چی دا طریقہ دسنت موافق دہ، او دخلفاء راشدینو پہ زمانہ کی بہ ہمدہ شان کیدل. فقط

دجمعی پہ لمانخہ کی دبنخو کپون مکروہ دی: سوال: (۲۴۲۸) بنخی دبنار پہ جامع جومات کی دپردی سرہ دجمعی لمونخ اداء کولی سی اوکھ نہ؟ او دجمعی پہ بہانہ وعظ اونصیحت ہم اوری.

جواب: دبنخو دپارہ داحتیاط اودپردی زیات ضرورت دی، اودنفعی حاصلولو خخہ ضرر دفع کول مقدم دی، ہم ددی وجہ فقہاوو دبنخو پہ جماعت اوجمعہ اواخترنو اودوعظ پہ مجلسونو کی شاملیدلو تہ مکروہ فرمایلی دی، پہ درمختار کی دی، ویکرہ حضورہن الجماعة ولولجمعة وعید ووعظ مطلقا ولو عجوزاً علی المذهب ^(۳) المفتی بہ لفساد الزمان الخ. فقط

دیوہ سلام گرخیدلو خخہ وروستہ پہ جمعہ کی شرکت درست نہ دی: سوال: (۲۴۲۹) دامام دیوہ سلام گرخیدلو خخہ وروستہ دجمعی پہ لمونخ کی پہ شریکیدلو سرہ بہ جمعہ اداء سی اوکھ نہ؟

جواب: دجمعی لمونخ بہ بی صحیح نہ سی دغہ سپی دی دماپنبنین لمونخ وکپی. ^(۴) فقط

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۵۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲. ظفیر

(۴). وتقطع التحريم بتسليمه واحدة برهان وقدمر (درمختار) ای فی الواجبات حیث قال وتنقضی قدوة =

دخطیبی په وخت کی هیڅ نفل او سنت لمونځ کول نه دی پکار : سوال : (۲۴۷۰) که چیری د امام دخطیبی ویلویه وخت کی څوک راسی نو دخطیب هغه ته ویل چی دوه رکعاته وکړه، داجائز دی اوکه نه؟

خطیب چی منبرته راوړسیری نو خلکو ته دگنبي نستلو وینا کولی سی؟ سوال : (۲۴۷۱) خطیب که دخطیبی شروع کولو څخه مخکی دمنبر څخه خلکو ته وواپی چی مخکی صف ته راسی، داجائز دی اوکه نه؟

جواب: ۱. دخطیبی په وخت کی هیڅ لمونځ کول نه دی پکار، اونه دی خطیب چاته ددوو رکعاتونو لمونځ حکم کوی، اذا خرج الامام فلا صلوة ولا كلام، یعنی څه وخت چی امام دخطیبی ویلو دپاره ولاړیږی اوپه منبر باندی کښینی نو ددغه وخت څخه لمونځ اوکلام ټول ممنوع دی (۱).

۲. په دی کی څه حرج نسته، کذا فی الشامی (۲). فقط

دمنبر پرکمه ځینه چی غواړی خطبه خطیب ورکولی سی: سوال : (۲۴۷۲) خطیب به دمنبر پرکمه ځینه باندی خطبه وایی، په یو (خاص) درجه باندی په دریدلوکی دچابی ادبی سته اوکه نه؟

جواب: په دی کی شرعاً څه تحریر نسته چی پرهره درجه (یعنی ځینه) باندی ودیږی جائز دی اودصعود علی المنبر سنت به اداء سی، په شامی کی دی: ومن السنة ان یخطب علیه اقتداءً به صلى الله علیه وسلم الخ وبحث بعضهم ان ما اعتيد الآن من النزول في الخطبة الثانية الى درجة مصلى ثم العود بدعة قبيحة شنيعة الخ، (۳) نوددی څخه زیات په دی کی څه قید شرعاً نسته، پردوهمه یادریمه درجی باندی چی ودیږی درست دی، اوپه دی کی څه بی ادبی دچا نسته. فقط

دکمپنی کارگران دکارخانی په یوه کمره کی په جمع کیدلو سره جمعه کولی سی: سوال : (۲۴۷۳) موږ خلگ دکارخانی کمپنی کارگران دکارخانی په یوه کمره کی لمونځ اداکوو،

= بالاول قبل علیکم علی المشهود عندنا خلافاً للتکملة اه فلا یصح الاقتداء به بعدها لانقضاء حکم الصلاة (ردالمحتار باب صفة لا صلاة بعد الفصل ج ۱ ص ۴۹۰، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۵). ظفیر الصدیقی (۱). اذا خرج الامام من الحجرة ان کان، والا فقیامه للصعود فلا صلاة ولا كلام الى اتمامها (درمختار قوله فلا صلاة شمل السنة وتحية المسجد، بحر (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸). ظفیر (۲). وكل ما حرم فی الصلاة حرم فی الخطبة فیحرم اكل وشرب وكلام ولو تسبیحاً او رد سلام اوامراً بمعروف (درمختار الا اذا كان من الخطيب كما قدمه الشارح (ردالمحتار الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸) ويكره تكلمه فيها الا لامر بمعروف لانم منها. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹). ظفیر (۳). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۱. ظفیر

چونکی جامع جومات تقریباً دیوہ میل پہ فاصلہ کی دی، اوموڊ خلگ دنو کری پہ وجهی سرہ هلته نه سو تللی، لهذا پہ دغه کمرہ کی دُجمعی لمونخ کولی سو اوکھ نه؟

دُجمعی دپارہ جومات شرط نه دی: سوال: (۲۴۷۴) دُجمعی دلمانخہ دپارہ جومات شرط دی اوکھ نه؟ اودغه کمرہ دجومات پہ حکم کی ده اوکھ نه؟

جواب: ۱، ۲: دغه کمرہ دجومات حکم نه لری، اوهغه شرعی جومات نه دی، لیکن جُمعہ او جماعت پہ هغه کی درست دی، حُکھ چی جومات کیدل دُجمعی او دجماعت دپارہ شرط نه دی (۱).

پہ جُمعہ کی ددوهم اذان ثبوت: سوال: (۲۴۷۵) دوهم اذان کم چی دُجمعی پہ ورخ خطیب ته مخامخ کیری ددی خه سنددی، دابوداود شریف خخه ثابت دی چی دحضور ﷺ په زمانه کی به دا اذان دجومات په دروازی باندی کیدی؟

جواب: په هدايه کی دی: واذا صعد الامام المنبر جلس واذن المؤذن بين يدي المنبر بذلك جرى التوارث (۲) وعن السائب بن يزيد قال: كان النداء يوم الجمعة أوله إذا جلس الإمام على المنبر على عهد رسول الله ﷺ وأبي بكر وعمر فلما كان عثمان وكثر الناس زاد النداء الثالث على الزوراء. رواه البخاري (۳).

او دجومات په دروازه کی دکیدلو خخه مراد دروازی ته تژدی هم کیدی سی، کم چی په جومات کی دکیدلو اودمنبر مخ ته دکیدلو منافی نه دی، وتحققه فی المطولات. فقط

دُجمعی دواجبوالی باوجود جُمعہ پرینبوول حرام دی: سوال: (۲۴۴۲) په کم بنار کی چی اتیازره (۸۰۰۰۰) خلگ اوسیری، اوخلور پنخه بازارونه موجودوی، ضروری شیان پیدا کیری، که چیری هلته خوک قصداً جُمعہ ترک کړی نوهغه به فاسق وی اوکھ نه؟

جواب: که چیری دغه علاقه داسی وی چی پکښی اتیا زره (۸۰۰۰۰) بنی آدم اباددی نوظاهره ده چی دایو لوی ښاردی، حُکھ چی دومره ابادی په لویو لویو ښارونو کی وی، نودلته دُجمعی په فرض والی کی هیخ تردد نسته، اودغه دُجمعی پرینبوول حرام دی، لهذا په دغه خای کی جُمعہ پرینبوونکی به فاسق وی (۴). فقط

(۱). ويشترط لصحتها سبعة اشياء الاول المصر الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). په دی کی یې جومات په شرائطوکی نه دی شمار کړی. والله اعلم، ظفیر

(۲). هدايه باب الجمعة جمعة ج ۱ ص ۱۵۴. ظفیر

(۳). وگوری حاشیه دهدايه باب الجمعة ج ۱ ص ۱۵۴، مولانا عبد الحی صاحب لکهنوی ﷺ لیکي: وفي رواية البخاري، النداء الثاني وزاد ابن ماجة على دار في السوق يقال له الزوراء وسميت ثالثا لان الإقامة تسمى اذا ناله. فتح القدير (ايضا). ظفیر

دُجْمعی فرض اوسنت لمونځونه: سوال: (۲۴۷۷) دُجْمعی دلمانځه سره د فرضو اود سنتو څومره رکعاتونه دی، اود دُجْمعی څخه وروسته څلور (رکعاته) فرض سته او که نه؟
جواب: دُجْمعی دلمانځه کیفیت په دی شان دی، چی اول څلور رکعاته سنت، بیا دُجْمعی دوه رکعاته فرض دامام سره، اوبیا دي څلور رکعاته سنت دُجْمعی څخه وروسته وکی، او که د څلورو رکعتونو سنتو څخه وروسته دوه رکعاته وکړی یعنی ټول شپږ رکعاته سنت دُجْمعی څخه وروسته وکړی نودانښه دی، کما فی بعض الروایات، او دُجْمعی څخه وروسته دماپښین څلور رکعاته فرض نسته هغه دي نه کوی، کذا فی الدر المختار ناقلًا عن البحر (۱). فقط

په بنگالی ژبه کی خطبه مکروه ده: سوال: (۲۴۷۸) دبعضو مسلمانانو حاکمانو دطرف څخه په بنگالی ژبه کی خطبه شائع سویده کمه چی یوځای دحکومت په زور او دباو اچولو سره جاری کوی، اوکله خطیب لیری کړی، اوپخپله امام جوړسی، نوپه داسی صورۃ کی دخلاف سنت کیدلو څخه ماسواددینی مصالحوپه لحاظ سره به څه خرابی وی؟
جواب: که چیری ټوله خطبه په بنگالی ژبه کی وی نودحضرت امام ابوحنیفه رحمۃ اللہ علیہ په نزد مکروه ده، اودصاحبینو په روایت کی دعربی څخه په عاجزوالی څخه بغیر به خطبه صحیح نه وی اوکله چی خطبه صحیح نه سی نو دُجْمعی لمونځ به ونه سی، ځکه چی خطبه دُجْمعی دلمانځه په شرائطوکی ده، او که چیری اصل خطبه په عربی کی وی اودهغه ویلو څخه وروسته یی په بنگالی ژبه کی ترجمه وسی نوداهم خلاف سنت اومکروه ده، کما حققه الشیخ ولی الله الدهلوی فی المسوی والمصطفی شرح الموطا په درمختار کی دی: وشرطا عجزه وعلى هذا الخلاف الخطبة وجميع اذکار الصلاة وفي رد المحتار وعلى هذه الخلاف لو سيج بالفارسية فی الصلاة اودعاء للم ای یصح عنده لكن سیاتی کراهة الدعاء بالاعجمیة الخ (۲) ج ۱ ص ۳۲۵. فقط

دُجْمعی شرائط: سوال: (۲۴۷۹) په یو اشتهار کی یی لیکلی دی چی دُجْمعی دصحت شرائط شپږ دی، په هغه کی څلور فرض دی، دماپښین وخت، جماعت، خطبه، اذن عام، اودوه واجب دی، مصر اوسلطان، داصحیح ده او که نه؟ دعالمگیری حواله یی ورکړیده.

(۴). وتقع فرضا فی القصبات والقری الكبيرة التي فيها اسواق (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۸). ظفیر

(۱). وفي البحر وقد افتتيت مرارا بعدم صلاة الاربع بعدها بنية آخر ظهر خوف اعتقاد عدم فرضية الجمعة وهو الاحتياط في زماننا (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(۲). وگوری ردالمحتار صفة الصلوة فصل فی تالیف الصلوة ج ۱ ص ۴۵۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۴). ظفیر

جواب: دجُمعی پہ شرایطو کی داتفریق غلط دی چي خلور شرطونه فرض دی اودوه واجب، شرائط ٲول موقوف علیہ دی اوتول فرض دی، لکہ چي فقہاء لیکی: چي فرض داخل تہ رکن وایی اوفرض خارج تہ شرط، لہذا داتفصیل کول چي بعض شرائط فرض دی او بعض واجب دی، دابالکل مہملہ اوغلطہ دہ، اویہ عالمگیری کی داسی نستہ اویہ ہیخ کتاب کی نستہ، داسی کیدی نسی. (۱) فقط

دوہم اذان خطیب تہ مخامخ پکاری: سوال: (۲۴۸۰) دہندوستان پہ ٲولو ہنارونو کی دجُمعی دوہم اذان پہ جومات کی دننہ دمنبر سرہ نژدی کیری، دعبومتعلق موعلم نستہ، پہ قاضی خان کی یی دننہ پہ جومات کی اذان مکروہ لیکی دی، اویہ جومات کی دننہ داذان کولو ثبوت پہ صریحو الفاظو کی ہیخ پہ نظر نہ رآئی.

جواب: پہ درمختار کی دی، ویؤذن ثانیاً بین یدیہ (۲)، ہکذا فی الہدایۃ وغیرہامن کتب الفقہ، پہ دی باندی علامہ شامی لیکی دی، قوله یؤذن ثانیاً بین یدیہ ای علی سبیل السنیۃ، (۳) نومعلومہ سوہ چي سنت اذان ثانی پہ جُمعہ کی دادی چي خطیب تہ مخامخ دمنبر سرہ نژدی پہ جومات کی دی وی، اوہمدایہ عامو بلادو دعبمو اودعبو کی سلفاً اوخلفاً معمول بہ دی، وما رآہ المسلمون حسناً فہو عنداللہ حسن، اودجُمعی اول اذان او دینحہ وختہ (لمانحہ) اذان یی دجومات دباندی ویل مستحب لیکی دی، ہغہ پہ دی وجہی سرہ دی چي پہ لوہخای کی دی اذان وسی، ددی دپارہ چي اواز ترلیری پوری ولاہ سی. اویہ جومات کی داذان دکلمو ہیخ وجہ نسی کیدی، حکہ چي کم کلمات داذان دی ہغہ ٲول پہ اقامت کی سرہ دشی زائد دی، نوکلہ چي اقامت دہیچاپہ نزد پہ جومات کی مکروہ نہ دی، نواذان خنگہ مکروہ کیدی سی، اوبل داچی داذان کلمات خودباری تعالی ذکر دی اوجوماتونہ خو دلمانحہ اودباری تعالی دذکر دپارہ جوہسوی دی، کما ورد فی الحدیث، نودخطبی پہ اذان کی چونکی اعلام دحاضرینو مقصودوی حکہ چي اعلام عام

(۱). ویشرط لخصتها سبعة اشياء المصر والثنانی السلطان والثالث وقت الظهر والرابع الخطبة فیہ والخامس كونها قبلها والسادس الجماعة والسابع الاذن العام والدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷) الشرط لغة العلامة اللازمة وشرعا ما يتوقف علیہ الشیء ولا یدخل فیہ (درمختار) اعلم ان المتعلق بالشیء اما ان یكون داخل فی ماہیتہ فیسمی رکناً او خارجاً عنہ فاما ان یؤثر فیہ فیسمی علۃ او لا یؤثر فاما ان یكون موصلاً الیہ فی الجملة کالوقت فیسمی سبباً او لا یوصل الیہ فاما ان یتوقف الشیء علیہ فیسمی شرطاً او لا یتوقف کالاذان فیسمی علامۃ (ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۳۷۳، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۲). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱. ظفیر

(۳). ایضاً، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱. ظفیر

خو په اولنی اذان سره سويدي، لهذا ددی بین یدی الخطیب په جومات کی کیدل انسب دی اوهم واجب دی اودشامی په تصریح سره ددی سنت کیدل معلومه سوه، اودبین یدیه څخه متبادر همداده چی خطیب ته مخامخ او هغه ته دی نژدی وی. فقط

دخطبی په وخت کی چنده کول درست نه دی: سوال: (۲۴۸۱) دخطبی په وخت کی ټیم یا ډبی په لاس کی اخیستل اودجومات دمصارفو دپاره روپی جمع کول، او دټیم او ډبی په اواز سره دلمونځ گزارو خیال منتشر کیږی، داشراً څنگه دی؟

جواب: دخطبی په وخت کی کله چی دلمانځه کولو او ددرود شریف ویلو هم ممانعت په حدیث شریف کی راغلی دی، نودغه وخت چنده جمعه کول اوډبی په لاس گرځیدل او لمونځ گزاره مشغوله کول خوپه درجه اولی ممنوع دی (۱). فقط

جمعه فرض عین ده: سوال: (۲۴۸۲) جمعه فرض عین ده اوکه فرض کفایه ده؟

جواب: جمعه فرض عین ده، کما ورد فی الحدیث الجمعة واجبة علی کل محتلم (۲). فقط چی دلوی ولسوالی سره کلی وی نویه هغه کی جمعه درسته نه ده: سوال: (۲۴۸۳)

دولسوالی رضا گنج سره متصل یوموضع حسن گنج واقع دی دکم حدود چی ذکر سوی ولسوالی څخه بیل دی اومستقل موضع دی، لیکن درضاء گنج ډاکخانه اوخاروی خانه دحسن گنج په حدودو کی دننه ده، آیا دحسن گنج دحدودو دبیلوالی باوجود حسن گنج درضاء گنج په فناء گرځولو سره په حسن گنج کی جمعه کیدی سی اوکه نه؟

جواب: کله چی موضع دحسن گنج مستقل اوجداگانه کلی دی اوداکوچنی کلی دی، نویه دی کی دفتحاوو دتصریحاتو موافق جمعه صحیح نه ده، لکه څنگه چی په شامی کی تصریح ده: وتقع فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة فیها اسواق (الی ان قال) وفيما ذكرنا إشارة الى انها لا تجوز فی الصغيرة الخ (۳) وفي باب العیدین من الدر المختار وتكره صلوة العیدین فی القرى تحريماً وقال فی الشامی: ومثله الجمعة الخ، (۴) او دسوال دعبارت څخه ښکاره ده چی حسن گنج درضاء گنج فناء نه ده چی په ذکر سوی ځای

(۱). اذا خرج الامامة فلا صلاة ولا كلام الى تمامها الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸). ظفیر

(۲). عن طارق بن شهاب قال قال رسول الله ﷺ: الجمعة واجبة علی کل مسلم فی جماعة رواه ابوداود (مشکوٰۃ باب وجوبها ص ۱۲۱) هی (ای الجمعة) فرض عین یکفر جاحدها لثبوتها بالدلیل القطعی کما حققه الکمال (در مختار) قوله بالدلیل القطعی وهو قوله تعالى: يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا، الآية. وبالسنّة. والاجماع (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۲). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۴۸ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

کی پہ وجہ دفناء دمصر کیدلو جُمعہ صحیح سی۔ فقط
پہ ہندوستان کی دُجُمعی فرضیت: سوال: (۲۴۸۴) دُجُمعی پہ متعلق چي دمصر کم
 تعریفونہ فقہاوو بیان کړی دی پہ هغه کی دکم یو (تعریف) مطابق پہ ہندوستان کی
 جُمعہ فرض ده، دلته چي پہ کم خای کی خلگ جُمعہ کوی نو وروسته وریسی بیا
 دماپنبنین (لمونخ) احتیاطی هم کوی؟

جواب: پہ ہندوستان کی دُجُمعی دلماخه کولو وجہ او دواجبوالی دلیل دفقہاوو هغه
 عبارتونه دی کم چي پہ بلاد الحرب کی دُجُمعی دفرضیت پہ باره کی صریح دی: فی
 الشامی فلو الولاة كفارا يجوز للمسلمين اقامة الجمعة ويصير القاضي قاضياً بتراضی المسلمين الخ (۱)
 بِهَذَا ظَهَرَ جَهْلُ مَنْ يَتَوَلَّى لَا تَصِحُّ الْجُمُعَةُ فِي أَيَّامِ الْفِتْنَةِ مَعَ أَنَّهَا تَصِحُّ فِي الْبِلَادِ الَّتِي اسْتَوْلَى عَلَيْهَا
 الْكُفَرَاءُ الخ، (۲) وعبارة القهستانی وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة فيها اسواق (الی ان قال)
 وفيما ذكرنا اشارة الى انها لا تجوز في الصغيرة الخ، (۳) شامی۔ نومعلومه سوه چي بناء دوجوب
 اودجُمعی دصحت اودعدم صحت دابادی لویوالی اوکوچنی والی دی اوکم ته چي پہ
 عرف کی بنار اوولسوالی وایی هم هغه مصر دی، اوتعریفونہ ټول دبنار دلوازماتو پہ
 بیان کی دی چي عرفاً پہ بنارکی دا امور لازمآوی، اصل بنیادپرشهریت (یعنی بناروالی)
 باندی دی، اوکله چي پہ قصباتو اولویو کلیو اوبنارونوکی جُمعہ بلا شبهی اوبلا ترده
 صحیح ده نوپه موجب دروایت دبحر: وفي البحر: وقد افتتيت مراراً بعدم صلوة الاربع
 بعدها بنية اخر ظهر خوف اعتقاد عدم فرضية الجمعة وهو الاحتياط في زماننا الخ (۴)،
 داحتیاط الظهر کول داحتیاط خخه خلاف دی۔ فقط

آخري جُمعہ ددهلی په جامع جومات کی یورواج دی، دثواب کار نه دی: سوال: (۲۴۸۵)
 عام خلگ دخپل کلی جوماتونه پریږدی اوپه آخري جُمعہ کی ددهلی جامع جومات ته
 خي، ایا هغوی ته زیات ثواب ورکول کیږي؟

جواب: ددی خه ضرورت نسته، په جامع جومات کی که خه هم ثواب زیات دی، لیکن
 دخپلی محلی اودکلی دجومات هم حق دی هغه پریښوول نه دی په کار (۵)۔ فقط

(۱) ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۲) ایضاً ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۳) ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۴) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۵) ومسجد حیه وان قل جمعه افضل من الجامع وان کثر جمعه اه (رد المحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره
 فیها، مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۷). ظفیر

دخطبی په وخت کی دسامعینو توجه: سوال: (۲۴۸۲) دجُمعی دخطبی په وخت کی

سامعینو ته چارزاتو کنبښستل یا په پیک سره هوا کول درست دی او که نه؟

جواب: داسی کول ښه نه دی دخطبی په وخت کی دخطبی داوړیدلو څخه ماسوا په بل څه کار کی مشغولیدل نه دی په کار (۱). فقط

دښار په فناء کی په کښت کی دننه هم جُمعه درسته ده: سوال: (۲۴۸۷) دښار په پتی

وغیره کی ددری کسانو په موجودگی کی جُمعه جائزده او که نه؟

جواب: که چیری دښار سره متصل دباندي په ځنگل کی دجُمعی لمونځ وکی اودامام څخه ماسوا دری مقتدیان وی، نو دا حنافو په نزد هم جُمعه صحیح ده. (۲) فقط

دوه مستقل کلی دیوه په حکم کی نه دی: سوال: (۲۴۸۸) په کمرلا ضلع کی یوه لویه

علاقه ده چی دهغه دوې حصې دی هره حصه یې په جلا نوم سره مشهوره ده اودواړی په خپلو کی سره نژدی اومتصلی دی په دواړو کی دلاری څخه ماسوا هیڅ حد فاصل نسته، او ددواړو علاقو ابادی په مجموعی طور سره څلور پنځه زره بنی آدمان دی او که په هغوی کی عام مفتیان ملایان، سرکاری کارگران اوشریفان اورذیلان هر قسم کسان اوسیرې اوکورونه یې هم په خپلو کی داسی پیوست دی چی بغیر دتکلیفه پیاده ورتللی سی، اوپه هغه کی گلی او کوڅه او سرلاری هم سته او دشرعی احکامو اجراء هم د گورنمنټ په ماتحتی کی په اوسیدلو سره کیږی، اودخوراک اوچښاک شیان هم هروخت پیدا کیږی، اوددغه علاقی سره نژدی پریو میل اویوه پاؤ فاصله باندی یولوی بازاردی، په هغه کی هم هروخت هر قسم ضروریات پیدا کیږی، اوپه دغه بازار کی سرکاری پولیس، تهاڼه، قاضی خانه، شفاخانه، ډاکخانه اودجهاز ستیشن وغیره ټول موجوددی اوپه دغه دواړو علاقو کی دنورو جوماتونو څخه علاوه اوه جوماتونه داسی دی چی په هغه کی جُمعه کیږی اودجُمعی په وخت کی هریو جومات دلمانځه گذارو څخه ډک کیږی اوپه دی علاقی کی دپخوا راهیسی جُمعه کیږی، ددی علاقی یومولوی صاحب وایی چی په دی ځای کی جُمعه صحیح نه ده، نوتاسی تحریر وفرمایاست چی په دی علاقه کی جُمعه درسته ده او که نه؟ دکتابونو دحوالی سره یې تحریر وفرمایاست؟

جواب: داخو ښکاره ده چی دجُمعی دصحت او عدم صحت مدار دشرائطو په استجماع

(۱). واذا خرج الامام ﷺ فلا صلاة ولا كلام الى تمامها ﷺ وكل ما حرم في الصلاة حرم فيها اي في الخطبة خلاصه وغيرها في حرم اكل وشرب وكلام ﷺ (ايضا باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷). ظفیر

(۲). ويشترط لصحتها الخ المصنف الخ وافناءه وهو ما حوله الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷ وج ۱ ص ۷۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

او عدم استجماع باندی دی، نوپه سورة مسئوله کی کله چی دوه کلی په جلا جلا نومانو سره مشهوره اوموسوم دی اوپه انفرادی طور باندی په یوه کی هم دجُمعی صلاحیت نسته، نوییا هیڅ څه وجه نسته چی خامخا دي دواړه (کلی) یو فرض سی اودجُمعی دلزوم حکم دي ولیبرل سی، ځکه چی په دی کی هیڅ خفا نسته چی حضراتو فقهاوو په دوو مستقلو مستقلو علاقوکی دجُمعی صحیح کیدلو اودنه کیدلو مدار په فصل اوپه عدم فصل باندی نه دی ایښی، بلکی مدار حقیقی دهری علاقې په صلاحیت اوعدم صلاحیت باندی دی یعنی که چیری په هره علاقه کی دجُمعی دصحت شرائط پیداکیږی نو جُمعه صحیح ده کنی نه ده، په حقیقت کی دالویه اصولی غلطی ده چی صرف دجُمعی په شوق کی ددوو مستقلو ابادیوپه یوه جوړولوکی شروع سی خبره همداده چی کله دغه دوه کلی په مستقلو نومو سره موسوم دی نوییا په شرعی احکامو کی به هم ددی مستقلوالی پیش نظر ساتل کیږی البته که چیری واقعی دوی علاقې نه وی بلکی محلی وی او ددواړو محلو په حیثیت مجموعی یو بل نوم وی نوییا صرف دلارو دغه فاصله هم دجُمعی دصحت دپاره مخله نه ده. لیکن که چیری داسی نه وی اوپه ظاهره نه ده نوبینا په داسی علاقوکی جُمعه صحیح نه ده، دجُمعی دفرضیت بلونکوته په دی باندی دبی حایه اوغیر شرعی اصرار ضرورت نسته.

جواب: دحضرت مفتی عزیز الرحمن صاحب دطرف څخه:

اصل دادی چی داحنافو په نزد دجُمعی اوداخترنو لمونځ په ښار کی یاداسی لوی کلی کی فرض اوصحیح کیږی په کم کی چی بازاروی یاپه هغه لویه ولسوالی کی چی پکښی دضروریاتو شیان پیداکیږی، قال فی ردالمحتار نقلاً عن القهستانی وتقع فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة فیها اسواق ﴿١﴾ وفیما ذکرنا اشارة الى انه لا تجوز فی الصغيرة ﴿٢﴾ وفی الدر المختار صلوة العید فی القرى تکره تحریماً ﴿٣﴾ ومثله الجمعة، شامی ﴿٤﴾ نوکله چی ذکر سوی هره یوه علاقه دومره لویه نه ده چی پکښی دجُمعی دصحت شرط پیداسی نوددواړو علاقوپه یوگنلو سره به جُمعه صحیح نه سی، نوپورته ذکرسوی جواب صحیح دی. فقط عزیز الرحمن مفتی دار العلوم

دجُمعی دقائمولو دپاره څومره ابادی په کار ده؟ سوال: (۲۴۸۹) په کلی کی چی داحنافو په

نزد جُمعه جائزده نوپه هغه کی کم از کم څومره ابادی په کار ده؟

جواب: ددری څلورو زرو بنی آدمانو ابادی په کار ده. فقط

﴿١﴾. ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

﴿٢﴾. ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

دیارلسو سوو په ابادی کی چی ټول شیان پیدا کیری جُمعہ پکښی درسته ده: سوال:

(۲۴۹۰) دموضع فحن پور ټوله ابادی دیارلس سوو ده او دضروریاتو ټول شیان پکښی پیدا کیری، دوه جوماتونه دی، نوپه دی حای کی جُمعہ جائز ده اوکه نه؟
جواب: کله چی دغه حای دقیری کبیری په حد کی راخی او دکانونه اوبازار پکښی سته، نو جُمعہ کول پکښی صحیح معلومیږی. (۱) فقط

دخطبی په شروع کی بسم الله: سوال: (۲۴۹۱) د جُمعې په ورځ دخطبی څخه مخکی په لوړ اواز سره، اعوذ بالله، او د، بسم الله، ویل څنگه دی؟

جواب: دخطبی څخه مخکی دی په جهر سره اعوذ بالله اوبسم الله نه وایی دامنقول او معمول نه ده، په درمختار کی دی، ویبدأ بالتعوذ سرّاً الخ. (۲) فقط

خطبه پرمڼر باندي ويل سنت دی: سوال: (۲۴۹۲) ۱. خطبه پرمڼر باندي ويل ضروری ضروری دی اوکه نه؟ ۲. که ضروری وی نو په خلاف کولو سره به په خطبه یا لمانځه کی څه نقصان راسی اوکه نه؟ ۳. اوپه خلاف کوونکی باندي څه اعتراض کیدی سی اوکه نه؟ ۴. حضور ﷺ په مسجد نبوی کی دمنبر دجوړیدلو څخه وروسته کله دمنبر څخه جلا خطبه ویلی ده اوکه نه؟

جواب: ۱ تا ۴: خطبه په منبر باندي ويل سنت دی، فرض او واجب نه دی، که چیری بغیر دڅه عذر څخه خطیب لاندی ودریدی اوخطبه یی وویل نوهغه دستتو څخه خلاف وکړل اودستتو پریښوولو په وجهی سره دملامتیا مستحق سو. کما قال فی الدر المختار وحکمها ای السنة ما یوجر علی فعله ویلام علی ترکه الخ، (۳) اوخطبه اولمونځ صحیح سو، اوکه چیری دڅه عذر په وجهی سره یی خطبه پرمڼر باندي ونه ویله، اولاندی ودریدی وی ویل نوپه هغه باندي څه ملامتیا هم نسته، کما قال فی ردالمحتار فی التحریر ان تارکها یتوجب التضريل واللوم اه والمراد الترتک بلا عذر علی سبیل الاصرار الخ (۴) ص ۷۱ جلد اول شامی، ومن السنة ان یخطب علیه اقتداء به

(۱). فقهاء وو دمردم شماری هیڅ تعداد بیان کړی نه دی بلکی صرف دایې ښوولی ده چی ښار یا لویه ابادی وی چیری چی ضروری شیان پیدا کیری. وتقع فرضاً فی القصبات والقری الکبیرة التي فیها اسواق الخ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸) دابادی اندازه وروسته لگول سویده. صرف دابادی اندازه یی دری څلور زره لیکلی ده، څنگه چی ددی څخه په مخکی والا جواب کی موجود ده اوچی شهریت یعنی ښاروالی هم وی نوهغه وخت ابادی دولس دیارلس سوو هم کافی ده، والله اعلم.

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الطهارة مطلب فی السنة وتعريفها ج ۱ ص ۹۲، ط. س. ج ۱ ص ۱۰۴. ظفیر

(۴). ردالمحتار کتاب الطهارة مطلب فی السنة وتعريفها ج ۱ ص ۹۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱. ظفیر

ﷺ بحر، وان يكون على يسار المحراب، قهستاني، ومنبره ﷺ كان ثلث درج الخ، ردالمحتار، شامی
(۱) جلد اول ص ۱۵۲ فقط

دخطبی په وخت کی درود دی په زړه کی وویل سی: سوال: (۲۴۹۳) په قاضی خان ص ۸۸ جلد اول مصطفایی کی دی: واذا قال الخطيب في الخطبة يا ايها الذين امنوا صلوا عليه الخ الآية، يصلي على النبي ﷺ في نفسه، اوپه هدايه ص ۱۰۱ جلد اول مجتباتی کی دی: الا ان يقرأ الخطيب قوله تعالى يا ايها الذين امنوا صلوا عليه الآية، يصلي السامع في نفسه سرّاً، مفتی به اواصح قول څه دی؟ ايا خطيب چي دا ايت ووايي نودرود په کراره ويل په کاردی یا په زړه کی؟ اوپه کراره ويل په ژبی سره جائز دی او که نه؟
جواب: په ژبی سره دي نه وایی په زړه کی دي ووايي همدا طریقه حقه ده اودتولو عبارتونو همدا مفاد (۲) دی. فقط

دجمعې خطبه اوریدل واجب دی: سوال: (۲۴۹۴) دجمعې خطبه اوریدل فرض دی او که واجب؟ زید خطبه وانه وریده او دجمعې په لمانځه کی شامل سو همدغه شان داډان جواب ورکول واجب دی، زید داډان جواب ورنه کی، نواوس څه کول په کاردی؟
جواب: دجمعې خطبه فرض ده، ددی دامطلب دی چي دجمعې دلمانځه څخه مخکی خطبه ضرور ويل په کاردی، اودخطبی اوریدل پرهغه خلکو باندی واجب دی (۳) کم چي دخطبی په وخت کی حاضر وی نو که چیری یو سړی دخطبی دختمیدلو څخه وروسته راغی او د جمعې په لمانځه کی شامل سو نودهغه لمونځ پوره سو، اودخطبی ته دنه حاضریدو او نه اوریدلو په وجهی سره چي کم قصور ځینی پیدا سو اوپه راتلو کی تاخیر وسو دهغه څخه دي استغفار اوتوبه وکارې، اوآننده دي احتیاط ساتی، او داډان جواب ورکول په صحیح قول باندی مستحب دی او کم خلگ چي دوجوب قائل دی دهغوی دقول موافق په جواب نه ورکولو سره چي کمه گناه وسوه دهغه دپاره دي توبه او استغفار وکړی. (۴) فقط

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰. ظفیر

(۲). والصواب انه يصلي على النبي ﷺ عند سماع اسمه في نفسه (درمختار) وكذلك اذا ذكر النبي ﷺ لا يجوز ان يصلوا عليه بالجهر بل بالقلب وعليه الفتوى رملي ﴿قوله في نفسه بان يسمع نفسه او يصح الحروف فافهم فسروه به وعن ابي يوسف قلبا امثالاً لامرئ الانصات والصلوة عليه ﷺ كما في الكرمانی﴾ (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۱). ظفیر

(۳). وكل ما حرم في الصلاة حرم فيها اي في الخطبة ﴿بل يجب عليه ان يسمع ويسكت﴾ وكذا يجب الاستماع لسائر الخطب (الدر المختار على هامش رد المحتار، باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۱). ظفیر

(۴). اما الاجابة فظاهر الخلاصة وفتاوى قاضى خان والتحفة وجوبها وقول الحلوانى الاجابة بالقدم فلو اجابه بلسانه ولم يمشى لا يكون مجيباً، ولو كان في المسجد ليس عليه ان يجيب باللسان. وجه حاصله نفى وجوب =

چیری چی په عربی څوک نه پوهیری هلته د اردو اجازه سته: سوال: (۲۴۹۵) د سوال خلاصه دا ده چی په هندوستان کی چونکی عموماً سامعین په عربی ژبه نه پوهیری، ددی وجه د جمعی خطبه په اردو کی ویل په کاردی، اودنشر په نسبت نظم زیات مؤثر وی ددی وجه نظم زیات مناسب دی شرعاً دا جائز دی او که نه؟

جواب: د جمعی خطبه دلمانځه د شرطونو څخه یو شرط دی، ددی خاص احکامات، خاص خاص لوازمات او مخصوص شرطونه دی، دا دعامو وعظونو او دتقریرونو په شان نه ده چی په هره ژبه کی په کمی طریقی سره وغواړی و دی ویل سی، ددی دخصوصیت متعلق دشرعیت قطعی اعلانات موجود دی، دحضراتو فقهاؤ فیصله ده چی کم افعال اوحرکات دلمانځه په حالت کی ممنوع دی هغه په خطبه کی هم حرام دی، دخطبی اوریدونکو لره په دغه وخت کی خوړل، چنبل خبری کول، تردی پوری چی دسلام جواب ورکول او ذکر او تسبیح ویل هم جائز نه دی، وکل ماحرم فی الصلوة حرم فیها ای فی خطبه (خلاصه وغیرها) فیحرم اکل وشرب وکلام ولوتسبیحا اورد سلام الخ، (۱) دا قسم قیودات نبودنه کوی چی دخطبی مجلس صرف دوعظ اوتذکیر مجلس نه دی، بلکه دخپلو خصوصیاتو په لحاظ سره دلمانځه په شان دی، نودانه سی کیدی چی شرط دصلوة په یوه محدثی طریقی غیر عربی ژبی سره اداء سی، دحجاز مخاطب عربیان وه، ددی دپاره دخطبی څخه به دوعظ او دتذکیر کار هم اخیستل کیدی، لیکن که چیری عرب په عربی بانندی نه پوهیری نو دهغوی دخاطره دخطبی شرعی ژبه پریښوولی نه سی، وعظ اونصیحت او خلگ پوهول دخطبی څخه ماسوا په نورو وختونو کی هم کیدلی سی، صحابه کرام رضی الله عنهم دعجمو ملکونو ته تللی وه، لیکن دیوی واقعی څخه هم دانه ثابتیږی چی ددی عجیمانو دخاطره دي دجمعی دخطبی ژبه بدله سوی وی. حضرت شاه ولی الله رحمته الله علیه په همدی حقیقت بانندی په پوهیدلو سره فرمایي چی: (عربی بودن نیز به جهت عمل مستمر در مشارق ومغارب باوجود آنکه دربسیار از اقالیم مخاطبان عجمی بودند) (مسوی مصفی شرح موطا امام مالک). (۲)

دهمدی خصوصیت په سلسله کی دخطبی اختصار هم دی، په مختلفو احادیثو کی په صراحت سره موجود دی چی ترڅومره پوری کیدی سی خطبه مختصر کول په کاردی، که

= الاجابة باللسان وبه صرح جماعة وانها مستحبة حتى قالوا نال الثواب والا فلا اثم ولا كراهة (غنية المستملی فصل فی الاذان ص ۳۲۳). ظفیر

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹. ظفیر

(۲). مسوی مصفی ج ۱ ص ۱۵۴. ظفیر

چیری موجوده وسعت دنظم اودنثر قبول سی نوددی شرط صلوة حقیقت به دیو دوو گهنٽو گرم مجلس خُخه ماسوا هیخ هم پاته نه سی، لهذا دُجُمعی خطبه په خالص عربی کی اوپه مختصر اوجامعو الفاظو کی کیدل په کاردی، که چیری په اردو یا په بله ژبه کی څه ویل وی نو دلمانځه څخه دفارغه کیدلو څخه وروسته دي وواپی، دلمانځه او دخطبی ترمینځ څه تقریر یا لیکچر دفصل باعث اودستنو څخه خلاف دی. فقط

داغلطه ده چی دغیر تنخواه دار امامت درست نه دی: سوال: (۲۴۹۲) موږ خلگو به په خپله ولسوالۍ کی په حافظ قرآن مجید پسی دُجُمعی لمونځ کوی، سر کال یو مولوی صاحب تشریف راوړی اووی فرمایل چی دُجُمعی دلمانځه اداء کیدلو مسئله داده چی مسلمانان دي خپل دُجُمعی امام مقرر کړی هلته به جُمعه اداء کیږی، ذکر سوی امام به بغیر دتنخواه څخه دُجُمعی اودپنځه وخته لمونځونه ورکول، اوس دیوی میاشتی څخه راپه دی خوا ذکر سوی مولوی صاحب جُمعه بنده کړیده اوداسی وایی چی ترڅو پوری په جومات کی دتنخواه اداره امام مقرر نه سی، نو جُمعه نه اداء کیږی سوال دادی چی په امام مذکور پسی څوک چی بغیر دتنخواه لمونځ ورکوی نولمونځ ورپسی اداء کیږی اوصحیح کیږی اوکه نه؟

جواب: دامام مقررولو مطلب دادی چی چاته وویل سی چی دُجُمعی لمونځ ورکړه، نو هغه جُمعه ورکولی سی، اوپه هغه پسی دُجُمعی لمونځ صحیح دی نوکم حافظ صاحب به په چی پنځه وخته اود دُجُمعی لمونځ ورکوی په هغه پسی دُجُمعی لمونځ صحیح دی. دامام تنخواه دار کیدل ضروری نه دی، بلکی بغیر دتنخواه والا امام دامامتی زیات مستحق دی په هغه پسی بیشکه لمونځ دُجُمعی وغیره صحیح دی، غرض دادی چی لکه څنگه چی دنورو لمونځونو حکم دی چی کم سړی دامام کیدلو لائق وی هغه دي امام سی اوپه هغه پسی لمونځ صحیح دی. فقط

دُجُمعی دخطبی څخه مخکی دسورة کُف ویل: سوال: (۲۴۹۷) دُجُمعی دخطبی څخه مخکی په جومات کی سورة کُف په لوړ اواز سره ویل څنگه دی؟

جواب: دُجُمعی په ورځ سورة کُف ویل مستحب دی لیکن داسی جهر دی نه کوی چی دنورو ویونکو سره یی ټکر راسی، په همدی وجه فقهاوو کرامو دډیرو خلگو په یوځای کی دقرآن کریم جهرأ ویلو څخه منعه کړیده (۱) چی دا دایت کریمه، واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا [الأعراف: ۲۰۴] منافی دی. فقط

(۱). یکره للقوم ان یقرءوا القرآن جملة لتضمنها ترك الاستماع والانصات المأمور بهما کذا فی القنیة (عالمگیری مصری کتاب الکراهیة باب رابع ج ۵ ص ۳۲۹، ط. م. ج ۲ ص ۳۱۷). ظفیر

دنوگری پہ وجہ دُجمعی ترک کول درست نہ دی: سوال: (۲۴۹۸) کہ چیری دہاکھانی کارگر یوازی وی اودچا دسپاربنستی خُخہ بغیر دآفس (دفتر) خُخہ دباندی تللی نہ سی نوہغہ بہ جُمعہ خُنگہ کوی؟ اوکہ نہ دماپنبن لمونخ بہ اداء کوی؟

جواب: دنوگری دمجبوری پہ وجہ سرہ دُجمعی پریپنول جائز نہ دی. (۱) باقی کہ چیری جُمعہ نہ سی کولی نوبیا ہغہ تہ دماپنبن لمونخ کول پہ کاردی. (۲) فقط

پہ خطبہ کی دمنبرخُخہ کبستہ کیدل اوختل خُنگہ دی؟ سوال: (۲۴۹۹) داللہم اعزّ الاسلام الخ، پہ ویلو سرہ دمنبر خُخہ کبستہ کیدل او د: اللہم انصر الخ، ویلو پہ وخت کی منبرتہ ختل جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: ددی عمل خہ اصل نستہ. فقط

دُجمعی لمانخہ تہ چی خطیب اوامام رانہ سی نوبل سری امام جورول درست دی: سوال: (۲۵۰۰) دُجمعی دلمانخہ مقرر وخت تہ چی نہ خطیب صاحب حاضر سو، اونہ نائب خطیب، دنیم ساعت انتظار کولو خُخہ وروستہ متولی صاحب بل سری تہ دخطبی ویلو او دلمانخہ ورکولو حکم ورکولی سی اوکہ نہ؟

۲۱. بل سری لمونخ ورکولی سی اوکہ نہ؟ اودغہ لمونخ بہ صحیح سی اوکہ نہ؟

۳۱. خطیب صاحب ہمیشہ پہ پنخہ وختہ لمانخہ کی غیر حاضر اوسی او تجارت کوی، نو پہ ہغہ پسی اقتداء کول درست دی اوکہ نہ؟

جواب: ۱، ۲: (حکم) ورکولی سی اوبل سری لمونخ ورکولی سی اودغہ لمونخ صحیح دی، ۳. لمونخ درست دی. فقط

دُجمعی دپریپنولنگو دپارہ دماپنبن جماعت جائز نہ دی: سوال: (۲۵۰۱) یوخوا کسان دُجمعی پہ لمانخہ کی دشرکت کولو خُخہ پاتہ سول ہغوی پہ دغہ جومات کی دماپنبن دلمانخہ جماعت کولی سی اوکہ نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی: وكذا اهل مصر فاتتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغير اذان ولا اقامة ولا جماعة الخ وفي الشامي قال في الولوالجية، ولا يصلى يوم الجمعة جماعة بمصر الخ، شامي (۳)

(۱). ہی فرض عین یکفر جاحدها لثبوتها بالدلیل القطعی کما حققه الکمال (درمختار) بالدلیل القطعی وهو قوله تعالى: يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا، الاية وبالسنة وبالإجماع ۛ قول القدوري ومن صلى الظهر يوم الجمعة في منزله ولا عذر له كره وجازت صلاته (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۲). ظفیر

(۲). وحرّم لمن لا عذر له صلاة الظهر قبلها اما بعدها فلا يكره في يومها بمصر لكونه سببا لتفويت الجمعة وهو حرام (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۵). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷. ظفیر

نومعلومه سوه چي دکمو خلگو خخه جمعه فوت سی نو هغوی دي دماپنبنين جماعت نه کوی، خان خان ته دی لمونخ وکړی.

په یوجومات کی دوه واره دجمعی لمونخ مکروه دی: سوال: (۲۵۰۲) امام یا غیر امام د جمعی لمونخ په جومات کی په جماعت سره وکی، دهغه خخه وروسته پنځه شپږ کسان راغلل، نواوس داخلگ دجمعی لمونخ وکړی اوکه نه دماپنبنين؟ که چیری دماپنبنين لمونخ کوی نوپه دغه جومات کی یی وکړی اوکه نه په بل جومات کی یی جلا جلا وکړی؟ که چیری دغه باقی خلگ دجمعی لمونخ په یوکور کی یا په میدان کی وکړی نودرست به وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی چی دجمعی په ورځ دماپنبنين لمونخ په جماعت سره کول مکروه تحریمی (۱) دی، اوپه دی جومات په کم کی جمعه سویده دوباره دي نه کوی، (۲) بلکه که چیری په بل ځای کی دجمعی جماعت کیږی نو هلته دي جمعه اداء کړی، اوکه نه نو دماپنبنين (لمونخ) دي جلا جلا اداء کړی اودجمعی دپاره مسجدوالی شرط نه دی، په هر ځای کی اومیدان دښار کی هم جمعه اداء کیږی (۳). فقط

په جمعه کی هم فتحه ورکول اواخیستل درست دی: سوال: (۲۵۰۳) دامام خخه په اولنی رکعات کی په درو آیتونوکی دننه هیږه وسوه اومقتدی فتح ورکړه، امام فتح واخیسته اوسجده سهوه یی وکړه نو دلمانځه دوباره راگرځول په کاردی اوکه نه؟

جواب: لمونخ به صحیح سی او دراگرځولو ضرورت یی نسته، او دسجده سهوی هم ضرورت نه ووځکه چی په فتح ورکولو اوپه فتح اخیستلو سره لمونخ نه ماتیرې (۴). فقط **څوک چی په تشهدکی شریک سی نوهغه دي جمعه وکړی: سوال:** (۲۵۰۴) دجمعی په اخری قعده کی دوه لمونخ گزاره شریک سول دسلام خخه وروسته هغوی دوه رکعاته دجمعی وکړل، داصحیح دی اوکه نه هغوی ته دماپنبنين لمونخ کول په کاروو؟

(۱). وکړه تحریماً لمعذورین ومسبحون ومسافر اداء ظهر بجماعة فی مصر قبل الجمعة وبعدها ۱۱ وکذا اهل مصر اذا فاتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغير اذن ولا اقامة ولا جماعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷). ظفیر

(۲). والظاهر انه يغلق ایضا بعد اقامة الجمعة لئلا یجتمع فيه احد بعدها (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۲). ظفیر

(۳). وتؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتوی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴). ظفیر

(۴). بخلاف فتحه علی امامه فانه لا یفسد مطلقاً لفتح واخذ بكل حال (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها ج ۱ ص ۵۸۲، ط. س. ج ۱ ص ۲۲۲). ظفیر

جواب: صحیح همداده چی کم خلگ دجُمعی دلمانخه په تشهد کی شریک سی هغوی دی دجُمعی لمونخ پوره کړی، دماپنښین لمونخ دی نه کوی، نو ددغو خلگو لمونخ صحیح سو. (۱) فقط

په جُمعه کی به لاحق لمونخ څنگه پوره کوی؟ سوال: (۲۵۰۵) یو سړی دجُمعی په لمانخه کی په دوهم رکعات کی شامل سو دهغه اودس مات سو هغه داودس کولو دپاره ولاړی، چی بیرته راغی نوامام سلام وگرځوی نو هغه به خپل لمونخ څنگه پوره کوی؟
جواب: دغه سړی چی بیرته راسی، نودجُمعی باقی مانده یورکعات دی پوره کړی، قعه دی وکړی، اوسلام دی وگرځوی، دهغه دجُمعی لمونخ به اداء سی. کذا فی الدر المختار والشامی (۲).

دخطبی دشرع کیدلو څخه وروسته پیک وهل: سوال: (۲۵۰۶) دجُمعی دخطبی دشرع کیدلو څخه وروسته دپیک وهل جائز دی اوکه نه؟

جواب: دخطبی په وخت چپ چوپ او خاموش اوسیدل او خطبه اوریدل ضروری دی په حدیث شریف کی وارد دی (من مس الحضا فقد لغا) یعنی چاچی کانو ته لاس وروړی نو هغه هم خطاکار وکی اود ثواب څخه محروم پاته سو، نودخطبی په وخت کی پیک وهل په همدی وجهی سره منع لیکل سوی دی، او په درمختار کی دی: وکل ما حرم فی الصلوة حرم فیها، یعنی کم شی چی په لمانخه کی حرام دی هغه په خطبه کی هم حرام دی. فقط

په یوښار کی په دری جوماتونو کی جُمعه: سوال: (۲۵۰۷) په یوه ښار کی دری جوماتونه دی، دیو یو میل پرفاصله باندی او په دری واړو کی جُمعه کیږی، صحیح ده اوکه نه؟
جامع جومات مختصر وو، په دی وجه هغه یی شهید کی اوجامع جومات وسیع سو، اکثره وایی چی جُمعه دی په یو جومات کی وی، او اکثره وایی چی په دری واړو کی جُمعه کیدل په کاردی، په دی صوره کی څه کول په کاردی؟

په جامع جومات کی چی ټول سړی نسی راتلی نوڅه به کوی؟ سوال: (۲۵۰۸) په جامع جومات کی چی ټول سړی نسی راتلی نوڅه کول په کاردی؟

کم کارگران چی جامع جومات ته نسی تلی نوهغوی په نژدی والا جومات کی جُمعه کولی سی: سوال: (۲۵۰۹) اکثره خلگ کارگران دی جامع جومات ته نه سی رسیدلی، او نژدی والا جومات ته ورتللی سی نو دداسی خلگو دپاره څه ارشاد دی؟

(۱). ومن ادركها في التشهد اوسجد سهو على القول به فيها يتمها جمعة الخ كما يتم في العيد الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۷). ظفیر
(۲). ومن سبقه الحدث في الصلوة انصرف الخ وتوضا وبني الخ (هدايه باب الحدث في الصلوة ج ۱ ص ۱۱۵). ظ

جواب: ۱۱. جمعہ پہ ہر خای کی درستہ دہ، پہ دری وارو جوماتونو کی جمعہ کیری۔^(۱)
 ۲۱. بنہ دادہ چی جمعہ پہ یو خای جامع جومات یعنی پہ غت جومات کی وسی۔
 ۳۱. کہ چیری پہ یوہ جومات کی دجمعہ توله لمونخ گذار نہ سی راتللی نویہ بل جومات کی دی جمعہ وسی۔

۴۱. داسی خلگ دی پہ نژدی جومات کی جمعہ وکری، غرض داچی پہ یو بنار او ولسوالی کی پہ ڍیرو خایونو کی جمعہ جائز دہ، البتہ بنہ دادہ چی کہ چیری خہ تکلیف نہ وی نویہ یو خای کی دی کوی۔^(۲) فقط

پہ دوه زره ابادی کی جمعہ: سوال: (۲۵۱۰) پہ پلوارہ نومی خای کی دوه زره ابادی دہ اوپہ موضع محمد پور کی کم چی دپلوارہ سرہ ملحق دی یوزر (۱۰۰۰) ابادی دہ، اودجامو (کپرو) اودعطار دوکان پہ دوارو خایونو کی ستہ، نویہ دی صورت کی پہ دوارو خایونو کی جمعہ کیدی سی اوکہ نہ پہ یو خای کی؟

جواب: معلومیچی چی پلوارہ نومی خای لوی کلی دی، اومحمد پور داسی نہ دی نویہ دامعلومیری چی صرف پہ پلوارہ کی جمعہ کوی، البتہ کہ دغہ دوارہ کلی یوگنل کیری نویہ پہ دوارو خایونو کی جمعہ صحیح^(۳) دہ۔ فقط

دخطبی پہ وخت کی امام تہ روپی ورکول او دغہ طرف تہ روپی غورخول درست نہ دی:

سوال: (۲۵۱۱) کله چی امام خطبہ وایی نوبعض کسان پرممبر باندی دامام دپارہ دوه دوه انی یاخلور انی یارویی وغیرہ ورغورزوی، داجائز دی اوکہ نہ؟ اوامام تہ دغہ اخیستل جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: دخطبی پہ حالت کی داکار ناجائز دی اودغہ خلگ ددی حرکت خخہ بندول لازم دی۔^(۴) باقی دامام پہ حق کی دغہ اخیستل جائز دی۔ فقط

پہ دری زره (۳۰۰۰) ابادی کی جمعہ: سوال: (۲۵۱۲) ددوو کلیو تر مینخہ فاصلہ یو قوس

(۱). وتؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴) پہ شامی کی دی: دفعا للحرج ای لان فی الزام اتحاد المواضع حرجا بینا لاستدعائه طویل المسافة الخ (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۵۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۵). ظفیر

(۲). ولاجل ان الجمعة جامعة للجماعات قال الامام ابو یوسف لا يجوز تعدد الجمع فی مصر واحد (الی قوله) وقال الامام محمد ورواه عن الامام ابی حنیفة رضی اللہ عنہ وهذه الرواية هی المختارة وعلیه الفتوی انه يجوز تعدد الجمعة مطلقا (رسائل الارکان ص ۱۱۸). ظفیر

(۳). وتقع فرضا فی القصبات والقری الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظ

(۴). پہ حدیث کی دی (من مس الحصا فقد لغا) اوپہ درمختار کی دی وکل ما حرم فی الصلوة حرم فیها ای فی الخطبة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹). ظفیر

(۳۵۲۰) گزہ) ده اوداول کلی ابادی دری زره ده اویہ دوهم کلی کی دری جوماتونه دی او جُمعه پکنبی کیری په اولنی کلی اویہ دوهم کلی کی جُمعه فرض ده اوکه نه؟

د جُمعی خُخه وروسته سنتونه: سوال: (۲۵۱۳) د جُمعی خُخه وروسته شپږ سنتونه دی، دا د ماینبین سنتونه دی اوکه نه د جُمعی؟

جواب: ۱۱. اولنی کلی لوی دی په هغه کی جُمعه فرض ده اودوهم کلی هم که چیری همدغه شان لوی وی نوهلته هم فرض ده. (۱)

۲۱. دا د جمع سنتونه دی (۲). فقط

د جُمعی او داخرونو په خطبو کی تسمیه: سوال: (۲۵۱۴) د جُمعی یا داخرونو دخطبی په شروع کی بسم الله جهراً ویل په کاردی اوکه سر؟

جواب: په درمختار کی دی، وییدا بالتعوذ سرا، په شامی (۳) کی دی، ای قبل الخطبة الاولى بالتعوذ سرا ثم بحمدالله والثناء علیه الخ دبسم الله جهراً ثابت نه دی لهذا جهراً دبسم الله ویل نه دی په کار.

د جُمعی په ورځ جُمعه فرض ده اوکه ماینبین: سوال: (۲۵۱۵) د جُمعی په ورځ فرض وخت جُمعه دی اوکه نه ماینبین؟ او جُمعه د ماینبین قصرده اوکه نه خه ده؟

د جُمعی دپاره شرائط دی: سوال: (۲۵۱۶) جُمعه داحنافو په نزد مطلقاً په هرځای کی فرض ده اوکه نه مقید بالشرائط ده؟

په کوچنی کلی کی د جُمعی په لمانځه کولو سره به د ماینبین لمونځ ساقط سی اوکه نه؟

سوال: (۲۵۱۷) په کمه علاقه کی چی دمصر هیڅ یوتعریف صادق نه راځی، په هغه کی د جُمعی په کولو سره به دامام صاحب رحمته الله علیه په نزد د ماینبین ساقط سی اوکه نه؟

د جُمعی دپاره دسلطان شرط: سوال: (۲۵۱۸) د جُمعی دپاره چی اصحاب متون دسلطان شرط لیکي، دا دحضرت امام ابوحنیفه رحمته الله علیه مذهب دی اوکه نه؟

چی سلطان نه وی نود جُمعی حکم: سوال: (۲۵۱۹) دامام صاحب رحمته الله علیه خُخه خه تصریح سته، چی کم ځای سلطان نه وی هلته هم جُمعه کوی او ماینبین پریږدی؟

دمتاخرینو په قول باندی عمل: سوال: (۲۵۲۰) دمتاخرینو په قول باندی عمل کوونکی به دحضرت امام ابوحنیفه رحمته الله علیه مقلد پاته سی اوکه نه؟

(۱). وتقع فی القصبات والقری الکبیرة التي فیها اسواق (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۱ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). والسنة قبل الجمعة اربع وبعدها اربع وعند ابی یوسف رحمته الله علیه السنة بعد الجمعة ست رکعات والافضل ان یصلی اربعاً ثم رکعتین للخروج عن الخلاف (غنیة المستملی ص ۳۷۲). ظفیر

(۳). وگوری ردالمحتار ج ۱ ص ۷۵۹. ظفیر

نمبر دار دقاضي قائم مقام دی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۵۲۱۷) دنمبر دارانو او دچوکیدارانو او دجوماتونو دامامانو سته والی دمصر یاسلطان دشرط په پیدا کیدلو کی کافی دی اوکھ نہ؟ یعنی امیر یاقاضی کم چی دمصر په حدودو کی ملحوظ دی دهغوی پرخای نمبر دار یا پیش امام کیدی سی اوکھ نہ؟

احتیاط الظهر: سوال: (۲۵۲۲۱۸) که چیری یو حنفی دجمعو دتعدد په وجه، یا داشتنباه فی المصر په وجه دجمعی دلمانخه څخه وروسته دماپنښین لمونځ وکی نو ایا هغه به دمذهب څخه خارج سی؟

دجمعی څخه وروسته ماپنښین: سوال: (۲۵۲۳۱۹) دقفهی په یومعتبر کتاب کی یی داشتنباه فی المصر په حالت کی هم دجمعی څخه وروسته دماپنښین دلمانخه څخه منع والی لیکلی دی؟

جواب: ۱۱. صحیح داده چی فرض وخت ماپنښین دی اوجمعه یی بدل دی، لان فرض الوقت عندنا الظهر لا الجمعة الخ. شامی جلد اول فی بحث النية، جمعه دماپنښین دلمانخه قصر نه دی بلکی په دی اعتبار سره مستقل فرض دی چی ددی سره دماپنښین لمونځ ساقط کیږی.

۲۱. معتبر بالشرائط ده (۱).

۳۱. نه ساقطیږی (۲).

۴۱. دقفهی دکتابونو څخه معلومیږی چی که چیری سلطان وی نودهغه اذن ضروری دی. اوکھ نه وی نوڅوک چی امام مقرر سی هغه دجمعی امام کیدی سی اوجمعه صحیح ده (۳).

۵۱. وروسته دهغه څخه چی فقهاء وو یوه خبره په مذهب کی مفتی به وگرځوی نوموړ ته ددی دپوښتنی کولو ضرورت نسته چی دامام صاحب رحمته الله څخه داقول صراحة منقول دی اوکھ نه؟ (اما نحن فعلینا اتباع مارجحوه وصححوه الخ (درمختار) قال فی الشامی قوله واما نحن یعنی اهل الطبقة السابعة وهذا مع السؤال والجواب ماخوذ من تصحيح الشيخ قاسم، قوله: كما لو افتوا في حياتهم ای کما تتبعهم لو كانوا احياء وافتونا بذلك

(۱). ويشترط لصحتها سبعة اشياء الاول المصر الخ (درمختار باب الجمعة ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(۲). ولو صلوا فی القرى لزمهم اداء الظهر (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). واذن السلطان اوأموره باقامتها (درمختار) واما فی بلاد علیها ولاية کفار فيجوز للمسلمين اقامة الجمعة والاعیاد ویصیر القاضی قاضیا بتراضی المسلمين ویجب علیهم طلب وال مسلم آه (ردالمحتار باب القضاء ج ۳ ص ۳۵۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۵). ظفیر

فانه لا يسعنا مخالفتهم الخ (۱) ، اویہ معراج الدرايه کی دمبسوط خخه نقل دی: فلو الولاة كفاراً يجوز للمسلمين اقامة الجمعة ويصير القاضي قاضيا بتراضي المسلمين ويجب عليهم ان يلتمسوا وليا مسلماً. انتهى. (۲) وفي الدر المختار ونصب العامة الخطيب غير معتبر مع وجود من ذكر اما مع عدھم فيجوز للضرورة. درمختار (۳)

۲۸. ضرور به پاته وی.

۷۸. محض دا امور کافی نہ دی بلکی داضروری دی چی دغه علاقہ یا بنار یا ولسوالی یا قریہ کبیرہ دی پہ شان دولسوالی وی چی پہ ہغہ کی بازار او دوکانونہ وی، او ضروریات پکبنی تول پیدا کیچی، (کما صرح به فی الشامی وغیرہ).

۸۱. دمذهب خخہ نہ خارجیری.

۹۱. کله چی یوخی دمفتی بہ قول موافق محل دجُمعی وگرخیدی نوییا هلته دجُمعی خخہ وروسته دماپنبن لمونخ کول همدغسی دی لکه خنکھ چی دجُمعی دتعداد دخلاف پہ وجھی سرہ خوک کسان دماپنبن احتیاطی لمونخ کوی اوکله چی دامنغ دی نوہغہ بہ ہم منع وی. فقط

دهری میاشتی جلا جلا خطبہ ضروری نہ ده: سوال: (۲۵۲۴) ہرہ میاشت دجُمعی جلا جلا خطبہ ضروری نہ اوکھ نہ؟

جواب: ہرہ میاشت دجُمعی جلا جلا خطبہ کیدل ضروری نہ دی (۴).

دجُمعی دوہم اذان: سوال: (۲۵۲۵) دجُمعی ددوہم اذان پہ جومات کی دننہ ویلو خہ حکم دی؟ ایا مکروہ دی؟ دبریلی پہ فتویٰ کی ددی ممانعت سویدی، او دابوداود شریف دحدیث شریف خخہ استدلال سویدی؟

جواب: دبریلی ددی فتویٰ دیر جوابونہ شائع سویدی دمدرسی مظاہر علوم سہارنپور خخہ مفصل جواب چاپ سویدی اوشائع سویدی دہغہ خای خخہ یی راوغواپی اووی گوری تحقیق دادی چی دجُمعی دوہم اذان پہ جومات کی کیدل مکروہ نہ دی، اودفقھی دکتابونو عبارت: لا یؤذن فی المسجد، دجُمعی ددوہم اذان پہ بارہ کی نہ دی، بل داچی ددی عبارت خخہ غرض دادی چی دپنخہ وختہ لمانخہ پہ اذان کی غرض اعلام دی، نوپہ

(۱). ردالمحتار مقدمة مطلب فی طبقات الفقهاء ج ۱ ص ۷۲ ، ط. س. ج ۱ ص ۷۷. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۳. ظفیر

(۴). کما روت ام هشام اخذت فی القرآن المجید من فی رسول اللہ ﷺ یقرأ بها کل جمعة ، رواہ مسلم ، قال شراح الحدیث کان سورة ق فی مدة کانت ام هشام حاضرة ولم یکن دائما (رسائل الارکان ص ۱۱۲). ظفیر

دی وجه سره لوړ حای مناره وغیره ددی دپاره مسنون ده، او مراد ددی عبارت څخه دادی چی دپنځه وخته لمونځونو اذان په جومات کی په دشان سره ویل چی په هغه کی اعلام نه وی مثلا دجومات په دننه حصه کی اذان کول دسنت څخه خلاف دی په هرحال دجمعی اذان په دی کی داخل نه دی، لتصریح الفقهاء بخلافه (۱)، او دابوداود شریف حدیث مبارک په خارج عن المسجد کیدلو کی نص نه دی، ځکه چی په دی کی داهم احتمال سته چی، علی قرب باب المسجد، مراد واخیستل سی، اوددی په ثبوت کی هم کلام سوی دی. فقط

حدیث لا صلاة ولا کلام: سوال: (۲۵۲۲) په حدیث شریف: واذا خرج الامام فلا صلاة ولا کلام، کی ددی کلام څخه مراد مطلق کلام دی اوکه دنیوی کلام ورڅخه مراد دی، دفقهاءو دعبارت څخه دنیوی کلام مراد معلومیږی، چی دخطبی دشروع کیدلو په وخت کی دنیوی کلام منع دی تسبیح اذکار وغیره منع نه دی اوس په دی بناء دخطبی داذان جواب ورکول یا دوسیلی دعاء ویل به جائزوی، څنگه چی دبعضی عبارتونو څخه صفا ښکاره ده: واما الکلام فانما یکره منه قبل شروع الخطبة الدنیوی لا الذی کالاذکار والتسبیح وبعد الشروع فیها یکره مطلقا هذا هو الاصح كما فی النهاية وغیره فلا تکره اجابة الاذان الذی یؤذن بین یدی الخطیب وقد ثبت ذلك من فعل معاوية رضی الله عنه فی صحیح البخاری ولا دعاء الوسيلة الماثورة بعد ذلك الاذان هذا عند ابی حنیفة رضی الله عنه وعندهما لا باس بالكلام ای الدنیوی اذا خرج الامام قبل ان یشرع فی الخطبة فاذا نزل قبل یکبر لان الکراهة للاخلال بالاستماع ولا استماع ههنا بخلاف الصلاة فانها قد تمتد کذا فی الهدایة، په دی کی مفتی به اوصحیح کمه خبره ده جائز دی اوکه نه مکروه دی؟

جواب: په حدیث، اذا خرج الامام فلا صلاة ولا کلام، کی زموږ دحضراتو مسلك دکلام عام درلودل دی لکه څنگه چی دحدیث شریف داطلاق څخه ښکاره ده اودصلوة سره ددی منضم فرمایل نور هم ددی مؤید دی اودصاحبینو خلاف په قبل شروع فی الخطبة کی مشهور دی، بعضو فقهاء وو دامام صاحب رضی الله عنه په نزد هم کلام دینی دامام دخروج څخه وروسته قبل الخطبة جائز نقل کړی دی، لیکن مشهوره مذهب دامام صاحب رضی الله عنه همدا دی: چی دخروج دامام څخه کلام مطلقا منع دی خواکه دینی وی اوکه دنیوی کلام وی او دفقهاء وو ډیر نصوص پردی باندي دال دی چی امام صاحب رضی الله عنه کلام عام اخلی، نو که

(۱). ویؤذن ثانيا بین یدیہ ای الخطیب (الی قوله) اذا جلس علی المنبر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱) قوله ویؤذن ثانيا بین یدیہ ای علی سبیل السنية كما یظهر من کلامهم (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱). ظفیر

چیری بعضو فقهاؤ کرامو قبل الخطبه دینی کلام جائز لرلی دی اودیتته بی اصح فرمایلی دی خنکه چی دعنا بی اودبنا بی خنخه منقول دی نوهغوی دصاحبینو ﷺ مذهب اختیار فرمایلی دی، باقی مذهب دامام اعظم ﷺ همدا دی چی کلام مطلقا مکروه دی، او اجابت داذاں بین یدی الخطیب مکروه دی. مولانا عبد الحی صاحب مرحوم ﷺ چی دصاحب درمختار کمه تخطیه کپیده هغه صحیح نه ده، اوتاسی چی کم عبارت دمولانا موصوف نقل کری دی، اودهغه په اخره کی دی، کذا فی الهدایه، نودهغایی په کتلو سره معلومیدلی سی چی دغه حواله بجنسها صحیح نه ده کما لا یخفی علی من طالع الهدایه، اوس احقر هغه بعض عبارات لیکي دکمو خنخه چی معلومیری چی دامام صاحب ﷺ خلاف په مطلب کلام کی دی که دنیوی وی اوکه دینی وی، اوامام صاحب ﷺ مطلق کلام پس دخروج دامام خنخه منع فرمایي اوبل داچی دجمعې داذاں ثانی اجابت مکروه دی، په درمختار باب الجمعة کی دی، وقال لا بأس بالكلام قبل الخطبة وبعدها وإذا جلس عند الثاني والخلاف في الكلام يتعلق بالآخرة، أما غيره فيكره إجماعاً، وعلى هذا فالترقية المتعارفة في زماننا تكره عنده لا عندهما وأما ما يفعله المؤذنون حال الخطبة من الترضي ونحوه فمكروه اتفاقاً وتمامه في البحر. والعجب أن المرقی ينهى عن الأمر بالمعروف بمقتضى حديثه ثم يقول: انصتوا رحمكم الله. قلت: إلا أن يحمل على قولهما فتنبه (١) (درمختار) قوله: إلا أن يحمل على قولهما لانه يقول ذلك قبل الخطبة، وهما يحملان قوله ﷺ: والامام يخطب على الشروع فيها حقيقة، فحينئذ لا يكون المرقی مخالفاً لحديثه بقوله: انصتوا، أما على قول الامام من حمل قوله: يخطب على الخروج للخطبة بقرينة ما روي: إذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام فيكون مخالفاً لحديثه الذي يرويه ويكره الخ رد المحتار (٢) شامی، وفي الشامی ايضاً قبيله والظاهر ان مثل ذلك يقول ايضاً في تلقين المرقی الاذان للمؤذن والظاهر ان يكون الكراهة على المؤذن دون المرقی لان سنة الاذان الذي بين یدی الخطيب تحصل باذان المرقی فيكون المؤذن مجيباً لاذان المرقی واجابة الاذان حينئذ مكروهة الخ (٣).

دشامی ددی قول: واجابة الاذان حينئذ مكروهة، خنخه دانسكاره كيرى چی داکراهت داخنافو په نزد داسی مسلم اومعروف دی چی په دی کی هیچا ته خه تامل اوخلاف نسته، نوددی خنخه ددرمختار دصاحب دهغه قول صحت واضح كيرى كم چی په باب

(١). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ١ ص ٧٢٩، ط. س. ج ٢ ص ١٥٩-١٦١-١٦٠. ظفیر

(٢). ايضاً حواله بالا. ظفیر

(٣). ايضاً حواله بالا. ظفیر

الاذان کی دی: وینبغی ان لا یجیب بلسانه اتفاقا فی الاذان بین یدی الخطیب، البتہ داتفاق دلفظہ خخہ داشبہہ کیدی سی چی داکراہت دامام صاحب ﷺ دقاعدی موافق دی نہ دصاحبینو دقول، لیکن ددی جواب دادی چی ددرمختار دصاحب غرض دادی چی مشائخو بالاتفاق پہ دی بارہ کی دامام صاحب ﷺ قول اختیار کریدی، اوپہ اتفاق سرہ یی دجمعی ددوہم اذان دجواب دمکروہوالی فتویٰ ورکریدہ، ثانیاً داچی کہ خہ ہم چی قاعدہ دصاحبینو رحمہما اللہ تعالیٰ بہ ددی دجواز تقاضا کوی لیکن دہغوی خخہ ددی دجواز تصریح نہ دہ منقول، بلکی کیدی سی چی کراہت ورخخہ منقول وی اوہمدا قول ددرمختار دصاحب پہ دی بارہ حجت گنل کیبری خکہ چی، ہم اعلم بمذاہب الاصحاب، پہ دی صورۃ کی بہ داتفاقا معنی دامام صاحب اودصاحبینو ﷺ داتفاق وی، اوکلہ چی داسی لوی سری دا اتفاق نقل کوی نوموڑ لہ محض پردی بناء باندی چی دصاحبینو ﷺ مذهب ددی مقتضی نہ دی، انکار نہ بنایی۔

احقر وایی چی دصاحبینو ﷺ قول ہم ددی اجابت دکراہت تقاضا کوی خکہ چی داذان داخری کلمی پہ اجابت سرہ دوسیلی دعاء ہم وی کمہ چی داذان او داذان داجابت خخہ وروستہ دہ اودغہ دشروع فی الخطبۃ وخت دی اوہغہ پہ اتفاق سرہ ددینی اودنیوی کلام دکراہت وخت دی اوپہ دی کی بحث کول: چی امام بہ ہم اجابت کوی او دوسیلی دعاء بہ وایی نوشروع فی الخطبۃ ونہ سوبہ چی دصاحبینو ﷺ پہ نزد اجابت تہ مکروہ وویل سی، محل دتامل دی، خکہ چی داذان دختمیدلو خخہ وروستہ دخطبی شروع کیدل متوارث دی اودامام داجابت دعوہ کول پہ خیلہ فرعہ دثبوت دہ، حالانکہ تصریح دفقہاؤ ددی خخہ خلاف دہ، حاصل داچی ددرمختار قول تہ خطاء ویل عجب درعجب دی، او دعلامہ شامی دتصریح خخہ صفامعلومیری چی کراہت داجابت داذان بین یدی الخطیب یومسلم امردی، خنگہ چی دعبارت دسیاق خخہ واضح دی پہ اخرہ کی داعرض دی چی دااختلاف پہ صورۃ کی احوط ہم دادہ چی اجابت دی ترک سی۔ فقط

پہ دیارلس سوبہ ابادی کی جمعہ: سوال: (۲۵۲۷) دیوہ کلی آبادی دولس دیارلس سوبہ دہ او اکثرہ دوکانونہ ہم ستہ اوضوریات ہم پیدا کیبری اودہمیشہ راہیسی دلتنہ دجمعی او داخترنو لمونخونہ کیبری پہ دی قریہ کی دجمعی اوداخترنو خہ حکم دی؟

جواب: قریہ مذکورہ لویہ قریہ دہ پہ ہغہ کی جُمعہ واجبہ اوداء کیری، پہ شامی کی دی: وتقع فرضاً فی القصبات والقری الكبيرة فیہا اسواق قال ابو القاسم هذا بلا خلاف اذا اذن الوالی والقاضی ببناء المسجد الجامع واداء الجمعة الخ (۱). فقط

پہ غیر عربی ژبہ کی خطبہ خلاف سنت دہ: سوال: (۲۵۲۸) خطبہ پہ غیر عربی ژبہ پہ نظم یا نثر کی ویل جائز دی اوکہ نہ؟ ددلائلو سرہ یی تحریر وفرمایاست؟

جواب: چونکی مقصود دخطبی خخہ دباری تعالیٰ ذکر دی، نہ داچی وعظ، بلکه داضمنی شی دی، پہ ہمدی وجہ دحضرت امام ابوحنیفہ رحمہ اللہ مذهب دی چی کہ چیری پہ خطبہ کی فقط ذکر اللہ وی اوپند وغیرہ ذکر پکنبی نہ وی نوہم جائز دی. ولنا ان الخطبة ذکر والمحدث والجنب لا یمنعان الخ، مبسوط. (۲)

قال صاحب الهدایہ فان اقتصر علی ذکر اللہ تعالیٰ جاز عند ابی حنیفہ رحمہ اللہ، وفی بعض کتب الفقہ یصح الاقتصار فی الخطبة علی ذکر خالص للہ تعالیٰ عند ابی حنیفہ رحمہ اللہ. ددی عبارتونو خخہ دیورتنی مضمون ثبوت کیری، نوکلہ چی خطبہ پہ اصل کی محض دذکر نوم دی نوددی ضرورت پاتہ نہ سو، چی خطیب دبعضو سامعینوپہ وجہ سرہ دقرآن کریم اورسول اودجنت ژبہ پریردی اوپہ اردو، انگریزی، جاپانی، فارسی، پښتو، اونورو ژبوکی خطبہ وواپی دسلفو صالحینو صحابہ کرامو رحمہم اللہ او دتابعینو او دائمہ کرامو رحمہم اللہ تعامل باوجود ددی چی صحابہ کرام رحمہم اللہ پہ ملک فارس کی تشریف فرما سول، لیکن پہ فارسی کی یی خطبہ ونہ ویل بلکی پہ عربی کی یی ویلی دہ، کما نقلہ شاہ (۳) ولی اللہ الدہلوی، دادالت کوی چی خطبہ پہ عربی کی ویل پہ کاردی اوپہ غیر عربی مثلاً اردو وغیرہ کی جائز دی لیکن خلاف دی دطریق دی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم او دتعامل دصحابہ کرامو رحمہم اللہ اودتابعینو اودائمہ مجتہدینو رحمہم اللہ خخہ.

حضرت مولانا عبدالحی صاحب لکھنویؒ پہ عمدة الرعاۃ حاشیہ شرح وقایہ باب الجمعة کی تحریر فرمایلی دی چی خطبہ پہ اردو نظم اونثر کی جائزہ لیکن مکروہ تحریمی دہ (۴). فقط

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). مبسوط ج ۲ ص ۲۲. ظفیر

(۳). وگوری مصفی مسوی ج ۱ ص ۱۵۳.

(۴). فلوخطب بالفارسیۃ اوبغیرہا جاز کذا قالوا والمراد بالجواز هو الجواز فی حق الصلاة بمعنی انه یکفی لاداء الشرطیۃ وتصح بها الصلاة لا الجواز بمعنی الاباحة المطلقة فانه لا شک فی ان الخطبة بغیر العربیۃ خلاف السنة المتوارثة من النبی صلی اللہ علیہ وسلم والصحابة رضی اللہ عنہم فیکون مکروها تحریما وكذا قراءة الاشعار الفارسیۃ والهنديۃ فیہا (حاشیہ وقایہ ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر

داختر او دُجمعی اجتماع: سوال: (۲۵۲۹) کہ چیری اختر او جُمعہ پہ یوہ ورخ جمع سی نو بعضی خلگ وایی چی جُمعہ دی نہ کوی اود صحیح مسلم دروایت خُخہ استدلال کوی، داخبرہ ترکمہ حدہ پوری صحیح ده؟ او دُجمعی لمونخ کول پہ کاردی اوکہ نہ؟

جواب: ددی حدیث تفتیش مو وکی لیکن خُہ درک یی ونہ لگیدی، بیشکہ پہ ابوداود کی دعبدالله بن الزبیر فعل نقل سویدی لیکن لہ فکر کول پہ کاردی چی دیوہ صحابی دفعل پہ وجہ دنبی کریم ﷺ قول اوفعل پرینبوول دانصاف خُخہ خلاف دی دحضور ﷺ پہ زمانہ کی ہم داخبرہ پینبہ سوی وہ لیکن هغوی ﷺ داختر لمونخ اداء کپی اودکلی خلگو تہ یی وویل چی کہ تاسی تلل غواری نوولار سی موږ بہ جُمعہ اداء کړو، پہ ابوداود وغیرہ کی موجود دی، اود عبدالله بن زبیرؓ دفعل داتاویل علماؤ کپی دی لہذا جُمعہ ضرور ادا کول پکاردی، دوہمہ خبرہ دادہ چی دُجمعی لمونخ دقرآن کریم خُخہ ثابت دی، دادیو صحابی پہ فعل سرہ ترک کول یا تخصیص کول دعقل سلیم کارنہ دی. فقط

پہ کلی کی جُمعہ: سوال: (۲۵۳۰) پہ کلی کی جُمعہ جائز ده اوکہ نہ؟ اوپہ حدیث شریف کی چی دحضرت علیؓ خُخہ مروی دی چی: لا جمعة ولا تشریف الخ، پہ دی باندی عمل کول ضروری دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ کوچنی کلی کی جُمعہ کول درست نہ دی، او دحضرت علیؓ پہ حدیث باندی عمل کول عند الحنفیة لازم دی، دُجمعی اوداء دپارہ مصر شرط دی (۱). فقط

دوہم اذان خُخہ وروستہ مناجات: سوال: (۲۵۳۱) دُجمعی پہ ورخ ددوہم اذان خُخہ وروستہ مناجات کول خُنگہ دی؟

جواب: مکروہ اوممنوع دی پہ درمختار کی دی: وينبغي ان لا يجب بلسانه اتفاقا في الاذان بين يدي الخطيب، باب الاذان (۲)، وفي الشامي واجابة الاذان حينئذ مكروهة (۳)، اوپہ حدیث شریف کی دی، اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الخ (۴)، نو معلومہ سوہ چی دُجمعی ددوہم اذان خُخہ وروستہ دي دعاء اومناجات پہ ژبی سرہ نہ کوی. فقط

دخطبی پہ حالت کی بل کار: سوال: (۲۵۳۲) حضور ﷺ چی دخطبی پہ حالت کی حضرت امام حسن او حضرت امام حسینؓ پہ پربوتلو ولیدل نوخطبہ یی قطعہ کړہ او هغوی یی راپورته کړل نو اوس داسی کول جائز دی اوکہ نہ؟

(۱). ويشترط لصحتها سبعة اشياء الاول المصر (درمختار باب الجمعة ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷) ظفیر

(۲). الدر المختار باب الاذان ج ۱ ص ۲۲۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۳۳. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۹، مطلب فی حکم المرقی بین یدی الخطیب. ظفیر

(۴). وگوری ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸. ظفیر

جواب: داد حضور ﷺ خصوصیت دی، او یا داچی داسی حالت وی چی دماشوم دخو پیدلو اندی بنه وی نوپه داسی حالت کی اوس هم خطیب لره داسی کول درست دی، څنگه چی په درمختار کی په بعضی موقعو کی دلمانحه دقطع کولو حکم دی، ویجب القطع لنحو انجاء غریق او حریق (۱). فقط

داسلامی بادشاه دنیستوالی په صورت کی جمعه: سوال: (۲۵۳۳) په کم خای کی چی داسلام بادشاه نه وی هلته جمعه نه کیږی، داصحیح ده اوکه نه؟

جواب: داخیال غلط دی چی په کم خای کی داسلام بادشاه نه وی هلته جمعه نه کیږی، بلکه جمعه کیږی. په شامی کی ددی تصریح موجوده ده (۲). فقط

په کلی کی جمعه: سوال: (۲۵۳۴) په کلی کی دجمعی دناجائزوالی باوجود اکثره خلک په دی وجه سره جمعه کوی چی دهمیشه راهیسی جمعه کیږی، نوپه دی صورت کی دجمعی حامیان شرعاً ماخوذ دی اوکه نه؟

۲۱. یوسری په کلیو کی دجمعی دناجائزوالی په وجه دجمعی دلمانحه کولو دپاره خلور میله مزل کوی اوپه یوه ولسوالی کی جمعه کوی نوپه دی صورت کی څه حکم دی؟

جواب: ۱۱. په کم کلی کی چی دهغه دکوچنی والی په وجه دحنفیانو په نزد جمعه درسته نه ده، نوپه هغه کی په هیڅ خیال سره هم جمعه کول نه دی په کار، په کتابونو کی یی لیکلی چی په داسی خای کی دجمعی په کولو سره (خلک) گنهگاریږی او دماپنښین دپریښوولو گناه هم پر هغوی باندی سته (۳).

۲۱. داسی کول ښه دی چی بلی قصبې ته ولاړ سی او جمعه اداء کړی، په دی کی ثواب دی، اوپه حدیث شریف کی وارد دی چی دکلی خلک به دجمعی په ورځ مدینی منوری ته دلمانحه دجمعی دپاره راتلل. فقط

(۱). ویباح قطعها لنحو قتل حیه (الی قوله) ویجب لاغاثة ملهوف وغریق وحریق الخ (الدر المختار باب ما یفسد الصلوة ج ۱ ص ۹۳). ظفیر

(۲). والسلطان (الی قوله) والاطلاق مشعر بان الاسلام لیس بشرط وهذا اذا امکن استیذانه والا فالسلطان لیس بشرط فلو اجتمعوا علی رجل وصلوا جاز (جامع الرموز باب الجمعة ج ۱ ص ۱۱۲) معه انها تصح (ای الجمعة) فی البلاد التي استولی علیها الکفار كما سنذکره (ردالمحتار باب الجمعة ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸) فلو الولاة کفارا یجوز للمسلمین اقامة الجمعة ویصیر القاضی قاضیا بتراضی المسلمین ویجب علیهم ان یلتمسوا والیا مسلما (ایضا ج ۱ ص ۷۵۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴). ظفیر

(۳). وفیما ذکرنا اشارة الی انه لا تجوز فی الصغیرة التي لیس فیها قاض ومنبر وخطیب كما فی المضمرات والظاهر انه ارید به الکراهة لکراهة النفل بالجماعة الا ترى ان فی الجواهر لو صلوا فی القری لزمهم اداء الظهر (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

دحضرت مولانا نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ دُجْمعی لمونخ پہ کلی کی: سوال: (۲۵۳۵) اکثرہ خلگ دا اعتراض کوی چی مولانا محمد قاسم^۱ اوحضرت حاجی امداد اللہ صاحب^۲ دُجْمعی لمونخ پہ کلی کی اداء کھیدی، نوکہ چیری داکار بنہ نہ وای نوھغوی بہ ولی کوی؟

جواب: اصل دادی چی دفعھی دمعتبرو کتابونو لکھ ہدایہ اوشرح وقایہ اودر مختار، شامی خخہ داثابت دی چی دُجْمعی داداء اووجوب دپارہ مصر شرط دی، اوپہ شامی کی یی نقل فرمایلی دی چی پہ ولسوالی اوقریہ کبیرہ کی جُمعہ اداء کیری خکھ چی ہغہ ہم دبنار اودمصر پہ حکم کی دہ (۱)، اوپہ درمختار اوشامی کی یی داہم نقل کپی دی چی پہ کوچنی کلی جُمعہ درستہ نہ دہ اوپہ دی کی کراہت تحریمی (۲) دی، نوکہ حضرت شاہ امداد اللہ رحمۃ اللہ علیہ یا حضرت مولانا محمد قاسم صاحب رحمۃ اللہ علیہ پہ کلی کی جُمعہ کپی وی نوھغہ بہ لوی کلی وی، اوحضرت مولانا (رشید احمد) گنگوھی رحمۃ اللہ علیہ خلیفہ دحضرت حاجی صاحب رحمۃ اللہ علیہ دخیل پیر اوپیر بھائی دحالاتو خخہ زیات خبر وو، دھغوی فتویٰ بہ تاسی لیدلی اواوریدلی وی چی پہ خومرہ سختی سرہ بہ یی پہ کوچنی کلیوکی دُجْمعی خخہ منع فرمایلہ اوپہ دی بارہ کی یی کتاب ہم لیکلی دی، کہ چیری بالفرض دعلماؤ اختلاف ہم پہ دی کی تسلیم سی، نوبیہم احتیاط پہ ترک جُمعہ فی القری کی دی، خکھ چی دمکروہ کار خخہ خان ساتل دسنت اومستحب کولو خخہ مقدم وی۔ فقط

دُجْمعی دپارہ دجامع جومات کیدل شرط نہ دی: سوال: (۲۵۳۶) یوسری پہ خپل تصنیف

کی لیکلی دی چی: (نمبر: ۴) دُجْمعی دلمانخہ دپارہ جامع جومات شرط نہ دی؟
جواب: پہ دہ بارہ کی داتفصیل دی چی بیشکہ دُجْمعی دپارہ جامع جومات شرط نہ دی، دبنار پہ بل جومات کی یادبنار پہ میدان کی ہم جُمعہ کیدی سی، لیکن دُجْمعی دپارہ شرط دادی چی پہ بنار یا ولسوالی کی کیدل پہ کاردی، اوچی کم لوی کلی چی دولسوالی پہ شان وی ہغہ ہم پہ دی حکم کی دی، پہ کوچنی کلی کی دحنفیانو پہ نزد جُمعہ درستہ نہ دہ (۳)، دعبدا اللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ پہ حدیث شریف کی دی، لاجمعة ولا تشریق الا فی مصر جامع، الحدیث۔ فقط

(۱). تقع فرضا فی القصبات والقری الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب رحمۃ اللہ علیہ والظاهر انه ارید به الكراهة لكرهة النفل بالجماعة الا ترى ان في الجواهر لو صلوا في القرى لزمهم اداء الظهر (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). وتقع فرضا في القصبات والقری الكبيرة التي فيها اسواق (الى قوله) وفيما ذكرنا اشارة ان لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب الخ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظ

په کمزوری باندی جمعہ: سوال: (۲۵۳۷) کم سړی چی کمزوری وی اوپه دومره فاصله یا لوړ ځای باندی جامع جومات واقع وی چی هلته نه سی تللی نوهغه به جمعہ په کم ځای کی اداء کوی؟

جواب: په کم جومات کی چی جمعہ کیږی هلته دي ادا کړی، جامع جومات ته دتللو ضرورت نسته.

دخطبی په وخت کی سنت کول: سوال: (۲۵۳۸) دجمعې دخطبی په وخت کی سنت کول څنگه دی؟

جواب: دخطبی په وخت کی سنت کول درست نه دی، دکم وخت څخه چی امام منبرته ورسیرې اوخطبه شروع کړی نودهغه وخت څخه لمونځ وغیره ټول منع سی، لقوله ﷺ: اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام (۱)، فقط

په یونهار کی څوځایه جمعہ درسته ده اوکه نه؟ اوڅو نورې پوښتنې؟ سوال: (۲۵۳۹) په ښار کی په ډیرو ځایونوکی په جمعہ کیدلو سره په ثواب کی څوڅه کمی نه راځی؟ یوازی دبی ډیری هلك په جماعت کی په شریکولو سره خونقصان نه راځی؟ په خدایی تعلیم کی تقیید دنن صبا دمدرسو (سکولونو) په شان درست دی اوکه نه؟ پرمدرسینو باندی دجرمانو قاعده په قانون سره مدللّه واضحه کړی، دمدرسینو ماهانه تنخواه اخیستل درست دی اوکه نه؟ په متعصب عالم پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په یوه ښار کی په ډیرو ځایونو کی جمعہ درسته ده، په دی سره دجمعې په ثواب کی څه کمی نه راځی، په درمختار کی دی، وتوؤدی فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا على المذهب وعليه الفتوى الخ درمختار (۲).

دبی ډیری هلك په جماعت کی شریکیدل درست دی، اوبی ډیری هلك که نابالغ وی او یوازی وی نوهغه هم په جماعت کی شریکول جائز دی. کذا فی الشامی (۳)، په دینی مدرسو کی که چیری انتظام اوپاییندی داوقاتو وغیره په شان دانگریزی سکولونو وسی نوڅه حرج پکښی نسته، مالی جرمانه په شریعت کی درسته نه ده، البته دمدرسینو او دکارگرانو تنخواه دقاعدی مطابق وضع (پرې) کیدی سی. اومدرسینو لره عیدی وغیره

(۱). واذا خرج الامام (الی قوله) فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (الدر المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۱۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۳). یصف للرجال ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف (درمختار مختصر) وكذا لو كان المقتدى رجلا وصبيًا يصفهما لحديث انس الخ (ردالمحتار ج ۱ ص ۵۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۸ - ۵۷۱). ظفیر

اخیستل داطفالو څخه دعرف مطابق درست دی، په عالم پسی لمونځ افضله دی، او عالم لره په دین کی متعصب کیدل په کاردی، دتعصب څخه مطلب په دین کی پوځوالی دی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم

ایا دمکبر دپاره دامام اجازه ضروری ده؟ سوال: (۲۵۴۰) دجُمعی یا داخترنو په لمانځه کی دامام داجازی څخه بغیر دخپل طرف څخه په رکوع اوسجده کی په زوره تکبیر ویل دپاره ددی چی نورو لمونځ گزارو ته سهولت وی جائز دی اوکه نه؟ یوعالم ویل چی دامام داجازی څخه بغیر په تکبیر ویلو سره دمکبر لمونځ نه کیږی، داصحیح ده اوکه غلطه؟ **جواب:** دلمانځه گزارو دسهولت او داطلاع په وجهی سره تکبیر په زوره ویل درست دی، دامام داجازی ضرورت نسته، دیوعالم داخبره چی دامام داجازی بغیر تکبیر په زوره ویل مقتدی لره جائز نه دی اودهغه لمونځ په دی سره فاسدیږی الخ داغلطه ده. فقط

دکمی قصبی مردم شماری چی پنځه ویشته سوه وی په هغه کی جُمعه جائز ده؟ سوال: (۲۵۴۱) دیوځای ابادی دغدر دزمانی څخه مخکی اته نه زره وه اویو صوبه دارهم پکښی اوسیدی او تحصیل هم وو، دغدر څخه وروسته تحصیل هم موقوف سو، او کرار کرار دزمانی دحوادثو په وجه پنځه ویشته سوه خلک پاته سویدی اومعمولی ضروری شیان اوس هم پیدا کیږی، اویوولس جوماتونه هلته موجود دی اوپه هفته کی یوه ورځ بازار هم لگیږی اوجامع جومات اوس تیاریږی، په دی صورت کی به هلته جُمعه کیږی اوکه نه؟

جواب: دکمی علاقی ذکرچی په سوال کی سوی دی په هغه کی جُمعه واجب الاداء کیږی، هلته جمع اداء کول په کاردی ولی په حقیقت کی دغه ابادی قصبه ده که څه هم دزمانی دحوادثو په وجه اوس آبادی کمه سویده دقریه کبیره برابر اوس هم هلته ابادی موجوده ده، په شامی کی دی چی په قصباتو اوقریه کبیره کی عند الحنفیه جُمعه اداء کیږی، بناءً علیه په دغه ابادی کی جُمعه کول پکاردی (۱). فقط

دجُمعی وخت: سوال: (۲۴۲) په درمختار کی منقول دی چی دجُمعی په وخت باندی چاته اگاهی نسته، دعلماء اتفاق پردی خبره باندی سوی دی چی دماپښین په وخت کی دي دجُمعی لمونځ اداسی نو دجُمعی دلمانځه وخت کم دی؟

جواب: ددرمختار عبارت دادی چی (وجمعه کظهر اصلاً واستحباً) ددی حاصل دادی چی دجُمعی وخت هم هغه دی کم چی دماپښین وخت دی، سائل چی دالیکلی دی چی

(۱). وتقع (الجمعة) فرضاً فی القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

پہ (۱) درمختار کی بی لیکلی دی چی دجُمعی دلمانخہ پہ وخت باندی چاتہ اگاہی نستہ الخ، دا بالکل غلطہ دہ، پہ درمختار کی ہیخ چیری ہم داسی نستہ.

جُمعہ چیری جائزہ؟ سوال: (۲۵۴۳) لس پنخہ کسان یوخی سول اوپہ لس دولس میلہ فاصلہ باندی دخی کار دیارہ ولاہل او پہ دی دوران کی دجُمعی ورخ راغلہ نو ہلتہ دوی لہ دجُمعی لمونخ کول پہ کاردی اوکہ نہ؟ بینوا توجروا

جواب: دجُمعی دلمانخہ دجوب اوداداء دیارہ مصر یافناء دمصر شرط دی، یعنی پہ بنار یاولسوالی۔ یالوی کلی کی جُمعہ کیدی سی پہ کوچنی کلی اوخنگل کی چیری چی خہ ابادی نہ وی جُمعہ نہ کیری البتہ کہ خنگل دبنار یا دولسوالی۔ سرہ نژدی وی چی ہغہ د مصر پہ فناء کی داخل وی نوپہ ہغہ کی جُمعہ کیدی سی (۲). فقط

دجُمعی خخہ وروستہ خو رکعاتہ سنت دی؟ اوپہ کم ترتیب سرہ دی؟ سوال: (۲۵۴۴) دجُمعی پہ لمانخہ کی دفرضو خخہ وروستہ بہ خلور رکعاتہ سنت کوی اوکہ شپر رکعاتہ؟ کہ شپر کوی، نومخکی بہ دوی کوی اوکہ خلور؟

جواب: شپر نہ دی، خلور مخکی اودوہ وروستہ. (۳) فقط

پہ کلی کی دجُمعی پہ لمونخ کولو سرہ مابینین دذمی خخہ نہ ساقطیری؟ سوال: (۲۵۴۵) کہ چیری یو سری پہ کلی کی دجُمعی لمونخ اداء کپی نو دہغہ دذمی خخہ بہ دماپنین لمونخ ساقط سی اوکہ نہ؟ اوداسی کوونکی بہ گنہگاروی اوکہ نہ؟

جواب: پہ کوچنی کلی کی دجُمعی لمونخ پہ اداء کولو سرہ مابینین نہ ساقطیری اوداسی کول بی پہ درمختار کی مکروہ تحریمی لیکلی دی (۴). فقط

دابادی پہ زیاتوالی کی دتولو قومونو اعتبار دی؟ سوال: (۲۵۴۶) د: (سرسولی) کلی د بنار

(۱). والثالث وقت الظهر فتبطل الجمعة بخروجه مطلقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۷). ظفیر

(۲). ويشترط لصحتها المصرا الخ او فناء (درمختار ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷) وتقع (الجمعة) فرضا في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الخ وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب (ردالمحتار ص ۷۴۸ باب الجمعة، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۳). وسن مؤكداً اربع قبل الظهر واربع قبل الجمعة واربع بتسليمية (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب النوافل ج ۱ ص ۲۲۰) وذكر في الاصل واربع قبل الجمعة واربع بعدها ﴿وذكر الطحاوي عن ابي يوسف انه قال يصلي بعدها ستاً﴾ ينبغي ان يصلي اربعاً ثم ركعتين (بدائع الصنائع ج ۱ ص ۲۸۵). ظفیر

(۴). وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز (الجمعة) في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب ﴿لا ترى ان في الجواهر لو صلوا في القرى الصغيرة لزمهم الظهر﴾ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸) وفي القنية صلاة العيد في القرى تكره تحريماً لانه اشتغال بما لا يصح (درمختار) قوله صلاة العيد ومثله الجمعة (ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷). ظفیر

ڇڻه اولس ميله ليري دي، اودمسلمانانو مردم شماری دسڀيو اوبڻڻو دري سوه ده، په دغه کلي کي جومات هم سته، دځمعي اواخترونو لمونځ دهميشه راهيسي کيږي، سرکاري سکول اوداکخانه هم سته په هفته کي دوه بازاره لگيږي لس شل دوکانونه هم سته، اونور دوولس ۱۲ کلي ددي کلي سره متعلق دي دکم مردم شماری چي دري زره (۳۰۰۰) ده اودهرقوم دخاص کلي مردم شماری پنځلس سوه (۱۵۰۰۰) ده، نودلته ځمعه درست ده اوکله نه؟

جواب: دکلي په غتوالي اوکوچنيوالي کي دټولو قومونو دمردم شماری اعتبار کيږي، دکم کلي مردم شماری چي دټولو قومونو په اعتبار سره ډيره ده نوهغه غټ کلي دي ځمعه پکښي واجب الاداء کيږي څنگه چي په شامي کي ددي تصريح ده نوکه چيري دغه کلي لوي شمارل کيږي نودفقهاؤ کرامو دتصريح مطابق په هغه کي دځمعي اواخترونو لمونځ درست (۱) دي. فقط.

دديو زرو څخه په زياته ابادي کي ځمعه درست ده: سوال: (۲۵۴۷) کلي سليم پور متصل دکلي سهنسپور سره، قريب يوميل ده، په کم کي چي ځمعه واجبه ده. اودهغه سره متصل يوه قلعه ده چي ددواړو کليو ترمينځه باغ دي اوپنځه وخته داډان اواز راځي او ددواړو ځايونو مردم شماری څلور نيم زره ده، دسليم پور مردم شماری دوه زره دري سوه ده، او دقلعي ابادي دوه زره دوه سوه (۲۲۰۰) ده، په سليم پورکي دغدر څخه مخکي تحصيل وو، اومردم شماری يي هم اوو زروته نژدي وه، ليکن دحوادثو او دانقلاب په وجه سره ابادي کمه سويده، بياهم هرقسم ضروريات پيدا کيږي، لهذا ځمعه اواخترونه پکښي واجبيږي اوکله نه؟

جواب: سليم پور اوس هم قريه کبيره ده اوپه قريه کبيره کي ځمعه واجب الاداء کيږي، کما صرح به الشامي، نوپه سليم پور کي ځمعه کول پکاردی اوهمدغه شان په قلعه کي هم ځمعه کيدی سي. فقط

دديارلس سوو په ابادي کي چي بازار وي نوځمعه پکښي جائزه ده: سوال: (۲۵۴۸) زماچي اوس په کم ځای کي وظيفه لگيدلي ده، هغه مخکي څه کلي اوبڼارنه وو، دريل دستيشن په وجه دلته گودام دي، اوددري طرفونو ريل گاډي دلته ځي راځي، دشلو دوه ويشتو کالو راهيسي ستيشن ته مخامخ دلاهور اوبيښور پرسړک باندی دوکانونه ابادسوي وه، بيادلته داسي منډي جوړه سوه چي ليري ليري ځايوته دي ځای څخه دسوداگري مال لکه

(۱). وتقع فرضاً في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الخ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفير

غوی، وریجی، غنم وغیرہ خئی، اوس پہ دی خای کی کورونہ ٲول پاخہ سوی دی او آبادی یی ہم دیارلس سوه سوه هرقسم ضروریات دلته پیدا کیدی سی، اوتھانہ او سرکاری سکول ہم پکبسی موجوددی، اوابادی ورخ پہ ورخ زیاتیری، پہ جمعه کی پنخہ ویشٲ دیرش سړی جمع کیری نودلته جمعه کول پہ کاردی اوکھ نه؟

دآبادی خخه لړ لیری په کورکی جماعت کیدی سی اوکھ نه؟ سوال: (۲۵۴۹) اوکم خلگ چی ددغه جومات خخه په زیاته فاصله باندی اوسیری مثلا ۴۰۰ گزه یا ۵۰۰ گزه چی داډان اواز هلته نه سی رسیدی که چیری هغوی دجومات خای په کورکی مخصوص کړی، اوشپړ اوه کسان په جماعت سره لمونځ کوی نوایا دکور دغه مخصوص خای به دجومات حکم ولری اوکھ څنگه؟

جواب: ۱۱: دکمی علاقې ذکر چی په سوال کی دی، په هغه کی جمعه واجب اوداء کیری نوهلته جمعه کول په کاردی. (۱)

۲۱: دکوردغه مخصوص خای به دجومات حکم نلری (۲) لیکن که چیری هلته په جماعت سره لمونځ وسی، نودجماعت ثواب به ورته حاصل سی. فقط

مخکی ښاروو اوس یی دوه نیم زره یونیم زر آبادی ده ایاجمعه پکبسی جائزده؟ سوال: (۲۵۵۰) کم خای چی مخکی ښار و او اوس آبادی کمه سوه یونیم زر یا دوه زره خلگ پاته سوه په هغه کی جمعه جائزده اوکھ نه؟ که جائزوی نو دموجوده حالت په لحاظ سره اوکھ دپخوانی حالت په اعتبار سره؟

جواب: په کم لوی کلی کی چی بازارونه وی هغه دولسوالی په شان وی او دمصریت ښانې په هغه کی پیدا کیری، نوکمه علاقه چی مخکی ښار وی او اوس په هغه کی دوه نیم زره یونیم زر کسان پاته سوی وی اوبازار اودکانونه وغیره پکبسی وی نویه هغه کی جمعه واجب ده، هغه په حقیقت کی مصردی په هغه کی دجمعی په کیدلو کی څه تردد نه معلومیری او دلوی کلی علامه داوی چی هغه دولسوالی په شان معلومیری (۳).

دجمعی خطبه فرض ده که سنت: سوال: (۲۵۵۱) دجمعی خطبه فرض ده اوکھ سنت؟
دخطبی په وخت کی څه قسم ذکر جائز دی او که نه؟ سوال: (۲۵۵۲) دخطبی په وخت

(۱). وتقع فرضا فی القصبات والقرى الكبيرة التى فیها اسواق الخ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

(۲). ولا یکره ما ذکر فوق بیت جعل فیہ مسجد بل ولا فی فیہ لانه لیس بمسجد شرعا (الدرالمختار علی هامش رد المحتار، مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۷). ظفیر

(۳). وتقع فرضا فی القصبات والقرى الكبيرة التى فیها اسواق الخ (ردالمحتار ص ۷۴۸ ج ۱ ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظ

کی خہ قسم ذکر جائز دی اوکے خاموش اوسیدل پہ کاردی؟

دجمعی خہ مخکی سنت یی دخطبی خہ مخکی ونه کری سول اوس خہ وکری: سوال:

(۲۵۵۳) دجمعی دلمونخ خہ مخکی چی کم خلور رکعاته سنت دی هغه پاته سول او دجمعی دلمانخه خطبه شروع سوه نودغه خلور رکعاته به کم وخت کوی؟

جواب: ۱۱: په خطبه کی فرض (۱) مطلق ذکر دی، تردی پوری چی که چیری په قدر د الحمد لله، یاسبحان الله یی وویل، نوفرص خطبه به اداء سی، لیکن سنت دادی چی دوی خطبی دی وی، کذا فی الدر المختار وغیره وکفت تحمیدة اوتهليلة اوتسبیحة للخطبة المفروضة مع الکراهة الخ ویسن خطبتان الخ (۲).

۲۱: چی خطبه ویل کیږی نوپه خاموشی سره یی اوریدل پکاردی هیخ قسم ذکر اوتسبیح اولمونخ وغیره دغه وخت نه دی پکار، هکذا فی کتب الفقه (۳).

۳۱: دخطبی شروع کیدلو خه وروسته دي سنت نه کوی دجمعی دلمانخه خه دې وروسته وکری، او ددوهمی خطبی په وخت کی دي هم نه کوی.

دبنار خه په یومیل فاصله کی یوه احاطه ده په هغه کی جمعه جائزه اوکه نه؟ سوال:

(۲۵۵۴) یوه احاطه دولس میله ده اودهغه خه په یومیل فاصله کی بنار اباد دی، نوپه دغه احاطه کی جمعه درسته ده اوکه نه؟

جواب: که چیری دغه احاطه دبنار په فناء کی شمارل کیږی نودلته جمعه صحیح ده (۴). فقط

دبنګال صوبی په کلیو کی جمعه جائزه اوکه نه؟ سوال: (۲۵۵۵) ماقولکم رحمکم الله په

دی مسئله کی چی په کلیو دصوبه بنگال کی جم غفیر دجمعی لمونخ پکبنی اداء کری، صرف په دی وجه سره چی دتیری سوی زمانی دورخو خه هرخاص اوعام دجمعی

(۱). خطبه دجمعی داداء دصحیح کیدلو دپاره شرط ده (یشترط لصحتها سبعة اشياء الاول المصر الخ والرابع الخطيب فيه الدر المختار باب الجمعة. ط. س. ج. ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۸، ط. س. ج. ۲ ص ۱۴۸). ظفیر

(۳). اذا خرج الامام من الحجرة ان كان والا فقيامه للصعود فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (درمختار) قوله فلا صلاة شمل السنة وتحية المسجد ﴿ قوله لا كلام اي من جنس كلام الناس اما التسبيح ونحوه فلا يكره وهو الاصح كما في النهاية والعناية وذكر الزيلعي ان الاحوط الانصات ومحل الخلاف قبل الشروع اما بعده فالكلام مكروه تحريما باقسامه كما في البدائع وقال البقالي في مختصره واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهرا فان فعلوا ذلك اثموا وقيل اساءوا، ولا اثم عليهم والصحيح هو الاول وعليه الفتوى (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج. ۲ ص ۱۵۸). ظفیر

(۴). ويشترط لصحتها المصر او فناءه. (درمختار باب الجمعة ط. س. ج. ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

دلمانحہ دپارہ پہ دغه رکم کلی کی داداء کولو دپارہ راتلل، اویوہ دلہ دعلماء احناف ددغه کلی وایی چی دحضرت امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ پہ نزد کہ خہ ہم پہ دے کی دجُمعی لمونخ روانہ دی، لیکن پہ دی مسئلہ کی پہ تقلید دامام شافعی رحمہ اللہ پہ قریہ کی دجُمعی لمونخ کوو، نوددوی قول خنگہ دی؟ اودجُمعی لمونخ دهرخاص اوام او دعلماء دموصوفی دلی اداء کیری اوکہ نہ؟ دحنفیہ وو دمسلک (مطابق) جواب مدلل تحریر وفرمایاست؟

جواب: جُمعہ دحنفیہ وو پہ اتفاق سرہ خاص پہ مصر پوری دہ اوپہ قریہ کی جائز نہ دہ، کذا فی الہدایہ صلوۃ الجمعة لاتصح الا فی مصر جامع اومصلی المصر ولا تجوز فی القری (۱)، اودحضرت امام ابوحنیفہ رحمہ اللہ خخہ دمصر پہ بارہ کی دامنقول دی چی بازار اوکوخی اوحاکم چی دحدودو نافذ کوونکی ولری۔ کذا فی المواہب للطرابلسی چونکی دکفارو تسلط غالب سو اوداسلام حاکم مفقود دی، نوموجودوالی دشرط دحاکم چی نافذ کوونکی وی مفقود سو، نوکہ چیری مذکورہ قریہ مسئلہ عنہا بازار اوکوخی لری نوپہ موجب دروایت مذکورہ جُمعہ اواخترونہ هلته سرہ دوجود دشرائطو بلاشبہ قائم کیدلی سی، لما فی الشمنی فلا یؤدی فی مفازة لما روى البیهقی فی المعرفة وعبد الرزاق وابن ابی شیبہ فی مصنفیہما عن علی انه قال لا جمعة ولا تشریق ولا صلوۃ الفطر ولا اضحی الا فی مصر جامع او لمدينة ولانه کان لمدينة النبی صلی اللہ علیہ وسلم فی کثیرہ ولم ينقل عنه صلی اللہ علیہ وسلم انه امر باقامة الجمعة فیها۔ انتہی اوظاہرہ دہ چی ہغہ کسان چی دجُمعی لمونخ پہ کلیو یاباندو کی پہ تقلید دامام شافعی رحمہ اللہ اداء کوی، او پہ پنخہ وختہ لمانحہ او دتعداد پہ شرائطو اوپہ نورو مسائلو کی دامام شافعی رحمہ اللہ پہ مسلک باندی عمل نہ کوی دغه تہ تلفیق وایی، اودفقہاؤ کرامو پہ نزد باندی تلفیق باطل دی نو قول دبعضو علماء احناف پہ بارہ دجواز دلمانحہ دجُمعی کی پہ تقلید دامام شافعی رحمہ اللہ باندی ہیخکلہ صحیح اودرست نہ دی اودجُمعی لمونخ ددغو پہ نزد دحنفیہ و نہ صحیح کیری اونہ پہ نزد دشافعیہ و۔ نو دماپنین دلمانحہ دپربینوولو گناہ اوقیام دجُمعی پہ صورتہ دعدم جواز کی دجُمعی پردوی باندی لازمیری۔ فقط، واللہ تعالی اعلم۔

پہ بنگال کی چیری چی ابادیانی پیدا سوی دی جُمعہ جائز نہ دہ: سوال: (۲۵۵۶) دبنگال پہ ملک کی بعضی مواضع متصل واقع دی اودپخوانی وخت خخہ راپہ دیخوا پہ ہغہ مواضعو کی جُمعہ نہ کیدلہ، اوس بعضی ملایان دبنگال وایی چی پہ دی دیار کی بیشکہ جُمعہ جائزہ، خلگ دفتویٰ منتظر دی؟

(۱). ہدایہ باب صلوۃ الجمعة ج ۱ ص ۱۵۰۔ ظفیر

جواب: پہ کوچنی کلی کی عند الاحناف جُمعہ واجبہ نہ دہ اونہ اداء کیڑی، کما فی الدر المختار المعروف بالشامی و فیما ذکرنا اشارۃ الی انہ لا تجوز فی الصغیرۃ التی لیس فیہا قاض ومنبر وخطیب کما فی المضممرات والظاہر انہ ارید بہ کراہۃ النفل بالجماعۃ الا تزی ان فی الجواہر لو صلوا فی القری لزمہم اداء الظهر (۱) الخ ص ۵۳۷ و فی باب العیدین من الدرالمختار: و فی القنیۃ صلوة العید فی القری تکرہ تحریمًا ای لانہ اشتغال بما لا یصح لان المصر شرطًا لصحۃ ﴿ثم قال فی الشامی: قوله صلوة العید ومثله الجمعة﴾ (۲) ددی روایاتو خخہ معلومہ سوہ چی پہ قریہ صغیرہ کی جُمعہ صحیح نہ دہ، او دماپنشین اداء لازمہ دہ اود جُمعی اداء کول پہ قریہ کی مکروہ تحریمی دہ او پہ دیہاتو یاقریو دبنگال کی لکہ خنکہ چی دہغوی حال معلوم سوی دی کوچنی قریہ دہ، پہ ہیخ و جہی سرہ جُمعہ پہ ہغہ کی صحیح نہ دہ۔ فقط

دواړو خطبو پہ مینځ کی پہ لاس پورته کولو سرہ دعا غوښتل څنګه دی؟ سوال: (۲۵۵۷)

دواړو خطبو ترمینځ پہ لاسونو پورته کولو سرہ ددعاء غوښتل درست دی او کہ نہ؟
جواب: دواړو خطبو پہ مینځ کی کہ دعا غواړی نوپہ زړہ کی دی وغواړی، پہ ژبی سرہ او پہ لاسونو پورته کولو سرہ دعا غوښتل پہ دغہ حالت کی درست نہ دی (۳)۔

دخطبی څخہ مخکی دوعظ ویل څنګه دی؟ سوال: (۲۵۵۸) یومولوی صاحب دجُمعی

دلمانځہ څخہ مخکی د سنت د اداء کولو پہ وخت کی وعظ کوی، چی دہغہ سرہ د سنت کولو والاو تہ تکلیف وی، نوپہ داسی حالت کی سنت اداء کړو او کہ نہ وعظ واوړو؟

جواب: پہ داسی وخت کی چی دلمانځہ گزارو پہ لمانځہ کی خلل واقع کیڑی اوبعض د سنتو څخہ پاتہ سی، وعظ کول نہ دی پہ کار۔ ځکہ چی فقہاء داتصریح فرمایي چی کہ چیری ذکر بالجہر یا پہ تلاوت دقرآن کریم پہ جہر سرہ دلمانځہ گزارو پہ لمانځہ کی څہ خلل واقع کیڑی نو دغہ شان ذکر اللہ وغیرہ کول نہ دی پہ کار، فما ظنکم بالوعظ اول خو پہ داسی وخت کی واعظ لہ ہیخ وعظ کول نہ دی پہ کار او کہ چیری ہغہ وعظ نہ پریږدی نو د جُمعی څخہ مخکی سنت کوم چی سنت مؤکدہ دی (۴) ہغہ مہ پریږدی ضروری یی وکړی۔

(۱) شامی باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸، ظفیر

(۲) ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۷، ظفیر

(۳) واذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۷۲۷، ط.

س. ج ۲ ص ۱۵۸)، ظفیر

(۴) وسن مؤکدا اربع قبل الظهر واربع قبل الجمعة (درمختار) ولهذا كانت السنة المؤکدة قریبة من الواجب فی

لحوق الاثم ویستوجب تارکها التذلیل واللوم (ردالمحتار مطلب فی السنن النوافل ج ۱ ص ۲۳۰، ط.س. ج ۲ ص ۱۲)۔

دُجْمَعِي لِمُونُخْ فِرْضِ دِي اَوَكِه نِه؟ اَوْخَطْبِه يِي اَوِرِيدَل خُنگِه دِي؟ سوال: (۲۵۵۹) دُجْمَعِي
دوه رکعاته فرض دِي اَوَكِه نِه خُنگِه دِي؟ اَواوله اودوهمه خطبہ فرض ده اَوَكِه نِه خُنگِه؟
اَواورِيدَل يِي واجب دِي اَوَكِه نِه؟ اودخطبِي پِه وخت کي خبري کول اودلِمانخُه کول خُنگِه
دِي؟

جواب: دُجْمَعِي دوه رکعاته فرض (۱) دِي، اَوْخَطْبِه مطلقاً فرض (۲) ده، اودوي خطبِي ويل
سنت دِي، اوتوله پوره خطبہ اوريدل فرض دِي (۳)، (۴)، دخطبِي دويلو پِه وخت کي خبري
کول اولمونخْ کول درست نه دِي واذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (۵).

دوهم اذان به منبر ته مخامخ په جومات کي وي اَوَكِه دباندِي؟ سوال: (۲۵۶۰) دُجْمَعِي
دوهم اذان منبر ته تږدي په جومات کي کيدل بڼه دِي اَوَكِه نِه دجومات خخه دباندِي
دجومات پِه دروازه باندِي اودسنن ابی داود دلفظ علی باب المسجد خخه خه مراد دِي؟
جواب: دُجْمَعِي دوهم اذان منبر ته مخامخ په جومات کي مسنون (۶) دِي اوددِي تفصيل او
دابوداود شريف دحديث شريف تاويل پِه هغه رسالو کي موجود دِي کمي چي پِه دِي باره
کي شائع سويدي هغه دي وکتل سي.

دُجْمَعِي دِلِمانخُه داترتيب صحيح دِي اَوَكِه نِه؟ سوال: (۲۵۶۱) دُجْمَعِي لِمُونُخْ په دار
الحرب کي په جائز گڼلو سره بنده په دا شان سره کوي چي دخطبِي خخه مخکي څلور
رکعاته سنت، دخطبِي خخه وروسته دوه رکعاته فرض په جماعت سره اوبيا څلور رکعاته
سنت، ليکن که چيري جومات ته په داسي وخت کي شامل سم چي خطبہ شروع وي نو
خطبہ واورم اوبيا دوه رکعاته فرض دهغه پس مخکني څلور رکعاته سنت اودفرضو خخه
وروسته څلور رکعاته سنت اداء کم اوبس اياهم دغه رکع جاتږدي؟ که چيري نه وي نوولي؟
جواب: همدغه رکع يي کول په کاردِي، داصحيح دِي اَوَكِه چيري دُجْمَعِي دِلِمانخُه خخه
وروسته شپږ رکعاته سنت هم کوي نوبڼه دِي.

(۱). هي فرض عين يکفر جاحدها لثبوتها بالدليل القطعي (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱
ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۲). ظفیر

(۲). ويشترط لصحتها الخ الخطبة فيه (ايضا ج ۱ ص ۷۵۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۷، باب الجمعة). ظفیر

(۳). ويسن خطبتان بجلسة بينهما (ايضا ج ۱ ص ۸۵۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۸). ظفیر

(۴). يجب عليه ان يستمع (درمختار) حيث قال اذا الاستماع فرض كما في المحيط او واجب الخ (ردالمحتار باب
الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۹). ظفیر

(۵). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸. ظفیر

(۶). ويؤذن ثانيا بين يديه اي الخطيب الخ اذا جلس على المنبر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص
۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱، باب الجمعة). ظفیر

دمصر صحیح تعریف څه دی؟ سوال: (۲۵۲۲) دا حنافو په نزد د جمعې دواجبوالی دپاره خو مصر یقیناً شرط دی لیکن دمصر په تعریف کی عظیم اختلاف دی، لہذا ددی خبری معلومول پکار دی چی معتبر اومفتی به تعریف کم یودی، اوددی ماخذ څه دی؟ مدلل یی بیان وفرمایاست؟ دکم کلی ابادی چی دولس سوه یقینی ده او پنځه جوماتونه هم پکښی دی، اودکلی دخلگو ضروریات هم پکښی پیدا کیږی، او دهدایی دصاحب ددی تعریف بعینه مصداق دی چی، هذا وعنده انهم اذا اجتمعوا فی اکبر مساجدهم لم یسعهم، اودشرح وقایه دصاحب ددی تعریف هم ورسره انطباق دی، ولا یسع اکبر مساجده اهل مصره، ددی څخه علاوه چونکی په ذکرسوی کلی کی شریفان اهل علم اباد دی دهغوی په وجهی سره دخوا اوشا کلیو خلگ دجمعې دشرکت دپاره جمع کیږی، او لویه گڼه گڼه جوړیږی. لہذا بیان دا وفرمایاست چی په ذکر سوی کلی کی په بناء دتعریف دصاحب دهدایی اوشرح وقایی جمعه جائزه ده اوکه نه؟ دناجائزوالی په صورت کی دلیل داعراض عن التعریفین او دمفتی به قول ماخذ تحریر کړی؟ عند الله ماجور او عند الناس مشکور سئ.

جواب: دمصر دتعریف، وهو ما لا یسع اکبر مساجد اهل المکلفین بها، منقوض دی، صحیح داده چی عرفادی هغه علاقه دنبار یا دولسوالی ویل کیدلو مستحقه وی او هغه لوی کلی چی په شان دقصبی وی اودخلگو ضروریات هلته پیدا کیږی هغه هم دمصر په حکم کی داخل دی، په شامی کی دی: وتقع فرضاً فی القصبات والقری الکبیرة اللتی فیها اسواق الی ان قال وفيما ذکرنا اشارة الی انه لا تجوز فی الصغیرة اللتی لیس فیها قاض ومنبر وخطیب (۱) شامی (۱) وفي باب العیدین من الدر المختار: وفي القنیه صلوة العید فی القری تکره تحریماً ای لانه اشتغال بما لا یصح لان المصر شرط الصحة (۲) درمختار، په شامی کی دی: ومثله الجمعة. (۳) (۲) نومعلوه سوه چی په کوچنی کلی کی جمعه درسته نه ده حالانکی تعریف د: ما لا یسع اکبر مساجده الخ پرډیرو کلیو باندی صادق راځی، ددی وجه شامی ددی تعریف په ذیل کی نقل فرمایلی دی چی، قوله وما لا یسع هذا یصدق علی کثیر من القری (۳) اوپر دې تعریف باندی داهم نقض وارد سوی دی چی دحرمینو شریفینو مسجد حرام اومسجد نبوی ﷺ ددی تعریف څخه خارجیږی ځکه چی هلته ما لا یسع صادق نه راځی، بلکی په دغه جوماتونو کی ددغه ځای داوسیدونکو څخه ډیرزیات وسعت دی، کذافی شرح المنیة

(۱). رد المختار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط.س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المختار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۳). رد المختار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۵. ظفیر

الخ (۱).

حضرت قاسم العلوم رَحِمَهُ اللهُ اَوْ دَجْمَعِي مَسْئَلَه: سوال: (۲۵۲۳) حضرت مولانا محمد قاسم صاحب دقيام دصلاة جُمعه في القرى دجائزوالى محقق اومصدق دى، ارشاد فرمايى ملاحظه كرى: واگر كسى درديهى جُمعه قائم كند دست گريبانش نه زند كه اول اين شرط مصر بودن ظنى الخ، حالانكه داخبره دجمهورو خخه خلاف ده دتطبيق يى خه صورة دى؟

جواب: دحنفيانو مذهب معلوم اومعروف دى چى په كوچنى كلى كى جُمعه نه صحيح كيږي خكه چى دهغو په نزد دجمعي دپاره مصر شرط دى اوددى تحقيق اوقوى دلائل په اوثق العرى اواحسن القرى كى موجوددى، دغه كتابونه دي وكتل سى، باقى دحضرت مولانا نانوتوى دافرمال چى (دست وگريبانش نه زند الخ، په دى وجهى سره دى چى چونكى دامسئله دامامانو ترمينخه مختلف فيها ده اوپه دلائلو ظنيه و باندې بناء ده، ددى وجه دجُمعه في القرى قائموونكى سره جنگ اوجگړه اوطعن اوتشنيع مه كوى، خكه چى په فروعى اختلافاتو كى دمحققينو همدا مسلك وى چى نزاع اوجدال په دى كى مناسب نه دى.

په څلور زره ابادى كى جُمعه جائز ده: سوال: (۲۵۲۴) دكمى علاقى ابادى چى څلور زره (۴۰۰۰) وى اوديو ميل په فاصله كى ستیشن دى اودهغه په وجهى سره بازار هم قائم سويدي، تهانه اوسكول هم پكښى دى، او دبازار ابادى درى زره (۳۰۰۰) سويده، د موضع او دستیشن مجموعه ابادى اوه زره (۷۰۰۰) ده په دى صورة كى په دغه موضع كى دجمعي او داخرونو لمونځ كول كيږي او كه نه؟

جواب: په داسى بستى كى دجمعي او داخرونو لمونځ واجب دى اوداء كيږي خكه چى شامى تصريح كړيده چى په ولسوالۍ اولوى كلى كى جُمعه فرض كيږي، اودا ظاهره ده چى ذكر سوي علاقه لويه قريه ده (۲).

په كوچنى ابادى كى جُمعه جائز نه ده: سوال: (۲۵۲۵) په هندواړه كلى كى دزميندارانو دقوم ټول نوى (۹۰) كورونه دى، نوپه داسى كلى كى جُمعه رواه ده او كه نه؟

(۱). والفصل فى ذلك ان مكة والمدينة مصران تقام بهما الجمعة من زمنه ﷺ الى اليوم فكل موضع كان مثل احدهما فهو مصر حتى التعريف الذى اختاره جماعة من المتأخرين كصاحب المختار والوقاية وغيرهما وهو ما لو اجتمع اهله فى اكبر مساجده لا يسعهم فانه منقوض بهما اذ كل مسجد منهما يسع اهله وزيادة ﷺ (غنية المستملى ۵۱۱). ظفیر

(۲). وتقع فرض فى القصبات والقرى الكبيرة التى فيها اسواق الخ (شامى باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

جواب: پہ شامی کی یہی دقہستانی خُخہ راوپی دی چي: وتقع فرضاً فی القصبات والقری الكبيرة فیها اسواق، الی ان قال: وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز فی الصغيرة التي فیها ليس قاض ومنبر وخطيب (۱) الخ ددی عبارت خُخہ معلومه سوه چي په ذکر سوی کلی کی چي پکبنی نوی ۹۰ کورونه دی جُمعه نه اداء کیري، حُکمه چي دا کوچنی کلی دی، نه قریه کبیره ده اونه ولسوالی ده، هذا ما علیه المحققون.

په لویه ولسوالی کی جُمعه جائز ده: سوال: (۲۵۲۲) په هزاره ضلع کی شنکیاری نومی یو حای دی، چي په هغه کی خلور جوماتونه دی اوبازارونه دی، تقریباً اتیا دوکانونه دی او تهاڼه، ډاکخانه، معمولی محکمی هم پکبنی سته، دلویو لویو حاکمانو دتم کیدو حای دی اودلته دجُمعی لمونځ اداء کیري، یوصاحب په ذکر سوی موضع کی دلمانځه اداء کولو خُخه مانع دی، نویه داسی قریه کی دجُمعی دلمونځ اداء کولو خُخه حکم دی؟

جواب: فقهاؤ تصریح فرمایلی ده چي په قصباتو اوپه لوی کلی کی دجُمعی لمونځ فرض دی اوداء کیري، اوداتصریح یی هم فرمایلی ده چي په کوچنی کلی کی داخنافو عالمانو په اتفاق سره جُمعه نه کیري بلکی په کلی کی جُمعه کول گویا نفل لمونځ په جماعت کثیره سره په دعوت ورکولو سره اداء کول دی، کم چي په اتفاق دفقهاؤ سره مکروه دی اودکلی کوچنی والی یا لوی والی په مشاهدی سره، او دابادی په ډیروالی اوکموالی سره معلومیري، په کم کلی چي دری خلور زره بنی آدم ابادوی ظاهراً هغه لوی کلی دقصبی په حکم کی کیدی سی، اوچي ددی خُخه ابادی کمه وی، نوهغه ته به کوچنی کلی ویل کیري، په شامی کی دقہستانی خُخه منقول دی، وتقع فرضاً فی القصبات والقری الكبيرة التي فیها اسواق الی ان قال، وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز فی الصغيرة التي ليس فیها قاض ومنبر وخطيب الخ، شامی باب الجمعة، (۲) وفي باب العیدین من الدر المختار صلاة العید فی القری تکره تحریماً ای لانه اشتغال بما لا یصح، قال فی الشامی قوله صلاة العید ومثله الجمعة (۳).

دجامع جومات پر حای دمحلې په جومات کی جُمعه کول څنګه دی؟ سوال: (۲۵۲۷) بعض

خلګ جامع جومات پریردی اودمحلې په جومات کی جُمعه کوی، ددی خُخه حکم دی؟

جواب: په یونبار کی په ډیرو حایونو کی هم دصحيح مذهب موافق جُمعه صحيح ده، (۴)

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۴). وتؤدی (الجمعة) فی مصر واحد بمواضع كثيرة مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتوی (الدرالمختار) لان جواز =

کذا فی الدر المختار وغیره ، لیکن بی دوجہی جامع مجسد پرینبوول بنہ نہ دی، البتہ کہ چیری دثہ (شر) فتنی وغیرہ اندیبنہ وی، نوخیردی، کنہی حتی الوسع جُمعہ پہ یوخی جامع جومات کی کول بنہ دی اودلوی ثواب موجب دہ.

پہ کلی کی دجُمعی کولو سرہ بہ دماپنین لمونخ دذمی خخہ ساقط سی اوکہ نہ؟ سوال:

(۲۵۲۸) پہ کلی کی دحنفیانو پہ نزد جُمعہ جائز دہ اوکہ نہ؟ اوپہ کلی کی بہ دماپنین لمونخ پہ جُمعی کولو سرہ ساقط سی اوکہ نہ؟

جواب: قال فی الدر المختار وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب الخ والظاهر انه اريد به الكراهة لكراهة النفل بالجماعة الا ترى ان في الجواهر لو صلوا في القرى لزمهم اداء الظهر الخ، شامی ص ۵۳۷، باب الجمعة، وفي باب العيدين من الدر المختار وفي القنية صلوة العيد في القرى تكره تحريما اي لانه اشتغال بما لا يصح لان المصر شرط لصحة قوله صلوة العيد ومثله الجمعة الخ (۱) شامی، ددی عبارتونو خخہ واضحه سوه چی پہ کوچنی کلی کی جُمعہ صحیح نہ دہ، اونہ اداء کیڑی اوکہ چیری یی وکری نو دماپنین لمونخ بہ ساقط نسی.

پہ دوه نیم زره ابادی کی جُمعہ جائزہ اوکہ نہ؟ سوال: (۲۵۲۹) پہ راکھیرہ نومی خای کی دمسلمانانو ابادی دوه نیم زره (۲۵۰۰) دہ خلور پکبنی جوماتونہ دی اودرخت (کپڑی) خرخونکو او دعطارانو ډیر دوکانونہ دی، اودهمیشہ راهیسی جُمعہ کیڑی، نویہ دی کلی کی جُمعہ جائزہ اوکہ نہ؟

جواب: پہ ظاہرہ داغت کلی دی اوپہ لوی کلی کی داحنافو پہ نزد جُمعہ واجبہ دہ اوداء کیڑی، کما فی الشامی، وتقع فرضا في القصبات والقرى الكبيرة الخ، (۲)

دبازار پہ شاوخوا مستقل کلی کی جُمعہ جائزہ اوکہ نہ؟ سوال: (۲۵۷۰) چھوتا نومی خای دکمتول دبازار سرہ واقع دی او دبازار ابادی یی ددری خلورو زرو خخہ کمہ نہ دہ، دضرورت تمام شیان پکبنی پیدا کیڑی، ایاذکر سوی خای دمصر فناء گرخول کیدی سی اوکہ نہ دقرب اوجوار مسلمانان هلته ولاړ سی جُمعہ اداء کړی اوکہ نہ پہ خپل خپل خای کی یی وکری؟ او اهل قریہ پہ خپل موضع کی جُمعہ قائمولی سی اوکہ نہ؟

جواب: کله چی دغه خای پہ مستقل نوم سرہ مشهورہ دی اودبنار داغراضو دپارہ نہ دی،

= التعدد وان كان ارجح واقوى دليلا لكن فيه شبهة قوية لانه خلافه مروية عن ابي حنيفة رحمہ اللہ ايضا واختاره الطحاوي رحمہ اللہ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۱). ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

نودا دمصر فناء نه ده: فالقول بالتحديد بمسافة يخالف التعريف المتفق على ما صدق عليه بانه المعد لمصالح المصر فقد نصّ الائمة على ان الفناء ما اعدّ لدفن الموتى ولحوائج المصر بركض الخيل والدواب وجمع العساكر والخروج للرعى وغير ذلك (رد المحتار). (۱)

په قرب اوجوار کی چی کم کوچنی کلی دی دهغه حای اوسیدونکی دی په خپلو خپلو کلیو کی دماپنښین لمونځ کوی، هلته جُمعہ کول درست نه دی (۲)، البته که ښار ته ولاړ سی نوهلته دي جُمعہ کوی (۳).

ایا کلیوالو لره دجُمعې دپاره ښار ته راتلل ضروری دی؟ سوال: (۲۵۷۱) دکلیوالو دپاره دجُمعې دپاره ښار ته راتلل ضروری دی اوکه نه؟ اوکه چیری رانه سی نوگنهار به وی اوکه نه؟

جواب: دښار دقرب اوجوار کلیوالو دپاره دجُمعې دپاره ښارته راتلل ضروری نه دی، او په نه راتللو سره به هغوی نه گنهاریږی. فقط

ددی عبارتونو څه مطلب دی؟ سوال: (۲۵۷۲) (اختلفوا فی تفسیر المصر: قال فی النهایه: اختلفوا فيه فعن ابی حنیفه رضی اللہ عنہ وهو ما یجتمع فيه مرافق اهله) ددی عبارت څه مطلب دی؟ (وعن ابی حنیفه رضی اللہ عنہ هو بلدة كبيرة فيها سكك واسواق ولهارساتيق) ددی عبارتونو مطلب تحریر وفرمایاست.

جواب: کم مختلف عبارتونه چی دمصر په تعریف کی وارد دی حال دهغوی یودی، هغه داچی مصر لوی ښار ته ویل کیږی په کم کی چی دوکانونه اوبازارونه وی اوضروریات پکښی پیدا کیږی، وغیره

په کوچنی علاقه کی دیومصلحت په وجه سره هم جُمعہ جائز نه ده: سوال: (۲۵۷۳) په یوه علاقه کی خلگ دجُمعې شوق لری لیکن دامام اعظم رضی اللہ عنہ دمسلک په وجه سره د

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۹. ظفیر

(۲). وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر الخ الا ترى ان في الجواهر لو صلوا في القرى لزمهم اداء الظهر (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۷ - ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸) وفي الخانية المقيم في موضع من اطراف مصر ان كان بينه وبين عمران المصر فرجة من مزارع لا جمعة عليه وان بلغه النداء (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۳). ظفیر

(۳). وشرط لافتراضها (اي الجمعة) اقامة بمصر (درمختار) (قوله اقامة) خرج به المسافر وقوله بمصر اخرج الإقامة في غيره الا ما استثنى بقوله فان كان يسمع النداء الخ ثم ظاهر رواية اصحابنا لا تجب الا على من يسكن مصر او ما يتصل به فلا تجب على اهل السواد ولو قريبا وهذا اصح ما قيل فيه (رد المحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۳). ظفیر

ماپنڀين لمونځ دنورو ورځو په شان فرض عين گڼي، اود جماعت سره يې اداء کوي، اوس تردد دادی چې په اتمه ورځ خو د جمعې په خيال سره جمعه کيږي اود مسائل وغيره و څخه مستفيض کيږي، اياکه چيري دا خبره اود دين مفاد په نظر کې ونيول سي، اوجمعه اداء کړي نو ماپنڀين به د ذمي څخه ساقط سي، ددی ځای ابادی څلور سوه ده اوددی سره متصل بل کلی دی دکم ابادی چې دوه زره ده.

جواب: احنافو لره دامام ابوحنيفه رحمته الله تقليد کول په کاردی دخپل امام د مذهب موافق په کوچنی کلی کې جمعه کول نه دی په کار، د ماپنڀين لمونځ په جماعت سره اداء کول په کاردی، اوپه کم کلی کې چې څلور سوه بنی آدم ابادوی، هغه کوچنی کلی دی اوبل کم کلی چې دهغه نژدی دی اوپه هغه کې دوه زره کسان اباددی دهغه په وجهی سره به هغه کوچنی کلی غټ نه حسابيږي. په شامي اولنی جلد باب الجمعة کې دی، وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب كما في المضمرات الخ (۱)، ردالمحتار شامي جلد اول ص ۵۳۷.

دمصر مفتی به تعريف څه دی اوپه هندوستان کې جمعه جائز ده اوکه نه؟ سوال: (۲۵۷۴)
د جمعې اوداخترنو لمونځ په کلی کې جائز دی اوکه نه؟ اود مصر کم تعريف مفتی به دی، اود مسلمان قاضي يادوالی د شرط متعلق څه فتویٰ ده، اود هندوستان په ښارونو کې جمعه واجب ده اوکه نه؟ په کمه علاقه کې چې اته زره کورونه دی هغه کلی دی اوکه ښار؟ په تقدير د جواز د جمعې د احتياط الظهر ضرورت سته اوکه نه؟

جواب: که چيري کلی لوی وی په شان د قصبی اوپه هغه کې بازار اودوکانونه وی نوپه هغه کې عند الاحناف د جمعې اوداخترنو لمونځ درست دی اوفرض دی، اوکه چيري کوچنی وی نوپه هغه کې د جمعې اوداخترنو لمونځ درست نه دی، کما فی الشامي، باب الجمعة وتقع فرضا في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انها لا تجوز في الصغيرة الخ.

اود مصر په تعريف کې اختلاف دی کم چې د فقهي په کتابونو کې مذکور دی، ددی فيصله هم د شامي په ذکر سوي عبارت سره سويده، چې ولسوالی اولوی کلی شرعا مصر دی، او کوچنی کلی مصر نه دی، دمصر په باره کې زیات تفصیل د فقهي په کتابونو کې وگوري، اوپه شامي کې داتصريح ده، چې په کمو ملکونو کې دکافرانو تسلط دی په هغه کې جمعه صحیح ده، اودامام المسلمین نیستوالی د جمعې د عدم جواز باعث نه دی

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ مطبوعه در سعادت، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

بلکی مسلمانان دي خپل امام مقرر کړي او په هغه پسي دي لمونځ وکړي. کذا فی الشامي (۱). او په هغه علاقه کی چی اته زره کورونه دی، یا او اته زره بنی آدم پکښی ابادوی هغه ولسوالی اوباردي او هلته بیشکه د جُمعی لمونځ کیږی، د احتیاط الظهر ضرورت نسته.

(دمصر کم تعریف چی په شرح الوقایه وغیره کی نقل سویدی: وانهم اذا اجتمعوا فی اکبر مساجدهم لم یسمعهم، (۲) یا (ما لایسع فی اکبر الخ هذا یصدق علی کثیر من القرى (۳)، یعنی که چیری د تعریف صحیح ومنل سی نو په ډیرو کوچنیو کلو باندی به هم د تعریف صادق راسی، حالانکی په هغه کی جُمعه درسته نه ده، بیا داویل سویدی چی ددی تعریف په بنیاد باندی د حرمینو شریفینو مسجد حرام اومسجد نبوی ﷺ ددی تعریف څخه خارج کیږی، ځکه چی هلته، ما لایسع، (په کم کی چی ټول ښار ځائیډی نه سی) نه صادق کیږی، ددی وجه چی په دغه جوماتونو کی دهغه ځای داوسیدونکو څخه زیات گنجائش دی څنگه چی په شرح منیه کی دی، حتی التعریف الذی اختاره جماعة من المتأخرین کصاحب المختار والوقایة وغیرهما وهو ما لو اجتمع اهله فی اکبر مساجده لا یسمعهم فانه منقوض بهما اذ مسجد کل منهما یسع اهله و زیادة. غنية المستملی ص ۵۱۱. ددی وجه څخه دمتاخرینو تعریف (۴) ته صحیح نسی ویل کیدی، تعریف باید داسی جامع وی چی په هر ډول سره درست پاته سی. ظفیر

دکم کلی ابادی چی دولس سوه ده په هغه کی جُمعه جائز ده او که نه؟ سوال: (۲۵۷۵) دلته سمریا نومی یو ځای دی چی ابادی یی تقریباً دولس سوه ده، په هغه کی مسلمانان دولس سوه نه دی بلکی ټول مسلمانان به اته نه سوه وی، اودلته نه بازار سته اونه ډاکخانه، او نه کچهري (عدالت) بلکی هروخت هر قسم ضرورتونه هم دلته پوره کیدی نسی، البته شپږ اووه معمولی دوکانونه وی، یو دوکان دکپړی دی په هغه کی محض څه معمولی کپړه مارکین اوململ وغیره پیدا کیږی په دغه دوکان کی مال تقریباً د پنځوسو ۵۰

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). ایضا حواله بالا.

(۳). فلو الولاية كفارا يجوز للمسلمين اقامة الجمعة ويصير القاضي قاضيا بتراضى المسلمين ويجب عليهم ان يلتمسوا واليا مسلما آه ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۴. ظفیر

(۴). ددرمختار صاحب دمتاخرینو دتعریف دنقل کولو څخه وروسته لیکلی دی. و ظاهر المذهب انه کل موضع له امیر وقاض یقدر علی اقامة الحدود کما حررناه فیما علقنا علی الملتقی (درمختار) قوله ظاهر المذهب الخ قال فی شرح المنية والحد الصحيح ما اختاره صاحب الهداية انه الذي له امير وقاض ينفذ الاحكام ويقيم الحدود (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷). ظفیر

(پخوانی) روپو موجود دی، اویو دوکان دحلوی دی، اودلته صرف یوجومات دی په کم کی چی دجُمعی په ورځ شپيته اویا لمونځ گذار جمع کیږی اویه دی موضع کی مدرسه هم سته په کم کی چی اتیا، پنځه اتیا طالب علما اوسیری، نوپه داسی حال کی په موضع سمیریا کی دجُمعی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟ زید وایی چی دلته برابر دمخکی څخه دجُمعی لمونځ کیږی اوس یی څه رکم پریردو؟

جواب: دابنکاره ده چی موضع مذکور دکم آبادی چی دولسو سوو ته نژدی ده لوی کلی نه دی، بلکی کوچنی کلی دی کم چی فقهاء دقصبی په حکم کی لیکلی دی، لهذا دفقهي قواعدو اودفقهاؤ دتصریح مطابق په موضع سمیریا کی دماپنین لمونځ په جماعت سره کول په کاردی جُمعه کول پکښی صحیح نه دی، څنگه چی په ردالمحتار شامی کی دی، وتقع فرض فی القصبات والقری الکبیره التي فيها اسواق الى ان قال وفيما ذكرنا اشارة الى انها لا تجوز فی الصغيرة الخ (۱).

په دوه زره اته سوه آبادی کی جُمعه جائز ده او په غیر مقلدو پسی لمونځ: سوال: (۲۵۷۲) په موضع (رابدهنه) کی دوه زره اته سوه آبادی ده اودلته ټول شیان خونه خرڅیږی، البته مرچک، مالگه، ترکاری خرڅیږی، شپارس دوکانونه دمالگی مرچک، دگورپی او دوریجو بیل بیل موجود دی، په یوه ځای باندی دبازار په شکل کی نه دی، څلور پکښی جوماتونه دی اویه دوو جوماتونو کی جُمعه کیږی، اوس تاسی وفرمایاست چی دا دبازار حکم لری اوکه دکلی؟ او دحنفیانو لمونځ په غیر مقلدینو پسی کیدی سی اوکه نه؟

جواب: ستاسی دتحریر څخه معلومه سوه چی په موضع رابدهنه کی تقریباً دری زره خلک آباد دی، دبنده په خیال کی دالوی کلی دی، اویه شامی کی یی لیکلی دی چی په لوی کلی کی جُمعه واجبه اوداء کیږی عبارت یی دادی، وتقع فرضا فی القصبات والقری الکبیره التي فيها اسواق الخ، (۲) که څه هم په ذکرسوی موضع کی بازار نسته، لیکن دآبادی په اعتبار سره یی دولسووالی سره ملحق کولی سو، اودحنفیانو لمونځ په غیر مقلدینو پسی کیږی لیکن احتیاط ښه دی، فی الواقع ترڅومره پوری چی کیدی سی دا خلک امامان جوړول نه دی په کار. (۳) فقط واللہ تعالی اعلم

(۱). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸. ظفیر

(۲). ومخالفا كشافعي لكن في وتر البحر ان يتفن المرات لم يكره اوعدمها لم يصح وان شك كره (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲ - ۵۲۳). ظفیر

(۳). وتقع فرضا فی القصبات والقری الکبیره التي فيها اسواق (الی قوله) وفيما ذكرنا اشارة الى انها لا تجوز فی الصغيرة (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸). ظفیر

پہ یونیم زر آبادی کی دُجمعی خہ حکم دی: سوال: (۲۵۷۷) پہ کمہ علاقہ کی چی ہندوان اومسلمانان ٲول تقریباً یونیم زروی اودری جوماتونہ اویاخہ عمارتونہ ہم وی اویہ ہفتہ کی بازار ہم لگیڑی اولس پنخہ معمولی دوکانونہ ہم وی اواکثرہ شیان لکہ غلہ اوکپہ اودوایی وغیرہ نہ سی پیدا کیدی، نوپہ داسی قریہ کی دُجمعی لمونخ اداء کیدی سی او کہ نہ؟

جواب: دُجمعی دوجوب اوعدم وجوب مدار فقهاؤ دکلی لوی اوکوچی کیدل لیکلی دی، اولوی کلی ہغہ دی کم چی دولسوالی پہ شان وی دہغہ آبادی دری خلور زرہ وی او بازار پکبنی وی، نوذکر سوی کلی دابادی پہ اعتبار سرہ لوی کلی نہ معلومیڑی، لہذا ضروری دہ چی ہلتہ دماپنبن لمونخ پہ جماعت سرہ کوی (۱)۔

دُجمعی خخہ وروستہ خور رکعاتہ سنت دی؟ سوال: (۲۵۷۸) دُجمعی دلمانخہ خخہ وروستہ سنت خور رکعاتہ دی؟

جواب: حنفی فقہاء دُجمعی دلمانخہ خخہ وروستہ خلور رکعاتہ سنت مؤکد لیکلی، اویہ بعضو روایاتوکی شپہر رکعاتہ راحی۔ لہذا احتیاط دادی چی شپہر رکعاتہ کوی کنی خلور ضرور کوی (۲)۔

دقریہ کبیرہ دپارہ دابادی خخہ خہ مراد دی؟ سوال: (۲۵۷۹) قریہ کبیرہ یی دخلور زرہ خلگو آبادی لیکلی دہ، ددی خخہ مراد خانہ شماری (دکورونو حساب) دہ اوکہ نہ مردم شماری (دانسانانو او بنی آدمو) دہ؟

جواب: مراد ورخخہ مردم شماری دہ، یعنی چی ددغہ کلی ٲول اوسیدونکی خلگ لوی وارہ، سپی اوبنخی، ہندوان مسلمانان چی دری خلور زرہ وی، نوکم کلی چی دغسی وی ہغہ لوی کلی دی، اویہ لوی کلی کی فقہاوو جُمعہ فرض لیکلی دہ، کمافی الشامی، وتقع فرضا فی القصبات والقری الکبیرۃ الخ (۳)۔ فقط

پہ خطبہ کی دحضور ﷺ پرنامہ باندی درود ویل پہ کاردی اوکہ نہ؟ سوال: (۲۵۸۰ ۱۱) پہ خطبہ کی چی کلہ دحضور ﷺ نوم مبارک راسی نو اوریدونکی بہ درود وایی اوکہ نہ؟ پت بہ یی وایی اوکہ نہ پہ جہر سرہ؟ اوکہ نہ بیخی بہ یی نہ وایی؟

مقتدیان ددوارو خطبو پہ مینخ کی دعاء غوبتلی سی: سوال: (۲۵۸۱ ۱۲) اوچی کلہ امام دیوی خطبی ویلو خخہ وروستہ کنبینی نو ہغہ وخت مقتدیان د لاس پہ پورته کولو سرہ

(۱)۔ وسن الخ قبل الظهر والجمعة وبعدها اربعة بتسليمۃ (شرح وقایہ باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۲۰۰)۔ ظفیر

(۲)۔ ردالمحتار باب الجمعة ص ۷۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸۔ ظفیر

(۳)۔ ایضا حوالہ بالا۔ ظفیر

دعاء و غواہی اوکھ نہ پہ زہ کی یی و غواہی اوکھ بالکل دی ونہ غواہی؟
جواب: ۱. پہ درمختار کی یی لیکلی دی: والصواب انه یصلی علی النبی ﷺ عند سماع اسمه فی نفسه وقال فی الشامی وکذا اذا ذکر النبی ﷺ لا یجوز ان یصلوا علیه بالجهر بل بالقلب وعلیه الفتوی الخ، ددی دواہو عبارتونو حاصل دادی چی کله پہ خطبہ کی دحضور ﷺ نوم مبارک واورى نوپہ زہ کی دی درود شریف وواہی جہراً دی نہ وایى او پہ ژبی سرہ دی ہم نہ وایى، پہ زہ کی دی خیال وکړی. فقط

جواب: ۲. اوپہ کم وخت کی چی خطیب ددواہو خطبو پہ مینخ کی کنبینى، نوہغہ وخت دی سامعین پہ ژبی سرہ دعاء نہ غواہی، اوکھ غواہی یی نوپہ زہ کی دی و غواہی، فقط. واللہ تعالیٰ اعلم

(۱) وبتوفیق اللہ اقول دشامی دحاشیہ دعبارت خخہ ہم همدا واضح کیہی چی کہ چیری دعاء غواہی نوپہ زہ کی دی و غواہی اوپہ ژبہ دی نہ غواہی، لیکن پہ شرح منیہ کی دی، اذا قرأ الامام ان اللہ وملتکته یصلون علی النبی، الآیۃ، فعن ابی حنیفۃ ومحمد ﷺ انه ینصت وعن ابی یوسف رحمہ اللہ انه یصلی سراً وبہ اخذ بعض المشائخ، ددی خخہ معلومیہی چی دطرفینو مسلك دادی چی خاموش دی اوسیری اودامام ابویوسف رحمہ اللہ قول دادی چی پہ کرار دی وواہی اوشامی دمعرّاج خخہ نقل کوی چی پہ زہ کی دی دعاء و غواہی، چی ددی ماحصل سکوت دی حُکّہ چی پہ سرا کی پہ ژبی سرہ دلّفظ اداء کول ضروری دی، لہذاکہ چیری خوک پہ ژبی سرہ ہم درود شریف پہ کرار سرہ وواہی نوپر ہغہ باندی نکیر نہ سی کیدلی، حُکّہ چی امام ابویوسف رحمہ اللہ اوبعض مشائخ ددی اجازہ ورکوی، لیکن پہ عباداتو کی دامام صاحب رحمہ اللہ دمسلك پہ لحاظ لرلو سرہ سکوت تہ تہ ترجیح دہ. فقط

دجمعی ددوہم اذان پہ بارہ کی بحث: سوال: (۲۵۸۲) دجمعی پہ ورخ چی پہ ٲولو جوماتونو کی دخطبی خخہ مخکی کم دوہم اذان کیہی نودا دمحدثینو پہ نزد مکروہ معلومیہی، پہ کتاب المدخل کی یی پہ ٲیر مد وشد سرہ مکروہ لیکلی دی، اوما عاجزہ ہم دفقھاؤ پہ قول باندی خاص منبرتہ نژدی بالتصریح لیکلی نہ کی پیدا، دبیین یدیہ لفظ لیکل سویدی ددی پہ مطابق کہ چیری مخامخ دجومات پہ منارہ باندی یا دجومات پہ احاطہ کی اذان وسی نوخہ حرج دی؟

(۱). دامام ابویوسف رحمہ اللہ روایت دی، اودطرفینو دروایت پہ سلسلہ کی دالصواب او د: لایجوز لفظ استعمال سویدی، پہ عباداتو کی علی الاطلاق فتویٰ دامام صاحب رحمہ اللہ پر قول باندی وی، عمل بہ پہ اصل جواب باندی کیہی، ددی دتفصیل او درجعت ضرورت نستہ. ظفیر

جواب: دفعی پہ کتابونو کی پہ دی بارہ کی ارقام فرمایا: ویؤذن ثانیاً بین یدیه ای الخطیب، پہ درمختار، شامی کی دی، ویؤذن ثانیاً بین یدیه ای علی سبیل السنۃ کما ینظر من کلامهم، نوکلہ چی حنفی فقہاء دخطیب پہ مخکی اذان تہ سنت وایی، نودغیر اهل مذهبو دتحریر پہ وجہ پہ دی کی تذبذب کول درست نہ دی. اودبین یدیه لفظ خوہم ہغہ وخت صادق رآخی، چی دامام مخ تہ مؤذن اذان وواپی. وهذا هو المتوارث. فقط

دجمعی پہ بارہ کی دوی دلی او دھغو تصفیہ: سوال: (۲۵۸۳) دجمعی دلماخہ خخہ وروستہ داحتیاط الظہر کوونکی دوی دلی دی یوہ دلہ جُمعہ فرض بالکل نہ منی او احتیاط الظہر ہم کوی اوجُمعی تہ محض شعائر اسلام وایی، اودوہمہ دلہ جُمعہ خو فرض گنی لیکن احتیاط الظہر ہم کوی اوس داخبرہ دیونبنتنی قابلہ دہ، چی پہ دی دوارو فریقینو پسی دھغہ سری لمونخ خوک چی جُمعہ فرض منی اواحتیاط الظہر نہ کوی، وبہ سی اوکہ نہ؟ اوپہ کمی دلی پسی بہ کیری اوپہ کمی پسی بہ نہ کیری؟ اقتداء دقوی پہ ضعیف دوارو فریقینو پسی لازمہ رآخی اوکہ نہ پہ یوہ فریق پسی؟ فقط بینوا توجروا.

جواب: کمہ فریقہ چی جُمعہ فرض نہ گنی ہغہ پہ صریحی غلطی باندی دی اوخطاء کار دی، پہ درمختارکی دی، فرض عین یکفر جاحدا لثبوتها بالدلیل القطعی کما حققہ الکمال (۱)، یعنی جُمعہ فرض عین دہ ددی دفرضیت منکر کافردی، حُکہ چی دجمعی ثبوت پہ دلیل قطعی سرہ دی لکہ خنکہ چی الشیخ کمال الدین بن ہمام رحمہ اللہ ددی تحقیق کړیدی دی، اوشامی دابن ہمام رحمہ اللہ داقول نقل کړی دی، چی موږ دجمعی دفرضیت پہ ثابتولو کی تطویل ددی دپارہ وکی چی بعضی جاہلان داوایی چی دجمعی فرضیت پہ حنفی مذهب کی نستہ. الخ

وگوری علامہ موصوف ہغہ سری تہ جاہل فرمایلی دی خوک چی دجمعی دفرضیت قائل نہ وی، اودجمعی دفرضیت خخہ دانکار کوونکی داقول چی داسلام بادشاہ نستہ حُکہ جُمعہ نستہ، نوداھم دحنفی مذهب خخہ ددہ جہالت دی حُکہ چی پہ درمختارکی تصریح دہ چی داسلام دبادشاہ دنستوالی پہ صورتہ کی چی عام مسلمانان خوک دجمعی وغیرہ دپارہ متعین اومقرر کړی نوکافی دہ، ہغہ عبارت دادی، امامع عدمہم فیجوز للضرورة، اوپہ شامی کی دی، فلو الولاۃ کفاراً یجوز للمسلمین اقامة الجمعة ویصیر القاضی قاضیاً بتراضی المسلمین الخ. شامی ج ۱ ص ۷۵۴.

(۱). شامی ط. س. ج ۲ ص ۱۳۲. ظفیر

غرض داچی کم سڀي دجُمعي دفرضوالی قائل نه دی په هغه پسي لمونځ صحيح نه دی او کم سڀي چي دجُمعي دفرضيت قائل دی اواحتياط الظهر کوی په هغه پسي لمونځ درست دی، که څه هم حقه خبره داده چي په بنار اوقصبو اوپه هرلوی کلی کی چي جُمعه کيږي، هلته داحتياط الظهر حاجت نسته، بلکي دفتحي په کتابونو کی يی ليکلی دی چي په داسي ځايونو کی (چي جُمعه پکښي جائزه وی) احتياط الظهرمه کوی، ددی دپاره چي چاته دجُمعي دعدم فرضيت شبهه اوخيال رانه سي، په درمختار کی يی دصاحب بحر فتویٰ داسي نقل کړيده، وفي البحر: وقد افتيت مراراً بعدم صلوة الاربع بعدها بنية اخر ظهر خوف اعتقاد عدم فرضية الجمعة وهو الاحتياط في زماننا الخ (۱)، ليکن ددی هرڅه باوجود که چيري یو سڀي دجُمعي دفرضيت قائل وی اواحتياط الظهر کوی نولمونځ په هغه پسي صحيح دی. فقط

په کلی کی جُمعه جائزه او که نه؟ سوال: (۲۵۸۴) په کلی کی جُمعه جائزه او که نه؟ او دجواز اودعدم جواز شرائط څه دی؟ په کم یو کلی کی چي داختر لمونځ کيږي هلته جُمعه جائزه او که نه؟ دجُمعي اوداختر په شرطونو کی څه فرق سته او که نه؟ که چيري وی نو څه دی دکم کلی ابادی چي څلور نیم سوه ته نژدی وی اوماليت يی لك ته نژدی وی، اود ټولو مذهبونو خلگ پکښي وی ليکن مسلمانان زیات وی، دکورنی ضرورياتو ټول شيان پيدا کيږي نوپه داسي کلی کی جُمعه جائزه او که نه؟ دايت اودحديث مطابق مو خبرکی، دمصر حال اودا چي مصر څومره ابادی ته وایی؟ دمصر شرطونه څه دی، مفصل تحرير وفرمایاست؟

جواب: په کوچنی کلی کی دکم ابادی چي زر دوه زره (۲۰۰۰) بنی آدمان هم نه وی دحنفيانو په نزد پکښي جُمعه جائزه ده، دجُمعي داداء او دوجوب دپاره عند الحنفية مصر شرط دی، اومصر بنار او ولسوالی ته وایی چيري چي بازارونه اوکوڅی وی اوهر قسم دوکانونه وی، اولوی کلی ته هم دمصر حکم ورکول سويدي ليکن په پوښتل سوی سورة کی چي دکم کلی ذکر دی چي په هغه کی صرف څلورنیم سوه (۴۵۰) ابادی ده، نو دا کوچنی کلی دی، په دی کی جُمعه درسته نه ده اوپه کم کلی کی چي جُمعه درسته نه ده په هغه کی اخترهم درست نه دی، دجُمعي اوداختر دوجوب اوداداء شرائط يودی څه فرق پکښي نسته. هکذا فی الدر المختار وغيره، نو دلته داختر لمونځ کول نه دی په کار، اونه جُمعه کول په کاردی دماپښين لمونځ په جماعت سره کول په کاردی، دحنفيانو

(۱). شامی ط. س. ج ۲ ص ۱۳۷. ظفیر

مذهب ہم دادی، خنگہ چي دفعہي پہ تولو کتابونو کی مذکور دی۔ فقط

قال العلامة الشامي ناقلا عن القهستاني وتقع فرضا في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق (الى ان قال) وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة الخ، شامي جلد اول. وقال في الدر المختار: تجب صلوتهما في الاصح بشرائطها المتقدمة الخ .

(الدر المختار على هامش ردالمحتار جلد اول ص ۷۷۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۴).

جُمعہ پہ کلی کی: سوال: (۲۵۸۵) پہ کوچنی کلی کی جُمعہ جائزہ اوکے نہ؟ اوپہ ہغہ خای کی چي سلطان یانائب دسلطان نہ وی جُمعہ رواہ دہ او کہ نہ؟ اودقریہ تعریف بیان کری؟

جواب: پہ کوچنی کلی کی دحضرت امام ابوحنیفہ رحمۃ اللہ علیہ پہ نزد باندی اقامت دجُمعی روا نہ دی، اوددی تحقیق اوتفصیل دفعہي پہ کتابونو وغیرہ کی مبسوط دی پہ ہغہ کتابونو کی دی وکتل سی اوپہ لوی کلی چي بازار اوکوخی پہ ہغہ کی وی جُمعہ اداء کیری پکبنی، کما صرح بہ الشامي، اوپہ تعریف کی ہم ہغہ قول معتبر دی چي بازار او کوخی پکبنی وی اومقام عادت دحکامو وی۔ اوپہ حقیقت کی دبنار اودقریہ تعریف حاجت دبیان نہ لری، ہغہ چي عرفا ہغہ تہ بنار ویل کیری بناردی اوہغہ تہ چي قریہ ویل کیری قریہ دہ، لیکن دا اندازہ دہ چي ولسوالی۔ اولوی کلی پہ حکم دبنارکی دی، اود جُمعی اقامت پہ ہغہ کی جائزہ دی، کہ بادشاہ یانائب دبادشاہ نہ وی پہ بنارونو کی جُمعہ واجبہ دہ۔ کما صرح بہ الشامي پہ دغہ خای کی دی مسلمانان امام مقرر کری داهم کافی دی۔ شامي جلد اول باب جُمعہ باید وکتل سی، اوپہ بناریو اوقصباتو اوپہ لویو کلیوکی دجُمعی اقامت پہ ہغوی کی واجب دی، او داحتیاط الظہر ضرورت نہ ستہ اوصاحب ددرمختار دبحر فتویٰ دعدم جواز داحتیاط الظہر نقل فرمایلی دہ، ہمدغہ احوطہ دہ۔ فقط واللہ تعالیٰ اعلم۔ مفتی مدرسه

دجُمعی بحث پہ سوال اوجواب کی: سوال: (۲۵۸۲) ددین عالمان پہ دی مسئلہ کی خہ فرمایی چي پہ ارکان ضلع کی پہ غربی جنوبی جانب کی یومحکمہ دہ اوپہ شرقی شمال جانب کی یولور غردی اوتول کلی پہ داشان واقع دی چي ہریو کلی دبل کلی خخہ جلا جلا دی، دکلیو ترمینخ نیم میل، پاوکم میل، یومیل، یونیم میل فاصلہ دہ اویو خای یو خای دباغونو فاصلہ دہ، پہ ہرہ کلی کی مردم شماری دوه نیم زرہ یونیم زر اوددی خخہ کمہ یازیاتہ وی، اوددغہ محکمی پہ بعضو حصو کی منصفی، تہانہ، ڈاکخانہ، بازار، عربی مدرسه اوسرکاری سکول وی لیکن دائمی بازار پکبنی نستہ، اوس گزارش دادی چي دمنصفی داتحاد پہ وجہی سرہ تولی محکمی تہ متحدہ ویل کیدی سی اوکے نہ؟ کہ

چیری متحده وی نوپه هر کلی کی جُمعه جائزده اوکه په خاص حصه کی به جائزوی؟ که چیری جائز نه وی نوولی به نه وی، کله چی ددر مختار صاحب کم تعریف کړی دی، هغه تعریف باندی صادق رآخی، اوکه چیری دغه تعریف تسلیم نه سی نودشامی وغیره چی کم یو تعریف کړی دی هغه تعریف دی ولی قابل تسلیم وی، اودائمه ثلاثه وو دمذهب مطابق دجُمعی دجواز فتویٰ حنفی مذهب دضرورت په وجهی سره ورکولی سی اوکه نه؟

جواب: اقول وبالله التوفیق! حنفی مذهب دجُمعی په باره کی دادی چی په مصر یعنی بنارکی واجبیږی، اوپه کوچنی کلی کی نه واجبیږی، اوپه ولسوالی اولوی کلی کی هم په کم کی چی بازار اودوکانونه وغیره وی، دمصر په حکم کی دی، هلته هم جُمعه درسته ده. کماصرح به الشامی، نوخان خان ته علاقی دکمو ترمینخ چی دباغونو وغیره وو فاصله ده، اودهغه نومونه بیل بیل دی دغه ټول کوچنی کلی دی په هغه کی جُمعه درسته نه ده اودمنصفی داتحاد په وجه سره دغه ټول کلی دبازار په حکم کی نه سی کیدلی البته په دوی کی چی کم خای اوکلی داسی وی چی په هغه کی آبادی کم از کم دوه زره بنی آدمان وی اوپه هغه کی بازار اودوکانونه وی اوعرفا هغه بنار یا ولسوالی یالوی کلی گنل کیږی نوپه هغه کی جُمعه صحیح ده، ددرمختار دصاحب دا تعریف، ما لا یسع اکبر مساجد اهل المکلفین بها، بیشکه اوسع دی اوددی په باره کی شامی لیکلی دی، هذا صدق علی کثیر من القری، لیکن داتعریف دظاهر الروایة څخه خلاف دی، بل داچی دامخدوش دی ځکه چی دکوچنی څخه پرکوچنی کلی اوپر کوچنی علاقه باندی هم کله کله صادق راتللی سی، اوکله پرلوی بنار باندی هم صادق نه رآخی څنگه چی صاحب دشرح منیه فرمایلی دی چی په حرمینو شریفینو باندی داتعریف صادق نه رآخی ځکه چی دلا یسع اطلاق نسی راتللی بلکی همیشه جوماتونه خالی اوفارغ پاته کیږی، په هر حال ددی هرڅه باوجود په کم خای کی چی ددرمختار داتعریف صادق راسی اودهیرو فقهاؤ دفتواوو پربنا باندی په هغه خای کی جُمعه وسی نوگنجائس سته، کما فی الدر المختار وعلیه اکثر الفقهاء. فقط

دخطبی شروع کیدلو څخه وروسته سنت کولی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۵۸۷) دخطبی

دشروع کیدلو څخه وروسته سنت کول څنگه دی؟

جواب: دخطبی دشروع کیدلو څخه وروسته سنت مه کوی، نه داوی خطبی په وخت کی او نه ددوهمی خطبی په وخت کی، کما جاء فی الروایات اذا خرج الامام فلا صلاة ولا کلام. (۱) فقط (رواه الطبرانی فی معجمه عن ابن عمر مرفوعاً کما فی فتح الباری).

(۱). وگوره: ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸. ظفیر

پہ آیت صلوا علیہ وسلموا باندی پہ آواز سرہ درود ویل خٹکھ دی؟ سوال: (۲۵۸۸۱۱) ددی
 خای پہ مسلمانانو کی دادستور دی چی پہ خطبہ کی کله امام آیت، یا ایہا الذین امنوا
 صلوا علیہ وسلموا تسلیمًا، الآیۃ، وواپی نوتول مقتدیان درود شریف پہ زورہ وایی، نو
 دا جائز دی اوکھ نہ؟

دخطبی داذان جواب اودھغہ خخہ وروستہ دعاء: سوال: (۲۵۸۹۱۲) دخطبی داذان جواب
 ورکوی اودا اذان دختمیدلو خخہ وروستہ دعاء کوی، داجائز دی اوکھ نہ؟

دسنتو ختمیدلو خخہ وروستہ اجتماعی دعاء بدعت ده: سوال: (۲۵۹۰۱۳) دلمانخہ
 دختمیدلو خخہ وروستہ کله چی امام دسنتو خخہ فارغہ سی نویہ زورہ زورہ سرہ دعاء
 غواپی اوکم مقتدیان چی فارغہ سوی وی دھغوی سرہ پہ دعاء کی شریکیری دادعاء
 کافی اوپدہ وی اودا ضروری گنی۔ ددی پورته ذکر سوو امورو خخہ حکم دی؟
جواب: ۱۱۔ داجائز نہ دی بلکی دفعھی پہ کتابونو کی لیکلی دی چی پہ دغہ وخت کی دی
 درود شریف پہ زہ کی وایی پہ ژبہ دی نہ وایی (۱)۔ لا یصلوا علیہ بالجهر بل بالقلب۔
 شامی ص ۸۵۷۔

۲۱۔ داهم جائز نہ دی، قال فی الدر المختار، وینبغی (۲) ان لا یجیب بلسانہ اتفاقا فی
 الاذان بین یدی الخطیب (ج ۱ ص ۳۷۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۹)۔

۳۸۔ داطریقہ ہم دسنتو خخہ ثابتہ نہ ده لہذا دابدعت دی، دادي ترك سی دبدعت پہ
 مذمت کی پہ کثرت سرہ احادیث وارد دی، اوقبح ددی ظاہر دی، اوپہ کم کارسرہ چی
 دلمانخہ گذارو پہ لمانخہ کی خلل راحی فقہاء ہغہ منع لیکلی، نواصرار کول دبدعت پہ
 یوکار باندی نہایتی مذموم دی، قال ﷺ کل بدعة ضلالة الحديث، وقال ﷺ من احدث
 فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد، الحديث. فقط واللہ تعالیٰ اعلم

(۱)۔ وكذلك اذا ذکر النبی ﷺ لا یجوز ان یصلی علیہ بالجهر بل بالقلب وعلیہ الفتویٰ رملی (ردالمحتار باب
 الجمعة ج ۱ ص ۷۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۵۸)۔ ظفیر

(۲)۔ ولا تلتفت الی ما فی باب الجمعة من عمدة الرعاية وحاشية الهداية للفاضل للکهنوی من قوله فلا تکره
 اجابة الاذان الذي يؤذن بین یدی الخطیب وقد ثبت ذلك من فعل معاوية* فی صحیح البخاری* فان الطبرانی
 فی معجمه كما فی فتح الباری روی عن ابن عمر* مرفوعا اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الحديث والكلام
 بعمومه لكونه نكرة واقعة تحت النفي شامل لاجابة الاذان بین یدی الخطیب ایضا ولا یعارضه فعل معاوية*
 لانه كان اماما كما فی البخاری ایضا وجاز للامام ان یجیب بلسانہ وحديث ابن عمر* ورد فی حق المؤمنین
 ومنعوا عن الكلام عند خروج الامام من المنزل او المقصورة فخروجه مانع للسامعين عن الكلام لا الامام فانه
 المتكلم على المنبر وهو خارج عن حديث ابن عمر* وداخل فی حکم حديث معاوية* فلا تعارض كما لا
 یخفی، والفرق بین ابن عمر وبين معاوية* معلوم مثبت فی موضعه. هذا، وللتفصیل موضع اخر.

پہ کلیو کی جمعہ: سوال: (۲۵۹۱) اکثرہ مسلمانان ددی علاقہ کی پہ کلیو کی استوگنہ کوی. پہ هرکلی کی دوه دری زره بنیادمان وی، لیکن پہ هرجامع جومات کی دشلو او د پنخه ویشتو کسانو خخه زیات نه حاضری، حکه چی پہ دی علاقو کی پہ یوه کلی کی ډیر جوماتونه دی، پہ داسی کلی کی دجمع لمونځ کول په کاردی اوکه نه؟ احتیاطاً د مایپنین لمونځ کول په کاردی اوکه نه؟ اکثره کلی دیو بل سره پیوست دی، که چیری په نوم یی فرق نه وی نویو کلی یی بللی سوو په داسی حال کی به داقسم متصل کلی یو موضع شماروی اوکه نه متعدد؟

جواب: که چیری کلی غټ وی نو دجمعې لمونځ پکښی صحیح دی، په شامی کی دهستانی خخه منقول دی، وتقع فرضاً فی القصبات والقری الکبیره التی فیها اسواق ج ۱ ص ۷۴۸ ﴿اواحتیاط الظهر هلته جائز نه دی، او که چیری کلی کوچنی وی نو جمعہ هلته مه کوی دمایپنین لمونځ پکښی په جماعت سره اداء کوی. په نوم بدلیدلو سره کلی بیلیری. فقط، کتبه رشید احمد بلند شهری، الجواب صحیح: بنده عزیز الرحمن عفی عنه

دامساء په تکیه اوپه منبر خطبه ولی مسنون ده؟ سوال: (۲۵۹۲) کله چی دمنبر جوړیدلو خخه وروسته پرامساء باندی په تکیه کولو سره خطبه ویل منقول نه دی نوداستن ولی دی؟

جواب: کله چی حضور ﷺ پرلکړه باندی په تکیه کولو سره خطبه وویل نو سنت سوه (۱). دیوشی دسنت والی دپاره مواظبت شرط نه دی، اوپه کم سنت باندی چی همیشه والی وسی هغه سنت مؤکد سی. الجواب صحیح عزیز الرحمن عفی عنه

دخطبی په وخت کی اذان خخه مخکی دا کلمات ویل څنگه دی؟ سوال: (۲۵۹۳) دخطبی اذان خخه مخکی، استواو رحمکم الله، ویل څنگه دی؟

جواب: دخطبی په وخت کی چی کم اذان دخطیب مخ ته کیږی دهغه په شروع کی ددی لفظ ویلو ضرورت نسته، البته که چیری امام دتکبیر تحریمه په وخت کی داسی وویي نوبدیت یی نسته. فقط

جمعہ په کم ځای کی جائز ده؟ دمصر تعریف څه دی؟ اوپه سرهند کی دجمعې څه حکم دی؟

(۱). قال فی الدر المختار فی روایة ابی داود، انه ﷺ قام ای فی الخطبة متوکنا علی عصا او قوس اه ونقل القهستانی عن عید المحيط ان اخذ العصا سنة کالقیام ج ۱ ص ۷۲۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۳ فقط ... (او په مسلم جلد ۲ ص ۴۰۵ کی په حدیث ذکر الدجال کی دی:) فلما قضی رسول الله ﷺ صلوته قعد علی المنبر (الی) وطعن بمخضرتہ فی المنبر هذه طيبة هذه طيبة الحديث، ددی حدیث خخه دمنبر دجوړیدلو خخه وروسته په لاس مبارک کی په لکړه اخیستلو سره په منبر باندی خطبه فرمایل ثابت دی.

سوال: (۲۵۹۴) په حنفی مذهب کی جُمعه په کم حای کی جائز ده؟ مصر څه ته وایی اوڅه شرائط یی دی؟ مجدد الف ثانی^۱ چی کم حای دفن دی هلته یی جُمعه کړیده آیا هلته جُمعه جائز ده او که نه؟

جواب: دحنفیانو مذهب کم چی دحنفی فقهی په ټولو کتابونو کی مذکور دی هغه دادی چی دجُمعی داداء کیدلو او واجبوالی دپاره مصر شرط دی، اومصر وایی ښار ته. او ولسوالی اولوی کلی هم دښار په حکم کی دی کذا فی الشامی. نو خلاصه داده چی په کوچنی کلی کی جُمعه نه کیږی هلته دماپنښین لمونځ په جماعت سره کول په کاردی، هلته داحتیاط الظهر ضرورت نسته.

په کم حای کی چی دحضرت مجدد الف ثانی رحمته الله علیه مزاردی هغه دسرهند ښار سره متعلق دی، لهذا هلته جُمعه درسته ده، که چیری کلی کوچنی وی اودوکانونه وغیره هلته نه وی نو جُمعه کول په کار نه دی. او که چیری دوکانونه اوبازار موجوده نو جمع کول په کاردی. بیاوایم چی که چیری حضرت مجدد صاحب رحمته الله علیه بالتصريح اوبالتخصيص په ذکر سوی حای کی جُمعه جائز فرمایلی وی، نو هلته جُمعه کول په کاردی، ځکه چی دضروری ده چی هغه وخت به هلته دجُمعی شرائط پیدا سوی وی، اوس دجُمعی دپریښوولو هیڅ څه وجه نه سته. فقط واللہ تعالی اعلم، مفتی مدرسه.

دخطبی په وخت کی اعوذ باللہ اوبسم الله پته ولی وایی؟ سوال: (۲۵۹۵) دخطبی په شروع کی اعوذ باللہ اوبسم الله ولی په پته وایی؟

جواب: په زور (جهرأ) داعوذ باللہ اودبسم الله ویل په دی حای کی ثابت نه دی (۱). فقط، واللہ تعالی اعلم، کتبه عزیز الرحمن عفی عنه

داحتیاط الظهر بحث: سوال: (۲۵۹۲) داحتیاط الظهر کول درست دی او که نه؟ که چیری درست نه وی نومولانا اشرف علی صاحب^۲ چی په بهشتی گوهر ص ۱۰۳ کی دامسئله لیکلی ده، ددی څه مطلب دی؟

مسئله: بعض خلگ تر جُمعی وروسته احتیاطی دماپنښین لمونځ کوی چونکه دعوامو اعتقاد په دی سره ډیر خراب سویدی، هغوی مطلقاً منع کول په کار دی، البته که چیری یو څوک دعلم خاوند یی کول غواړی نو دخپلو کولو دي چاته اطلاع نه کوی.

جواب: مسئله په باره داحتیاط الظهر کی همدغه ده، کمه چی حضرت مولانا اشرف علی صاحب^۲ په بهشتی زیور کی لیکلی ده. (۲) فقط. واللہ تعالی اعلم

(۱). ویبدأ بالتعوذ سرا قال الشامی ای قبل الخطبة الاولى الخ (شامی ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۹). جمیل

(۲). نعم ان ادى الى مفسدة لا تفعل جهارا والكلام عند عدمها ولذا قال المقدسى نحن لا نأمر بذلك امثال =

دستویہ وخت کی وعظ: سوال: (۲۵۹۷) دُجَمعی دلمانحہ اودخطبی خخہ مخکی یوواعظ پہ جامع جومات کی ہمیشہ وعظ کوی اوسنت کوونکی ہمیشہ اختہ وی سنت کوی، او کله پہ نابالغو هلکانو باندی قرآن کریم ویل کیبری، چی دهغه سره دلمانحہ گذارو پہ لمانحہ کی خلل واقع کیبری، پہ داسی موقعو کی دوعظ اوقرآن کریم ویلو خه حکم دی؟

جواب: فقهاؤ تصریح فرمایلی ده چی رفع الصوت بالذکر پہ کم سره چی دلمانحہ گذارو پہ لمانحہ کی خلل واقع کیبری یا بیده خلگو ته تکلیف رسیبری نو هغه ممنوع دی۔ فی الشامی ولا يعارض ذلك حديث خير الذكر الخفی لانه حيث خيف الرياء او تاذی المصلين او النيام فان خلا مما ذكر فقال بعض اهل العلم بان الجهر افضل۔ شامی، پس کله چی ذکرالله پہ جهر سره کول منع سویدی دلمونخ گذارو دتکلیف پہ وجه سره نووعظ منع کول پہ درجه اولی دی، همدغه رکم قرآن کریم پہ جهر سره پہ چا باندی ویل پہ کم خای کی چی لمونخ گذاره لمونخ کوی، اوپہ پہ زوره قرآن کریم ویلو سره دهغوی پہ لمونخونو کی خلل واقع کیبری، ممنوع دی۔ فقط

دخطبو پہ مینخ کی دعاء: سوال: (۲۵۹۸) ماقولکم دام فضلکم فی الدعاء برفع الیدین فی الجلسة الخفيفة بین الخطبتین لیوم الجمعة هل له ثبوت عنه ﷺ ، فالاتباع فی فعله ام فی ترکه وعلى الثانى فهل هو جائز ام مکروه وعلى الثانى فهل کراهيته تنزيهية ام تحریمية افيدونا بالنقل الصریح . رحمکم الله؟

جواب: نفس الدعاء مع قطع النظر عن رفع الیدین فی هذه الجلسة مما لم یثبت عنده ﷺ كما صرح به المحدث الدهلوی فی شرح سفر السعادت وشرح مشکوة حيث قال، آنحضرت ﷺ درمیان دوخطبه به نشستی وخاموش بودی دعاء ازان حضرت ﷺ درین وقت به ثبوت نه رسیده۔ قال فی غایة الاوطار: طحاوی فرمایلی چی پہ دی جلسہ کی ہیخ دعاء دحضور ﷺ خخہ ثابتہ نه ده، مولانا عبد الحی صاحب پہ خپله فتاویٰ کی فرمایلی چی پہ دغه وخت کی نفس دعاء منقول نه ده، رفع الیدین خو لا خه کوی ﷺ فالاتباع ترکه۔ غایة الاوطار، ددرمختارپہ شرح کی دی چی لاسونه پورته کول هم ددواړو خطبو پہ مینخ کی ددعاء دپاره روا نه دی، اوپہ جامع الخطیب کی دی چی دخطبو پہ مینخ کی ددعاء دپاره لاسونه پورته کول هم حرام دی الخ۔

فعلم من هذه النقول أن الدعاء برفع الیدین فی الجلسة المذكورة غیر مشروع ومکروه تحریم

= العوام بل ندل علیه الخواص (شامی جلد اول ص ۷۵۴ ، باب الجمعة تحت قول صاحب الدر المختار: فصلی بعدها اخر ظهر ﷺ)۔

وعلینا اتباع ما صرحوا به كما أفتوا ولعل الاصل في ذلك ما رواه الترمذي في سننه حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ قَالَ سَمِعْتُ عُمَارَةَ بْنَ زُوَيْبَةَ الثَّقَفِيَّ وَبِشْرَ بْنَ مَرْوَانَ يَخْطُبُ فَرَفَعَ يَدَيْهِ فِي الدُّعَاءِ فَقَالَ عُمَارَةُ قَبِّحَ اللَّهُ هَاتَيْنِ الْيَدَيْنَيْنِ الْقَصِيرَتَيْنِ لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا يَزِيدُ عَلَى أَنْ يَقُولَ هَكَذَا وَأَشَارَ هُشَيْمٌ بِالسَّبَابَةِ . قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . قال أبو الطيب في شرح هذا الحديث وإشارته صلى الله عليه وسلم لعلها كانت وقت التشهد أي التوجه والله تعالى أعلم وقال النووي فيه ان السنة أن لا ترفع اليد في الخطبة وهو قول مالك رح وأصحابنا وغيرهم وحكى القاضي عن بعض السلف وبعض المالكية إباحته لان النبي صلى الله عليه وسلم رفع يديه في خطبة الجمعة حين استسقى وأجاب الاولون بان هذا الرفع كان لعارض ففي التحرير المختار لرد المحتار على قوله قلت قد صرح به في الدر ايضاً من كتاب صفة الصلاة بعد كلام أن ترك السنة المؤكدة قريب من الحرام وأن تاركها يستوجب التضييل واللوم اهـ فكما أن بشير بن مروان ارتكب أمراً مكروهاً تحريماً حتى التحقق اللوم والدعاء عليه بقوله قبح الله هاتين اليدين القصيرتين بسبب إتيانه فعلاً في الخطبة لم يفعله صلى الله عليه وسلم وترك السنة النبوية صلى الله عليه وسلم كذلك من يرفع يديه في الجلسة الخفيفة بين الخطبتين للدعاء يستحق أن يدعى عليه ويقال في حقه قبح الله هاتين اليدين اهـ لأنه صلى الله عليه وسلم لم يفعله فهو تارك للسنة النبوية صلى الله عليه وسلم ومرتكب أمر مكروه تحريماً اذ لا لوم على الفعل المباح والمكروه تنزيهاً الذي مرجعه خلاف الأولى . فقط

* * *

الباب السادس عشر في صلاة العيدين

داخترانو دلمانخه متعلق احكام او مسائل

په عيدگاه کی په لوړ اواز سره تکبیرونه ویل نه دی پکار: سوال: (۲۵۹۹) په اکثره ځایونو کی په عيدگاه کی دلمانخه څخه مخکی بار بار په لوړ اواز سره تکبیر ویل کیږی، ددی دپاره چی لیری خلگ یی واورى اوژر لمانخه ته راسی. په دی طریقته سره په زوره تکبیر ویل جائز دی او که نه؟

جواب: قال عطاء أخبرني جابر بن عبد الله أن لا أذان للصلاة يوم الفطر حين يخرج الإمام ولا بعد ما يخرج ولا إقامة ولا نداء ولا شيء لا نداء يومئذ ولا إقامة. رواه مسلم (۱)، ددی حدیث شریف

(۱). مشکوة باب العيدين فصل ثالث ص ۱۲۷.

ڇڻه معلومه سوه چي داخترانو په ورځ په عيدگاه کي هيڅ اواز اوتکبير وغيره دخلگو دراغوبنتلو په غرض ويل نه دي په کار.

په جماعت کي دتفريق کوونکي لمونځ کيري اوکڼه نه؟ سوال: (۲۲۰۰) دي خلگو يوسړي د اختر اودجمعي دلمانځه دپاره خطيب مقرر کړي دي، ټول خلگ ددي امام څڅه خوشحاله دي، اوس يوسړي دفساد اچولو په غرض دعوي وکړه چي زه به لمونځ ورکوم، ليکن خلگو منعه کړي، کله چي کار ونه سو نودغه مفسد دوه څلور کسان دځان سره ملگري کړل اوپه لږ څه فاصله کي يي دجمعي دشروع کيدلو سره په دغه سړيو سره خپل جلا جماعت وکي، اوس دا تحرير وفرماياست چي ددغه مفسدانو لمونځ صحيح سو اوکڼه نه؟ **جواب:** ددغه مدعي امامت او ددغه مقتديانو لمونځ صحيح سو (۱) ليکن ددي تفريق او فساد په وجهي سره هغوي گنهگار سول.

چي داختر خطبه يو ورکړي اولمونځ بل څوک ورکړي نوهم لمونځ صحيح سو: سوال: (۲۲۰۱) داختر لمونځ يوسړي ورکي اوخطبه بل سړي وويل نولمونځ صحيح سو اوکڼه نه؟

جواب: لمونځ کيري ليکن ښه اومناسب دادي چي خطبه اولمونځ دي يوسړي ورکوي، في الدر المختار، لا ينبغي ان يصلى غير الخطيب فان فعل الخ جاز الخ (۲). فقط

چي دباران په وجه دکوچني اختر لمونځ ونه سي نوپه دوهمه ورځ دي وسي: سوال: (۲۲۰۲) که دکوچني اختر لمونځ دباران په وجهي سره په دغه ورځ ونسي نوپه دوهمه ورځ کول يي جائز دي اوکڼه نه؟

جواب: جائز دي.

دوو ډلو دوه ځايه داختر لمونځ اداء کي، نوهم درست سو: سوال: (۲۲۰۳) داختر لمونځ يوي ډلي په عيدگاه کي کوي اوبله ډله يي دعناد په وجهي سره دښار څڅه دباندې جلا کوي نودا جائز دي اوکڼه نه؟

جواب: داختر لمونځ دښار څڅه دباندې په عيدگاه کي کول مستحب دي، (۳) که چيري دوو ډلو په دوو ځايونو کي داختر لمونځ وکي نو ددواړو لمونځ صحيح سو (۴). فقط

(۱). تؤدى بمصر واحد بمواضع كثيرة اتفاقا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة العيدين ج ۱ ص ۱۸۳). ظ

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲. ظفير

(۳). ثم خروجه الى الجبابة ثم والخروج اليها الى الجبابة لصلاة العيد سنة وان وسعهم المسجد الجامع ثم وتؤدى بمصر واحد بمواضع كثيرة اتفاقا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة العيدين ج ۱ ص ۷۷۲ - ۷۷۷ ط. س. ج ۲ ص ۱۲۸ - ۱۲۹). ظفير

پہ اخترونو کی دزیاتو تکبیرونو شمیر: سوال: (۲۲۰۴) داخترنوو لمونخ د دولسو تکبیرونو سره کول جائز دی اوکھ نه؟

جواب: پہ درمختار کی دی: ویصلی بهم الامام رکعتین مثنیا قبل الزوائد وهی ثلث تکبیرات فی کل رکعة الخ وفی الشامی فالعمل الان بما هو المذهب عندنا کذا فی شرح المنیة، شامی (۱) جلد اول، باب العیدین، ددی خخه معلومه سوه چی حنفی دی دخپل مذهب موافق پہ هر رکعات کی پہ دری زوائدو تکبیرونو باندی اکتفاء کوی، زیات دی نه وایی. فقط

داخترنوو دلمانخه دپاره دباندی وتل سنت دی: سوال: (۲۲۰۵) ماقولکم ایها العلماء الکرام ودام فضلکم فی ان الخروج الى المصلی يوم العیدین لصلاتها مستحب ام سنة مؤكدة وان ما تعريف المصلی وما حکمه وما شرائط وجوبهما وادائهما واین یصلی النبی ﷺ صلوة العیدین مدة عمره الشریف، بینوا المسائل الخمسة بعبارة واضحة بحواله الكتاب فصيوا اجراً جزیلاً من الله العزيز الوهاب.

جواب: وهوالمهم للصواب الخروج الى المصلی يوم العیدین لصلاتها بالقول المعبر والصحيح عند عامة الفقهاء سنة مؤكدة لا مستحب وان كان بعضهم قائلين باستحبابه لكن الصحيح والمعتبر عندهم كونه اى كون الخروج الى المصلی يوم العیدین سنة مؤكدة (۲) كما حققه العلامة مولانا عبد الحی رحمہ اللہ فی كتابه المسمى بمجموعة الفتاوى تحت جواب السؤال المهندس بهندسة نمبر ۱۸۷ على الصفحة المهندس بهندسة ص ۳۷۵ وص ۳۷۶ بهذه العبارة : هو المصوب بعض فقهاء قائل به استحباب آن شده اند لیکن صحیح ومعتبر نزد ایشان بودنش سنت موکده است، در بحر الرائق از تجنیس نقل می سازد: والخروج الى الجبانة سنة صلوة العیدین وان كان يسعهم المسجد الجامع عند عامة المشائخ هو الصحيح، انتهى. وهمچنین است در بزازیہ وجامع الرموز ومنح الغفار شرح تنویر الابصار وغیره. واز کتب سیرت واحادیث ثابت است، که انحضرت ﷺ دائماً پرائی نماز عیدین بصحرا تشریف می بردند وفی عمره بجز يك مرتبه بعذر بارش گاهی درمسجد خود که از جمله اماکن بدر جهان افضل است نماز عیدین اداء نه فرموده اند وخلفائی راشدین هم برین مواظبت فرموده اند

(۴). ویؤخر بعذر كمطر الى الزوال من الغد فقط (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

(۱). ردالمحتار باب صلوة العیدین مطبوعه عثمانیه ج ۱ ص ۷۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲. ظفیر

(۲). والخروج اليها اى الجبانة لصلاة العيد سنة (هو الصحيح) (در مختار) قال فی الظهيرية وقال بعضهم ليس بسنة (هو الصحيح هو الاول) (ردالمحتار باب صلاة العیدین ج ۱ ص ۷۷۲ - ۷۷۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۹). ظفیر

واين مواظبت نه برسبيل عادت بود ونه بوجه ضرورت بلكى برسبيل عبادت تا بوجه كثر جمعيت تزايد ثواب گردد وشوكت اسلام ظاهر گردد. هذا اية للسنة على سبيل التأكيد وفي موضع اخر من هذا الكتاب تحت جواب السؤال المهندس بهندسة ص ١٩٤ وص ٣٨٥ وص ٣٨٦ هكذا: الجواب: خروج الى الجبانة براى نماز عيدين سنت مؤكده است چنانچى محشى شرح وقايه مولوى عبد الحى دام فضله برحاشيه شرح وقايه عمدة الرعايه تحرير فرموده اند. قال فى شرح الوقايه حبيب يوم الفطر ان ياكل قبل صلاة ويستاك ويغتسل ويتطيب ويلبس احسن ثيابه ويؤدى فطرته ويخرج الى المصلى غير مكبر جهراً فى طريقه. انتهى

قوله حبيب بصيغة المجهول من التحبيب والمراد به أعم من السنة المؤكدة والمستحب فان بعض الأمور المذكورة عدوه من السنن المؤكدة وغير. قوله: يستاك هذا من السنن العامة عند كل وضوء ومستحب عند كل صلاة فيكون مستحباً وسنة ايضاً فى العيدين بالطريق الاولى قوله ويؤدى فطرته بالكسر اى صدقة الفطر وهو ان كان أدائها واجباً لكن أدائها قبل الخروج إلى المصلى مسنون هو المنقول عن ابن عمر قال أمرنا رسول الله ﷺ يوم الفطر أن نؤديها قبل خروج الناس إلى الصلاة أخرجه البخاري ومسلم. قوله: ويخرج إلى المصلى بصيغة المفعول هو موضع فى اصل حراء يصلى فيه صلاة العيدين ويقال له الجبانة ومطلق الخروج من بيته إلى الصلاة وان كان واجباً بناءً على أن ما يتم به الواجب واجب لكن الخروج إلى الجبانة سنة مؤكدة وان وسعهم المسجد الجامع فان صلوا فى مساجد المصر من غير عذر جازت صلاتهم وتركوا السنة هذا هو الصحيح كما فى الظهيرية وفى الخلاصة والخانية السنة أن يخرج الامام إلى الجبانة ويستخلف غيره ليصلى فى المصر بالضعفاء بناءً على أن صلاة العيدين فى الموضعين جائزة بالاتفاق انتهى والاصل فيه أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يخرج إلى المصلى ولم يصل صلاة العيدين فى مسجده مع شرفه الا مرة بعذر المطر كما بسطه ابن القيم فى زاد المعاد والقسطلاني فى مواهب اللدنية وغيرهما والاحاديث فى هذا الباب مخرجة فى كتب السنن وغيرها وقد وقع النزاع بين العلماء فى عصرنا فى أن الخروج إلى المصلى سنة أم مستحب فافتى اكثرهم بأنه سنة مؤكدة وهذا هو القول المنصور الموافق لكتب الأصول والفروع المطابق لما عليه الجمهور وقيل انه مستحب وقول باطل لا وجه له وأفرط بعضهم فقال انه واجب وهو قول مردود ولا عبرة به ولتفصيل مقام آخر انتهى. وقال فى الدر المختار وندب يوم الفطر أكله إلى قوله وأداء فطرته صح عطفه على أكله لان الكلام كله قبل الخروج ومن ثم أتى بكلمة ثم خروجه ليفيد تراخيه عن جميع مامر ماشياً إلى الجبانة وهى المصلى العام والواجب مطلق التوجه والخروج إليها أى إلى الجبانة لصلاة العيد سنة وأن يسعهم المسجد الجامع وهو الصحيح.

والمجيب مصيب فيما أجاب محمد عباس على، هذا الجواب موافق للسنة والكتاب، حرره الفقير محمد محسن الجونفوري، الجواب صحيح والرأي نجيح لا شبهة في أن مقتضي الأدلة الشرعية هو كون الخروج إلى المصلى سنة مؤكدة والقول بالاستحباب ليس بمعتبر عند أولى الألباب حرره الراجي عفو ربه القوى أبو الحسنات محمد عبد الحى تجاوز الله عن ذنبه الجلى والخفى.

وأما تعريف المصلى فقد مر في ضمن هذا الجواب، وأما حكمه أى حكم المصلى كحكم سائر المساجد، وأما شرائط أدائها ووجوبها هى شرايط الجمعة وجوباً واداءً سوى الخطبة كما قال فى شرح الوقايه شرط لها شروط الجمعة وجوباً واداء الا الخطبة، واما المواضع التى كان يصلى النبى ﷺ فيه صلاة العيدين هو موضع فى الصحر خارج المدينة المنورة فى الجانب الغربى من المسجد النبوى ﷺ وبينه وبين المسجد الشريف الف اذرع كما قال مولانا محمد عبد الحى فى كتابه المذكور ص ۶۶ جلد نمبر ۳ بهذه العبارة قوله: ازعادات نبوى ﷺ آن بود كه بطرف مصلى تشریف می بردند وآن مکانی است بیرون مدینه منوره جانب غربی مسجد شریف ومیان وی ومسجد شریف هزار ذراع است كما قال ابن حجر. والله اعلم بالصواب

داخترانو دلمونخو خخه وروسته دعاء: سوال: (۲۲۰۶) حضور ﷺ به داخترانو دلمونخو خخه وروسته دعاء غوبنتله اوکه نه؟

جواب: په عام طور سره دلمانځه خخه وروسته دعاء غوبنتل وارد سوى دى لهذا داخترانو دلمانځه خخه وروسته هم دعاء غوبنتل مسنون اومستحب دى. فقط

داخترانو په لمانځه كى دسجده سهوى حكم او دفرسو خخه دواجبو طرف ته واپس كيدل:

سوال: (۲۲۰۷) داختر په لمونځ كى امام سهواً بعضى واجب تكبيرونه پريښوول اوركوع ته ولاړى دهغه خخه پس دركوع خخه راواپس سو قومى ته راغى اوتكبير يى ووايه، اوبيا ركوع ته ولاړى، نوپه دى صورة كى لمونځ صحيح سو اوکه نه؟ اعاده واجبه ده او كه سجده سهوه لازمه ده؟ اوکه چيرى تكبير پاته سى نوڅه حكم دى؟ اوسجده سهوه په اخترانو كى اوپه جُمعه كى دكولو اودنه كولو معمول به څنگه دى؟ اوعود من الفرض الى الواجب مفسد صلوة دى اوکه نه؟ اوسجده سهوه لازمه نه وه خو شبهه يى وكړه چى شايد څه موجب دسهوى واقع سوى وي نو ددى څه حكم دى؟

جواب: صحيح داده چى لمونځ صحيح سو ليكن داسى كول نه وو په كار. په درمختار كى دى، كما لو ركع قبل ان يكبر فان الامام يكبر فى الركوع ولا يعود الى القيام ليكبر فى ظاهر الرواية فلو عاد ينبغى الفساد، په شامى كى په دى باندې ويلى دى: وقد علمت أن العود رواية النواذر، على أنه يقال عليه ما قاله ابن الهمام في ترجيح القول بعدم الفساد فيما لو عاد إلى القعود

الاول بعد ما استتم قائما بأن فيه رفض الفرض لاجل الواجب، وهو إن لم يحل فهو بالصحة لا يخل،^(۱) شامی ج ۱ ص ۵۲۱، اوتکبیرات بالکل پاتہ کیدل یاپہ ذکرسوی طریقہ پہ قومہ کی اداء کول دترک واجب پہ اعتبار سرہ برابر دی، اولمونخ پہ دواوہ صورتونو کی کیری دداسی امورو پہ ترک باندی پہ اصل کی سجدہ سہوہ لازمیری اوپہ سجدہ سہوی سرہ ددی انجبار کیری، لیکن پہ جمعہ اوخترونو کی فقہاؤ دسجدہ سہوی ترک کول اختیار فرمایلی دی خنگہ چی پہ درمختار کی دی: والسہو فی صلوة العید والجمعة والمکتوبة والتطوع سواء، والمختار عند المتأخرین عدمہ فی الاولین لدفع الفتنة^(۲) الخ، وهکذا فی الشامی، اودابن ہمام دتحقیق خخہ ہم داواضحه سہوہ چی ترک فرض الی الواجب مفسد دصلوة نہ دی، اوپہ کم سورة کی چی سجدہ سہوہ لازمہ نہ وی اوپہ غلطی اوپہ شبہی سرہ وسی نولمونخ کیری۔ فقط

پہ اخترونو کی دلمانخہ خخہ وروستہ دعاء اوپہ دی سلسلہ ک داکابرو مسلک: سوال: (۲۲۰۸)
پہ الرشید ماہ رجب المرجب سنہ ۱۳۳۵ھ خلورم جلد کی داقسم یوہ مسئلہ دہ، پہ جواب کی یی لیکلی دی سرہ دحوالی دعبارت دشامی اوحصن حصین وغیرہ چی اتباع درسول اللہ ﷺ داخترونو دلمانخہ خخہ وروستہ پہ دعاء غوبنتلو کی دہ، ددی خخہ پہ ترک کی نہ دہ اودخطبی خخہ وروستہ اتباع سنت پہ دعاء نہ کولو کی دہ، دمولانا عبد الحی^۳ پہ مجموعہ فتاویٰ کی یوہ استفتاء دہمدی مضمون دہ چی دہغہ پہ جواب کی مولانا پخپلہ لیکلی دی چی دحدیث دروایاتو خخہ دومرہ قدر معلومییری چی حضور ﷺ بہ داختر دلمانخہ خخہ دفارغہ کیدلو خخہ وروستہ خطبہ ویلہ اودہغہ خخہ وروستہ بہ یی معاودت فرمای، دعاء غوبنتل وروستہ دلمانخہ خخہ یاپس دخطبی خخہ دہغوی ﷺ خخہ ثابت نہ دی۔

ہمدغہ رکم دصحابہ کرامو اوتابعینو عظامو خخہ ددی ثبوت ترنظر تیر سوی نہ دی، پہ بہشتی گوہر کی یی داخترونو دلمانخہ پہ بیان کی لیکلی دی:

مسئلہ: داخترونو دلمانخہ خخہ وروستہ یادخطبی خخہ وروستہ دعاء غوبنتل دنبی کریم ﷺ خخہ اودہغوی ﷺ دصحابہ وو ﷺ اوتابعینو ﷺ خخہ منقول نہ دی، اوکہ چیری دغہ حضراتو دعا غوبنتی وای نوضرور بہ نقل سوی وای، لہذا پہ غرض داتباع دعا نہ غوبنتل ددعاء غوبنتلو خخہ نہ دی پہ داسی حالت کی زمور خلگو دپارہ واجب العمل خہ دی؟

(۱). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۲ مطبوعہ درسعادت، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۴. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب سجود السہو ج ۱ ص ۷۰۵، ط. س. ج ۲ ص ۹۲. ظفیر

جواب: زموږ دحضراتو اکابرو لکه حضرت مولانا رشید احمد گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ، او حضرت مولانا قاسم صاحب نانوتوی^۱ اودنورو استاذانو حضراتو لکه حضرت مولانا محمد یعقوب صاحب^۲ سابق صدر مدرس مدرسه هذا (دارالعلوم دیوبند) او حضرت مولانا محمود حسن صاحب^۳ صدر مدرس مدرسه هذا (دارالعلوم دیوبند) وغیرهم (ددی ټولو) همدا معمول وو چی داخترانو دلمانځه څخه وروسته به یی هم دټولو لمونځونو په شان په لاسونو پورته کولو سره دعاء غوښتله، اوداحادیثو مبارکانو هم مطلقا دلمونځونو څخه وروسته دعاء غوښتل ثابت دی په دی کی داخترانو لمونځ هم داخل دی، لهذا راجح زموږ په نزد همداده چی داختر دلمانځه څخه وروسته هم دعاء مستحب ده، او د مولانا عبد الحی صاحب^۴ فتویٰ بنده هم کتلی وه، محضی په دی وجه چی داخترانو دلمونځ څخه وروسته ددعاء ذکر نسته، ددعاء نیستوالی نه ځینی معلومیږی (۱) او د نورو احادیثو څخه دټولو لمونځونو څخه وروسته ددعاء سته والی ثابت دی، نودابه هم په هغه باندی حملول کیږی، ځکه چی کله کلیه (قاعده) استحباب ددعاء بعد الصلوات ثابت سو، نواوس داضروری نه ده چی دهر لمانځه څخه وروسته دی تصریح وارده وی. کما هو ظاهر. اوپه بهشتی گوهرکی هم غالبا دمولانا عبدالحی صاحب^۵ دفتویٰ په اتباع کی داسی لیکل سوی دی، دبنده په نزد هغه مسلمه نه ده. فقط

داختر دخطبی ابتداء په تکبیر سره مستحب ده: سوال: (۲۲۰۹) داخترانو دخطبی په ابتداء کی په تکبیر ویلو سره شروع کول مسنون دی. تکبیر دخطبی په طور باندی بالجهر وواپی اوکه کرار یی وواپی اوبیا خطبه شروع کړی؟

جواب: داخترانو په خطبه کی یی دامستحب لیکلی دی چی داولنی خطبی دشروع کولو څخه مخکی دی نه واره تکبیر بالجهر متواتر وواپی او ددوهمی خطبی څخه مخکی دی اوه واره تکبیر بالجهر وواپی. په درمختار کی دی: ویستحب ان یستفتح الاولی بتسع تکبیرات تتری ای متتابعات والثانیة السبع هو السنة الخ (۲). فقط

دعادلو شاهدانو په شاهی باندی داختر لمونځ: سوال: (۲۲۱۰) بعضو خلکو دزیارت په

(۱). یو ددی وجه چی عدم ذکر دیو شی مستلزم نه دی مطلق عدم ددی شی لره، اوبل ددی وجی چی که څه هم دعا کول وروسته تر لمونځونو داختر نه دی روایت سوی، لیکن نه کول یی هم نه دی روایت سوی، یعنی داهم په یو روایت کی نسته چی رسول الله ﷺ او صحابه وو رضی اللہ عنہم داختر لمونځ اداء کړی لیکن دعاء یی ونکړه، نوکله چی داثبات او نفی دواړو روایت نه دی موجود، په داسی وخت کی به په اصل قاعده باندی عمل کیږی، اوقاعده دا ده چی تردیرو لمونځونو وروسته درسول الله ﷺ او اصحابو رضی اللہ عنہم څخه دعاگانی کول ثابت دی، والله تعالی أعلم وعلمه اتم وأکمل وأحکم، محمد أحمد الحقانی الأفغانی رحمۃ اللہ علیہ

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۵. ظفیر

ورخ اوبعضو دجُمعی په ورخ دلوی اختر لمونځ وکړی، اوپه دی زمانه کی چی دعادل صفت مفقود دی، نو شرائط دعادل وغیره کیدل دمیاشتی لیدلو شاهدانو دپاره ضروری دی اوکه دکلمه شهادت ویلو څخه وروسته به کافی شهادت متصور کیږی اوکمو خلکو چی دزیارت په ورخ دلوی اختر لمونځ وکی هغه لمونځ صحیح سو اوکه نه؟ اوایا په یوولسم او دولسم تاریخ باندی هم دلوی اختر لمونځ کیدی سی؟

جواب: دشاهدانو دعادلوالی ثبوت درؤیت هلال دپاره ضروردی اوکله چی عادلان نه وه، نو دهغوی په شهادی باندی په اعتماد کولو سره دزیارت په ورخ دلوی اختر لمونځ کول نه وو په کار، اودغه لمونځ صحیح نه سو (۱) کمو خلکو چی دجُمعی په ورخ لمونځ وکی هغوی پرحق باندی دی، اودا صحیح ده چی دلوی اختر لمونځ دعذر په وجهی سره په یوولسم او دولسم تاریخ باندی هم کیدی سی (۲). فقط

په اخترونو کی خطبه دکم ځای څخه ورکړی: سوال: (۲۲۱۱) داخترونو په خطبه کی امام دخطبی دپاره کم ځای ودریږی. بعضی ملایان وایی چی کم ځای لمونځ وکړی په هم هغه ځای دی خطبه وواپی، په بل ځای کی خطبه ویل جائز نه دی؟

جواب: داخترونو دلمونځ څخه وروسته دی امام پرممبر باندی ودریږی اوخطبه دی وواپی همدا سنت دی، دلماڅه اودخطبی ځایونه یو نه وی، دلمونځ ورکولو دپاره امام لاندی ولاړ وی اودخطبی ویلو دپاره منبرته ورځی (۳).

دوو عادلانوپه شهادی سره رؤیت ثابتیږی: سوال: (۲۲۱۲) زید او عمر چی په ظاهره پکښی هیڅ خرابی نه سته دلوی اختر میاشت په یوکم دیرشم ولیده، او دقاضی په مخکی یی شهادی ورکړه، قاضی شهادی تسلیم کړه او حکم یی ورکی، یوی ډلی ددیرشو دمیاشتی په حساب سره اختر وکی، اویوی ډلی دیوکم دیرشوپه حساب سره، اویوی ډلی په دواړو ورځو لمونځونه وکړه، نوپه دی صوره کی دقاضی اود ذکر سوی ډلی دپاره څه حکم دی؟ او دشاهدانو دپاره څه حکم دی؟

جواب: که چیری دوو عادلانو شاهدانو دمیاشتی دلیدلو شهادی ورکړه نو رؤیت ثابت سو، ټولوته هلته دهمدی (رؤیت) موافق دلوی اختر لمونځ اداء کول په کاروو، کمو خلکو

(۱). للصوم مع غیم وغبار خبر عدل اومستور الخ لا فاسق اتفاقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصوم ج ۱ ص ۱۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵). ظفیر

(۲). لکن هنا يجوز تأخيرها (ای فی صلاة الاضحی) الی اخر ثالث ایام النحر بلا عذر مع الکراهة وبه ای بالعذر بدونها. (الدر المختار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۵). ظفیر

(۳). وما سن فی الجمعة ویکره یسن فیها ویکره الخ وان یکبر قبل نزوله من المنبر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۵). ظفیر

چی دشاہدانو دعالوالی باوجود ددغہ شاہدی موافقت ونہ کی، هغوی غلطی وکړه، لیکن که چیری شاہدان دشرعی قاعدی مطابق عادلان اومتقیان اوپرهیزگاران نه وه، نو بیاپه هغه باندی عمل نه کوونکی پرحق باندی وه، واضحه دي وی چی قاضی شرعی په دی زمانه کی داسی نسته، دچا چی حکم باوجود دشاہدانو دعدل اودثقه نه کیدلو نافذ ومنل سی (۱). فقط

په يوم النحر کی دروژی دټولو شرطونو رعایت مستحب دی: سوال: (۲۲۱۳) په يوم النحر کی یعنی دذی الحجی په لسمه داختر دلمانځه څخه مخکی صرف خوراک چنباک نه کول مسنون دی اوکه نه دروژی دټولو شرطونو رعایت ساتل ضروری دی؟ ایا دجماع څخه هم احتراز کول په کاردی اوکه نه؟

جواب: دروژی دټولو شرائطو احتراز دقربانی څخه مخکی مستحب دی اوپه درمختار کی دی چی دقربانی څخه مخکی خوراک نه کول مستحب دی، که څه هم دی قربانی نه کوی، اوکه خوراک وکړی نوڅه کراهت پکښی نسته (۲)، اوپه شامی کی دی، یندب الامساك عما يفطر الصائم (۳)، یعنی دهغه شیانوڅخه ځان بندول مستحب دی په کمو سره چی روژه ماتیري. فقط

داخترنو خطبه مختصر په کارده اودخطبی اوریدل واجب دی: سوال: (۲۲۱۴) زید په اختر کی دحضرت مولانا عبدالحی لکهنوی خطبه وویل، چی دهغه ددواړو خطبو اورېدوالی تخمینا شپږ صفحی دی، په دی باندی عمر اعتراض کوی چی ددومره لوی خطبی اورولو هیڅ ضرورت نسته، سمدستی راتلل په کاردی، ایا شرعاً ددومره لوی خطبی داوړیدلو هغه حکم نه دی کم چی دیوی مختصری اوریدلو دی؟

جواب: په درمختار کی دی: وتکره زیادتهما علی قدر سورة من طوال المفصل، وفي الشامي قوله تکره الخ عبارة القهستانی وزيادة التطويل مكروهة الخ (۴).

اوپه مشکوة شریف کی دا حدیث شریف مروی دی، وعن عمار قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: إن طول صلاة الرجل وقصر خطبته مئنة من فقهه فأطيلوا الصلاة واقصروا الخطبة

(۱). ولو كانوا ببلدة لا حاكم فيها صاموا بقول ثقة وافطروا باخبار عدلين مع العلة للضرورة (الدر المختار على هامش ردالمحتار، كتاب الصوم ج ۲ ص ۱۲۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۲). ظفیر

(۲). ويندب تاخير اكله عنها وان لم يصح في الاصح ولو اكل لم يكره اي تحريما (الدر المختار على هامش رد المحتار باب صلوة العيدين ج ۱ ص ۷۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲ - ۱۷۷). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة العيدين ج ۱ ص ۷۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۴۸. ظفیر

وإن من البيان سحراً. رواه مسلم (۱). نو معلومه سوه چي خطبه زياته اوڀرڊه ويل مکروه دی، لیکن خطبه چي هرڅومره وی دهغه اوریدل واجب دی.

کراحت دخطبی داوڀرډونکی په حق کی دی، په اوریدونکو باندی دتولی خطبی اوریدل واجب دی، په درمختار کی دی: وكذا يجب الاستماع لسائر الخطب كخطبة نکاح وخطبة عيد وختم على المعتمد الخ. فقط

ښه داده چي خطیب اوامام دي یوسری وی: سوال: (۲۲۱۵) په اخترونو کی امام اوخطیب دوه مختلف کسان مقرر سوی دی، یعنی یوسری امامت کوی، اوبل سړی خطبه وایی ایا دافعل جائز دی ایا دحضور ﷺ یادصحابه کرامو^۲ په زمانه کی داسی نظیر پیدا کیږی؟

جواب: دافعل جائز دی چي یوسری امام سی اوخطیب بل سړی سی لیکن ښه دادی چي خطیب دي هغه څوک وی چي هغه امام وی، کذا فی الدر المختار (۲). فقط

په اخترونو کی دښږو زیات تکبیرونو ثبوت: سوال: (۲۲۱۶) درسول الله ﷺ څخه داختر لمونځ په شپږو تکبیرونو سره کول یا په شپږو تکبیرونو سره دلمانځه داء کولو حکم ورکول ثابت دی اوکه نه؟

جواب: دمنیه په شرح کی یی لیکلی دی چي داخترنو په هر رکعات کی دتکبیر دافتتاح څخه علاوه دری تکبیرونه دښږو جلیل القدر و صحابه کرامو ﷺ څخه ثابت دی او د رسول الله ﷺ څخه منقول دی. والتحقیق فی المطولات (۳). فقط

کمه عیدگاه چي دابادی په زیاتیدلو سره په ابادی کی دننه راغله نوهغه دصحراء په حکم کی

نه ده: سوال: (۲۲۱۷) زړه عیدگاه دابادی دزیاتیدلو په وجه دننه راغلی ده اوپه هغه کی پینځه وخته لمونځ په اذان اوجماعت سره کیږی اوس یوڅو کسان اتباعاً للسنه په صحراء کی داخترنو دلمانځه تجویز ورکوی په دی صورت کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: داخترنو دلمانځه دپاره مسنونه طریقه هم داده چي په صحراء کی دابادی څخه دباندی وسی، کم کسان چي ددی مجوز دی چي دابادی څخه دباندی په صحراء کی دي داخترنو لمونځ اداء سی، نوهغوی په حق باندی دی، زړه عیدگاه کمه چي دپینځه وخته

(۱). مشکوة باب الخطبه والصلوة فصل اول ص ۱۳۳. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۹. ظفیر، ولا ینبغی ان یصلی غیر الخطیب لانها کشیئ واحد فان فعل بان خطب صبی باذن سلطان وصلی بالغ جاز هوالمختار (درمختار) ولا ینبغی ان یصلی غیر الخطیب لان الجمعة مع الخطبة کشیئ واحد فلا ینبغی ان یقیمها اثنان وان فعل جاز (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲). ظفیر

(۳). وگوری غنیة المستملی باب العیدین. ظفیر

لمونخ جومات سو اوپه کلی کی دننه راغله هغه دجانی یعنی دصحراء په حکم کی پاته نه سوه (۱). فقط

ماشومان به داخترانو په لمانځه کی کم ځای دریری: سوال: (۲۲۱۸) په عیدگاه کی به ماشومان په جماعت کی دننه دریدل اوکه نه لمونخ گزارو ته به مخامخ کنبېنستل؟ او دامام راسته اوچپه طرف ته په نابالغه ماشومان درولو کی څه خرابی ده؟

جواب: دنابالغه ماشومانو دپاره حکم خودا دی چی که چیری په جماعت کی شاملیری نو وروسته دي ودریری برابره خبره ده که داخترانو جماعت وی اوکه دنورو لمونخونو. که چیری دمجبوری په وجه څنگه چی په عیدگاه کی پیښیری ماشومان په جماعت کی دننه ودریری، یا دلمانځه گزار مخ ته کښینی یا راسته اوچپه طرف ته ودریری نولمونخ کیری، لیکن دا خلاف سنت دی اومکروه تنزیهی دی (۲). فقط

داخترانو په لمانځه کی دښځو جماعت مکروه دی: سوال: (۲۲۱۹) داخترانو لمونخ دگوشه نیشینو ښځو دپاره په کورکی اداء کول جائز دی اوکه نه؟ اوښځو ته دسړیو په شان په جماعت سره لمونخ ادا کول جائز اوکه نه؟ که چیری جائزوی نوښځه امامه کیدی سی اوکه نه؟ که چیری کیدی سی نوښځه امامه به په صف کی دښځو سره برابره دریری اوکه نه دسړیو دامام په شان؟

جواب: په درمختار کی دی، ویکره تحریم جماعه النساء الخ (۳)، ددی څخه معلومه سوه چی دښځو جماعت مکروه تحریمی دی، که څه هم په فرضو اوواجبو کی وی یا په سنتو اونفلو کی وی، کذا فی الشامی، بیا که چیری ښځی جماعت کوی سره دکراهت تحریمی څخه، نو دهغوی امامه دي دهغوی په مینځ کی دښځو سره برابر ودریری، مخکی دی نه دریری، کما فی الدر المختار فان فعلن تقف الامام وسطهن فلو تقدمت اثمت الخ (۴)، بیا مخ ته یی دالیکلی دی چی ښځو لره دسړیو په جماعت کی دجمعې اواخترانو دپاره تلل اوپه هغه کی شریکیدل هم مکروه دی (۵). فقط

(۱). والخروج اليها اي الجبابة لصلوة العيدين سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحيح (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹). ظفیر

(۲). ويصف الخ ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۸ - ۵۷۱). ظفیر

(۳). الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۸، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

(۴). افاد ان الكراهة في كل ما تشرع فيه جماعة الرجال فرضا او نفلا (ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۸، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر

(۵). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۹، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

پہ قبرستان کی دختر لمونخ کله چی قبر مخ ته نه وی: سوال: (۲۲۲۰) پہ یوه مقام کی دختر لمونخ پہ مقبره کی کیری، امام ته مخامخ دیوال وی او دمقندیانو مخ ته نه وی، نودامام داستره به دمقندیانو دپاره کافی گنل کیری څنگه چی دمرور بین یدی المصلی په صوره کی ده اوکه نه؟

جواب: قبرونه که چیری دیوه لمونخ گذار مخ ته هم وی، نودهم هغه په لمانخه کی به کراحت راخی، قال فی الشامی لا باس بالصلوة فیها اذا كان فیها موضع اعد للصلوة، ولس فیہ قبر ولا نجاسة كما فی الخانیة ولا قبله الی قبر، حلیه (۱). فقط

تکبیرات تشریق دبنخو دپاره نسته: سوال: (۲۲۲۱) تکبیرات تشریق دبنخی دپاره درست دی اوکه نه؟

جواب: تکبیرات تشریق دبنخو دپاره دامام صاحب رحمته الله په مذهب کی نسته. (۲)

سوال: دختر دلمونخ څخه وروسته چی کورته راسی، نونفل کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: کورته چی بیرته راسی نونفل کول درست دی، کما فی الدر المختار وان تنفل بعدها فی البيت جاز الخ (۳). فقط

درکوع څخه دولایدلو څخه وروسته تکبیرات زوائد ویل: سوال: (۲۲۲۲) دلوی اختر په لمانخه کی دامام څخه په دوهم رکعات کی زیات تکبیرونه هیر وسول اورکوع ته ولاړی، اول ددوهم صف والا خلگ په رکوع کی شریک سوه، ددوهمی درجی والا اوجومات سره ملحق کور والا خلگو دبی خبری په وجه درکوع اوقیام تکبیرونه تکبیرات زوائد گنل اوتکبیرونه یی ویل، امام چی درکوع څخه سرپورته کی نوپه قیام کی یی زیات تکبیرونه وویل، مقتدیانو هم دامام سره تکبیرونه وویل، بیا امام رکوع دوباره وکړه په هغه کی ټول مقتدیان شریک سول، امام دمتاخرینو دمذهب موافق سجده سهوه ونه کړه نو په دی صوره کی که چیری دا لمونخ دوباره وسی نوڅه کراحت خوبه نه وی پکښی؟

جواب: په دی صوره کی علامه شامی دعدم فساد صلوة تصحیح اوتصریح کړیده بلکی عود الی القیام یی نوادر روایت لیکلی دی، اوپه بدائع کی یی همدا اختیار فرمایلی دی، لیکن ظاهر الروایة دادی چی په داسی حالت کی دی امام دقیام طرف ته عود نه کوی، په هرحال لمونخ په دی صوره کی وسو، اوداخرونو په لمانخه کی سجده سهوه

(۱). ویکره حضورهن الجماعة ولو لجمعة وعید (ایضا ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ویجب تکبیر التشریق عقب کل فرض ادى بجماعة مستحبة خرج جماعة النساء والغزاة لا العیید (الدر

المختار علی هامش ردالمحتار باب العییدین، مطلب فی تکبیر التشریق ج ۱ ص ۴۷۴ و ص ۷۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۷). ظ

(۳). ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۵۳ قبیل مطلب تکره الصلوة فی الكنيسة ط. س. ج ۱ ص ۳۸۰. ظفیر

دمتاخرینو دفتویٰ موافق نسته، لهذا داحکم به کول کیری چی لمونخ وسو او داعادی ضرورت یی نسته، اوپه اعاده کی دجماعت تشویش اوانتشار دی، نوددی دپاره په کمی وجهی سره چی سجده ساقطه سوه نو داعادی حکم به هم نه کول کیری. (۱) فقط

دعذر څخه بغیر داختر لمونخ په دروازه باندی کول څنگه دی؟ سوال: (۲۲۲۳/۱) داختر لمونخ په بازار کی یاپه جومات کی دباران وغیره دعذر څخه بغیر یادخپل کورپه دروازه باندی کول جائز دی اوکه نه؟ پرتقدیرثانی مکروه تحریمی دی اوکه تنزیهی؟ سره دصحیح دلائلو او دکتابونو په حوالی سره یی تحریر وفرمایاست؟

دمکروه تحریمی دپاره ددلیل ضرورت: سوال: (۲۲۲۴/۲) دمکروه تحریمی دپاره داثبات صریح نص ضروری دی اوکه نه؟

جواب: ۱۱. په درمختار کی دی، والخروج اليها ای الجبانة لصلوة العيد سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحيح الخ (۲)، وفي شرح المنية الكبير الخروج الى المصلی وهی الجبانة سنة وان كان يسعهم الجامع وعليه عامة المشائخ لما ثبت انه ﷺ كان يخرج يوم الفطر ويوم الاضحى الى المصلی الخ (۳)، ددی عبارت څخه معلومه سوه چی داخترانو دلمانځه دپاره خروج الى المصلی سنت مؤکده دی، نوبې له عذره ددې پرې بنوول مکروه دی، اوپه شامی کی دبحر څخه نقل کړیدی چی دسنت مؤکده پرې بنوول مکروه تحریمی کیدل پکار دی: الحاصل ان السنة ان كانت مؤكدة قوية لا يبعد كون تركها مكروهاً تحريماً وان كانت غير مؤكدة فتركها مكروه تنزيهاً الخ (۴) (ج ۱ ص ۴۳۹). فقط

۲۱. دمکروه تحریمی بلکی مکروه تنزیهی داثبات دپاره دخاص دلیل ضرورت دی په شامی کی دی، اقول لكن صرح في البحر في صلاة العيد عند مسألة الاكل بانه لا يلزم من ترك المستحب ثبوت الكراهة اذ لا بد لها من دليل خاص الخ (۵). ص ۴۳۹. فقط

دډول او دسرنا په غړولو سره عیدگاه ته تلل او دامام په سر باندی دچتری سایه کول څنگه دی؟ سوال: (۲۲۲۵) داختر لمونخ گذارو لره دامام سره ډول اوسرنا وغیره په غړولو سره

(۱). وقد عملت ان العود رواية النوادر على انه يقال عليه ما قاله ابن الهمام في ترجيح القول بعدم الفساد فيما لو عاد الى القعود الاول بعد ما استتم قائماً ﴿ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۸۲﴾، تحت قوله: فلو عاد ينبغي الفساد، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۴. ظفیر

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹. ظفیر

(۳). غنية المستملی باب العيد ص ۵۲۹. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها مطلب في بيان السنة والمستحب ج ۱ ص ۲۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۳.

(۵). ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها مطلب في بيان السنة والمستحب والمندوب ج ۱ ص ۲۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۳. ظفیر

تلل اوداختر دلمانخه خخه وروسته دخطبی په وخت کی دامام پرسر باندی دچتری سایه کول شرعا څنگه دی؟

جواب: ډول اوسرنا وغیره پښغول حرام دی داسی کوونکی خطاکار او گنهگار دی (۱) او د خطبی په وخت کی دخطیب پرسر باندی چتری کول هم په کارنه دی، داکار دخطبی دادابو او داستماع خخه خلاف دی. فقط

څوک چی قربانی کول نه غواړی هغه مخکی حجامت جوړولی سی: سوال: (۲۲۲۲) په کم سپری باندی چی قربانی واجبه نه ده دهغه دپاره حجامت کول (دسر خړول) په کم وخت کی مسنون اومستحب دی دلمانخه خخه مخکی اوکه وروسته؟

جواب: په صحیح مسلم کی حدیث شریف روایت سویدی، قال (۲) رسول الله ﷺ اذا دخل العشر واراد بعضکم ان یضحی فلا یأخذ شعرا ولا یقلمن ظفرا فهذا محمول علی النذب (۳)، شامی وفی روایة من رای هلال ذی الحجة واراد ان یضحی فلا یأخذ من شعره ولا من اظفاره، رواه مسلم (۴)، حاصل دادی چی کم سپری دقربانی اراده لری دهغه دپاره مستحب دادی چی دلوی اختر دلمانخه خخه وروسته نوکان او ورینستان پری کول اوسر خریل وکړی، اوچی کم سپری دقربانی اراده نه لری، دهغه دپاره دامستحب نه دی هغه دلمانخه خخه مخکی هم حجامت جوړولی (ورینستان برابرولی) سی. فقط

بازار دصحراء په حکم کی نه دی: سوال: (۲۲۲۷۱) بازار جبانه (صحراء) گرځولی سی اوکه نه؟

په بازار کی داختر لمونځ: سوال: (۲۲۲۸۱۲) په بازار کی داختر لمونځ بغیر کراهته درست دی اوکه نه؟

په بازار کی دعام سرک مخ ته داختر لمونځ: سوال: (۲۲۲۹۱۳) په کم بازار کی چی د اخترونو لمونځ اداء کیږی، که چیری هغه ته مخامخ عام سرک و نو هلته جائز دی اوکه نه؟

په لاره کی داختر لمونځ: سوال: (۲۲۳۰۱۴) که چیری بازار عین په لاره کی وی نوپه دغه بازار کی په لاره باندی داخترونو لمونځ درست دی اوکه نه؟

په دهلیز کی داختر لمونځ: سوال: (۲۲۳۱۱۵) که چیری جبانه (صحرا) نه وی نو په دهلیز

(۱). ودلت المسئلة ان الملاهی کلها حرام الخ قال ابن مسعود صوت اللهو والغناء ینبت النفاق فی القلب (۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحه ج ۱ ص ط. س. ج ۲ ص ۳۴۸. ظفیر

(۲). وگوری مشکوة باب الاضحیة ص ۱۲۷. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۸۱. ظفیر

(۴). مشکوة المصابیح باب فی الاضحیة ص ۱۲۷. ظفیر

کی دپاک فرش پہ غورولو سرہ بہ لمونخ بغیر دکراہتہ وسی اوکھ نہ؟
دجومات پہ فناء کی دختر لمونخ: سوال: (۲۲۳۲) کہ چیری صحرا پیدانہ سی نو د
 جومات پہ فناء کی یاپہ جومات کی داخترنو لمونخ کول بغیر کراہتہ درست دی اوکھ
 نہ؟

جواب: ۱۸. ثم خروجه ماشياً الى الجبابة وهي المصلى العام الخ (درمختار) ای فی
 الصحراء (۱)، معلومه سوه چی جبانه عامه عیدگاه ده کم چی پہ صحراء کی وی، نوبازار
 جبانه نہ ده.

۲۱. کہ چیریہ بازار کی جومات وی یا یوخی دخلگو دتیریدلو دخی خخہ بیل وی او
 دشور اوشغب خخہ خالی وی نوہلتہ پہ لمانخہ کی خہ کراہت نستہ.

۳۸. دعام سړک مخ ته که چیری خه حائل، دیوال وغیره نه وی نوپه داسی خای کی لمونخ
 مکروه دی، وتکره الصلوة فی طریق العامة. شرح منیه (۲)، خو لمونخ بہ وسی.

۴۱. قد مر حکمه فی ۲.

۵۱. بغیر دکراہت خخہ درست (۳) دی.

۶۱. بغیر دکراہت خخہ درست (۴) دی. فقط

عرفہ دذی الحجی نہمی ته وایی: سوال: (۲۲۳۳) دعرفی ورخی خودی اوپہ کمہ میاشت
 اوپہ کم تاریخ کی وی؟

جواب: دعرفی ورخ یوہ ده. یعنی دذی الحجی دمیاشتی نہم (۵) تاریخ. فقط

دسورة فاتحی خخہ وروستہ پہ وریادولو باندی تکبیرات زوائد بیا قرأت: سوال: (۲۲۳۴)

داختر پہ لمانخہ کی امام دتکبیر تحریمی خخہ وروستہ سورة فاتحہ شروع کرہ، دالحمد
 لله رب العلمین دویلوخخہ وروستہ دمقتدی پہ وریادولو باندی بی تکبیرات ثلاثہ وویل

(۱). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۸. ظفیر

(۲). غنیة المستملی ص ۳۴۹. ظفیر

(۳). الخروج الى المصلى وهي الجبابة سنة الخ فان ضعف القوم عن الخروج امر الامام من يصلى بهم في
 المسجد (غنية المستملی ص ۵۳۹، ردالمحتار ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹). ظفیر

(۴). خطب الامام سابع ذی الحجة الخ ثم التاسع بعرفات (شرح وقایہ کتاب الحج ج ۱ ص ۳۳۳) قوله ثم التاسع ای
 ثم یخطب فی یوم عرفة (عمدة الرعاية فی حل شرح وقایہ ج ۱ ص ۳۳۳، کتاب الحج). ظفیر

(۵). كما لو ركع الامام قبل ان يكبر فان الامام يكبر في الركوع ولا يعود الى القيام ليكبر في ظاهر الرواية فلو عاد
 ينبغي الفساد (درمختار) وقد علمت ان العود رواية النوادر على انه يقال عليه ما قاله ابن الهمام في ترجيح
 القول بعدم الفساد فيما لو عاد الى القعود الاول بعد ان استتم قائما بان فيه رفض الفرض لاجل الواجب وهو وان
 لم يحل فهو بالصحة لا يخل (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۴). ظفیر

اوبیایی دتکبیراتو ثلاثه وو خخه وروسته دوباره قرائت شروع کی، په دی صورت کی لمونځ وسو اوکه نه؟

جواب: په دی صورت کی لمونځ وسو. کذا فی الشامی (۱). فقط

داختر دلمانځه خخه وروسته دعا بدعت نه ده: سوال: (۲۲۳۵) داخترانو دلمانځه خخه وروسته دعاه بعض خلگ مکروه وایی، اوبعض ورته بدعت وایی اوبعض وایی چی مستحب ده؟

جواب: دلمونځونو خخه وروسته دعاء مسنون اومستحب ده اوپه احادیثو مبارکه و کی راغلی ده، کما نقله فی الحصن والحصین وغیره، نوپه لمونځونو کی داخترانو لمونځ هم داخل اوشامل دی اودبدعت ویل ورته صحیح نه دی، او دامت اکابرو او استاذانو به داخترانو دلمانځه خخه وروسته په شان دصلواتو مکتوباتو دعاء فرمایله، نو څوک چی دې ته بدعت وایی نودا خبره صحیح نه ده (۲). فقط

داختر دلمانځه خخه مخکی یا وروسته په عیدگاه کی نفل کول څنگه دی؟ سوال: (۲۲۳۶)

څه فرمائی علماء دین اومفتیان دشرع متین په دی مسئله کی چی په عیدگاه کی داختر دلمانځه خخه مخکی یا وروسته نفل کول دحنفی علماؤ په نزد روا دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی: ولا یتنفل قبلها مطلقا وكذا لا یتنفل بعدها فی مصلایا، قال الشامی قوله: وكذا لا یتنفل ﴿﴾ لما فی الكتب الستة عن ابن عباس ؓ انه ﷺ خرج فصلی بهم العید لم یصل ولا بعدها وهذا لقی بعدها محمول علیه فی المصلی الخ (۳)، والله اعلم. فقط

دمفسد صلوة لمونځ په صورت کی بل جماعت کولی سی: سوال: (۲۲۳۷) که چیری

داخترانو امام غلط خوان وی نودهغه امامت جائز دی اوکه نه؟ اوبل امام کیدی نه سی ځکه چی عوام الناس یی نه غواړی، لهذا دښار په جوماتونو کی داخترانو لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: داخترانو لمونځ په جوماتونو کی هم صحیح دی، که چیری داخترانو دلمانځه امام داسی غلطی کوی په کمی سره چی لمونځ فاسدیږی نو په جومات کی جلا جماعت

(۱). ویدعوا ویختم بسبحان ربك الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۵۹۵، ط. س. ج ۲ ص ۵۳۰) عن ام عطیة قالت امرنا ان نخرج الحيض يوم العیدین وذوات الخدور فیشهدن جماعة المسلمين ودعوتهم وتعتزل الحيض (مشکوٰۃ باب العیدین ص ۱۲۵). ظفیر

(۲). الدر المختار باب العیدین ج ۱ ص ۱۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹ - ۱۷۰. ظفیر

(۳). وتؤدی بمصر واحد بمواضع كثيرة اتفاقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

کول په کاردی، (۱) اوکه چیری داسی غلطی نه کوی کمه چی دلمانځه ماتونکی وی اوپه بیل لمونځ کولوکی فتنه وی (یعنی شر جوړیږی) نوپه همدغه امام پسی لمونځ وکړی (۲). فقط

تکبیرات تشریق د فرض لمانځه څخه وروسته صرف یو وار دی: سوال: (۲۲۳۸) په ایام تشریق کی تکبیرونه صرف دهر فرض لمانځه څخه وروسته ویل کیږی، زید وایی چی یو وار ویل واجب دی او عمر وایی چی درې واره ویل په کاردی، په دی صورت کی څوک پر حقه دی؟
جواب: تکبیرات تشریق یو وار ویل واجب دی، ددی څخه زیات واجب نه دی، اوپه درمختار کی یی دعینی څخه نقل کړی دی چی په زیاتو ویلو کی فضیلت او ثواب دی څه حرج پکښی نسته (۳)، لیکن په شامی کی یی د ابو السعود څخه نقل کړی دی، چی دیو وار څخه زیات ویل خلاف سنت دی نوښه داده چی په یو وار ویلو باندی بسوالی وسی. دشامی عبارت دادی، ان الاتیان به مرتین خلاف السنة الخ، ج ۱ ص ۵۲۳، شامی.

په دولسو تکبیرونو سره داخترونو لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۲۳۹) که حنفیان داخترونو لمونځ د دولسو تکبیرونو سره وکړی نو اداء به سی اوکه نه؟
جواب: دا حنافو په نزد شپږ تکبیرات زوائد دی، دوی ته دولس ویل نه دی په کار، او لمونځ په هرحال سره صحیح دی (۴). فقط

داختر لمانځه دپاره نغاره وهل جائزه ده اوکه نه؟ سوال: (۲۲۴۰) داختر دلمانځه دپاره نغاره وهل جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیره په قصد دتفاخر او تلهی سره وی نوممنوع دی اوکه په طریقه داگاهي سره وی نوبیا جائز دی، ومن ذلك ضرب الثوبة للتفاخر فلو للتنبیه فلا بأس به (۵) در مختار. فقط

(۱). الفاسق اذا كان يوم الجمعة وعجز القوم عن منعه قال بعضهم يقتدى به في لا الجمعة ولا تترك الجمعة بامامة وفي غير الجمعة يجوز ان يتحول الى مسجد اخر ولا ياثم به (عالمگیری مصری فی الامامة ج ۱ ص ۸۱، ط. م. ج ۱ ص ۸۲). ظفیر

(۲). ولا يجوز امامة الا لثغ الذي لا يقدر على التكلم ببعض الحروف الا لمثله اذا لم يكن من يقدر على التكلم بتلك الحروف، فاما اذا كان في القوم من يقدر على التكلم بها فسدت صلاته وصلاة القوم (۳) ايضا ج ۱ ص ۸۰. ظ (۳). ردالمحتار باب العيدين، ويجب تكبيرات التشریق في الاصح للامر به مرة وان زاد عليها يكون فضلا قال العيني صفته الله اكبر الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب العيدين مطلب في تكبير التشریق ج ۱ ص ۷۸۴ - ۷۸۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۷ - ۱۷۸). ظفیر

(۴). ويصلي الامام بهم ركعتين مثنيا قبل الزوائد وهي ثلاث تكبيرات في كل ركعة ولو زاد تابعه الى ستة عشر لانه مأثور (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

(۵). الدر المختار على هامش ردالمحتار، كتاب الحضر والاباحة، قبيل فصل في اللبس ج ۵ ص ۳۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۵. ظفیر

دزوائدو تکبیراتو په پریښولو سره دجماعت اعاده: سوال: (۲۲۴۱) زید داختر لمونځ ورکي، لیکن دزوائدو تکبیراتو ویل ورڅخه هیرسول چي کله یی سلام وگرځوی، نو مقتدیانو ورته وویل چي لمونځ صحیح نه سو، نو زید دوباره لمونځ وکي، نوپه دغه دواړو لمونځونو کم یو لمونځ وسو، دا لمونځ په داسي کوچني جومات کی سوی دی چي په هغه کی دامام دقراآت اواز تراخر صغه پوری تللی سی؟

جواب: اول لمونځ سوی وو خو دواجب پاته کیدلو په وجهی سره ناقص سوی وو. په سجدی سهوی سره به دهغه انجبار سوی وو اوچونکی مجمع زیاته نه وه څنگه چي دسوال څخه معلومیږي، ددی وجه که په داسي موقع کی داخترانو په لمانځه کی هم سهوه وسی نوسجده سهوه کول په کاردی، لیکن چونکی سجده سهوه ونه سوه ددی دپاره اعاده لازمه وه، کمه چي وسوه، نو دلمانځه داعادی په کولو سره په لمانځه کی څه نقصان پاته نه سو اوس څه نقصان په لمانځه کی پاته نسو، اودا جماعت ثانیه دمخکنی لمونځ متمم اومکمل سو (۱). فقط

داختر دلمانځه دپاره دمقتدیانو انتظار: سوال: (۲۲۴۲) داختر دلمانځه دپاره دمقتدیانو انتظار ترکم وخت پوری وسی؟

جواب: داخترانو دلمونځ دزوال څخه ترمخکی پوری یی وخت دی، نو تردغه وخته پوری یعنی دزوال څخه ترمخکی مخکی پوری دانتظار کولو څه بدیت (مضائقه) نسته دهغه څخه وروسته انتظار نسته (۲). فقط

په اخرونو کی تکبیرات زوائد داحنافو په نزد شپړدی: سوال: (۲۲۴۳) په لاهور چهاؤنی کی دجامع جومات مخکنی امام فرمایل: چي په صحیح بخاری کی یی داختر دلمونځونو دولس تکبیرنه لیکلی دی. په یورکعات کی شپړ، په دی سورة کی صحیح حکم څه دی؟

جواب: داحنافو په نزد داخترانو په لمانځه کی تکبیرات زوائد شپړ دی یعنی په هر یوه رکعات کی دری دری. اودابوداود شریف حدیث شریف څخه داثابت دی: وعن سعید بن العاص قال سئلت ابا موسى وحذیفه! كيف كان رسول الله ﷺ يكبر في الاضحية والفطر: فقال ابو موسى كان يكبر اربعا في الركعة الاولى مع تكبيرة الاحرام وفي الثانية مع تكبيرة الركوع تكبيرة على

(۱). والسهو في صلاة العيد والجمعة والمكتوبة والتطوع سواء والمختار عند المتأخرين عدمه في الاولين لدفع الفتنة كما في جمعة البحر واقره المصنف وبه جزم في الدر (درمختار) لكنه قيده محشيها الوافي بما اذا حضر جمع كثير والا فلا داعي الى الترك (ردالمحتار باب سجود السهو ج ۱ ص ۷۵). ظفیر

(۲). ووقتها من الارتفاع قدر رمح فلا تصح قبله ﴿ الى الزوال باسقاط الغاية ﴾ الدر المختار على هامش رد المحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۱. ظفیر

الجنائز فقال حذیفه صدق. رواه ابوداود. (۱) نومذهب دحنفیانو ددی حدیث شریف موافق دی، حنفی امام لره ددی خلاف کول نه دی په کار. (۲) فقط

په اخترونو کی دزیاتی تکبیراتو بحث: سوال: (۲۲۴۴) په بخاری شریف ترمذی شریف، او په مشکوٰۃ شریف کی ثابت دی چی داخترانو په لمانځه کی دولس تکبیرونه دی، یعنی په اول رکعات کی دقرآئت څخه مخکی اووه تکبیرونه اوپه دوهم رکعات کی دقرآئت څخه وروسته پنځه تکبیرونه، اوپه ترمذی شریف کی یوحديث شریف دحضرت عبدالله بن مسعود^{رضی} دهنو تکبیرونو په ثبوت کی مروی دی یعنی په اول رکعات کی دقرآئت څخه مخکی پنځه اوپه دوهم رکعات کی دقرآئت څخه وروسته څلور. لیکن په دی زمانه کی دستور العمل دادی چی داخترانو په لمانځه کی شپږ تکبیرات ویل کیږی کم چی دذکر سوو احادیثو څخه سراسر خلاف دی. ددی احادیثو مبارکه و څخه ښه اوافضل کم یو حدیث شریف دی، چی دهغه څخه دشپږو تکبیراتو جواز ثابتیږی؟ او دمذکوره احادیثو مبارکو څه حکم دی؟

جواب: دحنفیانو دلیل دا حدیث شریف دی: وعن سعید بن العاص قال سئلت ابا موسیٰ وحذیفه! کیف کان رسول الله ﷺ یکبر فی الاضحی والفرط: فقال ابو موسیٰ کان یکبر اربعا فی الركعة الاولى مع تکبيرة الاحرام وفي الثانية مع تکبيرة الركوع تکبيرة علی الجنائز فقال حذیفه صدق. رواه ابوداود (۳). والتفصیل فی کتبه الفقه، اوپه کم روایت کی چی نهه تکبیرونه په دواړو رکعاتونو کی وارد دی دهغه څخه مراد هم شپږ تکبیرونه زوائد دی، ځکه چی په مخکی رکعات کی تکبیر تحریمه اودرکوع تکبیر شامل دی اوپه دوهم رکعات کی درکوع تکبیر داخل دی. فقط

دتکبیرات تشریق قضاء نسته: سوال: (۲۲۴۵) که چیری تکبیرات تشریق قضاء سول نو هغه بیا اداء کړی، او که دهغه په ترك کونکی باندی به څه مؤاخذه نه وی.

جواب: که تکبیرات تشریق چیری دغه وخت ترك سول نو بیا دهغه قضاء نسته، په توبی کولو سره به دهغه دپریښوولو گناه معاف سی (۴).

که چیری په عیدگاه کی غیرمقلدین مخکی لمونځ وکړی نودهغه اعتبار نسته: سوال: (۲۲۴۶)

(۱). وگوری مشکوٰۃ مع حاشیه باب صلوة العیدین ص ۱۲۲. ظفیر

(۲). دتفصیل دپاره وگوری غنیة المستملی باب العیدین ص ۵۲۷. ظفیر

(۳). مشکوٰۃ شریف باب صلوة العیدین ص ۱۲۲، دتفصیل دپاره وگوری غنیة المستملی باب العیدین ص ۵۲۷.

(۴). عقب کل فرض بلا فصل الخ (درمختار) فلو خرج من المسجد او تکلم عامدا اوساهیا او حدث عامدا سقط

عنه التکبیر (ردالمحتار باب العیدین مطلب فی تکبیر التشریق ج ۱ ص ۷۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۷-۱۷۹). ظ

کہ دحنفی امام داجازی خخہ بغیر دضد پہ طور غیر مقلدہ فرقہ پہ حنفی مصلی باندی دھغوی دامام خخہ مخکی لمونخ وکری او ولاړ سی نو دمقرر امام دجماعت په فضیلت کی به خه کمی خونه وی؟

جواب: غیر مقلدینو لره داسی کول ناجائز دی او دھغوی دجماعت خه اعتبار نسته. او د حنفیانو کم جماعت چی وروسته وسو هغه معتبر دی دھغه په فضیلت او ثواب کی به خه کمی رانسی.

نوی عیدگاه جوړول: سوال: (۲۲۴۷) دپیری مودی خخہ راپه دی خوا موجوده عیدگاه دیو هندو په ملکیت کی قائمه ده، دملکیت حق یی ترک کړی دی، لیکن دابادی خخہ دیو میل دزیاته فاصله کیدلو خخہ علاوه دباران په موسم کی لاره خرابه وی، دولسوالی دمسلمانانو دمنشاء مطابق نوی عیدگاه دمسلمانانو په ملکیت کی جوړول ناجائز دی اوکه نه؟ او داوونی عیدگاه شهیدلولو خخہ وروسته دھغه اسباب (خبنستی، دروازی، کړکی وغیره) په نوی عیدگاه کی ولگول سی اوکه نه؟ دنوی عیدگاه دتیارولو خخہ وروسته دزری عیدگاه مزکه دمالک دخواهش مطابق هغه ته ورکول سی اوکه نه مسلمانان یی په خپله قبضه کی وساتی؟

جواب: که چیری هندو خپل ملکیت ترک کړی وو اومسلمانانو لره یی دغه مزکه دعیدگاه دپاره ورکړی وه نودغه مزکه وقف سوه دھغه اسباب وغیره په بله عیدگاه کی لگول او هغه هندو لره واپس ورکول جائز نه دی. فقط

په یوه ښار کی دوی عیدگاوی: سوال: (۲۲۴۸) که چیری په یوښار کی دوی عیدگاوی وی اودوه خایه داخترانو لمونخ کیږی نوخه حکم دی؟

دابادی خخه په دباندی عیدگاه کی داختر لمونخ ښه دی: سوال: (۲۲۴۹۱۲) چی دیوی حصی (ابادی) عیدگاه دښار خخه دباندی وی اودبلی حصی عیدگاه په ښار کی وی، نو لمونخ کول په کمه عیدگاه کی ښه دی؟

جواب: ۱۱: په دوو عیدگاؤ کیدلو، اودوه خایه داخترانو په لمونخ کیدلو کی خه حرج نسته (۱).

۲۱. دسنت طریقی موافق دښار خخه دباندی داخترانو لمونخ اداء کول (۲) ښه دی اوپه دی کی فضیلت دی په ښار کی دداء کولو په نسبت سره. فقط

(۱). وتؤدی بمصر واحد بمواضع كثيرة اتفاقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

(۲). ثم خروجه ﴿ ماشیا الی الجبانة وهی المصلی العام والخروج الیها ای الی الجبانة لصلاة العید سنة (در =

دقصابانو په جوړه کړی عیدگاه کی لمونځ درست دی: سوال: (۲۲۵۰) دلته قصابانو عیدگاه جوړه کړیده په هغه کی دغیرو قصابانو داختر لمونځ صحیح دی اوکه نه؟ او عیدگاه نن سبا جوړه سویده، ایا دحضور ﷺ په زمانه کی هم داسی وه اوکه نه؟
جواب: دغیرقصابانو داختر لمونځ دقصابانوقوم په دغه عیدگاه کی صحیح دی. اوحضور ﷺ به داخترونو لمونځ باهر په ځنگل کی په عیدگاه کی اداء کوی اوهمدا (طریقه) سنت ده (۱). فقط

تکبیرات تشریق دجماعت څخه وروسته دی دیوازی لمونځ څخه وروسته نسته: سوال: (۲۲۵۱)
 زید دایام تشریق تکبیرونه کم چی دلمانځه څخه وروسته واجب دی په هر لمانځه کی ځینی هیرسی، اوزید یوازی لمونځ کوی، آیا دتکبیر په نه ویلو سره په لمانځه کی څه نقصان کیږی اوکه نه؟

جواب: دایام تشریق تکبیرونه پرهغه خلگو باندی واجب وی، څوک چی په جماعت سره لمونځ اداء کړی اوکه یو سړی یوازی لمونځ وکړی نوپه هغه باندی تکبیر ویل واجب نه دی او دهغه په لمانځه کی په تکبیر نه ویلو سره څه نقصان نه راځی. (۲) فقط

په اخترونو کی دتکبیرونو څخه وروسته دی دارسال څخه بغیر لاسونه وتړی: سوال: (۲۲۵۲)
 داخترونو په لمانځه کی په تکبیرات ثلاثه زوائدو کی خو به دهر یو تکبیر ویلو څخه وروسته ارسال یدین کوی اوددریم تکبیر څخه وروسته به ارسال یدین کوی بیابه دواړه لاسونه تړی اوکه دارسال څخه بغیر به یی تړی؟

جواب: داخترونو په لمانځه کی په تکبیرات ثلاثه زوائدو کی دی په مخکنی رکعات کی په دوو تکبیرونو کی ارسال یدین وکړی، اوددریم تکبیر څخه وروسته دی لاسونه وتړی ځکه چی داوخت دقرأت دی. اوپه دوهم رکعات کی ددریم تکبیر څخه وروسته دی په ارسال یدین کولو سره درکوع تکبیر وویای اورکوع ته دی ولاړ سی (۳). فقط

= مختار ای فی الصحراء ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۸. ظفیر
 (۱). والخروج إليها ای الجبابة لصلاة العید سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحيح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹). ظفیر
 (۲). ويجب تکبیر التشریق مره الخ عقب کل فرض بلا فصل ادى بجماعة مستحبة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۴ و ۷۸۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۷ و ۱۷۹). ظفیر
 (۳). ووضع الرجل يمينه على يساره تحت سترته ﴿﴾ كما فرغ عن التكبير بلا ارسال فى الاصح وهو سنة قيام ﴿﴾ له قرار فيه ذكر مسنون فيضع حالة الثناء وفى القنوت وتكبيرات الجنابة لايسن فى قيام بين ركوع وسجود لعدم القرار لا بين تكبيرات العید لعدم الذكر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة، فصل تأليف الصلاة ج ۱ ص ۴۵۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۸۲ - ۴۸۷) ويرفع يديه فى الزوائد الخ وليس بين تكبيراته ذكر =

کہ چیری خہ خلگ دغز پہ وجہی سرہ پہ جومات کی داختر لمونخ اداء کری نودرست دی:

سوال: (۲۲۵۳) یوسری قاضی امام دمسجد عیدگاہ تہ دباچی سرہ خئی، خوکسانو هغه منع کری لیکن هغه ونه منله نوهغه خلگ عیدگاہ تہ دلمانخہ دپارہ ولانہ پل، بلکه پہ جومات کی یی خوک امام کی اوداختر لمونخ یی وکی، نودغه خلگ پہ جومات کی لمونخ کولی سی اوکے نه؟

جواب: ددغه خلگو لمونخ (خوک چي ذکر سوی قاضی سرہ دعیدگاہ پہ لمانخہ کی شریک نه سول اوپہ جومات کی یی بل خوک امام جوړکی او داختر لمونخ یی اداء کی) صحیح دی، حُکے چي داختر لمونخ پہ بنار کی هم اداء کیږی لیکن سنت دادی چي داخترنو لمونخ دباندي خنګل تہ په تللو سرہ اداء سی، کما فی الدر المختار والخروج اليها ای الجبانه لصلوة سنة وان وسعهم المسجد الجامع الخ وفي الشامي تحت قوله ای الجبانه وهو المصلی العام ای فی الصحراء، بحر عن المغرب. شامی (۱). فقط

دهندو دمزکی دعیدگاہ دپارہ دقبلولو صورة: سوال: (۲۲۵۴) دسیانہ ولسوالی دعیدگاہ دوسیع کولو ضرورت دی دهغه خخه چاپیره دیوسرمایه دار هندو مزکه ده، هغه دورکولو وعده کریده، نودهغه پہ عطاء کری حُکمه کی دتصرف دجواز خه صورة دی؟

دوقفی عیدگاہ هیخ یوه حصه هیچا ته نسی ورکول کیږی: سوال: (۲۲۵۵) په کم جانب کی چي ذکر سوی مالداره سړی خپله مخکے دعیدگاہ په صحن کی شاملول غواړی دهغه طرف دیوال دکعبی طرف ته په صحیح کولو کی دیومثلث شکل گنج دزړی عیدگاہ دفرش خخه جلا کیږی، دغه حای ذکر سوی مالدار صاحب په خپل کبنت کی شاملول غواړی. لهذا دغه گنج هغه لره ورکول جائز دی اوکے نه؟

جواب: ۱۱. دهغه دجواز صورة بلا اختلاف دادی چي مالدار صاحب دی ذکر سوی مخکے په قدر دحاجت جلا کری اونبانه دي باندي ولگوی اودیو مسلمان په ملکیت کی دي ورکړی، بیا دي دغه مسلمان دغه مخکے وقف کری حُکمه چي پخپله دمالدار صاحب وقف پرجواز دقفهی روایاتو مطابق تردد اوشک دی.

۲۱. دوقف سوی عیدگاہ خه حصه او دگنج ورکول صحیح نه دی حُکمه چي په وقف کی یو داسی تصرف دهبی اودیبع یاپه مبادلی سرہ درست نه دی. (۲) فقط

= مسنون ولذا يرسل يديه (درمختار) ای فی اثناء التکبيرات ويضعهما بعد الثالثة الخ (باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۴). ظفیر
(۱). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۵) لیکن دباچی سرہ تلل گناه ده دغه خلگو لره ددی کار خخه توبه کنبل په کار دی. ظفیر
[باقی]

عیدگاہ ته پیاده تلل سنت دی پیسی شیندل درست نه دی: سوال: (۲۶۵۲) عیدگاہ ته دختر دلمانخه دپاره پرسپرلی تلل راتلل او دخپل طرف خخه روپی، پیسی، ددوو روپیو نوټ، وغیره غورزول جائزدی اوکه نه؟

جواب: سنت دادی چی عیدگاہ ته پیاده ولاړ سی پر سپرلی تلل یی خلاف سنت لیکلی دی اوکه په بیرته راتلوکی سپور راځی نو دایی جائز لیکلی دی، کذا فی الدر المختار (۱)، او پیسی شیندل هم درست نه دی. فقط

په جیل کی دختر لمونځ: سوال: (۲۶۵۷) په جیل کی دختر لمونځ کیږی اوکه نه؟ **جواب:** دجُمعی او دخرونو لمونځ په جیل خانه کی واجب نه دی (۲) او په اداء کیدلو کی یی هم کلام دی (۳). فقط

دزوال خخه وروسته دختر لمونځ درست نه دی ، دعذر په وجه سره په دوهمه ورځ دکولو اجازت: سوال: (۲۶۵۸) دباران ددیروالی په وجهی سره دلوی اختر لمونځ په مقرر وخت باندی ونه سو نوپه دی صوره کی په دوهمه یا دریمه ورځ اداء کول پکار دی لیکن جاهلانو او ناخبرو خلکو په همدغه ورځ دوه یادری بجی لمونځ اداء کړی نو ایا لمونځ صحیح سو اوکه نه اعاده یی کول په کاردی؟

جواب: قال فی الدر المختار: وتؤخر بعذر كمطر الى الزوال من الغد فقط، فوقتها من الثاني كالأول ولو تكون قضاء لا اداء لله وفي الشامي قوله فقط لله راجع الى قوله بعذر فلا تؤخر من غير عذر والى قوله الى الزوال فلا تصح بعد والى قوله من الغد فلا تصح فيما بعد غد ولو بعذر لله شامي (۴) نو

(۲). فاذا اتم الوقف ولزمه لا يملك ولا يملك ولا يعار ولا يهرن (درمختار) لا يملك اي لا يكون مملوكه لصاحبه ولا يملك اي لا يقبل التملك لغيره بالبيع ونحوه (ردالمحتار الوقف ج ۱ ص ۵۰۷ ، ط.س. ج ۲ ص ۳۵۱-۳۵۲). ظفیر (۱). ثم خروجه الخ ماشيا الى الجبابة الخ ولا يعود راکباً (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۲ - ۷۷۷ ، ط.س. ج ۲ ص ۱۲۸). ظفیر

(۳). وشرط لافتراضها تسعة تختص بها اقامة بمصر الخ وصحة الخ وعدم حبس الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۴ ، ط.س. ج ۲ ص ۱۵۲). ظفیر

(۴). داډن عام شرط چونکی نه دی موجود، ددې وجی خخه دبعضو خلکو ذاتی رجحان دجواز طرف ته دی، په موجوده دور کی کله چی په یو ښار کی دجُمعی دتعدد پرجواز باندی فتویٰ او عمل دواړه دی. داډن عام شرط محض لغوه دی په درمختار او په شامی کی چی کم بحث مذکور دی دهغه خخه هم جواز ثابتیږی داډن عام دبحث په ختمولو سره علامه شامی تحریر فرمایي: قلت وينبغي ان يكون محل النزاع ما اذا كانت لا تقام الا في محل واحد، اما لو تعدد فلا لانه لا يتحقق التفويت كما افاده التعليل تامل (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۲ ، ط.س. ج ۲ ص ۱۵۲) په خپله مفتی علام په باب الجمعة کی په بنده قلعه کی دننه دجُمعی جواز ثابت کړی دی اوپوره بحث یی کړیدی کم چی په فکر سره مطالعه کول په کاردی. ظفیر

(۴). وگوری ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳. ظفیر

واضحہ سوہ چی دزوال خخہ وروستہ کم داختر لمونخ وسو هغه صحيح نسو په بله ورځ
یې دزوال خخہ مخکی اداء کول په کاردی، او ددی خخہ وروستہ قضا جائز نه ده. فقط

داخترانو لمونخ هم واجب دی او تکبیرات زوائد هم: سوال: (۲۲۵۹) داخترونو په لمانځه کی
شپږ تکبیرونه واجب دی یادوه رکعاته لمونخ هم واجب دی، که چیری یو امام په خلگو
داسی نیت وکړی چی دوه رکعاته دلوی اختر نفل لمونخ سره د شپږو واجبو تکبیرونو ﴿﴾
چونکه دنفل لفظ په خلگو وویل سو نولمونخ درست سو او که نه؟

جواب: داخترانو لمونخ هم واجب دی اوداخترانو تکبیرونه هم واجب دی (۱)، آئنده په
نیت کی نفل لمونخ ویل نه دی په کار. بلکی دواجب ویل په کاردی، یا په زړه کی داخیال
کول په کاردی. اولمونخ په دی صورت کی هم وسو، ځکه چی دنفلو لفظ په ویلو سره په
لمانځه کی فساد رانغی. (۲) فقط

تکبیرات تشریق صرف یو وار ویل سنت دی: سوال: (۲۲۶۰) تکبیرات تشریق دیو وار خخه
زیات ویل جائز دی او که نه؟

جواب: دیوه وار ویلو حکم دی، اوزیات ویل خلاف سنت دی.

داختر په حدیث شریف کی د دعوت دلفظ څه مطلب دی؟ سوال: (۲۲۶۱) وعن ام عطية
قالت امرنا نخرج الحيض يوم العيدين وذوات الخدور فيشهدن جماعة المسلمين
ودعوتهم وتعتزل الحيض عن المصلى، دلفظ د: دعوتهم خخه څه مراد دی، بعضی وایی
چی دا حدیث شریف منسوخ دی.

جواب: دلفظ د: دعوتهم عام دی کله دعاء چی دلمانځه خخه وروسته کیږی هغه هم په
دی کی داخله ده، اودی ته منسوخ ویل غلط دی.

په اختر کی دخطبی خخه وروسته دعاء نسته: سوال: (۲۲۶۲) په بنگال کی دستور دی چی
داخترانو دلمانځه خخه وروسته ددعاء کولو خخه وروسته خطبه وایی چی خطبه پوره
کړی نوبیا دعاء کوی ایا دا سنتو تغیر دی او که نه؟

جواب: دخطبی خخه وروسته بیا دعاء نسته، دامعمول پرینبوول په کار دی، صرف
دلمانځه خخه وروسته دعاء وکړی کله چی ثابت نه ده.

په وقف عیدگاه کی تصرف درست نه دی: سوال: (۲۲۶۳) بادشاهی عیدگاه تر کمی لاندی

(۱). تجب صلاتهما فی الاصح علی من تجب علیه الجمعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین
ج ۱ ص ۷۷۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۶). ظفیر

(۲). ولو علم ولم یميز الفرض من غیره ان نوى الفرض فى الكل جاز (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب
شروط الصلاة ج ۱ ص ۳۸۸، ط. س. ج ۱ ص ۴۱۸). ظفیر

چی انعامی مٹکھہ ده اودسرکار خخه خطیب ته ماسوا دانعامی مٹکی خخه داخترانو خلعت هم ورکول کیری، دینار دابادی په وجه ذکر سوی عیدگاه په ابادی کی راغلی ده لیکن تراوسه پوری په دی عیدگاه کی داخترانو لمونځ کول کیری. د عیدگاه مٹکھه بالکل ازاده ده په دی کی هیڅ قسم عمارت نسته، اوس که چیری په دی عیدگاه کی څه عمارت جوړسی نو د عیدگاه حیثیت خرابیږی، او عیدگاه نه پاته کیری نو په دی کی عمارت جوړول جائز دی او که نه؟ په عمارت جوړولو سره دانعامی مٹکی دضبط کیدلو اندیښنه ده. فقط

جواب: دغه عیدگاه وقف ده په دی کی هیڅ قسم تصرف تعمیر دکور وغیره درست نه (۱) دی، البته که چیری دلمونځ گذارو دآرام دپاره دلمر او دباران خخه دپچ کیدلو دپاره یوه حصه مسقف سی دجومات په شان، نو په دی کی هیڅ حرج نسته. فقط

د عیدگاه په تعمیر کی دهندو روپی لکول جائز دی: سوال: (۲۲۲۴) د عیدگاه په تعمیر کی دهندوانو روپی اخیستل جائز دی او که نه؟

جواب: جائز دی. فقط

د عیدگاه مٹکھه خرڅیدلی نسی: سوال: (۲۲۲۵) په کهندوه کی عیدگاه ته نژدی دکانو را ایستلو کنده ده کمه چی مٹکی پردیره فاصله باندی وه، لیکن اوس دومره نژدی سویده چی کم وخت په کانی کی سوری لگول کیری نو د عیدگاه دیوالونه وبنوړی چی دهغه سره ددی دنړیدلو احتمال دی، لهذا که چیری سرکار د عیدگاه دمٹکی اوعمارت معاوضه ورکړی نو په بل ځای کی عیدگاه جوړیدلی سی؟ اوموجوده عیدگاه سرکار په خپل کار راوستلی سی او که نه؟

۲۱: عیدگاه دجومات په حکم کی ده او که نه؟

جواب: ۱۱، ۲. عیدگاه وقف وی اودجومات په حکم کی ده، داتصرف کول درست نه دی (۲). فقط

په عیدگاه کی لوبه اونماشو درسته نه ده: سوال: (۲۲۲۶) په عیدگاه کی دننه په عام اعلان کولو سره دلوبو، تماشو او دکشتی کار کول یا هارمونیم اوباجی ږغول اوغزل ویل د عیدگاه دمتولی داجازی خخه بغیر شرعاً جائز دی او که نه؟

(۱). فاذا تم الوقف ولزم لایمک ولا یملک ولا یعار ولا یرهن (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الوقف ج ۱ ص ۵۰۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱ - ۳۵۲). ظفیر

(۲). اذا تم الوقف ولزم لایمک ولا یملک ولا یعار ولا یرهن (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الوقف ج ۱ ص ۵۰۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۱ - ۳۵۲). ظفیر

جواب: عید گاہ پہ ڀيرو امورو کي دجومات پہ حکم کي ده، ددي وجه پہ عید گاہ کي لوبه تماشا اوکشتي وغيره کول او هارمونيم اوباجه ږغول اوغزل ويل داټول امور محرمه حرام اونا جائز دي، دعید گاه متولي هرگز ددي امورو اجازه چاته نسي ورکولي، اوبغير داجازي څخه ياسره داجازي دمتولي هم هيچاته پہ عید گاه کي ددي امورو ارتکاب کول درست نه دي، هکذا في الدر المختار والشامی (۱) فقط

په اخرونو کي تکبيراتو زوائدو شمير اودهغه خلاف ورزي اثر: سوال: (۲۲۷۸۱) دلمانځه په وخت کي امام صاحب پرځاي دشپږو تکبيرونو په خلگو باندې دنهو تکبيرونو نيت وترې، اوچي لمونځ يي وکي، نوصرف اووه تکبيرونه يي وويل. نو دا لمونځ درست سو اوک نه؟ داخرونو په لمانځه کي شپږ تکبيرونه ښه دي اوک زيات؟

داختر په خطبه کي نور نامه وغيره ويل درست نه دي: سوال: (۲۲۸۱۲) امام داختر دلمونځ ورکولو څخه وروسته خطبه شروع کړه او اړده خطبه يي وويل اومقتديان په لمر کي ناست وه. او امام په خطبه کي نور نامه او وفات نامه وويله، داڅنگه دي؟

جواب: ۱۱. لمونځ صحيح سو اوتكبيرات زوائد په هريوه ركعات کي درې تكبير زوائد دي، يعنې ټول شپږ تكبيرات زوائد دي. ددي څخه زيات په حنفي مذهب کي نسته (۲).
۲۱. خطيب لره داسي کول مکروه اوممنوع دي، په خطبه کي اختصار کول په کاردی خصوصاً په داسي وخت کي ډير اختصار کول په کاردی (۳)، اووفات نامه اونور نامه وغيره ويل درست نه دي. فقط

چاچي داختر په لمونځ کي رکوع ونه کړه دهغوي لمونځ صحيح نه سو: سوال: (۲۲۲۹) دکوچني اختر په دوهم ركعات کي دامام څخه تكبيرات زوائد هيرسوه اورکوع ته ولاړي اومقتديان ولاړ پاته سوه اوامام سجدی ته ولاړي، بيا مقتديان هم سجدی ته ولاړل او رکوع داکثرو مقتديانوونه سوه امام سجده سهوه وکړه نولمونځ دامام اودمقتديانو وسو

(۱). اما المتخذ لصلاة جنازة اوعيد فهو مسجد في حق جواز الاقتداء ﴿ لا في حق غير به يفتي، نهايه، فحل دخوله لجنب وحائض كفناء مسجد ﴾ (درمختار) قال في البحر ظاهره انه يجوز الوطؤ والبول والتخلي فيه، ولا يخفى ما فيه فان الباني لم يعده لذلك فينبغي ان لا يجوز (ردالمحتار باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها مطلب في احكام المسجد ج ۱ ص ۱۲۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۷). ظفير

(۲). وهي ثلاث تكبيرات في كل ركعة ولو زاد تابعه الى ستة عشر لانه ماثور (الدر المختار على هامش رد المحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۹ - ۷۸۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفير

(۳). عن جابر بن سمرة قال كانت للنبي ﷺ خطبتان يجلس بينهما يقرأ القرآن ويذكر الناس فكانت صلوته قصداً وخطبته قصداً، رواه مسلم. وعن عمار قال سمعت رسول الله ﷺ يقول ان طول صلاة الرجل وقصر خطبة اي مئنته من فقه فاطيلوا الصلوة واقصروا الخطبة. رواه مسلم (مشكوة باب الخطبة والصلوة ص ۱۲۳). ظفير

اوکھ نہ؟ کہ چیری نہ وی سوی نو تر کم وخته پوری قضاء کولی سی؟
جواب: په دی صورة کی دامام لمونځ او کمو مقتدیانو چی رکوع کړی ده، دهغوی دا
 وسو، اوکمو خلگو چی رکوع نه ده کړی دهغوی لمونځ ونه سو هغوی دي دوه رکعاته
 وروسته وکړی (۱). فقط

تکبیرات تشریق په کلی کی ویل په کاردی: سوال: (۲۲۷۰) په کلی کی تکبیرات تشریق
 ویل په کاردی اوکھ نه؟ دکشمیر په عالمانو کی په دی باره کی اختلاف دی. دچا قول
 معتبر دی؟

جواب: حضرت امام ابوحنیفه رحمته الله علیه دکلی پرخلگو باندی تکبیرات تشریق ته واجب نه
 فرمایي، اوصاحبین یی واجب فرمایي. په درمختار کی دی: ویجب تکبیر التشریق لحم علی
 امام مقيم بمصر وعلى مقتد مسافر قروی لحم وقالوا بوجوبه فور كل فرض مطلقاً ولو منفرداً او مسافراً او
 امرأة لانه تبع المكتوبة لحم وعليه الاعتماد والعمل والفتوى فى عامة الامصار وكافة الاعصار لحم (قوله):
 مقيم بمصر) فلا يجب على قري ولا مسافر لحم على الاصح بحر عن البدائع اى الاصح على قول الامام
لحم قوله وعليه الاعتماد لحم هذا بناء على انه اذا اختلف الامام وصاحبا فالعبرة لقوة الدليل وهو الاصح
 (۲) شامی. ددی عبارتونو څخه معلومه سوه چی معتمد او احوط په دی باره کی قول
 دصاحبینو دی چی دکلی پرخلگو باندی واجب دی چی تکبیرات تشریق دي ووايي. فقط

داخرونو خطبه دصفونو په مینځ کی په منبر ایښوولو سره ویل څنګه دی؟ سوال: (۱۱)
 (۲۲۷۱) که چیری امام دخلگو دډیروالی په وجه دخپل ځای څخه ولاړ سی، او دصفونو
 په مینځ کی منبر کنسیرېدی اوخطبه ووايي نودا جائز دی اوکھ مکروه دی؟

په عیدګاه کی په اواز یوځای کولو سره په جهر سره تکبیر درست نه دی: سوال: (۲۲۷۲)
 په عیدګاه کی په دашان تکبیر ویل چی اول یوسړی تکبیر ووايي، دهغه څخه وروسته
 نورخلګ اواز یوځای کړی اوپه متفقہ طور باندی تکبیر ووايي، همدغه رکم دلمانځه تر
 اخره پوری داسلسله جاری ولری نودا شرعاً جائز بلا کراهته دی اوکھ نه مع الکراهت؟
جواب: ۱۱. ظاهره خودا ده چی جائز دی بلا کراهت، کله چی ددی ضرورت (۳) وی.

(۱). کما لو رکع امامه فرکع معه مقارناً او معاقباً وشارکه فيه فلولم یرکع اصلاً الخ بطلت صلاته (ردالمحتار باب
 صفة الصلوة، مهم متابعة الامام ج ۱ ص ۴۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۴۷۱). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۷ اوص ۱۸۰. ظفیر

(۳). په باب العیدین کی هیڅ چیری څه صراحت پیدا نه سو، لیکن په باب الجمعة کی صراحت دی: اذا جلس على
 المنبر فاذا اتم اقيمت (درمختار) قوله المنبر هو الارتفاع وهو السنة ان يخطب عليه اقتداء به لحم بحر. وان يكون
 على يسار المحراب قهستاني (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۷۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۱) ددی څخه معلومه =

۲۸. **داجائز نہ دی اوپہ دی کی کراہت دی۔** کذا ورد فی الاحادیث عن ابن عباس وجابر بن عبد الله قالا: لم يكن يؤذن يوم الفطر ولا يوم الأضحى ثم سأله يعني عطاءً بعد حين عن ذلك فأخبرني قال: أخبرني جابر بن عبد الله أن لا أذان للصلوة يوم الفطر حين يخرج الإمام ولا بعد ما يخرج ولا إقامة ولا نداء ولا شيء ولا نداء يومئذ ولا إقامة. رواه مسلم. (۱) فقط

داخترونو پہ تکبیرات زوائد کی کہ چیری ارسال ونہ گری نوخہ حکم دی؟ سوال: (۲۲۷۳)
امام پہ کوچنی اخترکی پنخہ تکبیرونہ زوائد وایی، او دهر تکبیر خخہ وروستہ لاسونہ پرنامہ باندی تری۔ یعنی ارسال نہ کوی۔ امام یوازی خطبہ اولمونخ پہ محراب کی کوی، دهریو دوو تکبیرونو پہ مینخ کی درود شریف وایی اودعاء غواپی اوپہ خطبہ کی ویل غلط کوی نو دهغه لمونخ بہ درست سی اوکہ خنگہ؟

جواب: کم امور چی ددغه امام خخہ صادر سول دلمانخہ دفساد موجب نہ دی۔ البتہ سنت خلاف دی۔ نو آئندہ دی هغه تہ تاکید وسی چی دری تکبیرونہ زوائد دی پہ هر رکعات کی وایی، او دلاسونو پورته کولو سرہ دي تکبیر وایی اودلاسونو ارسال دي کوی، اوخنگہ چی دحنفی فقہی پہ کتابونو کی مذکور دی دهغه موافق دي عمل کوی (۲) فقط

داختر دلمانخہ خخہ وروستہ دنی کریم ﷺ خخہ دعاء ثابتہ دہ اوکہ نہ؟ سوال: (۲۲۷۴)
داخترونو دلمانخہ خخہ وروستہ یا دخطبی خخہ وروستہ دنی کریم ﷺ خخہ ددعاء غوبنتل ثابت دی اوکہ نہ؟ عن أم عطية ان رسول الله ﷺ كان يخرج لابكار والعواتق الخ في العيدين الحديث، زيدوايی چی ددی حدیث شریف خخہ داخترونو دلمانخہ اودخطبی خخہ وروستہ ددعاء غوبنتل ثابت دی داخبرہ صحیح دہ اوکہ نہ؟

جواب: ددی حدیث خخہ وروستہ دخطبی وغیرہ خخہ دعاء غوبنتل ثابت نہ دی، حکہ چی ددعوة المسلمين خخہ مراد اجتماع المسلمين دہ اوخطبہ وغیرہ دہ۔ البتہ داختر دلمانخہ خخہ وروستہ دعا غوبنتل دهغه احادیثو دعموم خخہ ثابت دی پہ کمو کی چی بعد الصلوة دعاء غوبنتل مستحب معلومی۔ اودهغه خخہ داخترونو دلمانخہ دمستثنی

= سوه چی کہ چیری دضرورت پہ وخت کی کہ پہ یو بل خای کی منبر کنبی بنوول سی اوخطبہ وویی نوہیخ خہ بدیت یی نستہ۔ هسی خو سنت دادی چی دمحراب پہ خواکی دی وی۔ والله اعلم۔ ظفیر

(۱) مشکوة باب العيدين فصل ثالث ص ۱۲۷۔ ظفیر

(۲) ويرفع يديه في الزوائد ۱۱ وليس بين تكبيراته ذكر مسنون ولذا يرسل يديه (درمختار) ای فی اثناء التکبیرات ویضعهما بعد الثالثة كما فی شرح المنية لان الوضع سنة قیام طویل فیہ ذکر مسنون (ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۴ - ۱۷۵)۔ ظفیر

کیدلو هیخ وجه نستہ اوہغہ احادیث مبارکہ پہ حصن حصین وغیرہ دا حدیثو پہ کتابونو کی مذکور دی (۱). البتہ دخطبی خخہ وروستہ دعاء غوبنتل وارد سوی نہ دی. نہ عموماً اونہ خصوصاً.

دتکبیرات تشریق پہ سلسلہ کی دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ قول احوط دی اوکہ دصاحبینو؟ سوال:

(۲۲۷۵) دتکبیرات تشریق پہ بارہ کی دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ دامذہب دی چی مقیم وی او پہ بنارکی وی اوفرض لمونخ پہ جماعت مستحبہ سرہ وکری نویہ ہغہ باندی تکبیرات تشریق واجب دی، اوصاحبین یی مطلقاً واجب فرمایا برابرہ خبرہ دہ کہ سری وی اوکہ بنخہ وی، یامنفر دی اوکہ مسافر وی، نویہ دی صورت کی احوط او اولی کم یو دی؟
جواب: دا ظاہرہ دہ چی دصاحبینو قول احوط دی او عمل کول پہ دی باندی مختار او احوط دی، لیکن دوجوب پہ بارہ کی اکثر و عالمانو دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ مذہب اختیار فرمایلی دی. یعنی وجوب پہ ہمدغہ شرائطو سرہ. باقی داچی کہ چیری منفرد او مسافر وغیرہ ہم تکبیر تشریق وواپی نوخہ حرج پکبسی نستہ، حکہ چی پہ دی باندی فتویٰ ورکول سویدہ (۲). فقط

صرف پہ نیت سرہ دعمل خخہ بغیر لمونخ نہ کیری: سوال: (۲۲۷۲) یوخوا کسان عیدگاہ تہ ہغہ وخت ورسیدل چی لمونخ سوی وو، امام صاحب وویل چی چونکی تاسی دلمانخہ دکولو پہ نیت سرہ راغلی یاست، نوشتاسی لمونخ صحیح سو، اوہغوی لمونخ ونہ کی، نو ایا دلمانخہ پہ نیت کولو سرہ لمونخ کیری؟ اوپہ عیدگاہ کی دوبارہ لمونخ کیدی سی اوکہ نہ؟

جواب: مفتی بہ قول دادی چی داخترنو دلمانخہ تعدد درست دی یعنی پہ دیرو خایونو کی پہ یوہ ولسوالی اونبار کی داخترنو لمونخ کیدی سی، نوکم کسان چی وروستہ راغلل ہغوی تہ داجائز وہ چی دعیدگاہ خخہ علاوہ پہ یو بل خای پہ میدان یاجومات کی یی داختر لمونخ اداء کری وای حکہ چی پہ دغہ عیدگاہ کی بلہ جمعہ ورکول مکروہ دی اودا غلطہ دہ چی صرف پہ نیت سرہ لمونخ کیری، نو چی کمو خلگو لمونخ ونہ کی

(۱). عن ثوبان* قال کان رسول اللہ ﷺ اذا انصرف من صلوٰتہ استغفر ثلاثا وقال اللهم انت السلام ومنک السلام تبارک یا ذا الجلال والاكرام. رواہ مسلم (مشکوٰۃ ص ۸۸). ظفیر

(۲). ویجب تکبیر التشریق علی امام مقیم بمصر وعلی مقتد مسافر او قروی او امرأۃ بالتبعیۃ و لا بوجوبہ فورکل فرض مطلقاً ولو منفرداً او مسافراً او امرأۃ لانه تبع للمکتوبۃ وعلیہ الاعتماد والعمل والفتویٰ فی عامۃ الامصار وكافة الاعصار (درمختار) قولہ: لانه تبع للمکتوبۃ فیجب علی کل من تجب علیہ الصلوۃ المکتوبۃ قولہ وعلیہ الاعتماد و هذا بناءً علی انه اذا اختلف الامام وصاحباہ فالعبرة لقوة الدلیل وهو الاصح (ردالمحتار، باب العیدین مطلب فی تکبیر التشریق ج ۱ ص ۷۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۷ - ۱۸۰). ظفیر

دهغوی لمونځ صحیح نه سو، لیکن اوس دهغه قضاء هم نسته، دامام صاحب څخه دا غلطی وسوه، چي هغوی ته یی داسی مسئله (۱) ونبووله. فقط

په اخرونو کی دامامت دوجه څخه دجماعت تفريق درست نه دی: سوال: (۲۲۷۷) داخرونو دامام جوړیدلو دپاره دجماعت ماتول اودوهم جماعت کول درست دی اوکه نه؟ او ددواړو لمونځ به صحیح وی اوکه نه؟

جواب: دجماعت تفريق کول ښه نه دی که څه هم په دی وجهی سره چي داخرونو د جماعت تعدد جائز دی یعنی په یو ښار کی په ډیرو ځایونو کی داخرونو لمونځ کیدی سی. ددواړو (جماعتونو) لمونځ صحیح سو (۲). فقط

داخرونو وجوب او قضاء نه کیدلو وجه: سوال: (۲۲۷۸) داخرونو لمونځ واجب دی اوکه نفل؟ اوددی قضاء ولی نسته حالانکی دوترو قضاء سته؟

جواب: داخرونو لمونځ واجب (۳) دی، اوکه چیری دیوه سړی څخه داخرونو جماعت فوت سی نوییا دهغه قضاء نسته، ځکه چي په دی کی جماعت شرط دی اوپه وترو کی جماعت شرط نه دی اوپه دی کی دوخت تحدید هم نسته. (۴) فقط

داخرونو دلمانځه څخه مخکی یا وروسته نوافل نسته: سوال: (۲۲۷۹) داخرونو دلمانځه څخه مخکی یا وروسته نوافل کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: نه دی پکار (۵). فقط

دکوچنی اختر لمونځ دعذر په وجه په بله ورځ درست دی: سوال: (۲۲۸۰) دکوچنی اختر میاشت دوریځی په وجه په نظر رانغله دخالی په ورځ سهار اووه بجی تحقیق وسو چي نن اختر دی. روژی ماتی سوی، لیکن په کلیو کی دخبر نه رسیدلو په وجه سره دختر لمونځ دیکشنبی په ورځ وسو، لهذا دا لمونځ صحیح سو اوکه نه؟

جواب: دکوچنی اختر لمونځ دعذریه وجهی سره په راتلونکی ورځ کولی سی، نودیکشنبی

(۱). ولا یصلیها وحده ان فاتت مع الامام ﷺ ولو امکنه الذهاب الی امام اخر فعل لانها تؤدی بمصر واحد بموضع كثيرة اتفاقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

(۲). لانها تؤدی بمصر واحد بموضع كثيرة اتفاقا (ایضا، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

(۳). تجب صلاتهما فی الاصح علی من تجب الجمعة علیه بشرائطها المتقدمة سوی الخطبة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲). ظفیر

(۴). ولا یصلیها وحده ان فاتت مع الامام ﷺ ولو امکنه الذهاب الی امام اخر فعل لانها تؤدی بمصر واحد بموضع كثيرة اتفاقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفیر

(۵). ولا یتنفل قبلها مطلقا ﷺ وكذا لا یتنفل بعدها فی مصلاتها فانه مکروه عند العامة وان تنفل بعدها فی البيت جاز (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۷ - ۷۷۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹ - ۱۷۰). ظفیر

پہ ورخ ہم داختر لمونخ وسو۔ کما فی الدر المختار وتؤخر بعذر کمطر الی الزوال من الغد الخ وفی الشامی قوله کمطر ادخل فیہ ما اذا لم یخرج الامام وما اذا غم الهلال فشهدوا بہ بعد الزوال او قبلہ بحیث لا یمکن جمع الناس ﴿شامی﴾^(۱)۔ فقط

داخترنو دلمانخہ پہ نیت کی یی لفظ دسنت وواہ نولمونخ وسو اوکہ نہ؟ سوال: (۲۲۸۱)

داختر پہ لمانخہ کی یی داسی نیت وکی، نیت کوم دوه رکعاتہ سنت دکوچنی اختر سرہ دشپرو تکبیرونو۔ پہ دی صورتہ کی لمونخ صحیح سو اوکہ نہ؟

جواب: پہ دغہ رکم نیت کولو سرہ لمونخ صحیح دی، حکہ چی بعضو فقہاؤ داختر لمانخہ تہ سنت فرمایلی دی لیکن صحیح دادہ چی واجب ﴿دی﴾^(۲)، نوددی دپارہ احوط دا دہ چی دواجب لفظ دی وواہی، خوکہ پہ نیت کی یی دسنت لفظ وواہ نوہم لمونخ صحیح دی۔ فقط

داخترنو دلمانخہ دپارہ ہم دفرش پاکوالی ضروری دی: سوال: (۲۲۸۲) کم خای چی غیر

محفوظ دی اوپاک صاف نہ دی ہلتہ داختر دلمانخہ کول درست دی اوکہ نہ؟

جواب: دخی پاکوالی دلمانخہ دصحت دپارہ شرط دی، کہ چیری پہ ناپاکہ خای کی داخترنو وغیرہ لمونخ وسو نوہغہ صحیح نہ سو۔ ﴿فقط﴾^(۳)

داختر دلمانخہ خخہ وروستہ خلور رکعاتہ نفل پہ جماعت سرہ دکولو رواج غلط دی: سوال:

(۲۲۸۳) زمور پہ خای کی داخترنو دلمانخہ خخہ وروستہ خلور رکعاتہ نفل پہ جماعت

سرہ کوی، ایا دانفل کول جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: داخترنو دلمانخہ خخہ وروستہ پہ جماعت سرہ نفل کول درست نہ دی۔ ﴿فقط﴾^(۴)

پہ کوچنی کلی کی داختر لمونخ درست نہ دی: سوال: (۲۲۸۴) پہ یوخی کی تقریباً د

خلوینستو پنخوسو کورونو ابادی دہ، یو زور پوخ جومات دی چی پہ ہغہ کی ہمیشہ

(۱) ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲. ظفیر

(۲) وتجب صلاتہما فی الاصح (درمختار) قوله: فی الاصح، مقابله القول بانہا سنتہ وصحہ النسفی فی المنافع لکن الاول قول اکثرین کما فی المجتبی ونص علی تصحیحہ فی الخانیة والبدائع والہدایة والمحیط والمختار الکافی للنسفی وفی الخلاصة هو المختار لانه ﷺ واطب علیہا وسماها فی الجامع الصغیر سنتہ لان وجوبہا ثبت بالسنتہ، حلیہ ﴿ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲﴾. ظفیر

(۳) والشرط ﴿شرعاً ما یتوقف علیہ الشیء ولا یدخل فیہ ہی ستہ طہارۃ بدنہ﴾ من حدث بنوعیہ وخبث مانع ﴿وثوبہ﴾ ومکانہ ای موضع قدمیہ او احدیہما ﴿وموضع سجودہ اتفاقاً فی الاصح﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۳۷۳ - ۳۷۴، ط. س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۴) ولا یتنفل قبلہا مطلقاً الخ وكذا لا یتنفل بعدہا فی مصلاہا فانہ مکروہ عند العامة (ایضاً باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹ - ۱۷۰). ظفیر

پنڻه وخته لمونڻ او داخترانو لمونڻ کيڙي، اوس ددي ځاي دخلگو خواهش دي چي داخترانو دپاره يوه عيدگاه جوړه کړي نو دا جائز دي او که نه؟

جواب: دا جائز نه دي ځکه چي په داسي ځاي کي دځمکي او داخترانو لمونڻ نه صحيح کيږي. (۱) درمختار وشامي. (۲)

د عيدگاه د بهيدلو خطر ده نو ايا دهغه چت ونړول سي؟ سوال: (۲۲۸۵) يوه عيدگاه د درياب سره متصله واقع ده که چيري په دي کال سيلاب راغي نو د عيدگاه شهيد کيدلو بيره ده، ځکه چي د سيلاب په وجهي سره هميشه مځکه پرې کيږي او چاک کيږي په داسي صوره کي چي د عيدگاه خبنتي وايستل سي او په هغه خبنتي سره په بل ځاي کي عيدگاه جوړه سي نو څنگه ده؟

جواب: کله چي د عيدگاه معدوم کيدلو يقين دي نو د مسلمانانو دپاره گنجائش سته چي دهغه ټول سامان منتقل کړي او بل ځاي عيدگاه جوړه کړي، ليکن دامخکنی ځاي هم که چيري محفوظ پاته سو هم هغه رکم به وقف اوسي، په هغه کي هيڅ قسم تصرف جائز نه دي. (۳) فقط

په قبرستان کي چي کمه عيدگاه جوړه وي په هغه کي لمونڻ جائز دي او که نه؟ سوال: (۲۲۸۲) کمه عيدگاه چي په قبرستان کي جوړه سوي وي په هغه کي لمونڻ جائز دي او که نه؟

جواب: جائز (۴) دي فقط

ضحیٰ صحيح دي او که اضحي؟ سوال: (۲۲۸۷) په ضحیٰ او په اضحیٰ کي کم يو صحيح دي، که چيري د ضحیٰ په ويلو سره لمونڻ وسي نو لمونڻ به وسي او که نه؟

جواب: دلوي اختر دپاره په عربي کي لفظ ديوم الاضحی ويل سوي دي. الاضحی د قرباني

(۱). ولا يصلي الوتر ولا التطوع بجماعة خارج رمضان اي يکره ذلك ولو على سبيل التداعي (ايضا باب الوتر والنوافل ج ۱ ص ۳۲۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۸). ظفیر

(۲). وتقع فرض في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق ﴿وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر﴾ ولو صلوا في القرى لزمهم اداء الظهر ﴿ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۴۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۳۸﴾. ظفیر

(۳). كالمسجد اذا خرب واستغنى عنه اهل القرية فرفع ذلك الى القاضي فباع الخشب وصرف الثمن الى مسجد اخر جاز ﴿فمنهم من افتى بنقل بناء المسجد ومنهم من افتى بنقله ونقل ماله الى مسجد اخر﴾ ﴿ردالمحتار، كتاب الوقف احكام المسجد، مطلب في نقل انقاض المسجد ونحوه ج ۳ ص ۵۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۵۹﴾. ظفیر

(۴). وكذا تكره في اماكن كفوق كعبة ومزبلة ومجزرة ومقبرة الخ (درمختار) ولا باس بالصلاة فيها (اي المقبرة) اذا كان فيها موضع اعد للصلاة وليس فيه قبر ولا نجاسة كما في الخانية (ردالمحتار ج ۱ ص ۳۵۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸). ظفیر

پہ معنی کی دی (۱)، لوی اختر تہ الضحیٰ یا ضحیٰ ویل غلط دی خو لمونخ کیری۔
یوسری دوه خایه داختر امامت وکی نویه کم خای کی جائز سو: سوال: (۲۲۸۸۱) زید پہ
 دوو خایونو کی داختر لمونخ ورکی نویه دغه دوو کی کم یو وسو؟

پہ اجرت باندی داخترنو او دجمنی لمونخ ورکول جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۲۲۸۹۱۲)
 داخترنو یا دجمنی لمونخ پہ اجرت اخیستلو سره ورکول جائز دی اوکھ نه؟

جواب: ۱۱. زید داخترنو یا دجمنی لمونخ دوه واره نه سی ورکولی که داسی یی وکړل
 نو دوروستنیو مقتدیانو لمونخ ونه سو حکم چي دامام دوهم لمونخ نفل سو اوپه نفل
 کوونکی پسی دفرض کوونکی یا دواجب لمونخ کوونکی لمونخ صحیح نه سو (۲).

۲۱. په امامت باندی اجرت اخیستل فقهاؤ جائز لیکلی دی (۳). فقط

په اخترنو کی دعاء په کم وخت کی جائزه ده، دلمونخ خخه وروسته اوکھ دخطبی خخه

وروسته؟ سوال: (۲۲۹۰) په اخترنو کی دعاء کم وخت وغواړی ایا دلمانخه خخه وروسته
 اوکھ دخطبی خخه وروسته؟

جواب: داخترنو دلمانخه خخه وروسته دنورو لمونخونو په شان دعاء غوښتل مستحب
 دی، دخطبی خخه وروسته ددعاء غوښتلو استحباب دیو روایت خخه ثابت نه دی او د
 اخترنو دلمانخه خخه وروسته ددعاء کولو استحباب دهم هغو احادیثو مبارکه و او
 روایتونو خخه معلومیری په کموکی چي عموماً دلمونخونو خخه وروسته ددعاء غوښتل
 وارد سوی دی، اودعاء بعد الصلوة مقبوله وی، په حصن حصین کی هغه احادیث مبارک
 مذکور دی اوزموږ داکابرینو همدا معمول راروان دی. دبنده په نزد کم علماء کرام چي
 داخترنو دلمانخه خخه وروسته دعاء غوښتلو ته بدعت یا غیر ثابت فرمایی هغه صحیح
 نه ده، حکم چي عموماً دلمونخونو خخه وروسته ددعاء استحباب ثابت (۴) دی، بیا د
 اخترنو دلمانخه داستثناء کولو هیڅ وجه نسته، اوهغه احادیث معروف اومشهور په
 مشکوة شریف اوپه حصن حصین کی مذکور دی، دهغه دنقل کولو ضرورت نسته. فقط

داخترنو لمونخ په جومات کی جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۲۲۹۱) کم خلگ چي دجمنی په

جومات کی داخترنو لمونخ کوی دهغوی لمونخ کیری؟

(۱). وگوری الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۲۷۱، ط. س. ج ۲ ص ۳۱۱ - ۳۱۲. ظفیر

(۲). ولا مفترض بمقتل (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۴۲، ط. س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظ

(۳). ویفتی الیوم بصحتها لتعلم القرآن والفقه والامامة والاذان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الاجارة
 جلد پنجم، ط. س. ج ۲ ص ۵۵). ظفیر

(۴). ویستحب ان یستغفر ثلاثا الخ ویدعو ویختم بسبحان ربك (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة
 الصلاة ج ۱ ص ۴۹۵، ط. س. ج ۱ ص ۵۳۰). ظفیر

جواب: لمونخ کیری لیکن پہ عیدگاہ کی بی کول سنت دی، پہ عیدگاہ کی بی عذرہ داخترنو لمونخ نہ کول خلاف سنت دی (۱)۔

داویل غلط دی چی داخترنو خطبہ پرمنبر باندی ویل درست نہ دی: سوال: (۲۲۹۲) غیر

مقلدین وایی چی داخترنو خطبہ پرمنبر باندی پہ دریدلو سرہ ویل درست نہ دی، بلکی داخترنو خطبہ پر محککہ باندی پہ دریدلو سرہ ویل پہ کاردی؟

جواب: داخترنو مذهب دادی چی داخترنو لمونخ پہ عیدگاہ اوصحراء کی کول بنہ او مستحب دی، اوہلته بی پہ منبر وړلو کی اختلاف نقل کړی دی. علامہ شامی فرمایلی دی چی عیدگاہ تہ دمنبر وړل مکروه دی. البتہ کہ چیری هلته پہ عیدگاہ کی منبر جوړ سی، اوتعمیر سی نوخہ حرج پکښی نسته، دغیر مقلدینو دا ویل غلط دی چی داخترنو خطبہ پرمنبر باندی پہ دریدلو سرہ ویل ناجائز دی. فقط (۲)

داختر پہ ورخ نوافل: سوال: (۲۲۹۳) داخترنو پہ ورخ نفلو دکولو خہ حکم دی؟

جواب: داخترنو دلماخه خخه مخکی نفل مطلقا مکروه دی، اوداختر دلماخه خخه وروسته د(نفلی) لمونخ کولو داحکم دی چی پہ عیدگاہ کی دی نہ کوی، اوکہ چیری کور تہ راغی نو وروسته بی وکړه نودرست دی، پہ درمختار کی دی، ولا یتنفل قبلها مطلقا الخ وکذا لایتنفل بعدها فی مصلایا فانه مکروه عند العامة وان یتنفل بعدها فی البيت جاز الخ (۳)، فقط

داختر دلماخه کولو خخه وروسته دنفلو پہ نیت سرہ دوباره داختر لمونخ کول خنکه دی؟

سوال: (۲۲۹۴) زیدپہ یوحای کی دلوی اختر دلماخه دامامتی کولو خخه وروسته دخپل یولوی بزرگ حای تہ تللی وو. هلته پہ هغه ورخ اختر نه وو سوی، پہ بله ورخ لمونخ وسو نوزید داختر پہ لمانخه کی دنفلو پہ نیت سرہ مقتدی سو، نوزیدپہ گنہگار وی اوکہ نه؟

جواب: دنفلو پہ نیت سرہ پہ جماعت کی پہ شریکیدلو سرہ پہ زید باندی هیخ گناه ونه سوه، حکم شرعاً پہ بعضو حایونوکی دداسی کولو حکم دی خنکه چی دفتھی پہ کتابونو

(۱). والخروج اليها ای الجبابة لصلاة العيد سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحيح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹). ظفیر

(۲). ولا یاس باخراج منبر اليها لكن فی الخلاصة لایس ببناءه دون اراحه (درمختار) ومثله فی الخانیة فانهما قالا لا یخرج المنبر الی الجبابة یوم العید واختلف المشائخ فی بناءه فی الجبابة قیل یکره وقیل لا فدل کلامهما علی انه لا خلاف فی کراهة اراحه اليها، وانما الخلاف فی بناءه فیها ویمكن حمل الکراهة علی التزییة وهی مرجع خلاف الاولی المفاد من کلمة لایس غالباً فلا مخالفة فافهم وفی الخلاصة عن خواهرزاده هذا ای بناء حسن فی زماننا (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹ - ۱۷۰). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۷ - ۷۷۸. ظفیر

کی دی، چي چا دماپنښين اودماخستن لمونځ کړي وي، اودجماعت داقامت په وخت کې هغه په جومات کې وي نو هغه دې جماعت دپريښولو دوجه څخه ددغه ځای څخه نه وزي اودنفلو په نيت سره دي په جماعت کې شامل سي (۱). فقط

داخترانو لمونځ په مختلفو جوماتونو کې: سوال: (۲۲۹۵) دجُمعې او داخترانو لمونځ په مختلفو جوماتونو کې اداء کيدی سي اوکله نه؟

جواب: کولی سي ځکه چي مسئله داده چي په کمه علاقه کې په يوځای کې چي جُمعه او اخترونه جائزوي هلته په ډيرو ځايونو کې هم جائز دي (۲)، البته ښه دادي چي په يوځای کې دجُمعې او داخترانو لمونځ وکړي. اوداخترانو لمونځ دباندي په صحراء کې کول مسنون دي (۳). فقط

په زوائدو تکبيراتو کې دې لاسونه نه تړي: سوال: (۲۲۹۲) داخترانو په زوائدو تکبيراتو کې لاسونه تړل په کاردی اوکله نه؟

جواب: داخترانو په زوائدو تکبيراتو کې لاسونه تړل نه دي په کار (۴) فقط

داختر دلمانځه څخه وروسته نفل کول بدعت دي: سوال: (۲۲۹۷) داختر دلمانځه دفراغت څخه وروسته په جماعت سره يا يوازي نوافل کول شرعاً څنگه دي؟

جواب: داختر دلمانځه دداء کولو څخه وروسته نوافل په جماعت سره يا يوازي په عيدگاه کې کول بدعت اونا جائز اومکروه تحريمی دي. (۵) فقط

درشوت په پيسو سره دعيدگاه جوړول څنگه دي؟ سوال: (۲۲۹۸) دزما دسخر سره درشوت او دزمينداري گټه مخلوطه ده، هغه يوه عيدگاه تياره کړيده نوپه دغه عيدگاه کې لمونځ

(۱). والا لمن صلى الظهر والعشاء وحده مرة فلا يكره خروجه ﴿٢٠﴾ الا عند الشروع في الإقامة فيكره لمخالفته الجماعة بلا عذر بل يقتدى متنفلًا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب ادراك الفريضة ج ۱ ص ۲۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۵۵). ظفير

(۲). په درمختار کې دي: وتؤدى بمصر واحد بمواضع كثيرة مطلقا (برحاشيه ردالمحتار ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲). ظفير

(۳). په درمختار کې دي: والخروج اليها اي الجبانه سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحيح (ج ۱ ص ۷۷۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹) دجانبی په توضيح کولوسره ليکي: ماشيا الى الجبانه وهي المصلى العام اي في الصحراء (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۷۲). ظفير

(۴). ثم يكبر ثلث تكبيرات يفصل بين كل تكبيرتين بسكتة قدر ثلث تسبيحات (الى قوله) ويرفع يديه عند كل تكبيرة منهن ويرسلهما في اثناهن ﴿٢١﴾ فاذا قام الى الركعة الثانية يبتدى بالقراءة ثم يكبر بعدها ثلث تكبيرات على هيئة تكبيرة في الاولى (غنية المستملی ص ۵۲۵). ظفير

(۵). ولا يتنفل قبلها مطلقا (الى قوله) وكذا لا يتنفل بعدها في مصلها فانه مكروه عند العامة (الدر المختار ج ۱ ص ۱۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹ - ۱۷۰، باب العيد). ظفير

کول، اودھغه ډوډی خوړل درست دی او که نه؟

جواب: په دغه عیدگاه کی لمونځ صحیح دی، او دھغه ډوډی خوړل ښه نه دی (۱).

په جامع جومات کی داخترنو لمونځ: سوال: (۲۲۹۹) داخترنو لمونځ په جامع جومات کی اداء کول درست دی او که نه؟ په عیدگاه کی امام بدعتی دی؟

جواب: داخترنو لمونځ په جامع جومات کی هم اداء کول درست دی لیکن مسنون او افضل په صحراء کی اداء کول دی، که چیری په عیدگاه کی امام بدعتی وی نوبل حای په صحراء کی داسنت اداء کړی (۲). فقط

که چیری داخترنو په لمانځه کی زیات مقتدیان شافعی المذهب وی نو امام به لمونځ څه

رکړ ورکوی؟ سوال: (۲۷۰۰) په اخترنو کی امام حنفی دی اودنیمو څخه زیات مقتدیان شافعیان دی، اودنیمو څخه کم حنفیان دی نوامام لره دکم مذهب موافق لمونځ ورکول په کاردی؟

جواب: داخترنو په لمانځه کی دي حنفی امام دخپل مذهب موافق تکبیرات زوائد وواپی یعنی دری تکبیرونه په هر رکعات کی درکوع او دتکبیر افتتاح دتکبیرونو څخه بغیر، مقتدیان چی کم شافعی المذهب دی هغوی دي دخپل مذهب موافق تکبیرونه پوره کړی، که چیری دهغوی په نزد داجائز وی چی په حنفی امام پسی دي تکبیرونه پوره سی. غرض داچی حنفی امام ته دهغوی دمذهب اتباع ضروری نه ده، لیکن که چیری امام دهغوی درعايت په وجه دهغوی دمذهب موافق تکبیرونه وواپی، نوپه دی کی هم څه حرج نسته: ویصلی الامام بهم رکعتین مثنیا قبل الزوائد وهی ثلث تکبیرات فی کل رکعة ولو زاد تابعه الی ستة عشر لانه ماثور، (درمختار) (۳) باب العیدین، اوپه کتاب الطهارت کی دی، لکن یندب للخروج من الخلاف لاسیما للامام لکن بشرط عدم لزوم ارتکاب مکروه مذهب (۴). فقط

عیدگاه چی دابادی څخه بهر په هر طرف وی څه بدیت پکښی نسته: سوال: (۲۷۰۱)

داخترنو لمونځ په کم طرف کی کول اولی دی؟ اودعیدگاه په جوړولوسره لمونځ قائمول څنگه دی؟ څه حرج خوپه کښی نسته.

(۱). اکل الربوا وکاسب الحرام اهدی الیه اواضافه وغالب ماله حرام یقبل ولا یاکل مالم یخبر ان ذلك المال اصله حلال ورثه او استقرضه (عالمگیری مصری ج ۵ ص ۳۵۵ ، ط. م. ج ۵ ص ۳۴۳). ظفیر

(۲). والخروج الیها ای الجبابة للصلاة سنة وان وسعهم المسجد الجامع هوالصحيح (الدر المختار ج ۱ ص ۱۱۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۹ ، باب العیدین). ظفیر

(۳). الدر المختار باب العیدین ج ۱ ص ۱۱۵ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۲. ظفیر

(۴). ایضاً. ظفیر

جواب: پہ شریعت مطہرہ کی دعیدگاہ دپارہ تخصیص دکم جانب نستہ، بلکی مسنون صرف دادی چی دبنار خخہ دباندی پہ تللو سرہ دی داخترانو لمونخ اداء سی، چی پہ دی خای کی بہ داخترانو لمونخ اداء کوو۔ (۱) فقط

داخترانو دپارہ اذان وغیرہ نستہ: سوال: (۲۷۰۲) پہ اخترانو کی داذان اودتکبیر ویلو خہ حکم دی؟

جواب: عن ابن جریج قال اخبرني عطاء عن ابن عباس وجابر بن عبد الله قال لا يمكن يؤذن يوم الفطر ولا يوم الاضحى ثم سألتہ یعنی عطاء بعد حين عن ذلك فاخبرني قال اخبرني جابر بن عبد الله أن لا أذان للصلوة يوم الفطر حين يخرج الإمام ولا بعد ما يخرج ولا إقامة ولا نداء ولا شيء لا نداء يومئذ ولا إقامة. رواه مسلم (۲) وفي الدرالمختار لايسن لغيرها كعيد (۳) الخ، ددی حدیث شریف اودفقہی دروایت خخہ معلومہ سوہ چی پہ اخترانو کی اذان او تکبیر او دالصلوة وغیرہ نداء کول ہیخ نستہ۔ مسنونہ طریقہ ہم دادہ۔ (۴) فقط

تکبیرات تشریق: سوال: (۲۷۹۳) ما قولکم رحمکم الله في تكبيرات امام التشریق عقب المكتوبات وهو انه إذا سلموا منها يكبر ألامام منهم أولاً مرةً وحيثئذ يستمع من خلفه ساكتين وإذا فرغ منه فيشرعون في التكبير بالجهر بالاصوات المتحدة والاوزان الواحدة مرةً ثم الامام ثم من خلفه ثانياً وهكذا ثلاث مرات متعاقبة وأهل العلم في هذه البلاد في هذه المسألة فرقان فرقة تقول أن هذه العادة هي المشروعية الخ وفرقة تقول أن هذه العادة لم تكن في زمن النبي صلى الله عليه وسلم فالكيفية المشروعة في هذه التكبيرات أن يكبر كل واحد من الامام والمأموم لنفسه على وجه الاستقلال من غير اجتماع في الاصوات الخ فالحق في هذه المسألة في اي الفريقين؟

جواب: أقول وبالله التوفيق أن قول الفرقة الثانية هو الحق الثابت بالسنة والتورث وان قال بعضهم بالاثنيان به ثلاث مرات قال في الدر المختار نقلاً عن الحموي أن الإثنيان به مرتين خلاف السنة الخ فالأقتصار على السنة أولى واحب وعن الإحداث في الدين ابعده الخ (۵) فقط

(۱) عن ابی سعید الخدریؓ قال: کان النبی ﷺ یخرج یوم الفطر والاضحی الی المصلی (مشکوٰۃ باب العیدین ص ۱۲۵) یعنی وو حضور ﷺ چی دباندی بہ تلی پہ کوچنی اختر اوپہ غت اختر کی دعیدگاہ پہ طرف چی دغہ مشہورہ خای دی پہ مدینہ منورہ کی دبنار خخہ دباندی چی ہلتہ بہ بی اختر تیروی اووس بی پرہغہ چاپیرہ دیوالونہ جوړ کری دی۔ (اشعة اللمعات ج ۱ ص ۲۳۸)۔ ظفیر

(۲) مشکوٰۃ باب العیدین ص ۱۲۷۔ ظفیر

(۳) الدر المختار ج ۱ ص ۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۵، باب الاذان۔ ظفیر

(۴) دمذکورہ حدیث دترجمی پہ ضمن کی بی لیکلی دی چی (نہ اقامت وو اونہ اواز ورکول لکھ چی وایہ الصلوة الصلوة اونور ددغہ پہ مثل (اشعة اللمعات ج ۱ ص ۲۴۲)۔ ظفیر

[باقی]

دخطبی خخه وروسته دعاء ثابتہ نہ ده: سوال: (۲۷۰۴) داخترانو دلمونځونو خخه وروسته

دعاء غوښتل څنگه دی؟ اودخطبی خخه وروسته ددعا غوښتل جائز دی اوکۀ نه؟

جواب: داخترانو دلمونځونو خخه وروسته دعاء غوښتل خوپه شان دټولو لمونځونو مسنون اومستحب دی، لیکن دخطبی خخه وروسته دعاء غوښتل ثابت اوجائز نه دی (۱).

دښځو عیدګاه ته تلل: سوال: (۲۷۰۵) دښځو دپاره دسړیو په شان عیدګاه ته دلمانځه

دپاره تلل درست دی اوکۀ نه؟

جواب: په دی زمانه کی بلکی ډیر مخکی دښځو دپاره په جماعت کی دشریکیدلو دپاره جومات اوعیدګاه ته تلل ممنوع اومکروه دی دصحابه کرامو رضی الله عنہم په زمانه کی داممنوع سوی دی، کما ورد فی الاحادیث، اوپه درمختار کی دی، ویکره حضورهن الجماعة ولو لجمعة وعید ووعظ (۲) مطلقاً ولو عجوزاً لیلاً علی المذهب المفتی به لفساد الزمان واستثنی الکمال بحثاً العجائز المتفانية الخ. فقط

داخترانو لمونځ واجب دی اوکۀ نفل؟ سوال: (۲۷۰۶) یوامام صاحب داختر لمونځ ته دنفل

لمونځ وایی اوخلګو ته یی داختر دلمانځه خخه مخکی اعلان وکی چی دنفلی لمونځ نیت وکی، او دواجب نیت مه کوی، په همدی کال یی دامسئله ایجاد کړیده، نوصحیح رایه څه ده؟

جواب: داختر دلمانځه نیت کول دواجب لمونځ کول په کاردی، او دنفلو نه دی په کار، ځکه چی داختر لمونځ واجب دی: قال فی الدر المختار تجب صلوتهما فی الاصح، قال الشامی وقد ذکرنا مراراً انها بمنزلة الواجب ج ۱ ص ۷۷۴ الخ، نودذکر سوی امام صاحب داجهالت اوپرغلطی ټینګیدل دی چی هغه خلګوته حکم کوی چی دنفل لمونځ نیت وکی دالله ﷻ دحدودو په بدلیدلو پسی کیدل سخت جهالت دی، معلومه نه ده چی په دی کی دهغه څه فائده ده، ددی خخه ځان وساتی او دواجب لمونځ نیت کوی. فقط. کتبه رشید احمد، الجواب صحیح، عزیز الرحمن عفی عنه

عیدګاه په کم ځای کی کیدل په کاردی؟ سوال: (۲۷۰۷) عیدګاه دښار چپه طرف ته کیدل

ښه دی اوکۀ نه بل یو طرف ته؟

جواب: دعیدګاه دپاره د ښار هیڅ یو جانب مقرر نه دی، کم طرف ته چی اسانتیا وی او

(۵). ردالمحتار باب العیدین فی تکبیر التشریق، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۸. ظفیر

(۱). عن ام عطية قالت امرنا ان نخرج الحيض يوم العیدین وذوات الخدور فيشهدن جماعة المسلمين ودعوتهم الخ، الحديث متفق عليه (مشکوٰۃ باب العیدین ص ۱۲۵). ظفیر

(۲). الدر المختار باب الامامة ج ۱ ص ۸۳، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲. ظفیر

موقع وی ہم ہفہ طرف تہ دی عیدگاہ جوہ سی۔ فقط

پہ عیدگاہ کی پہ جہر سرہ دتکبیر ویل خٹکہ دی؟ سوال: (۲۷۰۸) داختر پہ ورخ داختر دلمانحہ خخہ مخکی پہ عیدگاہ کی یاپہ جومات کی پہ زورہ زورہ (پہ لوہ اواز سرہ) دتکبیر ویل درست دی اوکہ نہ؟ پہ بعضو خایونو کی دادستوردی چی ترخو پوری خلگ داختر دلمانحہ دیارہ جمع کیری، نوپہ دغہ جمعہ سوو کسانوکی یوسری پہ لوہ اواز سرہ تکبیر وایی، بیا دہفہ داواز پہ جواب کی تول راجمع سوی خلگ تکبیر ویل شروع کری پہ عیدگاہ یاپہ جومات کی پہ لوہ اواز دتکبیر ویلو دا رسم جائز دی اوکہ نہ؟ کہ چیری جائز نہ وی او مکروہ وی نو تکبیر ویونکی لہ منع کول پہ کاردی اوکہ نہ؟

جواب: پہ کوچنی اختر کی فقہاؤ کرامو پہ عیدگاہ کی یاپہ جومات کی تکبیر ویل منع فرمائی، اوپہ لوی اختر کی روایات مختلفہ دی بعض فقہاء فرمائی چی صرف پہ لارہ کی دی ووی او بعض فرمائی چی پہ عیدگاہ کی ہم درست دی، خوداسی نہ چی اول یوسری پہ چیغی سرہ تکبیر ووی او دہفہ پہ جواب کی تولہ مجمع تکبیر ویل شروع کری پہ درمختار کی دی: ولا یکبر فی طریقہ الخ، پہ شامی کی دی: قوله فی طریقہا لیس التثیید بہ للاحتراز عن البیت او المصلی وانما هو لی بیان المخالفة بین عید الفطر والاضحی فان السنة فی الاضحی التکبیر فی الطریق، کما سیأتی۔^(۱)، پہ کبیری شرح منیہ کی یی پہ دی بارہ کی اثار مختلفہ نقل کری دی (حیث قال) نعم روی الدار قطنی موقوفا عن نافع ان ابن عمر رضی اللہ عنہما کان اذا غدا یوم الفطر ویوم الاضحی یجهر بالتکبیر حتی یأتی المصلی ثم یکبر حتی یأتی الامام وقال البیهقی الصحیح وقفہ علی ابن عمر وهو قول صحابی قد عارضه قول صحابی آخر وروی ابن المنذر عن ابن عباس رضی اللہ عنہما انه سمع الناس یکبرون فقال لقائده اکبر الامام قیل لا قال افجن الناس ادرکنا مثل هذا الیوم مع النبی صلی اللہ علیہ وسلم فما کان احد یکبر قبل الامام فیبقى مفاد الایة بلا معارض الخ^(۲)، اودایت خخہ مراد دا ایت دی: واذکر ربک فی نفسک تضرعاً وخیفۃ ودون الجهر، الایة حیث قال قبیلہ ولابی حنیفۃ رضی اللہ عنہ ان رفع الصوت بالذکر بدعة مخالف للامر فی قوله تعالی: واذکر ربک فی نفسک تضرعاً وخیفۃ ودون الجهر الا ما خص بالاجماع۔^(۳)

ثم ذکر الجواب عن استدلال الصحابین، اوپہ درمختار کی دی: وقال الجهر بہ سنة کان کالاضحی وہی رواية عنه ووجهها ظاهر قوله تعالی: ولتکملوا العدة ولتکبروا الله علی ما هداکم، ووجه الاولی ان رفع الصوت بالذکر بدعة، فيقتصر علی مورد الشرع ﷺ (قال الشامی فيقتصر علی مورد الشرع ﷺ)

(۱) ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۲. ظفیر

(۲) غنیۃ المستملی ص ۵۲۵. ظفیر

(۳) ایضاً حوالہ سابق. ظفیر

وهو ما في البحر عن القنية التكبير جهراً في غير ايام التشريق لا يسن الا بازاء العدو والصلوص (۱)،
غرض داچی کم دا صورتہ چي پھ سوال کی دی اختراع (یعنی دخانہ جو پھ سوی طریقہ دہ)
اوبندول بی پھ کاردی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم.

دغیر مقلدینو پھ بارہ کی پوشتنہ: سوال: (۲۷۰۹) دغیر مقلدینو استدلال: ۱. داختر پھ
لمانحہ کی پھ دواړو رکعاتونو کی دولس تکبیرونہ ویل در رسول اللہ ﷺ دقول اودفعل
خخہ ثابت دی. ۲. داختر پھ لمانحہ کی پھ دواړو رکعاتونو کی تکبیرونہ دقرأت خخہ
مخکی ویل در رسول اللہ ﷺ دقول اودفعل خخہ ثابت دی. ۳. دحضور ﷺ قرأت داخترونو
دلمونخ اودجمعی پھ لمانحہ کی خاص وو او عام نہ وو. ۴. خلورم داچی در رسول خدا ﷺ
خخہ دکوچنی اختر وخت پھ مقدار دلر ددوی نیزی ختلو اویہ لوی اختر کی پھ قدر
دیوی نیزی ثابت دی.

داولنی او ددوہمی خبری دلیل: عن عائشة رضي الله عنها ان رسول الله ﷺ كان يكبر في الفطر
والاضحى في الاولى سبعا وفي الثانية خمسا، وايضا روى هذا الحديث عن عمرو بن شعيب عن ابيه
عن جده رضي الله عنه ان النبي ﷺ كان يكبر في الفطر في الاولى سبعا وفي الثانية خمسا وعن عبد الله بن
عمرو بن العاص قال قال النبي ﷺ التكبير في الفطر سبع في الاولى، وخمس في الثانية القراءة بعدها
في كليهما وروى هذا الحديث ايضا عن عمرو بن شعيب ايضا الخ، ددی دری وارو خخہ دولس
تکبیرونہ ویل داخترونو پھ دواړو رکعاتونو کی دقرأت خخہ مخکی ثابت سول.

ددریمی دعوی دلیل: عن النعمان بن بشير رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ كان يقرء في العيدين وفي
الجمعة بسبح اسم ربك الاعلى وهل اناك حديث الغاشية.

دخلورمی دعوی دلیل: عن جندب رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ يصلي بنا يوم الفطر والشمس على
قدر رمحين والاضحى على قدر رمح الخ.

جواب: کذب اودروغ وینا دغیر مقلدینو خاصہ دہ، بی سوچہ ویل کوی چي فلانی کار
خلاف سنت دی، گویا دا حدیثو پھ ټولو کتابونو باندی دوی تہ مہارت حاصل دی. موږ
خلگو تہ دغیر مقلدینو پھ قصو کی دپریوتلو فرصت نستہ، او دہغوی دا قوال کاذبہ وو
جواب پھ دی وجہ لیکل فضول دی، چي ددی ډلی حال دروافضو پھ شان دی، چي
دا اعتراضونو جوابونہ بی پھ بار بار سوی دی، لیکن ہمدغہ اعتراضونہ دوی بیا دناخبرو
پھ مخکی پیش کوی، نو دمتبع سنت حنفیانو دپارہ ضروری دی چي ددی اہل هوا او
دضال اومضیل (خپلہ ہم بی لاری او دنورو ہم بی لاری کونکی) ډلی خخہ خان وساتی او

(۱). وگورہ ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۷۰. ظفیر

ددوی شبہات اوبی کارہ اعتراضات دی نہ اوری اوبالاجمال دی داخبرہ پہ ذہن کی ولری چی دحنفیانو جماعت کثیرہ پہ کموکی چی لوی لوی فقہاء اوعلماء اواولیاء اللہ تیر سوی دی۔ داتول پرگمراہی باندی اوخلاف سنت اوخلاف حق نہ سی کیدی نوکہ همدا باطلہ فرقه مصداق د: مَنْ شَذَّ شَذَّ فِي النَّارِ وی، نو وی بہ، لیکن تعجب دی پرہغہ حنفیانو باندی چی سرہ دعلمہ دداسی خلگو سرہ ربط اوضبط ساتی او دہغوی خخہ دمساٹلو پہ تحقیق پسی لگیدلی وی۔ پیژندل پہ کاردی چی دحضرت امام ابوحنیفہ رحمۃ اللہ علیہ مذهب دقرآن پاک اودحدیث شریف خخہ را اخیستل سوی دی پہ ہیخ یوہ مسئلہ کی یی خلاف نہ دی، لیکن پہ ہر سہری کی ددی دیوہیدلو قابلیت او دمعلومولو (لیاقت) نستہ۔ لوی لوی متبحر عالمان پہ دی بارہ کی اگاہ کیہری اوباندی خبریہری نہ چی د عقل دبنمان نواحنافو لہ پہ دغہ خبرو پسی غور گروول نہ دی پہ کار۔ دہغوی کار تقلید کول دی کمہ مسئلہ چی ورتہ معلومہ نہ وی دہغہ تحقیق دی دیو متدین عالم خخہ وکری بالاختصار ددغہ تولو سوالونو جوابونہ تحریر کیہری:

۱، ۲: داخترونو پہ لمانخہ کی شیر تکبیرونہ دست نبوی ﷺ موافق دی:

قال صاحب فتح القدير وفي ابوداود ما يعارضهما وهو ان سعيد ابن العاص رضى الله تعالى عنه سأل ابا موسى الاشعري رضى الله تعالى عنه وحذيفة بن اليمان رضى الله تعالى عنه كيف كان رسول الله ﷺ يكبر في الاضحى والفطر قال ابو موسى رضى الله تعالى عنه كان يكبر اربعاً تكبيره على الجنائز فقال حذيفة رضى الله تعالى عنه صدق فقال ابو موسى رضى الله تعالى عنه كذلك كنت اكبر في البصرة حيث كنت عليهم الخ سكت عنه ابوداود رحمۃ اللہ علیہ قال الترمذي: قد روى عن ابن مسعود رضى الله تعالى عنه انه قال في التكبير في العيد تسع تكبيرات في الاولى خمساً قبل القراءة وفي الثانية يبدأ بالقراءة ثم يكبر اربعاً مع تكبيرة الركوع وقد روى عن غير واحد من الصحابة نحو هذا وهذا اثر صحيح قاله بحضرة جماعة من الصحابة رضى الله تعالى عنهم ومثل هذا يحمل على الرفع لانه مثل نقل اعداد الركعات رحمۃ اللہ علیہ فتح القدير ج ۱ ص ۴۴۰.

اوپہ فتح القدير سرہ دمجبیب استدلال کول دہغہ پرکم فہمی باندی دلالت کوی حکہ چی دہغہ دغہ جملہ ددہ پرمدا باندی منطبق نہ دہ، اوپہ دی سرہ درسول اللہ ﷺ دقول نفی نہ کیہری۔

وفي ابوداود: أَنَّ عَمْرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضي الله عنه سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ مَاذَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ قَالَ كَانَ يَقْرَأُ فِيهِمَا بِقِ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَاقْتَرَبَتْ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ. (ابوداود شریف)، ددی حدیث شریف خخہ معلومہ سوہ چی پہ اخترونو کی بہ سورہ قاف

او سورة قمر هم حضور ﷺ وایه په دی وجه داویل غلط دی چی داختر و نو په لمانځه کی قرأت دسبح اسم ربك الاعلیٰ، او دهل اتاک، سره مخصوص وو.

په دی باندی اجماع منعقد سویده چی داختر وخت دلمر یوه نیزه یا دوی نیزی لوړیدلو څخه ترزواله پوری دی، قال صاحب الدرالمختار: ووقتها من ارتفاع قدر رمح الى الزوال. فقط، کتبه رشید احمد عفی عنه، الجواب صحیح بند عزیز الرحمن عفی عنه

په اخرونو کی دالصلوة الصلوة ویل څنګه دی؟ سوال: (۲۷۱۰) په اخرونو کی اذان او دتکبیر یا دالصلوة ویلو حکم څه دی؟

جواب: عن ابن جریج قال اخبرني عطاء عن ابن عباس وجابر بن عبد الله قالا: لم يكن يؤذن يوم الفطر ولا يوم الاضحى، ثم سألته يعني عطاء بعد حين عن ذلك فاخبرني: قال اخبرني جابر بن عبد الله أن لا أذان للصلوة يوم الفطر حين يخرج الإمام ولا بعد ما يخرج ولا إقامة ولا نداء ولا شيء لا نداء يومئذ ولا إقامة. رواه مسلم (١)، وفي الدر المختار لا يسن لغيرها كعيد الخ (٢).

ددی حدیث شریف او دفقھی دروایت څخه معلومه سوه چی په اخرونو کی اذان، تکبیر اوالصلوة، الصلوة، وغیره اواز کول هیڅ نسته. همدا طریقه مسنونه ده.

الباب السابع عشر في الاستسقاء

دباران دطلب کولو طریقه

داستسقاء لمونځ په جماعت سره مستحب دی اوکه بغير جماعت څخه: سوال: (۲۷۱۱)

داستسقاء لمونځ په جماعت سره سنت او مستحب دی اوکه نه دجماعت څخه بغير؟

جواب: قال في ردالمحتار باب الاستسقاء ناقلا عن شرح المنية فالحاصل أن الأحاديث لما اختلفت في الصلاة بالجماعة وعدمها على وجه لا يصح به إثبات السنية لم يقل أبو حنيفة بسنيته، ولا يلزم منها قوله بأنها بدعة كما نقله عنه بعض المتعصبين، بل هو قائل بالجواز اه. قلت: والظاهر أن المراد به الندب والاستحباب لقوله في الهداية: قلنا إنه فعله عليه الصلاة والسلام مرة وتركه أخرى فلم يكن سنة اه: لأن السنة ما واطب عليه، والفعل مرة مع الترك أخرى يفيد الندب. (٣) تامل ص ٥٦٧ شامی جلد اول. وفي الدر المختار وقالوا تفعل كالعيد الخ وعليه العمل (٤) ددی عبارت څخه واضحه

(١). مشکوة، باب العیدین ص.....

(٢). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاذان ج ١ ص ٣٥٧، ط. س. ج ٢ ص ٣٧٥. ظفیر

(٣). و (٤). ردالمحتار باب الاستسقاء ج ١ ص ٧٩١، ط. س. ج ٢ ص ١٨٤. ظفیر

سوه چي دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ په نزد هم داستسقاء جماعت مستحب دی، اوصاحبین رحمۃ اللہ علیہ دجماعت دستتیت قائل دی، لهذا داستسقاء لمونځ په جماعت سره کول په کاردی. فقط **داستسقاء دلمانځه وخت: سوال:** (۲۷۱۲۱) زید وایی چی کله دمازدیگر دلمانځه وخت سی نو داستسقاء لمونځ کول نه دی په کار؟

داستسقاء دلمانځه څخه وروسته دعاء په اړولو لاسونو سره غوښتل کیږي؟ سوال: (۲۷۱۳۲) داستسقاء دلمانځه څخه وروسته دعاء په اړولو لاسونو سره وغواړی اوکه نه په لوړو لاسونو سره؟

سوال: (۲۷۱۴۳) ایا داستسقاء لمونځ به دمسلمان حاکم یا دخطیب یا دقاضی څخه ماسوا بل څوک نه کوی؟ او ایا دهغوی شریکیدل ضروری دی؟

جواب: ۱۱: داستسقاء دلمانځه ښه وخت دسهاروخت دی دلمر دپورته کیدوڅخه وروسته دي لمونځ اوخطبه، اودعاء وسی په حدیث شریف کی دحضور صلی اللہ علیہ وسلم څخه په داسی وخت کی داستسقاء دلمونځ دپاره دتشریف وړل ثابت دی، دحدیث مبارک الفاظ دادی: قالت عائشة رضی اللہ عنہا فخرج رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم حين بدأ حاجب الشمس ^(۱). الحدیث

۲۱: په عامو دعاء گانو کی مسنونه طریقه داده چی دلاسونو ورغوی دي دمخ طرف ته وی اوپه حدیث شریف کی عام حکم دادی: کما ورد اذا سئلتهم الله فاسئلوا ببطون اکفکم ^(۲)، دهمدی وجه څخه حنفیانو داستسقاء دعاء هم دهمدی عامی قاعدی لاندی لرلی ده لیکن که چیری تفاولاً په دی دعاء کی دلاسونو شا پورته سی او ورغوی یی لاندی سی نوپه دی کی هم هیڅ څه حرج نسته، اوپه حدیث شریف کی دواړه ډوله طریقی راغلی دی، په یوه روایت کی دی، فاشار بظهر کفه الى السماء ^(۳)، اوپه بل روایت کی دی: قائما يدعو يستسقى رافعا يديه قبل وجهه ^(۴) الحدیث، نو حنفیانو اصل همدا دوهم حدیث شریف گرځولی دی اواولنی حدیث شریف یی پرتفاول باندی حمل کړی دی، نو لهذا تفاوладاسی جائز دی اواصل سنت هم هغه دی کم چی په هره یوه دعاء کی ثابت ^(۵) دی. ۲۱: داشرط نسته. بلکه چی څوک امام جوړسی جائز دی لیکن ښه دا دی چی یو صالح متقی عالم دي امام جوړ کړی. فقط

(۱). مشکوة باب الاستسقاء فصل ثالث ص ۱۳۲. ظفیر

(۲). مشکوة باب الاستسقاء عن مسلم ص ۱۳۱. ظفیر

(۳). أيضاً، حواله بالا. ظفیر

(۴). مشکوة عن أبي داود والترمذي والنسائي، باب الاستسقاء ص ۱۳۱. ظفیر

(۵). هو دعاء واستغفار (درمختار) وذلك ان يدعو الامام قائماً مستقبل القبلة رافعا يديه والناس قعود مستقبلين

(ردالمحتار باب الاستسقاء ص ۷۹۰ ج ۱). ظفیر

داستسقاء په لمانځه کې جماعت او خطبه اودڅادر دارولو څه حکم دی؟ سوال: (۲۷۱۵) په استسقاء کې دجماعت شرعاً څه حکم دی؟ او دلمانځه څخه وروسته دخطبې او دقلب رداء (یعنی دڅادر دارولو) څه حکم دی، دحضرت امام اعظم ابوحنیفه رحمۃ اللہ علیہ په دې باره کې څه قول دی، اودصاحبینو پکښې څه اختلاف دی، اوفتوی پرکم قول باندی ده؟

جواب: په استسقاء کې امام صاحب رحمۃ اللہ علیہ جماعت مسنون نه فرمایي خو منع یی هم نه فرمایي. بلکې دندب اوداستحباب قائل دی ځکه چې دامام صاحب څخه کم جواز منقول دی دهغه څخه مراد ندب اواستحباب دی، کما فی الشامی: والظاهر أن المراد به الندب والاستحباب لقوله في الهداية: قلنا إنه فعله عليه الصلاة والسلام مرة وتركه أخرى فلم يكن سنة اه: لان السنة ما واطب عليه، والفعل مرة مع الترك أخرى يفيد الندب. تامل (شامی ج ۱ ص ۷۹۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۸۴). نوکله چې داستسقاء دلمونځ جماعت دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ په نزد مندوب او مستحب دی، اودصاحبینو په نزد سنت دی، نوښه داده چې داستسقاء لمونځ په جماعت سره وسی، اوخطبه هم ووايي، قال الشامي وقال محمد رحمۃ اللہ علیہ يصلي الامام اونائبه ركعتين كما في الجمعة ثم يخطب اي يسن له ذلك والاصح ان ابايوسف مع محمد رحمۃ اللہ علیہ ، نهر (شامی ج ۱ ص ۷۹۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۸۴) غرض داچې دخطبې سنتيت يا استحباب سره متلازم دی، دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ په نزد جماعت مستحب اومندوب دی، کما يظهر عن الاستدلال بفعله رحمۃ اللہ علیہ مرة وتركه اخرى، اوصاحبين كله چې دجماعت دسنتيت قائل دی نوخطبه هم مسنون فرمایي، اوکله چې معلومه سوه چې مفتی به قول دصاحبینو دی، نو مسنون دی چې داستسقاء دجماعت سره دي خطبې اداء سی، دجماعت سره داستسقاء لمونځ کول اوبيا خطبه پريښوول دايوه نوی خبره ده کمه چې په هيڅ يوه مذهب اوقول باندی نه برابريږي (دڅادر اورل هم ثابت دی) وقد نقل في الشامي ان في قلب الرداء الفتوى على قول محمد رحمۃ اللہ علیہ حيث قال واختار القدوري قول محمد رحمۃ اللہ علیہ لانه رحمۃ اللہ علیہ فعل ذلك. نهر، وعليه الفتوى كما في شرح درر البحار. ج ۲ ص ۱۸۴) وفي الدر المختار في رسم المفتي واما نحن فعلينا اتباع ما رجحوه وما صححوه كما لو افتوا في حياتهم. مقدمة درمختار، (على هامش الشامي ص ۷۲) وفيه ايضاً واما العلامات للافتاء فقولوه وعليه الفتوى، وبه يفتي، وبه ناخذ، مقدمة درمختار ص ۶۶-۶۷، وفي الشامي وعن هذا تراهم قد يرجحون قول بعض اصحابه على قوله كما رجحوا قول زفر رحمۃ اللہ علیہ وحده في سبع عشرة مسألة. فتبع ما رجحوه لانهم اهل النظر في الدليل. فقط، والله تعالى اعلم

کتاب الجنائز

اول فصل : دمرگ په وخت کی دمرگ کیدونکی سره سلوک

دمرگ په وخت کی سیده څملول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۱۶) دمحتضر (قريب الموت) په باره کی صاحب دهدایی لیکي: واختار فی بلادنا الاستلقاء لانه ایسر من خروج الروح، آیا دحدیث شریف اودصحابه کرامو رضی اللہ عنہم دتعامل څخه دا ثابت دی، اوپه دی باندی عمل کول څنگه دی؟

جواب: تعامل دسلفو اوتوارث دخلگو همدغه دی کم چی صاحب دهدایی اختیار کړی دی، البته داستلقاء سره سره مخ قبلی ته کول پکار دی، ځکه چی دا حدیثو مبارکو تصریحات اوعلل دفعهاؤ دواړه دهمدی مقتضی دی، دشق ایمن (راسته طرف) دقید دیو حدیث اواثر څخه صراحة نه راوړی، نومسلمه طریقه همداده چی قبلی ته دي په مخ سره استلقاء وی په هرکیف اوپه کم صورة کی چی سهولت وی عمل دي وسی، په دواړو کی یوه ته هم خلاف سنت نه سی ویل کیدلی، نقل فی البحر عن المبتغی الاصح انه یوضع کما تیسر لاختلاف المواضع والاماکن (۱) انتهى، وفيه ایضا وذكر فی المحيط واختیر الاستلقاء الخ وفي (۲) الفتح ثم اذا القی علی القفاء یرفع راسه قليلا لیصیر وجهه الی القبلة دون السماء (۳) وفيه ایضا تحت قوله والاول هو السنة اما توجیهه فلانه رضی اللہ عنہ لما قدم المدينة سئل عن البراء بن معمر فقالوا توفي واوصی بثلث لك واوصی ان یوجه الی القبلة لما احتضر فقال علیه الصلاة والسلام اصاب الفطرة رضی اللہ عنہ واما ان السنة كونه علی شقه الأيمن فقیل یمكن الاستدلال علیه بحدیث النوم (۴) فتح القدير جلد اول. قلت فهذه دالة صريحة علی ان التوجيه مع شقه الايمن لا نص فی الحدیث علیه. فقط

دغسل او دمرگ په وخت کی دقبلي طرف ته دمخ کولو حدیث شریف: سوال: (۲۷۱۷) ددی مضمون یو حدیث بیان وفرمایاست دکم څخه چی دا ثابت وی چی مړی لره دغسل ورکولو په وخت کی مخ پرقبله باندی ایښوول په کار دی؟

جواب: دقريب الموت بنده دقبلي طرف ته دمخ کولو په باره کی دمنیه په شرحه کی دا حدیث شریف منقول دی، دبراء بن معمر دوصیت په قصه کی: واوصی ان یوجه الی القبلة

(۱). البحر الرائق کتاب الجنائز ج ۲ ص ۱۷۰. ظفیر

(۲). ایضا. ظفیر

(۳). فتح القدير باب الجنائز ج ۲ ص ۲۸. ظفیر

(۴). فتح القدير باب الجنائز ج ۲ ص ۲۸. ظفیر

لما احتضر فقال ﷺ اصاب الفطرة الحديث رواه الحاكم وقال صحيح، والسنة ان يكون على شقه الايمن كما هو السنة في النوم الخ ص ۵۳۳، کیری، اوخاص مری ته دغسل ورکولو په وخت کی دقبلی طرف ته دمړی مخ کول په حدیث شریف کی په نظر نه دی راغلی، اوفقهاء هم په دی باره کی څه حدیث نه نقل کوی په همدی وجه اختلاف هم دی پکښی، په درمختار اویه شامی کی دی چی اصح دادی چی کم طرف ته څملول سهل اواسان وی نوهغه ډول دي دغسل دپاره څملوی، اوبعضو فقهاؤ فرمایلی دی چی دقبلی طرف ته دی طولاً وڅملوی، اوبعضو فرمایلی دی چی عرضاً دی یی څملوی لکه څنگه چی په قبر کی ایرېدی په درمختار کی دی: ویوضع کما تیسر فی الاصح سریر الخ وقیل یوضع الی القبلة طولاً وقیل عرضاً کما فی القبر الخ شامی جلد اول ص ۴۹۴، اودمنیه په شرحه کی دی، قال فی المبسوط والبدائع والمرغینانی یوضع علی التخت طولاً القبلة الخ وقال الاسیجانی لارواية فيه عن اصحابنا والعرف ان یوضع علی قفاه طولاً نحو القبلة هذا ان اتسع الکور والا فالاصح ان یوضع کما تیسر قاله صاحب البدائع والمرغینانی الخ، فقط

دلا اله الا الله سره دمحمد رسول الله بحث: سوال: (۲۷۱۸) حدیث شریف، لقنوا موتاکم لاله الا الله، څه مطلب دی، ایا صرف دلاله الله تلقین دي وسی اوکه نه دمحمد رسول الله ﷺ هم؟

جواب: که محمد رسول الله هم وواپی نوڅه خرج پکښی نسته اوکه صرف دلاله الا الله په تلقین باندی اکتفاء وکړی نودا هم جائز دی (۱). فقط

تلقین دی په کم وخت کی وسی؟ سوال: (۲۷۱۹) مړی ته تلقین دزنکندن په وخت کی اولی دی اوکه نه ددفن څخه وروسته، اویا په دواړو وختونو کی؟

جواب: داحنافو په نزد مړی ته تلقین دزنکندن په وخت کی دی: کما فی الدر المختار ویلقن ندبا وقیل وجوبا بذكر الشهادتين (الی قوله) عنده قبل الغرغرة ثم لیکن که چیری وروسته تردفن هم وکړی نوڅه باک نسته: قال فی الشامی وانما لاینهی عن التلقین بعد الدفن لانه لا ضرر فيه بل نفع لان المیت یتانس بالذکر علی ماورد فی الآثار (۲)، والله تعالی اعلم. کتبه عزیز الرحمن عفی عنه مفتی مدرسه هذا

(۱). ویلقن ندبا وقیل وجوبا بذكر الشهادتين لان الاولى لا تقبل بدون الثانية عنده قبل الغرغرة (درمختار) قال فی الامداد وإنما اقتصر على ذكر الشهادة تبعا للحديث الصحيح، وإن قال في المستصفي وغيره: ولقن الشهادتين لا إله إلا الله محمد رسول الله، وتعليقه في الدرر بأن الاولى لا تقبل بدون الثانية ليس على إطلاقه، لان ذلك في غير المؤمن، ولهذا قال ابن حجر من الشافعية: وقول جمع: يلقن محمد رسول الله أيضا لأن القصد موته على الاسلام ولا يسمى مسلماً إلا بهما، مردود بأنه مسلم، وإنما المراد ختم كلامه بلا إله إلا الله (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۰). ظفیر

دزکندن په وخت کی ښځی ته نکریزی ورپوری کول ناجائز دی: سوال: (۲۷۲۰) ښځی لره

دزکندن په وخت کی نکریزی پوری کول مسنون دی او که نه؟

جواب: دانه مسنون دی او نه درست دی. بلکه ناجائز دی (۱).

دوهم فصل: مری لره غسل ورکول

که جنب سړی مړسی نوبوغسل ورته کافی دی او که نه؟ او انجلی لره به غسل څوک ورکوی؟

سوال: (۲۷۲۱) که چیری یو سړی دجنابت په حالت کی مړسی نو دهغه دپاره یو غسل کافی دی او که دجنابت دغسل ورکولو څخه وروسته به دوباره دمیت غسل ورکول کیږی او که چیری نابالغه انجلی مړه سی او هلته یو څوک غسل ورکونکی ښځه نه وی نو دهغه خاوند یا بل یو محرم هغه لره غسل ورکولی سی او که نه؟ او که چیری اتفاقا څوک محرم یی هم نه وی نو غیر محرم دهغه دغسل مجاز دی او که نه؟ او که دداسی مجبوری په حالت کی به دغسل او دکفن وغیره څخه بغیر ښخول کیږی.

جواب: یو غسل ورلره کافی دی، لیکن که چیری مړی په جنابت کی وو نومضمضه او استنشاق دی هم وروسی، کما فی الدرالمختار ولوکان جنبا او حائضا او نفساء فعلا (امر المضمضه والاستنشاق) اتفاقا (۲)، اوشامی په دی کی بحث کړی دی لیکن په هرحال احتیاط په همدی کی (۳) دی، او نابالغه انجلی که چیری مراهقه نه وی نو هغه ته هریو سړی او ښځه غسل ورکولی سی، قال فی الفتح الصغير والصغيرة اذا لم یبلغا حد الشهوة یغسلهما الرجال والنساء (۴)، او دمراهقی حکم په دی باره کی دبالغی په شان دی، او بالغی انجلی ته دښځو څخه ماسوا بل هیڅوک غسل نه سی ورکولی خاوند هم غسل نه سی ورکولی، بلکه کی چیری یو څوک محرم یی موجودوی هغه به دغه ښځی لره تیمم وروکړی، او غیر محرم به پرخیل لاس په کپړه پیچلو سره تیمم وروکړی او کفن به ورلره

(۱). ولا یسرح شعره ای یکره تحریم او لا یقص ظفره الا المكسور ولا شعره ولا یختن (درمختار) کما فی القنیة ان التزیین بعدها والامتناع وقطع الشعر لا یجوز (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۷-۱۹۸. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲. ظفیر
(۳). قوله: ولوکان جنبا ۱ نقل ابو السعود عن شرح الكنز للشلبی أن ما ذكره الخليلي: أي في شرح القدوري من أن الجنب يمضمض ويستنشق غريب مخالف لعامة الكتب اهـ. قلت: وقال الرملي أيضا في حاشية البحر: إطلاق المتون والشروح والفتاوى يشمل من مات جنبا، ولم أر من صرح به لكن الإطلاق يدخله والعلة تقتضيه اهـ. وما نقله أبو السعود عن الزيلعي من قوله: بلامضمضة واستنشاق ولو جنبا، صريح في ذلك، لكني لم أره في الزيلعي.
(رد المحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲). ظفیر

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز قبيل مطلب في الكفن ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۱. ظفیر

واغوندى اولمونخ به ورباندى وکړى اودفن به يى کړى په درمختار کى دى، ماتت بين رجال اوهو بين نساء يممه المحرم فان لم يكن فالاجنبى بخرقة الخ (۱) وفيه ايضا: ويمنع زوجها من غسلها ومسها الخ (۲). فقط

خاوند ښځى لره غسل نه سى ورکولى خو کتلى ورته سى: سوال: (۲۷۲۲) خپلى وفات سوى ښځى ته کتل اوغسل ورکول دځاوند دپاره جائز دى اوکه نه؟

جواب: دځاوند دپاره خپلى وفات سوى ښځى ته نظر کول جائز دى اوغسل ورکول ورته جائزه دى. (ويمنع زوجها من غسلها لامن النظر اليها على الاصح، درمختار (۳). اوچا چى پرجواز دغسل په فعل دحضرت على^{عليه السلام} استدلال کړى دى چى هغه^{عليه السلام} حضرت فاطمى^{عليها السلام} لره دوفات څخه وروسته غسل ورکړى وو، نوصاحب ددرمختار ددى جواب داسى ورکړى دى چى دحضرت على^{عليه السلام} فعل دهغه^{عليه السلام} سره مخصوص وو، ځکه چى دهغوى دزوجيت علاقه دوفات څخه وروسته باقى ده، لقوله^{عليه السلام} كل سبب ونسب ينقطع بالموت الا سببى ونسبى (۴)، اوپه شامى کى يى دشرح مجمع څخه نقل کړى دى چى حضرت فاطمى^{عليها السلام} لره حضرت ام ايمن^{عليها السلام} غسل ورکړى دى حضرت على^{عليه السلام} نه دى ورکړى، نودا دوهم جواب دى دذکر سوى استدلال څخه (۵). فقط

دجنابت په حالت کى يوه ښځه مړه سوه نودغسل طريقه يى څه ده؟ سوال: (۲۷۲۳) يوه ښځه دجنابت په حالت کى مړه سوه نودغسل طريقه يى څه ده؟

جواب: دجنابت په حالت کى په مرگ سره به دهغه په غسل کى څه تفاوت نه وي لکه څه رکم چى نورو مړو لره غسل ورکول کيږي نوهم هغه رکم غسل به دجنابت والا مړى ته هم ورکول کيږي. البته په درمختار کى يى دامداد الفتاح څخه نقل کړى دى چى جنابت والا مړى ته دي په غسل کى مضمضه واستنشاق هم وروسي، ليکن شامى داخبره ردکړيده، اودزيلعى څخه يى نقل کړى دى چى دمړى غسل دمضمضى اوداستنشاق څخه بغير (۶) دى.

(۱). الدر المختار باب صلاة الجنائز قبيل مطلب فى الكفن ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۱. ظفير

(۲). ايضا ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفير

(۳). الدر المختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳. ظفير

(۴). قلنا هذا محمول على بقاء الزوجية لقوله^{عليه السلام} كل سبب ونسب ينقطع بالموت الا سببى ونسبى، ايضا ج ۲ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفير

(۵). قال فى شرح المجمع لمصنفه فاطمه^{عليها السلام} غسلتها أم ايمن حاضنته^{عليها السلام} ورضي عنها فتحمل رواية الغسل لعلي رضي الله تعالى عنه، على معنى التهيئة والقيام التام بأسبابه (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفير

(۶). ويوضاً من يؤمر بالصلاة بلا مضمضة واستنشاق للخرج، وقيل يفعلان بخرقة، وعليه العمل اليوم، ولو =

مړی لره رانجه لکول او سر ور ږمونځ کول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۲۴) دمړی په سترگو کی

رانجه اچول، اوسر ورږمنځول دکفن کولو څخه وروسته درست دی اوکه نه؟

جواب: درست نه دی، په درمختار کی دی، ولا یسرح شعره ای یکره تحریماً وفي الشامي عن القنية ان التزيين بعد الموت والامتنشاط وقطع الشعر لا يجوز الخ (۱). فقط

ښځه خاوند لره او خاوند ښځی لره غسل ورکولی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۲۵/۱) ښځه خپل

خاوند لره او خاوند خپلی ښځی لره غسل ورکولی سی اوکه نه؟

محرم ښځو لره دمړی څخه وروسته غسل ورکولی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۲۶/۲) نارینه

دمنکوحي څخه بغير نورو محرمو ښځو لره غسل ورکولی سی اوکه نه؟

جواب: ۱: ښځه خپل خاوند لره غسل ورکولی سی او خاوند خپلی وفات سوی ښځی لره

غسل نه سی ورکولی، البته دکتلو اجازه ورته سته. (۲)

۲: غسل نه سی ورکولی بلکی په داسی موقعه (میت لره) دتیمم وهلو حکم دی (۳). فقط

خنثی مشکل لره به څوک غسل ورکوی؟ سوال: (۲۷۲۷) دخنثی مشکل دپاره غسل څوک

ورکولی سی؟

جواب: خنثی مشکل لره هیڅوک غسل نه سی ورکولی، نه سپری اونه ښځه. بلکی دهغه

دپاره به تیمم وهل کیږی. وییم الخنثی مشکل لو مراهقاً، درمختار (۴). فقط

دچاچی غسل ورکول نه وی زده که چیری هغه غسل ورکړی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۲۷۲۸)

کم سپری ته چی مړی ته دغسل ورکولو طریقه نه وی زده، اوهغه مړی ته غسل ورکړی نو

څه حکم دی؟

جواب: پرهغه باندی شرعاً څه گناه نسته، لیکن حتی الوسع مړی لره غسل په داسی سپری

باندی ورکول په کاردی چی څوک دسنت طریقی موافق مړی لره غسل ورکړی. فقط

دمړی دلمبولو دپاره دکوریه لوبښوکی اوبه کرمول اوغسل ورکول درست دی؟ سوال: (۲۷۲۹)

= كان جنباً أو حائضاً أو نفساء فعلاً اتفاقاً تتيمماً للطهارة كما في إمداد الفتاح (درمختار نقل

ابوالسعود عن شرح الكنز للشبلي انما ذكره الخلخالی ای فی شرح القدوری من ان الجنب يمضض ويستنشق

غريب مخالفة لعامة الكتب اهـ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۱، ط. س. ج ۲ ص ۹۲ و ۱۹۵). ظفیر

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸ و ۱۹۷. ظفیر

(۲). يمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها على الاصح وهي لاتمنع من ذلك (الدر المختار على هامش

ردالمحتار ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفیر

(۳). اذا كان للمرأة محرم يممها بيده واما الاجنبى فبخرقه على يده ويغض بصره (ردالمحتار باب صلاة الجنائز

ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲). ظفیر

(۴). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲. ظفیر

دنن سبا دخلگو داطریقہ ہم ده چی مری لره دغسل ورکولو دپاره دخپل کور پاک لوبنی نه استعمالوی دارسم څنگه دی؟

جواب: دکور په پاکو لوبنوکی په اوبه گرمولو اوبه غسل ورکولوکی څه خرج نسته. فقط **که چیری بنځه په سړیوکی یاسړی په بنځو کی مړسی نو دغسل به څه صوره وی؟ سوال:**

(۲۷۳۰) که چیری بنځه په سړیو کی مړه سی اوبله بنځه ورسره نه وی، اویاسړی په بنځو کی مړسی اوبل سړی ورسره نه وی، نو دغسل اودتجهیز اودتکفین به یی څه صوره وی؟ **جواب:** په درمختارکی یی دامسئله لیکلی ده: ماتت بین رجال او هو بین نساء یممه المحرم فان لم یکن فالاجنبی بخرقة الخ (۱)، یعنی که کمه بنځه په سړیو کی مړه سوه یا سړی په بنځوکی مړسو، نوکه چیری څوک محرم یی موجودوی نو هغه دی بغیر دزړوکی څخه تیمم ورووهی. اوکه چیری محرم نه وی نوبیگانه شخص دی یوه توتیه توکر پرخپلو لاسونو وپیچی اوتیمم دی ورووهی.

خاوند خپلی وفات سوی بنځی لره غسل ورکولی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۳۱) په فتاویٰ عالمگیریه کی دی، چی خاوند خپلی وفات سوی بنځی لره غسل نه سی ورکولی، لیکن په بلوغ المرام کی یی په حوالی دنسائی اودابن ماجه سره لیکلی دی چی: رسول الله ﷺ فرمایلی وه چی ای عائشی: که چیری ته زما څخه مخکی وفات سوی نو زه به پخپله په خپل لاس باندی تالره غسل درکوم، دافرمایل څنگه دی؟ دعالمگیری لیکل صحیح دی اوکه څنگه؟

جواب: څه رکم چی په عالمگیری کی دی همدغه رکم په درمختار اوشامی وغیره دفعهی په کتابونوکی دی، اودحنفیه وو همدا مذهب دی اودحضور ﷺ فرمایل دهغوی په خصوصیاتوکی دی هم دغه رکم حضرت فاطمی ؑ ته دحضرت علی ؑ غسل ورکول دهغوی خصوصیت دی، لکه څنگه چی حضرت عبدالله بن مسعود ؓ همدا جواب ورکړی دی. کذا فی الشامی (۲).

دغسل ورکولو دپاره به مړی څه رکم ځملوی؟ سوال: (۲۷۳۲) اکثره مړی می دغسل ورکولوپه وخت کی لیدلی دی، چی هغه دمخ پرقبله کولودپاره دمشرق اومغرب طرف ته

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۱. ظفیر
(۲). فتحمل رواية الغسل لعلی ؑ علی معنی التهیأ والقیام التام باسبابه ولئن تثبت الروایة فهو مختص به الا ترى ان ابن مسعود ؓ لما اعترض علیه بذلك اجابه اما علمت ان رسول الله ﷺ قال ان فاطمة زوجتك فی الدنيا والآخرة فادعاء الخصوصية دلیل علی ان المذهب عندهم عدم الجواز (ردالمحتار باب صلوۃ الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفیر

خملوی نودغه رکم بنه دی اوکھ نہ شمال اوجنوب تہ، کمہ یوہ طریقہ مسنونہ دہ؟
جواب: پہ دواپہ دولہ درست دی اودواپی طریقہ دشریعت موافق دی کذا فی الشامی^(۱) فقط

پہ غیردینداری باندی مری تہ غسل ورکول بنه نہ دی: سوال: (۲۷۳۳) نن سبا خلگو دا طریقہ نیولی دہ چی مری لره پہ فقیرانو باندی غسل ورکوی اوپہ دغه خلگوکی بدکار وغیرہ پیئبیری، لمونخ اوروژی تہ نژدی ہم نہ ورخی، اودغسل احکام ہم پوره کولی نہ سی نوپہ داسی خلگو باندی دغسل ورکول درست دی اوکھ نہ؟
جواب: پہ داسی خلگو باندی دغسل ورکول بنه نہ دی، غسل ورکوونکی نیک سپری کیدل پہ کاردی^(۲).

مری لره دغسل ورکولو پہ وخت کی به یی پنی کم طرف تہ وی؟ سوال: (۲۷۳۴) دمپی دلمبولو پہ وخت کی پنی کم طرف تہ کیدل پہ کاردی؟ بعضی خلگ خوایی چی دمپی پنی دقبلی طرفتہ کیدل پہ کاردی؟

جواب: داهم یوقول دی. لیکن بنه همدا دی چی مخ یی دقبلی طرف تہ وی، اوسری د شمال طرف تہ اوپنی یی دجنوب طرف تہ وی.^(۳) فقط

دمپی دغسل هیئت خہ رکم پہ کاردی؟ سوال: (۲۷۳۵) دغسل پہ وخت کی دمپی پنی کم طرف تہ کول پہ کاردی؟

جواب: فی الدر المختار: ویوضع کما مات کما تیسر فی الاصح علی سریر مجمر الخ قال فی الشامی وقیل یوضع الی القبلة طولاً وقیل عرضاً کما فی القبر^(۴)، افاده فی البحر الخ جلد اول ص ۵۷۳ کتاب الجنائز، ددی عبارت خخه واضحه سوه چی بعضو فرمایلی دی چی دقبلی طرف تہ پہ مخ کولو سره دی خملوی لکه خنگه چی پہ قبر کی وی، لیکن صحیح ترینه داده چی کمہ طریقہ اسانه وی اوسهله وی. هغه رکم دی وکری. معمول دادی چی مخ دقبلی طرف تہ ورلره کوی. فقط

دغسل پہ وخت کی دحضور ﷺ پنی مبارکی کم طرفتہ وی: سوال: (۲۷۳۶) دغسل پہ وخت

(۱) وگوری ردالمحتار للشامی ج ۱ ص ۸۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۵ باب الجنائز. ظفیر

(۲) والاولی فی الغاسل ان یكون اقرب الناس الی المیت فان لم یحسن الغسل فاهل الامانة والورع (غنیة المستملی ص ۵۳۷). ظفیر

(۳) ویوضع کما مات کما تیسر فی الاصح علی سریر مجمر وترا (درمختار) وقیل یوضع الی القبلة طولاً وقیل عرضاً کما فی القبر افاده فی البحر (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۹ - ۸۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۵).

(۴) ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۰۰ ج ۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۵. ظفیر

کی درسول الله ﷺ پنبی مبارکی کم طرف ته وی اوسر مبارک یی کم طرف ته وو؟
جواب: داهیخ حای منقول نه دی چی دغسل په وخت کی دهغه ﷺ پنبی مبارکی کم طرف ته وی اوسر مبارک یی کم طرف ته وو، لیکن دحضور ﷺ دا ارشاد دخانه کعبی په باره کی چی داستاسی قبله ده په ژوندانه کی اودمرگ څخه وروسته. دی طرف ته اشاره کوی چی لکه څنگه چی په قبر کی مړی ایبنوول کیږی، نوهم هغه رکم یی دغسل په وخت کی هم ځملوی، لکه څنگه چی اوس معمول دی. فقط

دمرگ څخه وروسته خاوند بنځی اوبنځه خاوند ته کتلی سی: سوال: (۲۷۳۷) که چیری بنځه مړه سی نودخاوند دپاره بنځی ته بعد الصوت کتل جائز دی اوکه نه؟ یابرعکس صورة وی یعنی چی خاوند مړسی نوبنځی لره خاوندته دمرگ څخه وروسته کتل جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیری بنځه مړه سی نودهغی خاوند ته دمرگ څخه وروسته هغی ته کتل جائز دی، اوهمدغه رکم عکس ددی درست دی، کذا فی الدر المختار وغیره (۱).

خنثی لره به غسل بنځه ورکوی اوکه سړی؟ سوال: (۲۷۳۸) یوداسی مړی چی دهغه سره ستر دسړی اودبنځی دواړو دی نوهغه لره به غسل سړی ورکوی اوکه نه بنځه؟

جواب: که چیری مړی خنثی مشکل وی نوهغه لره به غسل نه ورکول کیږی، نه دي سړی غسل ورکوی اونه بنځه بلکی تیمم دي ورکړی، وتیمم الخنثی المشکل ولو مراهما الخ، درمختار (۲).

مړی ته ولی غسل ورکوی؟ سوال: (۲۷۳۹ ۱۱) مړی ته دغسل ورکولو وجه څه ده؟
مسلمان مړی ته غیر مسلم لاس وروړلی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۴۰ ۱۲) که غیر مسلم دمسلمان بی روحه بدن ته گوتی وروړی، یادمسلمان دپاره استغفاروکړی یادهغه دجنازی لمونځ وکړی نودهغه منع کول ضروری دی؟
جواب: ۱۱: مړی لره دغسل ورکولو څخه غرض دهغه نظافت اواظهار دحرمت وغیره (۳) دی.

(۱). ویمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها على الاصح الخ وهي لاتمنع من ذلك ولو ذمية الدر المختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفیر

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۱. ظفیر

(۳). دغسل وجه فقهاؤ لیکنی ده: لتنجیسه بالموت قیل نجاسة خبث وقیل حدث (درمختار) وقدروی فی حدیث ابی هریره ؓ سبحان الله المؤمن لا ینجس حیا ولا میتا الخ وقد اخرج الحاكم عن ابن عباس ؓ قال قال رسول الله ﷺ لا تنجسوا موتاكم فان المؤمن لا ینجس حیا ولا میتا، وقال صحیح علی شرط البخاری ومسلم فیترجع القول بانه حدث الخ فانما یطهر بالغسل کرامة للمسلم (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۴ و ۱۹۳. ظفیر

۲۱: دمسلمانانو پرذمه چي کم غسل اودجنازی لمونخ وغيره فرض دی هغه دي پوره کړي، بياکه چيري يوکافر لاس ورلره وروپي يا استغفارورته وکړي، ياپه خپل طورباندي دجنازی لمونخ وکړي، نودهغه نه چاته څه ضرر سته اونه څه نفع. خوکه چيري قدرت مو وي نومنځ يي کي کني پټه خوله سي (۱).

غسل هرڅوک ورکولي سي اوکه نه متعين سړي؟ اوپه غسل ورکونکي باندي غسل ضروري نه

دي: سوال: (۲۷۴۱) دغسل ورکونکي مقررکيدل په کاردي اوکه نه عام سړي يي ورکولي سي کله چي هغه دغسل دمسايلو څخه باخبره وي، اودغسل ورکونکي دپاره دغسل ورکولو څخه وروسته دغسل کول ضروري دي اوکه نه مسنون؟

جواب: هريو باخبره اوپوه سړي غسل ورکولي سي، ليکن ښه دادی چي هغه سړي دي غسل ورکړي کم چي څه عوض اواجرت نه اخلي (۲). اومړي لره پړغسل ورکونکي باندي غسل کول ضروري نه دي.

خاوند دخپلي ښځي دجنازی سره لاس لگولي سي اوکه نه؟ سوال: (۲۷۴۲) يوه نکاح سوي

ښځه وفات سوه نو دهغې خاوند ته په قبر کي کښته کول او جنازی ته يي دلاس وروپل درست اوجائز دي اوکه نه دي؟

جواب: دښځي دمرگ څخه وروسته دهغې خاوند دهغې څخه اجنبي سي اودنکاح علاقه منقطع سي، ددي وجه غسل ورکول او ورسره دلاس لگول فقهاؤ ممنوع ليکلي دي، کما يجيئ عن الدر المختار، ليکن ورته کتل او دجنازی لوړول درست دي، اوقبر ته کښته کول يي هم دضرورت په وخت کي درست دي، ځکه چي قبرته دکښته کولو په وخت کي کفن حائل وي لهذا دضرورت په وخت کي پړکفن لوړ لاس لگول درست دي، يعني هر کله چي يي څوک محرم موجودنه وي، اوکه چيري څوک محرم يي موجود وي نوهم هغه دي قبرته کښته کړي. قال في الدر المختار: ويمنع زوجها عن غسلها ومسها لا من النظر اليها، وفي الشامي ناقلا عن الخانية انه اذا كان للمرأة محرم يمسه بيده واما الاجنبي فبخرقته على يده الخ. فقط

دمړي دغسل طريقه څه ده؟ سوال: (۲۷۴۳) که چيري دمړي دپاره دغسل ورکول وي نوپه

کمه طريقه به يي ورکوي؟ ايا داغسل سنت دي اوکه فرض اوکه واجب دي؟ اوڅنگه به يي لمبوي؟ اوکم سړي چي بي ترتيبه مړي ته غسل ورکړي اودمړي په بدن باندي اوبه ښي

(۱). قال الله تعالى وما دعاء الكافرين الا في ضلال. ظفیر

(۲). والافضل ان يغسل الميت مجانا الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴ ،

ط. س. ج ۲ ص ۱۹۹). ظفیر

وبهوی اود غسل دقاعدی څخه ناخبره وی نودهغه غسل صحیح سو اوکه نه؟
جواب: دمړی دغسل طریقه داده چی داستنجاء کولو څخه وروسته دي اودس وروسی او دهغه پرسر اوپرتول بدن باندی دی دبیری په پانوکی پخی سوی اوبه واچول سی اودهغه سر اورپیره دي په خطمی سره وپریمنځی اوبه چپه اړخ باندی دي وڅملوی اوبه راسته طرف باندی دي اوبه ورواچوی، بیادی پر راسته اړخ باندی وڅملوی اوبه چپه طرف باندی دي اوبه ورواچوی، بیادی یوشی ته په تکیه ورکولو سره کښېنوی اونس دی ورو مړی، که څه پلیتی ورڅخه ووزی هغه دي پریمنځی بیا دي پرې باسی اوپرتول بدن دی اوبه ورواچوی، په دی کی به سنت او دفرض غسل ټول اداء سی، اوفرص صرف دټول بدن یووار پریمنځل دی، باقی نور ټول امور سنت دی، که چیری مړی ته بی ترتیبه غسل ورکول سو نو غسل اداء سو، لیکن ښه دادی چی دسنتو موافق ورته غسل ورکول سی لکه څنگه چی پورته ولیکل سو. فقط

دمړی دغسل دپاره څنگه اوبه پکار دی؟ سوال: (۲۷۴۴) دا مشهوره ده چی دمړی دغسل دپاره مخکی دبیرو په پانو کی جوش سوی اوبه، اوبیا په کافورو کی گډی اوبه، اوبه دریم وار خالصی اوبه چی جوش سوی نه وی پکار دی (په دی کی صحیح کمه یوه ده)؟
جواب: شامی دمړی دغسل په باره کی داتفصیل کړی دی چی اول دي په خالصو اوبوسره غسل ورکول سی اوبیا دبیرو پانوکی په پخو سوو اوبو سره اودوهم وار دي ورباندی دکافورو والا اوبه واچوی (۱). فقط

په مجبوری کی خاوند خپلی ښځی ته غسل ورکولی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۴۵) زید خپلی وفات سوی ښځی ته غسل ورکولی سی اوکه نه؟ (یعنی کله چی هلته بله ښځه موجوده نه وی)؟

جواب: په شامی کی دی چی سړی دي خپلی مړی ښځی ته تیمم ورووهی پرخپل لاس به یوتوتیه ټوکر وپیچی، اوغسل به نه ورکوی ځکه چی ښځی لره صرف ښځه غسل ورکولی سی، سړی که څه هم محرم وی خوبیا هم تیمم به ورکوی، قال فی الشامی: فلا يغسل الرجل المرأة وبالعکس آه ونقل عن الخانية أنه إذا كان للمحرم یممها بیده، وأما الاجنبی فبحرقه علی یده ویغض بصره عن ذراعها، وكذا الرجل في امرأته إلا في غض البصر اه ولعل وجهه أن النظر أخف من

(۱). وذكر شيخ الاسلام أن الأولى بالقراح: أي الماء الخالص، والثانية بالمغلي فيه سدر، والثالث بالذي فيه كافور. قال في الفتح: والأولى كون الأوليين بالسدر كما هو ظاهر الهداية، لما في أبي داود بسند صحيح أن أم عطية تغسل بالسدر مرتين والثالث بالماء والكافور. (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۷). ظفیر

المس فجاز لشبهة الاختلاف، شامی ج ۱ ص ۸۰۳ فقط ، والله تعالی اعلم مفتی مدرسه

جذامی لره به غسل ورکوی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۴۶) جذامی لره به غسل ورکول کیبری اوکه نه؟

جواب: جذامی سړی که وفات سی نوهغه لره دي غسل ورکی لکه څنگه چی ټولو مسلمانانو ته ورکول کیبری اوتکفین اوتجهیز دي هم وروکړی دجنازی لمونځ دي باندی وکړی اودفن دي سی.

دحضرت علي ؑ حضرت بی بی فاطمه ؑ ته غسل ورکول څنگه وو؟ سوال: (۲۷۴۷) زید وایی چی حضرت علي ؑ حضرت فاطمی ؑ لره غسل ورکړی دی. موږ یی ولی نه سو ورکولی؟ داولادو دپاره دمور شونډی اوتندی مچول هم جائز دی، بله ډله وایی چی دزید اقوال مردود دی، دحضرت علي ؑ غسل ورکول دخصوصیاتو څخه وو.

جواب: علامه شامی^۱ دحضرت علي ؑ حضرت فاطمی ؑ دغسل ورکولو قصه نقل فرمایلی ده چی دشرح مجمع څخه دامعلومیبری چی حضرت فاطمه ؑ ته حضرت ام ایمن ؑ غسل ورکړیدی، اوحضرت علي ؑ ته غاسل ویل مجاز دی ځکه چی هغوی دسامان بندوبست کړی وو، اوکه چیری تسلیم سی نوهغه دحضرت علي ؑ خصوصیت دی، لکه چی څنگه ورته رسول الله ﷺ فرمایلی وو، ان فاطمة زوجك في الدنيا والاخرة، او دخصوصیت دپاره بل دلیل داحديث شریف هم دی، کل سبب ونسب ينقطع الا سببی ونسبی، په هرحال دځاوند دپاره دخپلی بنځی ته غسل ورکول درست نه دی دزید قول غلط دی، اوبله ډله کمه چی دځاوند غسل ورکولو اودهغه مس اوتقبیل ته حرام وایی، دهغه قول صحیح اومعتبر دی. پاته دبچیانو دپاره دخپلی مور بوسه اخیستل اومچول ددی بحث څخه خارج دی په دی کی څه حرج نسته، ځکه چی مور دخپلو بچیانو محرمه ده او دبچیانو دپاره دخپلی مور سره لاس لگول اومخ ور مچول ممنوع نه دی، اوهم دغه رکم مور اویلاړ لره دخپل اولاد سره دامعامله کول درست دی، په هرحال ځاوند لره په هیڅ شان ذکرسوی افعال دخپلی مړی بنځی سره درست نه دی. فقط

دریم فصل: دمړو دکفن بیان

دکفن اغوستلو څخه وروسته دامام خط ورکول بی اصله دی: سوال: (۲۷۲۸) مړی لره دکفن اغوستلو څخه وروسته دمسجد دامام خط لیکل اوپه دواړو لاسونو کی ورته ورکول جائز دی اوکه نه؟

جواب: بالکل بی اصله دی دغه کار، دداسی خطافعل څخه ځان ساتل په کاردی (۱). فقط

(۱). قال رسول الله ﷺ من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد، متفق عليه (مشکوٰۃ باب الاعتصام ص ۲۷).

پہ ژوندگی دځان دپاره کفن اودقبر تیارول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۴۹) که یوسری دخپل

ځان دپاره په ژوندانه کی کفن اوقبر تیار کړی نو داجائز دی اوکه نه؟
جواب: په درمختار کی دی: ويحفر قبراً لنفسه وقيل يكره والذي ينبغي انه لا يكره تهيئه
 نحو الكفن بخلاف القبر (۱)، ص ۱۲۹، اودشامی په نزد راجح دادی چی ځانته دقبر کنبل
 جائز دی. وفي التتارخانية ولا بأس به ويؤجر عليه هكذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربيع
 بن خيثم وغيرهما، شامی (۲)، فقط

**دهلکانو او دانجونو دکفن تعداد څومره دی؟ سوال: (۲۷۵۰) دهلکانو اودانجونو دکفن
 تعداد څه دی؟**

جواب: دهلکانو اودانجونو کفن که دبالغانو موافق وی نوبه دی، اوجائز داهم دی چی
 یوه یادوی کپړی وی، والمراهق کالبالغ ومن لم يراهق ان کفن فی واحد جاز، درمختار،
 اقول فحسن اشارة انه لو کفن بکفن البالغ یکون احسن. ردالمحتار (۳)، فقط

**دښځی په کفن کی سینه بند سربیره پکاردی اوکه لاندی؟ سوال: (۲۷۵۱) سړی خپلی وفات
 سوی ښځی ته کتلی سی اوکه نه؟ اوقبرته یی کښته کولی سی اوکه نه؟ اوبښځه هم خپل
 خاوند ته کتلی سی اوکه نه؟ اودښځی په کفن کی خرغه یعنی سینه بند ترټولو کپړو لوړ
 په کاردی اوکه نه دقميص څخه لاندی؟ دلور او دلاندی څه مطلب دی؟**

جواب: سړی خپلی ښځی ته دوفات څخه وروسته کتلی سی، اویه قبرکی یی کښته کولی
 سی، اوبښځه هم خپل خاوند ته کتلی سی، دسینی خرغه دلفافی څخه لاندی او دقميص
 څخه لوړ کیدل په کاردی یعنی لفافه دي په نظر کی دټولو څخه لوړوی اودهغه څخه
 وروسته سینه بند، اوکه ترلفافی لوړ یی کښی ښووی نوبیاهم خرابی نسته، جائز دی، اول
 لفافه غوړول په کاردی، دپاره ددی چی دورنځستلو څخه وروسته لوړ راسی (۴)، ویمنع
 زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها على الاصح (الی قوله) وهی لاتمنع من ذلك
 (۵)، درمختار.

دوباره جنازه کول درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۵۲) دجنازی دلمونځ کولو څخه وروسته

(۱). الدر المختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴. ظفیر

(۳). ردالمحتار ج ۱ ص ۸۰۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۴. ظفیر

(۴). وهی تلبس لدرع ويجعل شعرها ﴿﴾ (الی قوله) والخمار فوقه ای الشعر تحت اللفافة (درمختار) تربط الخرقة
 على الثدیین فوق الاكفان یحتمل ان یراد به تحت اللفافة وفوق الازار والقميص وهو الظاهر آه (ردالمحتار ج ۱
 ص ۸۰۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۴).

(۵). الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفیر

کله چي مري پٽ سي، نوبيا ددغه مري پر قبر باندی دجنازی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ که جائز وی نوکمو خلگو چي مخکي دجنازی لمونځ کړی وو هغوی هم په لمانځه کی شاملیدلی سی اوکه نه؟ اومخکنی امام دجنازی لمونځ دوباره ورکولی سی اوکه نه؟

جواب: که چيري اولنی لمونځ ولی کړی وی، اويا دهغه په اجازه سره بل چا لمونځ ورکړی وی اوولی په جماعت کی شامل سوی وو، نوبيا بل هيچا لره دوباره پردغه مري باندی يادهغه په قبر باندی لمونځ کول درست نه دی، په درمختار کی دی، وان صلی هو ای الولی بحق الخ لا یصلی غیره بعده (۱) اوکه چيري مخکنی لمونځ دجنازی ولی نه وی کړی نو هغه لره داعادي حق سته، لیکن کمو خلگو چي مخکي لمونځ کړی دی هغوی دي نه ورسره شریکيږي. (۲) فقط

دکفن په باره کی ذکر سوی تصریح درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۲۷۵۳) دمړسوی سړی دپاره مسنون کفن صرف دری کپړی کفن، ازار اوخادر دی، اودښځی دپاره پنځه کپړی زړوکی اوسینه بند دذکر سوی کفن څخه علاوه دی، اودکفن پیمائش دخت څخه واخله تربجلکو پوری ازار یعنی تهبند دسرڅخه ترپښو پوری اوخادر دازار څخه په اوږدوالی کی یولاس زیات دی، اوپلنوالی دازار اودخادر دومره چي مړی پکښی په ښه ډول سره ونغښتل سی اولوپټه دلاس هومره اوسینه بند دسینی څخه واخله ترورنو پوری دی، نوایا دا ذکر سوی تصریح صحیح ده اوکه غلطه؟

سربیرنه خادر او دستکلی په کفن کی داخل دی که خارج؟ سوال: (۲۷۵۴/۲) سربیرنه خادر اودستکلی وغیره کم چي دغسل ورکونکی دپاره جوړيږي داپه کفن کی داخل دی اوکه نه؟

جواب: ۱۱: دښځی اودسړی دکفن کم تفصیل چي تاسی لیکلی دی داصحیح دی، دفتھی دکتابونو دتفصیل موافق دی (۳).

۲۸: دکټ لوړ خادر اودغسل ورکونکی دستکلی په کفن کی داخل نه دی لیکن سربیرنه خادر په دی وجه مستحسن دی چي مړی په عزت سره وړل پکاردی، اودستکلی په وجه دضرورت دغسل اومسی دعورت ضروری دی. فقط

چي مړی ته کفن ورکوي نو لاسونه دی کم ځای ورکښېښوول سی؟ سوال: (۲۷۵۵) مړی لره دکفن ورکولو په وخت کی دهغه دواړه لاسونه پرنس باندی ورکښيږدي اوکه نه سیده یی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۲). وفيه حکم صلاة من لا ولاية له كعدم الصلوة الخ (درمختار والمراد یصلی علیه الولی ان شاء لاجل حقه لاسقاط الفرض (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳). ظفیر

(۳). وگوری ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی الکفن ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

کړی اود ورنو سره برابر یی کنسیردی؟

جواب: دواړه لاسونه دي ورسیده سی (۱). فقط

په کفن کی دلتکوتی (پتکی) ورکول مکروه دی: سوال: (۲۷۵۲) د عالمانو په کفن کی دپتکی ورکول سنت دی او که نه؟

جواب: په درمختار کی دی، وتکره العمامة للمیت فی الاصح، مجتبیٰ واستحسنه المتأخرون للعلماء والاشراف الخ وفي الشامي والاصح انه تکره العمامه بكل حال الخ (۲). نو معلومه سوه چی دعامی کراحت راجح دی.

دسړی اودښځی په قمیص کی گریوان کم طرف ته په کاردی؟ سوال: (۲۷۵۷) مړی که سړی وی او که ښځه دقمیص گریوان یی شاته دخت طرف ته کول جائز دی او که نه؟

جواب: دسړی اودښځی په قمیص کی که مساوات وسی نوپه دی کی هم څه حرج نسته ځکه چی دیرو فقهاؤ درع اوقمیص مترادف فرمایلی دی، اوکمو فقهاؤ چی په دی کی فرق کړی دی نودهغه څخه هم لازم والی ددی ثابت نه دی، بلکی دمنیه په شرحه کی یی داتصریح فرمایلی ده چی داخبره پرعادت باندی موقوف ده، اوس چونکی عادت دادی چی دسړی اودښځی دواړو شق دگریوان پرسینه باندی وی، ددی وجه ددواړو په قمیص کی دادرست دی، اوکه چیری ذکرسوی فرق وسی نوبیا هم څه حرج نسته، غرض داچی دافرق لازم نه (۳) دی. فقط

پرجنازی لوړ څادر اچول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۵۸) پرمړی باندی دمسنون کفن څخه علاوه اکثره خلک پرسړی باندی یو څادر اوپر ښځی باندی بله یوه رنگداره لوپته دمړی وارثان خپل دعزت دپاره اچوی کم چی ددفن کولو څخه وروسته گور کیندونکی اخلی، داکپړه مسنونه ده او که نه؟ بل داچی امام دغه کپړه کښته کړی، بیا دجنازی لمونځ کوی، نوداسی کول جائز دی او که نه؟

جواب: دمسنون کفن څخه علاوه دسړی او دښځی پرجنازه باندی په سپین څادر اچولو کی خوڅه حرج نسته لکه څنگه چی عام رواج دی، لیکن دښځی پرجنازه باندی رنگداره کپړه اچول ښه نه دی، لیکن کله چی هغه پاکه ده نو دلمونځ کولو په وخت کی دهغه سره

(۱). ویوضع یداه فی جانبیه لا علی صدره لانه من عمل الکفار (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلوۃ الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلوۃ الجنائز مطلب فی الکفن ج ۱ ص ۸۰۲ - ۸۰۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۳). والقمیص من المنكب الى القدم والدرع هو القمیص الا انه الذی یفتح جیبه علی الصدر والقمیص یفتح جیبه علی الكتف وقد کان القمیص من عادة الرجال والدرع من عادة النساء فی الحیاة فکذا فی الموت (غنیة المستملی، فصل فی الجنائز، بحث ثالث تکفینه ص ۵۳۷ - ۵۳۸). ظفیر غفرله

لمونخ کول هم جائز دی، دلمانخه دپاره دهغه دکښته کولو ضرورت نسته، بلکه ښه داده چی داوول څخه دی ورباندی رنگداره کپړه وانه چول سی ځکه چی مستحب داده چی پر مړی باندی دی سپینه کپړه وی (۱). فقط

په کفن کی تهېند ورکول څنگه دی اوبه قبر کی دغوټی خلاصول پکاردی: سوال: (۲۷۵۹)

نارینه مړی لره په کفن کی تهېند (یعنی دلنگ) ورکول په کاردی اوکه نه؟ اوچی مړی په قبر کی کنسیردی نو دکفن غوټه (بند) خلاصول څنگه دی؟

جواب: دمرده سړی دپاره دری کپړی سنت دی قمیص، تهېند اوڅادر په کم کی چی مړی نغښتل کیږی اوبه هغه باندی غوټه لگول کیږی (۲)، دغه ټولی غوټی په لحد کی په ایښوولو سره خلاصول په کاردی لکه څنگه چی مروج دی، نو داطریقه دسنت موافقه ده (۳). فقط

ددفن کولو څخه وروسته تلقین: سوال: (۲۷۶۰) ددرمختار روایت، ولا یلقن بعد تلحیده،

څخه معلومیږی چی دښخولو څخه وروسته تلقین کول اونه کول برابر دی، لیکن دشامی دعبارت څخه معلومیږی چی دښخولو څخه وروسته تلقین نه کول دمعتزله وو مذهب دی. شامی ذکر فی المعراج انه ظاهر الروایة ثم قال وفي الكافي عن الشيخ الزاهد الصفار ان هذا على قول المعتزلة لان الاحياء بعد الموت عندهم مستحيل اما عند اهل السنة فالحديث ای لقنوا موتاکم الحديث، په پوره تشریح سره مو مطمئن کړئ!

جواب: دمعتزله و قول دتلقین بعد التلحید دمانعت او داستحالی دی، او داهل سنت والجماعت دمذهب حاصل دادی چی ممنوع نه دی بلکه دمحققینو دتحقیق موافق اولی تلقین بعد التلحید دی، اوفی الحقیقه حدیث مبارک، لقنوا موتاکم، پر مجاز باندی محمول دی، یعنی قریب الموت ته یی میت وفرمایل، لیکن که چیری په حقیقت باندی حمل سی نوڅه استحاله پکښی نسته او هغه هم جائز دی یعنی تلقین بعد التلحید هم جائز دی، اوبه دی کی څه استحاله نسته اومنعوالی هم نسته کمايقوله المعتزله (۴). فقط

(۱). ولاباس فی الکفن ببرد وکتان فی النساء ومزعر ومعصر بجوازه بکل مایجوز لبسه حال الحیاة واجبه

البیاض (درمختار) والجديد والغسيل فيه سواء (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵). ظ

(۲). ویسن فی الکفن ازار وقميص ولفافة (درمختار) قوله ازار هو من القرن الى القدم الخ واللفافة تزيد على ما

فوق القرن والقدم ليلف فيها الميت وتربط من الاعلى والاسفل (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی الکفن

ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲) معلومه سوه چی تهېند نوم دی دکوچنی څادر ددی څخه علاوه دبل یو شی

نوم تهېند نسته. ظفیر

(۳). ویستحب ان یدخل من قبل القبلة الخ وتحل العقدة للاستغناء عنها ویسوی اللبن علیه والقصب (الدر

المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی دفن الميت ج ۱ ص ۸۳۲-۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵). ظ

دجنازی دلمانخه دپاره جاینماز او دهغه حکم: سوال: (۲۷۲۱) په شریعت کی دمړی دجای نماز څه حقیقت دی او کم امام چی دمړی جنازه وکړی او هغه جاینماز واخلی برابره خبره ده که په خپل مصرف کی یی راوولی، یا بل چاته یی ورکړی نودا په شریعت کی څنگه دی که چیری امام دمړی جاینماز واخلی او ځانته ځینی څه کپړه جوړه کړی هغه واغوندي او لمونځ ورکوی نولمونځ یی صحیح کیږی او که نه؟ او په داسی امام پسی دلمانخه کول څنگه دی؟

جواب: جاینماز په کفن کی داخل نه دی (۱)، دادي په کفن کی داخل ونه گڼل سی، باقی دمړی ولی چی دغه کپړه چاته ورکړی هغه به یی مالک سی، لیکن اول خو ددغه کپړی دجاینماز ساتلو ضرورت نسته، او که چیری چاپه غلطی سره وساتی نو هغه دي مالک یعنی ولی یا پخپله وساتی، یا دي یو محتاج ته ورکړی، که دمړی ولی امام لره هغه کپړه ورکړه او امام دهغه څخه څه جامه جوړه کړه او وایی غوستله، اولمونځ یی پکښی ورکی نو په هغه پسی لمونځ درست دی. فقط

دهندو په جوړه کړی کپړه کی کفن ورکول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۲۲) په هندوستان کی هندوان وغیره کپړه جوړوی نودهغوی په جوړه کړی کپړه مړی ته کفن ورکول او په دغه جامو کی لمونځ کول درست دی او که نه؟

جواب: درست دی (۲). فقط

دسړی دپاره درنگین کفن څه حکم دی؟ سوال: (۲۷۲۳) دسړی دپاره درنگین کفن څه حکم دی؟

جواب: په درمختار کی دی، واحبه البیاض (۳)، یعنی محبوب تر اوزیات خوښ سپین کفن

(۴). ولا یلقن بعد تلحیده وإن فعل لا ینهی عنه. وفي الجوهرة إنه مشروع عند أهل السنة «ومن لا یسأل ینبغي أن لا یلقن والاصح أن الانبیاء لا یسألون ولا أطفال المؤمنین» (درمختار) قال فی شرح المنیة ان الجمهور على ان المراد منه مجازة ثم قال وانما لا ینهی عن التلقین بعد الدفن لانه لا ضرر فيه بل فيه نفع فان المیت یستانس بالذکر علی ماورد فی الآثار (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۷۹۷). ظفیر

(۱). د کفن کم صراحت چی د فقهی اود احادیث مبارکو په کتابونو کی دی په هغه کی دجاینماز ذکر هیڅ چیری هم نسته. ویسن فی الکفن ازار وقمیص ولفافة الخ. (وگوری الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲). ظفیر

(۲). چی هر څوک یی جوړی کړی خو پاکوالی یی شرط دی، اوداپه بازار کی چی کمی کپړی دخر خلاؤ دپاره راځی هغه حکما پاکي دی ترڅو پوری چی دهغه دنا پاکوالی علم نه وی. ولو شک فی نجاسة ماء او ثوب او طلاق او عتق لم یعتبر وتما منه فی الاشباه (درمختار) فی التتارخانية من شک فی اناثه او ثوبه او بدنه اصابته نجاسة اولاً فهو طاهر الخ وكذا ما یتخذہ اهل الشرك او الجهلة من المسلمین كالسمن والخبز والاطعمة والثياب اهد ملخصاً (رد المحتار کتاب الطهارة قبیل اباحت الغسل ج ۱ ص ۱۲۷). ظفیر

دی اویہ شامی کی یہی مزعفر او معصفر کپہ دسری پہ کفن کی مکروہ لیکلی ده (۱) فقط
دمر سري او دبنخی دپاره دگفن خومره کپري دی؟ سوال: (۲۷۲۴) دمر سري او دبنخی
 دپاره دگفن خومره کپري سنت دی؟

جواب: دسري دپاره دری کپري پہ کفن کی سنت دی ازار، قميص اولفافه، اودبنخی
 دپاره پنخه دی قميص، ازار، خمار، لفافه اوسينه بند (۲). اول دي لفافه وغورول سی بيا
 قميص اوبيا ازار. اودبنخی دپاره ترلفافی لوړ قميص بيا خمار بيا سينه بند، اویہ بعضو
 کتابونو کی دی چی سينه بند دقميص خخه لوړ او دلفافی خخه لاندی دی (۳). فقط

دکعبی شریفی دغلاف کفن ورکول اویہ قبر کی اینوول خنکه دی؟ سوال: (۲۷۲۵) دکعبی
 شریفی دلاندینی استر یا طرف خخه مړی لره کفن ورکول جائز دی او که نه؟ او دسربیرنه
 غلاف توتہ پرکمه باندی چی کلمه لیکل سوی وی دمری سره په قبر کی اینوول خنکه
 دی؟

جواب: ددغه برکتی کپري خخه مړی لره کفن ورکول جائز دی اودبرکتونو موجب ده، او
 کلمه شریفه پرلیکل سوی کپره دغلاف دمری پرسينه باندی په اینولو سره دفن کول هم
 که خه هم درست دی، لیکن بنه داده چی دمری پرسينه باندی دخانه کعبی دغلاف داسی
 کپره کنبی بنوول سی چی په کمه یوه باندی کلمه شریفه نه وی. لخواف تلویثه کما علل
 به فی الشامی. فقط

دجمعی په ورځ دمر کیدونکی دجنازی دتاخیر رواج غلط دی؟ سوال: (۲۷۲۲) په عوامو
 کی دارواج دی چی دجمعی په شپه کی یادجمعی په سهار چی کله مړی وسی نو دهغه
 تکفین اوتجهیز ژر نه کوی په دی وجه چی دجمعی دلماخه خخه وروسته به ډیر خلک
 دجنازی لمونځ وکی نو شرعا داجائز دی او که نه؟

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵. ظفیر
 (۱). ولا باس بالكفن ببرود وکتان وفي النسائي بحري ومزعر ومعصفر (درمختار) قوله في كفن النساء واحترز
 عن الرجال لانه يكره لهم ذلك (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۵). ظفیر
 (۲). السنة ان يكفن الرجل في ثلثة اثواب ازار وقميص ولفافة الخ وتكفن المرأة في خمسة اثواب درع وازار
 وخمار ولفافة وحزقه تربط ثدييها (هداياه فصل في التكفين ج ۱ ص ۱۶۱). ظفیر
 (۳). ثم تبسط اللفافة أولاً ثم يبسط الازار عليها ويقمص ويوضع علي الازار ويلف يساره ثم يمين ثم اللفافة
 كذلك وهي تلبس الدرع ويجعل شعرها ضفيرتين علي صدرها فوقه اي الدرع تربط الخرقه علي الثديين فوق
 الاكفان يحتمل أن يراد به تحت اللفافة وفوق الازار والقميص وهو الظاهر اهـ. وفي الاختيار: تلبس القميص ثم
 الخمار فوقه، ثم تربط الخرقه فوق القميص (ردالمحتار باب الجنائز مطلب في الكفن ج ۱ ص ۸۰۸ - ۸۰۹،
 ط. س. ج ۲ ص ۲۰۴). ظفیر

جواب: پہ تجهیز اوتکفین کی تلوار کول پہ کاردی دجُمعی دلمانحہ انتظار کول نہ دی پہ کار، دامستله (۱) ده.

قمیص خه ته وایی؟ سوال: (۲۷۲۷) دفعهی پہ کتابونو کی یی دکفن پہ بیان کی ازار، لفافه اوقمیص لیکلی دی. ازار اولفافه خودوه غت خادرونه دی، قمیص خه شی دی؟ دکم صوره او وضعی وی؟ دکم خای خخه ترکم خای پوری، یومولوی صاحب فرمایی چی ددی خخه مراد تهبند دی، دقمیص خه معنی ده؟

جواب: دقمیص معنی گرتہ ده چی پہ اردو کی دیتہ کفنی وایی اوتھبند دازار (لنگ) ترجمہ ده. دقمیص پہ بارہ کی یی پہ شامی کی لیکلی دی چی (والقمیص من اصل العنق الی القدمین بلا دخریص وکمین (۲)، (ترجمہ) اوگرتہ یعنی قمیص دخت خخه تر قدمونو پوری پہ کارده بغیر دبغلو گنڈلو (ترخزو) خخه اوبغیر دلستونو خخه، صوره دقمیص دادی چی تقریباً دونیم گزه کپہ به واخلی، اوھغه به غبرگه کپی اوپہ مینخ کی به یی دومره چیری کپی چی سر پہ هغه کی راسی اودخت خخه تر قدمونو پوری یی کیدل پہ کار دی.

دسری اودبخی کفن: سوال: (۲۷۲۸) دسری اودبخی دپارہ خومره کفن کافی دی. او سربیرنه خادر که ورباندی مستعار (پہ سوال دبل خخه غوبنتل سوی) واپول سی نوددی خه حکم دی؟ اودسربیرنه خادر مستحق خوک دی؟

جواب: دسری پہ کفن کی دری کپی اودبخی دپارہ پنخه مستحب دی (۳)، اوچی کم خادر ورباندی سربیرنه اچول کیری، هغه پہ کفن کی داخل نہ دی، خوک چی غریب وی، اوھغه دغه خادر پہ بیعه وانه خلی بلکی خیل یادبل چا خادر مستعار واخلی اوورباندی یی واپوی نوهم خه حرج پکبنی نستہ، بیاھغه خادر چی دچاوی هغه لره دي ورکپی اوکه چیری پہ بیعه یی اخیستی وی او ورباندی یی اچولی وی خنگه چی رواج دی نوبیا هغه دیو سری حق نہ دی بلکی داچونکی ملکیت دی، دهغه خوبنه ده چی که دخان سره یی ساتی اوکه یو محتاج ته یی ورکوی. فقط

دنصرانی مورتکفین مسلمانی لورلره دعیسانی مذهب مطابق کول جائز نہ دی: سوال: (۲۷۲۹)

(۱). وکره تاخیر صلاته ودفنه لیصلی علیه جمع عظیم بعد صلاة الجمعة الا اذا خیف فوتها بسبب دفنه (درمختار والافضل ان یعجل بتجهیزه کله من حین یموت، بحر «ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی الکفن ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲. ظفیر

(۳). کفن الرجل سنة ازار وقمیص لفافه الخ کفن المرأة سنة درع وازار وخمار ولفافه وخرقة تربط بها ثدياها (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۵۰). ظفیر

یوه نصرانیہ بنځه مسلمانہ سویده لیکن دهغې مور تراوسه پوری پرعیسایی دین باندی قائمه ده، اودخپلی لور کره اوسیری، هغې خپلی لورته وصیت وکی چی که چیری زه مړه سوم نوما په هم هغه طریقې باندی کفن کړی اودفن می کړی لکه څنگه چی دعیسایانو په دین کی طریقه ده نوکه دهغې مور مړه سی نولور ته یی دغه وصیت په خپله یادبل چا په ذریعه پوره کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی صورت کی دشریعت حکم دادی، چی مسلمان سړی یا بنځه دي دخپل نژدی قریب مور اوپلار وغیره کم چی په کفر باندی مړه سی، دهغه تکفین اوتجهیز دي په سنت طریقه باندی نه کوی، بلکه دنایاکي جامی په شان دي پریمنځی، اوپه توتیه کی دي ونغاړی اوپه کنده کی دي واچوی، نوپه مسئوله صورت کی همدغه رکم کول په کار دی په وصیت باندی یی عمل نه دی کول په کار، کما قال فی الدر المختار ویغسل المسلم ویکفن ویدفن قریبه الکافر الاصلی الخ من غیر مراعاة السنة فیغسله غسل الثوب النجس ولیفه فی خرقة ویلقیه فی حفرة الخ (۱).

دمرګ څخه وروسته بنځه اوخاوند یوبل ته کتلی سی؟ سوال: (۲۷۷۰) خاوند او بنځه په

خپلو کی دیوتن دوفات څخه وروسته دبل دزیارت څخه مستفیض کیدی سی اوکه نه؟
جواب: کتل دیوه بل ته درست دی، په درمختار کی دی، ویمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها علی الاصح الخ وهی لا تمنع من ذلك (۲). فقط

دکفن کولو په وخت کی چی دمرګ څخه پلیتی ووزی نودغسل دوباره کولو ضرورت نسته:

سوال: (۲۷۷۱) دمرګ دلمبولو څخه وروسته دکفن کولو په وخت کی که چیری اودس مات ورڅخه ووتی نوغسل به دوباره ورکول کیږی اوکه نه؟

جواب: غسل نه راگرځول کیږی، بلکه صرف پلیتی دي پریمنځل سی (۳). فقط

غیر محرمی بنځی مړسړی ته نه سی کتلی: سوال: (۲۷۷۲) دمرګ مخ بنوول محرم اوغیر

محرم بنځو ته جائز دی اوکه نه؟

جواب: غیر محرم بنځو لره لکه څنگه چی په ژوند کی داجنبی سړی مخ ته کتل منع دی نودمرګ څخه وروسته هم منع دی. فی حدیث ابن ام مکتوم فعمیا وان انتما الستما تبصرانه (۳). الحدیث

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز قبیل مطلب فی حمل الميت ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۳. ظ

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفیر

(۳). ولا یعاد غسله لا وضوءه بالخارج منه لان غسله ما وجب ترفع الحدث الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۷). ظفیر

(۴). مشکوٰۃ باب النظر الی المخطوبة ص ۲۶۹. ظفیر

دتكفين خخه پاته سوي روپي په كم مصرف كي خرڅ سي؟ سوال: (۲۷۷۳) تيركال چي سخته وبايي تبه خپره وه نوپه دي كتلو سره چي ډير مسكينان مسلمانان دوبيي تبي بنكار كيدل اودغريبي په وجه دتجهيز اودتكفين سامان نه پيدا كيدي، نوبعضو مسلمانانو په خپلو كي چنده وكړه په دي غرض چي كم غريب مسلمان چي په وبايي تبه كي مړسي، نوكه چيري بالكل مفلس وي نوهغه ته دي مفت كفن وركول سي، اوڅوك چي خه ناخه وس لري نوهغه لره دي په رعايتي قيمت باندې كفن وركول سي په دي ډول خه پيسي ددي كار خخه باقي پاته سوي. ايا دباقي مانده رقم دخير په بل يو مصرف كي لگيدلي سي اوكه نه؟

جواب: دغه رقم دي په غريبانو، كونډو بنځو اومحتاجانو باندې تقسيم سي، ځكه چي دوركونكو دطرف خخه بنكاره ده چي دباقي مانده رقم په باره كي دهغوي اجازه ده، يا اولاً كم غريبان خلگ چي وفات سي دهغوي په تكفين اوتجهيز كي يي ولگوي، او د ضرورت موافق دغريبانانو په خوراك اويوشاك كي امداد وكړي، غرض داچي دغه رقم خيرات سوي دي، داپه همدغه ركم كارونو كي ولگوي اواصل خودا دي چي كمو خلگو دغه چنده وركړيده دهغوي خخه دي پوښتنه وسي، په كم مصرف كي چي هغوي ووايي په هغه كي دي ولگول سي، ليكن كه چيري داگرانه وي، نوچونكي په فقيرانو باندې دصدقي اودخيرات كولو دهغوي دطرف خخه دلالة اجازه ده، په دي وجه عامو فقيرانو اوغريبانانو اومسكينانو ته دغه رقم وركولي سي، اودغريبانو په تجهيز اوتكفين كي يي مصرفول نور هم ښه دي ځكه چي ددغه دپاره دغه رقم جمع سوي وو، اوددي خه تخصيص دشريعت دطرف خخه نسته چي په همدې وبايي تبه كي څوك وفات سي هم دهغوي دپاره دي خاص وگڼل سي بلكي چي عامه وباء دخداي په فضل سره ليري سوه. نودعامو غريبانو مړو په تجهيز اوتكفين كي ددي مصرفول درست دي. فقط

دحضرت علي ؑ حضرت فاطمه ؑ ته دغسل وركولو وجه: سوال: (۲۷۷۴) حضرت مولانا عبدالحی صاحب ؒ په نفع المفتی ص ۱۴۲ كي فرمايي: اذا ماتت الزوجة حرم علی الزوج ان يغسلها اويمسها، نو بيا حضرت علي ؑ بي بي فاطمي ؑ ته ولي غسل وركړي وو، اوددي عكس هم جائزدي كما فعلت بسيدنا ابوبكر الصديق ؑ زوجته اسماء بنت عميس ؑ؟

جواب: احنافو فقهاؤ داليكلي دي چي دغه (كار) خاص دي دحضرت علي ؑ او د حضرت فاطمي ؑ سره، لكه څنگه چي حضرت علي ؑ دحضرت عبدالله بن مسعود ؓ په اعتراض باندې داجواب وركړي وو، اما علمت ان رسول الله ﷺ قال: ان فاطمة

زوجتک فی الدنيا والاخرة الخ، شامی^(۱)، اودعکس دجواز وجه داده چی دخواند په مرگ باندی پربنځی باندی عده لازمه ده کمه چی دنکاح په علاماتو کی ده، نو دنکاح دتعلق باقی والی ددی خبری تقاضاء کوی چی بنځه دخپل خاوند سره لاس لگولی سی، اوهم غسل ورکولی سی، په درمختار کی دی، وهی لا تمنع من ذالك، أي من تغسيل زوجها دخل بها أو لا كما في المعراج، ومثله في البحر عن المجتبى. قلت، أي لانها تلزمها عدة الوفاة ولو لم يدخل بها، وفي البدائع: المرأة تغسل زوجها، لان إباحة الغسل مستفادة بالنكاح، فتبقى ما بقي النكاح، والنكاح بعد الموت باق إلى أن تنقضي العدة، بخلاف ما إذا ماتت فلا يغسلها لانتهاء ملك النكاح لعدم المحل فصار أجنبيا، الخ،^(۲) شامی ج ۱ ص ۵۷۲. فقط

که په کفن اوپه غسل کی څه نقصان وی نوبه مری باندی مؤاخذه نسته: سوال: (۲۷۷۵) که دمړی په تکفین اوپه تجهیز اوپه غسل کی څه قسم بی احتیاطی وسی مثلا دناجائز قیمت کفن واخیستل سی یادغسل په اوبوکی څه قسم پلینتی وی نوددی ذمه واری به پر چا باندی راځی؟ اوپر مړی باندی خوبه څه قسم مؤاخذه نه وی اودکم سړی څخه چی دا قسم بی احتیاطی سوی وی دهغه دمعا فی څه صورة دی؟ او اوس ددغه وفات سوی دپاره څه دعاء وکړی؟ اوکه یا دایصال ثواب څه تدبیر وکړی؟
جواب: په مړی باندی په دی وجه سره څه مؤاخذه نسته هغه مجبوره اومعذوره دی^(۳)، اودچا څخه چی داکار سویدی هغه دی توبه اواستغفار وکړی اودمړی دپاره دی دبخننی دعاء وکړی، او هغه ته دی ثواب رسوی. فقط

کفن سوی مړسړی په پټو اچولو سره وړل څنگه دی؟ سوال: (۲۷۷۲) دمسلمان مړسړی دجنازی وړلو په وخت کی په خادر وغیره سره پرده کول یعنی مړی دخادرپه غوړولو سره وړل په کاردی اوکه نه؟ ددی ثبوت که په حدیث شریف یافقه کی وی نوموړ خبر کړی.
جواب: قال رسول الله ﷺ ما رأه المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن، وفي الدر المختار ولا بأس بالزيادة على الثلاثة ويحسن الكفن لحديث، حسنوا اكفان الموتى، الحديث^(۴)، لهذا چونکه پرمړی

(۱). فعلى المسلمين تكفينه فان لم يقدرُوا سألوا الناس له ثوبا فان فضل شيء رد للمتصدق ان علم والا كفن به مثله والا تصدق به (درمختار) قلت فى مختارات النوازل لصاحب الهداية فقير مات فجمع من الناس الدراهم وكفنوه وفضل شيء ان عرف صاحبه يرد عليه والا يصرف الي كفن فقيرا اخر ويتصدق به (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۰ - ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفیر

(۳). ارشاد ربانى دى: ولا تزر وازرة وزر اخرى (القرآن الكريم). ظفیر

(۴). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلوة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲. ظفیر

لوږ پټو اچولو کی تحسین دمړی او اعزاز دمړی دی، اود فقهي دروايت موافق په دی کی څه حرج نسته اودا امر معروف بين المسلمين دی، په دی وجهو سره په دی کی څه حرج نه معلومېږي. فقط

د تکفين او د تجهيز اخراجات: سوال: (۲۷۷۷) زید وفات سو دوه هلکان اوڅلور لونی اویوه ښځه ځینی پاته سول، په کمو کی چی یوهلک اودوی انجونی نابالغه دی، دزید دوفات څخه وروسته دهغه مشر زوی دپلار په تجهيز او تکفين متعلق ټول اخراجات دخپل خاص جیب څخه وکړل، په داسی صورۃ کی دزید دمتر وکی څخه (دغه مشر زوی) دتجهيز او دتکفين دخرڅ او دنابالغو اولادونو دودونو دخرڅ وصولولو حقداردی اوکه نه؟ اودزید دمیراث څخه به هر وارث ته څومره حصه ورکول کیږي؟^(۱)

جواب: دتجهيز اودتکفين خرڅ دسنت موافق ځینی اخیستی سی اوکمه زیاتی خرچه چی هغه په محتاجونو اوپه خپلو خپلوانو دودی خوړلو باندی وکړه هغه نه سی اخیستی، او په دی صورۃ کی به دزید دمیراث تقسیم په دی طریقہ کیږي، چی کم حقوق په میراث باندی مقدم دی دهغه داداء کولو څخه وروسته به دزید دمیراث څلور شپيته سهام (حصی) جوړی سی چی اته حصی به یی ښځی ته اوڅوارلس څوارلس حصی به هریو زوی ته او اووه اووه حصی به یی هری یوی لورته ورکول سی.

مړی ته گنډل سوی پرتوگ اوخولی په کفن کی ورکول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۷۸) مړی که سپی وی اوکه ښځه (بعض خلک) پرتوگ اوتوپی ورته په تار باندی وگنډی او دکفن کولو په وخت کی یی ور واغونډی داڅنگه دی؟

جواب: دسوال څخه داسی معلومېږي چی پرتوگ اوتوپی دمسنون کفن څخه بیل ورکول کیږي، نو دا بالکل فضول دی اونا جائز دی، تویی اوپرتوگ په کفن کی داخل نه دی اونه ثابت دی، قال فی شرح المنية السنة ان یکفن الرجل فی ثلثة اثواب قميص وازار ولفافة الخ، پرتوگ اوتوپی په کفن کی نه دی په کار مړی ته باید نه ورواغوستل سی، اوپه خام تار اویوڅ تار سره گنډل برابر دی. په هیڅ یوتار سره یی گنډل نه دی پکار دی، تهبند دي ورته ناگنډلی ورکول سی^(۲) الجواب صحیح، بنده عزیز الرحمن عفی عنه.

د نابالغ کفن: سوال: (۲۷۷۹) نابالغه ماشومانو ته دبالغ په شان کفن ورکول درست دی اوکه نه؟

(۱). الاول پیدا بتکفینه وتجهیزه من غیر تذبذیر ولا تقتیر (سراجی ص ۴). ظفیر

(۲). دازار دلفظ څخه ناگنډلی لنک ثابت دی ددی دپاره دڅه نقل اودفقهي دروايت ضرورت نسته، دناگنډلی لنک څخه مراد دادی چی کڅوړه دی نه ځینی جوړیږي البته که چیری عرض یی کم وی نوپه گنډلوسره دي بردهاره عرض ورڅخه جوړول درست دی. جمیل

جواب: درست دی (۱)، فقط

دمری دسیرینه خادر سره دی څه وسی؟ سوال: (۲۷۸۰) بعضی ولیان دمری سیرینه خادر په قبرستان کی موجوده فقیر لره خیرات ورکوی، لیکن بعض خلگ یی جوماتونو ته ولیبری، دجوماتونو ذمه داران دغه خادر ترکلونو دبل لا وارث مسکین مری په انتظار کی په صندوق کی بند ساتی، حالانکی په دی صورت کی کله ورباندی چینجی هم ولگیری، اونقصان ورته ورسوی، کله چی څوک لا وارثه مسکین مری نو دهمدغه خادرونو کفن دهغه دپاره جوړکی، نوداسی کول شرعاً جائز دی اوکه نه؟ بعضی خلگ دافتویٰ ورکوی چی دمری سره کم فقیر دخیرات اخیستو دپاره ځی ددغه خادر مستحق همدغه فقیر دی، نوکه چیری داقسم خادر یابله کپړه دمسجد دامام یامؤذن طالب علم مسکین په مصرف کی خرڅ سی نوجائز دی اوکه نه؟ که چیری دجومات امام دغه خادر دجومات دمشر دحکم څخه بغیر یو طالب علم لره ورکړی نوجائز دی اوکه نه؟

جواب: دغه خادر دمری دولیانو ملک وی یعنی چاچی مری لره کفن ورکی اودغه خادریی په مری باندی واچوی دا دهغه ملکیت دی نوچی په کم غرض سره دغه پتو دجومات ذمه دارانوته ولیږل سی هم هغه ډول دی وسی که چیری دمری ولیانو دغه خادر دهمدی دپاره لیږلی وی چی دیو لا وارثه مری کفن ځینی وسی. نو دغه خادر دی دهمدغه کار دپاره کنبی ښوول سی اوددی خیال اعتبار نسته چی چینجی به باندی ولگیری یاخراب به سی ولی چی په دی کی به دورکونکی دنیث اوغرض اعتبار کول کیږی. اوکه چیری دخادر مالک دغه خادر ددی دپاره ورکړی وی چی یومسکین لره یاطالب علم لره دی ورکول سی نوهم هغه رکم دي وسی، دخپل طرف څخه دي څه کار دمالک دامر او دنیث څخه خلاف ونه سی، اودا ویل چی داحق دهغه فقیر دی کم چی دجنازی سره ځی، یاپه دغه قبرستان کی مقیم دی په کم کی چی دغه مری دفن کیږی نو دا خبره غلطه ده، دچا خاص سړی په دی کی څه حق نسته، نو معلومه سوه چی څه ورسره کوی هغه دي دخادر دمالک په امر او اجازه سره وسی دهغه داجازی څخه خلاف هیڅ کار دي په ونه سی، اوکه چیری دخادر مالک دجومات دذمه وار په رایه باندی پرې ایښی وی نوڅنگه چی هغه مناسب وگڼی ودی کړی، دهغه داجازی څخه خلاف بل چاته په هغه کی تصرف کول جائز نه دی. فقط

* * *

(۱). قوله فحسن إشارة الى انه لو كفن بكفن البالغ يكون احسن لما في الحلية عن الخانية والخلاه الطفل الذي لم يبلغ حد الشهوة الاحسن ان يكفن فيما يكفن فيه البالغ الخ (ردالمحتار باب صلاة الجنابة ج ۱ ص ۸۰۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۴). ظفیر

خلورم فصل: دجنازی پورته کولو بیان

دجنازی په وړلو کی دپښو والا تابوت استعمالول درست دی اوکه نه: سوال: (۲۷۸۱) دشملی قبرستان دښار څخه په دوه نیم میله فاصله کی دی، دمالدارانو دجنازی څخه علاوه دغریبی طبقی دجنازی سره تلل دتلونکو دپاره دځان وبال جوړپیری ځکه چی دمالدارانو سره ډیر شمیر کسان وی، اوغریبانو ته په مزدوی ورکولو سره هم مزدوران نه پیدا کیږی اوهمدا تکلیف دلاوارثو خلکو دجنازی سره وی. دښار دڅه خلکو خیال دی چی یوداسی قسم تابوت دي جوړسی په کم کی چی پایی لگیدلی وی، نوایا ذکر سوو تکلیفونو تر مخه دداسی تابوت استعمال خو به ناجائز نه وی؟

جواب: دجنازی په پورته کولو کی سنت دادی چی دجنازی (دکت) خلور پښی خلور کسان پورته کړی اوپه اوږو باندی یی کنسیردی، په درمختار کی یی دمړی دپورته کولو ددی طریقی دیبانولو څخه وروسته فرمایلی دی، چی په شا باندی لوړول یا پرحیوان لوړ په ایښوولو سره وړل مکروه دی الخ، اوهمدا حکم دی پرموتر باندی دوړلو هم، ^(۱) لیکن دمجبوری اودضرورت په وجه داسی کول درست دی. کذا فی الشامی ^(۲) فقط

په گاډی کی دمړی وړل څنګه دی: سوال: (۲۷۸۲) دلته قبرستان دښار څخه په دری میلې فاصله کی دی، خلګ مړی دومره لیری پیاده نه سی وړلی، ددی دپاره سرکار یوه ډبه تراموی ریل خاص دمسلمانانو دمړی وړلو دپاره جوړه کړیده، په هغه کی مړی په دی طریقو وړی چی مړی دگاډی په مخکی حصه کی کنسیردی اوټول خلګ وروسته کنسینی، نودا جائز دی اوکه نه؟ که جائز وی نوپه گاډی کی به څلورو سپړانو لوړ نیولی وی اوکه لاندی یی کنسیردی؟ اوڅومره لوړ یی ونیسی؟

جواب: کم وخت کی چی څه عذر نه وی نومستحب اوسنت دا دی چی جنازه دي څلور کسان لوړه کړی اوپه سپړلی وغیره باندی وړل یی مکروه دی. کما فی الدر المختار اذا حمل الجنازة وضع ندباً مقدّمها علی یمینہ ثم مؤخرها علی یمینہ ثم مقدمها علی یساره ثم مؤخرها الی ان قال: ولذا کره حملہ علی ظہر الدابة الخ، ^(۳) لیکن که ضرورت اوعذر وی لکه

^(۱) ویکره عندنا حملہ بین عمودی السریر بل یرفع کل رجل قائمة بالید لا علی العنق کلامتعة ولذا کره حملہ علی ظہر دابته (الدرالمختار باب صلاة الجنائز مطلب فی حمل الميت ج ۱ ص ۸۳۳ ط.س. ج ۲ ص ۲۳۱). ظفیر
^(۲) قوله: ویکره عندنا ﴿لأن السنة التریع وما نقل عن بعض السلف من الحمل بین العمودین ان ثبت فلعارض کضیق المكان اوکثرة الناس اوقلۃ الحاملین کما بسطه فی فتح القدیر (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی حمل الميت ج ۱ ص ۸۳۳، ط.س. ج ۲ ص ۲۳۱). ظفیر
^(۳) الدرالمختار علی هامش رد المحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۳ ط.س. ج ۲ ص ۲۳۱. ظفیر

ڇنگه صورت چي په سوال کي درج دي نودرست دي (۱)، يعني مړي دي په مخکي حصه کي کنبښوول سي. اوتول خلگ دي وروسته کنبښي، داجائز دي، اوپه گاډي کي دايښوولو دپاره دڅلورو سړيو اودوو سړيو څه قيدنه سته چي څوسړي يي راپورته کړي اوکښي يي ايردي، نودرسته ده، ليکن ترگاډي پوري وړونکي او دجنازي لوړونکي څلور کسان کيدل په کاردي، ددي دپاره ښه داده چي څلور کسان يي په گاډي کي کنبيردي او بياکم وخت چي يي دگاډي څخه کښته کړي اوقبرستان ته يي وړي نوبيا دي هم څلور کسان يوسي اوپه گاډي کي په ايښوولو کي بيا ددي ضرورت نسته چي دقدمونو څخه لوړ يي ونيسي. فقط

دجنازي دلوړولو مسنونه طريقه څه ده؟ سوال: (۲۷۸۳) په دي ملک کي دمړي چهل قدمي په دوو طريقو کوي، يوداچي په اړو باندي جنازه کنبيردي اولس قدمه ولاړسي نوڅلور نور کسان دجنازي پښي ونيسي همدغه رکم لس لس قدمه يي وړي اوکسان به بدليږي، بله طريقه داده چي يوسړي دکت پښي بدلوي اونور نه بدلوي اوداکسان دجنازي پښي په لاسونو کي نيسي اوپراوړو باندي يي نه وړي نودا دواړه صورتونه جائز دي اوکه نه؟

جواب: مستحب دادي چي خلگ دي علي سبيل البدلية (نمبر په نمبر) جنازه پورته کوي اوهر يو سړي دي جنازه ونيسي، اول دي مخکني حصه دجنازي پرخپلي راسته اوږي باندي کنبيردي بيادي دجنازي وروستني حصه پرروسته اوږه باندي کنبيردي او دهغه څخه وروسته دي دجنازي مخکني حصه پرچپه اوږه باندي کنبيردي اودهغه څخه وروسته دي وروستني حصه پرچپه اوږه باندي کنبيردي، اولس قدمه ضروري نه دي. خو که ميسر سي نوښه دي کني څه حرج پکښي نسته (۲). فقط

دوفات څخه وروسته خپلي بي بي لره اوږه ورکول درست دي: سوال: (۲۷۸۴) دخپلي بي بي دوفات څخه وروسته که خاوند هغې ته کتل يا دلاس وروړل يا اوږه ورکول وغواړي نو ورکولي يي سي اوکه نه؟

جواب: خاوند خپلي وفات سوي بي بي ته کتلي سي اودهغې بدن لره لاس وروړل دکپړي وغيره څخه بغير ممنوع دي اودهغې جنازه لوړول اواوږه ورکول جائز اودرست دي (۳).

(۱). وما نقل عن بعض السلف من العمل بين العمودين ان ثبت فلعارض كضيق المكان او كثرة الناس او قلة الحاملين (ردالمحتار باب صلاة الجنابة ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱). ظفير

(۲). واذا حمل الجنابة وضع ندبا مقدما علي يمينه عشر خطوات الخ ثم وضع مؤخره علي يمينه كذلك ثم مقدمها علي يساره ثم مؤخرها الخ (الدرالمختار علي هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في حمل الميت ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱). ظفير

پہ جنازی پسی پہ لوړ اواز سره کلمه یا اشعار ویل درست نه دی: سوال: (۲۷۸۵) یوه فتویٰ دمطبع حمیدی پریس احمدآباد څخه شائع سویده په کلمه کی چی په جنازی پسی په لوړ اواز سره کلمه طیبه اونعتیه اشعار او قرآن پاک ویل مستحب گرځول سوی دی اودفقهی دمعتبرو کتابونو د عبارت یی داتاویل کړی دی چی داحکم په سلفوکی وو، اوس دزمانی بدلیللو په وجه داحکم پاته نه سو، په دی صورت کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: قال فی الدر المختار كما كره فيها رفع صوت بذكر او قراءة فتح ، قوله: (كما كره الخ) قيل تحريماً، وقيل تنزيهاً كما في البحر عن الغاية. وفيه عنهما: وينبغي لمن تبع الجنازة أن يطيل الصمت. وفيه عن الظهيرية فإن أراد أن يذكر الله تعالى يذكره في نفسه، لقوله تعالى: (إنه لا يحب المعتدين) أي الجاهرين بالدعاء. وعن إبراهيم أنه كان يكره أن يقول الرجل وهو يمشي معها: استغفروا له غفر الله لكم اه. قلت: وإذا كان هذا في الدعاء والذكر فما ظنك بالغناء الحادث في هذا الزمان. ردالمحتار، ددی څخه معلومه سوه چی سلف صالحین اوفقهاء اومحققین په دی موقع باندی د ذکر جهر وغیره څخه منع فرمایي. وهو الاحوط الاوفق بالقواعد الشرعيه (۱). فقط

دغیر مسلم همسایه جنازی سره تلل درست نه دی: سوال: (۲۷۸۲) که چیری دیونصرانی سره دهمسایه والی یا په بلی څه وجهی سره تعلق جوړ سوی وی، نو دهغه دمرگ څخه وروسته دهغه دجنازی سره دهغوی تر قبرستان پوری تللی سی که نه؟ همدغه رکم که چیری مسلمان مړسی نودغه نصرانی دهغه دجنازی سره تر قبرستان پوری تللی سی اوکه نه؟

جواب: دضرورت په وجه داسی کول جائز دی، كما ورد ان النبي ﷺ عاد يهودياً مرض في جواره. هدايه (۲)، وفي النوادر جار يهودي او مجوسى مات ابن له او قريب ينبغي ان يعزيه ويقول اخلفه الله عليك خيراً منه واصلحك الخ ص ۲۴۸، باب الحضر والاباحة. (۳) **چی روژه دارمړسی نوڅه حکم دی؟** سوال: (۲۷۸۷) روژه دارکه چیری دروژی سره مړسی اوروژه ماته نه کړی نودهغه مرگ څنگه دی؟

جواب: په شامی کی دی چی که چیری روژه دار صبر وکړی اوروژه ماته نه کړی اومړسی نوهغه ته ثواب ورکول کیږی، گنهگار یږی (۴) نه.

(۳). ویمنع زوجها من غسلها ومسها لامن النظر اليها على الاصح (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸). ظفیر
(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵. ظفیر
(۲). هدايه اخيرين كتاب الكراهية مسائل متفرقة ج ۴ ص ۴۵۸. ظفیر
(۳). الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل في البيع ج ۵ ص ۳۴۱. ظفیر

ایا ناپاکه سړی جنازی لره اوږه ورکولی سی؟ سوال: (۲۷۸۸۱۱) نجس سړی جنازی ته لاس وروړلی سی اوکه نه؟

دجنازی سر دی مخکی وی: سوال: (۲۷۸۹۱۲) جنازه دکور څخه تر قبرستانه پوری مخکی یی پښی او وروسته یی سر، داقاعده درسته ده اوکه نه؟ چونکی دانوی قاعده دشکوه اباد جامع جومات امام ښوولی ده، چی دجنازی سر مخکی لرل ممنوع دی، نودا خبره درسته ده اوکه نه؟

جواب: ۱۱: ددغه سړی اوږه ورکول درست دی (۱).

۲۱: سرمخکی لرل په کاردی دا سنت موافق دی، اوپښی مخکی لرل اوسر وروسته ساتل درست نه دی، دا کار دسنتو څخه خلاف دی (۲). فقط

دعملونو اثر دمری پر وزن نه کیږی: سوال: (۲۷۹۰) اکثره دغت بدن والا مړی سپک وی اودمانده والا جوسه اوبدن دروند وی، ایا دروندوالی دنیکو عملونو اوسپکوالی دبدو عملونو نڅښه ده اوکه برعکس ده یا څنگه؟

جواب: ددی دروندوالی یا سپکوالی په وجه سره څه حکم نه سو کولی داخبره دباری تعالی حکم ته سپارلی ده چی دباری تعالی په نزد څوک ښه دی اوڅوک بد؟.

دمرده ښځی ولی خاوند نه دی بلکی عصبه دی: سوال: (۲۷۹۱) داحد الزوجین دمرگ سره دهغوی په خپلو کی تعلقات قطع کیږی اوکه نه؟ یعنی چی ښځه مړه سی نوخاوند هغه ته کتلی سی اوکه نه؟ اودهغی جنازی ته اوږه ورکولی سی اوکه نه؟ اودښځی ولی دهغه خاوند دی اوکه مور پلار او ورور؟

جواب: دښځی دوفات سره دهغه تعلقات منقطع کیږی، په دی وجه هغه لره غسل ورکول او لاس ورسره لگول درست نه دی، لیکن دکتلو اجازه فقهاؤ ورکړیده، اودسړی دمرگ سره دښځی تعلقات ترعدی پوری نه منقطع کیږی، نوددی وجه ښځه خپل وفات سوی خاوند ته غسل ورکولی سی، اوجنازی ته اوږه ورکول خودهری وفات سوی ښځی جنازی لره درست دی، دخپلی وفات سوی ښځی جنازی لره هم درست دی، اودښځی ولی دهغه پلار او دهغه ورور وغیره عصبات دی خاوند ولی نه دی (۳).

(۴). ویوچر لو صبر مثله سائر حقوقه تعالی فافساد صوم وصلاة ﴿ردالمحتار فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸﴾. ظفیر عفی الله عنه

(۱). دجنازی لوړوونکی دپاره پاکوالی شرط نه دی، البته دلمانځه دپاره پاکوالی ضروری دی. ظفیر

(۲). وفی حالة المشی بالجنازة یقدم الراس کما فی المضمرة (عالمگیری مصری باب الجنائز فصل رابع ج ۱ ص ۱۵۲). ظ

(۳). ثم الولی بترتیب عصوبة النکاح الا الاب فیقدم علی الابن اتفاقا (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۲). ظفیر

دجنازی سره لس قدمه تلل ثابت دی اوکھ نه؟ سوال: (۲۷۹۲) جنازه چی کله واخلی نو خلویبنت قدمه، لس لس قدمه خلگ شماری، دا حدیث شریف خخه ثابت دی اوکھ نه؟
جواب: دا حدیث شریف یی په درمختار کی نقل کړی دی، من حمل جنازة اربعین خطوة کفرت عنه اربعین کبيرة، (۱) اوشامی دا حدیث شریف دزیلعی خخه نقل کړی دی، اوپه بحر کی دبدائع خخه منقول دی، اودمنیه په شرح کی یی ویلی دی، دا حدیث شریف حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ روایت کړی دی (۲) نوکه چیری ضعیفه هم وی خو عمل باندی درست دی. فقط

که چیری قبرستان دمشق طرف ته وی نو دوړلو په وخت کی به دمړی سر کم طرف ته کوی؟ سوال: (۲۷۹۳) که چیری قبرستان دمشق طرف ته وی نو دمړی دوړلو په وخت کی یی سر کم طرف ته کړی؟

جواب: قبرستان چی هرطرف ته وی، که دمشق طرف ته وی اوکه دمغرب طرف ته یا شمال اوجنوب طرف ته وی په هرحال دکت سر مخ طرف ته په کاردی یعنی دمړی سر مخکی کیدل په کاردی (۳).

په گاډی باندی دجنازی وړل مکروه دی: سوال: (۲۷۹۴) مړی قبرستان ته په گاډی کی وړل څنگه دی؟

جواب: په درمختار کی دی: ویکره عندنا حمله بین عمودی السریر بل یرفع کل رجله قائمة بالید علی العنق کالامتعة ولذا کره حمله علی ظهر ودابة (۴)، ددی عبارت خخه معلومه سوه چی په گاډی کی دمړی وړل مکروه دی. کما یظهرمن قوله کالامتعة، اوپه ضرورت اوعذر کی چی څنگه اسانه وی جائز دی. فقط

دجنازی خخه وروسته تلل پکاردی: سوال: (۲۷۹۵) دجنازی خخه وروسته تلل ښه دی اوکھ نه مخکی؟

جواب: وندب المشی خلفها درمختار (۵) اومختار اومستحب دی دجنازی خخه وروسته تلل. **جنازه په لیری لاره وړل ښه نه دی: سوال:** (۲۷۹۶) مولوی اسحاق صاحب په وعظ کی دا فرمایلی دی چی جنازه په لیری لاره باندی وړل نه دی په کار، دا خبره صحیح ده اوکھ نه؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی حمل الميت ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱. ظ

(۲). ردالمحتار مطلب فی حمل الميت ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱. ظفیر

(۳). وفي حالة المشی بالجنازة يقدم الرأس کذا فی المضمرة (عالمگیری کشوری باب الجنائز ج ۱ ص ۱۵۹). ظف

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۵. ظفیر

(۵). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱. ظفیر

جواب: مقتضی الفاظو حدیث شریف، عجلوا به (۱)، او ددرمختار دعبارت، ویسرع فی جهازه (۲) اودحدیث شریف دابوهریره ؓ: اسرعوا بالجنابة، الحدیث (۳)، بیشک دا ده چی بغیر ضرورت څخه پرداسی لیری لاره باندی جنازه وړل چی په هغه کی په دفن کولو کی تاخیر لازمیری ښه نه دی، اودمستحب څخه خلاف دی.

دغسل په وخت کی دمړی سرکم طرف ته کول په کاردی؟ سوال: (۲۷۹۷) دغسل په وخت کی دمړی سرکم طرف ته کول په کاردی؟

جواب: دمړی دغسل په وخت کی څه رکم چی سهولت وی مړی دی کنسیردی په هر ډول درست دی، برابره خبره ده که سری دقبلی طرف ته وی یا پښی، یا شمال طرف ته وی یا جنوب ته. کذا فی الدر المختار. اوبه دادی چی مخ یی دقبلی طرف ته وی، په شان دقبر (۴).

دبی بی جنازه مچولی نه سی: سوال: (۲۷۹۸) که دچابی بی فوت سی نوخاوند دغه خپله ښځه مچولی سی اوکه نه؟

جواب: خاوند دخپلی وفات سوی ښځی سره ځان نه سی لگولی نو مچول یی هم جائز نه دی. ویمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها علی الاصح الخ، درمختار (۵).

مړی لره په کم هیئت کی دغسل ورکول ښه دی؟ سوال: (۲۷۹۹) دغسل په وخت کی دمړی داینسولو کیفیت طولا الی القبلة اوجنوبا شمالا منقول دی، دواړه صورتونه جائز او ثابت دی، لیکن مستفتی ددوو خبرو پوښتنه کول غواړی:

۱. په دواړو صورتونو کی ښه اوزیات قابل اعتماد کم یو دی؟

۲. دحضور ﷺ غسل څه رکم وو؟

جواب: فقهاؤ راجح اواصح همدی ته فرمایلی دی چی کمه طریقه اسانه وی هم هغه دي اختیاره سی کذا فی الدر المختار.

اودمښه په شرحه کی یی فرمایلی دی چی، والعرف ان یوضع علی قفاه طولا نحو القبلة هذا ان اتسع الکور والا فالاصح انه ان یوضع کما تیسر الخ (۱)، اوددی څخه یی مخکی دالیکلی دی:

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۳. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۹، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۳. ظفیر

(۳). مشکوة باب المشی بالجنابة ص ۱۴۴. ظفیر

(۴). ویوضع کما مات کما تیسر فی الاصح وقیل یوضع الی القبلة طولا وقیل عرضا کما فی القبر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۰، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۵). ظفیر

(۵). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۳، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۸. ظفیر

وقال الاسبيجاني لا رواية فيه عن اصحابنا الخ (۲)، اود حضور ﷺ د غسل کیفیت چي کم منقول دی په هغه کی ددی ذکر نسته چي د غسل په وخت کی هغه ﷺ خه رکم خملول سوی وو، دهمدی وجه فقهاؤ غالباً دافرمايلي دی چي کم صورة اسانه وی هم هغه دی اختیار سی اوزموږ په علاقو کی معروف دادی چي حتی الوسع سر شمال ته او پښی جنوب ته په کولو سره دي خملول سی، لکه خه رکم چي دناجوړی دلمانځه یو صورة داهم دی اودا طریقه ددی حدیث شریف موافقه ده، قبلتکم احياء وامواتاً (۲)، لکه څنگه چي په قبر کی په ایښوولو کی ددی رعایت سوی دی اودې ته یی سنت فرمایلی دی.

دوړلو په وخت کی دجنازی سرمخ ته پکاردی: سوال: (۲۸۰۰) هدیږی ته دوړلو په وخت کی دجنازی سرکم طرف ته په کاردی یعنی دمړی پښی دي کم طرف ته وی اوسرکم طرف ته؟ **جواب:** چي کم طرف ته ځی نو دکټ سردی هغه طرف ته راولی. (۳) فقط

دیو عبارت مطلب: سوال: (۲۸۰۱) په عالمگیری باب حمل الجنازة کی د (علی طریق التعاقب) خه صورة دی؟ اودقاضی خان، لیطوف کل واحد منهم علی جوانبها الاربع الخ، څخه دجنازی دڅلورو واړه طرفونو څخه یو وار گرځیدل مسنون معلومیږی.

جواب: ددی څخه غرض صرف دادی چي دجنازی څلور واړه پښی لوړی سی، داسنت دی، اوددی دپاره ددور ضرورت دی دانه چي دور اوطواف دجنازی مقصود دی (۴). هذا وهم باطل.

دنامحرمی ښځی جنازی لره داوړی ورکول درست دی: سوال: (۲۸۰۲) دنامحرمی ښځی جنازی ته اوږه ورکول څنگه دی؟ او اوږه څلور واړه پښو ته ورکول ضروری دی اوکه نه؟ اوهره یوه پښه ترڅومره لیری پوری پورته کول ښه دی؟

جواب: دنامحرمی ښځی جنازی لره اوږه ورکول هم مستحب دی اوثواب دی، اوڅلور واړه پښی لوړول مستحب دی اوهره یوه پښه لس قدمه وړل مستحب دی، کنی چي څنگه

(۱). ویوضع کما مات کما تیسر فی الاصح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۰ ط. س. ج ۲ ص ۱۹۵). ظفیر

(۲). و (۲). غنية المستملی فصل فی الجنائز ص ۵۳۴. ظفیر

(۳). په درمختار کی دی: واذا حمل الجنازة وضع ندبا مقدما علی یمينه ثم وضع مؤخرها علی یمينه (درمختار) قوله ندبا لان فيه ايثار اليمين والمقدم علی اليسار والمؤخر (ردالمحتار باب صلاة الجنازة ج ۱ ص ۸۳۳ ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱). ظفیر

(۴). فاذا حمل الجنازة وضع ندبا مقدما وكذا المؤخر علی یمينه ثم وضع مؤخرها علی یمينه كذلك ثم مقدما علی يساره ثم مؤخرها كذلك (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۱۲۳ - ۱۲۴ ط. س. ج ۱ ص ۲۳۱). ظفیر

میسر سی بنه دی (۱). فقط

دنامحرمه بنخی لوړول درست دی: سوال: (۲۸۰۳) دنامحرمی بنخی جنازه لوړول دسړیو دپاره څنگه دی؟

جواب: دبنخی جنازه دغیر محرم سړیو دپاره لوړول درست او ثواب دی.

دجنازی سره دجای نماز وړل بی اصل دی: سوال: (۲۸۰۴) دجنازی سره دجای نماز وړل څنگه دی؟

جواب: جای نماز په کفن کی داخل نه دی، دابی اصل دی اوددی هیڅ ضرورت نسته.

دمسلمان دپاره دهندو مړی سره تلل اوپه کفن او دفن کی شریکیدل مباح دی: سوال:

(۲۸۰۵) مسلمان لره دهندو دجنازی سره تلل اودهغه پتول جائز دی اوکه نه؟ اوهندو لره دمسلمان دجنازی سره تلل جائز دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی: ویغسل المسلم ویکفن ویدفن قریبه الکافر الاصلی عند الاحتیاج فلو له قریب فالاولی ترکه لهم (۲) الخ، ددی عبارت حاصل دادی چی مسلمان دخپل نژدی قریب کافر دضرورت په وخت کی کفن اودفن کولی سی اوپه جنازه کی یی شریک کیدلی سی، لیکن دضرورت څخه بغیر بنه نه دی، نوکله چی دژدی قریب کافر په باره کی داحکم دی، چی بغیر دضرورت څخه دهغه په کفن اودفن کی تکلیف کول بنه نه دی، نودغیر قریب په باره کی خوپه درجه اولی داحکم دی چی بی له ضرورته دهغه په کفن اودفن کی شریکیدل بنه نه دی، اومخ ته چی کم څه دمذهبی رسومو داداء کولو په باره کی په سوال کی لیکلی دی نودهغه په حراموالی کی څه تامل اوکلام نسته، اوکه چیری یو هندو دمسلمان دجنازی سره ولاړ سی دملاقات وغیره په وجهی سره نوهغه دي نه بندوی ځکه چی دمسلمانانو داخلاقو څخه دابعیده ده. فقط

قرآن کریم دجنازی سره وړل دستنو خلاف دی: سوال: (۲۸۰۶) بعضی خلگ دمړی سره

قرآن کریم په کت کی کنسیردی اومقبری ته یی وړی، داڅنگه دی؟

جواب: داطریقه دستنو څخه خلاف ده اونا جائز ده، دادی بالکل پرینبوول سی. (۳) فقط

(۱). واذا حمل الجناه وضع ندبا مقدمها علی یمینہ عشر خطوات الخ ثم مؤخرها الخ ثم مقدمها علی یسارها الخ ومؤخرها الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز، مطلب فی حمل المیت ج ۱ ص ۸۳۳، ط.

س. ج ۲ ص ۲۳۱. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز قبیل مطلب فی حمل المیت ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س.

ج ۱ ص ۲۳. ظفیر

(۳). په کتاب اوسنت کی هیڅ چیری ددی ثبوت نسته اونه فقهاؤ لیکلی دی بلکه کمه طریقه چی دحضور ﷺ او دصحابه کرامو رضی الله عنہم څخه منقول ده دهغه خلاف ده، والله اعلم. ظفیر

پرجنازه باندی شوخ رنگه خادر اچول خنگه دی؟ سوال: (۲۸۰۷۱) پرجنازه باندی سور، ژپ وغیره شوخ رنگه خادر اچول خنگه دی؟

دجنازی دپاره دروند پلنگ ساتل خنگه دی؟ سوال: (۲۸۰۸۲) .دجنازی دپاره داسی دروند پلنگ ساتل چی هرڅوک یی نه سی لوړولی جائز دی اوکه نه؟
جواب: ۱۱: دامکروه دی (۱).

۲۱: په جواز کی یی خوڅه کلام نسته، لیکن سپک کټ بڼه دی چی هرڅوک یی لوړولی او اوږه ورلره ورکولی سی. فقط

دجنازی سره نعت، درود شریف یا قرآن کریم په اواز سره ویل ثابت نه دی: سوال: (۲۸۰۹)
دجنازی سره کلمه توحید یا قرآن کریم یا درود شریف یا نعت وغیره په لوړ اواز سره ویل شرعاً ثابت دی اوکه نه؟ که ثابت نه وی نوڅه حکم یی دی؟

جواب: داطریقه دسلفو صالحینو صحابه کرامو رضی الله عنہم اودتابعینو او ائمه مجتهدینو رحمہم الله څخه ثابت نه ده لهذا دابدعت اومکروه ده، اودتصریحاتو اودقواعدو فقهیه و څخه ددی منع والی معلومیری لهذا ددی پریښوول لازم دی (۲). فقط

جنازه دبانس پرځینه یا اندر پایه باندی وړل درست نه دی: سوال: (۲۸۱۰) جنازه په تابوت کی وړل یا په کټ کی وړل دحضور صلی الله علیه و آله په زمانه کی ددی رواج وو که نه؟ ددی ځای خلگو دبانس ځینه تیاره کړی اوپه هغه باندی مړی دهندوانو په شان وړی، نوپه دی طریقه مړی قبرستان ته وړل درست دی اوکه نه؟

جواب: دمسلمان جنازه دهندوانو په شان دبانسونو په ځینه باندی وړل درست نه دی، دمسلمان جنازه په احترام اوپه عزت باندی وړل په کاردی، اوپر کټ باندی دمړی دوړلو رواج دحضور صلی الله علیه و آله څخه تراوسه پوری دی، اوجنازه هم هغه کټ یا تخت ته وایی پرکم باندی چی مړی وی، قال الازهری یسمى جنازة حتى يشد الميت عليه مكفنا الخ رد المحتار (۳). فقط

دښځی ددفن اوکفن خرڅ دچا پرځمه دی؟ سوال: (۲۸۱۱) دوفات سوی ښځی دکفن دفن خرڅ دچاپه ځمه دی؟

(۱). والمستحب فيه البياض الخ ويكره للرجل المزعفر والمعصر والحري ولا يكره للنساء اعتبارا بحال الحياة (غنية المستملی ص ۳۸ فی تكفينه) دا دكفن حكم دی څه ركم چی په ژوند کی بعضی مخصوصه رنگینی کپړی دسړی دپاره مكروه دی همدغه ركم دمرگ څخه وروسته به هم مكروه وی. ظفیر
(۲). قال النبی صلی الله علیه و آله من احدث فی امرنا هذا ما ليس منه فهو رد متفق علیه (مشکوٰۃ باب الاعتصام ص ۲۷). ظفیر
(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۸۹. ظفیر

جواب: پہ دی صروة کی دکن او دفن خرخ د خاوند پر ذمه دی. قال فی الدر المختار: واختلف فی الزوج والفتویٰ علی وجوب کفنها علیہ عند الثانی وان ترکت مالا خانیه، ورجحه فی البحر والعمیق فی شرح المنیة عن شرح السراجیة لمصنفها ان قول ابی حنیفة کقول ابی یوسف رحمہما اللہ. (۱) فقط

دمشق طرف ته دجنازی په ورلو سره که پښی دقبلی طرف ته سی، نودرست دی: سوال:

(۲۸۱۲) که چیری جنازه دمشق طرف ته وړی نودمړی سر دقبلی طرف ته کړی او که نه دمشق طرف ته؟ که سړی دمشق طرف ته کړی نو دمړی پښی دقبلی طرف ته کیږی.

جواب: دمړی سرمخ ته کول په کاردی او په دی کی هیڅ حرج نسته چی دمړی پښی دقبلی طرف ته سی (۲). فقط

پنځم فصل: دجنازی لمونځ

دجنازی دلمانځه څخه وروسته دکنېستلو غلط رواج: سوال: (۲۸۱۳) دجنازی دلمانځه څخه وروسته اکثره خلک دسلام گرځولو څخه وروسته کنښینی اوالحمد اودرود شریف وغیره ووايي، اودجناب رسول الله ﷺ اوداصحابو اربعه ؓ ارواحو مبارکوته یې بخښی. **جواب:** دجنازی دلمانځه څخه وروسته بله یوه دعاء مشروع نه ده، نوداکار دجنازی دلمانځه څخه وروسته کول نه دی په کار (۳). فقط

که دطاعون په وجه څوک وتښتی او هغه هلته مړسی نوجنازه به یی کول کیږی: سوال:

(۲۸۱۴) بیلمانځان یا کم خلک چی دطاعون څخه وتښتی نو که چیری هغوی بل ځای ته ولاړ سی او هلته مړه سی نو دهغوی دجنازی لمونځ په کاردی او که نه؟ **جواب:** دهغوی دجنازی لمونځ کول په کاردی (۴).

دلمانځه پریښوونکی کافرنه دی جنازه به یی کول کیږی: سوال: (۲۸۱۵) عمر خلکو ته

وعظ اونصیحت وکی، اودلمانځه دپایبندی تاکید یی ورته وکی، ټول په خپل غفلت او په سستی باندی پښیمانه سول اودلمانځه دکولو وعده یی وکړه، لیکن زید وویل چی که زه لمونځ کوم او که نه یی کوم ستا راباندی څه، ماته دکارگری په وجه دومره فرصت

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۰، وعبارتها اذا ماتت المرأة ولا مال لها قال ابو یوسف رحمہما اللہ یجبر الزوج علی کفنها الخ وقال محمد رحمہما اللہ لا یجبر الزوج والصحيح الاول اه (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۱۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲). ظفیر

(۲). فی حالة المشی بالجنازة یقدم الراس کذا فی المضمرات (عالمگیری مصری باب فی حمل الجنازة ج ۱ ص ۱۵۲، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۲). ظفیر

(۳). ولایدعوا للمیت بعد صلوة الجنازة لانه یشبه الزیادة فی صلاة الجنازه (مرقاة المفاتیح ج ۲ ص ۳۲۹). ظفیر

(۴). هی فرض علی کل مسلم (درمختار ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

اومہلت نہ پیدا کیڑی چی لمونخ وکرم الخ دزید پہ دی خبرو سرہ دامر شرعی توهین لازمیری اوکھ نہ؟ کہ چیری زید دتوبی خخہ مخکی مړسی نودجنازی لمونخ به یی کول کیڑی اوکھ نہ؟ شیخ عبد القادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ پہ غنیۃ الطالبین کی لیکلی دی، چی کم مسلمان باوجود دلمانخہ دفرض گنلوخخہ دسستی پہ وجہ لمونخ ونہ کړی اودی یوسری دلمانخہ طرف ته را وبلی اودی بیاہم لمونخ ونہ کړی نوداسی سړی کافر دی، ده لره دي دتوبی دپارہ دری ورخی مہلت ورکول سی، نوکھ چیری توبہ ونہ کړی نوپہ تورہ سرہ دي قتل سی، اوپر هغه دي لمونخ ہم ونہ سی داصحیح ده اوکھ نہ؟

جواب: حضرت شیخ عبدالقادر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ دحنبلۃ مذهب دی یعنی دحضرت امام احمد بن حنبل رحمۃ اللہ علیہ دمذهب پیروی کوونکی دی دهغوی مذهب ہم دادی کم چی هغوی پہ غنیۃ الطالبین لیکلیدی اودحضرت امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ اودنورو امامانو مذهب دادی چی دلمانخہ پربینوونکی فاسق دی اوواجب التعزیر دی، کافرنہ دی، نودهغه دجنازی لمونخ دي وسی. لقولہ صلوات اللہ علیہ صلوا علی کل بر وفاجر الحدیث. نوپہ دی صورۃ کی زید فاسق دی، هغه لره پہ کاردی چی توبہ وکړی، اولمونخ شروع کړی، اودجنازی دلمانخہ حکم پورته ذکرسو چی کول یی پہ کاردی، البتہ کہ چیری زجرأ داسی خلگ شریک نسی کم چی مقتداء دی اونور خلگ لمونخ وکړی نوتنها داسی کول درست دی. فقط

ماشوم ژوندی پیداسو اویا مړسونو حکم یی څه دی؟ سوال: (۲۸۱۲) دیوسری پہ کورکی هلك ژوندی پیداسو، اودری څلور ساعته وروسته مړسو، هغوی دجنازی دلمانخہ خخہ بغیر ماشوم پټ کی، اوغسل یی ہم ورنه کی. نوپہ دی صورۃ کی دجنازی څه حکم دی، اوددغه خلگو دپارہ څه جرم اوسزا ده؟

جواب: کم ماشوم چی ژوندی پیداسی دهغه دجنازی لمونخ کول فرض (۱) دی، بغیر دلمانخہ بنخولو سرہ هغه خلگ گنهگار سوه چاته چی اطلاع وسوه، اوحکم دداسی مړی دلمانخہ کم چی دلمانخہ خخہ بغیر دفن سوی وی دادی چی دهغه پرقبر دي جنازه وسی ترڅو پوری چی گمان دهغه دچاودلو او دخرابیدلو نه وی، چی ددی تحدید بعضو علماء دری ورخی بیان کړیدی، اوصحیح داده چی څه موده یی مقررہ نه ده، ترڅو پوری چی دچاودلو گمان یی نه وی، نوترهغه وخته پوری ورباندی دلمانخہ کول فرض (۲) دی، نو

(۱). ومن ولد فمات يغسل ويصلى عليه الخ ان استهل اي وجد منه ما يدل على حياته بعد خروج اكثره (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۸۲۸، ط. م. ج ۲ ص ۲۲۷). ظفیر

(۲). وان دفن واهل عليه التراب بغیر صلاة اوبها بلا غسل الخ صلى على قبره استحسانا مالم يغلب على الظن تفسخه من غیر تقدیر هو الاصح (درمختان) لانه يختلف باختلاف الاوقات حرا وبردا او الميت سمينا وهزلا =

اوس کله چی دغه موده هم تیره سوه نوپه دغه خلگو باندی گناه پاته سوه، ددی کفارہ داده چی توبه اواستغفار دي وکړی، اوپه ائنده کی دي داسی نه کوی بس همداکافی ده، ددی څخه زیات دي پردغه خلگو باندی څه تشدد ونه سی ځکه چی دناپوهی دوجه څخه داسی وسوه. فقط

که بی غسله اوبی جنازی دفن سی نوایا دهغه پرقبر باندی جنازه درسته ده؟ سوال: (۲۸۱۷)
مړی بی بی غسله اوبی جنازی پټ کی، ایا دغسل څخه بغیر دهغه پرقبر باندی دجنازی کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په روایت دابن سماعه تردری ورځو پوری یاترعدم ظن دتفسخ دمړی پرقبر دهغه به لمونځ اداء سی اودهغه څخه وروسته ساقط کیږی، فی الدر المختار اوبها بلا غسل فی الشامی هذا رواية ابن سماعه والصحيح انه لا یصلی علی قبره فی هذه الحالة الخ ثم قال: وقال الكرخي یصلی وهو الاستحسان. فقط (۱)

دخودکشی کوونکی جنازه به کول کیږی: سوال: (۲۸۱۸) کم سړی چی خودکشی وکړی دهغه جنازه به کول کیږی اوکه نه؟

جواب: په دی کی اختلاف دی اوپه کولو باندی هم فتویٰ ده، کما فی الدر المختار من قتل نفسه ولو عمداً یغسل ویصلی علیه به یفتی (۲). فقط

دجنازی په صفونو کی دسجدي ځای پریښوول بی اصله دی: سوال: (۲۸۱۹) مشهوره ده چی دجنازی په لمانځه کی دصف بندی کولو په وخت کی دصفونو په مینځ کی یو دسجدي ځای پریښوول په کاردی، ددی څه اصل دی؟

جواب: ددی اصل نسته اوڅه ضرر یی نسته (۳). فقط

ښځه دجنازی لمونځ ورکولی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۸۲۰) ښځه دجنازی لمونځ ورکولی سی اوکه نه؟

جواب: داڅو ښکاره ده چی ښځه دسړیانو امامه کیدی نه سی، لیکن دجنازی په باره کی بی دالیکلی دی چی که چیری ښځه دجنازی په لمانځه کی امامه سوه نوکه څه هم امامت دهغی صحیح نه سو، او دسړیانو لمونځ په هغه پسی ونه سو لیکن چونکی پخپله دهغی

= وامکنه، بحر، وقیل یقدر بثلاثة ایام وقیل عشرة وقیل شهر (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴). ظفیر

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲ - ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۱. ظفیر

(۳). کله چی په دی کی سجده نسته نو بیابه دځای پریښوولو څه فائده وی. ظفیر

لمونخ سوی دی په دی وجه فرضیت ساقط سو، ځکه چی دجنازی لمونخ که صرف یوه نسخه هم وکړی نو فرض کفایه اداء سی، لسقوط فرضها الخ درمختار، بواحد کما لو امت امرأة الخ ای امت رجلا فان صلاتها تصح وان لم یصح الاقتداء بها (۱)، فقط

ایا دوباره دجنازی لمونخ درست دی: سوال: (۲۸۲۱) دجنازی لمونخ دوباره کول څنگه دی؟ اودبښخولو په وخت کی دمړی مخ ښوول څنگه دی؟

جواب: دجنازی لمونخ دوباره کول درست نه دی، اوپه دی کی څه تفصیل دی، کم چی دفقهی په کتابونو کی ذکر سوی دی، چی که چیری مخکی ولی لمونخ نه وی کړی، اونه دهغه په اجازه سره لمونخ وسو، بلکی داسی خلگو لمونخ وکی، چاته چی حق دمخکی والی نه وو، نوولی دوباره لمونخ کولی سی، اوکه چیری ولی اول لمونخ وکی نوییا نورو ته اجازه نسته چی مکرر لمونخ وکړی، په درمختار کی دی: وان صلی هو ای الولی بحق بان لم یحضر من یقدم علیه لا یصلی غیره بعده الخ وفیه ایضا لان تکرارها غیر مشروع (۲) اودمړی مخ کتل درست دی، لیکن په کفن کی دپتولو څخه وروسته مخ ور خلاصول ښه نه دی.

دحرام کاره دجنازی لمونخ: سوال: (۲۸۲۲) زید دهندي سره نکاح وکړه، ددی څخه وروسته زید دهندي دسکه خور حفیظی سره هم نکاح وکړه، دواړی خوندي دزیدپه نکاح کی دی، زید حفیظه نه جلا کوی، اوس مسلمانانو لره دهغه سره څه معامله کول په کار دی، اوکه چیری زید مړسی نو دهغه دجنازی لمونخ کول په کاردی اوکه نه؟

جواب: دزید نکاح دحفیظی سره ونه سوه، (۳) زید لره پکاردی چه حفیظه دځان څخه جلا کړی اوتوبه وکاربی کنی سخت عاصی اوفاسق به سی، او مسلمانانو لره دهغه سره تعلق پریښول لازم دی خوراک چښاک دی ورسره پریږدی اودورورولی څخه دی بیل کړی، البته کم وخت چی توبه وکاربی، اوحفیظه پریږدی نو هغه وخت دي ورسره تعلق شروع کړی، او که چیری زید په دی حالت کی مړسو نو دهغه دجنازی لمونخ کول پکاردی، لکه څه رکم چی په حدیث شریف کی دی، صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث، یعنی دهریو نیک اوبد دجنازی لمونخ کوی. فقط

دجنازی دلمانځه دپاره وصیت او دهغه حکم: سوال: (۲۸۲۳) یوسړی وصیت وکی چی زما دجنازی لمونخ دي فلانی ورکی په یوې وجهی سره هغه سړی لمونخ ورنه کړی سو بلکی بل سړی لمونخ وکړی، نولمونخ وسو اوکه نه؟

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۸. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار، باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۳). حرمت علیکم امهاتکم الخ وان تجمعوا بین الاختین (النساء). ظفیر

جواب: لمونخ درست سو او فرض اداء سوہ. (۱) فقط

دقادیانی دجنازی لمونخ درست نه دی: سوال: (۲۸۲۴) یوسری قادیانی سو. که هغه مړ سو نو جنازه به یی کول کیږی او که نه؟ اود مسلمانانو په هدیره کی دفن سی او که نه؟
جواب: هغه کافر او مرتد دی، که مړ سی نو دجنازی لمونخ یی مه کوی او دمسلمانانو په قبرستان کی یی مه خښوی (۲). فقط

دجنازی دلمانځه څخه وروسته بیا کورته راوړل اودعاء کول بدعت دی: سوال: (۲۸۲۵)
دجنازی دلمانځه څخه وروسته (ځینی کسان) مړی کورته راوړی اودعاء غواړی داجائز دی او که نه؟

جواب: کله چی دمړی دجنازی لمونخ وسو، نوبیا کورته راتلل اوپه لاس پورته کولو سره دعاء غوښتل نه دی په کار، ځکه چی دابدعت دی. فقط

دجنازی په لمانځه کی څلور تکبیرونه دی لیکن پنځه تکبیره وپونکی کافرنه دی: سوال: (۲۸۲۶)
یوسنی سړی دجنازی په لمانځه کی پنځه تکبیره وایی نو هغه داسلام څخه خارج دی او که نه؟

جواب: پنځه تکبیره دجنازی په لمانځه کی ویل داحنافو په نزد مشروع نه دی، دجنازی په لمانځه کی څلور تکبیرونه دی اوپه کم روایت کی چی پنځه تکبیرونه دی، هغه منسوخ دی لیکن په دی وجه سره به دمسلمان تکفیر نه سی کیدی (۳)، البته سبی (صحابه و ته ښکښل کوونکو) روافضو ته بعضو فقهاؤ کافر ویلی دی. وتفصیله فی کتب الفقه. فقط
دخپلیو سره دي دجنازی لمونخ نه کوی: سوال: (۲۸۲۷) دجنازی لمونخ دخپلیو سره جائز دی او که نه؟

جواب: چونکی اعتبار دخپلیو نه وی، نوپه دی وجه سره په دي خپلیو کی یاپه خپلیو باندی په پښو ایښوولو سره دي دجنازی لمونخ نه کوی. (۴) فقط

(۱). وفي الكبرى الميت اذا اوصى بان يصلى عليه فلان فالوصية باطلة وعليه الفتوى (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۵۳)
(۲). اما المرتد فيبقى في حفرة كالكلب (درمختار) ای لا يغسل ولا يكفن (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۰). ظفیر
(۳). وهي أربع تكبيرات یرفع يديه في الاولى فقط یر ويثنى بعدها یر ويصلى على النبي ﷺ كما في التشهد بعد الثانية یر ويدعو بعد الثالثة یر ويسلم بلا دعاء بعد الرابعة یر ولو كبر امامه خمسا لم يتبع لانه منسوخ (در مختار) لان الآثار اختلف في فعل رسول الله ﷺ فروى الخمس والسبع والتسع وأكثر من ذلك إلا أن آخر فعله عليه الصلاة والسلام كان أربع تكبيرات فكان ناسخا لما قبله، عن الامداد. وفي الزيلعي: أنه ﷺ حين صلى على النجاشي كبر أربع تكبيرات، وثبت عليها إلى أن توفي فنسخت ما قبلها (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷ - ۸۱۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲). ظفیر
(۴). ثم الشرط یر شرعاً ما يتوقف عليه الشيء ولا يدخل فيه هي ستة طهارة بدنه یر ومكانه ای موضع قدميه =

دولد الزناء په غورځي اذان او دهغه دجنازی حکم: سوال: (۲۸۲۸) دولد الزنا په غورځي

اذان کول او دهغه دجنازی لمونځ کول ضروري دی او که نه؟

جواب: په غورځي ورته اذان کول مستحب دی (۱)، او دهغه دجنازی لمونځ فرض دی په حدیث شریف کی دی، صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث (۲)، نو دولد الزناء دجنازی لمونځ کول په کاردی، کذا فی کتب الفقه (۳). فقط

دجنازی دلمانځه څخه څوک بندول نه دی پکار: سوال: (۲۸۲۹) یوسړی نکاح سوی ښځه

وتښتوله، بیا ددغه ښځی څخه یوزوی پیدا سو، اویوڅو میاشتی وروسته وفات سو، او هغه سړی په جنازه کی شریک سو، نویر امام باندی لازم دی چی دغه سړی دجنازی څخه بند کړی او که نه؟

جواب: دجنازی دلمانځه څخه دي نه منع کوی، ځکه چی دا فرض کفایي ده، او دفرض داداء کولو څخه څوک مسلمان بندول که څه هم هغه فاسق وی جائز نه دی (۴). فقط

دډمو جنازه دي هم وسي: سوال: (۲۸۳۰) دډمو او دډمانو دجنازی لمونځ جائز دی او که نه؟ او ضروري دی او که نه غیر ضروري؟

جواب: دجنازی لمونځ ددی خلکو هم ضروري دی، لقوله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر (۵)، الحدیث. فقط

چاچی هیڅکله هم لمونځ نه وی کړی دهغه دجنازی لمونځ هم ضروري دی: سوال: (۲۸۳۱)

کم سړی چی چا هیڅ چیری په لمانځه کولونه وی لیدلی دهغه دجنازی لمونځ کول جائز دی او که نه؟

جواب: جائز بلکی ضروري دی (۶).

دبی لمانځه مړده دراکشولو خبره غلطه ده: سوال: (۲۸۳۲) دا خبره مشهوره ده چی کم سړی

= او احدهما ان رفع الاخری وموضع سجود اتفاق فی الاصح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۳۷۳، ط. س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۱). لایسن لغيرها (درمختار ای من الصلوة والا فیندب للمولود (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۵۷، ط. س. ج ۱ ص ۳۸۵). ظفیر

(۲). شرح فقه اکبر للملا علی قاری ص ۲۹۱. ظفیر

(۳). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع الطريق الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۴). والصلوة علیه فرض کفاية بالاجماع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر

(۵). و (۶). الصلوة واجبة علی کل مسلم برا کان او فاجرا وان عمل الکبائر رواه ابوداود (مشکوٰۃ باب الامامة ص ۱۰۰). ظ

پہ ٲول عمر کی خلگو ہیخ چیری پرلمانئھ کولو نہ وی لیدلی، نودھغه دجنازی لمونئ دی نہ کول کیږی، اوڅلویښت قدمه دی راکش کږی، هلته دی جنازه وسی، په حقیقت کی داخبره صحیح ده اوکھ نه؟

جواب: داخبره غلطه مشهوره ده، دهرنیک اوبد جنازه کول په کاردی اوراکشول یی درست نه دی، دهغه دپاره استغفار کول په کاردی، ذلیلہ کول یی نہ دی په کار، ځکه چی اخر کلمه ویونکی مسلمان خودی (۱). فقط

په جومات کی دجنازی لمونئ مکروه دی: سوال: (۲۸۳۳) دحنفیانوپه نزدپه کمو جوماتونو کی چی فرض لمونئونه په جماعت سره کیږی په هغه کی دجنازی لمونئ دجنازی په جومات کی په ایښوولو سره جائز دی اوکھ نه؟

جواب: قال فی الدر المختار وکرت تحریمًا وقیل تنزیهاً فی مسجد جماعة هو ای المیت فیہ وحده أو مع القوم واختلف فی الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الکراهة مطلقاً خلاصه، بناءً علی أن المسجد انما بنی للمکتوبة وتوابعها (۲) وهو الموافق لاطلاق حدیث أبی داؤد من صلی علی میت فی المسجد فلا صلاة له، قال فی ردالمحتار قوله فلا صلاة له هذه رواية ابن ابی شیهة ورواية احمد وابی داود. فلاشیئ له وابن ماجه فلیس له شیء، وروی فلا اجر له، وقال عبد البر هی خطأ فاحش والصحیح فلا شیئ له الخ (۳) من صلی علی میت فی مسجد یقتضي کون المصلی فی المسجد سواء کان المیت فیہ أو لا، فیکره ذلك أخذًا من منطوق الحدیث، ویؤیده ما ذکره العلامة قاسم فی رسالته من أنه روي: أن النبی ﷺ لما نعی النجاشي إلى أصحابه خرج فصلی علیه فی المصلی قال: ولو جازت فی المسجد لم یکن للخروج معنی اه. مع أن المیت کان خارج المسجد. شامی ج ۱ ص ۵۹۴ باب صلوة الجنائز.

ددی روایاتو څخه معلومه سوه چی دحنفیانو په نزد دجماعت په جومات کی دجنازی لمونئ مکروه دی اوپه دی کی اختلاف دی چی مکروه تحریمی دی اوکھ تنزیهی (۴) فقط

دحضرت سعد ؓ واقعہ اودهغه جواب: سوال: (۲۸۳) دمسلم شریف دالانندینی حدیث شریف مور حنفیانو لره قابل حجت او واجب العمل کیدی سی اوکھ نه؟ عن ابی سلمة بن عبد الرحمن ان عائشةؓ لما توفی سعد بن ابی وقاص قالت ادخلوا به المسجد الخ،

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۲۷ - ۸۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴ - ۲۲۲. ظفیر

(۲). ایضا ج ۱ ص ۸۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۲. ظفیر

(۳). ویظهر ان الاولی کونها تنزیها اذا الحدیث لیس هو نصا غیر مصروف ولا قرن الفعل بوعید (حاشیه مشکوة ص ۱۴۵). ددی څخه معلومه سوه چی مکروه تنزیهی لره ترجیح ده. والله اعلم. ظفیر

جواب: نه سي کیدی، دا (حدیث شریف) مؤول دی اومبني علی العذر دی، ددی خخه علاوه نورو حضراتو په دی باندی انکار فرمایلی دی (۱).

که پرماشوم باندی دناپوهی په وجه جنازه ونه کړی نوخه حکم دی: سوال: (۲۸۳۵) دیو سړی په کور کی انجلی پیداسوه خه وخت ژوندی وه بیا مړه سوه، دناپوهی په وجه سره دجنازی دلمانځه خخه بغیر پټه سوه، په څلورمه پنځمه ورځ چی معلومات وسو، نو جنازه وسوه، دکلی خلگو دغصی خخه هغه سړی دځان خخه جلا کی اوتنگوی یی نوپه دی باره کی خه حکم دی؟

جواب: په درمختار کی دی چی کم ماشوم ژوندی پیداسی اویا وروسته مړسی، نوهغه لره دغسل ورکولو خخه وروسته دهغه دجنازی لمونځ کول په کاردی (۲)، اوداهم په درمختار کی دی چی که چیری دلمانځه خخه بغیر مړی پټ سی، نودهغه په قبر باندی دجنازی لمونځ ترهغه وخته پوری کول په کاردی، چی دمړی دچاودلو اودرژیدلو گمان نه وی، اوددی اندازه دهری یوی مخکی په حالت باندی کیدی سی، اوبعضو فقهاؤ فرمایلی دی چی تردرو ورځو پوری دهغه په قبر باندی لمونځ کولی سی، اوبعضو ویلی دی چی ترلسو ورځو (۳) پوری، بهرحال داچی وویل سوه چی دهغه پرقبر باندی دجنازی لمونځ دی وسی داحکم شرعی دی، ددی په وجه سره لمونځ کوونکو لره مطعون کول او تنگول اودهغوی سره مقاطعت اومتارکت کول حرام اونا جائز دی اوداسی کونکی عاصیان او فاسقان دی. فقط

دجمعې په ورځ دسنتو خخه مخکی دجنازی لمونځ کول: سوال: (۲۸۳۲) دانبار چاؤنی جامع جومات ته چی کله دچاجنازه راسی دجمعې په ورځ نودهغه دجنازی لمونځ دجمعې دفضو خخه وروسته دسنتو خخه مخکی وکی اوجنازه دجومات خخه په دباندی ایښوولو سره کوی داجائز دی اوکه نه؟

جواب: دا صورة چی جنازه دجومات خخه دباندی وی اولمونځ گذاره په جومات کی وی،

(۱). پوره حدیث په دې ډول دی، قالت ادخلوا به المسجد حتی اصری علیه فانکر ذلک علیها فقالت والله لقد صلی رسول الله صلی الله علیه وسلم علی ابني بیضاء فی المسجد سهیل واخیه، رواه مسلم (مشکوٰۃ باب المشی بالجنازة والصلاة علیها ص ۱۴۵) وردته عائشة ؓ یجوز ان یکون ذلک بضرورة دعت الیه وقد یروی ان رسول الله ﷺ کان معتکفا لهذا صلی فی المسجد وایضا قالوا ان مصلی المسجد کان مکانا متصل المسجد فیحتمل ان روایة الصلوة فی المسجد باعتبار کونه قریبا من المسجد (اللمعات حاشیه مشکوٰۃ ص ۱۴۵). ظفیر
(۲). ومن ولد فمات یغسل ویصلی علیه ان استهل ای وجد معه ما یدل علی حیاته بعد خروج اکثره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۸ - ۸۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۷). ظفیر
(۳). حواله څو ځایه تیره سویده. ظفیر

دېته بعضو فقهاؤ جائز فرمایلی دی، لیکن اصح داده چی داصوره هم مکروه دی. کذا فی الدر المختار. باقی دا چی دجُمعی د فرضو خُخه وروسته دجنازی لمونځ وکی، اوسنت دجنازی دلمانځه خُخه وروسته وکړی نو دا جائز دی په دی کی خه حرج نسته (۱). فقط

کم سړی چی دلمانځه او دروژی خُخه بندول کوی او دحج او دتلاوة خُخه خلک منع کوی نو

دهغه جنازه کول څنگه دی؟ سوال: (۲۸۳۷) زید دعوه کوی چی زه کامل صوفی او عارف یم، او خپل مریدان دلمانځه روژی، زکوٰۃ حج دقرآن پاک دتلاوت خُخه منعه کوی، خپل طالب ته وایی چی مرشد ته تعظیمی سجده کوه، اوزنانو ته دبی پرده گئی ویناکوی، وغیره وغیره، نو دداسی سړی دپاره څه حکم دی، او دهغه دجنازی لمونځ کول او د مومنانو په قبرستان کی یی بنځول جائز دی او که نه؟

جواب: دزید دعویٰ دنصوصو قطعیه و صریحه و خُخه خلاف ده او دهغه انکار دشریعت دخبرو خُخه ښکاره دی اودلمانځه روژی اودزکوٰۃ وغیره خُخه پخپله کفر (۲) دی، او تجویز دسجده لغيرالله کفر دی، قال الله تعالی لا تسجدوا لشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذی خلقهن (۳)، الآیه نوزید چی کم قائل دی دکفری کلماتو اوداعتقاداتو کفریه محدثه و اواعتماد لرونکی دی دمحرمه و، عارف اوصوفی نه دی بلکی ملحد او گمراه کوونکی دی اوددی حدیث شریف مصداق دی، واتخذوا رؤوساً جهالا فضلووا واضلوا (۴)، نو هغه پیر جوړول او دهغه سره بیعت کول حرام دی:

پس بهر دستی نباید داد دست

ای بسا ابلیس ادم روئی هست

او که چیری دغه ذکر سوی سړی په همدی اعتقاد باندی مړسی نودهغه دجنازی لمونځ مه کوی اودمسلمانانو په قبرستان کی یی مه دفن کوی. فقط

درضای خورسره دنکاح کول کفر نه دی دهغه دجنازی لمونځ درست دی: سوال: (۲۸۳۸) یو

مسلمان وفات سو، بعضو کسانو هغه ته کافر ووايه، اودجنازی لمونځ یی باندی ونه کی اوچی چا ورباندی وکی نوهغوی یی ملامت کړل، اوکافر یی ورته ووايه، په دی وجه سره

(۱). وکړهت تحریم و قیل تنزیها فی مسجد جماعة هوای المیت فیه وحده اومع القوم واختلف فی الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الکراهة مطلقا الخ (در المختار علی هامش رد المختار باب صلوة الجنائز مطلب فی کراهة صلاة الجنائز فی المسجد ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴ - ۲۲۵). ظفیر

(۲). من قال لا اصلی جودا او استخفا او علی انه لم یؤمر اولیس بواجب فلا شک انه کفر فی الكل (شرح فقه اکبر ص ۲۰۹). ظفیر

(۳). خم السجده: ۱۹. ظفیر

(۴). حدیث پوره الفاظ دادی حتی اذا لم یبق عالما اتخذ الناس رؤسا جهالا فسنلوا فافتوا بغير علم فضلووا واضلوا، متفق علیه (مشکوٰۃ کتاب العلم فصل اول ص ۳۳). ظفیر

چی دوفات سوی میل اومحبت دخپل زوی سره وو، او زوی یی کافر وو، حُکمه چی دهغه زوی دکمی بنځی سره نکاح کړی وه، هغې دده دمور شیدی چنبلی وی، نوپه دی صوره کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: په دی صوره کی به پر زوی باندی دکفر حکم نه کیږی اوپر وفات سوی پلار باندی به هم دکفر حکم نه کیږی، لهذا دهغه دجنازی لمونځ کول واجب اوفرض دی، لقوله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر (۱)، الحدیث، نوکمو خلگو چی دهغه دجنازی لمونځ وکی هغوی دشریعت دحکم موافق عمل وکی، اوکمو خلگو چی دهغه دجنازی لمونځ ونه کی، اوکوونکی یی ملامت کړل هغوی پرغلطی باندی دی اوعاصیان دی هغوی لره توبه کنبل په کاردی. فقط

که هندوان اومسلمانان په یوځای کی وسوزی اومره سی نوجنازه به یی څنگه کوی؟ سوال:

(۲۸۳۹) یوڅو کسان مسلمانان اوهندوان په اورکی وسوزل اومره سول اونه معلومیدله چی هندو کم یودی اومسلمان کم یودی نو دجنازی لمونځ به یی څنگه کوی؟
جواب: دمسلمان په نیت سره دی لمونځ وسی. کذا فی الشامی (۲). فقط

درسیو پرکت باندی دجنازی په ایښولو سره دجنازی لمونځ جائز دی: سوال: (۲۸۴۰) په رسی باندی اوبدل سوی کت پرکم باندی چی لمونځ جائزه دی، پرهغه باندی دمړی په ایښولو سره دجنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟ که چیری (دغه کت) پلیت وی نو پاکه کپړه ورباندی اچول کافی دی اوکه نه؟

جواب: په رسی باندی پراوبدل سوی کت باندی لمونځ هم جائز دی اوچی جنازه ورباندی ایښوول سوی وی، نومخ ته دهغه په ایښولو سره دجنازی لمونځ صحیح دی، اوکه چیری پلیت وی نوپاکه کپړه دی ورباندی وغوروی اومړی دی ورباندی کنبی ښوول سی.

په داسی مړی باندی جنازه ونه سوه دچاچی په اسلام کی شک وو، نوددی څه حکم دی؟

سوال: (۲۸۴۱) یوه بنگی ښځه مسلماننه سوه، څه موده وروسته هغه بیا خپل اصلی مذهب ته واوښتله، بیا مسلماننه سوه، علی هژادری واره هغې داسی وکړل، بیا دمسلمان کیدلو څخه وروسته هم هغې ماسوا دزنا اوشراب خوری څخه څه کار موافق د شریعت

(۱). شرح فقه اکبر ص ۹۱. ظفیر

(۲). اختلط موتانا بکفار ولا علامة اعتبر الاكثر فان استوا غسلا واختلف فی الصلوة علیهم ومحل وقتهم کدفن ذمیه حبلی من مسلم قالوا والاحوط دفنها علی حدة (درمختار) اختلف فی الصلوة علیهم قال فی الحلیة فان کان بالمسلمین علامة فلا اشکال فی اجراء احکام المسلمین علیهم والا فلو المسلمین اکثر صلی علیهم وینوی بالدعاء المسلمین الخ (ردالمحتار باب الاجائز ج ۱ ص ۸۰۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۰ - ۲۰۱). ظفیر

ونہ کی، بلکی دخیل ورور پہ ناجوپی کی یی یوہ بزه پہ ماتارانی (ہندو مذہبی مشر) باندی نذرانہ کپہ اوسجدہ یی ہم ورته وکپہ، دغہ بنخہ دیوٹو ورٹو ناجوپیٹیا خخہ وروستہ مرہ سوه، دمحلہ خلگو ماتہ دجنازی دلمانخہ دیارہ وویل، نوما انکار وکی، او دجنازی لمونخ می ونہ کی، نوپہ دی صورتہ کی خہ حکم دی؟

جواب: پہ حدیث شریف کی حکم دی، صلوا علی کل بر وفاجر الحدیث، یعنی دھریو نیک اودبد (مسلمان دجنازی لمونخ کول پہ کاردی نوددی وجہ ددغہ نوی مسلمانہ بنخی دیارہ ددغہ نوی مسلمانہ بنخی دجنازی لمونخ کول پہ کاروو کہ خہ ہم ہغہ فاسقہ او فاجرہ وی، نوکہ چیری دہغہ دجنازی لمونخ بعضو مسلمانانو اداء کپی وو نوخیر، اوکہ نہ نوپول گنہگار سول، توبہ دی وکاپی۔ فقط

دجنازی دلمانخہ صفونہ: سوال: (۲۸۴۲) زمور پہ ملک کی دامستلہ خپرہ دہ چی دجنازی کولو پہ وخت کی مقتدیان دفاصلی سرہ ولاپوی۔ ایادجنازی لمونخ اوپہ نورو لمونخونو کی فرق ستہ؟

جواب: پہ دی بارہ کی دجنازی پہ لمونخ اوپہ نورو لمونخونو کی خہ فرق نستہ، صف متصل کیدل پہ کاردی، پہ مینخ کی فاصلہ پریبنوول مکروہ دی (۱)۔ فقط

دغیر مقلد دجنازی پہ لمانخہ کی شرکت درست دی: سوال: (۲۸۴۳) کہ یوسپی عالم فاضل غیر مقلد مرسی اوہم غیر مقلد دہغہ دجنازی لمونخ ورکوی اوپہ دغہ غیر مقلد پسی یوحنفی عالم اقتداء وکپی، سرہ ددی چی ددی خخہ مخکی بہ یی خلگ دہغہ سرہ دمیل اومحبت خخہ منع کول۔ نوپہ دغہ حنفی باندی بہ خہ مؤاخذہ وی اوکہ نہ؟

جواب: ددغہ حنفی عالم دغہ فعل چی پہ غیرمقلد امام پسی یی دغیر مقلد مردہ دجنازی لمونخ اداء کی، قابل دمؤاخذی نہ دی، پہ حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر وصلوا علی کل بر وفاجر الحدیث (۲)۔ حاصل دادی چی حضور ﷺ فرمایلی دی چی پہ ہریو نیک اوبد پسی لمونخ کوی اودھر یونیک اوبد دجنازی لمونخ کوی، نو غیر مقلدین ہم کافران خونہ دی چی دومرہ تشدد پہ دی کی کول کیپی۔ بیشک داضروری دہ چی دغیر مقلدو دعتیدو دفسادپہ وجہی سرہ حتی الوسع دوی امام جوپول نہ دی پہ کار۔ لیکن کہ چیری اتفاقا داسی وسوہ چی غیر مقلد امام وی اوپہ ہغہ پسی چالمونخ وکی، خصوصاً دجنازی لمونخ نوپہ دی کی پردغہ لمونخ کونکی حنفی باندی طعن اوتشنیع بی

(۱)۔ وینبغی ان یامرہم بان یتراصوا ویسدوا الخلل ویسوا مناکبہم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامۃ ج ۱ ص ۵۳۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۸)۔ ظفیر

(۲)۔ شرح فقہ اکبر ص ۹۱۔ ظفیر

خایه ده اونا جائز دی اودهغه تفسیق اوتضلیل ناروا دی. فقط

دجنازی په لمانځه کی دفاتحی ویل: (۱) **سوال:** (۲۸۴۴) دجنازی په لمانځه کی دسورة

فاتحی ویل جائز دی اوکه نه؟ که جائز وی نو دکم تکبیر په وخت کی؟

جواب: دحضرت امام ابوحنیفه رحمته الله په نزد باندی دجنازی په لمانځه کی دسورة فاتحی

ویل درست نه دی، لیکن که چیری ددعاء په نیت یی وویا نو بیا درسته ده او ددی محل

دتکبیر اولی خُخه وروسته (۲) دی.

که داختر دلمانځه په وخت کی جنازه راسی نوځه کول په کاردی؟ سوال: (۲۸۴۵) که

چیری دجنازی لمونځ اوداختر لمونځ جمع سی نو داختر دلمانځه خُخه وروسته به دجنازی

لمونځ کول کیږی اوکه نه خطبه؟

جواب: دجنازی لمونځ دخطبی خُخه مخکی کول په کاردی، نوچی دهغه خُخه فارغه سی،

نوخطبه دي وویا، ځکه چی دجنازی لمونځ فرض دی، اوداختر خطبه سنت ده، ښکاره

ده چی فرض دسنتو خُخه مقدم وی. قال الشامي فی تحت قول درالمختار وتقدم صلوة

الجنائز علی الخطبة وذاك بفرضيتها وسنية الخطبة، شامي ج اول، (۳)

په عیدگاه کی لمونځ مکروه نه دی: سوال: (۲۸۴۶) په عیدگاه کی دجنازی لمونځ مکروه

دی اوکه نه؟

جواب: دفتھی په کتابونو کی تصریح ده چی دجنازی لمونځ دجمعی په جومات کی

مکروه دی، یعنی په کم جومات کی چی پنځه وخته جمعه کیږی یا جمعه اوپنځه وخته

لمونځ په جماعت سره کیږی لکه چی په درمختار کی دی: وکړهت تحریمما وقیل تنزیها

فی مسجد جماعة رحمته الله (۴)، نو ددی قید دفی مسجد جماعة، خُخه معلومیږی چی په عیدگاه

(۱). سورة فاتحه په جنازه کی ویل څنگه دی؟ په دې مسئله کی دحنفی مذهب او ددرو ۳ نورو مذهبونو فتویٰ او

مفصل دلائل اوبحث، علامه شرنبلالی رحمته الله چی دمشهور فقهی کتاب نور الايضاح مصنف دی، په خپله یوه

مستقله رساله کی لیکلی دی، دهغه دارساله نامداره ده په (النظم المستطاب لحکم القراءة فی صلاة الجنائز بأم

الكتاب) سره، دارساله تر نن ورځی پوری دمصر په جامعه ازهر کی مخطوطه وه، الحمد لله چی مورثه یی نسخه په

لاس راغله، اوددین خدمت اوعلماء دشوق په خاطر مو دفتاویٰ دار العلوم دهمدې پنځمی حصی سره په پای

کی درج کړه، په بنایسته کتابت، تعلیق او تحقیق سره مو مزینه کړه، هیله ده چی دمطالعو کونکو علماء

کرامو، طلباء عظامو، محققینو اوباحثینو تنده به پرې ماته سی، اومورثه دزړه له کومی دخیر دعا وکړی. حقانی

(۲). وعین الشافعی الفاتحة فی الاولی وعندنا تجوز بنية الدعاء وتكره بنية القراءة لعدم ثبوتها فيها عنه رحمته الله

(۳). ردالمختار الشامي باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۴). الدرالمختار باب الجنائز مطلب صلاة الجنائز فی المسجد ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴. ظفیر

کی دی دجنازی جماعت جائزوی لیکن احوط دا معلومیږي چی کله دعیدگاه بانی دا دجنازی دلمانځه دپاره نه ده جوړه کړی، نودجنازی لمونځ په دی کی نه دی کول په کار البته کم جومات چی دجنازی دلمانځه دپاره مخصوص سوی وی نوپه هغه کی (بیا دجنازی لمونځ کول) درست دی. فقط

داویل چی زما جنازه مه کوی کفر نه دی دهغه جنازه به کول کیږي: سوال: (۲۸۴۷) یوسړی وفات سو، هغه په خپل ژوند کی دا الفاظ ویلی وه چی زما په جنازه کی دی څوک لمونځ نه کوی کنی په اخرت کی به یی زه دامن گیریم، په دی خبره بعضو کسانو قسم واخیستی چی موږ به دده جنازه نه کوو، په دغه رکم زیاتره خلکو دده دجنازی څخه انکار وکی، په دی خیال باندی چی دا الفاظ دکفر دی، لیکن احقر دغه دمړی خبره پر جهالت باندی محمول کړه اولمونځ می باندی وکی اوقسم اخستونکی ته می دقسم دکفاری ورکولو وینا وکړه، دادرسته ده اوکه نه؟

جواب: دهغه دجنازی لمونځ کول په کاروو، دهغه دغه قول کفر نه وو لهدا کمو خلکو چی دهغه دجنازی لمونځ وکی دادرست سو، اوکه په قسم اخستونکو کی چا دجنازی لمونځ کړی وی، نوپر هغوی باندی دقسم کفاره واجبیدل تاسی صحیح ویلی دی. فقط

په کم امام پسی چی وقتی لمونځ نه کوی په جنازه کی دهغه امامت: سوال: (۲۸۴۸) که چیری دوه څلور کسان په یوه امام پسی لمونځ نه کوی نوپه دغه امام پسی دهغوی دجنازی لمونځ کیږي اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی دجنازی لمونځ کیږي، لیکن که چیری ددغه امام دعیوبو اونقصان دشرع په وجه سره یی هغه امامت څخه لیری کړی وی یعنی په دی وجه سره چی هغه فاسق دی نودهغه امامت په ټولو لمونځونو کی مکروه دی، اودجنازی په لمانځه کی هم مکروه دی. (۱)

که چیری څوک دجنازی لمونځ ورکونکی نه وی نوڅه دی وسی؟ سوال: (۲۸۴۹) که چیری په کلی کی څوک مړسی اودجنازی لمونځ ورکونکی څوک نه وی، که څوک سړی تعلیم یافته هم وی لیکن دجنازی لمونځ نه سی ورکولی، نوڅه کول په کاردی؟

جواب: دمړی جنازه ضرور کیدل په کاردی کم ازکم که یوسړی هم دجنازی لمونځ وکی نوفرصیت به اداء سی، کنی ټول به گنهگار (۲) وی. فقط

دښځی دجنازی لمونځ به دځاوند په حکم سره کیږي اوکه نه دپلار؟ سوال: (۲۸۵۰) یوه ښځه

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳. ط. س. ج ۱ ص ۵۵۱. ظ

(۲). والصلاة علیه الخ فرض کفاية بالاجماع (ایضا ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر

وفات سوه دهغي خاوند اوپلار دواړه موجود دی نودجنازی دلمانځه دپاره دچا اجازه معتبره ده؟

جواب: په دی صوره کی پلار زیات حقداره دی چی پخپله جنازه وکړی یا بل چاته اجازه ورکړی په درمختار کی دی، ثم الولی بترتیب عصوبة الانکاح الخ وله الخ الاذن لغيره لانه حقه فیملک ابطاله الخ درمختار، وقره الشامی (۱).

دمنکراتو په وجه دی جنازه نه پریردی: سوال: (۲۸۵۱) که دچا دپیر اودمرشد دجنازی په مخ کی هندوان خلگ باجه ږغوی اودکور دخلگو دمنع کولو باوجود هغوی نه منع کیږی، نوپه داسی صوره کی عامو مسلمانانو لره او عالمانو لره په دغه جنازه کی شرکت کول پکار دی او که نه؟

جواب: په شامی کی منقول دی چی دمنکراتو په وجه دي په جنازی پسی تلل نه پریردی بلکی دمنکراتو څخه دي منع وسی: ولا تترك لما يحصل عندها من منكرات ومفاسد كاختلاط الرجال بالنساء وغير ذلك لان القربات لا تترك لمثل ذلك بل على الانسان فعلها وانكار البدع بل وازالتها ان امکن اه قلت: ويؤيد ذلك ما مر من عدم ترك اتباع الجنازة وان كان معها نساء نائحات. (۲) فقط

په شک سره لمونځ نه ماتیري: سوال: (۲۸۵۲) زید دجنازی لمونځ ورکی، بیا چی یو څو قدمه ولاړی، نومعلومه سوه چی د ذکر پرسری دمتیازو څاڅکی راغی، نو ددفن څخه وروسته هغه یوازی پرقبر باندی لمونځ وکی، نودغه لمونځ صحیح سو او که نه؟

جواب: مخکنی لمونځ سوی وو په داسی شبهی سره لمونځ نه فاسدیري (۳) اودوباره پر قبر باندی دجنازی لمونځ کول نه وو په کار. فقط

په شپه کی دجنازی لمونځ: سوال: (۲۸۵۳) په شپه کی دجنازی لمونځ کول په کاردی او که نه؟

جواب: په شپه کی دجنازی لمونځ درست دی (۴)، فقط

دمری پرهډوکو باندی غسل اولمونځ نسته: سوال: (۲۸۵۴) یوسړی په ځنگل کی وفات سو پنځه ورځی وروسته یی پته ولگیده لیکن دمری ټول بدن پیدا نسو صرف دسرڅه هډوکی

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲ و ص ۸۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۰. ظ

(۲) ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی زیارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲. ظفیر

(۳) وشك بالحدث او بالعکس اخذ بالیقین (الدر المختار علی هامش ردالمحتار نواقض الوضو ج ۱ ص ۱۴۰، ط. س. ج ۱ ص ۱۵۰). ظفیر

(۴) وكره تحريما صلوة ولو على جنازة الخ مع شروق واستواء وغروب (درمختار) قوله على جنازة اي اذا حضرت في ذلك الوقت (ردالمحتار كتاب الصلوة ج ۱ ص، ط. س. ج ۱ ص ۳۷۰). ظفیر

یہ پیدا سہ۔ اوہغہ ہم دسرکار پہ قبضہ کی دی، ددغہ مردہ دتجهیز اودتکفین خہ
صورة دی؟

جواب: پہ دی صورة کی ددغہ ھڊو کو دغسل اودکفن ھڊخ صورة نستہ، دغہ ھڊو کی چي
کله دسرکار خخہ درکول سہ نوھمدغسی دی پہ یوخی کی پت سی۔ پہ درمختار کی
دی: وجد رأس ادمی واحد شقیہ لا یغسل ولا یصلی علیہ بل یدفن الا ان یوجد اکثر من
نصفہ ولو بلا رأس الخ (۱). فقط

پرکت باندی پہ اینولو سرہ دجنازی لمونخ: سوال: (۲۸۵۵) دجنازی لمونخ پرکت باندی
جائزدی اوکہ نہ؟ اوپہ فتاویٰ دمولانا عبدالحی کی چي کم مذکور دی چي دحضور ﷺ
دجنازی لمونخ پہ سریر باندی سوی وو، نوآیا دھغہ سریر خخہ ھمدا کت مراد دی اوکہ
تختہ مرادہ دہ، اودحضرت رسول اللہ ﷺ پہ جنازہ کی خلور یاران کبار ٲول موجود وہ کہ
نہ؟ اودجنازی لمونخ چا ورکپی وو۔ دکت خبرہ مو خکہ ولیکلہ چي علماء کرام پہ دی
خی کی فرمایی چي دجنازی دلمانخہ دپارہ مپی پر مخکہ باندی اینولو شرط دی کم
چي پہ شامی وغیرہ دفقھی پہ کتابونو کی مذکور دی یا سند تحریر وفرمایاست۔

جواب: جائز دی، کما هو معمول فی السلف والخلف (۲). فقط

پہ جومات کی جنازہ پہ داسی شان سرہ چي مپی دبانندی وی: سوال: (۲۸۵۲) دیو جومات
لمونخ گزارہ غواپی چي دمحراب پرخی یوہ کوچنی دروازہ جوړہ سی، اوپر ھغہ
دروازی ولگول سی اومپی دجومات دمحراب خخہ دبانندی کنبی بنوول سی اودروازہ
خلاصہ سی، پہ دی طریقی سرہ پہ جومات کی دجنازی لمونخ کول جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: صحیح اومختارہ (خبرہ) دادہ چي پہ دی سرہ کراہت نہ مرتفع کیڑی، کما فی الدر
المختار، والمختار الکراہة مطلقا الخ ای سواء کان المیت فیہ اوخارجہ هوظاهر الروایة الخ شامی،
وهو الموافق لاطلاق حدیث ابی داود من صلی علی میت فی المسجد فلا صلاة له (۳). فقط

(۱). ایضاً ج ۱ ص ۸۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۰. ظفیر

(۲). ووضعه وکونہ هو اواکثرہ امام المصلی الخ فلا تصح علی غائب ومحمول علی نحو دابة وموضوع خلفہ (در
مختار) علی نحو دابة ای المحمول علی ایدي الناس فلا تجوز الا من عذر ﴿ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص
۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۸﴾ ددی خخہ معلومہ سہ چي کہ چیری مپی پرکت باندی کنبی بنوول سی او دجنازی
لمونخ وسی نوجائز دی خکہ چي دا ددابه اوانسان غوندي ساه لرونکی شیان نہ دی، اوپہ کت باندی کیدل حکماً
پرمخکہ باندی کیدل دی، پرآنحضرت ﷺ باندی چي دجنازی لمونخ کله وسو پہ دې وخت کی ددہ ﷺ جسم
مبارک پرکت باندی و، ددی خخہ خہ مراد دی، صراحة ھڊخ معلوم نہ سہ، ددہ ﷺ دجنازی دلمانخہ امامت ھڊچا
نہ دی، انفراداً (جلا جلا) خلگو لمونخ وکی، حضرت صدیق اکبر ؓ دا طریقه خلگو تہ بنوولی وہ. ظفیر

(۳). وگوری: ردالمحتار باب صلاة الجنائز. مطلب فی کراہة صلاة الجنائز فی المسجد ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴. ظ

دجنازی دلمانخه خخه وروسته دعاء مشروع نه ده: سوال: (۲۸۵۷) عن ابی هريرة رضی اللہ عنہ قال قال

رسول الله ﷺ اذا صليتم الميت فاخلصوا له الدعاء (ابوداود وابن ماجه) عن وائلة بن الاسقع قال صلى بنا رسول الله ﷺ على رجل من المسلمين فسمعتة يقول اللهم ان فلان بن فلان في ذمتك وحبل جوارك فقه من فتنة القبر وعذاب النار وانت اهل الوفاء والحق، اللهم اغفر له وارحمه انك انت الغفور الرحيم، نوایا دجنازی خخه وروسته دعاء مشروع ده اوکله نه؟

جواب: دجنازی دلمانخه خخه وروسته دعاء مشروع نه (۱) ده. اوپه دی احادیثو کی ددعاء خخه مراد دجنازی دلمانخه دعاء ده، یعنی داول حدیث مطلب دادی چی کله تاسی دجنازی لمونخ کوی نوپه هغه کی دجنازی دعاء په اخلاص سره (طلب کوی) همدغه رکم په دوهم حدیث شریف کی په صفا سره داموجود دی چی دجنازی دلمانخه دعاء مراده ده. فقط

دقبرستان په جومات کی دجنازی لمونخ: سوال: (۲۸۵۸) زمور په قبرستان کی یوجومات دی، چی دهغه دری محرابونه اودوی مناری دی کرسی یې خه اندازه لوړه ده، صحن یې پوخ دی، دختلو دپاره یې دمشرق طرف ته حینی دی، لیکن دچت اوچتری دنیستوالی په وجه سره طرف ثانی ته منا یادهلز وایی، دکله خخه چی دغه جومات جوړ سوی دی، برابر اذان اوجماعت په هغه کی کیږی، اودمسئلی خخه دناخبری په وجه موږ په هغه کی تر سنه ۱۳۳۲هـ پوری دجنازی لمونخ هم کوی، نوایا په هغه کی دجنازی لمونخ جائز دی اوکله نه؟

جواب: د ذکر سوی نزاع په باره کی فیصله کوونکی خبره داده چی که چیری ذکر سوی منا اودهلیز په کمه کی چی محرابونه وغیره دی دپنخه وخته لمونخونوپه جماعت سره داداء کولو په غرض جوړه سوی وی اودهمدی دپاره وقف سوی وی، نوهغه دفقهاؤ داصطلاح مطابق مسجد جماعت دی، اوپه مسجد جماعت کی عند الحنفیه دجنازی لمونخ مکروه دی، كما في الدر المختار: وكرهت تحريماً وقيل تنزيهاً في مسجد جماعة هو اي الميت فيه وحده أو مع القوم واختلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً خلاصه، بناءً على أن المسجد انما بني للمكتوبة وتوابعها رضي الله عنه وهو الموافق لاطلاق حديث أبي داود من صلى على ميت في المسجد فلا صلاة له الخ (۲) وفي الشامي مزيد تفصيل لهذا فليراجع. اوکله چیری دغه برنډه اودهلیز دجنازی دلمانخه په غرض جوړ سوی وی نوییا په هغه کی

(۱). ولا يدعوا للميت بعد صلوة الجنابة لانه يشبه الزيادة في صلاة الجنابة (مرقاة المفاتيح شرح مشكوة المصابيح ج ۲ ص ۳۲۹).

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴. ظفير

دجنازی لمونخ بغیر دکراہت خخہ درست دی، کماہو مذکور فی کتب الفقہ واما المتخذ لصلوة جنازة او عید فهو مسجد فی جواز الاقتداء لافى حق غیره الخ (۱)، نو دلفظ د: المتخذ لصلوة الجنازة، خخہ دجنازی دلمانخہ جواز پہ دی کی واضح کیبری، باقی دا خبرہ چی دغہ برنہ دینخہ وختہ لمانخہ دپارہ جوړہ سویدہ اوکہ دجنازی دلمانخہ دپارہ جوړہ سویدہ، دبانی او دواقف دنیث خخہ اوددغہ دفرمان خخہ اوددغہ خخہ وروستہ دزمانی دتعامل خخہ معلومیدلی سی، داخبرہ پہ پورہ توگہ هغه خلگ معلومولی سی چی خوک ددغہ خای اوسیدونکی دی، دلیری خای خلگ داخبرہ متعین کولی نه سی، البتہ دومرہ قدر ضرور ویل کیدی سی، په صورة کی داشتباه اوداحتمال دامرینو احوط داده، چی دجنازی لمونخ دی په دی کی ونه سی، حکمہ چی په کولو کی احتمال دکراہت مذکورہ اوو عید مذکور فی الحدیث دی اوپہ نه کولو کی خخہ حرج اواندینسنہ نستہ، بلکه پہ دی کی دشبہاتو خخہ دخان ساتل دی کم چی پہ احادیثو مبارکہ و کی مامور بہ دی۔

هندوان او مسلمانان پہ یو کور کی په سوزیدلو سره مړه سول او هیخ علامه یی باقی پاته نه

سوه نو دجنازی به یی صورة خه وی؟ سوال: (۲۸۵۹) دوه هندوان اویومسلمان پہ یوکور کی اوسیدل اتفاقا اور ولگیدی اوتول یی وسوزل، اومړه سول، هیخ خخہ امتیازی ننبه یی پاته نه سوه نوددغہ مسلمان جنازه به خنګه به خنګه کول کیبری؟

جواب: دواړه دي مخامخ کنسیردی اودمسلمان په نیت سره دي دهغه دجنازی لمونخ وکی. (۲) **دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ او ددفن خخہ مخکی دعاء جائزده اوکہ نه؟ سوال:** (۲۸۲۰)

پرمری باندی دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ اوددفن کولو خخہ مخکی دعاء کول جائز دی اوکہ بدعت، اود الفی (گرتہ) په بارہ کی هم حدیثو مبارکو دکتابونو یا دفقہی خخہ خخہ ثبوت پیدا کیبری اوکہ نه؟

جواب: دفقہی په کتابونو کی لیکلی دی چی دجنازی لمونخ دمړی دپارہ دعاده، لهذا بله یوه دعاء دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ مشروع ده نه ده، په شامی کی دی: فقد صرحوا عن اخرهم بان صلوة الجنازة هي الدعاء للميت (۳) الخ، وفي خلاصة الفتاوى لا يقوم بالدعاء بعد

(۱). ایضا باب ما یفسد الصلوة مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۵، ط. س. ج ۱ ص ۲۵۷. ظفیر

(۲). لولم یدر مسلم ام کافر ولا علامة فان فی دارنا غسل وصلى علیه والا لا (درمختار) ان العلامة مقدمة وعند فقدها يعتبر المكان في الصحيح لانه يحصل به غلبة الظن كما فی النهر عن البدائع وفيها ان علامة المسلمين اربعة الختان والخضاب ولبس السواد وحلق العانة اهلقت فی زماننا لبس السواد لم يبق علامة المسلمين (رد المحتار باب صلاة الجنائز قبیل مطلب فی الکفن ج ۱ ص ۸۰۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۰-۲۰۱). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنازة ج ۱ ص ۸۱۴ تحت قول وركنه التكبيرات الخ ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

صلوة الجنابة (۱)، وفي البزازیة لا يقوم بالدعاء بعد صلاة الجنابة، (۲) وفي شرح المشكوة ولا يدعو للميت بعد صلوة الجنابة لانه يشبه الزيادة في صلوة الجنابة (۳). نومعلومه سوه چي دمري دجنازی خخه وروسته دي بله خه دعاء نه کوی حکه چي صلوة جنابة پخپله دعاء للميت ده. اوالفي يعنى گرتنه کم ته چي قميص وایي په کفن کی سنت دی، په درمختار کی دی، ویسن فی الکفن له ازار و قميص ولفافة الخ (۴)، اویه متفق علیه حدیث شریف کی دی: اتی رسول الله ﷺ عبدالله بن ابی بعد ما ادخل حضرته فامر به فاخرج فوضعه على ركبتيه فنفت فيه من ريقه ولبسه قميصه قال وكان كسا عباساً قميصاً، رواه البخاری ومسلم عن جابر (۵)، اوامام بن همام دمام نخعی په روایت سره حدیث شریف روایت کړی دی: ان رسول الله ﷺ کفن فی حلة یمانیة و قميص الحديث (۶). فقط

غائبانه دجنازی لمونځ جائز دی: سوال: (۲۸۲۱) دغائبانه دجنازی دلمانځه دپاره خه حکم دی؟ **جواب:** دحنفیانو په نزد دغائبانه جنازی لمونځ صحیح نه دی، په درمختار کی دی فلا تصح علی غائب الخ (۷). فقط

دډاکو اودباغي وغيره دجنازی لمونځ ولی جائز نه دی: سوال: (۲۸۲۲) دلاری شکوونکو او دباغي وغيره دجنازی دلمانځه ممانعت ولی دی؟

جواب: په دی سره غرض اوتنبیه نورو ته ورکول دی په شامی کی دی، وانما لم يغسلوا (۸) ولم یصل علیهم اهانة لهم وزجراً لغيرهم عن فعلهم الخ (۹).

دکبیری دمرتکب جنازه دي وسي خو دکافر نه: سوال: (۲۸۲۳) مرتکب دکبیری اودکفر که چیری دتوبی خخه مخکی مړسی نو دهغه دجنازی لمونځ کول درست دی اوکه نه؟ او دتوبی دپاره دا ضروری دی اوکه نه چي دیو پیر په لاس باندی توبه وکاپی؟

(۱). خلاصة الفتاوى، الفصل الخامس فى الجنائز ج ۱ ص ۲۲۵. ظفیر

(۲). الفتاوى البزازیة ص

(۳). مرقاة شرح مشکوة باب المشی بالجنابة والصلاة علیها فصل ثالث ج ۱ ص ۳۲۹. ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲. ظفیر

(۵). وگوری مرقاة باب غسل الميت وتكفينه فصل اول ج ۲ ص ۳۴۵. ظفیر

(۶). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۹. ظفیر

(۷). ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۹. ظفیر

(۸). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة بغاة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۹). دزانی دجنازی لمونځ خوبه ضرور کبیری مگر دډاکو دجنازی لمونځ به نه کبیری: وهی فرض علی مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع الطريق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۱۴ - ۸۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظ

جواب: دکیبری دمرتکب جنازه به کول کیږي اودکافر دجنازی لمونځ به نه کول کیږي، اوپرچا باندی چی حکم دکفر ونه لگیږي په سبب دروایت دعدم کفر نو دهغه دجنازی لمونځ به هم کول کیږي، کما مر صلوا علی کل بر وفاجر، اودچا څخه چی یو کلمه دکفر صادره سوه اوبیایی دهغه څخه توبه وکنبله اوداسلام تجدید یی وکی که څه هم دیو پیر په لاس باندی نه وی نوهغه مسلمان سو، اودهغه دجنازی لمونځ به کول کیږي (۱). فقط

که ډاکو دډاکی په حالت کی ووژل سی نو دجنازی لمونځ به باندی کول کیږي اوکه نه؟

سوال: (۲۸۲۴) که چیری مسلمان ډاکو دډاکی په حالت کی ووژل سی، نوایا دهغه ایمان به قائم وی؟ اودهغه جنازه به جائز وی؟

سوال: (۲۸۲۵) مسلمان که چیری دزنا په حالت کی مړسی نوایا دده ایمان به باقی پاته وی، اودده دجنازی لمونځ به جائز وی که نه؟

جواب: ۱، ۲: دغه سړی فاسق دی، کافر نه دی دهغه دجنازی لمونځ به کول کیږي. لقوله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر. الحدیث، فقط

دمسلمان مړی جنازه به کله نسی کیدلی: سوال: (۲۸۲۶) دمسلمان مړی جنازه لمونځ نه کول په کمو وجوهو سره په کاردی؟

جواب: دباغیانو او دلاری شکوونکو وغیرهما دپاره داحکم دی چی دهغوی دجنازی لمونځ دي ونه سی، په درمختار کی دی چی هغوی څلور (قسمه انسانان) دی باغیان، لاره شکونکی، مکابر اهل عصبه، قاتل داحد الابوین، عبارت یی دادی: وهی فرض علی مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع طریق ثم ومکابر فی مصر لیلاً بسلاح وخناق ثم وفیه ایضاً من قتل نفسه ولو عمداً یغسل ویصلی علیه به یفتی ثم لا یصلی علی قاتل احد ابویه. درمختار (۲).

که چیری ولی غیر عالم امام جوړ کړی اودجنازی لمونځ وکړی نوایا اعاده به یی کوی: سوال:

(۲۸۲۷) که چیری ولی یو څوک غیر عالم امام جوړ کړی اولمونځ وکی نو دجنازی دلمانځه اعاده به کیدی سی اوکه نه؟

جواب: اقول وبالله التوفیق: دولی دلمانځه کولو څخه وروسته راجح اواحوط همداده چی اعاده دي ونه سی. کما حققه فی الشامی وان صلی الولی لم یجز لاحد ان یصلی بعده اه ونحوه فی الکنز وغیره، فقوله لم یجز لاحد یشمل السلطان ثم رأیت فی غایة البیان قال ما نصبه هذا علی سبیل العموم حتی لا تجوز الاعادة لا لسلطان ولا لغيره (۳)، اوچونکی عند الحنفیة دجنازی

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴ - ۸۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴ - ۸۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

دلمانحہ تکرار مشروع نہ دی، پہ دی وجہ ہم احوط باختلاف پہ صورتہ کی عدم اعادی روایت دی (۱). فقط

دمخت دجنازی لمونخ: سوال: (۲۸۲۸) دمخت مری دجنازی لمونخ کول درست دی اوکھ نہ؟ **جواب:** دمخت مری دجنازی لمونخ کول فرض دی (۲). فقط

کہ صرف رافضی دجنازی لمونخ وکی نوفرز بہ ساقط سی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۸۲۹) دجنازی لمونخ صرف درافضی پہ کولو سرہ بہ داهل سنت دذمی خخہ فرض کفایہ اداء سی اوکھ نہ؟ او اهل سنت لہ پہ رافضی پسی اقتداء جائزہ اوکھ نہ؟ او دجنازی پہ لمانحہ کی دصبی اهل سنت خخہ حکم دی؟

جواب: رافضی کہ چیری غالی وی چی دھغہ رفض دکفر حدتہ رسیدلی وی، نودھغہ دجنازی دلمانحہ پہ کولو سرہ بہ فرض کفایہ اداء نہ سی اودھغہ اقتداء بہ ہم درستہ نہ وی (۳)، اودصبی اقتداء ہم پہ ہیخ یوہ لمانحہ کی درستہ نہ دہ (۴). فقط

کہ دختر دلمانحہ خخہ مخکی جنازہ راسی نومخکی دی دختر لمونخ وکری: سوال: (۲۸۷۰) دختر دلمانحہ خخہ مخکی کہ چیری جنازی راسی نودجنازی لمونخ دی اول ادا سی اوکھ نہ دختر؟

جواب: پہ درمختار کی دی چی داخترونو لمونخ دی دجنازی دلمانحہ خخہ مخکی اداء کری بیا دی دجنازی لمونخ وکری، اوبیا دی داخترونو خطبہ وویل سی، وتقدم صلوتها علی صلوة الجنائز الخ، وتقدم صلوة الجنائز علی الخطبة الخ. (۵) فقط

مری تہ دغسل ورکولو خخہ وروستہ پخپلہ دغسل کول ضروری نہ دی: سوال: (۲۸۷۱) یوہ سپی مری تہ بی اودسہ غسل ورکوی، اودغسل ورکولو خخہ وروستہ بی لمبولو دجنازی لمانحہ تہ مخکی کیڑی نو ایپہ هغہ پسی دجنازی لمونخ او دپنحہ وختہ لمونخ

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۱). ولذا قلنا ليس لمن صلى عليه ان يعيد مع الولي لان تكرارها غير مشروع (الدرالمختار على هامش رد المحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳). ظفیر

(۲). وهي فرض على كل مسلم مات خلا اربعة الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۳). وان انكر بعض ما علم من الدين ضرورة كفر بها الخ فلا يصح الاقتداء به اصلا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۱). ظفیر

(۴). ولا يصح اقتداء رجل بامرأة وخنثى وصبي مطلقا ولو في جنازة (درمختار) الصبی اذا ام صلاة الجنائز ینبغی ان لا يجوز وهو الظاهر (ردالمحتار باب الامامة مطلب الواجب كفاية هل يسقط بفعل الصبی وحده ج ۱ ص ۵۳۹، ط. س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷). ظفیر

(۵). الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب العيدين ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

کول جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: دمري دلمبولو خخه وروسته پخپله دغسل کول ضروري نه دی، اوکھ چیری دغه سړی داودس کولو خخه وروسته دجنازی لمونځ ورکړی یا په پنځه وخته فرائضو کی امام سی نوپه هغه پسی لمونځ درست دی. (۱) فقط

دجنازی په لمانځه کی ده (الدعاء للمیت) ویل ضروري نه دی: سوال: (۲۸۷۲) دجنازی په لمانځه کی د: (الدعاء للمیت) ویل سنت دی اوکھ نه ضروري؟

جواب: د: (الدعاء لهذا المیت) ویلو ضرورت نسته، صرف دجنازی دلمانځه نیت کول کافی دی (۲). فقط

که چیری مړی بی جنازی دفن سی، ترڅو ورځو پوری باندي دلمانځه اجازه ده: سوال: (۲۸۷۳) که چیری مړی بغیر دجنازی خخه پټ سی، نو تر څو ورځو پوری ورباندي دجنازی کول جائز دی؟ تر درې ورځو پوری یا زیات؟

جواب: صحیح داده چی ددرې ورځو (قید) نسته، بلکی ترکمه وخته پوری چی دمړی دچاودلو او درژیدلو خیال نه وی ترهغه وخته پوری پرقبر باندي لمونځ کولی سی لکه څنگه چی په درمختار کی دی: وان دفن بغیر صلوة الخ صلی علی قبره الخ ما لم یغلب علی الظن تفسخه الخ من غیر تقدیر الخ هو الاصح (۳)، فقط

دیوه مړی جنازه څو واره کول څنگه دی؟ سوال: (۲۸۷۴) دیومړی دجنازی لمونځ دوه درې واره کول څنگه دی؟

جواب: که چیری دجنازی لمونځ هغه سړی ورکړی وی دچاچی حق دی، نوبیا بل کم سړی دوباره لمونځ نسی ورکولی. کما فی الدر المختار وان صلی من له حق التقدم (الی ان قال) لا یعید الخ ج ۱ ص ۸۲۲، شامی.

سلام په ترلو لاسونو وگرځوی اوکھ نه په خلاصو لاسونو؟ سوال: (۲۸۷۵) زیدوایی چی دجنازی

(۱). ويندب الغسل من غسل الميت (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۲). ظفیر
(۲). ومصلى الجنائز ينوي الصلاة لله تعالى وينوي ايضا الدعاء للميت لانه الواجب عليه فيقول اصيلي لله داعيا للميت (درمختار)
ووجهه ما ذهب إليه المحقق ابن الهمام حيث قالوا: المفهوم من كلامهم أن أركانها الدعاء والقيام والتكبير، لقولهم: إن حقيقتها هي الدعاء وهو المقصود منها ۱ هـ. وإن قلنا: إنه ليس بركن فيها على ما اختاره في البحر وغيره ﴿ثم فالضمير في قوله: لانه الواجب يعود على الدعاء﴾ و﴿ثم وأما على القول بالسنية فلان المراد بالدعاء ماهية الصلاة لا نفس الدعاء الموجود فيها، لما علمت من أن حقيقتها الدعاء﴾ و﴿ثم وإن لم يتلفظ بالدعاء قوله:﴾ (فيقول الخ) بيان للنية الكاملة اه قلت: وفي جنائز الفتاوى الهندية عن المضمرات أن الامام والقوم ينوون ويقولون: نويت أداء هذه الفريضة عبادة لله تعالى ﴿ثم﴾ (ردالمحتار باب شروط الصلوة، مطلب في النية ج ۱ ص ۳۹۳، ط. س. ج ۱ ص ۴۲۳). ظفیر

(۳). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲ - ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

پہ لمانحہ کی دُخلورم تکبیر خُخہ وروستہ دسلام گُرخُولو خُخہ مخکی لاسونہ پرینبوول
پہ کاردی، او عمر پہ دی بارہ کی دزید سخت مخالف دی اووایی چی پہ دی مقام باندی
ارسال درست نہ دی، نوپہ صُورۃ مسئولہ کی دچا قول صحیح دی؟

جواب: دزید قول دفعی قواعد و موافق دی، مولانا عبدالحی لکھنوی مرحومؒ پہ سعایہ
جلد ثانی باب صفة الصلوة کی بالتصريح بیان کری دی: ومن ههنا يخرج الجواب عما سئلت
فی سنة ست وثمانین ایضاً من انه هل يضع مصلى الجنازة بعد التكبير الاخير من تكبيراته ثم يسلم ام
يرسل ثم يسلم وهو انه ليس بعد التكبير الاخير ذكر مسنون فيسن فيه الارسال. انتهى. سعایہ مطبوعہ
مصطفائی ص ۱۵۹. واللہ اعلم بالصواب. کتبہ ابوالقاسم محمد عبدالسلام مدرس مدرسه انجمن
ہدایت الاسلام مالیگاؤن. جواب دفکر کولو قابل دی، واللہ اعلم کتبہ ابو الامجد محمد عبد العظیم عفی
عنه. اول جواب پہ قواعد و سرہ درست دی. جزئیہ می نہ دہ لیدلی. واللہ اعلم اشرف علی عفی عنہ تھانوی

اقول بہ ونستعین. د عمر قول صحیح دی اودفقہاؤ دتصريح موافق دی، حیث قال فی
الدر المختار يضع حالة الثناء وفي القنوت وتكبيرات الجنازة، نو دتکبیراتو لفظ خلورو
وارہ تکبیراتو تہ عام (اوشامل) دی اوخلورم تکبیر ددی خُخہ ہیچا مستثنی نہ دی
فرمایلی، اودوضع ید دقاعدی ہم موافق دی، اودامت دعمل موافق دی، واضحہ دی وی
چی دجنازی دہرتکبیر خُخہ وروستہ ذکر مسنون دی داول (تکبیر) خُخہ وروستہ ثنا او
دوہم خُخہ وروستہ درود شریف اوددریم خُخہ وروستہ دعاء اودخلورم خُخہ وروستہ
دسلام گُرخُول دی، پہ دی کی ہریو ذکر مسنون دی. پہ درمختار کی دی، وهو ای الوضع
سنة قیام (الی ان قال) فیہ ذکر مسنون، قال فی الشامی قوله فیہ ذکر مسنون ای مشروع
فرضا کان اوواجبا اوسنة. شامی ص ۴۵۵ باب صفة الصلوة ج ۱، اوپہ در مختار باب
الجنائز کی ہم دی: ویسلم بلا دعاء بعد الرابعة قال الشامی قوله بلا دعاء هو ظاهر
المذهب وقيل يقول اللهم ربنا اتنا فی الدنيا حسنة الخ، الحاصل داچی زید چی کم
دخلورم تکبیر خُخہ وروستہ دارسال قائل دی داقول روایۃ او درایۃ صحیح نہ دی، او
د عمر قول خوک چی دوضع قائل دی صحیح دی، دخلورم تکبیر خُخہ وروستہ د ذکر پہ
مشروع والی کی کلام نستہ، کہ خلاف دی نو ددعاء پہ مشروع والی کی دی، اود ذکر عام
دی کم چی سلام تہ ہم شامل دی، اودفقہاؤ عموماً دجنازی پہ تکبیراتو کی وضع مسنون
فرمایلی کافی دلیل دی، بغیر دتصريح دخلاف خُخہ خلاف کول صحیح نہ معلومیر۔
واللہ تعالیٰ اعلم. کتبہ عزیز الرحمن عفی عنہ

دجنازی لمونخ فرض کفای دی او کہ فرض عین؟ سوال: (۲۸۷۲) دجنازی پہ لمانحہ کی بہ

نیت دفرض کفایی کوی اوکھ نہ دفرض عین؟ اوپہ کم وخت کی چی مہی حاضر سی ہغہ وخت دجنازی لمونخ فرض کفایی دی اوکھ نہ فرض عین سی؟

جواب: کم وخت چی جنازہ حاضرہ سی ہغہ وخت ہم دہغہ لمونخ فرض کفایی وی۔ فقط والصلاة علیه صفتها فرض کفایۃ بالاجماع آہ، درمختار

دانشان پہ ژوند کی چی کم اندام دہغہ خخہ جلا سی دہغہ خہ حکم دی؟ سوال: (۲۸۷۷)

کہ چیری دانشان دبدن خخہ یواندام جلاسی اوہغہ انسان ژوندی وی نوپہ دغہ اندام باندی ہم دجنازی لمونخ کیدل پہ کاردی اوکھ نہ؟ اوکھ چیری بدن جلا سی چی سر جلا وی اوتنہ جلاوی اوپہ دغہ حصو کی دیوی پتہ لگییری اودبلی دا نہ لگییری یعنی داسی چی تنہ ستہ نوسر ستہ یاچی سرستہ نوتنہ ستہ۔ نوپہ داسی حالت کی دجنازی دلمانخہ خہ حکم دی؟

جواب: کم اندام چی دژوندی انسان خخہ جلاسی پہ ہغہ باندی دجنازی لمونخ ستہ، اوکھ یوازی سر پیدا سی نوہم ورباندی دجنازی لمونخ نہ سی کولی، کہ چیری دسر خخہ ماسوا باقی بدن موجود وی، نوپر جوسہ دی جنازہ وسی، غرض داچی قاعدہ دادہ چی کہ دنیم خخہ زیات پیدا سی نودجنازی لمونخ باندی ستہ کنی نہ ستہ۔ کذا فی الدر المختار: وجد رأس آدمی اواحد شقیہ لا یغسل ولا یصلی علیہ الا ان یوجد اکثرہ من نصفہ ولو بالرأس۔ درمختار ج ۱ ص ۸۰۴۔ واللہ تعالیٰ اعلم، کتبہ عزیز الرحمن عفی عنہ۔ مفتی مدرسہ عربیہ دیوبند، بروز سہ شنبہ ۸ ذی الحجۃ ۱۳۳۰ھ

خاوندلرہ دبنخی پہ جنازہ کی شریکیدل جائز دی؟ سوال: (۲۸۷۸) دخواند دپارہ دخیلی

وفات سوی بنخی جنازہ کول پکاردی اوکھ نہ؟ جائزدی اوکھ نہ؟

جواب: خواند لرہ دخیلی وفات سوی بنخی دجنازی لمونخ کول درست دی ضروری یی کول پہ کاردی۔ فقط واللہ اعلم، لقولہ ﷺ لعائشہ رضی اللہ عنہا ام المومنین لومت قبلی فغسلتک کفتک وصليت عليك الحديث۔ مشکوٰۃ ص ۵۴۵۔

دمر پیدا سوی ماشوم کفن اودفن؟ سوال: (۲۸۷۹) کہ چیری مہ ماشوم پیداسی نوکفن

اودفن یی وسی اونوم ورباندی کنبی بنوول سی اوکھ نہ؟

جواب: کہ مہ ماشوم پیداسی نونوم دی ورته کنبی بنوول سی اوغسل دی ورکول سی۔ ولا یتستهل غسل وسمى عند الثانی وهو الاصح (۱) درمختار۔ فقط

دبالغ سری او دبنخی پہ دعاء کی ہیخ خہ فرق نسته؟ سوال: (۲۸۸۰) دبالغانو دجنازی پہ

(۱)۔ الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ط. س. ج ۲ ص ۲۲۸۔ ظفیر

لمانحہ کی دسری اودنبیٰ فرق ضروری دی اوکھ نہ؟

جواب: دبالغانو دجنازی پہ لمانحہ کی تمیز دسری اودنبیٰ ضروری نہ دی حکہ چي دنبیٰ اودسری دعاء یوہ (۱) ده.

ایا دجنازی لمونخ پرتولو حاضرینو باندی ضروری دی؟ سوال: (۲۸۸۱) زید وایی چي خومره سپی دجنازی سره دی هغه ټول به جنازه کوی برابره خبره که اودس یی وی اوکھ نه وی؟ اوجامی یی پاکی وی اوکھ نه وی. اودجنازی لمونخ فرض کفایه دی؟

جواب: داصحیح ده چي دجنازی لمونخ ټولو حاضرینو لره کول پکاردی حکہ چي دالمونخ هم فرض دی، یعنی فرض کفایه، چي دبعضو په کولوسره دباقي خلگو خخه ساقط کیږي لیکن فرض پرتولو باندی دی. نودجنازی لمونخ ټولو حاضرینوته کول په کاردی اوپاک والی دجامی اودبدن شرط دی نوپه ناپاکه جامی سره اوبی اودسه دي نه کوی (۲). فقط

که په هیږه سره امام بی اودسه دجنازی لمونخ ورکی نوخه دی وسی؟ سوال: (۲۸۸۲) امام دجمعی لمونخ سهواً بی اودسه ورکی دجنازی دتللو خخه وروسته امام ته معلومه سوه چي اودس می نه وو، نوپه داسی حالت کی خه حکم دی؟

جواب: په دی صورة کی دجنازی لمونخ ونه سو په درمختار کی دی: فلو ام بلا طهارة والقوم بها اعدت (۳)، لهذا دجنازی دلمانحہ اعاده په کارده، اوپه دی حالت کی ددفن کولو خخه وروسته پرقبر باندی ترهغه وخته پوری اعاده کول لازم دی چي دمړی دخوسا کیدلو اودچاودلو غالب گمان نه وی، اوبعضو فقهاؤ ددری ورخو تحدید کړی دی اوکھ چیری داموده تیره سوی وی، نواوس هیڅ نه سی کیدلی (۴). فقط

ددریم تکبیر خخه وروسته ددعاء پرځای فاتحه ویل ختکه دی؟ سوال: (۲۸۸۳) دنابالغه دجنازی په لمانحہ کی ددریم تکبیر خخه وروسته ددعاء په ځای فاتحه ویل صحیح دی اوکھ نه؟

جواب: دنابالغه دجنازی دلمانحہ طریقه داده چي داول تکبیر خخه وروسته دي سبحانك اللهم الخ وایی، اوددوهم تکبیر خخه وروسته دي درود شریف، اوددریم تکبیر خخه

(۱). ثم يكبر اخر ويدعوا للميت وجميع المسلمين الخ وعن رسول الله ﷺ انه يقول اللهم اغفر لحينا وميتنا الخ (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۲۴). ظفیر

(۲). وشرط صحتها شرائط الصلوة المطلقة الخ (غنية المستملی ج ۱ ص ۵۳۹). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار جلد اول ص ۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۸. ظفیر

(۴). وان دفن واهيل عليه التراب بغير صلاة الخ صل علی قبره استحسانا مالم يغلب عل الظن تفسخه من غير تقدير هو الاصح (درمختار) وقيل يقدر بثلاثة ايام (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴). ظفیر

وروسته دعاء اللهم اجعله لنا فرطاً ثم اودخلورم تكبير خُخه وروسته دي سلام وگرځوی. اودسورة فاتحي ويل ددریم تكبير خُخه وروسته ضروری نه دی، اوکه چیری ددعا په طور سره سورة فاتحه ووايي نودرسته ده. (۱) وعليه حمل ما ورد في الحديث. (۲) فقط

يوسري دجنازی په لمانځه کی دثناء اوددعاء پرځای قل هو الله، اوانا اعطینک ووايه، نوځه

حکم دی؟ سوال: (۲۸۸۴) که یوپی علمه سړی دجنازی لمونځ ورکی او ددعاء په ځای دقل هو الله احد او دانا اعطینک سره لمونځ ورکی نو دهغه دپاره څه حکم دی؟ لمونځ یی صحیح سو اوکه نه؟

جواب: په دی صوره کی دجنازی لمونځ وسو، لیکن هغه بد وکړل ولی چی دجنازی په لمانځه کی دقرآن کریم آیتونه او سورتونه ویل مکروه دی ماسوا دسورة فاتحي خُخه، ځکه چی په دی کی اختلاف دی، نو آئنده داسی سړی امام کول نه دی په کار، او هغه لره په کاردی چی ثناء او دجنازی دعاء دي یاده کړی، اوڅه سزا یی نسته (۳). فقط

یوه امام دڅلورو پرځای پنځه تکبیره وویل، نودجنازی لمونځ وسو اوکه نه؟ سوال: (۲۸۸۵)

یوسړی دجنازی امام وو دڅلورو تکبیرونو پر ځای یی پنځه تکبیرونه وویل نو دهغه او دمقتدیانو لمونځ وسو اوکه نه؟ او اعاده یی په کارده اوکه نه؟

جواب: دهغه لمونځ اودمقتدیانو یی صحیح دی اواعاده یی لازمه نه ده، کما فی الدر المختار: ولو کبر امامه خمسا لم يتبع لانه منسوخ فيمكث المؤتم حتى يسلم معه اذا سلم، وبه يفتي، قوله: وبه يفتي، رجحه في فتح القدير بان البقاء في حرمة الصلاة بعد فراغها ليس بخطأ مطلقاً انما الخطأ في المتابعة في الخامسة (۴)، بحر، شامی، نو معلومه سوه چی په دی صوره کی لمونځ دټولو صحیح دی اومقتدیان دي په پنځم تکبیر کی متابعت دامام نه کوی. فقط

په څپلیوکی دجنازی لمونځ صحیح دی اوکه نه؟ سوال: (۲۸۸۶) امام اومقتدیانوته دجنازی

(۱). وصلاة الجنائز اربع تكبيرات ولو ترك واحدة منها لم تجز صلاته فيكبر للافتتاح ويقول سبحانك اللهم ثم يكبر اخرى ويصلي على النبي ﷺ ثم يكبر اخرى ويدعو للميت وجميع المسلمين ثم فإن كان الميت صغيراً عن أبي حنيفة - رحمه الله تعالى - أنه يقول: اللهم اجعله لنا فرطاً ثم هذا إذا كان يُحْسِنُ ذَلِكَ فَإِنْ كَانَ لَا يُحْسِنُ يَأْتِي بِأَيِّ دُعَاءٍ شَاءَ ثُمَّ يَكْبِرُ الرَّابِعَةَ ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمَتَيْنِ ثُمَّ وَلَا يَقْرَأُ فِيهَا الْقُرْآنَ وَلَوْ قَرَأَ الْفَاتِحَةَ بِنِيَّةِ الدُّعَاءِ فَلَا بَأْسَ بِهِ وَإِنْ قَرَأَهَا بِنِيَّةِ الْقِرَاءَةِ لَا يَجُوزُ، لِأَنَّهَا مَحَلُّ الدُّعَاءِ دُونَ الْقِرَاءَةِ، كَذَا فِي مُعْجِزِ السُّرُخْسِيِّ (عالمگیری مصری، فصل فی الصلاة علی الميت ج ۱ ص ۱۵۴، ط. ماجديه. ج ۱ ص ۱۵۴). ظ

(۲). دجنازی په لمانځه کی فاتحه ويل څنگه دی؟ دزیات تفصیل دپاره دی ددی حصی په پای کی درج سوی رساله (النظم المستطاب لحکم القراءة فی صلاة الجنائز بأَمِ الْکِتَابِ) وکتل سی. محمد أحمد الحفاني الأفغاني

(۳). ولا يقرء فيها القرآن ولو قرأ الفاتحة بنية الدعاء فلا بأس به الخ (عالمگیری مصری فی الصلاة علی الجنائز ج ۱ ص ۱۵۴، ط. ماجديه ج ۱ ص ۱۵۴). ظفیر

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷ - ۸۱۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۴. ظفیر

لمونخ دخیلیو سره یا پرخیلیو لوړ په پښی ایښولو سره جائز دی او که نه؟
جواب: استعمال سوی خپلی کمه چی په ناپاکه خای باندی ایښوول کیږی دهغه خپلی سره دجنازی لمونخ جائزه دی، اوپه دغه خپلیو باندی په پښو ایښوولو سره هم لمونخ کول درست نه دی، غرض دادی چی لکه څه رکم چی ټول لمونخونه په استعمال سوو ناپاکو خپلیو سره جائزه دی، همدغه رکم دجنازی لمونخ هم درست نه دی ځکه چی دلباس پاکوالی او دخپلی وغیره پاکوالی په هر یو لمونخ کی شرط (۱) دی. فقط

څوک چی دجنازی په لمانځه کی ددوو تکبیرونو څخه وروسته شریک سی: سوال: (۲۸۸۷)
 که چیری امام دجنازی په لمانځه کی دوه تکبیرونه ویلی وی اوبیا څوک شریک سی نو هغه به دامام سره سلام گرځوی او که نه باقی دوه تکبیرونه پوره کړی؟
جواب: باقی دوه تکبیرونه دي وواپی اوسلام دي وگرځوی (۲). فقط

داهل حرمینو په شان که په جومات کی دجنازی لمونخ وسی نوڅه حکم دی: سوال: (۲۸۸۸)
 دجنازی لمونخ په جومات کی کول جائز دی او که مکروه اهل حرمین شریفین چی په حرمین کی په عین صحن مسجد نبوی ﷺ کی دجنازی لمونخ کوی که چیری تمسکا بفعلهم دمسجد په صحن کی دجنازی لمونخ اداء سی نوبغیر دکراهت څخه جائز دی او که نه؟

جواب: دجماعت په جومات کی دجنازی لمونخ کول مکروه دی بناءً علی ان المسجد انما بنی للمکتوبات وتوابعها کنافلة و ذکر وتدریس علم (۳) وهو الموافق لاطلاق حدیث ابی داود من صلی علی میت فی المسجد فلا صلاة له (درمختار) (۴) اوباجود ددی چی احنافو فقهاء کرامو په جومات کی دجنازی دلمانځه دمکروهوالی تصریح کړیده په دی باره کی داهل حرمینو شریفینو دعمل څخه استدلال کول په ټولو بلادو اوپه ټولو اوقاتو

(۱). ثم الشرط شرعا ما يتوقف عليه الشيء ولا يدخل فيه هي ستة طهارة بدنه من حدث بنوعيه وخبث مانع كذلك ومكانه ای موضع قدمیه وموضع سجوده اتفاقا فی الاصح (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ج ۱ ص ۳۷۳ - ۳۷۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۴۰۲). ظفیر

(۲). والمسبوق ببعض التكبيرات لا يكبر في الحال بل ينتظر تكبير الامام ليكبر مع للافتتاح الخ والمسبوق لا يبدأ بما فاتة وقال ابو يوسف رحمه الله يكبر حين حضر كما لا ينتظر الحاضر في حال التحريم بل يكبر اتفاقا للتحريم لانه كالمدرک ثم يكبر ان ما فاتهما بعد الفراغ نسقا بلا دعاء (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲). ظفیر

(۳). وكرهت تحريما وقيل تنزيها في مسجد جماعة هو ای الميت فيه وحده اومع القوم واختلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقا بناءً علی ان المسجد بنی للمکتوبة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴ - ۲۲۵). ظفیر

(۴). ايضا ، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۵ - ۲۲۲. ظفیر

کی صحیح نہ دی. فقط

دجنازی دلمانخہ پہ بارہ کی وصیت کول: سوال: (۲۸۸۹) کہ څوک داوصیت وکړی چی زما دجنازی لمونځ دي فلانی سړی ورکی دتقویٰ اودیانت په وجه نودا وصیت به صحیح او معتبر وی اوکۀ نه؟

جواب: څوک مقرر کول چی زما دجنازی لمونځ دي فلانی سړی ورکی داوصیت باطل دی. شامی جلد اول ص ۲۵۰ والفتویٰ علی بطلان الوصیة لغسله والصلوة علیه (۱). فقط

دجنازی دلمانخہ اجرت جائز دی اوکۀ نه؟ سوال: (۲۸۹۰) یوسړی ټول عمر لمونځ اوروڅه نه ده کړی دمرگ څخه وروسته یی یوعالم په مشکله سره دپنځه روپی په فدیہ اخیستلو سره دجنازی لمونځ ورکی داسی فدیہ اخیستل په شریعت کی جائز دی اوکۀ نه؟

جواب: ددغه بینمانخه مسلمان دجنازی لمونځ فرض وو، لقوله ﷺ صلوا علی بر وفاجر (۲) الحدیث، او دجنازی دلمانخه معاوضه اخیستل او فدیہ اخیستل حرام دی، دا د اخیستونکی جهالت دی او هغه دنیوی طمعی پوند کړی دی چی دجنازی په لمانخه کولو باندی اجرت اخلی الله ﷻ دي ورته هدایت وفرمایي (۳). فقط

په عیدگاه کی دجنازی لمونځ درست دی: سوال: (۲۸۹۱) کمه عیدگاه چی په یوځای کی محدوده ده لکه ددیوبند عیدگاه، دا دجومات په حکم کی ده اوکۀ نه؟ اوپه دی کی دجنازی لمونځ کول جائز دی اوکۀ نه؟ بعضو ملایانو داجومات گرځولی دی چی عیدگاه هم دجومات په حکم کی ده، اودجنازی لمونځ کول یی پکښی منع کړی دی، داصحیح ده اوکۀ نه؟ په حواله دکتاب یی تحریر کړی. په بعضو کلیو کی دقبرستان سره متصل عیدگاه جوړه سویده هلته داخترانو لمونځ کیری اودجنازی لمونځ هم هلته کیری او د ډیری مودی څخه راپه دی خوا داطریقه راروانه ده اوس بعضو حضراتو په عیدگاه کی دجنازی دلمانخه بندیز کړیدی، نو شرعاً څه حکم دی؟

جواب: په درمختار کی دی: وأما المتخذ لصلاة جنازة أو عيد فهو مسجد في حق جواز الاقتداء وإن انفصل الصفوف وفقاً للناس لا في حق غيره به يفتي. فحل دخوله لجنب وحائض كفناء مسجد ورباط ومدرسة ومساجد حياض وأسواق الخ (۴) وايضاً فيه في الجنائز: وكراهة تحريماً وقيل تنزيهاً في

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۱. ظفیر

(۲). شرح فقہ اکبر ص ۹۱. ظفیر

(۳). ولا تصح الاجارة لعسب التيس الخ ولا لاجل الطاعات الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب کتاب الاجارة ج ۵ ص ۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۵۵). ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها مطلب في احكام المسجد ج ۱ =

فی مسجد جماعة الخ قوله: فی مسجد جماعة ای المسجد الجامع ومسجد المحلة الخ (۱)، ددی عبارتونو څخه معلومه سوه چی دجنازی لمونځ په عیدگاه کی اداء کول درست دی، په خاص طور هغه عیدگاه چی هغه ددی دواړو کارونو دپاره جوړه سوه وی، یعنی داخترونو دلمانځه دپاره هم اودجنازی دلمونځونو دپاره هم، نوپه هغه کی دجنازی اداء کول بغیر دکراحت اوبغیر دتردده درست دی، لیکن که چیری په دی وجهی سره چی بعضو فقهاؤ عیدگاه من جمیع الوجوه دجومات په حکم کی کړیده لکه څنگه چی علامه شامی نقل کړی دی په هغه کی دجنازی دلمانځه اداء کولو څخه دی احتیاط وسی، خصوصاً کله چی بله موقعه دجنازی دلمانځه اداء کولو دپاره موجوده وی نوبه اواحوط دی. قال فی الشمس ومقابل هذا المختار ما صححه فی المحيط فی مصلی الجنائز انه لیس له حکم المسجد اصلاً وما صححه تاج الشریعة ان مصلی العید له حکم المساجد الخ. فقط

دینمازه دجنازی لمونځ دی ولی وسی؟ سوال: (۲۸۹۲) جناب تحریر فرمایلی دی چی دنیک اودبد اوددینمازه دجنازی لمونځ کول په کاردی، داخبره موږ تسلیم کړه، ځکه چی په نه کولو سره به گنهگار سو، لیکن په دی صورت کی په لمونځ گذار اوغیر لمونځ گذار کی فرق څه پاته سو، کم خلگ چی بینمازه دی هغوی وایی چی دلمانځه گذار اوددینمازه یوه درجه ده موږ ستاسی نصیحت نه منو. اوس موږ ته څه کول پکاردی؟

جواب: په حدیث شریف کی راغلی دی: صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث، یعنی دهریو نیک اوبد دجنازی لمونځ کوی، نو کله چی په حدیث شریف کی داراغلی دی اوفقهاؤ هم دغه لیکلی دی نوییایه دی کی دتردد کولو هیڅ وجه نسته، او وجه داده چی فاسق او فاجر چی کم مسلمان دی دالله ﷻ درحمت څخه هغه لره هم نا امید کول پکارنه دی، اودمرگ څخه وروسته هم دهغه دپاره دمغفرت دعاء کول په کاردی، اودجنازی لمونځ دعاء ده دمړی دپاره، اوپه حدیث شریف کی دامضمون راغلی دی چی دمرگ څخه وروسته چاته بدمه وایاست ولی چی هغوی په دنیا کی څه کړی دی دهغه جزا یا سزا به هغوی ته هلته ورکول کیږی، ژوندو خلکو ته هم داپکار دی چه دمسلیمان مړی دپاره دمغفرت دعاء وکړی، که چیری الله ﷻ دغه گنهگار وبخښی نودچا پکښی څه تاوان دی، اوپه قرآن پاک کی دی: قل یعبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تنقظوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً انه هو الغفور الرحیم (۲)، یعنی ای محمد ﷺ ته وفرمایه

= ص ۲۱۵، ط. س. ج ۱ ص ۲۵۷. ظفیر

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی کراهية صلاة الجنائز فی المسجد ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص

(۲). سورة الزمر: ۳. ظفیر

۲۲۴ - ۲۲۵). ظفیر

چی ای زماندگانو چاچی زیادت کړیدی پر خپلو نفسونو باندی یعنی ظلم او معصیت یی کړی دی تاسی مه ناامیده کیرې دالله ﷻ درحمت څخه بیشکه الله ﷻ به وبخښی ټول گناهونه یقیناً هغه ډیر بخښونکی اودنهایت رحم والادی، باقی دامضمون ترکمه پوری ولیکل سی په دی کی څه وهم اوفکر مه کوی، چی کم حکم دی هغه کول پیکاردی، بینمازه ته دلمانځه نصیحت هم کول په کاردی، اوپه ژوند کی هغه لره په هر شان بیړول هم په کاردی لیکن کله چی مړسی نودهغه خیر خواهی کول په کاردی اودهغه دپاره دالله ﷻ څخه دعا غوښتل په کاردی، یعنی دهغه دجنازی لمونځ کول پیکاردی، دپاره ددی چی الله ﷻ دهغه دگناهونو څخه درگذر وفرمایي اوزمور دگناهونو څخه دی هم درگذر وفرمایي. فقط

پرلپسته مخکه باندی دجنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۸۹۳) دجنازی لمونځ دجومات څخه دباندی چیری چی گندگی پرته وی کولی سی، دغه ځای پاک نه وی نوپه دغه ځای کی دجنازی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: مزکه په وچیدلو سره پاکه سی. کما فی الحدیث زکوة الارض یبسها (۱)، نو کله چی مزکه وچه وی اوپه ښکاره پرهغه باندی څه پلیتی نه وی نو هلته دجنازی لمونځ درست دی، که چیری پروچه مخکه باندی څه وچه پلیتی پرته وی نوپه کارده چی هغه دی لیری سی. فقط

په اوقات ثلاثه مکروهه کی دجنازی لمونځ څه رکم درست دی؟ سوال: (۲۸۹۴) ستاسی دیو خط نقل ماته راکول سو په هغه کی لیکلی دی چی دجنازی لمونځ په اوقات ثلاثه کی اداء کول په کاردی اودلیل لیکل سوی دی چی، ثلث لا یؤخرون، اوحدیث دعقبه بن عامر مویه مقابل گرځولو سره تطبق فرمایلی دی اوتاویل مو کړی دی، دا حق په دی کی شبهه ده چی حدیث، ثلث لا یؤخرون، په دی خبره باندی صریح دلالت نه کوی چی په اوقات مکروهه کی دی لمونځ دجنازی وسی اوحدیث شریف دحضرت عقبه بن عامر^۱ صریح دلالت کوی په دی خبره باندی چی په اوقاتو ثلاثه و کی دی صلوة جنازه نه کوی. دوهمه شبهه داده چی که چیری په مباح اومنهی کی تقابل وی نومنهی لره به ترجیح ورکول کیرې نوبیا څه رکم په اوقات ثلاثه مکروهه کی به دجنازی لمونځ بغیر دکراحت تنزیهی څخه اداء سی.

جواب: مسئله داده چی که چیری حاضر والی دجنازی کم چی سبب دی دواجبوالی دجنازی

(۱). مشکوة باب ثواب التسبیح والتحمید والتهلیل فصل ثانی ص ۲۰۱. ظفیر

دلمانڻه، دا په عين اوقات ثلاثه ڪي وي، نوبيا داحنافوپه نزد دلمانڻه مؤخر ڪول نه دي په ڪار، بلڪي ٻڻه همدا دي چي سمدستي دي اداء سي، اوڪه چيري دجنازی حاضر والي داوقات ثلاثه و ڇخه مخڪي سوي وي نوداحنافوپه نزد په اوقات ثلاثه و ڪي دلمانڻه اداء ڪول مڪروه دي وجه دفرق داده چي په اول صورة ڪي وجوب ناقصا وسو اوداء هم ناقصه سوه اويوه دوهم صورة ڪي وجوب ڪامل وو اوداء ناقصه وسوه، نو ددي وجه مڪروه تحريمي سو، بلڪي دبعضو فقها و په نزد بالڪل صحيح نه سو نو اصل په صلاة جنازه ڪي همدا دي چي مؤخر نه سي، لڪه چي دحديث شريف، ثلث لا يؤخرون ^(۱) ڇخه معلوميري، البته په ڪم ڄاي ڪي چي مانع موجودوي نوهلته دي تاخير وسي، لڪه ڇنگه چي په صورة ثانيه ڪي دي ڪم چي مور ذکر ڪي، يعني په هغه صورة ڪي په ڪم ڪي چي حاضريدل دجنازی داوقات ثلاثه و ڇخه مخڪي سويدي. نو حديث مبارك ^(۲) دعقبه بن عامر^۳ به پردغه صورة باندي محمول وي، اوحديث مبارك، ثلاث لا يؤخرون، به پراول صورة باندي يعني پرهغه باندي په ڪم ڪي چي حضور دجنازی په همدغه اوقاتو ڪي وي، گويادهيروه په عموم ڪي په بل روايت سره تخصيص وسو ڇڪه چي دخبرواحد تخصيص په خبرواحد سره ڪيدي سي اوقياس دهمدي موافق دي، غرض داچي دهغه تعليل موافق ڪم چي مخڪي ليڪل سوي دي، ددواړو احاديثو مبارڪو محمل متعين سو، او داويل صحيح نه دي چي حديث شريف دعقبه^۳ صريح دي، اوحديث شريف، ثلث لا يؤخرون، صريح نه دي، ڇڪه چي حديث مبارك دعقبه^۳ داوقات ثلاثه په ذکر ڪي خوبيشڪه صريح دي ليڪن په هغه ڪي داتصريح نسته چي حضور دجنازی په ڪم وخت ڪي وسو اوحديث شريف، ثلث لا يؤخرون، ڪه ڇه هم دجنازی دحاضر والي په ذکر ڪي صريح دي ليڪن داوقات ثلاثه و په ذکر ڪي صريح نه دي، اودا شبهه چي په اباحت اويوه حرمت ڪي حرمت لره ترجيح وي، داهغه وخت وي ڪله چي مبيح او محرم سره متعارضين وي، اويوه بله وجه دمبيح دترجیح دپاره نه وي، اويوه ذکر سوي مسئله ڪي معلومه سويده چي په يوه صورة ڪي مبيح لره ترجيح ورڪول په ڪاردي اويوه يوه ڪي محرم لره، اودا همدغسي ده لڪه ڇنگه چي دطلوع اودغروب په وخت ڪي دبعضو رواياتو ڇخه دسهار اودمازيگر

(۱). عن علي عليه السلام ان النبي ﷺ قال: يا علي ثلث لا تؤخرها الصلوة اذا اتت والجنابة اذا حضرت والايم اذا وجدت لها كفوا رواه الترمذي (مشکوٰۃ باب تعجيل الصلوة فصل ثاني ص ۱۲۱). ظفير

(۲). وعن عقبه بن عامر^۳ قال: ثلاث ساعات كان رسول الله ﷺ ينهانا أن نصلي فيهن أو نقبر فيهن موتانا: حين تطلع الشمس بازغة حتى ترتفع وحين يقوم قائم الظهيرة حتى تميل الشمس وحين تضيف الشمس للغروب حتى تغرب. رواه مسلم (مشکوٰۃ باب اوقات النهي فصل اول ص ۹۴). ظفير

(دلمونخونو) منع والی معلومیبری اود بعضو خخه اباحت، همدغه رکم دلتہ ہم ہیخ خہ اشکال نستہ، اوس بعضی فقہی عبارتونو نقل کوم، پہ کمو کی چی دیورتنی مضمون تصریح بہ ہم وی اودا بہ ہم معلومہ سی چی پہ ذکر سوو دوو صورتونو کی پہ مخکنی صورتہ کی دتاخیر بلا کراہت جائز کیدل بلکی عدم تاخیر افضل کیدل دکمو کمو محققینو رایہ دہ۔ علامہ ابن عابدین رحمہ اللہ تعالیٰ ددرمختار تردی قول: وفي التحفة الافضل ان لا تؤخر الجنازة، لاندی لیکی: وما في التحفة أقره في البحر والنهر والفتح والمعراج لحديث ثلاث لا يؤخرن: منها الجنازة إذا حضرت وقال في شرح المنية: والفرق بينها وبين سجدة التلاوة ظاهر لان التعجيل فيها مطلوب مطلقا إلا لمانع، وحضورها في وقت مباح مانع من الصلاة عليها في وقت مكروه، بخلاف حضورها في وقت مكروه وبخلاف سجدة التلاوة، لان التعجيل لا يستحب فيها مطلقا اهـ، ردالمحتار جلد اول ص ۲۷۵، (۱) فقط

عیدگاہ تہ چی دلمانخہ خخہ مخکی جنازہ راسی نو جنازہ دی کم وخت وسی: سوال:

(۲۸۹۵) کہ چیری یوہ جنازہ داختر پہ ورخ داختر دلمانخہ خخہ مخکی دعیدگاہ دجومات احاطی تہ راوړل سی اوکبنی بنوول سی نودجنازی لمونخ پہ کم وخت کی کول پہ کاردی؟ کہ چیری داختر دلمانخہ خخہ وروستہ یی کوی نودخطبی خخہ مخکی اوکہ نہ وروستہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی۔ وتقدم صلوة الجنازة على الخطبة الخ (۲)، ددی خخہ معلومہ سوہ چی دجنازی لمونخ داختر دلمانخہ خخہ وروستہ کول پہ کاردی، اودخطبی خخہ یی مخکی کول پہ کاردی۔ فقط

دجنازی پہ لمانخہ کی دسورة فاتحی ویل خخہ دی؟ (۳) سوال: (۲۸۹۶) دجنازی پہ لمانخہ کی دسورة فاتحی ویلو خخہ حکم دی؟ پہ فتاویٰ عالمگیریہ کی یی جواز لیکلی دی، اوقاضی ثناء اللہ صاحب رحمہ اللہ ہم پہ خپل وصیت نامہ کی دسورة فاتحی ویل جائز لیکلی دی؟

جواب: فقہاؤ دالیکلی دی چی کہ چیری ددعاء پہ نیت دجنازی پہ لمانخہ کی سوة فاتحہ وواپی نودرست دی ہمدامطلب دی دعالمگیری دروایت اودقاضی صاحب دتحریر۔ فقط **پہ جنازہ کی دشرکت نہ کولو وصیت: سوال:** (۲۸۹۷) خہ فرمایي ددین عالمان اودشرعی مفتیان پہ دی مسئلہ کی چی دوه کسان پہ خپلو کی سکہ ورونہ دی، مشر ورور یو دریم

(۱)۔ ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۷، ط. س. ج ۱ ص ۳۷۴. ظفیر

(۲)۔ الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۳)۔ دزیات تفصیل دیارہ وگورہ دهمدی حصی پہ پای کی رسالہ مسمیٰ پہ (النظم المستطاب) سرہ۔ حقانی

سڀي ته داوصيت وکي چي زما کشر ورور دي زما په کفن اوپه تجهيز کي نه شريکيږي، نو په دې صورت کي کشر ورور دده په کفن اوپه تجهيز کي شريکيدلي سي اوکه نه؟

جواب: داوصيت ناجائز اوباطل دی په دی باندی عمل کول نه دی په کار، بلکي دمړي کشر ورور لره دپاره داداء کولو داسلامي حقوقو اوصله رحمي پاللو که څه هم نور خلگ تجهيز اوتکفين کونکي کافي موجودوي شريکيدل په کاردي. قال النبي ﷺ حق المسلم على المسلم خمس ردالسلام وعبادة المريض واتباع الجنازة واجابة الدعوة وتشميط العاطس (۱)، الحديث. قال في الدر المختار اوصى بان يصلى عليه فلان (الي ان قال) او يطين قبره اويضرب على قبره قبة اولمن يقرأ على قبره شيئاً فهي باطلة الخ (۲).

دجنازي په لمانځه کي تکرار درست نه دی: سوال: (۲۸۹۸) دجنازي لمونځ مکرر کولی سي اوکه نه؟

جواب: دجنازي دلمانځه تکرار درست نه دی، يعنی کله چي ولي يووار لمونځ وکي، يا دولي په اجازه سره لمونځ وسو، نواوس به دوباره دهغه جنازه نه سي کيدلي داحنافو مذهب همدا دی (۳).

ديوي مياشتي ماشوم بي لمانځه اوبي کفنه پټول درست نه دی: سوال: (۲۸۹۹) يوسړي ديوي مياشتي خپل ماشوم بي غسله اوبي لمونځه دفن کړي، دهغه څخه وروسته بل سړي هم همدغه رکم خپل هلک پټ کړي، نو دداسي کوونکي دپاره څه سزا ده؟

جواب: شرعي حکم دادی چي داسي ماشومانو لره غسل ورکول اودجنازي کول يي ضروري دی، کمو خلگو چي داسي وکړل هغوی ته دي آئنده تاکيد اوتنبيه وسي چي بيا داسي مه کوي، اوچي څه مومخکي وکړل دهغه څخه توبه وکارې، او دهغوی دپاره څه سزا مقرر نه ستی (۴). فقط

پرسړي اوپربنځي باندي په يوځای دجنازي لمونځ درست دی اوکه نه: سوال: (۲۹۰۰) يو مړ سړي اومړه بنځه دواړه بالغ ددواړو جنازه په يووار کول جائزدي اوکه نه؟ زيد ددواړو

(۱). مشکوة باب عيادة المريض ص ۱۲۳. ظفیر

(۲). الدرالمختار کتاب الوصايا ج ۲ ص ۳۲۲، ط. س. ج ۱ ص ۲۲۲. ظفیر

(۳). ثم عدم جواز صلوة غير الولي بعده مذهبنا وبه قال مالك رحمه الله (غنية المستملی ص ۵۴۲)، وان صلی من له حق التقدم (الی قوله) او من ليس له حق التقدم وتابعه الولي لا يعيد (درمختار، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳). ظفیر

(۴). که چييري غالب گمان وي چي جوسه به چاودلي نه وي نوبه دی حالت کي به دهغه پرقبرباندي لمونځ کول کيږي ددی څخه وروسته به نه کول کيږي. وان دفن واهيل عليه التراب بغير صلاة اوبها بلا غسل او ممن لا ولاية له صلى على قبره مالم يغلب على ظنه تفسخه من غير تقدير هو الاصح (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴). ظفیر

ذکر سوو مړو جنازه وروسته اومخکی کښی ښووله او لمونځ یی باندی وکی، اوبکر وویل چی مړه ښځه دی جلا سی اویه هغه دي بیا لمونځ وسی؟

جواب: ددواړو جنازه په یووار کول درست دی که څه هم ښه داده چی جلا یی وکړی لیکن دمړو دپیروالی اودعامی وبا په صورت کی په جواز باندی په عمل کولو کی یعنی دتولو جنازو لمونځ په یووار کولو کی هم څه حرج نسته، په درمختار کی دی، واذا اجتمعت الجنائز فافراد الصلوة اولی وان جمع جاز الخ (۱)، نوکله چی پردواړو جنازو باندی په یو وار لمونځ وسو، نو بکر لره دښځی دجنازی لمونځ دوباره راگرځول دمشروع څخه خلاف سول، ځکه چی دجنازی لمونځ یووار وسی نودوباره یی دکولو حکم نسته (۲)، نو دادبکر دناخبرتیا نتیجه ده. فقط

دجنازی دلمانځه څخه وروسته یی پر جامه باندی داغ ولیدی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۲۹۰۱)

یوسپی امام سو دجنازی لمونځ یی ورکی، بیا هغه پر خپلی جامی باندی داغ ولیدی او دغسل حاجت ورته معلوم سو، نودغه لمونځ درست سو، اوکه نه په قبر باندی یی دوباره وکړی؟

جواب: په دی صورت کی لمونځ ونه سو دوباره دي وسی که چیری دفن سوی وی، نودهغه پرقبر باندی کول په کاردی یعنی دچاودلو څخه مخکی، اوبعضو ددرو ورځو حکم لگولی دی یعنی په دری ورځو کی دننه دننه پرقبر باندی لمونځ درست دی، اوبیانه (۳) دی.

دپیرو جنازو لمونځ په یووار: سوال: (۲۹۰۲) ددو درو مړو دجنازی لمونځ په یووار کول درست دی اوکه نه؟

جواب: جائز دی، لکه څنگه چی په درمختار کی دی، واذا اجتمعت الجنائز فافراد الصلوة علی کل واحدة اولی من الجمع (الی ان قال) وان جمع (۴) جاز الخ.

دولد الزنا جنازه کول په کاردی: سوال: (۲۹۰۳) پرولد الزنا باندی دجنازی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟ **جواب:** کول یی په کاردی (۵). فقط

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۸. ظفیر

(۲). وان صلی الولی لم یجز لاحد ان یصلی بعده (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۳). وان دفن واهیل علیه التراب بغیر صلاة اوبها بلا غسل او ممن لا ولاية له صلی علی قبره استحسانا مالم یغلب علی الظن تفسخه من غیر تقدیر درمختار. وقیل یقدر بثلاثة ایام (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴). ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۸. ظفیر

دُجْمعی دُغسل په وجه سره په جنازه کی شریک نه سو نو ایا گنهگار سو؟ سوال: (۲۹۰۴)
یوسړی دُجْمعی دُغسل وغیره ضروریاتو په وجه سره دجنازی په لمانځه کی شریک نه سو نو گنهگار به وی او که نه؟

جواب: دجنازی لمونځ فرض کفایی دی، که بعضو خلکو دجنازی لمونځ اداکی نو کم سړی چی شریک نسو نو هغه به گنهگار نه وی (۱) خودا ضروری ده چی ددی دثواب څخه به محرومه وی. فقط

دجنازی لمونځ داختر دخطبی څخه مخکی دی او که وروسته؟ سوال: (۲۹۰۵) که چیری څوک دلوی یا دکوچنی اختر په ورځ وفات سی، اوجنازه عیدگاه ته په داسی وخت کی را ورسیری چی خلکو (داختر) لمونځ کړی وی نو دجنازی دخطبی څخه په مخکی کولوکی خو څه شرعی نقصان نسته، دلته دخطبی څخه وروسته وسو نو لمونځ وسو او که نه؟
جواب: په درمختار کی یی لیکلی دی چی دجنازی دلمانځه څخه داختر لمونځ مخکی وکی اودجنازی لمونځ دخطبی څخه مخکی وکی (۲) لیکن که دخطبی څخه وروسته وسی نوبیا هم لمونځ وسو او څه وهم مه کوی. فقط

کمه مسلمانانې ښځه چی دکافر په کورکی مړه سوه او کافرانه رواجونه باندي وسوه نو دهغی دجنازی لمونځ به کول کیږی او که نه؟ سوال: (۲۹۰۶) یوی مسلمانې ښځی دیوکافر سړی سره دکفر درسم اورواج موافق واده وکی او ورسره اوسیدله چی دهغوی بت خانی ته به تلله اومذهبی رسومات عبادت وغیره به یی هم کول، داسی ښځه چی مړه سی نو دهغی جنازه کول او هغه دمسلمانانو په مقبره کی دفن کول جائز دی او که نه؟

جواب: چونکی دمسلمان په تکفیر کی احتیاط تام لازم دی اوحتی الوسع دیو مسلمان تکفیر کول نه دی پکار، بل داچی فقهاؤ تصریح فرمایلی ده چی که چیری په یوسړی کی یو کم سل ۹۹ وجهی دتکفیر وی اوصرف یوه وجه چی هغه هم ضعیفه داسلام وی نوبیا هم هغه مسلمان گنیل په کاردی اودمسلمانانو معامله کول ورسره په کاردی، که څه هم عندالله هغه کافروی لیکن موږ لره دهغه سره معامله کول دمسلمانانو په شان کول لازم

(۵). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة الخ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۱). والصلاة علیه فرض کفایة بالاجماع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر

(۲). وتقدم صلوتها علی صلوة الجنابة اذا اجتماعا لانه واجب عینا ً وتقدم صلوة الجنابة علی الخطبة ً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷). ظفیر

دی لکه څنگه چی په ردالمحتار کی دی: روى الطحاوى عن اصحابنا لا يخرج الرجل من الايمان إلا جحود ما أدخله فيه، ثم ما تيقن أنه ردة يحكم بها، وما يشك أنه ردة لا يحكم بها، إذ الاسلام الثابت لا يزول بالشك مع أن الاسلام يعلو، وينبغي للعالم إذا رفع إليه هذا أن لا يبادر بتكفير أهل الاسلام مع أنه يقضي بصحة إسلام المكره. وفي الفتاوى الصغرى الكفر شى عظيم فلا اجعل المؤمن كافراً متى وجدت رواية ان لا يكفر آه وفي الخلاصة وغيره اذا كان فى المسئلة وجوه توجب التكفير ووجه واحد يمنعه فعلى المفتى ان يميل الى الوجه الذى يمنع التكفير الخ ومثل هذه الروايات كثيرة (۱)، ددى وجه ترخو پورى چی ددغه بنځی مرتدوالی په یقین سره ثابت نه وی او هغه خپل ځان ته مسلمانانه وایی، نودهغې دمرگ څخه وروسته پرهغې باندی دجنازی لمونځ کول په کاردی اوهغه دمسلمانانو په هديره کی پتبول په کاردی، په حدیث شریف کی دی: صلوا على كل بر وفاجر الحديث، قال فى شرح المنية رواه الدار قطنی وعلل بان مكحولاً لم يسمع من ابي هريرة (رضي الله عنه) ومن دونه ثقات وحاصله انه مرسل وهو حجة عندنا وعند مالك وجمهور الفقهاء، ص ۴۷۹.

کم قوم چی داسلام سره تعلق لری دهغوی جنازه به کول کیږی اوهغوی جومات ته راتللی

سی: سوال: (۲۹۰۷) کم خلگ چی ددایی توب کسب کوی او دا کار هم کوی چی کم غوایان وغیره مړه سی نودهغه څخه څرمن باسی اوددباغت څخه وروسته یی خرڅ کړی نو داقوم ډیر رذیل گنل کیږی لهذا (نور خلگ) داقوم په خوراک چنباک اوجمعه او اخترونو کی نه شریکوی نوپه دی باره کی څه حکم دی، او دداسی قوم دجنازی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟ پرته کوونکو باندی څه حکم دی؟ اوکم خلگ چی یی پر جنازه کوونکی عالم باندی طعن اوتشنیع کوی اوید رد ورته وایی هغوی څنگه دی؟

جواب: دغه خلگ کله چی مسلمانان دی نودجمعی اودجماعت څخه اوجومات ته دراتللو څخه منع کول یی نه دی په کار، کنی منع کونکی به ددی آیت مصداق وگرځی، ومن اظلم ممن منع مساجدالله ان يذكر فيها اسمه وسعی فی خرابها (۲)، او دهغوی دمړی جنازه کول لازم دی، په حدیث شریف کی دی، صلوا على كل بر وفاجر الحديث (۳) رواه الدار قطنی، وفي الدر المختار وهي فرض على مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع الخ (۴)، نو ښکاره ده چی ذکرسوی مسلمانان باغیان نه دی اونه لاره شكونکی وغیره دی لهذا ددوی

(۱). ردالمحتار باب المرتد ج ۳ ص ۳۹۳، ط. س. ج ۴ ص ۲۲۳ - ۲۲۴. ظفیر

(۲). سورة البقرة رکوع ۱۴. ظفیر

(۳). وگوری شرح فقه اکبر ص ۹۱. ظفیر

(۴). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

دجنازی لمونخ دققهاؤ دقول مطابق فرض دی، اوکم عالم چی دافرض اداء کپل هغه ته به ثواب اواجر ورکول کیری، هغه ته بدرد ویل او دهغه سپکاوی کول فسق او معصیت دی، کما ورد سباب المسلم فسوق، (۱) نوطاعنین فاسق اوفاجر دی، توبه دی وکاری. فقط

دیمی جنازه کول درست دی: سوال: (۲۹۰۸) یومولوی صاحب دیوی دمی جنازه وکړه، او څه نذارانه هم ورکول سوه، یوڅو ورځی وروسته مولوی صاحب دجُمعی دلمانځه څخه مخکی دخپل دغه فعل په تائیدکی دوعظ په طور وفرمایل چی ماته علم نه وو چی دا ښځه څوک ده، اوکمی روپی چی ماته په معاوضه کی راکول سوی هغه به په دغسی کارونو کی ولگوم مثلاً دگندگی پورته کونکی ښځی ته به یی ورکړم، اوموږ لامبو وهونکی یو، دلامبو په ذریعه ددوبیدلو څخه ځان ساتلی سو، اوجاهل نه سی ورڅخه محفوظ کیدلی. نوپه صورت مسئوله کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: دمسلمانی دمی جنازه کول شرعاً ضروری دی، ځکه چی په حدیث شریف کی دی، صلوا علی بر وفاجر الحدیث (۲)، یعنی دهر نیک اوبد دجنازی لمونخ کوی، اوکمی روپی چی دغه مولوی صاحب ته ورکول سی نوکه چیری هغه حرامه گټه وه نوهغه په هیڅ ډول جائز کیدی نه سی. داویل دهغه غلط دی چی دحرام مال دحاصلولو څخه وروسته به هغه په گندگی وغیره لوړولو کی صرف سی ځکه چی که په خوراک کی یی لگوی اوکه په جامه کی، یا دناپی په اجرت کی یی مصرف کی یا دښځی وغیره په اجرت کی ټول برابر دی اونا جائز دی، اودحرام مال والا دپاره دا حیل بهیشکه فقهاؤ لیکلی ده چی دقرض په طریقه دی شیان واخلی یادی دچا څخه روپی په قرض واخلی اوسودا دی وکړی، نودهغه خوراک دبعضو په نزد درست دی، بیادغه قرض که دخپل حرام مال څخه اداء کوی اوکه دحلال څخه، هغه مخکنی خوراک حلال دی، دادبعضو قول دی، اوبعضی یی مطلقاً حرام فرمایي، او ددغه مولوی صاحب داویل چی موږ لامبو وهونکی یو یعنی موږ ته حرامه پیسه ضرر نه راکوی دا ویل غلط دی او بیهوده خیال دی. (۳) فقط

دمقتدی فريضة څه ده؟ سوال: (۲۹۰۹) دجنازی په لمانځه کی دمقتدی فريضة څه ده؟

جواب: مقتدی به هم هغه ویل کوی کم چی امام کوی، دجنازی دلمانځه طریقه په یوه اُردو

(۱). مشکوة باب حفظ اللسان والغیبة والشتم ص ۴۱۱. ظفیر

(۲). شرح فقه اکبر ص ۹۱. ظفیر

(۳). المکاس مثلاً یاخذ من احد شیئا من المکس ثم یعطیه اخر ثم یاخذ من ذلک الاخر اخر فهو حرام (رد المحتار باب البیع الفاسد مطلب الحرمة تتعدد ج ۴ ص ۱۸۰، ط. س. ج ۵ ص ۹۸). ظفیر

(یا پښتو) رساله کی وگوری، مختصر داچی دمخکی تکبیر څخه وروسته به، سبحانک اللهم الخ، او ددوهم تکبیر څخه وروسته درود شریف اودریم تکبیر څخه وروسته دعاء اودخلورم تکبیر څخه وروسته سلام (۱) اړول دی. فقط والله تعالی اعلم

دمسلمانی بدکاری ماشوم چی دهندوڅخه وسی دهغه دجنازی دلمانځه څه حکم دی؟ سوال:

(۲۹۱۰۱۱) مسلمان زانیه ښځه دهندو سره ده دهغه څخه چی کم اولاد پیدا سی نودهغه دجنازی لمونځ کول په کاردی اوکه نه؟

دبی نمازه جنازه نه کول په کاردی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۱۱۱۲) دبی نمازه دجنازی لمونځ تنبیها پرینسول څنگه دی؟ اوکول یی منع دی اوکه څنگه؟

جواب: ۱۱: کول یی په کاردی، لکن الاولاد مسلمین تبعاً لامهم.

۲۱: دلمانځه دنه کونکی دجنازی دلمانځه کولو منع والی می چیرته ترنظر نه دی تیر سوی، بلکی دفقهاؤ داقوالو اودحدیث شریف، صلوا علی کل بر وفاجر، څخه همدا ثابتیری چی لمونځ یی کول په کاردی. فقط

پربی نمازه باندي دجنازی لمونځ عبره نه کول څنگه دی؟ سوال: (۲۹۱۱۲) دعبرت په غرض

دبی نمازه دجنازی لمونځ نه کول اوبغیر دجنازی څخه دفن کول یی څنگه دی؟ مستحسن دی اوکه نه؟

جواب: دافعل جائز اومستحسن نه دی، بلکی حرام اودفرضو پرینسول دی، دبی نمازه مسلمان دجنازی لمونځ کول په شان دلمانځه گذار فرض دی وقال ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث. اوفقهاؤ چی دجنازی دلمانځه څخه کم خلک ایستلی دی لکه باغیان وغیره، په هغه کی یی فاسقان بینمازان نه دی شمار کړی نو شرعی فرض دعبرت په خیال پرینسول درست نه دی (۲). فقط

دټار (یوقسم درختی دمیوې) چنبونکی دجنازی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۱۳۱)

دټار ددرختی په میوه او رس کی نشه وی، دشرابو څخه څه اندازه کم دنشی والا شی یعنی دټار وغیره خوړل چنبل څنگه دی؟ اودداسی سپی سره دخوراک اودچنباک اودهغه دجنازی دلمانځه څه حکم دی؟

(۱). فیکبر للافتتاح ویقول سبحانک اللهم ثم یکبر اخری ویصلی علی النبی ﷺ ثم یکبر اخری ویدعو للمیت وجميع المسلمين (الی قوله) ثم یکبر الرابعة ثم یسلم تسلیمتین (عالمگیری کشوری ج ۱ ص ۱۲۱، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۴). ظفیر

(۲). وهی (ای صلاة الجنایة) فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة بغاة اوقطاع طریق الخ. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

دسود خور دجنازی لمونځ: سوال: (۲۹۱۴) دسود معامله څنگه دی؟ او کم سړی چی سود اخلی دهغه دجنازی دلمانځه څه حکم دی؟ او دهغه سره تعلق ساتل څنگه دی؟
جواب: ۱۱: دنشی دشی خوړل اوچنبل حرام دی اودهغه سره خوراک چنباک کول نه دی په کار، اوجنازه یی وکړئ (۱).

۲۱: دجنازی دلمانځه هم هغه حکم دی کم چی پورته ذکرسو، باقی دسود ورکول او اخیستل حرام دی، او دداسی سړی څخه جلا اوسیدل په کاردی. فقط
دهندوانو په نابالغه ماشوم باندی دجنازی لمونځ نسته: سوال: (۲۹۱۵) دهندوانو په نابالغه مړ ماشوم باندی دجنازی لمونځ کول دحدیث شریف څخه ثابت دی اوکه نه؟
جواب: نه دی (۲). فقط

دبد بویی څخه وروسته جنازه: سوال: (۲۹۱۶) کم مړی چی دوی ورځی پروت وو، اوبد بویی پکښی پیدا سوه نودهغه دجنازی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
جواب: که چیری دهغه دجنازی لمونځ مخکی نه وی سوی نوفرص دی چی دهغه دجنازی لمونځ وسی (۳).

دمازدیگر او دمانبام ترمینځه دجنازی لمونځ درست دی: سوال: (۲۹۱۷) دمازدیگر او د مانبام ترمینځه دجنازی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
جواب: دمازدیگر اودمانبام ترمینځه دجنازی لمونځ مکروه نه دی، کما فی الدر المختار لا یکره قضاء فائتة الخ وصلاة جنازة (۴).

دبی لمانځه سړی مړی راکښل جائز نه دی: سوال: (۲۹۱۸) یوسړی مړسوی دی، چاچی په خپل ټول عمر کی دیوه وخت لمونځ نه دی کړی، دهغه مړی څلوېښت قدمه درسی په ذریعه راکش کړل سو، او بیایی جنازه وسوه، نو ددغه خلکو دپاره څه حکم دی؟
جواب: واقعی دبی نمانځه مسلمان په رسی کی دتړلو او دراکشولو حکم په شریعت کی نسته، داسی کول نه وو پکار، دهغه دپاره استغفار کول په کاردی، اودیینمازه مسلمان دجنازی لمونځ کول په کاردی، لقوله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث (۵).

(۱). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة الخ (درمختار، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۲). وشرطها ای لصلاة الجنابة ستة، اسلام الميت ﴿کسبی سبی مع احد ابویه لا یصلی علیه لانه تبع له ای فی احکام الدنيا لا العقبی لما مر انهم خدم اهل الجنة﴾ الدرالمختار علی هامش ردالمحتار، باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷. ظفیر

(۳). وان دفن واهیل علیه التراب بغير صلاة صلی علی قبره مالم یغلب علی الظن تفسخه من غیر تقدیر هو الاصح (در المختار علی هامش ردالمحتار، باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۴). ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۸، ط. س. ج ۱ ص ۳۷۵. ظفیر

دروژه دار مری جنازه: سوال: (۲۹۱۹) که یو روژه دار سړی په یو ناگهانی مرض کی مبتلا سی او روژه ماته نه کړی، او همداسی مړسی، نو بکر وایی چی دهغه د جنازی لمونځ دي ونه سی، داصحیح ده او که نه؟

جواب: ددغه سړی د جنازی لمونځ کول پکاردی، دبکر خبره غلطه ده هغه گنهگار نه سو، په شامی کی منقول دی چی په داسی صورت کی هغه ته اجر ورکول کیږی. ویؤجر لوصبر ومثله سائر حقوق الله تعالی کافساد صوم وصلوة الخ (۱).

بنجاریان (یوغرنی قوم) مسلمانان دی دهغوی جنازه دی وسی او هغوی په لمانځه کی شاملیدلی سی: سوال: (۲۹۲۰) په نماز ملک کی اکثره قوم مسلمانان بنجاریان اودندافان دی، داخلگ داخترانو په لمانځه کی شاملیږی، لیکن دهندوانو په رواجونو لکه هولی، دیوالی، سهره اوخومره نور چی دهندوانو تهوارونه دی په هغه کی هم په شوق اوپه رغبت سره شاملیږی، اودبتانوعبادت همیشه کوی، اودهندوانو لباس اچوی اوفخر کوی چی موږ خلگ بالکل په هندوانو کی ننوزو، داخلگ دروژی لمونځ اودکلمی څخه بالکل بی برخی دی، واده، بنادی دهندوانو په شان کوی، نوایا ددوی نکاح اودجنازی لمونځ کول شرعاً جائز دی او که نه؟

جواب: داسی جاهلانو خلگو ته په تدریج اوپه کراره کراره سره داسلام کلمه اوداسلام احکام بنسول په کاردی، قال الله تعالی ادع الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتی هی احسن. (۲) ددی حاصل دادی چی دالله ﷻ لاری ته او ددین طرف ته په حکمت سره اونصیحت حسنه سره خلگ رابلل په کاردی اوپه ښه طریقی سره دهغوی پوهول او ورباندی منل په کاردی، اودکفری اوشرکی رواجونو ددوی څخه پرېښوول پکار دی، او ددوی دجنازی لمونځ کول پکار دی، اونکاح یی تړل پکار دی، اوتر نکاح مخکی دی په دوی باندی دکفر اوشرک څخه توبه وکښل سی، دارنگه همیشه په دوی باندی توبه کښل پکار دی، اوپه دوی کی چی څوک مریض وی په خاص ډول هغه ته دمرگ په مریضی کی توبه کښل پکاردی، ترڅوچی دده دجنازی په لمانځه کی شبهه نسی پاته. فقط **بی له اودسه دجنازی لمونځ جائز نه دی: سوال:** (۲۹۲۱) یو شخص وایی چی که چیری دجنازی په لمانځه کی څوک بی اودسه هم شریک سی اوداء یی کړی نو حرج اوبدیت یی نسته داخبره څنگه ده؟

(۵). شرح فقه اکبر ص ۹۱. محمد ظفیر الدین الصدیقی

(۱). ردالمحتار کتاب الصوم فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم ج ۲ ص ۱۵۸، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۱. ظف

(۲). سورة النحل: رکوع ۱۲. ظفیر

جواب: داخبره غلطه ده چي دجنازی لمونخ بي اودسه جائزدي، داودس يادتييم خخه بغير دجنازی لمونخ كول گناه كبيره ده، البته كه چيري امام ودريري اويو سري يادير كسان په داسي وخت كي راسي چي كه چيري اودس كوي نو تكبيرونه حيني فوت كيږي، نوهغوي لره دتييم كولو خخه وروسته شريك كيدل درست دي، كما في الدرالمختار: وجاز لخوف فوت صلوة جنازة، اي كل تكبيراتها ﴿درمختار في الشامى قوله وجاز لخوف فوت صلاة جنازة اي ولو كان الماء قريباً الخ﴾. فقط

د مختلفو ماشومانو احكام: سوال: (۲۹۲۲۱) يوماشوم دمشرک دی کم چي دبلوغ خخه مخکي مړسو؟

سوال: ۲۹۲۳۱۲ دوهم هغه ماشوم دی چي زید دهغه قريبي يا ليري خپل دی. ليکن ددغه ماشوم مور اوپلار دپيدا کيدلو خخه وروسته مرتد سول؟

سوال: ۲۹۲۴۱۳ دريم هغه ماشوم دی چي دپيدا کيدلو خخه وروسته داسلام په حالت کي يي په والدينوکي يو وفات سو اويو مرتد سو، اوس به داماشوم دچا تابع وي، اودا دري کوچني دزید دپرورش په وجه کلمه طيبه په ښه شان سره ويلی سی ليکن دومره عقل اوتميز پکښي نه سته چي داسلام شرطونه وپيژني، که چيري دا دري کوچني ماشومان دبلوغ خخه مخکي مړه سي نو تکفين اوتجهيز به يي دمسلمانانو په شان کوو اوکه نه؟ اوددی ټولو حکم برابر دی اوکه نه څه فرق يي سته؟

جواب: نابالغه ماشوم په کفر اوپه اسلام کي دمور اودپلار تابع وي، كما في الدرالمختار والشامى قوله لتبعيته لابييه (درمختار) اي في الاسلام والردة شامى، (۱) اوکه چيري په هغوي کي يعنى په والدينو کي څوک مسلمان سي نوماشوم به دهغه تابع سي اومسلمان به گڼل كيږي، كما في الدر المختار والولد يتبع خير الابوين ديناً الخ (۲) اودکافر ماشوم که چيري ممیز يعنى داو و کالو سي نودهغه اسلام راوړل صحيح اومعتبر دی کما في الدر المختار، واسلم الصبي وهو عاقل اي ابن سبع سنين صلى عليه، وفيه ايضاً والعاقل المميز وهو ابن سبع سنين الخ (۳)، درمختار. نو اول ماشوم کم چي دمشرک دی که چيري هغه داو و کالو سوي وي اوداسلام دکلمي ويلو خخه وروسته مړسوي وي نو هغه دي مسلمان وگڼل سي، اودهغه تکفين اوتجهيز دی دمسلمانانو په شان وسي، او

(۱). ردالمحتار باب التيمم ج ۱ ص ۲۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۱. ظفير

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز. ظفير

(۳). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب نكاح الكافر ج ۲ ص ۵۴۱، ط. س. ج ۳ ص ۱۹۲. ظفير

(۴). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۰. ظفير

دوہم ماشوم دمور اودیلار دمرتدوالی پہ وجہ سرہ پہ مرتدوالی کی دھغوی تابع سو، لیکن کہ چیری داوو کالو سی اوداسلام پہ کلمہ باندی یی پرورش وسی نومسلمان بہ سی اوپہ دی حالت کی دمہ کیدلو سرہ بہ دھغہ تجهیز اوتکفین دمسلمانانو پہ شان وی، اودجنازی لمونخ بہ یی کول کیبری، اودریم ماشوم بہ دخیر الابوین یعنی دمسلمان مور یا پلار پہ تابع کیدلو سرہ مسلمان گنل کیبری اودمسلمانانو پہ شان بہ دھغہ تکفین او تجهیز او دجنازی لمونخ کیبری (۱). فقط

کہ دجنازی لمونخ وسو او یو سری پہ خہ وجہی شریک نہ سو نوملامت نہ دی: سوال:

(۲۹۲۵) یومری داسی میدان تہ راوړل سو، پہ کم کی چی دمدرسی طلباء وو پہ کثرت سرہ لوبی کولی اوہغہ میدان پہ باران سرہ لوند وو اونمدارہ وو، دبندہ پہ پنبوکی موزی وی دھغہ دحفاظت پہ وجہ دجنازی پہ لمانخہ کی شریک نہ سو، دا گناہ دہ اوکہ نہ؟

جواب: دجنازی لمونخ فرض کفایی دی، کہ چیری نورو مسلمانانو دجنازی لمونخ وکی، نوپہ پربینوونکی باندی ملامتیا اومؤاخذہ نستہ (۲)، لیکن دا ضروری دہ چی محض دموزو دحفاظت پہ وجہی سرہ دجنازی دلمانخہ نہ کول نہہ نہ دی، پہ ائندہ کی دی ددی خخہ احتیاط وسی. فقط

مقتدی دی دامام سرہ دجنازی پہ لمانخہ کی دعاء وغیرہ وواپی: سوال: (۲۹۲۶) ایا

دجنازی پہ لمانخہ کی بہ مقتدی دامام پہ تابع کیدلو سرہ ثناء او درود اودعاء برابر اداء کوی اوکہ نہ پرمقتدی باندی فقط خاموشوالی دی؟ دجنازی دلمانخہ خخہ چی فارغہ سی نوپہ ہمدغہ ہیئت پہ صفونوکی پہ پاتہ کیدلو سرہ یا دصفونو دہیئت دتغیر خخہ وروستہ دمپی پہ چاپیرہ دریدلو سرہ اوپہ لاس پورته کیدلو سرہ دعاء کول اوپہ دوبارہ او دریم بار ہمدغہ رکم دعاء کول جائز دی اوکہ نہ؟ دحنفی مذهب مطابق دسند پہ ثبوت سرہ دی ارشاد وفرمایل سی، بعضو عالمانو پہ استناد دروایت دفتاویٰ عالمگیری کم چی پہ فصل خامس ص ۱۷۰ مطبوعہ مصر کی دی، والامام والقوم فیہ ای فیما ذکر قبل من التکبیرات ودعاء الافتتاح والصلوة علی النبی ﷺ والدعاء وغیرہ ذالک کذا فی الکافی، مقتدی تہ یی ہم دمتابعت حکم ورکری دی، او دلاندینی روایت پہ استناد سرہ یی ددعاء خخہ منع کریدہ، پہ خلاصہ الفتاویٰ قلمی کی دی، لا یقوم بالدعاء بعد صلوة الجنائز الخ، ملا علی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۰. ظفیر

(۲). الصلوة علی الجنائز فرض کفایۃ اذاقام بہ البعض واحدا کان او جماعة ذکر کان اوانشی سقط عن الباقرین واذا ترک کل کل اثموا هکذا فی التاتارخانیۃ (عالمگیری مصری باب الجنائز فصل خامس ج ۱ ص ۴۵۲، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۱۶۲). ظفیر

قاریؒ دمشکوةؒ پہ شرح کی فرمائی، ولا يدعو للميت بعد صلوة الجنابة لانه يشبه الزيادة في صلوة الجنابة، ہمدغہ رکم پہ نور الانوار اویہ انوار حنفیہ اوجامع الرموز اومحیط کی موجود دی، پہ دی روایتونو کی بی مطلقاً دجنازی خخہ وروستہ دعاء ممنوع گرخولی دہ برابرہ خبرہ دہ کہ دصفونو پہ ہیئت کی وی اوکہ نہ وی، نوایا دادوارہ استنادہ ددوارو مسئلو پہ بارہ کی صحیح دی؟

جواب: دادوارہ استنادہ ددوارو مسئلو متعلق صحیح دی، دجنازی پہ لمانخہ کی دی مقتدی ہم دامام پہ شان ثناء اودرود اودعاء وایی اودجنازی خخہ وروستہ بیا پہ لاس لورولو سرہ دعاء غوبنتل ثابت نہ دی، اوفقہاؤ ددی خخہ منع فرمایلی دہ، اودملا علی قاریؒ پہ قول دجنازی پہ لمانخہ کی دزیاتوالی شبہ ورسرہ کیبری اودجنازی لمونخ پخپلہ دمپی دپارہ دعاء دہ۔ فلا یشرع الدعاء الاخر بعدها۔ (نو ددی خخہ وروستہ بلہ دعاء مشروعه نہ دہ)۔ فقط

دجنازی امامت دجا حق دی؟ سوال: (۲۹۲۷) یو حنفی سری دیو جومات امام دی، ہغہ دعوہ کوی اووایی چی زما خخہ ماسوا دجنازی امامت بل خوک نہ سی کولی، نوایا دغہ سری دمپی پرولی باندی ہم مقدم دی، اودہغہ دادعوہ خنگہ دہ؟ او دجنازی پہ لمانخہ کی احق بالامامت خوک دی؟

جواب: دحنفی فقہ پہ کتابونو کی بی دجنازی دلمانخہ پہ امامت کی داترتیب لیکلی دی، ویقدم فی الصلوة علیہ السلطان ان حضر او نائبہ وهو امیر المصر ثم القاضی الخ ثم امام الحی الخ ثم الولی الخ (۱)، یعنی دجنازی دلمانخہ دامامت دپارہ دتولو خخہ مقدم بادشاہ دی، کہ چیری موجود وی، یا دہغہ نائب، بیا قاضی، بیا دمحلی دجومات امام الخ، درمختار، اوداہم پہ درمختارکی دی چی پرولی باندی دامام حی (یعنی دکلی دامام) تقدیم استحبابا دی کہ چیری دامام الحی پہ موجودگی کی ولی لمونخ ورکی نو داہم درست دی (۲)، اوداہم پہ درمختار اویہ شامی کی دی، چی کہ چیری ولی افضل وی دامام الحی خخہ نودولی امامت اولی دی، بہر حال دامام مذکور دادعوہ کمہ چی پہ سوال کی ذکر دہ مطلقاً (بلا تفصیل) غلطہ دہ (۳)۔ فقط

دزوال او استواء او دغروب پہ وخت کی دجنازی لمونخ درست دی او کہ نہ؟ سوال: (۲۹۲۸)

(۱) الدر المختار علی ہامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۹. ظفیر
(۲) وتقدیم امام الحی مندوب فقط بشرط ان یكون افضل من الولی والا فالولی اولی کما فی المجتبی (الدر المختار علی ہامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۵۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۰). ظفیر
(۳) قال فی شرح المنیة الاصل ان الحق فی الصلوة للولی الخ (ردالمحتار ص ۸۲۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۰). ظفیر

کہ چیری پہ وخت دطلوع او دغروب او داستواء کی جنازہ حاضرہ سی نوپہ دی وختونو کی دمباح وخت دانتظار خخہ بغیر دجنازی لمونخ اداء کول جائز دی اوکہ نہ؟ اوبغیر دکراہت خخہ جائز دی اوکہ نہ مع الکراہت؟

جواب: کہ چیری جنازہ پہ دی وختونو کی حاضرہ سی نو دمباح وخت دانتظار خخہ بغیر پہ دغہ وختونو کی دجنازی لمونخ کول جائز دی بغیر دکراہت تحریمی اوپہ شامی کی یی ویلی دی چی کراہت تنزیہی دی معنی داچی غیر اولی دی، یعنی بنہ دادہ چی پہ مباح وخت کی لمونخ وکری. فی الدر المختار فلو وجبنا فیہا لم یکرہ فعلہما ای تحریمًا افاد ثبوت الکراہۃ التزیہیۃ وفی التحفۃ ما یدل علی نفی الکراہۃ التزیہیۃ ایضاً (۱). فقط

دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ پہ لاس پورته کولو سرہ دعاء غوبتل خخہ دی؟ سوال:

(۲۹۲۹) دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ پہ لاس پورته کولو سرہ دعاء غوبتل جائز دی اوکہ نہ؟ او مقتدیانو ته ددعاء غوبتل پہ کاردی اوکہ نہ؟

جواب: دجنازی لمونخ پخپله دمپری دپارہ دعاء ده ددی خخہ وروستہ بلہ کمہ دعاء ماثورہ اومنقولہ نہ ده (۲)، امام اومقتدیان ټول دي دائرک کړی، خکہ چی دخلاف سنت کارالتزام درست نه دی.

دطاعون والاخای ته دجنازی دپارہ تلل خخہ دی اودطیبیانو تلل درست دی اوکہ نه؟ سوال:

(۲۹۳۰) په کم خای کی چی طاعون وی هلته دجنازی دلمانخہ ورکولو دپارہ تلل درست دی اوکہ نه؟ اوکله چی دهغه دتللو خخہ بغیر دجنازی لمونخ نه کیږی، داسی خای ته طیبیانو لره تلل خنګه دی؟

جواب: قال فی الدر المختار (مسائل شتی من اخر الکتاب واذا خرج (اودخل فیها، شامی) من بلدة بها الطاعون فان علم ان كل شيء بقدره الله فلا بأس بان يخرج ويدخل وان كان عنده انه لو خرج نجا ولو دخل ابتلى كره له ذلك فلا يدخل ولا يخرج صيانةً لاعتقاده وعليه حمل النهی فی الحديث الشريف، مجمع الفتاوى الخ (۳) ددی عبارت خخہ واضحه سوه چی دچا اعتقاد درست وی، دطاعون دخای خخہ وتل سبب دنجات اوداخلیدل سبب دابتلاء اوهلاکت نه ګڼی، نو دهغه په حق کی خروج اودخول ممنوع نه دی، اودجنازی لمونخ اداء کول خوفرض کفایی دی، دهغه

(۱). ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱ ص ۳۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۳۷۴. ظفیر

(۲). ویسلم بلا دعاء بعد الرابعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۳) فقد صرحوا عن اخرهم بان صلاة الجنازة هي الدعاء للميت اذ هو المقصود منها (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار مسائل شتی ج ۵ ص، ط. س. ج ۲ ص ۷۵۷. ظفیر

دپاره هلته دلمانځه داداء کولو په غرض تلل ضروری دی کله چې هغه ته معلومه ده چې که چیرې ولاړ نه سم نودجنازی لمونځ به نه کیږي همدغه رکم طیبیانو لره هم د علاج په غرض هلته تلل درست دی.

که بعض خلک جنازه ونه کړي نوڅه حکم دی؟ سوال: (۲۹۳۱) په اتفاقی ډول سره یوه نابالغه انجلی وفات سوه اودجنازی دلمانځه دپاره ټول خلک راجمع سول، او هغه علماء هم راجمع سول چې چا د پردی تنبیه کړی وه لیکن جنازی ته حاضر سول اولمونځ یې ونه کی بیرته راغللو په دی صورت کی څه حکم دی؟

جواب: دجنازی لمونځ دبالغ اونا بالغه فرض کفایی دی، دبعضو په اداء سره دباقیو دذمی څخه فرضیت ساقط کیږي، نوکه چیرې ددغه نابالغی دجنازی لمونځ سوی وی، نو هغه خلک چا چې دجنازی په لمانځه کی شرکت ونه کی گنهنکار نه دی، او که چیرې ددغه نابالغی دجنازی لمونځ بالکل نه وی سوی نو کم خلک چې موجود وه، اوچاته چې دهغه دمرگ علم سوی وو، اودجنازی لمونځ یې ونه کی نوهغوی ټول گنهنکار سول، قال فی الدر المختار والصلوة علیه صفتها فرض کفایة الخ^(۱)، وأما شروط وجوبها فهي شروط بقية الصلوات من القدرة والعقل والبلوغ والإسلام مع زيادة العلم بموته تأمل^(۲) وهي فرض علی کل مسلم مات خلا أربعة بغاة وقطاع طريق الخ^(۳) اوبنکاره ده چې کم قومونه پرده نه کوی په دی څلورو کی داخل نه دی، خصوصاً نابالغه چې هغه مکلف د پردی نه دی، نو دهغه دجنازی لمونځ ترک کول نهایتی قبیح دی، اوحضور ﷺ فرمایلی دی، صلوا علی کل بر وفاجر، الحديث.

دکمو خلکو چې دجنازی لمونځ نه وی زده نوپه صرف اقتداء اوتکبیر سره به یې لمونځ وسي؟

سوال: (۲۹۳۲) که چیرې مقتدی دجنازی په لمانځه کی په وجه دناپوهی یا په وجه دهیر والی ثناء اودرود اودعاء ونه وایی، فقط دامام سره د اقتداء دنیت څخه وروسته څلور تکبیرونه ووايي نودهغه لمونځ به د ضرورت په وجه په شان دلمانځه دمسبق صحیح سی او که نه؟

جواب: قال فی الدر المختار فی الصلوة الجنابة وركنها شيان التكبيرات الاربع والقيام الخ،^(۳) نومعلومه سوه چې بناءً علی هذه الرواية لمونځ دهغه صحیح دی، وانظر ما قال الشامي بتحقيق ما قاله المحقق ابن الهمام رحمه الله .

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

(۳). ایضا ج ۱ ص ۸۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۹. ظفیر

دشیعه دجنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۳۳) اهل سنت والجماعت ته دشیعه مړی دجنازی لمونځ کول درست دی اوکه نه؟

جواب: کم شیعه گان چی غلو کونکی دی دکمو چی تکفیر سوی دی، دهغوی دجنازی لمونځ کول نه دی په کار، څنگه چی تبرا کونکی دی دهغوی لمونځ دي ونه سی.

دجومات په سائبان کی جنازه درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۲۹۳۴) په کم جومات کی چی پنځه وخته لمونځ کیږی په هغه جومات کی دننه یاپه سائبان کی که چیری مړی کنسیردی اودجنازی لمونځ وکی نولمونځ کیږی اوکه نه؟ اوکه چیری په قبرستان کی جومات وی اوپه هغه کی پنځه وخته لمونځ نه کیږی اوهغه دجنازی دلمانځه دپاره جوړ سویدی نوپه دغه جومات کی دجنازی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په جومات کی دجنازی لمونځ مکروه دی لکه څنگه چی په درمختار کی دی، وکراهة تحریمًا وقیل تنزیهاً فی مسجد جماعة هو ای المیت فیه وحده اومع القوم (۱)، اوکم جومات چی دجنازی دلمانځه دپاره جوړ سوی دی هغه په حقیقت کی دجومات په حکم کی نه دی په هغه کی دجنازی لمونځ درست دی، کافی الدر المختار واما المتخذ لصلوة جنازة اوعيد فهو مسجد فی جواز الاقتداء لافى حق غیره به یفتی، نهاییه الخ (۲)، **پرغائب مړی باندی دجنازی لمونځ درست نه دی: سوال:** (۲۹۳۵) په غائب مړی باندی دجنازی لمونځ صحیح دی اوکه نه؟

جواب: په غائب مړی باندی داحنافو په نزد دجنازی لمونځ صحیح نه دی. (۳)

که چیری دبدن یوه حصه سوزلی وی نو ایا هغه ته به غسل ورکول کیږی، اوجنازه به باندی کیږی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۳۶) په کورکی داور لگیدلو په وجه سره که چیری دمړی اکثره حصه وسوزله اوکمه چی باقی وی هغه هم دسکرو په شان توره سوی وی مخ یی نه وی، نوهغه لره غسل اوکفن ورکول سی اولمونځ ورباندی وسی اوکه نه؟ دغسل وغیره دجواز په صورت کی که چیری دجومات امام دغه برایی نام لاش همداسی په کپړه کی ونغاړی او دفن یی کړی نوپه لمانځه کی دهغه داقتداء څه حکم دی؟ په صورت عدم جواز دغسل او دکفن اوجنازی کی کم امام چی بغیر دغسل او دکفن او دلمانځه څخه پورته ذکر سوی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴-۲۲۵. ظفیر
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ومایکره فیهما مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۵، ط. س. ج ۱ ص ۲۵۷. ظفیر
(۳). فلا تصح علی غائب ومحمول علی دابة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۹). ظفیر

لاش دفن کری، اویو سړی دخودغرضی اودشرارت په وجهی سره خامخا دامام په عوامو کی په ذلیل اورسوا کولو پسی لگیدلی وی نو دهغه سزا څه ده؟

جواب: مسئله په دی باره کی داده چی که چیری دمړی اکثره حصه باقی وی، یعنی دنیم څخه زیاته باقی وی، که څه هم دسر څخه بغیر باقی وی نو هغه لره دي غسل ورکول سی، اولمونځ دي باندی وسی، اوکه چیری دمړی د بدن زیاته حصه سوزلی اواره سوی وی او کمه حصه یی باقی وی، نوبیا غسل اولمونځ هیڅ ورباندی لازم نه دی، په در مختار کی دی، وجد رأس ادمی او احد شقیه لا یغسل ولا یصلی علیه بل یدفن الا ان یوجد اکثره من نصفه اوبلا رأس الخ (۱)، نوکله چی ددغه مړی اکثره حصه دسوزلو سره ایره سوله نو غسل اولمونځ دهغه واجب نه دی او همداسی دفن کول یی په کار دی، اوکم امام چی داسی وکړل چی په ذکر سوی وجه یی بی غسله اوبی لمونځه پټ کی، نوبیه هغه باندی هیڅ مؤاخذه نسته، اودهغه په امامت کی هیڅ څه خلل اوکراهت نسته، اودهغه پرفعل باندی اعتراض کول که چیری دخودغرضی اودعداوت په وجه وی نوسخته گناه اومعصیت دی ددی څخه دي توبه وکاربی، اوکه چیری دناپوهی په وجه سره وی نوبیا معذوره دی، لیکن جاهل لره په کاردی چی دیو عالم څخه پوښتنه وکړی پخپله څه حکم لگول نه دی په کار، فانما شفاء العی السؤال، یعنی دجهالت څخه شفاء پوښتنه کول دی دپوهه لرونکو څخه. قال الله تعالی فاسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون (۲). فقط

دبنگیانو دجنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۳۷) دبنگیانو دجنازی لمونځ او نکاح جائزه ده اوکه نه؟

جواب: جائز نه ده مسلمانان دي ددی څخه ځان وساتی (۳).

دتعزیت په ورځوکی دصاحب تعزیت دکور څخه دډوډی خوړل څنګه دی؟ سوال: (۲۹۳۸) دتعزیت په ورځوکی دمړی دکور والاوو څخه خوراک او چنباک کول جائز دی اوکه نه؟ په کشمیر کی یی عام مسلمانان مساوی گڼی، قال فی الدر المختار ويحل لمن طال مقامه او مسافة لا لمن لم یطل، مسئله مذکوره مفتی به ده اوکه نه؟

جواب: علامه شامی په دی ځای کی فرمایلی دی: اقول قدمنا ان القول الاول وهو الاصح وظاهره الاطلاق، ویؤیده ما فی اخر الجنائز من فتح القدير حيث قال ويكره اتخاذ الضيافة من الطعام

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۴ ط. س. ج ۱ ص ۲۰۰. ظفیر

(۲). سورة النحل .

(۳). والصلاة عليه فرض كفاية شرطها ستة : اسلام الميت وطهارته (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر

من أهل الميت لأنه شرع في السرور لا في الشور، وهي بدعة مستقبحة. الخ (۱). نو معلومه سوه چي حکم د: ويحل لمن طال مقامه الخ، پرغير اصح قول باندي متفرع دي اودعلامه صاحب دفتح القدير دتصريح مطابق اتخاذ طعام مکروه اوبدعت مستقبحه دي. فقط

دجنازی په لمانځه کې بين الصفوف فاصله: سوال: (۲۹۳۹) دجنازی په لمانځه کې دصفونو تر مينځه څومره ليری والی لازمی دی؟

جواب: دجنازی دلمانځه دصفونو ترمينځ دزياتي فاصلي پريښوولو ضرورت نسته بلکې نژدی نژدی صفونه جوړول په کار دی (۲). فقط

دحضور ﷺ پرنجاشي باندي غائبانه دجنازی لمونځ: سوال: (۲۹۴۰) دجنازی لمونځ غائبانه کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: غائبانه دجنازی لمونځ کول درست نه دی اوحضور ﷺ چي دنجاشي دجنازی لمونځ غائبانه کړی وو، نو دنجاشي جنازه ورته مخامخ سوی وه، یا دا دحضور ﷺ خصوصیت وو، دنورو دپاره داجائز نه دی. کذا فی الدر المختار (۳). فقط

که چيري ددريم تکبير څخه وروسته سورة فاتحه وويل سي نوڅه حکم دي، ددعاء په ځای يا رب يا رب کافی نه دي: سوال: (۲۹۴۱) که چيري دجنازی په لمانځه کې ددعاء پرځای سورة فاتحه په نیت ددعاء وويل سي، نو دا حنافو په نزد بغير دکراهت څخه جائز دی اوکه نه؟ بالتصريح تحرير وفرماياست؟ اوکه چيري ددريم تکبير څخه وروسته ددعاء په ځای لفظ ديارب يارب وويل سي، نو ددعاء کاربه ورکړی اوکه نه؟ په يو کتاب کې يی ددی متعلق څه ليکلی دی اوکه نه؟

جواب: سورة فاتحه ددعاء په نیت دا حنافو په نزد مکروه نه ده دقرآن پاک دقرآئت په نیت يی ويل مکروه دی اوموقع دسورة فاتحي داوولنی تکبير څخه وروسته ده (۴)، والظاهر انها حيثئذ تقوم بعد الثناء على ظاهر الرواية من انه ليس بعد الاولى التحميد الخ، شامی (۵) نو دتکبير

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۱ - ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۰. ظفیر

(۲). ځکه چي په دی کې دسجدي وغيره ضرورت نه وی چي په مينځ کې يی دکافي فاصلي ضرورت راسی. ظفیر

(۳). فلا تصح على غائب الخ وصلاة النبي ﷺ على النجاشي لغوية وخصوصية (درمختار) قوله: لغوية أي المراد بها مجرد الدعاء وهو بعيد. قوله: (أو خصوصية) أو رفع سريره حتى رآه عليه الصلاة والسلام بحضرته فتكون صلاة من خلفه على ميت يراه الامام وبحضرته دون المأمومين، وهذا غير مانع من الاقتداء. (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۹). ظفیر

(۴). وعين الشافعي الفاتحة في الاولى وعندنا تجوز بنية الدعاء وتكره بنية القراءة لعدم ثبوتها فيها عنه ﷺ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۳ و ۲۱۴). ظفیر

(۵). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۳ و ۲۱۴. ظفیر

ثالث خُخه وروسته ددی محل نه سته. فقط. که چیری هغه دعاء ماثوره ورته یاده نه وی نوددریم تکبیر خُخه وروسته دی اللهم اغفر لنا ۞ خُنگه چی سابقا دشامی خُخه نقل سوی وو، (۱) (ویل بی په کاردی) اوپه یارب یارب باندی اکتفاء کول په کم کتاب کی نه دی لیدل سوی، اوددی سره به دجنازی لمونځ که خه هم وسی، لیکن ددعاء سنت به اداء نه سی، قال فی الشامی: قوله: ویدعوا بعد الثالثة ای لنفسه وللمیت وللمسلمین لکی یغفر له فیستجاب دعاءه فی حق غیره ولان من سنة الدعاء ان یبدأ بنفسه قال تعالی: رب اغفر لی ولوالدئ الخ (۲). فقط

دجنازی دلمانځه ترکیب څه دی؟ اومقتدی به څه څه وایی؟ سوال: (۲۹۴۲) زمود په ځای کی دجنازی په لمانځه کی چی کله امام دالله اکبر په ویلو سره نیت وتړی، بیاجی کله دتحمید ویلو خُخه وروسته امام الله اکبر وواپی نومقتدیان یی په اشاری سره وایی، بیا امام درود شریف ویلو خُخه وروسته دالله اکبر ویلو سره که چیری مړی بالغ وی یا نابالغ اومذکر وی اوکه مونث، کمه دعاء چی ویل وی هغه وواپی، نو دالله اکبر دویلو خُخه وروسته سلام وگرځوی، همدغه رکم مقتدیان یی ورسره هم کوی، په دی طریقی سره دجنازی لمونځ کول اودمقتدیانو ماسو ادالله اکبر دویلو خُخه نورڅه نه ویل جائز دی اوکه؟

جواب: دجنازی په لمانځه کی په څلور تکبیرونو کی داول تکبیر خُخه وروسته دسبحانک اللهم ویل په کاردی اوددوهم تکبیر خُخه وروسته درود شریف اوددریم تکبیر خُخه وروسته ماثوره دعاء کمه چی په کتابونو کی لیکل سویده ویل په کاردی، اودڅلورم تکبیر خُخه وروسته دسلام گرځول په کاردی اودا ټول افعال امام اومقتدیانو ټولو لره کول په کار دی، مقتدیان دي هم دامام سره سره چی څه امام وایی نودوی دي هم وایی (۳) البته چاته چی دعاء ماثوره یاده نه وی هغه دي دهغه په ځای اللهم اغفر لنا ولوالدینا وللمؤمنین والمؤمنات وواپی. (۴) فقط

دفاعری ښځی دجنازی لمونځ کول درست دی: سوال: (۲۹۴۳) یوه ښځه تش په نامه مسلماننه دیو هندو سړی ماندينه جوړه سوی وه او ترڅو کالو پوری دهغه سره همبستره

(۱). ثم افاد ان من لم يحسن الدعاء بالماثور يقول اللهم اغفر لنا ولوالدینا وله وللمؤمنین والمؤمنات (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲. ظفیر

(۳). وهي اربع تكبيرات ۞ فيكبر للافتتاح ويقول سبحانه اللهم ۞ ثم يكبر اخرى ويصلى على النبي ﷺ ثم يكبر اخرى ويدعو للميت وجميع المسلمين ۞ وليس بعد التكبيرة الرابعة قبل السلام دعاء ۞ والامام والقوم فيه سواء (عالمگیری مصری باب حادی عشر ج ۱ ص ۱۵۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۴). ظفیر

(۴). فان لا يحسن ياتی بای دعاء شاء ثم يكبر رابعة (ايضاً) ثم افاد ان من لم يسحن الدعاء بالماثور يقول: اللهم اغفر لنا ولوالدینا وله وللمؤمنین والمؤمنات (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲).

اوسیدله اوپہ شرابو اوکبابو اوپہ کفر او شرک کی څنگه چي په هندوانو کی رواج دی مبتلا وه چي په هم دی دوران کی هغه مړه سوه، هیڅ یوه مسلمان دهغې جنازه ونه کړه، یومیاجی چي ځان ته قاضی هم وایی دنفسانی طمعی په وجهی سره یی دهغې جنازه وکړه، نو دداسی سړی دپاره څه حکم دی؟

جواب: زناکاری دکافر او دمسلمان سره گناه کبیره ده، همدغه رکم دشرابو چنبڼل قطعاً حرام دی، ددی کارونو مرتکب فاسق دی، کافر نه دی اوکه چیری بتانو ته دهغې عبادت ثابت سی، نوبیایی دجنازی لمونځ نه وو په کار (۱)، دا دهغه میاجی څخه غلطی وسوه او خطاء وسوه، توبه دي وکاري، لیکن هغه کافر نسو لهذا نکاح یی فسخ نه سوه، اوکه چیری ددغه مسلمانی بنځی بتانو ته عبادت کول ثابت نه وی صرف قیاس اوپه گمان سره داسی ویل سوی وی نوبیا دهغې دجنازی لمونځ کول په کار وو، لقوله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث، یعنی دهریو نیک اودبد دجنازی لمونځ کوی. (۲) فقط

دوباره دجنازی لمونځ کول گناه ده اوکه نه؟ سوال: (۲۹۴۴۱) په یوه کلی کی دیوه مسلمان مړی جنازه وسوه، نوچی کله هغه بل کلی ته یوسی چیری چي دهغه سکونت وو نوکه دهغه ځای مسلمانان دهمدردی په وجه دوباره دجنازی لمونځ باندی وکی کم چي نا مشروع دی، نوپر دوباره جنازه کوونکو باندی گناه لازمیری اوکه نه؟ که گناه وی نو صغیره ده اوکه کبیره اوکه یا دثواب مستحق گرځی؟

دجنازی سره دنعت ویل بدعت دی؟ سوال: (۲۹۴۵۱۲) دمسلمان دجنازی سره درسول الله ﷺ نعت ویل څنگه دی؟

جواب: ۱۱ دجنازی لمونځ دوباره کول غیر مشروع اونا جائز دی اوبنکاره ده چي دغیر مشروع فعل اودحرامو مرتکب گنهگار وی، نه چي مستحق دثواب وی، او حرام فعل گناه کبیره ده، ولا یصلی علی میت الا مرة واحدة والتفیل بصلوة الجنابة غیر مشروع (۳).

۲۱: دجنازی سره اشعار نعتونه وغیره ویل غیر مشروع اوبدعت دی پرینبوول یی لازم دی (۴). فقط

(۱). وشرطها اسلام الميت وطهارته الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنابة ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر

(۲). وهي فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع الطريق الخ (ایضا ج ۱ ص ۸۱۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰).

(۳). عالمگیری مصری باب حادی عشر فی الجنائز فصل خامس ج ۱ ص ۱۵۳، ط. م. ج ۲ ص ۳۲۳. ظفیر

(۴). وعلى متبعی الجنابة الصمت ويكره لهم رفع الصوت بالذكر وقراءة القرآن (عالمگیری باب حادی عشر فی الجنائز فصل رابع ج ۱ ص ۱۵۲، ط. م. ج ۲ ص ۱۲۲). ظفیر

کہ دماشوم پہ جنازہ کی معلومہ نہ وی چی ہلک دی اوکہ انجلی نوخہ بہ کوی؟ سوال:

(۲۹۴۲) دماشوم پہ جنازہ کی کلمہ چی مسبق تہ معلومہ نہ وی چی مری ہلک دی اوکہ انجلی نودہغہ دپارہ دی کلمہ دعاء وواپی؟

جواب: اللہم اجعلہ لنا فرطاً، دی پہ ضمیر دمذکر سرہ وواپی حُکہ چی دمؤنث طرف تہ ہم پہ تاویل دشخص راجع کیدی سی، اوپہ ضمیر دمؤنث ویل یی ہم درست دی پہ تاویل دنفس سرہ (۱). فقط

کہ یو ہندو گفن ورگری نوخہ حکم یی دی؟ سوال: (۲۹۴۷) یومسلمان وفات سو دہغہ

دکفن قیمت دہغہ یو ہندو دوست ورکی نوپہ دی کی خوبہ خہ خرابی نہ وی؟

جواب: ہیخ خرابی نستہ.

دجنازی دلمانخہ دپارہ پہ قبرستان کی پہ کور جوړولو کی خہ بدیت نستہ: سوال: (۲۹۴۸)

دجنازی دلمانخہ دپارہ پہ قبرستان کی کور جوړولو اوپہ ہغہ کی جنازہ کول، اودمپی ددفن کولو پہ وخت کی ہلتہ کنہنہستل جائزدی اوکہ نہ؟ اوپہ دی کی تشبہ ممنوع ستہ اوکہ نہ؟

جواب: کہ چیری محضی دجنازی دلمونخ کولو دپارہ اوپہ باران وغیرہ کی دناستی دپارہ یوکور پہ قبرستان کی جوړسی نوپہ دی کی خہ حرج نستہ، اوپہ دی کی ہیخ خہ تشبہ ممنوع نستہ، لیکن پہ قبرستان کی دجنازی دلمانخہ دجواز دپارہ دضروری دی چی مخامخ ورته قبرونہ نہ وی اونہہ دادہ چی دجنازی لمونخ پہ بل خای کی وکی (۲). فقط

پہ جنازی پسی تہلیل وغیرہ درست نہ دی: سوال: (۲۹۴۹) پہ جنازہ پسی ذکر لکہ تہلیل

او دسورة ملك ویل وغیرہ خنگہ دی؟

جواب: داثابت نہ دی اوپہ اجتماعی ہیئت سرہ بالجہر داسی کول دسلفو صالحینو دعمل خخہ خلاف دی، لہذا دا دی ترک سی (۳).

دجنازی پہ لمانخہ کی دنابالغہ امامت: سوال: (۲۹۵۰) پہ نابالغہ پسی دجنازی لمونخ

جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی، ولا یصح اقتداء رجل بامرأة وخنثی وصبی مطلقاً ولو فی جنازة ونقل

(۱). ولا یستغفر للصبی ولكن یقول اللہم اجعلہ لنا اجرا الخ (ہدایہ باب الجنائز فصل ج ۱ ص ۱۲۳). ظفیر
(۲). ولا یباس بالصلوة فیہا (ای فی المقبرۃ) موضع اعد للصلوة ولس فیہ قبر ولا نجاسة کما فی الخانیۃ ولا قبلۃ
الی قبر، حلیہ (ردالمحتار کتاب الصلاۃ قبیل مطلب فی الصلاۃ فی الارض المغصوبۃ ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۱ ص ۳۸۰).
(۳). کرہ کما کرہ فیہا رفع صوت بذکر او قرأت (درمختار) وینبغی لمن تبع الجنازة ان یطیل الصمت وفیہ عن
الظہیریۃ فان اراد ان یدکر اللہ تعالیٰ فی نفسہ الخ (ردالمحتار باب صلاۃ الجنازة ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۳).

على الاصح (۱). ددی خخه معلومه سوه چی په نابالغه پسی دجنازی لمونځ صحیح نه دی.
دجنازی دلمانځه خخه وروسته دعاء: سوال: (۲۹۵۱) فی الدعاء بعد صلوة الجنابة رفع الیدین
 وقد وقع الاختلاف بین العلماء فمنهم من قال انه سنة حسنة وتارکه فاسق وفاجر وفيهم من قال انه
 مکروه بینوا وتؤجروا؟

جواب: قال فی الشامی فقد صرحوا عن اخرهم بان صلوة الجنابة هی الدعاء للمیت اذ هو المقصود
 الخ (۲)، ولم یرو عن السلف الدعاء بعدها بهیئة اجتماعية فالاولی الاقتصار علیها وان لم یفسق فاعله
 وكيف يجوز ان یقال لثاری البدعة انه فاسق من ینسبه الی الفسق.

دکتاب په کتلو سره دجنازی لمونځ: سوال: (۲۹۵۲) یوڅو مسلمانان کتاب گوری او د
 جنازی لمونځ کوی نودا جائز دی او که نه؟

جواب: په دی طریقې سره دجنازی لمونځ نه کیږی، که چیری چاته دعاء گڼانی یادی نه وی
 نو صرف تکبیرونه دي ووايي، اودامام سره دي سلام وگرځوی، چی کتاب ته گوری او
 دعاء وایی نولمونځ یی نه کیږی، کما فی الشامی (۳) واما الشروط التي ترجع الی المصلی فهي
 شروط بقية الصلوة الخ ج ۱ ص ۵۸۲).

کم هندو ماشوم چی مسلمان په بیعه واخیستی، دهغه جنازه اوکفن درست نه دی: سوال:
 (۲۹۵۳) یوی کافری بنځی خپل دڅلورو میاشتو ماشوم دلسو روپو په عوض پریوه
 مسلمان باندی خرڅ کی، څوارلس ورځی وروسته ماشوم مړ سو، دغه مسلمان دهغه
 دجنازی لمونځ وکی، په دی صورة کی پرلمانځه کونکی اوپر امامتی کونکی باندی
 شرعاً حکم څه دی؟ او دانسان خرڅول په هندوستان کی جائز دی او که نه؟

جواب: په دی صورة کی ددغه ماشوم دجنازی لمونځ درست نه وو، کله چی دهغه مور او
 پلار کافران وه، البته که چیری په مور اوپلار کی یو مسلمان سوی وی نودهغه دجنازی
 لمونځ واجب وو، اوددغه ماشوم په بیعه اخیستل صحیح نه وو، ددغه مسلمان خخه دغه
 فعل دجهالت په وجه واقع سو اوپه آئنده کی دي دغه رکم نه کوی اوپه دغه فعل سره چی
 کمه گناه وسوه دهغه خخه دی توبه وکاري، قال فی الدر المختار کصبی سبی مع احد ابویه لا
 یصلی علیه الخ (۴).

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۹، ط. س. ج ۱ ص ۵۷۲ و ۵۷۸. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷. ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۸ و ۲۲۹. ظفیر

ایا د جنازی په لمانځه کی پنځه تکبیرونه جائز دی؟ سوال: (۲۹۵۴) د جنازی په لمانځه کی پنځه تکبیرونه جائز دی او که نه؟

جواب: پنځه تکبیرونه د جنازی په لمانځه کی جائز نه دی ځکه چی هغه منسوخ سوی دی، دڅلور څخه زیات تکبیرونه دي نه وایی که څه هم امام زیات هم ووايي بیادي هم دهغه اتباع نه کوی، او خاموش دي ولاړ اوسی په در مختار کی دی: ولو کبر امامه خمساً لم يتبع لانه منسوخ فيمکت المؤتم حتی یسلم معه اذا سلم به یفتی (۱). فقط

دبدعتیانو جنازه کول په کاردی: سوال: (۲۹۵۵) ددی علاقو جاهلان مسلمانان د کافرانو په رسمونو کی مبتلادی اود کافرانو عادتونه اورواجونه کوی لیکن کلمه هم وایی اوځانته مسلمانان وایی نودوی کافران دی او که نه؟ اوددوی جنازه کول په کاردی او که نه؟

جواب: کم جاهلان مسلمانان چی د کافرو په رواجونو کی مبتلا دی او عادتونه اورسمونه د کافرانو کوی لیکن کلمه وایی او خپل ځان ته مسلمانان وایی، نوهغوی ته کافر ویل نه دی په کار، اود هغوی د جنازی لمونځ کول پکاردی اود هغوی اصلاح کول په کاردی.

یوهندو او یو مسلمان په یو کور کی وسوزیدل جنازه به څنګه اداء کوی: سوال: (۲۹۵۶) چی

په یو کور کی دوه کسان اوسیدي یو پکښی هندو وی او بل مسلمان، او په دغه کور کی اور ولګیدی اودواړه کسان پکښی داسی وسوزیدل چی غوښه او خرمن یی پاته نه سول او خپل وارثان یی په څه علامی سره شناخت هم نسی کولی چی کم یو هندو دی او کم یو مسلمان دی، ددواړو وارثان پردی باندی متفق دی چی که چیری شناخت یی وسی نو دهر یوه تجهیز اوتکفین به دخپل خپل دین مطابق وسی، نودشریعت ترمخه موږ ته داسی یوه علامه وښایاست چی څه شک باقی پاته نه سی؟

جواب: په مسئله صورة کی کله چی دشناخت هیڅ علامه باقی نه ده پاته نو دهغوی دتجهیز اودتکفین اودجنازی په باره کی شرعاً داحکم دی چی دغه دواړو لره دی غسل ورکول سی که چیری هغوی دغسل قابل وی اودواړو ته دی کفن ورکول سی اودجنازی لمونځ دي دمسلمان دجنازی دلمانځه په نیت وسی اودکافر په نیت دی ونه سی، هکذا فصله وحققه فی الشامی کتاب الجنائز اقول بتوفیق الله قال فی الدر المختار: اختلط موتانا بکفار، ولا علامة اعتبر الاكثر فإن استوا غسلوا واختلف في الصلاة عليهم قال الشامي بعد ذكر التفصيل عن شرح مختصر الطحاوی للاسيجایی فی قوله اعتبر الاكثر لكن يغسلون ويكفنون الخ ثم قال قوله: واختلف في الصلاة عليهم فقل لا يصلی عليهم، الى ان قال: وقيل يصلی عليهم ويقصد المسلمین الخ (۲).

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۴. ظفیر

شرابی زانی دجنازی دشرکت خخه بندول نه دی په کار: سوال: (۲۹۵۷) یوسړی دی شارب الخمر دغلا مال خوړونکی اوزانی اوتارک الصلوة اومانع الزکوة، نودغه سړی دمسلمان په جنازه کی دشرکت خخه منع سی که نه؟ اوخوراک چنباک ورسره په کاردی اوکه نه؟ یو مولوی صاحب داسی سړی دجنازی خخه وایستی او بیایی جنازه وکړه، اودغه مولوی جنازی ته دعاء وایی، لیکن یوبل مولوی جنازی ته عبادت وایی اوفتنوی ورکوی چی دغه سړی دجنازی اودنورو عباداتو خخه منع کول نه دی په کار، نوایا صلوة جنازه دعاء ده اوکه عبادت؟ اوپه دی صورت کی شرعی حکم څه دی؟

جواب: صلوة جنازه لمونځ هم دی اودعاء هم ده اوعبادت کیدل یې هم ظاهر دی، ځکه چی صلاة جنازه فرض کفایه دی، نوکم کار چی فرض وی هغه به څنگه عبادت نه وی، عبادت کیدل یې تر لمر هم ښکاره دی، اودفرضو ادا کولو خخه دیو مسلمان راڅرځول جائز نه دی، اڅرکه هغه فاسق اومرتکب دکبیرو گناهونو هم وی لکه غلا، زنا اوشراب چنبل وغیره، ځکه نو ددغه شخص راڅرځول دلمانځه دجنازی دادا کولو اونورو عباداتونو خخه جائز نه دی، اوکه چیری هغه مړسی نو دهغه دجنازی لمونځ هم مسلمانانو لره کول په کاردی، لقوله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر الحديث. (۱) فقط

پرکت باندی داینبوول سوی جنازی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۵۸) دجنازی

دلمانځه کول په هغه مړی باندی چی اینبوول سوی وی په کت باندی جائزدی اوکه نه؟
جواب: دبل ځای خخه جائزدی بلکی اولی دی، دارکم دی قیاس پرحالت دوړلو، فی الدر المختار وان کان کبیراً حمل علی الجنازة انتهى، شیخ ابن همام رحمه الله تصریح کړیده چی دحضور ﷺ دجنازی لمونځ دحضرت معاویه مزنی پرکت باندی سوی دی، اوهم شیخ ممدوح په حاشیه هدايي فی فصل الصلوة علی المیت کی راوړی دی: وَأَمَّا صَلَاتُهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى النَّجَاشِيِّ فَلِأَنَّهُ رَفَعَ سَرِيرَهُ لَهُ حَتَّى رَأَاهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِحَضْرَتِهِ فَتَكُونُ صَلَاةُ مَنْ خَلَفَهُ عَلَى مَيِّتٍ يَرَاهُ الْإِمَامُ وَبِحَضْرَتِهِ دُونَ الْمَأْمُومِينَ وَهَذَا غَيْرُ مَانِعٍ مِنَ الْإِقْدَاءِ، انتهى (۲)، وفی حواشی الكنز: ثم المراد بالمكان الذي اشترطت طهارته اما الجنازة او الارض ان لم يكن جنازة فطهارة الارض تشرط اذا وضع الميت بدون الجنازة اما بالجنازة فعدم اشترط طهارة الارض متفق عليه (۳) انتهى. اوجنازه دمیت

[حاشیه صفحه سابقه] (۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۰ - ۲۰۱. ظفیر (۱). فعلى المسلمين تكفينه و الصلاة عليه صفتها فرض كفاية بالاجماع فيكفر منكرها لانه انكر الاجماع (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في صلاة الجنازة ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۶ - ۲۰۷). ط (۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في صلاة الجنازة ج ۱ ص ۸۱۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۶ - ۲۰۷. ظفیر

کتے تہ وایی، پہ انواع دبارک اللہ کی یی راوی دی پہ ترمذی شریف باب ماجاء ان يقوم الامام من الرجل والمرأة کی راوی دی، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَامِرٍ عَنْ هَمَّامٍ عَنْ أَبِي غَالِبٍ قَالَ صَلَّيْتُ مَعَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَلَى جَنَازَةِ رَجُلٍ فَقَامَ حَيَّالٌ رَأْسُهُ ثُمَّ جَاءُوا بِجَنَازَةِ امْرَأَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَقَالُوا يَا أَبَا حَزْزَةَ صَلِّ عَلَيْهَا فَقَامَ حَيَّالٌ وَسَطَ السَّرِيرِ فَقَالَ لَهُ الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادٍ هَكَذَا رَأَيْتَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ عَلَى الْجَنَازَةِ مُقَامَكَ مِنْهَا وَمِنْ الرَّجُلِ مُقَامَكَ مِنْهُ قَالَ نَعَمْ فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ احْفَظُوا. (۱)

اوهغه کسان چي حکم اوفتویٰ ورکوی چي مری دکت خخه کنبته کړی اوپرمخکه باندي کنبیږدی اوجنازه دي وسی شاید چي دامغالطه دعبارت دبعضو فقهاء دقوم خخه وی چي عبارات مبهمه اوموهمه یی راوی دی لکه: وضعه ای علی الارض اوعلی الایدی قریبا منه بالا علی محمول علی دابة اوغيرها لاختلاف المكان بالمیت کالامام، حالانکی مراد دوضع علی الارض خخه عام دی ددی خخه چي حقیقه وی اوکه حکماً وی، اومراد دمحمول دغیر دابه خخه هغه دی چي مری محمول وی په یوجانداره حیوان چي هغه پر مزکه باندي نه وی اینبوول سوی لکه چي مری پر دابه باندي وی چي هغه په غوایانو یا په خرو یا په سپیو باندي وړی یا دخلگو پراوړو باندي وی چي هغه پرمخکه باندي نه ایږدی، اومری چي په مثل دامام وایی، مثل کیدل یی په بعضو وجوهو کی مراد دی، نه من جمیع الوجوه، که دانه وی مراد نوسری ته به دجنازی لمونځ دبنځو او دماشومانو جائز نه وی، ځکه چي امامت دبنځی اودماشوم دسړیو دپاره هیڅکله نه درست کیږی.

فی الکبیری: هوکالامام من بعض الوجوه انتهى، قال مفتی السند العلامة الهامیونی نور الله مضجعه فی فتاواه المراد بوضع المیت علی الارض اعم من ان يكون حقيقة او حکماً اما الوضع الحقیقی فکما اذا كان نفس المیت موضوعاً علی الارض واما وضع الحکمی فکما اذا كان سریر المیت موضوعاً علی الارض ووزان السریر مع المیت وزان الکوز مع الماء ووزان الصندوق مع المتاع ووزان الحققة مع الدرة فاذا وضع الکوز او الصندوق علی شيء فالوضع وان تعلق حقيقة بالکوز والصندوق لکنه تعلق بالماء والمتاع ایضاً حکماً ولذا ترى العلماء ينسبون السرعة والوضع عن الاعناق علی المیت وان تعلق حقيقة بالسریر. قال العلامة العینی فی شرح الكنز فی فصل الصلوة علی المیت ویعجل به ای یسرع بالمیت وقت المشی بحديث لا یضطرب علی الجنابة بلاخب وهوعدو سریع وبلاجلوس قبل وضعه ای قبل وضع المیت عن اعناق الرجال. انتهى

[حاشیه صفحه سابقه] (۲). فتح القدير مصری ج ۱ ص ۴۵۲. ظفیر الدین المفتاحی

(۱). وگوری ترمذی باب ماجاء این يقوم الامام ج ۱ ص ۱۳۴. ظفیر

پہ غایۃ الاوطار ترجمہ ددرالمختار کی راوی، نو لمونخ جائزہ دی پرمی غائب باندی
پہ سبب دنہ موجودگی دشرط، اونہ پرهغه مری چی لوړ سویدی پرسپرلی باندی یاپہ
گاہی باندی یاپہ حیوان باندی یا دخلگو پہ اوړو باندی پہ شرط دنہ موجودگی پرمخک
انتہی. نو ددی نجیحہ روایاتو خخہ اوداحادیثو صحیحہ خخہ معلوم سوه چی دجنازی
لمونخ پرهغه مری چی موضوع علی السیریر وی بغیر دکراہت خخہ جائز دی بلکی دغه
رکم کول اولی (اوبنہ) دی. فقط

الجواب صحیح حق. تجوز الصلوة علی المیت وهو علی السیریر الموضوع علی الارض
كما هو معروف ومعمول فی عامة البلاد فقط، واللہ تعالی اعلم، کتبہ عزیز الرحمن عفی
عنه ۱۲۰ رجب سنہ ۱۳۳۷ ھ.

دجومات پہ غولی کی دجنازی لمونخ درست دی اوکہ نہ: سوال: (۲۹۵۹۱۱) دجومات پہ
غولی کی دجنازی لمونخ کول درست دی اوکہ نہ؟

دجنازی دلمانخہ پہ وخت کی دولی اجازہ درستہ ده: سوال: (۲۹۲۰۱۲) دجنازی دلمانخہ
پہ وخت کی چی دمپی دولی خخہ کمہ اجازہ اخیستل کیچی دا درستہ ده اوکہ نہ؟
جواب: ۱۱: دجومات پر فرش باندی دجنازی لمونخ مکروه دی دجومات خخہ بالکل
دباندی پہ کاردی.

۲۱: کم کسان چی دولی پہ موجودگی کی دامام حق نہ لری هغوی لره دولی خخہ اجازہ
اخیستل پہ کاردی.

صرف داخترنو لمونخ کونکی بینمازہ دی، دهغه جنازہ درستہ ده: سوال: (۲۹۲۱۱۱)
دبینمازہ جنازہ کول جائز دی اوکہ نہ؟ اوداخترنو لمونخ کونکی لمونخ گذاردی اوکہ بی
نمازہ؟

کہ یومپی بی دجنازی خخہ پت سی نو وروستہ ترخو ورخو پوری دهغه جنازہ کیدی سی؟
سوال: (۲۹۲۲۱۲) کہ چیری دیومپی جنازہ نہ وی سوی نو ددفن کولو خخہ وروستہ ترخو
ورخو پوری کیدی سی؟

جواب: ۱۱: دبی نمازہ دجنازی لمونخ کول ضروری دی، غرض داچی دهریو داسی گنہگار
مسلمان دجنازی لمونخ کول پہ کاردی کہ خخہ ہم هغه زانی شرابی اوبینمازہ فاسق وی (۱)
صرف داخترنو لمونخ کوونکی اودپنخہ وخته لمونخونو نہ کونکی بینمازہ دی.
۲۱: تر دری ورخو پوری دلمونخ کولو حکم دی (۲). فقط

(۱) ہی صلاة الجنائزہ فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة الخ (درمختار، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۲) ومن دفن ولم یصل علیہ صلی علی قبرہ ما لم یغلب علی الظن انه تفسخ (غنیة المستملی ص ۵۴۲) وقیل =

کہ دلمانخہ پہ وخت کی جنازہ راسی نوخہ به کوی؟ سوال: (۲۹۲۳) کہ دماپنبین پہ وخت کی یاپہ بل وخت کی جنازہ راسی، نومخکی به فرض اوسنت کوی بیابہ جنازہ کوی اوکہ نه دفرضو خخه وروسته اودسنتو خخه مخکی، یا خه کول په کاردی؟

جواب: په درمختار کی یی اول دالیکی دی چی دجنازی لمونخ دي دسنتو خخه مقدم کړی، اوپه شامی کی دی چی دماپنبین اودماخستن اودجمعی دسنتو خخه دي مخکی وکی، بیایی په درمختار کی لیکلی دی، لکن فی البحر عن الحلبي الفتوی علی تاخیر الجنازة عن السنة الخ (۱)، ددی حاصل دادی چی فتوی پردی باندی ده چی دجنازی لمونخ دي دسنتو خخه وروسته اداء کړی، په دی باندی یی بیا خه شبهه کړیده، غرض دادی چی په دی کی اختلاف دی چی خنګه ضرورت وی هم هغه رکم دي وسی خه حرج پکښی نسته.

دهغه ماشوم چی مړ اوژوندی یی معلوم نه سی دهغه دجنازی لمونخ: سوال: (۲۹۲۴۱۱) یوماشوم دپوره مودی پیدا سو، معلومه نه سوه چی ژوندی پیدا سوی دی اوکه مړ، نو دهغه جنازه به کول کیږی اوکه نه؟

دمړ ماشوم دجنازی لمونخ نسته: سوال: (۲۹۲۵۱۲) دیوی حمل داری ښځی پرپوره موده ماشوم پیدا سو، معلومه نه ده چی هغه ژوندی پیدا سو اوکه مړ، اندازه صرف څلور پنځه ګوتی اوږد به وو، پزه غوږونه یولاس پښه نوکان وغیره ټول بدن یی دانسان وو، سترګی یی پټی وی، دغه ماشوم دبنګی په لاس وغورځول سو، نو ایا دداسی ماشوم لمونخ او کفن او باقاعده په قبر کی پټول په کار وو اوکه نه؟

جواب: ۱۱: که چیری دژوندی پیدا کیدلو علامه یی معلومه وی نو لمونخ باندی په کار دی، کنې نه دی. (۲)

۲۱: که چیری داسی ماشوم مړ پیدا وی نولمونخ به نه باندی کول کیږی سی لیکن کفن او دفن یی کول په کاردی غورځول یی نه دی په کار (۳).

دښځی جنازه به کول کیږی: سوال: (۲۹۲۶) دښځی جنازه به کول کیږی اوکه نه؟ اوکه

= يقدر بثلاثة ايام وقيل عشرة وقيل شهر، ط عن الحموی (ردالمحتار باب الجنائز ج ۲ ص ۲۲۴). ظفیر

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص، ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۲). ومن ولد ومات يغسل ويصلى عليه الخ ان استهل ای وجد منه مايدل علی حياته بعد خروج اكثره الخ والا غسل وسمى الخ وادرج فی خرقه ودفن ولم يصل عليه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۷ - ۲۲۸). ظفیر

(۳). ومن ولد فمات يغسل ويصلى عليه ان استهل والا ای لا يستهل غسل وسمى وادرج فی خرقه ودفن ولم يصل عليه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۷ - ۲۲۸). ظفیر

کول کیری نوخنګه به کیری؟

جواب: کول کیری به، لکه خنګه چی دنورو مسلمانانو جنازه کیری (۱). فقط

په جنازه کی تکرار مشروع نه دی: سوال: (۲۹۲۷) حضور ﷺ پر حضرت حمزه ؓ باندی اويا ۷۰ یاخو واره جنازه وکړه اوکه دعاء یی وکړه؟ اوپر حضور ﷺ باندی صحابه کرامو ؓ اويا واره اوکه ډیر خلی لمونځ یادعاء کړیده، پرامام اعظم ؓ باندی دغسل خخه وروسته دبغداد قاضی درحمت دعاء وکړه اوپر جنازی باندی شپږ واره دپتیدلو خخه مخکی اوددفن خخه وروسته ترشلو ورځو پوری یی لمونځ کړی دی. د شاه عبد العزیز صاحب په جنازه پاندی پنځه پنځوس واره دجنازی لمونځ سوی دی، پورته لیکل سوی خبری صحیح دی اوکه نه؟ په دغه څلور واړو موقعو کی، اول لمونځ خوفرض کفایی دی اودا باقی لمونځونه مستحب ددعاگانو دپاره په اجتماع او اهتمام اوپه دعاء پسی دعاء کول دپورته ذکر سوو دلائلو خخه ثابتیری اوکه نه؟ ایا فعل در رسول الله ﷺ اوفعل دصحابه کرامو ؓ به هم معمول وی اوکه اتفاقی؟ کله بدعت سیئه وی؟

جواب: دا حنافو په نزد دجنازی دلمانځه تکرار مشروع نه دی په درمختار کی دی:

ولا ای وان صلی من له حق التقدم کقاض او نائبه او امام الحی او من لیس له حق التقدم وتابعه الولی لا یعید ثم وان صلی هو ای الولی بحق بان لم یحضر من یقدم علیه لا یصلی غیره بعده الخ (۲). (درمختار) وفيه قبيله ولذا قلنا لیس لمن صلی علیها ان یعید مع الولی لان تکرارها غیر مشروع الخ وفي الدر المختار: وان صلی الولی لم یجز لاحد ان یصلی (۳) بعده الخ وفي الهامش للمصنف ان تاویل صلاة الصحابة علی النبی ﷺ ان ابابکر رضی الله تعالی عنه کان مشغولاً بتسوية الامور وتسکین الفتنة فکانوا یصلون علیه قبل حضوره وکان الحق له فلما فرغ صلی علیه ﷺ ثم لم یصل احد بعده (۴) ددی عبارت خخه دصحابه کرامو ؓ دلمانځه تاویل خومعلوم سو، باقی در رسول الله ﷺ لمونځ پر حضرت حمزه ؓ باندی که چیری ثابت سی نوهغه در رسول الله ﷺ خصوصیت دی دنورو دپاره دامشروع نه دی، قال الله تعالی ان صلوتک سکن لهم، او د حضرت امام اعظم ؓ پر جنازه باندی، یا د حضرت شاه صاحب عبد العزیز ؓ پر جنازه باندی که چیری بالفرض دلمانځه تکرار سوی وی، نودتکرار کونکو دافعل حجت نه دی،

(۱). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع طریق الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳. ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۲. ظفیر

په احنافو باندی په دی سره الزام نه سی کیدلی، فقط، والله تعالیٰ اعلم
عزیز الرحمن مفتی دار العلوم دیوبند.

جواب: ۲۸: از علامه کشمیری رحمۃ اللہ علیہ: پرنبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم باندی تکرار دصلوة دهغوی صلی اللہ علیہ وسلم خصوصیت دی، اوپر حضرت حمزه رضی اللہ عنہ باندی لمونځ هیڅ مکررنه دی سوی، صرف یو لمونځ پر هغه باندی سويدی، بیا پر نورو شهیدانو باندی، لیکن جنازه د حضرت سید الشهداء رضی اللہ عنہ هم هلته پرته وه، راوی داشمول په اويا ۷۰ لمونځونو سره تعبیر کړی دی، او دلمانځه څخه مراد یی تکبیر اخیستی دی، باقی په سوال کی څه روایت حدیثی یا مذهبی نسته چی دهغه جواب ورکول سی. فقط، احقر انور شاه کشمیری عفا الله عنه

که څوک مسلمان سی خو خپل ځان ښکاره نه کړی نو هغه مسلمان دی او که نه؟ سوال:

(۲۹۲۸) دهندو قوم یوسړی په خفیه طور سره مسلمان دی لمونځ وغیره د شریعت احکام اداء کوی لیکن په ښکاره حال کی هغه هندودی اود خپلو هندوانو والدینو په کور کی اوسیدلی او خوری چنی، لیکن په وجه دواده یا د جائیداد د تقسیم یا په یوې بلی وجهی سره هغه ښکاره مسلمان نسو، نو ایا هغه د مسلمان ویل کیدلو مستحق دی؟ اودهغه جنازه کول درست دی او که نه؟

جواب: کله چی هغه کلمه د توحید وویلې او د اسلام احکام یی قبول کړل نو مسلمان سو، نو عند الله هغه مسلمان دی او هغه مسلمان گڼل په کاردی (۱). فقط (اودهغه جنازه کول په کاردی). (۲)

گم ماشوم چی ژوندی پیداسو دهغه د جنازی لمونځ او کفن ضروری دی: سوال: (۲۹۲۹) دیو

ښځی صرف شپږ میاشتې وروسته ماشوم پیداسو، دغه ماشوم د پیدایښت په وخت کی ژوندی وو، د پیدایښت څخه وروسته یی څه حرکت وکی او یو دوه واره د ژړا داواز څخه وروسته صرف تربو منت پوری ژوندی وو او بیا مړ سو، د ماشوم مور او پلار د دایې ښځی په ذریعه ماشوم په یولونښی کی واچوی اود غسل اود کفن څخه بغیر یی پټ کی، آیا داسی ماشوم لره غسل او کفن ورکول او د جنازی دلمانځه کولو څخه وروسته دفن کول واجب دی او که نه؟ اودهغه دمور او د پلار دپاره څه حکم دی؟

جواب: دغه ماشوم لره غسل او کفن ورکول او په هغه باندی لمونځ کول ضروری وو (۳) دهغه دمور او پلار څخه دا غلطی وسوه اوس ددی کفار توبه او استغفار کول دی. فقط

(۱). والایمان هو الاقرار ای بلسانه بالتحقیق والتصدیق ای بالجنان (شرح فقه اکبر ص ۱۰۳). ظفیر

(۲). قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم صلوا علی کل بر وفاجر (شرح فقه اکبر ص ۹۱). ظفیر

(۳). ومن استهل بعد الولادة سمنی وغسل وصلى عليه (هدایه باب الجنائز فصل فی الصلوة علی المیت ج ۱ ص ۱۲۳).

چی دغرمی په وخت کی جنازه تیاره یی نومخکی به دماپښین لمونځ کوی اوکه دجنازی؟

سوال: (۲۹۷۰) دلته دیو اعلیٰ منصب دار لور وفات سوه دجنازی وغیره دشرکت دپاره دنهوبجو دوخت اعلان وسو، خلگ پرمقرره وخت باندی راغلل، لیکن دلته دتوقع خلاف څو ساعته تاخیر وسو، ډیرو خلگو ډوډی هم نه وه خوړلی، هغوی په زړه زړه کی بیریدل، دیوولس بجو څخه وروسته جنازه پورته سوه اودولس بجی قبرستان ته ورسیدله قبر بالکل تیار وو، اکثره خلگو وغوښتل چی اول دجنازی لمونځ وسی نوایا په داسی حالت کی کله چی دولس بجی وی اوخلگ هم دڅو ساعتونو څخه راپدی خوا انتظار سوی وی اوقبرهم تیاری نو اول دجنازی لمونځ کول ښه دی اوکه دماپښین؟

جواب: په دی کی دواړه قوله دی دوخت فرضی لمونځ دجنازی په لمانځه باندی (مخکی کول) اودجنازی دلمانځه مخکی والی په وختی فرضی لمانځه باندی، لکه څنگه چی په درمختار کی دی، لکن فی البحر قبیل الاذان عن الحلبي الفتوى على تأخير الجنازة عن السنة واقره المصنف كانه الحاقا لها بالصلوة، لکن فی اخر احکام دین الاشباه وينبغي تقديم الجنازة والكسوف حتى على الفرض ما لم يضق وقته الخ (۱)، اوهمدغه رکم دواړه قوله په شامی کی ذکرسوی دی نوکله چی په دی باره کی دواړه قسم اقوال سته دی یعنی بعضو فقهاؤ دجنازی دلمانځه دوراندی والی حکم کوی اوبعضی دوختی فرضو اودسنتو مؤکده وو دتقديم حکم کوی، نوچی څنگه موقعه اوڅنگه ضرورت وی هغسی کیدی سی، نوپه صورة مسئوله کی ښه داوه چی دجنازی لمونځ مخکی اداء سوی وای، ځکه چی دماپښین وخت ډیر باقی وو، اوپه جنازه کی تاخیر زیات سوی وو. فقط

دشیعه جنازه کول: سوال: (۲۹۷۱) دشیعه جنازه کول جائز دی اوکه نه؟ اودهغوی سره دتعلق ساتلو څه حکم دی؟

جواب: دشیعه گانو کمه ډله چی شیخینو ته بد رد نه وایی اوصحابه کرامو عليهم السلام ته بد نه وایی اودحضرت عائشه رضی الله عنها دافک قائل نه وی اوهیڅ کفری عقیده نه لری، نودهغوی جنازه دي وسی، اوکه چیری اهل سنت والجماعت هم دهغوی دجنازی لمونځ وکی یایی ورکی نوڅه حرج په کښی نسته، اوهیڅ څه تعزیر ورباندی نسته اودهغوی سره تعلق ساتل منعه نه دی.

که چیری ډیری جنازی دسړو، ښځو اودماشومانو جمع سی نودجنازی لمونځ به یی څنگه

کوی؟ سوال: (۲۹۷۲) که چیری ډیری جنازی دسړیانو اودښځو او دهلکانو، انجونو په یو

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

خای جمع سی نو ددغه ټولو جنازه به څنگه کوی؟

جواب: ښه داده چی جلا جلا یې وکړی، او که دټولو لمونځ په یوځای وکړی نو داهم درست دی، که دبالغو او دبالغو دواړو قسمو جنازی وی نو ددواړو دعاء دي وویي. (۱)

سوال: (۲۹۷۳/۱) مړی په قبرکی چی دهرڅومره مودی دپاره وی، امانتی اینسول یې مسنون طریقه ده او که نه؟

دشیعه او دشافعی اقتدا په جنازه کی جائزده او که نه؟ سوال: (۲۹۷۴/۲) دحنفی مقتدی دپاره دجنازی په لمانځه کی دشافعی یا دشیعه امام اقتداء درسته ده او که نه؟

جواب: ۱۱: دا مسنون نه دی او درست هم نه دی.

۲۱: دشافعی امام اقتداء حنفی لره درسته ده او دشیعه امام اقتداء درسته نه ده.

په څلورمه ورځ پر قبر باندي لمونځ ولی جائز نه دی: سوال: (۲۹۷۵) تردری ورځو پوری دمړی په قبر باندي لمونځ کیدلی سی، په څلورمه ورځ باندي یی ولی نه سی کولی؟

جواب: چونکی ددی مودی څخه وروسته دمړی بدن غالباً سالم نه پاته کیږی ددی دپاره دغه حکم دی (۲).

دوی جنازی په یووار: سوال: (۲۹۷۲) دوی جنازی په یوځای کیدی سی او که نه؟ لکه سړی او ښځه یا ښځه او ماشوم، یا ماشومه یا سړی او هلك او انجلی؟

جواب: ښه دادی چی دهری یوی جنازی لمونځ جلا جلا وکی او که نه یوځای یې وکړی نو دا هم درست دی (۳).

داختر دلمونځ څخه وروسته اودخطبی څخه مخکی دجنازی لمونځ: سوال: (۲۹۷۷) داختر دلمانځه څخه وروسته اودخطبی څخه مخکی دجنازی لمونځ سره دکراسته جائز دی یا بغیر دکراست څخه او که نه خلاف اولی دی؟

جواب: په درمختار کی دی چی داختر لمونځ دجنازی دلمانځه څخه مخکی کول په کار دی، او دجنازی لمونځ دخطبی څخه مخکی کول په کار دی، نو مخکی کول دجنازی دلمانځه داخترونو پرخطبی باندي ضروری دی (۱).

(۱). واذا اجتمعت الجنائز فافراد الصلاة على كل واحدة أولى من الجمع وان جمع جاز (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۱۲۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۸). ظفیر

(۲). صلى على قبره استحسانا ما لم يغلب على الظن تفسخه (درمختار) انه دار الامر بين التفسخ المقتضى عدم الصلوة وبين عدمه الموجب لها الخ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴). ظفیر

(۳). اذا اجتمعت الجنائز فافراد الصلاة على كل واحدة أولى من الجمع الخ وان جمع جاز (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۲۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۸). ظفیر

دجنازی په لمانځه کی یی داخیری تکبیر څخه مخکی سلام وگرځوی چی ورباد سو نو تکبیر

پی ووايه: سوال: (۲۹۷۸) دجنازی په لمانځه کی یی داخری تکبیر ویلو څخه بغیر یو طرف ته سلام وگرځوی نو ایا لمونځ صحیح سو؟
جواب: په دی صورت کی لمونځ صحیح سو (۲). فقط

کم دجنازی لمونځ چی په اجرت باندی وکی هغه جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۷۹) دجنازی لمونځ چی په اجرت باندی وسی، نو دجنازی لمونځ اداسو که نه؟ دلمونځ کوونکو څخه فرض کفایي ساقط سو اوکه نه؟

جواب: دجنازی لمونځ ادا سو اوفرضیت ساقط سو، لیکن اجرت اخیستل په هغه باندی حرام او معصیت دی په حق داخیستونکی کی، اوکم چی معروف وی هغه دمشرط په حکم کی کیدلو سره حرام گرځی (۳). فقط

دلمر دتیزوالی په وجهی سره دجومات په فرش باندی جنازه درسته ده اوکه نه؟ سوال:

(۲۹۸۰۱۱) درمضان المبارک په الوداعی جمعه جامع مسجد ته جنازه راغله لمونځ گذار ډیر زیات وه، که دجنازی لمونځ یی دجومات څخه دباندی کولی نو دصفونو سیده کیدل گران وو، دقبرونو اوددرختو په وجه لمونځ گذار نه سی راتلی، اودلمرپه وجه هم تکلیف وو، په دی صورت کی دجنازی لمونځ دجومات پرفرش باندی کول جائز دی اوکه نه؟ او ثواب به یی وی اوکه نه؟

که ددی عذر باوجود دباندی جنازه وکړی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۲۹۸۱۱۲) کم سړی چی

دذکر سوو عذرونو باوجود جنازه دجومات څخه په باندی کولو سره دجنازی لمونځ ورکوی دهغه دپاره څه حکم دی؟

(۱). وتقدم صلاتها على صلاة الجنازة إذا اجتماعا لانه واجب عينا والجنازة كفاية وتقدم صلاة الجنازة على الخطبة وعلى سنة المغرب وغيرها والعید على الكسوف، لكن في البحر قبيل الاذان عن الحلبي الفتوى على تأخير الجنازة عن السنة، وأقره المصنف رحمه قوله: على الخطبة أي خطبة العید وذلك لفرضيتها وسنة الخطبة، وكذا يقال في سنة المغرب (ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۶۷). ظفیر

(۲). وركنهما شيان التكبيرات الاربع الخ والقيام (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۹). ظفیر

(۳). ولا يجوز أخذ الاجرة على الطاعة كالمعصية، وفيه أن أخذ الاجرة على الطاعة لا يجوز مطلقا عند المتقدمين، وأجازته المتأخرون على تعليم القرآن والاذان والامامة للضرورة، كما بين في محله، ومقتضاه عدم الجواز هنا وإن وجد غيره لانه طاعة تعين أو لا، ولا يختص عدم الجواز بالواجب نعم الاستئجار على الواجب غير جائز اتفاقا (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۰۴، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۹ - ۲۰۰). ظفیر

بغیر دَعْدِرہ پہ جومات کی دجنازی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۹۸۲۱۳) کہ چیری خہ عذر نہ وی بلکی اتفاقاً دجنازی لمونخ پہ جومات کی وسی نو دجنازی لمونخ بہ وسی اوکھ نہ؟

سوال: (۴) چی جُمعہ او سنت دُجُمعی او جنازہ یوخی سی پہ کم ترتیب بہ اداء کییری؟
جواب: ۱۱: صحیح داده چی دجنازی لمونخ دجومات پہ فرش باندی پہ ذکر سوی صورۃ کی مکروه دی، اوپہ حدیث شریف کی دی چی پہ جومات کی دجنازی دلمانخہ کولو سرہ ثواب نہ حاصلیری (۱).

۲۱: همدغسی دشریعت حکم دی چی جنازہ دی دجومات خخہ دباندی یووپل سی او لمونخ دی اداء سی، اوپہ ذکر سوو عذرونو کی هیخ یو عذر پہ جومات کی دجنازی دلمانخہ دجواز سبب نہ سی کیدلی، داحنافو صحیح مذهب هم دادی چی دجنازی لمونخ پہ جومات کی پہ ہرحال کی مکروه دی (۲).

۳۱: دجنازی لمونخ بہ اداء سی او فرض کفایہ بہ ساقط سی، لیکن ثواب بہ ورثہ حاصل نہ سی (۳). فقط

۴۱: پہ درمختار کی دی، وتقدم صلوة الجنازة علی الخطبة وعلی سنة المغرب وغیره الخ قوله وغیره کسنة الظهر والجمعة والعشاء الخ، شامی (۴). ددی خخہ معلومہ سوہ چی دُجُمعی تر فرضو وروستہ دی مخکی دجنازی لمونخ اداء کری بیا دی سنت وکری. فقط

چیری چی خلورو وارو طرفوتہ قبرونہ وی هلته دجنازی لمونخ یافرض لمونخ کول مکروه

دی: سوال: (۲۹۸۳) کہ مخ تہ او شاتہ خلورو وارو طرفونو تہ قبرونہ وی هلته فرض یا دجنازی لمونخ کول مکروه دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ داسی خای کی لمونخ کول مکروه (۵) دی. فقط

(۱) و (۲). وکرتت تحریمًا وقیل تنزیہًا فی مسجد جماعۃ ہو ای المیت فیہ وحدہ اومع القوم واختلف فی الخارجة عن المسجد وحدہ اومع بعض القوم والمختار الکراهۃ مطلقا الخ وهو الموافق لاطلاق حدیث ابی داود من صلی علی میت فی المسجد فلا صلاة له (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴ - ۲۲۵). ظفیر

(۳). من صلی علی میت فی المسجد فلا صلاة له (درمختار) وروایة أحمد وأبی داود فلا شیء له وابن ماجه فلیس له شیء وروی فلا أجر له وقال ابن عبد البر: هي خطأ فاحش، والصحيح فلا شیء له (ولیس الحدیث نہیا غیر مصروف ولا مقرونا بوعید، لان سلب الاجر لا یستلزم ثبوت استحقاق العقاب) (لانه علم قطعاً أنها صحيحة فهي مثل لا صلاة لجار المسجد إلا في المسجد (رد المحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۶). ظفیر

(۴). ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۵). وكذا تكره فی اماكن كفوق كعبة وفي طريق ومزبلة ومجزرة ومقبرة ومغتسل وحمام (الدر المختار علی

دربنځانو جنازه کول او دمسلمانانو په قبرستان کی دهغوی پتول: سوال: (۲۹۸۴) نربنځیان څوک چی دلوادت وغیره گټه خوری دهغوی دجنازی لمونځ کول او دمسلمانانو په قبرستان کی یی پتول، اودهغوی دگټی څخه خیرات اخیستل څنگه دی؟

جواب: په حدیث شریف کی دی، صلوا علی بر وفاجر، الحدیث، ددی څخه معلومه سوه چی دهریو نیک اوبد دجنازی لمونځ کول په کاردی اوفقهاؤ هم دغسی لیکلی دی چی ماسوا دباغیانو اودهغو څخه کم چی فقهاؤ شمېرلی دی، دهر مسلمان جنازه کول په کار دی (۱)، که څه هم هغه فاسق اوبدکاره وی، نو ذکرسوی نربنځیان څوک چی دمسلمانانو دقومونو څخه دی دهغوی دجنازی لمونځ کول په کاردی، که څه هم دخرابو کارونو دارتکاب په وجهی سره هغوی فاسقان دی اودجنازی دکولوڅخه وروسته یی دمسلمانانو په قبرستان کی پتول په کاردی، اوددی څخه ماسوا دهغوی په مجلسونو کی شریکیدل اودعوت خوړل وغیره درست نه دی صرف دهغوی تجهیز اوتکفین کم چی داسلام حق دی کول په کاردی، نورددهغوی څخه جلاوالی په کاردی. فقط (اودمسلمانانو په قبرستان کی یی پتول درست دی).

دکم ماشوم چی په یو وجه سره هلک یا انجلی کیدل معلوم نه وی نو دهغه دپاره به کمه دعاء وایی؟ سوال: (۲۹۸۵) دیوی بنځی په څنگل کی ماشوم پیدا سو، دمور په بیهوښی کی حیوانانو دماشوم جوسه وخوړله نوپه لمانځه کی به دهلک دعا وایی اوکه دانجلی؟

جواب: دهلک دعا ویل په کاردی اوکه دانجلی دعاء وویی نوهم جائز دی (۲).

دجنازی دلمانځه څخه وروسته که څه کسان راسی نویا هغوی جنازه نه سی کولی: سوال: (۲۹۸۲) کمو کسانو چی دجنازی لمونځ ورکړی وی که چیری وروسته لس پنځه کسان ناخبره راسی نوهغوی بیا دجنازی لمونځ ورکولی سی اوکه نه؟

جواب: بیایی نه سی ورکولی ځکه چی دجنازی لمونځ مکرر نه کیږی (۳). فقط

= هامش ردالمحتار کتاب الصلاة ج ۱ ص ۳۵۲. ظفیر

(۱). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة بغاة وقطاع طریق الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۲). ولايستغفر للصبي ولكن يقول اللهم اجعله لنا فرطاً واجعله لنا اجراً وذخراً الخ (هدایه باب الجنائز فصل فی الصلوة ج ۱ ص ۱۲۳) ځکه چی دمذکر ضمیر به دمردنه طرف ته راجع سی او دمؤنث ضمیر به په تاویل دنفس، دنفس طرف ته راجع سی. ظفیر

(۳). ولذا قلنا ليس لمن صلى عليها ان يعيد مع الولي لان تكرارها (ای صلاة الجنائة) غير مشروعية (درمختار وان صلى الولي لا يجوز لاحد ان يصلى بعده الخ حتى لايجوز الاعادة لا لسلطان ولا لغيره (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۳). ظفیر

چی دجنازی لمونځ یې نه وی زده نوږه جنازه کی شریک سی اوکه نه؟ سوال: (۲۹۸۷) هغه خلک چی دجنازی لمونځ یې نه وی زده هغوی په جنازه کی شریک سی اوکه نه؟ که شریک سی نوڅه به وایی؟

جواب: کم خلک چی دجنازی دلمانځه په ترکیب باندی نه پوهیږی نو هغوی دي هم په لمانځه کی شریک سی، اوالله اکبر دي دامام سره وایی اوکه دعاء ماثوره ورته یاده نه وی نو اللهم اغفرلنا ولوالدینا وله وللمومنین والمومنات، دماثوره دعاء پرځای ویل هم درست دی. (۱)

په جنازه کی تاخیر ښه نه دی: سوال: (۲۹۸۸) دجنازی په تیارولو کی عمدأ تاخیر کول څنگه دی؟

جواب: په درمختار کی دی، واذا مات تشد لحیاه وتغمض عیناه الی ان قال ویسرع فی جهازه وفی حدیث ابی داود فاذا مات فاذنونی حتی اصلی علیه وعجلوا به (۲) الحدیث، نو معلومه سوه چی دمړی په تجهیز اوپه تکفین کی تاخیر کول نه دی په کار، تلوار کول مستحب دی. فقط

دخودکشی کونکو جنازه کول: سوال: (۲۹۸۹) کم سړی چی خودکشی وکړی دهغه دجنازی لمونځ کول درست دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی: من قتل نفسه ولو عمدأ یغسل ویصلی علیه، (۳) ترجمه: چا چی خپل ځان په خپله مړکئ که څه هم چی قصدأ یی داسی کړی وی نو هغه لره دي غسل ورکول سی اودهغه جنازه دي وسی. فقط

اول به دماپښین لمونځ کوی اوکه نه دجنازی؟ سوال: (۲۹۹۰) دزوال څخه وروسته مخکی دماپښین لمونځ کول په کاردی اوکه نه دجنازی اوبالخصوص دولی دپاره؟ اوښه څنگه دی؟ **جواب:** مخکی دي دماپښین لمونځ سره دستتو وکی اودهغه څخه وروسته دي دجنازی لمونځ وکی، دولی اودغیر ولی دتولو دپاره یو حکم دی، لیکن که چیری دڅه ضرورت په وجه دجنازی لمونځ مخکی وسی نوهم څه حرج پکښی نسته لیکن ښه داده چی مخکی دماپښین لمونځ وکی، وكذا فی الدر المختار (۴). فقط

(۱). ثم افاد ان من لم یحسن الدعاء بالماثور یقول اللهم اغفرلنا ولوالدینا وله وللمومنین والمومنات (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۱۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۹۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۳. ظفیر

(۳). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۱. ظفیر

(۴). وتقدم صلاتها علی صلاة الجنائز اذا اجتمع الخ لکن فی البحر قبیل الاذان عن الحلبي الفتوى علی تاخیر الجنائز عن السنة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ج ۱ ص ۷۷۵، ط. س. ج ۲ ص ۱۲۷). ظفیر

دجنازی صف متصل لزل پکاری: سوال: (۲۹۹۱) دجنازی په لمانځه کی به مقتدیان یو دبل

په فاصلی سره دریږی او که نه دوختی لمانځه په شان یوځای به دریږی؟

جواب: صف متصل په کاردی، دوختی فرائضو دجمعې په شان. فقط

دوی څلور جنازی په یوه ځای: سوال: (۲۹۹۲) ددوو څلورو جنازو لمونځ په یو وار کولو

سره لمونځ کیږی او که نه؟ دجنازی په لمانځه کی دیو دوه تکبیرونو په فوت کیدلو سره

به مقتدی دامام دسلام څخه وروسته خالی تکبیر وایی او که نه دعاء به هم وایی؟

جواب: په یو وار ددوو څلورو، لسو شلو جنازو لمونځ کول درست دی، اودتولو لمونځ

اداء کیږی، که څه هم جلا جلا جنازه کول ښه دی، په درمختار کی دی، واذا اجتمعت

الجنائز فافراد الصلوة علی کل واحدة اولی الخ وان جمع جاز الخ (۱)، اوکم سړی چی

دجنازی په لمانځه کی وروسته راسی اوشامل سی هغه دي دامام دفارغ کیدلو څخه

وروسته صرف تکبیرونه وویي، اوسلام دي وگرځوی اودعاء دي نه وایی، که څه هم چی

دجنازی دپورته کیدلو اندیښنه وی لکه څنگه چی اکثره کیږی. کما فی الدرالمختار (۲).

فقط

دڅلورم تکبیر او دسلام تر مینځ دعاء سته او که نه؟ سوال: (۲۹۹۳) دجنازی په لمانځه کی

دڅلورم تکبیر اودسلام ترمینځ یو دعاء ویل جائز دی او که نه؟ داحنافو په بعضو کتابونو

کی یی جائز لیکلی دی اوپه بعضو کی ناجائز؟

جواب: ښکاره مذهب داحنافو دادی چی دڅلورم تکبیر څخه وروسته هیڅ څه دعاء نسته،

لهذا پریښوول یی احوط دی که څه هم دجواز روایات هم سته، په درمختار کی دی،

ویسلم بلا دعاء الخ وفی الشامی قوله بلا دعاء هو ظاهر المذهب (۳).

دلمر پریوتلو په وخت کی دجنازی لمونځ درست دی او که نه؟ سوال: (۲۹۹۴) یوسړی

دجنازی لمونځ دلمر پریوتلو په وخت کی کوی، ایا دغه سړی مصیب دی؟ اودجنازی

دلمانځه اجر به ورکول سی او که نه؟ اودجنازی دلمانځه اعاده واجبه ده او که نه؟

که جنازه په مکروه وختونو کی راسی نوڅه حکم یی دی؟ سوال: (۲۹۹۵) که چیری

جنازه په مکروه وخت کی را ورسیرې نوایا دغه رسیدل د، اذا حضرت، ترمفهوم لاندی

داخل دی او که نه؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۸. ظفیر

(۲). ثم یکبر ان مافاتهما بعد الفراغ ان خشیاء رفع المیت علی الاعناق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار، باب

الجنائز ج ۱ ص ۸۲۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلوة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۳. ظفیر

جواب: ۱۸: دغه سړی د جنازی د لمانځه په اداء کولو کې مصیب دی او د جنازی د لمانځه اجر هغه ته حاصل دی او د اعادي ضرورت نسته، بلکې اعاده یې جائزه نه ده، لمانر من الروایات ونقل فی الشامی عن شرح المنیة بخلاف ظهورها فی وقت مکروه الخ ای تجوز الصلوة علیها فی هذه الصور بلاکراهة (۱).
 ۲۸: داخل نه (۲) دی. فقط

صرف ښځې د جنازی لمونځ کولی سی او که نه؟ اودسړو سره یې په جماعت کې شریکیدل څنگه دی؟ سوال: (۲۹۹۲) صرف ښځې د جنازی لمونځ کولی سی او که نه؟ اودسړو په جماعت کې د ښځو شریکوالی درست دی او که نه؟

جواب: په شامی کې یې دفتح القدير څخه منقول کړی دی چې که یوازې یوه ښځه هم که د جنازی لمونځ وکړی نو فرض ساقط کیږي، واعلم ان جماعتهم لا تکره فی صلوة الجنابة شامی (۳)، اودسړو جماعت ته د ښځو حاضر والی مطلقاً مکروه دی، کما فی الدرالمختار ویکره حضورهن الجماعة الخ (۴). فقط

شپږم فصل: قبر، دفن او دهغه متعلقات

په شکلنه محکه کې په خامو خښتو سره دلحد تیارول څنگه دی؟ سوال: (۲۹۹۷) په شکلنه محکه کې قبر قائم پاته کیدی نه سو د سمدستی تیاریدلو څخه وروسته یادخاورو اچولو په وخت کې نړیږي، په داسې صورت کې که چیرې په کچه خښتو سره لحد تیار سی نو شرعاً دا جائز دی او که نه؟

جواب: په داسې حالت او صورت کې په کچه خښتو سره دلحد قائموالی جائز دی او په دی کې به دلحد سنت اداء سی او څه کراهت به پکښې نه وی ځکه چې دخامو خښتو په ایښولو او په هغه سره دلحد دخوله بندولو حکم حدیث شریف اودفقهي څخه ثابت دی اودحضور ﷺ په قبر مبارک کې خامی خښتی استعمال سویدی، نو که چیرې د ذکرسوی ضرورت په وجه دلحد په هرطرف کې خامی خښتی کښی ښوول سی نو دا بیشکه جائز او مستحب دی لکه څنگه چې د فقهي کتابونو د عبارتونو څخه ښکاره ده، ویسوی اللبن

(۱). وگوري ردالمحتار کتاب الصلوة تحت قوله: وفي التحفة الافضل ان لا تؤخر الجنابة ج ۱ ص ۳۴۲، ط. س.

ج ۲ ص ۱۲۷. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة تحت قوله ویکره تحريماً جماعة النساء ولو فی التراویح فی غیر صلاة الجنابة لانها

لم تشرع مکرة ج ۱ ص ۵۲۸، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۵. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲. ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۵۲۲. ظفیر

علیه الخ، درمختار (۱)، ای علی الحد بان یسد من جهة القبر ويقام اللبن فيه الخ (۲) جلد اول شامی، ولاباس باتخاذ تابوت ولو من حجر او حديد له عند الحاجة كرخاوة الارض الخ درمختار، وفي ردالمحتار قوله ولاباس باتخاذ تابوت الخ ای یرخص ذلك عند الحاجة والا کره كما قدمناه انفا، قال فی الحلیة: نقل غیر واحد عن الامام ابن الفضل انه جوزہ فی اراضیهم لرخاوتهم، وقال لکن ینبغی ان یفرش فیہ التراب وتطین الطبقة الاولى مما یلی المیت ویجعل اللبن الخفیف علی یمین المیت ویصاره لیصیر بمنزلة اللحد والمراد بقوله ینبغی: یسن، الخ. (۳)

دشامی ددی عبارت داخلی حصی خخه صفا بنکاره ده چی داحصه کمه چی په سوال کی درج ده عینی دستنو مطابق ده، اودهیخ قسمه کراهیت شبهه په دی کی نستہ، خککه چی داهم په حقیقت کی لحد دی، صرف دلحد دپریوتلو دبیری په وجه دمضبوطوالی دپاره خامی خبستی هرطرف ته قائمی سویدی کم چی دستنو خخه خلاف نه دی نوددی عمل په ذریعی سره به عمل بالسنة په بنه شان سره حاصل سی، وهو المطلوب. فقط

دمری دوارثانو خخه ستامپ اخیستل چی دفاتحی اجازه به نه وی اودقبر علامه به هم نه وی:

سوال: (۲۹۹۸) په یوځای کی دیوڅو ورځو نوی قبردی دمری په وارثانو باندی خلگو په زور یوستامپ ولیکی اوپه دی شرط بی ددفن کولو اجازه ورکړه چی دمری وارثانو ته به هیخ قسم اجازه دفاتحی وغیره نه ورکول کیږی او دقبر نښان به هم په قصد داسی خرابیږی چی دقبر هیخ خه علامه به باقی نه پاته کیږی دپاره ددی چی خلگ پردغه ځای لمونځ هم کولی سی اودخلگو په تگ راتگ کی هم دغه قبر خنډ نه وی اونه په لمانځه کی خارج وی، لهذا دیو قبر علامه وړانول په ذکر سوی عذر سره اوپه وارثانو باندی داسی ستامپ په زور سره لیکل دشریعت ترمخه جائز دی اوکه نه؟ اودنوی قبر علامه وړانونکی دشریعت ترمخه خطاکار دی اوکه نه؟

جواب: قبر مسنم یعنی داوښن دبوک په شکل کول مسنون اومستحب دی اوبعضو دی ته لازم اوواجب ویلی دی، ویسنم ندبا وفي الظهیریة وجوبا قدر شبر (ای اکثر شیئا قليلا، بدائع، شامی: قوله ویسنم ای یجعل ترا به مرتفعا علیه کسنام الجمل بما روی البخاری عن سفیان الثمار انه رأى قبر النبی ﷺ مسنما (۴)، اوداهم په درمختار کی دی: ویخیر المالك بین اخراجه ومساواته

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

بالارض الخ (۱)، ددی خخه معلومه سوه چی که چیری دچاپه مملوکه مخکه کی دهغه دمالک داجازی خخه بغیر مری بنخ سی نومالک ته اختیاردی چی دغه مری دهغه خای خخه وکاربی یامخکه برابره کپی دقبر شکل پاته نه کپی، نوکه چیری دچاپه مملوکه مخکه کی دیومری دپتولو اراده وی اومالک دشرطونه لگوی نوکیدنی سی اوپه وقف سوی قبرستان کی هیخوک داسی نسی کولی اودکر سوی شرط په چا باندی لیکلی نه سی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم

دپتولو خخه وروسته مری نسی ایستل کیدلی: سوال: (۲۹۹۹) دقبر خخه مری په یو صورت

باندی را ایستل کیدی سی اوکه نه؟ که ایستل کیدی سی نوهغه به خه مجبوری وی؟
جواب: په درمختار کی دی، ولا یخرج منه بعد اهالة التراب الا لحق آدمی کان تكون الارض مغصوبة او اخذت بشفعة ويخير المالك بين اخراجه ومساواته بالارض كما جاز زرعه والبناء عليه اذا بلى وصار ترابا الخ (۲)، ددی حاصل دادی چی دخاورو اچولو خخه وروسته دی مری دقبر خخه نه راباسی لیکن دبندگانو دحق په وجهی سره مثلاً که په غصب سوی مخکه کی اوپردی مخکه کی دمالک داجازی خخه بغیردنی سی الخ نومالک ته اختیار دی چی مری وباسی او یا مخکه برابره کپی اودقبر نبنانه پری نه پردی الخ، همدا جواب دی دذکر سوی سوال. فقط

په پردی مخکه کی بی اجازه مری پتول خخه دی؟ سوال: (۳۰۰۰) که چیری یو سړی په پردی مخکه کی دمالک داجازی خخه بغیر مری پت کپی نوپه داسی حالت کی شرعاً خه حکم دی؟ اومری ته به عذاب وی اوکه نه؟ اودمخکی مالک ته به اجر ورکول کیږی اوکه نه؟

جواب: که چیری په پردی مخکه کی بغیر داجازی خخه خپل مری پت کپی، نو حکم په دی کی دادی چی دمخکی مالک دی یادغه مری را وباسی اویادی مخکه برابر کپی اوپه خپل کارکی دی راولی. مری ته خه عذاب په دی کی نسته اوکه مالک په رضامندی سره اجازه ورکپی نوهغه ته به ثواب ورکول سی، په درمختار کی دی، ويخير المالك بين اخراجه ومساواته بالارض كما جاز زرعه والبناء عليه اذا صار تراباً، زیلعی (۳)، در مختار. فقط

دشیعه بنخی کفن او دفن: سوال: (۳۰۰۱) که چیری دیوه سنی مسلمان په کورکی شیعه بنخه وی اوهغه مړه سی نودهغی گور اوکفن کول په کاردی اوکه نه؟ اودهغی جنازه کول

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰ ج ۲ ص ۲۳۸. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹ - ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

پہ کاردی اوکے نہ؟

جواب: شیعہ گان پرٹھو قسمہ دی بعض غالی شیعہ گان دی، دکمو چی تکفیر سوی دی، نوکے چیری دغہ بنخہ ددغہ فریق خخہ وی، نودھغہ دجنازی لمونخ وغیرہ ہیخ نہ دی کول پہ کار، بلکی دکافرانو پہ شان پہ کنده کی یی پتول پہ کاردی اوکے چیری داسی نہ وی بلکی محض تفضیلیہ وی نو هغه مسلمانہ ده او دمسلمانانو پہ شان دهغی تکفین او تجهیز کول پہ کاردی او دجنازی لمونخ ورباندی کول پہ کاردی. (۱) فقط

کم قبر چی کسبنستلی وی پرهغه باندی دخاورو اچولو ثبوت: سوال: (۳۰۰۲) کم قبر چی ناست وی یابالکل دمخکی سره یوشان سوی وی چی تمیزی نہ کیبری، پر هغه باندی خاوره اچول مستحب دی، ددی دپاره چی دمخکی خخہ یی بیلتون وسی، او داهانت یعنی پائمال کیدلو وغیرہ خخہ دقبرحفاظت وسی، ددی خبری سند دفقهی کتابونو یعنی دشامی وغیرہ خخہ دی مرحمت سی؟

جواب: داتصریح پہ شامی وغیرہ کی ونه لیدل سوه چی کم قبر ناست وی پرهغه باندی بیاخاوره اچول مستحب دی، البته ددی جواز دعلت خخہ ثابتیدی سی چی کم دکتابت علی القبر پہ جواز کی منقول دی پہ شامی کی دی، وان احتیج الی الکتابه حتی لایذهب الاثر ولا یمتنن فلا باس به الخ (۲)، ج ۱ ص ۲۰۱، اوهمدا رکم پہ شامی اودمنیه پہ شرح کی دی، ولا یزاد علی التراب الذی خرج من القبر وتکره زیاده وعن محمد لاباس بها (۳)، نوکے خه هم داروایت پہ وخت د: حتی التراب فی القبر، کی دی لیکن ددی دعموم خخہ دا استدلال کیدی سی چی نوره خاوره پرقربر باندی اچول موافق دروایت دامام محمد ﷺ پہ لاباس کی داخل دی، فقط

دمری حامله داری بنخی ماشوم به دخیتی په خیری کولو سره راوايستل سی اوکے نه؟ سوال: (۳۰۰۳) که چیری حامله بنخه دشپرو میاشتو یاداوو میاشتو یادنهو میاشتو یا دخلورو میاشتو پہ دوران کی وفات سی نودھغی دخیتی په خیرلو سره به ماشوم را ایستل کیبری اوکے نه؟

جواب: پہ درمختار کی یی لیکلی دی چی که چیری حامله بنخه مړه سی اوماشوم دهغی په خیتہ کی ژوندی وی اوحرکت کوی نودھغی خیتہ دی خیری سی اوکے ماشوم حرکت

(۱). بخلاف ما اذا كان يفضل عليا اويسبب الصحابة فانه مبتدع لا كافر (ردالمحتار باب المحرمات ج ۲ ص

۳۹۸، ط. س. ج ۳ ص ۴۲). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

(۳). غنية المستملی شرح منية المصلی ص ۵۵۴، ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲.

کول شروع ڪري اودمور دمرگ ڇخه وروسته هم په هغه کي حرکت او اضطراب باقي وي نو هغه وخت داحکم دی کم چي ذکر سو دڅه مودی قید پکښي نسته، بلکهي که چيري دحاملې نهمه مياشت هم وي اودهغه دمرگ څخه وروسته ماشوم په خيټه کي حرکت کونکي او اضطراب کونکي نه معلوميري نوبيا به خيټه نه سي څيري کولي، بلکهي مدار دماشوم پر ژوندي والي او حرکت او په اضطراب باندې دي، نه داچي پرڅه موده باندې ددر مختار عبارت دادې، حامله ماتت ولدها حي يضطرب شق بطنها من الایسر ويخرج ولدها الخ (۱)، چي ترجمه ددی داده چي حمل داره ښځه مړه سوه او ماشوم دهغې په خيټه کي ژوندي دی چي حرکت کوي نو دچپه اړخ څخه دي دښځي نس څيري سي او ماشوم دي وايستل سي. فقط

دلحد وسعت او لوړوالي څومره په کاردی؟ سوال: (۳۰۰۴) دقبر لحد څومره فراخه او څومره لوړ په کاردی؟

جواب: دلحد په باره کي دومره قدر حکم دی چي وسيع او فراخه وي چي مړي پکښي په ښه شان ځملولي سي نورڅه خاص تحديد (دحد مقررول) دلحد په باره کي نسته اوداکمه چي مشهوره ده چي دومره لوړ وي چي مړي پکښي کښېنستلي سي داڅه ضروري شرط نه دی (۲). فقط

پرقبر باندې دتختو پرځای دکاڼو استعمال څنگه دی؟ سوال: (۳۰۰۵) پرقبر باندې دتختو پرځای دکاڼو استعمال څنگه دی؟

جواب: په ضرورت کي جائز دی (۳). فقط

دقبر په سلسله کي غلط رواج: سوال: (۳۰۰۶) دلته خلک دمړي ددفن کولو په وخت کي دمسلمانانو دلاس خاوره دده ترسرلاندې اودهندوانودلاس خاوره تريښولاندې کښيږدي، لوړ تخته باندې کښيږدي اوقبر تيار کړي، داکار جائز دی اوکه نه؟

جواب: دمسلمان مړي دپاره دلحد جوړول مسنون دی اوکه چيري لحد نسي تياريدلي دمځکي دنرموالي په وجه نو دقبر په مينځ کي دصندوق دشق دکيندلو څخه وروسته په هغه کي مړي کښيږدي، اولوړ ورباندې تخته ياکاڼي کښيږدي داهم درست دی باقي امور

(۱). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸. ظفیر
(۲). واللحد ان يحفر في جانب القبلة من الارض حفيرة فيوضع فيها الميت وينصب عليها اللبن ويلحد لانه السنة وصفته يحفر القبر ثم يحفر في جانب القبلة منه حفيرة فيوضع فيها الميت ويجعل ذلك كالبيت المسقف (رد المختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵ - ۸۳۶، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵ - ۲۳۶). ظفیر
(۳). ويسوى اللبن عليه والقصب لا الاجر المطبوخ والخشب لو حوله اوفوقه فلا يكره (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۶). ظفیر

کم چي خلاف سنت دی (۱) هغه دي پريښوول سي. فقط (۲)

دقبر اطراف پخول او کاڼي ورته لکول څنگه دي؟ سوال: (۳۰۰۷) زید دحفاظت اوعلامت

دپاره دخپل مرحوم پلار دقبر څلور واړه طرفونه پخول اوپه مينځ کی خام پريښوول اوپه سنگ مرمر باندی تاريخ کنده کول غواړی دجواز یی څه صورة سته اوکه نه؟

جواب: په شامی کی یی دصحیح مسلم دا حدیث شریف نقل فرمایلی دی، نهی رسول الله ﷺ عن تجصص القبور وان یکتب علیها وان یبنی علیها، رواه مسلم (۳)، یعنی رسول الله ﷺ منع فرمایلی ده دقبرونو دپخولو څخه اوپر هغه باندی دڅه دلیکلو څخه اود تعمیر کولو څخه، نوپه سوال کی ذکر سوی صورة درست نه دی. فقط

دپاخه قبر هوارول څنگه دي؟ سوال: (۳۰۰۸) دزید ددوکان په صحن کی یو زوړ خام قبر

دی بعضو خلگو دزید شاته دغه قبر پوخ کړی دی، ښکاره ده چی په داسی کولو سره به باندی خراغ بلول کیږی او عبادت به یی کیږی، نوپه زید باندی شرعاً ددغه قبر هوارول واجب دی اوکه نه؟

جواب: زید دغه قبر نړولی او وړانولی سی او هوارولی یی سی او هغه لره داسی کول درست دی، بلکی پوخ ساتل ددغه قبر جائز نه دی (۴). فقط

په کم قبر کی چی هډوکی راووزی په هغه کی دنوی مړی دفن کول څنگه دي؟ سوال:

(۳۰۰۹) یوقبر وکښل سو نوپه هغه کی دمړی هډوکی را ووتل نوپه هغه کی دنوی مړی پیتول جائز دی اوکه نه؟

جواب: هډوکی یو طرف ته ایښوول اونوی مړی په هغه کی پیتول درست دی (۵).

(۱). لهذا په سوال کی چی دکم رسم ذکر دی هغه بدعت دی ددغه پريښوول ضروری دی. ظفیر
(۲). وحفر قبر فی غیر دار مقدار نصف قامة فان زاد فحسن، ویلحد ولا ییشق الا فی ارض رخوة الخ ولا یاس باتخاذ تابوت ولوحجر اوحدید له عند الحاجة کرخاوة الارض الخ ویسوی اللبن علیه والقصب علیه الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵ و ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۳ - ۲۳۷). ظفیر

(۳). مشکوة باب دفن المیت ص ۱۴۸، وردالمحتار باب صلوة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر
(۴). ولا یطلى للنهی عنه ولا یرفع علیها بناء (درمختار) ای لا یطلى بالجص بالفتح قوله لا یرفع ای یحرم لو للزنية ویکره لو للاحكام بعد الدفن (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷) لمافی صحیح مسلم عن جابر قال نهی رسول الله ﷺ ان یجصص القبر وان یبنی علیه (ایضا ج ۱ ص ۸۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷). ظفیر

(۵). کما جاز زرعه والبناء علیه اذا بلی وصار ترابا (درمختار) زرعه ای القبر ولو غیر مغصوب وكذا یجوز دفن غیره علیه (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸) قال فی الفتح: ولا یحفر قبر لدفن آخر إلا إن بلی الاول فلم یبق له عظم إلا أن لا یوجد، فتضم عظام الاول ویجعل بینهما حاجز من تراب ۱۱ فالاولی إناطة الجواز بالبلاء، إذا لا یمکن أن یعد لكل میت قبر لا یدفن فیہ غیره، وإن صار الاول ترابا لا سیما فی الامصار الكبيرة الجامعة، وإلا لزم أن تعم القبول السهل والوعر، علی أن المنع من الحفر إلى أن لا یرقی عظم =

دوقف سوی قبرستان مخکے پہ کرایہ ور کول اودجارو وهلو دپاره باندی نبخه مقررول درست نه

دی: سوال: (۳۰۱۰) هنده دجارو وهونکی په طور دیوه بزرگ پرمزار باندی ده مزار ته نژدی دمسلمانانو قبرونه دی دمسلمانانو قبرونه یی وران کړل اومخکے یی هواره کړه او هغه یی دیوه انجمن په ذریعه دژرندي چلولو دپاره په کرایه باندی ورکړل، نوایا دهغه داکار جائز دی؟ آیا دبزرگانو په مزار باندی دجارو وهلو دپاره دنبخی مقررول جائز دی او که نه؟

جواب: زاړه قبرونه هوارول اوپه هغه کی تعمیر اوزراعت وغیره کول فقهاؤ درست لیکلی دی (۱)، لیکن په وقف سوی قبرستان کی داسی کول درست نه دی چی قبرونه هوارکړی اوهغه مخکے په کرایه باندی ورکړی (۲)، اوجارو وهونکی نبخه په مزار باندی مقررول درست نه دی (۳). فقط

مړی بل خای ته وړل اوبتول جائز دی او که نه؟ سوال: (۳۰۱۱) که یومړی په بل وطن کی مړ وی اودهغه دوصیت مطابق خپل وطن ته وی وړل سی، او وطن یی دپنځوسو میلو په فاصله کی وی نوایا دا بالکل حرام دی یامکروه تحریمی او که نه تنزیهی دی، حکه چی ولی یی په وطن کی وی، په دی خیال سره وړل یی درست دی او که نه دبعضو احادیثو مبارکانو څخه ددی ثبوت پیدا کیږی، عبدالرحمن بن ابی بکرؓ صحابه کرامو ؓ مکي معظمی ته راوړی اوپت کړی یی وو دافعل دصحابه ؓ دی، دجواز دپاره دومره حجت کافی دی او که نه؟ په شامی اوپه درمختار کی یی لباس به لیکلی دی، زماغرض دادی چی ددی متعلق لویه فتنه جوړه سویده، لهذا جواز یاعدم جواز چی کم جانب راجح وی په مفصل طور سره یی تحریر وفرمایاست؟

جواب: قال فی شرح المئیه الکبیر ویستحب فی القتل والمیت دفنه فی المكان الذی مات فیه فی مقابر اولئک القوم وان نقل قبل الدفن قدر میل او میلین فلا بأس به قیل هذا التقدير عن محمد يدل على ان نقله من بلد الى بلد لا يجوز او مکروه ولان مقابر بعض البلدان ربما بلغت هذه المسافة ففیه ضرورة

= عسر جدا ﴿ردالمحتار مطلب فی الدفن ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۳﴾. ظفیر
(۱). کما جاز زرعه والبناء علیه اذا بلی وصار ترابا ﴿الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸﴾. ظفیر

(۲). فاذا تم ولزم لایمک ولا یعار ولا یرهن ﴿الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الوقف ط. س. ج ۲ ص ۵۳۱﴾. ظ
(۳). وبزیارة القبور وهو للنساء ﴿درمختار﴾ وقیل تحرم علیهن الخ وان کان للاعتبار والترحم من غیر بکاء الخ فلا بأس اذا کن عجائز ویکره اذا کن شواب کحضور الجماعة فی المساجد اه وهو توفیق حسن ﴿ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲﴾ ددی څخه معلومه سوه چی دنبخی جارو کشی به په درجه اولی جائزه وی حکه چی دفتنی اندیننه ده. والله تعالی اعلم. ظفیر

ولا ضرورة في النقل الى بلد آخر وقيل يجوز ذلك ما دون السفر لما روى ان سعد بن وقاص مات في قرية على اربعة فراسخ من المدينة فحمل على اعناق الرجال اليها وقيل لا يكره في مدة السفر ايضاً واما بعد الدفن فلا يجوز اخراجه الخ (۱)، اوشامی ددرمختار ددی قول، فلا باس بنقله قبل دفنه، په شرح کی لیکلی دی، قیل قیل مطلقاً، وقیل إلى ما دون مدة السفر وقیده محمد بقدر میل او میلین، لان مقابر البلد ربما بلغت هذه المسافة فيكره فيما زاد. قال في النهر عن عقد الفرائد: وهو الظاهر اه الخ (۲)، ددی عبارتونو څخه واضحه ده چی ددفن کولو څخه مخکی دمړی په نقل کولو کی اختلاف دی، بعض علماء کرام ورته جائز وایی او بعض ورته ناجائز او مکروه وایی، اوبنکاره دمکروه څخه مراد مکروه تحریمی دی اودصاحب نهر دیته هو الظاهر ویل ددی دترجیح تقاضا کوی. فقط

په قبر کی قبلی ته مخ کول اوپه راسته اړخ باندی ځملول: سوال: (۳۰۱۲) په قبر کی دمړی مخ دقبلی طرف ته کول ضروری دی، اوکه په راسته اړخ باندی ځملول یی سنت دی؟
جواب: دقهی په کتابونو کی یی لیکلی دی چی . ویوجه الیها وجوباً، اومړی دي توجه سی دقبلی طرف ته وجوباً، اوداواجب دی، اوپه شامی کی یی لیکلی دی، لکن صرح فی التحفه بانه سنة (۳)، یعنی په تحفه کی یی داتصریح کړیده چی دقبلی طرف ته مړی متوجه کول سنت دی، اوپه درمختار کی دی، وینبغی کونه علی شقه الایمن (۴)، او مناسب دی چی مړی دي په راسته طرف باندی وی. فقط

ددفن څخه وروسته داویا قدمه لیری کیدلو څخه وروسته دعا غوښتل بدعت دی: سوال: (۳۰۱۳) دمړی ددفن کولو څخه وروسته اویا قدمه وروسته کیدل اوددعا غوښتل څنگه دی؟

جواب: دمړی ددفن کولو څخه وروسته اویا قدمه وروسته کیدل اوددعا غوښتل بدعت اومذموم اونا جائز دی.

پرکفن باندی کلمه شریفه لیکل: سوال: (۳۰۱۴) دمړی په کفن باندی په خاوری سره کلمه شریفه لیکي، اودمړی په قبر کی داینبولولو څخه وروسته په یوه خامه خښته باندی کلمه شریفه په لرگی سره ولیکي اودمړی دسر سره یی دمغرب طرف ته کښیږدی، ددی څخه علاوه دخاوری په یو څو وړو، وړو کوټو باندی په حاضرینو کی یو سړی، چار قل شریف

(۱). غنیة المستملی ص ۵۲۳ . ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۹ . ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷ - ۸۳۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲ . ظفیر

(۴). شامی ، ایضاً حواله بالا .

وواپی، اوتولی لوتی دمري سره په لحد کی اچوی، دا کارونه جائز دی او که نه؟
جواب: داتول کارونه دشریعت څخه خلاف دی اوددی هیڅ څه اصل نسته، داسی رسمونه پریښوول په کاردی.

دقبر لحدته دښانک لکول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۱۵) دقبر لحدته خاورین پوخ ښانک ایښوول څنگه دی؟

جواب: په درمختار کی دی، ویسوی اللبن علیه والقصب لا الاجر المطبوع والخشب لو حوله اما فوقه فلایکره الخ، ددی عبارت څخه واضحه ده چی پخه خښته اوپه اور کی پوخ سوی ښانک دقبر چاپیره ایښوول مکروه دی او که چیری ضرورت وی، نودرست دی. قال مشائخ بخارا لایکره الاجر فی بلدتنا للحاجة الیه لضعف الاراضی، شامی. فقط

دامبار والا په مځکه کی خاوره اچول او قبر پکښی جوړول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۱۶) پر کمه مځکه چی دمودی راهیسی اودس مات اچول کیږی چی په هغه کی خاوره واچوی، او وروسته په هغه کی مړی پتیرې نودا کار ښه دی او که نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی، زکوة الارض یبسها، یعنی پلینته مځکه په وچیدلو سره پاکه سی، نوکله چی په دغه کنده کی خاوره واچول سوه اودغه مځکه وچه ده نوپاکه ده، په هغه کی دمړی پتول درست دی. فقط

په قبر باندي اذان کول بدعت دی؟ سوال: (۳۰۱۷) دمړی په قبر باندي اذان کول مسنون دی او که نه بدعت سیئنه تحریمه دی که چیری مسنون وی نوعبارت ددرمختار په باب الاذان، اوپه باب الجنائز اوعبارت مائة مسائل اوعبارت دتفسیر مظهر العجائب او عبارت دتوشیح اوعبارت ددر البحار سره دحروفو اوصفحاتو په نقل فرمایلو سره بالتصریح جواب راکی او که چیری بدعت سیئنه تحریمیه وی نو وجوهات دزید چی اذان ذکر دی، اذان تلقین بعد التدفین دی، اذان دمنکر او دتکبیر په وخت کی فائده ورکوی، اذان تکبیر دی کم چی دسع بن معاذ[ؓ] پر قبر باندي سویدی، اودحدیث مبارک: اذا رايتم الخرق فکبروا، څخه ثابت دی، اذان دعاء ده، اذان عمل صالح دی، اذان ددعا داجابت سبب دی، اذان ذکر در رسول الله ﷺ دی، اذان سبب درحمت دی، اذان دمړی وحشت لیری کوی، اذان غم اوهم دفع کوی؟

جواب: په قبر باندي اذان کول دسنتو څخه خلاف اوبدعت سیئنه دی لکه څه رکم چی دفقهاؤ دتصریحاتو څخه ثابت ده، اوکم وجوهات چی زید بیانوی هغه ټول باطل دی، اودهغه په عدم تدبر اوجهالت باندي دلالت کوی اذان بی شکه ذکر دی، لیکن دکم ذکر دپاره چی کمه موقع شاریع ﷺ مقرر فرمایلی ده، هغه په هم هغه ځای کی لرل لازم دی

کنی دابہ تعدی عن حدود الله سی، ومن يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون، احداث فی الدین ہمدادی چی پہ دین کی پہ خپلی رایہ اوقیاس سرہ تخصیصات اوتقیدات مقررول اوکمہ موقعہ چی دکم ذکر نہ ده هغه په هغه موقعه کی معمول به جوړول: عن نافع: أن رجلا عطس إلى جنب ابن عمر فقال: الحمد لله والسلام على رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ابن عمر: وأنا أقول: الحمد لله والسلام على رسول الله وليس هكذا. علمنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن نقول: الحمد لله على كل حال (۱)، صاحب لمعات ددی پہ شرحہ کی لیکلی دی، قوله ليس هكذا ای لکن ليس المسنون فی هذه الحال هذا القول وانما الذى علمنا فيه ان نقول الحمد لله على كل حال فقط من غير زيادة السلام فيه الى ان قال فالزيادة فى مثله نقصان فى الحقيقة كما لايزاد فى الاذان بعد التهليل، محمد رسول الله، وامثال ذلك كثيرة انتهى (۲) نو معلومہ سوہ چی دخیل طرف خخہ داسی اختراعات کول پہ حقیقت کی نوی شریعت جوړول دی، دزید داقیاسات بعینہ داسی دی چی یو سپی دمانسام لمونځ مثلاً ددری رکعاتو پرځای څلور رکعاته مقرر کړی چی په دی کی دقرآن پاک ویل اورکوع او سجده او تسبیح او تحمید وغیرہ دی او دا ټول عبادات او اذکار دی، حاصل دا چی دمبتدعینو همدا حال دی چی په همدی قسم استدلالاتو سرہ امور محدثه مخترعه فی الدین ته جائز وایی، همدا وجه ده چی جناب نبی کریم ﷺ دبدعت اودمبتدع نہایتی مذمت فرمایلی دی، قال ﷺ ما احدث قوم بدعة الا رفع مثلها من السنة فتمسك بسنة خير من احدث بدعة (۳) وعن ابراهيم بن ميسرة قال: قال رسول الله ﷺ من وقر صاحب بدعة فقد اعان على هدم الاسلام رواه البيهقي فى شعب الايمان مرسل (۴)، نو دخپلو فاسدو قیاساتو پہ بناء باندی پرقبر باندی داذان ویل احداث فی الدین دی، په شامی کی دی:

تنبيه: في الاقتصاد على ما ذكر من الوارد إشارة إلى أنه لا يسن الاذان عند إدخال الميت في قبره كما هو المعتاد الآن، وقد صرح ابن حجر في فتاويه بأنه بدعة. وقال: ومن ظن أنه سنة قياسا على نديهما للمولود إلحاقا لخاتمة الامر بابتدائه فلم يصب اه. وقد صرح بعض علمائنا وغيرهم بكراهة المصافحة المعتادة عقب الصلوات مع أن المصافحة سنة، وما ذاك إلا لكونها لم تؤثر في خصوص هذا الموضع، فالمواظبة عليها فيه توهم العوام بأنها سنة فيه، ولذا منعوا عن الاجتماع لصلاة الرغائب التي أحدثها بعض المتعبدین لانها لم تؤثر على هذه الكيفية في تلك الليالي المخصوصة، وإن كانت الصلاة خير

(۱). مشکوة المصابيح باب العطاس والتشاؤب فصل ثالث ۴۰۶. ظفیر

(۲). حاشیه مشکوة باب العطاس والتشاؤب ص ۶۰۴. ظفیر

(۳). مشکوة باب الاعتصام بالكتاب والسنة فصل ثالث ص ۳۱. ظفیر

(۴). ایضا. ظفیر

موضوع. انتہی (۱) فقط

پر زور قبر باندی پہ خاورہ اچولو کی بدیت نستہ: سوال: (۳۰۱۸) کم قبر چي پريوزی يا کنبینی نوخلگ دنوی سره هغه پوره قبر تیاروی نودا شرعا جائز دی اوکۀ نه دی؟
جواب: په دي کی څه حرج نستہ (۲).

دقبر دمکمل کیدلو څخه وروسته که څوک راسی اوخاوره واچوی نوڅه حکم دی: سوال: (۳۰۱۹) که چیری پرمپی باندی دخاورو داچولو څخه وروسته یو سپی راسی، نو وروسته هغه لره خاوره اچول پکار دی اوکۀ نه؟
جواب: دقبر دمکمل کیدلو څخه وروسته بیا دخاوری اچولو ضرورت نه سته.

په زور قبر کی دمپی پتول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۲۰/۱) که چیری اتفاقا دقبر دکیدلو په وخت کی په لحد کی دیوه زور مپی هډوکی یا ډانچه (جسه، بدنۀ) راووزی، نوپه دغه لحد کی نوی مپی کنبی بنوول سی اوکۀ نه بل قبر ورته وکیندل سی، اوسره دکیدلو او د پوهیدلو په زور قبر کی دمپی بنخول څنگه دی؟

کم ماشوم چی مړ پیداسی هغه دي پت سی: سوال: (۳۰۲۱/۲) کم ماشوم چی مړ پیدا سی نو هغه په قبر کی دلحد په کیندلو سره کنبی بنوول سی اوکۀ نه کنده ورته وکنبل سی او دکفارو په شان بنخ سی؟

جواب: ۱۱: په حالت دمعلوماتیا کی زور قبر په حالت دموجودگی دمپی کی بغیر دضرورت څخه کیندل جائز نه دی، اوکۀ چیری اتفاقا دقبر دکیدلو په وخت کی دبل مپی هډوکی راووزی نو هغه یو طرف ته کپی اوڅه قدر په مینځ کی پرده کنبیږدی اوبل مپی ورسره پت کپی دا جائز دی ځکه چی دمپی دختمیدو څخه وروسته جواز مختاردی څنگه چی په شامی کی دعلماؤ داقوالو دنقل کولو څخه وروسته یی دا لیکلی دی: فالاولی اناطة الجواز بالبلاء اذ لا يمكن ان يعد لكل ميت قبر لا يدفن فيه غيره (۳) ج ۱ ص ۹۳۳، اودختم کیدو څخه مخکی داسی کول یی ناجائز گرځولی دی لکه چی لیکي، وما يفعله جهلة الحفارین من نبش القبور التي لم تبل اربابها وادخال اجانب عليهم فهو من المنكرات الظاهر (۴). فقط

۲۸: کنده کیندل او په هغه کی دمپی اچول صرف د کافر او دمرتد دپاره ویل سوی دی

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب دفن الميت ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۲). حواله یی مخکی تیره سویده. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی دفن الميت ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۴. ظفیر

(۴). ایضا ط. س. ج ۲ ص ۲۳۳. ظفیر

دمسلمانانو داولاد دپاره کله چی هغوی مړه پیداسی داسی کول می چیری دنظر څخه تیرنه سو، صرف دلمانځه اودکفن په باره کی داذکر کوی چی ادرج فی خرقة ودفن ولم یصل علیه اه درمختار (۱)، بلکی ددفن اطلاق او دحفر نه ویل ددې مشعر (آگاهی ورکونی) دی چی دفن معهود (په سمه طریقه سره بنځول) ورڅخه مراد دی. فقط

دبغلی قبر لوروالی څومره پکاردی؟ سوال: (۳۰۲۲) قبر که بغلی وی او که ساده وی. بغلی یاساده خودومره ژور وی چی انسان پکښی کښېنستی سی، لیکن داسنډاً وفرمایي چی جگړه رفع سی او فیصله وسی؟

جواب: په حدیث شریف کی په دی باره کی وارد سوی دی، احضرو واوسعوا واعمقوا واحسنوا، یعنی قبر وکارې اوفراخه یی کړی اوژور یی کړی اوبڼه یی کړی. دفتھی په کتابونو کی یی دالیکلی دی، وحضر قبره مقدار نصف قامة فان زاد فحسن (۲)، در مختار، یعنی دژوروالی مقدار دي دنیم قد هومره وی اوپه شامی کی دی چی که چیری دقبر ژوروالی دپوره قد برابر وی نوډیره ښه ده، الغرض ادنی درجه داده چی دنیم قد برابر وی اواعلی درجه داده چی دپوره قد برابر وی اودلحد په باره کی دومره قدر ده چی دومره فراخه دي وی چی مړی پکښی ځملولی سی په دی کی داقید هم ضروری نه دی چی دومره ژوروی چی مړی په هغه کی کښېنستلی سی، که چیری کیدی سی نوبڼه ده، کنی که څه کم وی نوهم څه حرج یی نسته، اوزموږ په مذهب کی دلحد جوړول ښه دی، یعنی په قبر کی دننه یوه اړخ ته دي لحد وکیندل سی چی مړی په کی کښی ښوول سی باقی په دی کی دجگړی کولو هیڅ خبره نسته. مختصر دایچی قبر ژور کړل سی، اوپه هغه کی لحد جوړسی نودا ښه ده اوکه چیری دمځکی دنرم والی په وجهی سره په مینځ کی شق وکړی یعنی دقبر په مینځ کی یوه ژوره کنده وکښل سی په کمه کی چی مړی کښېږدی اولوړ باندی بانس یاخامی څښتی کښې ښوول سی چی مړی ورسره پټ سی نو داهم درست دی بیادي باندی لوړ خاوره واچول سی، نو داطریقه دقبر دکیندلو ده په دی کی هیڅ څه دجگړی خبره نسته. فقط

ګم قبر چی خلاص سی هغه به څرنگه بندوی؟ سوال: (۳۰۲۳) په غریزه علاقه کی قبرونه صندوقی جوړیږی اوتختې په کال یا شپږو میاشتو کی ورستې سی اوماتی سی اومړی اکثره وخت راپورته سی، دغه قبر به څرنگه بندیږی، آیا سربیره باندی لرگی ولگوی اوخاوری پر واړوی اوکه همدغسی دمړی پریدن باندی خاوره واچوی؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۴. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۸. ظفیر

دزیات باران والا پر خای باندی دختی پر خای کانی: سوال: (۳۰۲۴) چونکہ تختی پر قبرونو باندی پہ لگولو سرہ دھیر باران پہ وجہی سرہ ژر ایستہ سی نو دختو پر خای دکانو لگول جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: ۱. بہترہ دادہ چی لرگی یا کانی پر کنہریدی، اوخاورہ پرواچول سی. (۱) فقط
جواب: ۲. درست دی. (۲) فقط

کہ دمہری دہنخولو خخہ وروستہ قبر کنہینی نوخہ بہ کوی؟ سوال: (۳۰۲۵) کہ چیری دمہری ہنخولو پہ وخت کی دنیم قبر تیاریدلو خخہ وروستہ قبر کنہینی نوخہ کول پکار دی؟
کہ دمہری دہنخولو خخہ وروستہ قبر کنہینی؟ سوال: (۳۰۲۶) چی پہ قبر کی مہری کنہریدی خاوری پر واچوی او دتیاریدلو پہ وخت کی قبر کنہینی نومہری راوباسی، اوپہ بل قبر کی یی کنہریدی اوکہ خنگہ کول پکار دی؟

جواب: ۱، ۲. پہ اولنی صورت کی دی بل قبر وکیندل سی یا ہمدغہ دی صفا کپی او سم دی کپی، اوپہ دوہم صورت کی دی مہری نہ را باسی، بلکہ سربیرہ دی باندی خاورہ سمہ کپل سی، ولی چی دہنخولو خخہ وروستہ دقبر خخہ دمہری کنہل صحیح نہ دی، کما فی الدرالمختار: ولا یخرج منه بعد اہالة التراب الا لحق آدمی. (۳) فقط

پہ زارہ قبر کی دمہری پتول جائز دی اوکہ نہ؟ سوال: (۳۰۲۷) پہ زور قبر کی دمہری پتول جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ کم زور قبر کی چی دمہری نسان باقی پاتہ نہ سی پہ ہغہ کی دمہری پتول درست دی. کما فی الشامی وقال الزیلعی ولوبلی المیت وصار تراباً جاز دفن غیرہ فی قبرہ الخ، باب الجنائز (۴). فقط

دبل چاپہ کور کی جنازی لہرہ دغسل ورکول خنگہ دی: سوال: (۳۰۲۸) یوکور جوہسوی وو لیکن دروازہ یی نہ وہ، دکور سرہ تزدی پہ لارہ کی یوہ لیونی ہنخہ مہرہ سوہ یوخوا مسلمانانو دغہ مہری رالور کی اوپہ ذکر سوی کور کی دننہ یی کنہی ہنووہ اوہغی لہرہ یی غسل اوکفن ورکی او یویی وپلہ، ددی کار اجازہ یی دکور دمالک خخہ وانہ خیستہ دکور پرمالک باندی داکار دیر ناخوبنہ ولگیدی، نودا کار خنگہ وسو؟

(۱) و (۲). ولا یاس باتخاذ تابوت ولو حجر او حیدد لہ عند الحاجة کرخاوة الارض ۛ وتحل العقدہ ۛ ویسوی اللبن علیہ والقصب لا الاجر المطبوخ والخشب لو حوله اما فوقہ فلا یکرہ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی دفن المیت ج ۱ ص ۸۳۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۴). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی دفن المیت ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۳. ظفیر

جواب: دایو ضروری کار وو دیتولو مسلمانانو په ذمه فرض وو، دکور دمالک ناخوښی بی ځایه ده، دهغه په کور کی په دي کار سره څه نقصان رانغی. فقط

دعذر په وجه مړی په تابوت کی اچول اویتول او وروسته یی بل ځای ته وړل څنگه دی؟

سوال: (۳۰۲۹) که چیری دعذر په وجه مړی په تابوت کی واچوی اوپه کور کی یی پټ کړی اودعذر دختمیدلو څخه وروسته مړی دتابوت څخه ایستل اوپه بل ځای کی یی دفن کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: دپیتولو څخه وروسته مړی یا دهغه تابوت دقبر څخه ایستل درست نه دی، ولا یخرج منه بعد اهانة التراب الا لحق ادمی کان تكون الارض مغصوبة او اخذت بشفعة (۱)، درمختار.

په مړی باندی دی هر سړی څومره خاوره واچوی: **سوال:** (۳۰۳۰) دمړی دپیتولو څخه وروسته هر سړی لره څومره خاوره اچول په کاردی؟

جواب: په دی کی څه تحدید نسته، ښه داده چی دری لپی خاوره واچوی (۲). فقط

دمړی په بدن باندی خاوره اچول دسنتو څخه خلاف دی: **سوال:** (۳۰۳۱) په دی اطرافو کی مړی په داشان پتوی چی یوه کنده تیاره کړی اوپه هغه کی مړی دقبلې مخ ته څملوی

اولحدیاشق وغیره نه کوی بلکی همدغسی خاوری باندی واچوی، داسی کول څنگه دی؟

جواب: په درمختار کی دی، ویلحد الخ قوله ویلحد لانه السنة الخ (۳) شامی، نو معلومه سوه چی دلحد کنبل سنت دی اودلحد متعذر کیدلو په صورة کی شق کنبل پکاردی

بغیر دلحد اودشق څخه په مړی باندی هم داسی خاوره اچول خلاف سنت دی، نوکم خلگ چی داسی کوی هغوی دسنتو پریښوونکی دی هغوی ته دسنتو طریقو ښوول پکار

دی (۴)، اوآئنده نصیحت کول ورته پکاردی چی داسی نه کوی، بلکه دسنت طریقې موافق دی پتوی، جاهلانو ته دشریعت داحکام ښوولو کار دعالمانو پر ذمه دی داغفلت دهغه علماؤدی چاچی هغوی ته په مسنونه طریقې سره ددفن کولو ښوونه نه ده کړی. فقط

دقبر پخولو او دقبی جوړولو په باره کی شریعت څه وایی ؟ **سوال:** (۳۰۳۲) قبر پوخ جوړول

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

(۲). ویستحب حثیه من قبل رأسه ثلاثا (درمختار) حثیه ای بییدیه جمیعاً (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲).

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵. ظفیر

(۴). وحفر قبره فی غیر داره مقدار نصف قامة فان زاد فحسن الخ ویسوی اللبن علیه والقصب الا الاجر المطبوخ والخشب لو حوله اما فوقه فلا یکره (۲۳۳ - ۲۳۵) وصفة الشق ان تحفة حفيرة كالنهر وسط القبر و بین جانباہ باللبن اوغیره ویوضع المیت فیہ ویسقف (عالمگیری مصری فصل سادس دفن ج ۱ ص ۱۵۵، ط. ماجدیه. ج ۲ ص

۱۲۵ - ۱۲۶). ظفیر

اوپہ ہفہ باندی قبہ جوړول دا حادیثو مبارکو څخه ثابت دی اوکۀ نه؟ اوکۀ چیری دیوی لویشتی په اندازه نخبی په طور سره پوخ سی نوپه دی کی څه حرج خونسته، د حضور ﷺ روضه مبارکه دکله څخه جوړه سویده؟ او جوړه سوی (پوخ) قبر وړانول څنگه دی؟

جواب: د قبر د پخولو اوپه هغه باندی د څه ابادی کولو منعوالی په حدیث شریف کی راغلی دی، د حدیث الفاظ دادی، نهی رسول الله ﷺ عن تجسیص القبور وان یکتب علیها وان یبني علیها، رواه مسلم (۱)، اوپه شامی کی یی نقل کړی دی، وقیل لایکره البناء اذا كان الميت من المشائخ والعلماء والسادات الخ (۲)، لیکن د قبرونو دورانولو حکم فقهاؤ چیری نه دی کړی، اود بعضو اثارو څخه د قبی ثبوت معلومیږی، لکه څنگه چی منقول دی چی حضرت عمر ؓ چی کله د حضرت ابراهیم علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام قبر مبارک ته ورسیدی نو هلته یی دوه رکعاته نفل وکړل اود قبی دورانولو حکم یی ونه فرمایي، لهذا چا چی د قبی دنړولو دا حکم وکی نوبته یی ونه کړل، او پر قبر باندی څه نښانه ایښوول پخپله د حضور ﷺ د فعل څخه ثابت دی. کما ورد فی الصحاح (۳)، او د حضرت عمر ؓ داثر څخه معلومه سوه چی دهغوی په زمانه کی هم د قبو وجود وو. والتفصیل فی کتب السیر. فقط

د قبر سر او پښونه بعضی مخصوص ایتونه ویل څنگه دی؟ سوال: (۳۰۳۳) کله چی مړی په قبر کی کښیږدی او قبر تیاری نو هغه وخت یوسری دمړی سرته ودریږی اود سورة بقری اولنی دری ایتونه وایی اوپه گوتی سره اشاره هم کوی اوبل سری د پښو طرف ته ودریږی اود سورة بقری اخری رکوع وایی نوددی دویلو سره مړی ته څه ثواب ورکول کیږی اوکۀ نه؟ د حدیث شریف څخه ددی ثبوت سته اوکۀ نه؟ اود گوتی سره د قبر طرف ته اشاره کول څنگه دی؟ کم خلگ چی (دغه ایتونه) نه وایی هغوی مورد د عتاب دی اوکۀ نه؟ یعنی څوک چی ددی پر پښوونکی دی هغوی گنهگاردی اوکۀ نه؟

جواب: د حضرت عبدالله بن عمر ؓ څخه روایت دی چی د قبرونو سرته د سورة بقری اول ایتونه اود پښو طرف ته د سورة بقری اخری آیتونه ویل مستحب دی. په شامی کی دی، وکان ابن عمر ؓ یستحب ان یقرأ بعد الدفن اول سورة البقرة (۴) وخاتمها اوپه مشکوة

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۳. ظفیر

(۲). ایضا ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

(۳). أخرجه ابوداود باسناد جيد ان رسول الله ﷺ حمل حجراً فوضعه عند راس عثمان مظعون وقال: اتعلم به قبر اخي وادفن اليه من مات من اهلي (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸). ظفیر

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز تحت قوله ويستحب حثيه الخ ج ۱ ص ۸۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

شریف کی بی داروایت دحضور ﷺ طرف ته مرفوع کړی دی، بیایی دیهقی څخه نقل کړی دی چی صحیح داده چی روایت موقوف دی پرحضرت ابن عمر ؓ باندی (۱)، بهر حال ددی روایت څخه ددی کار مستحب والی ثابت سو لیکن پرقبر باندی دگوتی ایښولو څه ثبوت نسته، اوکله چی دامعلومه سوه چی داکار مستحب دی نوکه چیری څوک یی ونه کی نوموجب دطعن اودعتاب نه دی اوترک کونکی یی گنهگارنه دی. فقط

که حملداره ښځه مړه سی نوڅه رکم به پتیری؟ سوال: (۳۰۳۴) کله چی حملداره ښځه وفات سی نو هغه به دماشوم سره دفن کیری اوکه دهغې خپته وڅیری اوماشوم ځینی را وایستل سی؟

جواب: که چیری حملداره ښځه مړه سی نو ودی کتل سی چی که چیری ماشوم پوره وی اوپه خپته کی ژوندی وی چی حرکت کوی نو دوفات سوی ښځی خپته دي څیری سی اوژوندی ماشوم دي ځینی راوکښل سی اوکه چیری په ماشوم کی لاساه نه وه راغلی یا خو راغلی وه لیکن معلومه سوه چی هغه مړسو، ژوند، اوهیڅ حرکت پکښی نسته، نودغه وفات سوی ښځه دي سره دماشومه پټ کړی، په درمختار کی دی، حامل ماتت وولدها حی یضطرب شق بطنها من الایسر ویخرج ولدها ولو بالعکس وخیف علی الام قطع واخرج الخ (۲).

دپټولو وصیت کول څنگه دی اودیو ځای څخه بل ځای ته دمری وړل څنگه دی؟ سوال:

(۳۰۳۵) زما ورور دمودی راهیسی ناجوړی وو، مرض یی دومره زیات سوچی دژوند څخه ناامیده سو، په دی حالت کی مریض داوصیت وکی چی زماپه باغ کی مایټ کی زه دحکیم راوستلو دپاره تللی وم، زماپه غیر موجودگی کی زما ورور وفات سو چونکی زه موجود نه وم، دکورنی نورو وړونو می مرحوم دخپل وصیت څخه خلاف په بل ځای کی پتوی نواوس زه دخپل ورور مړی یا هډوکی هرڅه چی وی دقبر څخه را ایستلی سم او دهغه دوصیت مطابق یی په باغ کی پتولی سم اوکه نه؟ که نه وی نو دقیامت په ورځ به زما څخه دوصیت په باره کی مؤاخذه کیری اوپرما به گناه وی اوکه نه؟

جواب: په دی صوره کی دهغه جوسه یا هډوکی را ایستل اوپه باغ کی پتول یی درست نه دی، دمری قبر په دی وجه سره کیندل او کښل حرام دی (۳)، دداسی وصیت هیڅ اعتبار

(۱). فقد ثبت انه ﷺ قرأ اول سورة بقره عند راس میت واخرها عند رجليه (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸ ظفیر

(۳). واما نقله بعد دفنه فلا مطلقا (ردالمحتار باب صلوٰة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۹) ولا =

نہ وی، اوپہ تا باندی ہیخ گناہ پہ بل خای کی ددفن کولو پہ وجہی سرہ نستہ۔^(۱) فقط
دمری دپتولو خخہ وروستہ اذان درست نہ دی: سوال: (۳۰۳۷۱) دمری دپتولو خخہ
 وروستہ پہ قبر باندی اذان کول درست دی اوکہ نہ؟

دپتولو خخہ وروستہ تلقین درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۳۰۳۷۲) دپتولو خخہ وروستہ
 تلقین کول جائز دی اوکہ نہ؟ کہ جائز وی نوخہ رکم؟
جواب: ۱۱: درست نہ دی، کذا فی الشامی^(۲).

۲۱: تلقین بعد الدفن فقہاء وو جائز لرلی^(۳) دی. فقط

دقبر عذاب: سوال: (۳۰۳۸) دقبر عذاب حق دی اوکہ نہ؟ اودقبر عذاب کله کیبری؟

جواب: دقبر عذاب حق دی اوہغہ وخت شروع کیبری کم وخت چی (مہری) پت سی او
 (خلگ خینی واپس راسی^(۴)). فقط

ددفن خخہ وروستہ دعاء: سوال: (۳۰۳۰) دمری دپارہ دعاء کول چی دمنکر او نکیر پہ
 جواب کی ثابت قدمہ اوسی اودتخفیف دپارہ کلمہ ویل دپتولو خخہ وروستہ جائز دی
 اوکہ نہ؟

جواب: داجائز دی، دکلمی ویل کوئی اودمری دپارہ دمنکر اودنکیر پہ جواب کی دثابت
 قدم اوسیدو دعاء کوئی^(۵). فقط

کہ پہ یوگور کی ہندوان او مسلمانان وسوزی او تمیز یی نہ وی نوخہ بہ کیبری؟ سوال:

(۳۰۴۰) پہ یوخی کی لس پنخہ مسلمانان اولس پنخہ ہندوان وہ، اور ولگیدی اوتول
 وسوزل اوہیخ خہ نبنانہ داسی نستہ چی وپیژندل سی، نواوس خہ کول پہ کاردی؟

جواب: کہ چیری مسلمانان زیات وہ، نوپولو مہرو لہ دی دمسلمانانو پہ شان کفن ورکول

= یخرج منه بعد اہالة التراب (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۳۹). ظفیر
 (۱). اوصی بان یصلی علیہ فلان اویحمل بعد موته الی بلد اخر اویکفن فی ثوب کذا الخ فہی باطلۃ (الدر
 المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الوصایا ج ۵ ص ۵۸۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۲). ظفیر
 (۲). فی الاقتصار علی ما ذکر من الوارد انه لا یسن الاذان عند ادخال المیت فی قبرہ کما هو المعتاد الان وقد
 صرح ابن حجر فی فتاویہ بانہ بدعۃ (ردالمحتار باب صلاۃ الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵). ظفیر
 (۳). قال فی شرح المنیۃ الجمہور علی ان المراد محازۃ ثم قال وانما لا ینہی عن التلقین بعد الدفن لانه لا ضرر فیہ
 بل فیہ نفع ﴿ردالمحتار باب صلاۃ الجنائز مطلب فی التلقین بعد الموت ج ۱ ص ۷۹۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۱﴾. ظ
 (۴). وضغطۃ القبر حق الخ وعذابه ای ایلامہ حق للکفار کلہم اجمعین وبعض المسلمین ای عصاة المسلمین فقد
 ورد ان القبر روضۃ من ریاض الجنۃ او حفرة من حضرت النیران رواہ الترمذی (شرح فقہ اکبر ص ۱۲۲). ظفیر
 (۵). ویستحب حثیہ من راسہ ثلاثا وجلس ساعة بعد دفنہ للدعاء وقرأۃ بقدر ما ینحر الجزور ویفرق لحمہ (در
 مختار لمافی سنن ابی داود کان النبی ﷺ اذا فرغ من دفن المیۃ وقف علی قبرہ وقال استغفروا لاکھیم
 واسئلوا اللہ التثبیت فانہ الان یسئل (ردالمحتار باب الجنائز، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲). ظفیر

سی اولمونخ دی باندی وسی اوپہ لمانخہ کی دی صرف دمسلمانانو نیت وسی او د مسلمانانو پہ قبرستان کی دی دفن سی، اوکھ چیری کافران زیات وه، نوهم دی ورسره همدا معاملہ وکړل سی، لیکن دمشکانو پہ مقبرہ کی دی دفن سی، اوکھ چیری پہ یو مستقل جلا حای کی دهغوی قبرستان جوړسی نواحتیاط (پکنبی) دی. درمختار باب غسل المیت (۱).

دشیعہ گانو او درنبحانو پہ قبرستان کی تدفین: سوال: (۳۰۴۲) دگورستان پہ مخکھ کی چی پہ قیمت ورکولو سره سره دهر مذهب اوفرقي خلگ دمړی پہ دفن کولو اختیار لری په هغه مخکھ کی معزز حنفی دفن کول چیری چی شیعہ گان، نرنسحیان وغیره وغیره دفن وی څنگه دی؟

جواب: دضرورت په وجه درست دی لیکن که چیری دصالحانو نژدی والی نصیب کیدی سی نو دانبه ده (۲). فقط

ماشوم دمور اودپلار تابع وی: سوال: (۳۰۴۳) دشیعہ گنلو په وجه دزید مړی په گورستان کی بنخیدلو ته نه پریښوول څنگه دی؟ دزید مړی صرف ددری کالو وو، هغه معصوم وو اوکھ نه؟ که چیری معصوم وو نودهغه په دفن کولو کی څه حرج وو؟

جواب: داسی ماشوم دخپل مور اودپلار تابع گنل کیږی، که چیری دهغه په مور اوپه پلار کی یوهم سنی اومسلمان وی نوماشوم ته به هم سنی مسلمان ویل کیږی (۳). فقط

مزارات اوقبی جوړول اوپه کور کی دننه پټول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۴۴) دبادشاهانو او د اولیاء کرامو پرمزاراتو باندی چی کمی قبی جوړی دی دا دکتاب موافق دی اوکھ نه په دی کی څه کلام سته که چیری دحضور ﷺ دمزار پُرانوار دقبی په اتباع کی دبزرگانو په مزار باندی قبی جوړی کړی نوجائز به وی اوکھ ناجائز؟ اومړی یایو بزړگ په مسقف کور کی دننه دفن کول جائز دی اوکھ نه؟

جواب: قبه جوړول یاپه کور کی دفن کول بغیر دپیغمبرانو څخه بل هیچا لره جائزه دی شامی اول جلد ص ۲۲۰، ولا ینبغی ان یدفن المیت فی الدار ولوکان صغیرا لاختصاص هذه السنة

(۱). اختلط موتانا بکفار ولا علامة اعتبر الاكثر فان استوا غسلوا واختلفت فی الصلاة عليهم ومحل دفنهم کدفن ذمیه حبلی من مسلم قالوا والاحوط دفنها علی حدة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۰۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۱). ظفیر

(۲). والافضل الدفن فی المقبرة التي فيها قبور الصالحين (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۵۲، فصل فی الدفن، ط. م. ج ۲ ص ۱۲۲). ظفیر

(۳). والولد يتبع خير الابوين دینا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب نکاح الکافر ج ۲ ص ۵۴۱، ط. س. ج ۳ ص ۱۹۹). ظفیر

بالانبياء الخ ويهال التراب عليه وتكره الزيادة عليه من التراب لانه بمنزلة البناء (۱)، لما في صحيح مسلم عن جابر . قال نهى رسول الله ﷺ ان يجصص القبر وان يبنى عليه (۲).

دقبر دحفاظت په غرض باندی دچهار دیواری جوړول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۴۵) که چیری

دیو بزرگ مزار مبارک په داسی ځای کی وی، چی هلته دعوام الناس او دحيواناتو وغيره و لاره وی په داسی صوره کی که چیری دقبر دحفاظت دپاره څلورو طرفونو ته پوخ دیوال جوړسی یا جنګله جوړه سی، په دی طریقې سره چی دهغه څلورو واړو گنجیانوته پخی ستنی جوړی سی، اوپه منیځ کی لرگی ولگیږی نودادواړه صورتونه جائز دی او که نه؟ که چیری جائز وی نوکم یوصوره اولی دی اودنورو ضروریاتو په وجهی سره دهغه څلورو طرفونو ته پوخ فرش جوړول هم جائز دی او که نه؟

جواب: په شامی کی دی، وعن ابی حنیفة (۳) یکره ان یبنی علیه بناء من بیت اوقبة او نحو ذالك لما روی جابر نهی رسول الله ﷺ عن تجصيص القبور وان یکتب علیها وان یبنی علیها، رواه مسلم وغيره، انتهى (۴)، نو دقبر څخه چاپیره پخه چهار دیواری یا پوخ صحن یا ستنی جوړول مکروه دی.

په قبر کی نس جوړول اویا پکښی مړی پټول غلط دی؟ سوال: (۳۰۴۶) دیوه مسلمان مړی

په قبر کی دننه یعنی په لحد کی اوبه واچول سوی اوبیایي پکښی خاوری واچولی اولت پت یی کی، بیایي پکښی چتائی واچوله اومړی یی باندی کښی ښووی قاضی صاحب وایی چی په دشان دمړی پټولو سره دقبر حساب کتاب نه وی ددغه قاضی دپاره څه حکم دی؟

جواب: دقاضی صاحب خیال غلط دی، ددی هیڅ ضرورت نسته چی په لحد کی دي خټه جوړه سی اوپر هغه باندی چتائی وغوړول سی، اومړی ورباندی کښی ښوول سی اوداسی گڼل چی په دی طریقې دفن کولو سره حساب کتاب دمړی سره نه کیږی بالکل بی بنیاده خبره ده اود جهالت خیال دی اوددی څه ثبوت نسته، اوپه دی عقیدې په ذکر سوی طریقې سره دمړی پټه ول درست نه دی. فقط

درضامندی څخه بغیر دبل چاپه ملکیت کی دمړی پټول نه دی پکار؟ سوال: (۳۰۴۷) یو کلی

دزمیندار ملکیت دی په هغه کی دمړی پټول بغیر دقیمت څخه جائز دی او که نه؟ اوحاکم حکم کوی چی مړی پکښی بغیر دقیمت څخه پټوی که زمیندار رضامند نه وی نوبیا هم

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵. ظفیر

(۲). مشکوة باب دفن الميت ص ۱۴۸. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی دفن الميت ج ۱ ص ۸۳۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر

بغیر دقیمت خُخه ددفن کولو حکم جائز دی اوکه نه؟ اوکه چیری خُخه زمینداران رضامند وی اوخه رضامند نه وی نوییا هم بغیر دقیمته مړی بنخول جائز دی اوکه نه؟

جواب: چی دچا ملکیت دی دهغوی په اجازه او درضامندی سره مړی پتولی سی، کم خلگ چی رضامند دی هغوی دی پخپله حصه کی دغه محکمه ولگوی اوددی کار دپاره دی ورکړی دپاره ددی چی بیا چاته دانکار گنجائش پاته نه سی. حاکمان داکار کولی سی چی دهغه زمیندارو حصه دی بیله کړی څوک چی رضامند دی اوپه هغه کی دی مړی دفن سی. فقط

دوران سوی قبرتازه کول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۴۸) مولانا عبدالرحمن صاحب دطاعون په ناجوړی کی رحلت وکی په ۱۲۲ صفر سنه ۱۳۳۲هـ کی اوس دمولوی صاحب پلار قبر وکیندی، اووینی چی نه کفن سته اونه هډوکی، نودنوی سره یی خالی قبر تیارکی نوایا په خالی قبر باندی فاتحه ویل درست دی اوکه نه؟ په یو نیم کال کی دمړی خه حالت کیږی، اوپه داسی کولو کی خه گناه خو نسته؟

جواب: دابنکاره خبره ده چی ددومره مودی پوری دمړی هډوکی اوبدن اوکفن چیری پاته کیدی سی ټول خاوری سی، چونکی دمولوی صاحب قبر هم هغه وو، په کم کی چی هغه پت سوی وو، که خه هم هغه خاوری سو نو دهغه دنخبنی تجدید دعلامی اوسلام او فاتحه خوانی په غرض درست دی (۱)، فقط

په حیات النبی ﷺ اوتجهیز اوتکفین کی تطبیق: سوال: (۳۰۴۹) دحضور ﷺ حیات داهل سنت والجماعت دمسلماو خُخه دی، بیا قبض دروح اوتجهیز، تکفین اوتدفین وغیره امور منافی دحیات معلومیږی، که چیری دانبیاء کرامو ﷺ حیات ته په شان دحیات دشهداء وو عندالله کیدل وویل سی نوپه مینځ کی به خه فرق وی؟

جواب: دانبیاء کرامو ﷺ حیات دشهیدانو دحیات خُخه هم اقوی اواتم دی اومراد ددغه حیات خُخه دنیوی ظاهری نه دی، لکه څنگه چی دباری تعالیٰ ارشاد مبارک دی، انک میت وانهم میتون، لهذا احکام داموات ظاهریو پر ټولو باندی جاری کیږی ددی مسئلی پوره تحقیق دحضرت مولانا محمد قاسم صاحب قدس سره په تصنیف، آب حیات، کی ذکر سوی دی، هغه وگوری.

دمرگ دوخت اعتبار: سوال: (۳۰۵۰) یوسړی دمازیگر په وخت کی وفات سو، اودشپی یوولس بجی یی دفن کړی، نودی به په کمه ورځ کی شمارل کیږی؟

(۱). قوله وبزیارة القبور ای لابس بها بل یندب (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

جواب: دسوال منشأ معلومه نه سوه که چیری مثلاً داقسم جگره ده چی دجُمعی ثواب ورکول کیری اوکه نه؟ نوپر مرگ باندی ده یعنی دمرگ دوخت اعتبار دی (۱)، اودمپی ورخی اوشپی دعدی وغیره دپاره شمارل جائز دی چی کم وخت یی انتقال سوی وی هم هغه وخت به شمارل کیری اوددریمی، خلورمی، لسمی دپاره یی شمار کول گناه ده. فقط **دمسلمان بنگی په جومات کی حاضریدل اودهغوی جنازه اوپه قبرستان دهغوی کفن اودفن:**

سوال: (۳۰۵۱) کلمه ویونکی بنگی په جومات کی دلمانځه دپاره پریښوول په کاردی اوکه نه؟ اودهغوی دجنازی لمونځ کول اوپه جنازه کی یی شریکیدل اوپه خپل قبرستان کی دفن کول یی په کاردی اوکه نه؟ اوهغوی لره دعوت ورکول اودهغوی دعوت خوړل، اوکه هغوی صفا سوتره وی نوهغوی دخپل ځان سره ډوډی ته کښېنولی سو اوکه نه؟

جواب: هغه دجومات څخه بندول نه دی په کار، اودهغه دجنازی لمونځ کول په کاردی، اوپه جنازه کی یی شرکت اوشاملیدل پکاردی (۲) اودمسلمانانو په قبرستان کی یی دفن کول پکاردی، اودهغوی دعوت قبلول اوخوړل درست دی اوپه هغوی باندی په خپل کور کی خوړل اودهغوی دعوت کول جائز دی. اوکله چی دهغوی لاسونه پاک اوصاف وی نو دخپل ځان سره پردسترخوان باندی په هغوی باندی ډوډی خوړل جائز دی (۳)، اوداتولی خبری دفتھی شریفی او داحادیثو مبارکو څخه ثابتی دی. فقط

چی دکم هلک پلار مسلمان اومور یی غیرمسلمه وی چی مړسی نوڅه حکم یی دی؟ سوال:

(۳۰۵۲) یوهلک یوکلن دی چی پلار یی مسلمان دی اومور یی غیرمسلمه ده، هغه مړسو نودمسلمانانو په قبرستان کی یی دفن کولی سو اوکه نه؟

جواب: دغه هلک به مسلمان گڼل کیری، لان الولد یتبع خیر الابوين (۴) لهذا هغه دمسلمانانو په مقبره کی دفن کول په کاردی، فقط

قبرته دکښته کولو څخه وروسته ښوول ثابت نه دی: سوال: (۳۰۵۳) که دقبر په غاړه یاقبر

ته دکښته کولو څخه وروسته دمړی کفن خلاص کړی، او وارثان وغیره دهغه مخ گوری نوداثابت دی اوکه نه؟

(۱). په ذکر سوی سوال کی به دمازیگر دوخت اعتبار وی، ابتداء العدة فی الطلاق عقیب الطلاق وفی الوفات عقیب الوفات (عالمگیری مصری، باب العدة ج ۱ ص ۴۷۵، ط. م. ج ۱ ص ۵۳۱). ظفیر

(۲). ارشاد ربانی دی انما المؤمنون اخوة، او: ان اکرمکم عندالله اتقاکم (الحجرات: رکوع ۲). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز تحت قوله کصبی سبی مع احد ابویه ج ۱ ص ۸۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۹. ظفیر

(۴). قال الله تعالى: ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه الخ (بقره) وقال رسول الله ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر (شرح فقه اکبر) وفی الدرالمختار علی هامش ردالمحتار وهی فرض علی کل مسلم خلا اربعة وقطاع

طریق الخ (الدر المختار علی هامش ردالمختار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

جواب: داثابت نه دی (۱). فقط

په قبر کی دیبری نهال اچول: سوال: (۳۰۵۴۱) دمړی ددفن کولو څخه وروسته دمړی دسینې په برابر پرقبر لوړ دیبر دلبنستی دفن کول درست دی اوکه نه؟

دقبر په دیوال باندی کلمه شهادت: سوال: (۳۰۵۵۱۲) په قبر کی دمړی دایینولو څخه مخکی دقبر پردیوالونو باندی کلمه شهادت په گوتی سره لیکل درست دی اوکه نه؟

جواب: ۱۱: درست دی (۲). فقط

۲۱: که چیری دسیاهی وغیره څخه بغیر صرف په گوتی سره اشاره وکړی په دشان چی په دیوالونو باندی دحروفو نڅبنه نه وی نوڅه حرج پکښی نسته اوپه شامی کی دی، نقلا عن فوائد السروجی ان مما یکتب علی جبهة الميت بغیر مداد بالمسبحة بسم الله الرحمن الرحیم وعلی الصدر لااله الا الله محمد رسول الله الخ (۳)، یعنی دمړی په تندی باندی په مسواکی گوتی سره دسیاهی څخه بغیر بسم الله الرحمن الرحیم اوپه سینه باندی لااله الا الله محمد رسول الله په لیکلو کی څه حرج نسته، نو داپه نسبت سره پر دیوالونو باندی دلیکلو څخه اولی دی، فقط

چیری چی سیکان، عیسایان دفن کیږی هلته دمسلان دفن کول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۵۶) په کم قبرستان کی چی هندوان، مسلمانان، سیکان، عیسایان دفن کیږی، هلته دمسلان دفن کول جائز دی اوکه نه؟ اوپه صوره دعدم جواز کی مکروه دی اوکه حرام؟

جواب: مسلمان مړی په داسی قبرستان کی دفن کول چیری چی هندوان سیکان، عیسایان هم پټ وی ښه نه دی یعنی مکروه دی کله چی بل ځای جلا ددفن کولو دپاره پیدا کیږی اوکه چیری مجبوری وی چی ماسوا ذکرسوی قبرستان څخه کم چی مخلوط دی بل ځای ددفن کولو دپاره نه وی اوخالص دمسلانانو قبرستان هلته نسته، نودمجبوری په وجه دي په همدغه ذکرسوی قبرستان کی دفن سی، اودجنازی لمونځ کول هم هلته مکروه دی، لیکن که چیری هلته یوصفا ځای وی چی دقبرونو نڅبنی پکښی نه وی، اومخ ته دقبلی طرف قبرنه وی نودجنازی لمونځ وغیره هلته درست دی په شامی کی دی: ولاباس بالصلوة فیها اذاکان فیها موضع اعد للصلوة ولیس فیہ قبر ولانجاسة کمافی الخانیة ولاقبلة الی قبرحلیه (۴) فقط

(۱). البته دفن دبندونو خلاصولو اجازه ده: وتحل العقدة لاستغناء عنها (درمختار) لانها تعقد لخوف الانتشار عند الحمل (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط.س. ج ۲ ص ۲۳۲). ظفیر

(۲). که چیری ددی څخه څه فائده په نظر کی وی. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۷ - ۸۴۸، ط.س. ج ۲ ص ۲۴۷. ظفیر

(۴). ردالمحتار کتاب الصلوة قبیل مطلب تکره الصلوة فی الكنسیة ج ۱ ص ۳۵۳، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۰. ظفیر

دمری ددفن څخه وروسته خلکو ته نصیحت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۳۰۵۷) په فتح

الباری کی دحضرت انس رضی اللہ عنہ روایت دی چی: عن انس رضی اللہ عنہ قال اتی النبی ﷺ بجنائز فلما قام یکبر سأل ﷺ هل علی صاحبکم دین قالوا نعم دیناران فعدل النبی ﷺ قال صلوا علی صاحبکم فقال علی رضی اللہ عنہ دینه علی رھانک کما فککت رھان اخیک انه لیس من میت یموت وعلیه دین الا وهو مرتھن بدینہ ومن فک رھان میت فک الله رھانہ يوم القيامة فقال بعض القوم یا رسول الله ﷺ هذا لعلی خاصة ام للمسلمین عامة، قال بل للمسلمین عامة، په دی حدیث شریف سره دلمانځه څخه وروسته او ددفن څخه مخکی په دغه ځای کی دعاء کول اووعظ نصیحت او تعلیم اوتعلم موجوده خلکو ته سنت دی اوکه نه؟

جواب: ددین دمسائلو په تعلیم کی هیڅ وخت هم څه منعوالی نه سی کیدلی، لیکن دعاء بعد صلوٰۃ الجنائز په هیئت موسومه ددی څخه په هیڅ شان ثابت نه ده اوایجاد او اختراع اوالتزام دما لایزم دی، او ثابت نه ده چی رسول الله ﷺ دجنازی دلمانځه څخه وروسته دعاء کړی وی (۱)، فان صلوٰۃ الجنائز هو الدعاء للمیت وفيها دعاء جامع ماثور لایساویه دعاء، فقط

دمری دپټولو څخه وروسته دعاء: سوال: (۳۰۵۸) دمری ددفن کولو څخه چی فارغه سی نو عام رسم دی چی ټول حاضرین په ولاړه په لاس پورته کولو سره فاتحه وایی، دارسم مسنون او ثابت بالحدیث دی اوکه نه؟

جواب: په دی باره کی په حدیث شریف کی دومره قدر ثابت دی، وعن عثمان رضی اللہ عنہ قال: کان النبی ﷺ اذا فرغ من دفن المیت وقف علیه وقال استغفروا لایحکم واسئلوا الله له الثبت فانه الان یسئل، رواه ابوداود وغیره (۲).

مری په قبر کی څه رکع پریاسی؟ سوال: (۳۰۵۹) په شامی وغیره دفقھی په کتابونو کی یی لیکلی دی چی مری په قبر کی پرراسته اړخ دقبلی طرف ته پریباسی حالانکی دلته تعامل اوتوارث دادی چی سیده یی پری باسی اومخ ورقبلی ته کړی، نو ددوو خبرو پوښتنه کوو، اول داچی هلته تعامل څنگه دی، دوهم داچی که چیری تعامل صحیح وی نو ددی ثبوت څه دی؟

جواب: تعامل دلته هم دغسی دی چی سیده یی پریباسی اومخ دی دقبلی طرف ته کړی،

(۱). ویدعو بعد الثالثة الخ ویسلم بلا دعاء بعد الرابعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲-۲۱۳). ظفیر

(۲). مشکوٰۃ باب اثبات عذاب القبر فصل ثانی ص ۲۲. ظفیر غفر له الله ذنوبه الخفی والجلی

پہ ہدایہ کی دی، ویوجہ القبلة بذلك امر رسول الله ﷺ (۱)، ددرمختار متن پہ تنویر الابصار کی دی: وینبغی کونہ علی شقہ الایمن (۲)، دلفظ یوجہ الیہا خخہ صرف ہمدًا ثابتیچی چی مخ دي دقبلی طرف تہ وارول سی برابرہ خبرہ دہ کہ پہ ارخ کولو سرہ وی او کہ بغیر دارخ کولو خخہ، اودکم حدیث خخہ چی پہ دی بارہ کی استدلال سوی دی، دہغہ الفاظ ہم پردی باندی دلالت کوی چی مخ یی دقبلی طرف تہ کیدل پہ کاردی حکہ چی پہ ہغہ کی دالفظ، قبلتکم احیاء (۳) اوامواتا، یعنی خانہ کعبی یی دژوندو اودمرو قبلہ وفرمایلہ، نوپہ دغہ وجہ دموی مخ کول دقبلی طرف پہ کاردی، باقی ٲول مری پہ ارخ باندی کول پہ دی کی شک نستہ چی دانہہ طریقہ دہ. کما صرح بہ الفقہاء، لیکن کہ چیری مخ یی دقبلی طرف تہ سی اوپہ راستہ ارخ باندی پری باسل یی مشکل وی نودا توجہ الی القبلة یعنی مخ یی دقبلی طرف تہ کول کافی معلومیچی. فقط

(پہ عالمگیری کی ہم پہ راستہ ارخ باندی دپری باسلو صراحت موجود دی، ویوضع فی القبر علی جنبہ الایمن مستقبل القبلة. عالمگیری مصری الباب الحادی والعشرون ج ۱ ص ۱۵۵، ظفیر)

شیعہ کان ممبران (غری) جوړول اوپہ قبرستان کی یی ښخول څنگہ دی؟ سوال: (۳۰۶۰)

دبرما ملک پہ متیلہ مقام کی دمسلم کمیٹی انجمن قائم دی چی دہغہ پہ اغراضو او مقاصدو کی فی الحال صرف دمسافرو اوبی وسو مسلمانانو مرو دتجهیز اودتکفین انتظام دی، پہ کم کی چی پنخہ ممبران اثنا عشری دی نوایا داسی سپی دممبر جوړول، او دمسلمانانو پہ قبرستان کی پټول جائز دی اوکہ نہ؟ مولانا عبدالحی صاحب او د مولانا عبد الشکور صاحب پہ فتواوو کی یی لیکلی دی چی شیخینو تہ پہ ښکنخلو کولو سرہ کفر نہ لازمیری ایا داخبرہ صحیح دہ؟

جواب: شیخینو تہ ښکنخل کوونکی اوبدرد ویونکی روافض دیرو فقہاء کرامو رحمہم اللہ کافر لیکلی دی (۴)، اوکم روافض چی دحضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا دافک قائل دی اویا دحضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دصحابت خخہ منکر دی اویا دحضرت علی رضی اللہ عنہ دالوہیت قائل دی نوہغوی بالاتفاق کافران دی. ددرمختار شامی (۵). نوداسی روافض دمسلمانانو پہ قبرستان کی دفن کول جائز نہ دی اوہغوی ممبرجوړول درست نہ دی. فقط

(۱). ہدایہ باب الجنائز ج ۱ ص ۱۶۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی ہامش ردالمحتار باب الجنائز مطلب فی دفن المیت. ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجنائز مطلب فی دفن المیت تحت قوله ویوجہ الیہا وجوبا، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۴). وقد ذکر فی کتب الفتاویٰ ان سب الشیخین کفر، وكذا انکار امامتہما کفر (شرح فقہ اکبر) ج ۱ ص ۱۸۸. ظ

شیعہ کان دمسلمانانو پہ قبرستان کی دفن کول اودھغوی جنازه کول خٹکے دی؟ سوال:

(۳۰۲۱) کہ چیری داثنا عشری فرقی شیعہ مری لاوارثہ وی نومور دانجمن پہ روپو سرہ کم چی دھم دی کار دیارہ دی، ددغه مری تجهیز اوتکفین کولی سو؟ اوپہ خپل قبرستان کی یی پتولی سی؟ اودشیعہ اثنا عشری خخہ دانجمن دیارہ چندہ اخیستی سو؟ اوھغہ ممبر جوړولی سو اوکھ نه؟

جواب: دروافضو کمہ فرقہ چی شیخینو ته دہسکنخلو کولو اوصحابہ وو ته دکافر ویلو پہ وجہ کافرہ دہ دھغوی پہ تجهیز اوتکفین کی امداد کول اودھغوی دجنازی لمونخ کول اودھغوی دمسلمانانو پہ قبرستان کی پتول درست نه دی، او دھغوی سرہ دی بالکل متارکت اومقاطعت وسی ددی دیارہ چی هغوی ته تنبیہ وسی اودھغوی سنیان سی (۱). فقط

پہ قبر کی دکوچنیو کانو اینبولو رواج غلط دی: سوال: (۳۰۲۲) دلته عام دستور دی چی پہ قبر کی دمپی سرہ کوچنی کانی کنسیردی پہ دی غرض چی مری نکیر اومنکر لره داجواب ورکری چی وگوری زما وارثانو زما دیارہ دومره قرآن شریفونه ویلی دی اوماته یی بخنبلی دی، تاسی ولاړسی! ددی خہ اصل ستنه اوکھ نه؟

جواب: دکوچنیو کانو اینبولو خہ ثبوت نسته اودا بدعت دی (۲) اوکم خیالات چی یی دکوچنیو کانو پہ اینبولو کی جوړکری دی، دا دجهالت خبری دی ددی خہ فائده نسته. فقط

مړی ددفن کولو خخه وروسته بیا ایستل یی درست نه دی: سوال: (۳۰۲۳) یومړی یی په یوځای کی دامانت په طور ښخ کی، یوڅو ورځی وروسته یی هغه بیا را وکارې، بل ځای ته یی یووړی اوپت یی کی، داصوړه دبنده دنظر خخه تیر سوی نه دی، مهربانی وکی تحریر وفرمایاست چی داصوړه په کم کتاب کی دی، اودا صوړه درست دی اوکھ نه؟

جواب: ددفن کولو خخه وروسته مړی دقبر خخه ایستل اوپه بل ځای کی پتول یی شرعاً درست نه دی خنګه چی په درمختار کی دی: ولایخرج منه بعد اهالة التراب (۳) ددی حاصل

(۵). وبهذا ظهر ان الرافضی ان كان ممن يعتقد الألوهية في علي عليه السلام وان جبريل غلط في الوحي اوكان ينكر صحبة الصديق عليه السلام ويقذف السيدة الصديقة عليها السلام فهو كافر لمخالفة القواطع المعلومة من الدين بالضرورة (رد المحتار كتاب النكاح فصل في المحرمات ج ۲ ص ۳۹۸ ، ط. س. ج ۳ ص ۴۲). ظفیر

(۱). وبهذا ظهر ان الرافضی ان كان ممن يعتقد الألوهية في علي عليه السلام وان جبريل غلط في الوحي اوكان ينكر صحبة الصديق عليه السلام ويقذف السيدة الصديقة عليها السلام فهو كافر لمخالفة القواطع المعلومة من الدين بالضرورة (رد المحتار كتاب النكاح فصل في المحرمات ج ۲ ص ۳۹۸ ، ط. س. ج ۳ ص ۴۲). ظفیر

(۲). من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد، متفق عليه (مشکوٰۃ باب الاعتصام ص ۲۷). ظفیر

دادی چی ددفن کولو څخه وروسته دمړی ایستل درست نه دی اوداحکم عام دی ددی څخه چی امانتاً پټ سی اوکه نه، اوامانتاً پیتول دشریعت څخه ثابت نه دی.

دجومات څخه دباندی دقبلی طرف ته قبرستان جوړول درست دی اوکه نه؟ سوال: (۳۰۶۴)
دجومات څخه دباندی دقبلی طرف ته لس یادولس گزه لیری قبر جوړول جائز دی اوکه نه؟
جواب: دجومات دبهرنی دیوال څخه دباندی کمه مځکه چی دجومات څخه او دجومات داوقافو څخه خارجه ده په هغه کی قبر جوړول ممنوع اومکروه نه دی.

په بانس باندی بوريا اچول اوخاوره باندی اچول درست دی: سوال: (۳۰۶۵) دمړی په قبر کی داینوولو څخه وروسته چی پرهغه باندی بوريا واچوی اوخاوره باندی واچوی نو دا جائز دی اوکه نه؟ اویه هدایه کی دی، ولاباس بالقصب وفي الجامع الصغير ويستحب اللبن والقصب لانه ﷺ جعل علی قبره طن، د: طن، دلفظ معنی څه ده؟

جواب: ددفن کولو دغه طریقه صحیح ده اود: طن معنی ده خرقة من القصب، قاموس، قال فی الدرالمختار ویسوی اللبن علیه والقصب لا الاجر الخ (درمختار) ونصواعلی استحباب القصب فیها کالبن. شامی جنائز. (۱) فقط

دجزامی مړی په کم ځای کی پټ سی؟ سوال: (۳۰۶۲۱) دجزامی لاش دمسلمانانو په قبرستان کی پټ سی اوکه نه جلا؟

دجزامی دلاش سوزل جائز نه دی: سوال: (۳۰۶۷۲) اودمالگی په اچولو سره یی سوزل په کاردی اوکه نه؟

جواب: ۱۱: دمسلمانانو په قبرستان کی یی دفن کول په کاردی (۲).

۲۱: شرعاً داحکم نسته بلکی دنورو مسلمانانو دمړو په شان دی هغه هم پټ سی (۳).

پرقبر باندی دکور شکل جوړول درست نه دی: سوال: (۳۰۶۲۸) دیو قبر سایوان په هوا سره والوتی کم چی دذکر سوی قبر دحفاظت دپاره وو، ددی دپاره چی دواوری اودباران څخه محفوظ سی، اوس دوباره دغه سایوان پردغه قبر باندی اچول جائز دی اوکه نه؟ اویا دغه

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۲). وگوره: ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۳). ځکه چی دی هم مسلمان دی، بیا سوچ کول په کاردی چی ایا هلته به هم په مړوکی دجزام مرض متعدی جوړ اوخپور سی؟ همدغه رکم دسوزلو خبره دشرکانه رسم تاثر دی دمسلمان دپاره دفن کول دی. والله تعالی اعلم، ظ (۳). وعن عائشة رضی الله عنها ان رسول الله ﷺ قال کسر عظم الميت کسره حیا، رواه مالک وابوداود وابن ماجه (مشکوٰۃ باب الدفن ص ۱۴۹) قال الطیبی اشارة الى انه لایهان الميت کما لایهان فی حیاته الخ وقد اخرج ابن ابی شیبہ عن ابن مسعود رضی الله عنه اذی المؤمن فی موته کاذاه فی حیاته ذکره فی المرقا (حاشیه مشکوٰۃ ص ۱۴۹) ددی څخه معلومه سوه چی دهیڅ یوه مسلمان مړی سوزل جائز نه دی. ظفیر

سایوان پہ یو جومات وغیرہ کی لگول جائز دی اوکھ نہ؟
جواب: پرقبر وغیرہ باندی دبناء چونکی ممانعت دی، ددی وجہ خخہ دی بیادغہ سایوان پرقبر باندی نہ قائموی، بلکه چی چادا اچولی وو دا دهغه ملکیت دی هغه یی چی چیری غواپی لگولی یی سی اوپہ کاریی راوستلی سی (۱). فقط

پہ دریاب کی لاهو سوی مری را ایستل اوپہ بل خای کی دفن کول: سوال: (۳۰۶۹) کہ چیری قبر پہ دریاب کی لاهو سی نومری دهغه خخہ را ایستل اوپہ بل خای کی دفن کول جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی، ولایخرج منه بعد اهالة التراب الا لحق ادمی کان تكون الارض مغصوبة او اخذت بشفعة الخ (۲)، نو معلومه سوه چی پہ سوال کی پہ ذکر سوی صورة کی دمپی را ایستل درست نہ دی. فقط

ددفن کولو خخہ وروسته دسورة بقری اول او اخر خه رکم وویل سی؟ سوال: (۳۰۷۰) ددفن کولو خخہ وروسته دسورة بقری اول او اخر ویل چی کم مسنون دی پہ جهر سره وویل سی اوکھ نہ بی غیر دجهر خخہ؟

جواب: بغیر دجهره دی وویل سی. فقط

دیو بزریک پہ قبر باندی پخہ چهار دیواری جوړول درست نہ دی: سوال: (۳۰۷۱) یوبزرگی وفات سو، دهغه پرقبر باندی پخہ چهار دیواری اویو کوچنی پوخ کور جوړکړی اوکھ نہ؟ بعض خلگ اعتراض کوی چی جوړول یی نہ دی په کار، خکھ چی په دغه رکم به شاید بدعت شروع سی.

جواب: پرقبر باندی پخہ چار دیواری جوړول جائز نہ دی (۳)، اودا خیال صحیح دی چی کرار کرار به هلته بدعات شروع سی اوبانی ته به دگناه حصه ورکول کیږی. فقط

دمرک خخہ مخکی په قبر تیارولو کی بدیت نسته: سوال: (۳۰۷۲) کہ چیری دمريض کیدلو

(۱). ولا یجصص للنهی ولا یطین ولا یرفع علیه بناء وقیل لا یاس به وهو المختار (درمختار) قوله لا یرفع علیه بناء: أي یحرم لو للزينة، ویکره لو للاحكام بعد الدفن، وأما قبله فلیس بقبر ﴿﴾ وعن أبي حنیفة یکره أن یبنی علیه بناء من بیت أو قبة أو نحو ذلك، لما روی جابر: نهی رسول الله ﷺ عن تجصيص القبور، وأن یکتب علیها، وأن یبنی علیها رواه مسلم وغیره (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷ و ۲۳۸. ظفیر
 (۳). ولا یجصص للنهی عنه ولا یطین ولا یرفع علیه بناء وقیل لا یاس به وهو المختار (درمختار) قوله لا یرفع علیه بناء: أي یحرم لو للزينة، ویکره لو للاحكام بعد الدفن، وأما قبله فلیس بقبر ﴿﴾ وعن أبي حنیفة یکره أن یبنی علیه بناء من بیت أو قبة أو نحو ذلك، لما روی جابر: نهی رسول الله ﷺ عن تجصيص القبور، وأن یکتب علیها، وأن یبنی علیها رواه مسلم وغیره (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷). ظفیر

پہ حالت کی دسہولت پہ غرض دقبر اودکفن وغیرہ تیاری پہ دی رکم سرہ وسی چی مریض تہ ڄہ درک ونہ لگیڀری نوپہ دی کی ڄہ گناه سته اوکہ نہ؟
جواب: دمخکی ڄخہ پہ قبر اوکفن تیارولو کی ڄہ حرج اوگناه نستہ (۱).
قبرتہ دکبنتہ کولو ڄخہ وروستہ مخ کتل ڄنگہ دی؟ سوال: (۳۰۷۳) قبر دکبنتہ کولو ڄخہ وروستہ دمڀی مخ کتل جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: قبرتہ دکبنتہ کولو ڄخہ وروستہ بیا مخ کتل نہ دی پہ کار. فقط
دجمعی پہ شپہ یاسهار چی څوک مڀی سی نو هغه دجمعی دجماعت پہ انتظار کی ځنډول مکروه دی؟ سوال: (۳۰۷۴) کہ چیری یو مسلمان دجمعی پہ ورځ وفات سی نو هغه دجمعی دلماڻځہ ڄخہ مخکی دفن کول بنہ دی اوکہ نہ دډیر ثواب پہ خیال سرہ دجمعی دلماڻځہ سرہ دهغه لمونځ وسی؟

جواب: پہ درمختار کی دی چی کہ چیری دجمعی پہ شپہ یاسهار څوک مڀی سی نو دهغه پہ تجهیز اوتکفین کی دی تلوار وسی اوتاخیر دی نہ کوی چی دجمعی دلماڻځہ ڄخہ وروستہ پہ لویی جُمعی سرہ دجنازی لمونځ وسی دامکروه دی بلکی پکاردی چی حتی الوسع دجمعی دلماڻځہ ڄخہ مخکی دفن سی، البته کہ چیری دجمعی وخت رانژدی سوی وی اوپہ مخکی دفن کولو کی دجمعی دلماڻځہ دفوت کیدلو بیرہ وی، نوبیا دی دجمعی دلماڻځہ ڄخہ وروستہ دجنازی لمونځ وکی اودفن دی سی ددرمختار عبارت دادی، وکره تاخیر صلوتہ ودفنه لیصلی علیه جمع عظیم بعد صلوة الجمعة الا اذا خيف فوتها بسبب دفن الخ (۲). فقط

مڀی پہ کورکی دفن کول درست دی خوشه نه دی؟ سوال: (۳۰۷۵) مڀی داستوگنی پہ کور کی دفن کول درست دی اوکہ نہ؟
جواب: پہ کورکی دفن کول هم جائز دی لیکن بنہ دادی چی پہ وقف سوی قبرستان کی دفن سی (۳). فقط

پہ صندوق کی پہ اچولو سرہ دفن کول ڄنگہ دی؟ سوال: (۳۰۷۶) بعضی خلگ مڀی تہ کفن

(۱). یحفر قبر النفسه وقيل يكره والذي ينبغي ان لا يكره تهيئة نحو الكفن بخلاف القبر (در مختار) قوله يحفر الخ وفي التتارخانية لباس به ويوجر عليه هكذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربيع بن خيثم وغيرهما (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴). ظفیر

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۳). ولا ينبغي ان يدفن الميت في الدار ولو كان صغيرا لاختصاص هذه السنة بالانبياء (درمختار) قوله في الدار: كذا في الحلية عن منية المفتي وغيرها، وهو أعم من قول الفتح، ولا يدفن صغير ولا كبير في البيت الذي مات فيه فإن ذلك خاص بالانبياء، بل ينقل إلى مقابر المسلمين اهـ. ومقتضاه أنه لا يدفن في مدفن خاص كما يفعله =

واچوی اودلرگی په یوه صندوق کی یی کنسیرېدی اودفن یی کړی اومخکی ته یی حواله کړی اودا خیال کوی چی ترکمی مودی پوری یی حواله کوی ترهغه وخت پوری دمړی جوسه نه خرابیږی په شریعت کی ددی خبری څه اصل سته اوکه نه؟ اوپه صندوق کی داینبوولو سره دفن کول یی جائز دی اوکه نه؟

جواب: په شریعت کی ددی څه اصل سته، اوداسی کول جائزه دی کم خلگ چی په ذکر سوی اعتقاد سره داسی کوی هغوی گنہگار دی البته کمی مخکی چی نرمی اوکمزوری وی نوپه هغه کی دتابوت اینبوول جائز دی غرض داچی ددی اجازه هم دضرورت په وجه ده، کنې داهم بی ضرورته مکروه دی، کما فی الخانیة وحکی عن الشیخ الامام ابی بکر محمد بن فضل انه يجوز اتخاذ التابوت فی بلادنا لرخاوة الارض الخ (۱)، وهکذا فی الدر المختار، فقط

دسړو اودښځو دپاره یوقبرستان درست دی: سوال: (۳۰۷۲) په بعضو ځایونو کی دښځو قبرستان دسړیو څخه په جلا احاطه کی جوړوی ددی څه حکم دی؟
جواب: ددی څه ضرورت نسته، دمسلمانانو دسړیو او دښځو قبرونه په یوقبرستان کی کیدی سی. فقط

دجومات په مخکه کی دمړی دفن کول درست نه دی لیکن که دفن سو نوهغه دی نه راکاری:
سوال: (۳۰۷۸) په ښار کی یوجامع جومات دی اوڅه مخکه جومات ته نژدی دجومات ملکیت ده ددغه جومات مشر منشی عبدالله نومیدی، اوس هغه وفات سو، اوهغه ښه په ښکاره سود خورسړی وو، نوبعضوخلگو والی صاحب بهادر وغولوی چی عام مسلمانان راضی دی اوددغه فاسق سړی اوفاجر یی دجومات په دغه مملوکه مخکه کی دفن کی، او دنصاری وو په طرز یعنی دلرگی په بکس کی یی بندکی، اودفن یی کی، نودجومات په مخکه کی دمړی دفن کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: دجومات په مخکه کی دهغه دفن کول جائزه وو، لیکن ددفن کولو څخه وروسته دي دهغه ځای څخه نه وکاري، البته دجومات دضرورت دپاره دغه قبر هوارول جائز دی او یوه زمانه وروسته چی کله مړی خاوری سی نوپه دغه ځای کی دجومات کور وغیره جوړول هم درست دی. درمختار وشامی (۲). فقط

= من یبني مدرسة ونحوها، ویبني له بقربها مدفنا، تأمل (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲ - ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵). ظفیر
(۱). ولا یاس باتخاذ تابوت ولوحجر اوحدید له عند الحاجة کرخاوة الارض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۴). ظفیر
[باقی]

جومات تہ مخامخ دمري دفن کول خٹکے دی؟ سوال: (۳۰۷۹) جومات تہ مخامخ دمري دفن کول او قبرونہ جوړول جائز دی اوکے نه؟

جواب: که چیری دجومات سره نژدی یو خاص خای دمرو ددفن کولو دپاره جوړسوی وی نو هلته په دفن کولو کی هیڅ بدیت نسته، دفن په همداسی خای کی کول په کاردی کم خای چی خاص دهمدی دپاره وی (۱). فقط

که دکور په بنیادکی مری را ووزی نوڅه کول پکار دی؟ سوال: (۳۰۸۰) دیوه کور دبنیاد کنبلو په وخت دیوه مسلمان سړی مری سلامت رابرسیره سویدی، نوآیا دغه مری دی په همدغه خای کی پټ کی اوکے نه ددغه خای ایستل کیږی اوپه قبرستان کی دفن سی؟

جواب: ذکرسوی مری پر همدغه خای لرل په کاردی، ځکه چی بغیر دسخت ضرورت څخه مری دخپل دفن خای څخه منتقل کول جائز نه دی، لکه څنگه چی په شامی کی دی، واما نقله بعد دفنه فلامطلقاً (۲). البته که چیری هلته ددغه مری ساتل گران وی اودبی حرمتی بیرہ یی وی، مثلاً داچی عین په بنیاد کی دغه مری دی، یابلہ څه داسی مجبوری ده، نو بیا داهم جائز دی چی په بل خای قبرستان کی هغه دفن سی، ددی دپاره چی دمري احترام باقی پاته سی. فقط

په جنازه باندی شال اچول اوورباندی دسایي دپاره چتری لکول خٹکے دی؟ سوال: (۱۳۰۸۱۱) دسړی پر جنازه باندی شال وغیره اچول اودلمر په وجه باندی دچتری په لگولو سره قبرستان ته وړل یی درست دی اوکے نه؟

په داسی حالت کی دجنازی لمونځ وسی اوکے نه؟ سوال: (۳۰۸۲۱۲) په دغه حالت کی دجنازی لمونځ کول درست دی اوکے نه؟ اودی کارته بدعت ویل څنگه دی؟ اوددی فعل په وجه دلمونځ گذارو وغیره وو تکفیر کول جائز دی اوکے نه؟

دجنازی دلمانځه څخه بندول جائز نه دی؟ سوال: (۳۰۸۳۱۳) یوعالم دهمدی وجه څخه، نه خویی پخپله دجنازی لمونځ وکی اونور خلگ یی هم دلمانځه څخه منع کړل اودلمانځه دجواز انکار یی وکی، نوپه هغه باندی شرعاً څه حکم دی؟

دمري دلمبولو دپاره دخوراک په لوبی کی اوبه کرمول جائز دی؟ سوال: (۳۰۸۴۱۴) دمري

(۲). قال الزیلعی ولوبلی المیت وصار ترابا جاز دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء علیه اھـ ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵، ط.س.ج ۲ ص ۲۳۳. ظفیر

(۱). ویستحب فی القتل والمیت دفنه فی المكان الذی مات فیہ فی مقابر اولئک القوم الخ (غنیة المستملی مسائل متفرقة ص ۵۲۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب صلاة الجنائز قبیل مطلب فی الثواب علی المصیبة ج ۱ ص ۸۴۰، ط.س.ج ۲ ص ۲۴۰. ظفیر

د غسل اوبه دخوراک په لوبښی کی ګرمول جائز دی او که نه؟

جواب: ۱۸: دغه امور بدعت اونا جائز دی تکلفات د جنازی سره جائزه دی پرمپی باندی سایه دهغه د عملونو وی، کما ورد انما یظللہ عملہ، نومپی ته دچتری دسایي کولو ضرورت نسته اودا بدعت اونا جائز دی اوشال وغیره پرمپی باندی اچول دکفارو درسوم او دجاهلانو درسوم څخه دی، وعن علیؑ قال: قال رسول الله ﷺ: لا تغالوا فی الکفن فانه یسلب سلباً سریعاً، رواه ابوداود. (۱)

۲۱: په دی حالت کی د جنازی لمونځ کول درست دی اوبدعت ویل دی فعل ته صحیح دی لیکن په دی وجهی سره تفسیق اوتکفیر دیو مسلمان صحیح نه دی.

۳۸: دا دهغه څخه غلطی وسوه، دهغه د جنازی لمونځ کول جائز بلکی ضروری وو، قال ﷺ صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث (۲).

۴۸: جائز دی. فقط

په قبرستان کی ددفن کولو څخه وروسته بیا ایستل جائزه دی: سوال: (۳۰۸۵) دزید دمرګ

دري څلور کاره وسول او هغه په مغصوبه مځکه کی نه وو دفن سوی، بلکی په عام قبرستان کی دفن سوی وو اوس یی هغه دقبر څخه راوايستی اولاس او هډوکو ته یی کفن ورکی اوجنازه یی باندی وکړه او اوه اته میله لری یی یو وړی اودفن یی کی، نوداکار څنگه دی؟ اوددی کار دمرتکب امامت اوبيعت درست دی او که نه؟

جواب: فقهاء کرام په دی باره کی لیکي چی مړی ددفن کولو څخه وروسته بغیر دیو څو صورتونو څخه نه ایستل کیږی، په دی باره کی ددرمختار عبارت دادی، ولا یخرج بعد اهالة التراب الا لحق ادمی کان تکون الارض مغصوبة او اخذت بشفعة الخ (۳)، اویه شامی کی دی: وکما إذا سقط فی القبر متاع أو کفن بثوب مغصوب أو دفن معه مال قالوا: ولو کان المال درهما. بحر، قال الرملي: واستفید منه جواب حادثة الفتوى: امرأة دفنت مع بنتها من المصاغ والامتعة المشتركة إرثاً عنها بغية الزوج أنه ینبش لحق، الخ، (۴) غرض داچی ددفن کولو څخه وروسته دمړی را ایستلو یو څو وجهی اومصالح کیدی سی، ددی دپاره چی کم بزرګ داسی کړی دی دهغه څخه دي د مصلحت پوښتنه وسی کیدی سی چی دجواز څه وجه او څه مصلحت اوضرورت دی، دا حدیثو مبارکو په کتابونو کی مروی دی چی حضرت جابر بن عبداللهؓ

(۱). مشکوة باب غسل الميت وتکفینه ص ۱۴۴. ظفیر

(۲). شرح فقه اکبر ص ۹۱. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸. ظفیر

(۴). ردالمحتار باب الجنائز ایضا، ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸. ظفیر

خپل پلار خومياشتی وروسته دخپل قبر څخه راوايستی او جلا يی دفن کی صرف په دی وجه چی هغه دیو بل مړی سره په یوقبر کی دفن سوی وو، غرض داچی داقسم واقعات دصحابه کرامو رضی الله عنه څخه هم منقول دی، لهذا دعذر معلومولو څخه بغیر په اعتراض کی تندی کول نه دی په کار، فقط

پرقبر باندی باغچه لگول اومیوه یی خوړل څنگه دی؟ سوال: (۳۰۸۲) په مقبرو کی چی کم قبرونه اوار سی په هغه باندی په باغچه لگولو کی څه حرج نسته، او دخوراک شیان په هغه باندی خوړل څنگه دی؟

جواب: پرزرو قبرونو باندی داسی کول درست دی اودمیوی په خوراک کی په دی وجهی سره چی هغه درخته په قبر باندی ده څه حرج نسته (۱) البته که چیری قبرستان وقف وی نودهغه دمیوو په باره کی چی څه شرط اویا تعامل وی هم هغه رکم دي وکړی یعنی که چیری دخرڅولو شرط یی وی نوبی قیمته دي نه خوری، یا که دفقیرانو دپاره وقف وی نوغنی دي نه خوری. فقط

دښځو ددفن په وخت کی پرده: سوال: (۳۰۸۷) کله چی یو ښځه مړه سی نو دښځولو په وخت کی پرده کولی سی، نوآیا داحکم دټولو ښځو دپاره دی اوکه نه دپرده دارو ښځو دپاره دی؟

جواب: داحکم یعنی ددفن کولو په وخت کی دپردی حکم دټولو ښځو دپاره دی (۲). فقط

دقبر ژوروالی څومره په کار دی؟ سوال: (۳۰۸۸/۱) دصندوقی قبر ژوروالی کم چی دانسان دنیم قامت څخه مراد دی، نو دټول قبر ژور والی دی اوکه نه څنگه؟

دفرشتی په وجه سره قبر ژور کښل کیږی؟ سوال: (۳۰۸۹/۲) په قبر کی چی فرشتی راځی اومړی کښینوی نوایا په دی وجه قبر ژور کښل کیږی اوکه نه څنگه؟

جواب: ۱۱. دفقهاؤ مراد دنیم قامت دژوروالی څخه دټول قبر ژوروالی مراد دی اودا ادنی درجه ژوروالی دی اوددی څخه زیات دپوره قامت ژوروالی دښه دی، اوعلت ددی دادی چی بدبویی یی دباندی خپره نه سی اودحیوانانو څخه محفوظ وسی، والمقصود منه المبالغة فی منع الرائحة ونبش السباع، شامی (۳).

(۱). ولوبلی المیت وصار ترابا جاز دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء علیه کذا فی التبیین (عالمگیری مصری فصل فی القبر والدفن ج ۱ ص ۱۵۲، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۲). ظفیر

(۲). ویسجی ان یغطی قبرها ولو خشی لاقبره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلوة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴. ظفیر

۲۸: دقبر دژوروالی داوجه نه ده، څنگه چی دشامی څخه منقول سو، اویه هغه عالم کی دمړی دکبینولو دپاره دذکر سوی ژوروالی ضرورت نسته، ځکه چی هغه عالم ددی عالم په شان نه دی. فقط

ددفن کولو څخه وروسته اذان درست نه دی: سوال: (۳۰۹۰) دمړی ددفن کولو څخه وروسته اذان کول څنگه دی؟

جواب: په ردالمحتار المعروف بالشامی اول جلد کتاب الجنائز کی دی، فی الاقتصار علی ما ذکر من الوارد اشارة الى انه لا یسن الاذان عند ادخال المیت فی قبره الخ (۱)، ددی عبارت څخه واضحه سوه چی ددفن څخه وروسته اذان کول مشروع نه دی، بلکی بدعت دی. فقط

مړی لره په قبر کی خوشبویی لگول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۹۱) مړی لره په قبرکی خوشبویی لگول څنگه دی؟

جواب: څه حرج پکښی نسته (۲). فقط

دقبر څخه دمړی را ایستل اودوباره جنازه باندی کول ممنوع دی: سوال: (۳۰۹۲) دزید دپلار دوفات پنځلس کاله پوره سول، دهغه غسل اوتجهیز اوکفن دشرعی شریفی مطابق سوی وو، دذکر سوی مودی څخه وروسته زید دخپل پلار جوسه بی ضرورته دقبر څخه راوايستل اویه بل ځای کی یی ددفن کولو اراده وکړله، اودوباره یی ورباندی دجنازی لمونځ وکی، اودی کارته جائز وایی، اوناخبره خلک منع کونکی ته کافر او وهابی وایی، شرعاً ددی څه حکم دی؟

جواب: بغیر دضرورت څخه مړی دقبر څخه را ایستل هم ممنوع دی (۳). اودوباره ورباندی لمونځ کول بالکل غیرمشروع دی، هیڅکله درست نه دی (۴)، نو ددغه سړی دا کار ډیر بد دی اومنع کوونکی ته بد ویل اومشرك اوبدعتی ویل جهالت اوگمراهی ده ددی څخه توبه کاږل لازم دی، اویه آئنده کی دي داسی حرکت ونه کړل سی. فقط

دقدفن څخه وروسته په خاورو لړلی لاسونه پریمنځل درست دی: سوال: (۳۰۹۳) چی مړی په قبرکی کښیږدی اوخاوری باندی واچوی نودهغه څخه وروسته دلاسونو پریمنځل جائز

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵. ظفیر

(۲). ویوضع الحنوط فی راسه ولحیته وسائر جسده (عالمگیری مصری ج ۱ ص ۱۶۱، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۶۲). ظفیر

(۳). ولا یخرج عنه عند اهالة التراب الا لحق آدمی کان تكون الارض مغصوبة الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸). ظفیر

(۴). ولا یصلی علی میت الا مرة واحدة والتنفل بصلاة الجنائز غیر مشروع کذا فی الايضاح (عالمگیری مصری باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۱۵۳، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۶۴). ظفیر

دی اوکھ نه؟ بکر ورته جائز اوزید ورته ناجائز وایی؟

جواب: په دی باره کی دبکر قول صحیح دی، په لاس پریمنځلو کی په دی صورت کی شرعاً څه حرج نسته اوڅه منع والی ددی نسته، ناجائز ورته ویل بی دلیل دی. فقط

مړی جنوباً او شمالاً ولی دفن کوی؟ سوال: (۳۰۹۴) مړی جنوباً او شمالاً ولی دفن کوی؟

جواب: مړی شمالاً او جنوباً دفن کول په دی طریقې سره چی مخ یی دقبلی طرف ته وی مسنون دی، ځکه چی په حدیث شریف کی دی چی کعبه مکرمه قبله ده په ژوند کی هم اودمرگ څخه وروسته هم، حیث ورد قبلتکم احیاء اومواتا (۱)، اودا تفاولاً دی، ځکه چی دمسلمان په باره کی همدا گمان کول په کاردی چی دی پر اسلام اوپه ایمان باندی وفات سوی دی، فقط

ددفن کولو په وخت کی دری موته خاوره اچول: سوال: (۳۰۹۵) ددفری ددفن کولو څخه

وروسته دری موته خاوره په قبرکی اچول څنگه دی؟

جواب: دخاوری دری دری موته په قبرکی اچول تمامو حاضرینو لره مستحب دی. کذا فی العالمگیری (۲) وغیره. فقط

دمړی سرته دقل هوالله په ویلو سره دخاوری اچول څنگه دی؟ سوال: (۳۰۹۶۱) دمړی

سرتنه دقل هوالله دویلو څخه وروسته خاوره ایښوول څنگه دی؟

په قبرکی دڅرما دلبنستی ایښوول جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۳۰۹۷۱۲) دمړی په لحد کی دڅرما لښته ایښوول څنگه دی؟

جواب: ۱. درست نه دی، او ثابت نه دی. (۳).

(۱). ویوجه الیه وجوبا وینبغی کونه علی شقه الایمن (درمختار) بحدیث ابوداود والنسائی ارجلا قال یارسول الله ﷺ مالکبائر قال هی تشرع فذکر منه استحلال البیت الحرام قبلتکم احیاء وامواتا اه قلت وجهه ان ظاهره التسوية بین الحیة والموت فی وجوب استقباله (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۷۳۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۵ - ۲۳۶). ظفیر

(۲). ویستحب لمن شهد دفن المیت ان یحثو فی قبره ثلث حثیات من التراب بیديه جمیعا ویكون من قبل رأس المیت ویقول فی الحثیة الاولى: منها خلقناکم، وفی الثانية: وفیها نعیدکم، وفی الثالثة: ومنها نخرجکم تارة اخرى، کذا فی الجوهره النیره (عالمگیری کشوری باب صلاة الجنائز فصل سادس ج ۱ ص ۱۲۳، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۲). ظفیر

(۳). مستحب طریقہ داده چی دسر دطرف څخه دری لپی خاوره په دواړو لاسونو سره واچوی اودمخکنی لپی سره منها خلقنکم ددوهمی لپی سره، وفیها نعیدکم، اوددریمی سره دی، ومنها نخرجکم تارة اخرى وواپی، ویستحب حثیة من قبل رأسه ثلاثا لما فی ابن ماجه عن أبي هريرة: أن رسول الله ﷺ صلى على جنازة ثم أتى القبر فحشا علیه من قبل رأسه ثلاثا شرح المنیة. قال فی الجوهره: ویقول فی الحثیة الاولى: (منها خلقناکم) وفی الثانية: (وفیها نعیدکم) وفی الثالثة: (ومنها نخرجکم تارة اخرى). (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۸، =

۲۸: ددی ضرورت نسته، اومحققینو عالمانو ددی خخه منعه فرمایلی ده. فقط
ددهلی مری په دیوبند کی بنخیدی سی؟ سوال: (۳۰۹۸) که چیری یوسری په دهلی کی
 وفات سی، نوهغه مثلاً دبنخولو دپاره دیوبند ته وړل جائز دی که نه؟
جواب: درست دی. (۱) فقط

ددفن کولو خخه وروسته ددرختی لسته بنخول خخه دی؟ سوال: (۳۰۹۹) دمری ددفن
 کولو خخه وروسته پرقبر باندی ددرختی لسته دعذاب کمیدلو دپاره جائز ده که نه؟
دحضور ﷺ پر قبر باندی نیالکی بنخ سوی وو که نه؟ (۲۸۳۰۹۹)

جواب: ۱. حنفی عالمانو اومحققینو داکار دحضور ﷺ سره مخصوص گنهی دی
 اوعذاب پورته کیدل یې دحضور ﷺ دبرکت په وجهی سره مخصوص کپیدی، لهذا ددی
 ترك کول احوط دی. (۲) فقط
 ۲: دا ثابت نه دی. فقط

اووم فصل: په بیان دتعزیت کی

دقبرستان خخه چی راسی نودمیری وارثانو ته دصبر تلقین کول خخه دی؟ سوال: (۳۱۰۰) دا
 رواج دی چی خلگ دمری ددفن کولو خخه وروسته دقبر خخه واپس راسی نودمیری
 وارثانو ته تسلی اوتشفی اودصبر تلقین کوی اوس بعضی ملگری دافرمایی چی ددفن
 خخه په واپسی باندی دمری کورته راتلل نه دی په کار دابدعت دی نودا خبره صحیح ده
 اوکه نه؟

جواب: په شامی کی یی دی ته مکروه ویلی دی، ویکره له الجلوس فی بیته حتی یاتی
 الیه من یعزی بل اذا فرغ ورجع الناس من الدفن فلیتفرقوا ویشتغل الناس بامورهم
 وصاحب البیت بامرہ (۳).

= ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۱). ولا یاس بنقله قبل دفنه (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۰ ط. س. ج ۲ ص ۲۳۹). ظ
 (۲). یؤخذ من ذلك ومن الحديث ندب وضع ذلك للاتباع، ويقاس عليه ما اعتيد في زماننا من وضع أغصان
 الآس ونحوه، وصرح بذلك أيضا جماعة من الشافعية، وهذا أولى مما قاله بعض المالكية من أن التخفيف عن
 القبرين إنما حصل ببركة يده الشريفة ﷺ أو دعائه لهما فلا يقاس عليه غيره. وقد ذكر البخاري في صحيحه أن
 بريدة بن الحصيب رضي الله عنه أوصى بأن يجعل في قبره جريدتان، والله تعالى أعلم. (ردالمحتار قبيل باب
 الشهيد مطلب وضع الجديد ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۵). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۱. ددی خخه معلومه سوه چی درواج په
 طور باندی راتلل اوکنبهنستل مکروه دی، لیکن که چیری څوک دصبر دتلقین دپاره دخپل تعلق په وجه سره
 راسی نو دابه مکروه نه وی. والله اعلم. ظفیر

دحضور ﷺ پروفات باندی دحضرت فاطمی ﷺ غم کول: سوال: (۳۱۰۱) دخواند څخه ماسوا دبل چاپه وفات باندی ددرو ورځو څخه زیات غم کول ناجائز دی لیکن دپیغمبر ﷺ لور حضرت بی بی فاطمه ﷺ دحضور ﷺ پروفات باندی تر شپږو میاشتو پوری غم کړی وو ددی به څه توجیه وی؟

جواب: غم اوخفگان بی اختیار دی، په دی کی شرعاً څه تحدید نسته اویا پیندی هم نسته باندی، ممنوع داده چی ماتمی لباس وغیره واچوی، نودا ځینی ثابت نه دی.

دمسافر دپاره ددرو ورځو څخه وروسته دتعزیت اجازت: سوال: (۳۱۰۲) په بهشتی گوهر کی دی چی ددرو ورځو څخه وروسته تعزیت مکروه دی لیکن څوک چی په سفر کی وی دهغه دپاره کراحت نسته، نودا خبره دکم کتاب څخه منقول ده؟

جواب: داخبره په درمختار کی ده، وتکره بعدها الا لغائب (۱) الخ. فقط

ایا دوباره تعزیت مکروه دی، اودخط څخه وروسته مخ په مخ دتعزیت څه حکم دی: سوال: (۳۱۰۳) هم دارکم په ذکر سوی کتاب کی دی چی دوباره تعزیت مکروه دی. نوکه چیری دخط په ذریعه تعزیت ورکول سوی وی، بیا دوباره مخ په مخ تعزیت په ژبی سره بغیر دکراحت څخه جائز دی اوکه نه؟

جواب: فی الدر المختار ایضا وتکره التعزیه ثانیاً (۲)، داعام دی چی اولاً په لیک سره وی اوثانیاً بالمشافهه وی یا برعکس وی. فقط

دتعزیت موده ترکله پوری ده: سوال: (۳۱۰۴) فاتحه خوانی اوتعزیت ترڅو ورځو پوری دی اویا کمو الفاظو سره مسنون دی؟ دما تم والا پرکور باندی اوکه نه په جومات کی؟

جواب: تعزیت تردری ورځو پوری دی، اودهغه څخه وروسته مکروه دی لیکن کم سړی چی هغه وخت نه وی هغه یی بیا وروسته کولی سی، په تعزیت کی دی دتسلی کلمات وی یعنی داقسم چی صبر وکړه الله ﷻ به ددی صبر اجر درکړی وغیره، اودتعزیت دپاره په جومات کی کنه پستل مکروه دی بلکی په کور کی دی وی (۳). فقط

اتم فصل: دقبرونو زیارت او ایصال ثواب

دزنانه و قبرونوته نه تلل ښه دی: سوال: (۳۱۰۵) کم سړی چی زنانه دخپل ځان سره قبرستان

(۱) و (۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز بعد مطلب کراهیه الضیافه ج ۱ ص ۸۸۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۱. ظفیر

(۳). ولا یاس الخ بالجلوس لها فی غیر مسجد ثلاثة ايام اولها افضلها وتکره بعده لغائب ویقول عظم الله اجرک واحسن عزاءک وغفر لمیتک (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز قبیل مطلب فی زیارة القبور ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۱). ظفیر

تہ بوئی اودقبرونو زیارت باندی کوی نودھغه دیارہ خہ حکم دی؟

جواب: صحیح خبرہ دادہ چی بنخولرہ قبرستان تہ تلل نہ دی پہ کار حکہ چی پہ هغوی کی صبرکم وی هغوی بہ هلته جزع جزع کوی، باقی پہ دی کی اختلاف دی، راجح همدادہ چی بنخی دی قبرونو او زیارت تہ نہ خی (۱). فقط

دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ ایصال ثواب: سوال: (۳۱۰۲) دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ اوددفن کولو خخہ مخکی دمپی وارثان لمونخ گذارو تہ وایی چی تاسی دری وارہ سورۃ اخلاص وواياست اومپی تہ یی ثواب وبخنبی.

جواب: پہ ایصال ثواب کی خہ حرج نستہ، نوکہ چیری دجنازی دلمونخ خخہ وروستہ ٲول خلگ یابعض سورۃ اخلاص دری وارہ ووايي اومپی تہ یی ثواب ورسوی نوپہ دی کی خہ حرج نستہ (۲)، البتہ دعاء دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ فقهاؤ مکروہ لیکلی دہ، حکہ چی دجنازی لمونخ پخپلہ دمپی دیارہ دعاء دہ (۳) نو ددی خخہ وروستہ بلہ کمہ دعاء مشروع نہ دہ (۴). فقط

دیوشی ثواب پہ دیرو وختونو کی دیرو کسانو تہ رسول ختکہ دی؟ سوال: (۳۱۰۷) کہ چیری ثواب دقرآن پاک یادطعام یادکپری پہ یووخت کی یوسری تہ ورسوی اوبیایہ بل وخت کی بل مپی تہ اوپہ دریم وخت کی یی دریم مپی تہ ورسوی، نودا ثواب بہ دری وارہ مروتہ ورسیری اوکہ نہ مخکنی مپی تہ درسیدلو خخہ وروستہ بہ منقطع سی، اودوهم اودریم تہ بہ خہ نہ ورکول کیری؟

جواب: کہ چیری پہ یوہ وخت کی دیرو مروتہ ثواب ورسوی نوتولو تہ رسیری، اوکہ چیری یی هغه ثواب اول یوہ مپی تہ ورسوی نوبیایہ بل وخت کی دهمدغه صدقی اوقرآن پاک ثواب بل مپی تہ نہ سی رسولی حکہ چی هغه ثواب اول مپی تہ ورسیدی (۵). فقط

د دیرو کسانو پہ نوم پہ ایصال ثواب کولو سرہ ثواب تقسیمیری او کہ نہ پورہ رسیری : سوال :

(۱). وبزیارة القبور ولو للنساء لحديث كنت نهيتكم عن زيارة القبور الا فزروها (درمختار) قوله ولوللنساء وقيل تحرم عليهن والاصح ان الرخصة ثابتة لهن بحر، وجزم في شرح المنية بالكراهة الخ فلا بأس اذا كن عجائز ويكره اذا كن شباب كحضور الجماعة في المساجد (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في زيارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). ويقرا يس وفي الحديث من قرأ الاخلاص احد عشر مرة ثم وهب اجرها للاموات اعطى من الاجر بعدد الاموات (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في القراءة للميت ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظف

(۳). مصلى الجنائز ينوي الصلوة لله تعالى وينوي ايضا الدعاء للميت ﴿ ايضا باب شروط الصلاة ج ۱ ص ۳۹۳).

(۴). ويسلم بلا دعاء بعد الرابعة (ايضا باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۱۲). ظفیر

(۵). نعم اذا فعله لنفسه ثم ينوي جعل ثوابه لغيره لم يكف ﴿ (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظ

(۳۱۰۸) دمرو ارواحو ته په ثواب رسولو کی تقسیم دی او که نه مساوات دی مثلاً یو قرآن پاک یی ختم کی اوددرو کسانو روحونو ته یی ایصال وکی نوایا هر یوه ته به په برابر والی سره دپوره پوره ختم ثواب ورکول کیږی او که نه په دری واړو کسانو باندی به دیو ختم ثواب تقسیم کیږی، بینوا توجروا؟

جواب: په شامی کی یی دواړه قوله نقل کړی دی، دقیاس موافق تقسیمیدل په کاردی، کما قال فی ردالمحتار ویوضحه انه اهدی الكل الی اربعة يحصل لكل منها ربعة فکذا لو اهدی الربع لواحد وابقى الباقي لنفسه (۱)، بیایي دابن حجر مکی رحمہ اللہ څخه دانقل کړی دی چی یو جماعت پردی باندی فتویٰ ورکړیده چی هریوه ته پوره پوره ثواب ورکول کیږی اودیتنه یی دوسعت فضل لائق ویلی دی (۲). فقط

که چیری په ایصال ثواب کی دمور او دپلار سره نور خلک شریک کړی نو ثواب به ټولو ته

ورکول کیږی: سوال: (۳۱۰۹) یوسړی سورة فاتحه یابل یوسورة یادوه رکعاته نفل وکړل اودخپل پلار یا مور یا پیر یا داستاذ روح ته یی دمو منانو سړو او ښځو سره وبخښی، دا ثواب یی صرف دپلار روح ته ورسوی او که ټولو ته به دغه رکم ثواب ورسول سی او که نه په خاص کولو سره یعنی صرف دپلار یا داستاذ نوم واخیستل سی هلته به پوره ثواب ورکول کیږی؟

جواب: که چیری ټولو ته یی ثواب ورسوی نو ټولو ته ورسیدی، حصه حصه ثواب ټولو ته رسیږی، اوتول شریکول ښه دی (۳). فقط

بی نمازه ته هم ثواب په رسولو سره رسیږی: سوال: (۳۱۱۰) که چیری یو سړی بینمازه مړ سی اودهغه روح ته دصدقی وغیره ثواب ورسوی نورسیږی او که نه؟

جواب: کم مسلمان چی وفات سوی دی هغه ته ثواب رسیدلی سی، بینمازه مسلمان ته هم رسیدلی سی (۴). فقط

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳. ظفیر

(۲). لکن ابن حجر المکی عما لو قرا لاهل المقبرة الفاتحة هل يقسم الثواب بينهم او یصل لكل منهم ثواب ذلك كاملا فاجاب بانه افتی بالثانی وهو اللائق بسعة الفضل (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴). ظفیر

(۳). سنل بن حجر مکی عما لو قرا لاهل المقبرة الفاتحة هل يقسم الثواب بينهم او یصل لكل منهم مثل ثواب ذلك كاملا فاجاب بانه افتی بالثانی وهو اللائق بسعة الفضل (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۴). ظفیر

(۴). بل فی زکوة التارخانية عن المحيط الافضل لمن یتصدق نفلا ان ینوی لجميع المؤمنین والمؤمنات لانها تصل اليهم ولا ینقص من اجره شیئ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی القراءة للمیت ج ۱ ص ۸۴۴، =

پہ ایصال ثواب کی فلان ابن فلان ویل ضروری دی اوکھ صرف نوم کافی دی: سوال: (۳۱۱۱)
 پہ ایصال ثواب کی بہ دفلان بن فلان ویلو ضرورت وی اوکھ نہ صرف دھغه نوم اخیستل
 بہ کافی وی کہ دیلار نوم یی معلوم نہ وی نو صرف دھغه نوم اخیستل کافی دی، پہ نیت
 کی چی خہ دی هغه الله ﷻ ته معلوم دی کہ دیلار نوم یی معلوم نہ وی نو خہ حرج پکبسی
 نستہ (۱). فقط

خیرات چاته ورکول سی؟ سوال: (۳۱۱۲) کم سپی ته چی خوراک یا نغدی یا کپره ورکول
 سی نو هغه سپی دکم صفت کیدل پہ کاردی دلمانخہ او دروژی پایبندہ دی وی یاخہ
 ضروری نہ دی. دلمانخہ اودروژی پایبندی نہ کونکی ته پہ ورکولو سره ایصال ثواب
 کیری اوکھ نہ؟ اوپہ کافر یا صاحب نصاب باندی پہ خورلو یا ورکولو سره بہ ایصال ثواب
 وسی اوکھ نہ؟

جواب: ثواب هریو حاجتمند ته پہ ورکولو کی ستہ لیکن مسلمان دلمانخہ اودروژی
 پایبندہ ته پہ ورکولو کی زیات ثواب دی (۲) باقی ددی خبرو تفصیل دفعهی پہ کتابونو
 کی دی، زبانی دیو عالم خخه ویو بتل سی (۳). فقط

دسماع موتی پہ باره کی دشاہ عبد العزیز ﷺ طرفته دیوی غلطی خبری نسبت: سوال:
 (۳۱۱۳) پہ کفایه، عنایه، فتح، شامی وغیره کی داحنافو دمذهب مطابق دسماع موتی
 انکاردی اوشوافع یی قائل دی، دحدیث قلیب بدر وغیره تاویل دُور ازکار کوی، لهذا
 شاہ عبد العزیز ﷺ پہ خپله فتاویٰ کی تحریر فرمایي: انکار سماع موتی قریب بہ کفر
 است، ددی عبارت خہ مطلب دی؟

جواب: دقلیب اوبدر دحدیث تاویل ته دُور ازکار ویل نہایتی قبیح دی، پہ قرن صحابه
 کی تاویل سویدی، حضرت عائشی صدیقی ؓ داتاویل فرمایلی دی، اودقرآنی آیت
 سره دمطابق کولو دپاره کہ چیری پہ حدیث شریف کی هغه تاویل وسو کم چی قرین قیاس
 اودصحابہ ؓ خخه منقول دی نودیتہ دُور ازکار خنکھ ویلی سو، (۴) یا للعجب ویا

= ط.س.ج ۲ ص ۲۴۳. ظفیر

(۱). وفي البحر من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند
 اهل السنة كذا في البدائع (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۴۴، ط.س.ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر

(۲). في الحديث من قرأ الاخلاص احد عشر مرة ثم وهب اجرها للاموات (درمختار) وفي شرح اللباب ويقرأ من
 القرآن ما تيسر له من الفاتحة واول البقرة الى المفلحون ﴿ثم يقول اللهم اوصل ثواب ما قرأناه الى فلان او اليهم
 اهـ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابها له ج ۱ ص ۸۴۴، ط.س.ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۳). قال النبي ﷺ فاطعموا طعامكم الاتقياء واولو معرفكم المؤمنين، رواه البيهقي (مشکوٰۃ باب الضیافة ص
 ۳۲۹). ظفیر

[باقی]

لضيعة الادب. او حضرت شاه صاحب رحمۃ اللہ علیہ تہ چي دغہ قول منسوب دی کم چي تاسی نقل کړی دی غلط دی، د شاه صاحب رحمۃ اللہ علیہ هیخ یوداسی فتویٰ په معتبر سند سره ثابتہ نہ ده، د حضرت شاه صاحب رحمۃ اللہ علیہ غوندی یوبزرگ په داسی مسئلہ کی په کمه کی چي د صحابه ؓ و اود مجتهدینو امامانو اختلاف وی اونصوص پکښی متعارض وی څنگه انکار کولی سی اوسماع ته قریب به کفر فرمایلی سی. نو ذکر سوی قول شاه صاحب رحمۃ اللہ علیہ تہ منسوب کول محض غلط اوبی اصل دی، داسی خبره هیخ چیری د ژبی څخه ایستل نہ دی پکار اوددی تغلیط کول په کار دی. فقط

آیا په شرکت کی ثواب رسول مناسب دی؟ سوال: (۳۱۱۴) زه دخپلو سابقه معلوماتو مطابق د قرآن پاک د تلاوت ثواب در رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم روح مبارک ته سره د شریکولو دنورو پیغمبرانو اود دین د بزرگانو اود دوستانو قریبانو ارواحو ته هدیہ کوم خو په مطالعه کی می داسی راغلی دی چي اشتراک ښه نہ دی افراد ښه دی، ملاحظه کړی مکتوب ۱۸ دریم جلد ازمکتوبات شیخ احمد سرهندي مجدد الف ثانی^۱، نواتنده ماته څه طریقه اختیارول پکار دی؟

جواب: دامضمون دمکتوب ۱۸ نه دی بلکی دمکتوب نمبر ۲۸ صفحه ۷۲ د دریم جلد دامضمون دی چي حضور صلی اللہ علیہ وسلم تہ دی په مستقل طور سره دبل چا د شرکت څخه بغیر ایصال ثواب ورکول سی چي بل مړی تہ دهغوی په واسطی سره ثواب ورسوی، ښه خو همداده، پاته سوه هم داخبره چي په شرکت کی ثواب رسول څنگه دی؟ نوښکاره ده چي په هری طریقی سره جائز دی، که هغه افراداً وی اوکه شرکاً، په دی کی دهیچا کلام نسته ^(۱). فقط

دقبرونو طواف درست نه دی: سوال: (۳۱۱۵) زید وایی چي دقبرونو طواف جائز دی اوپه استدلال کی د حضرت شاه ولی الله^۲ قول بیانوی آیا دزید قول صحیح دی اوکه نه؟ د شاه صاحب رحمۃ اللہ علیہ عبارت څه دی؟ اوزید داهم وایی چي که چیری دقبرونو طواف کامل څوک وکړی نو دقبر والاوو ته فائده رسیږی، داهم صحیح ده اوکه نه؟ او طواف کونکی اوجائز گڼونکی گڼهگار په وعید سره دی اوکه نه؟

جواب: دزید قول غلط دی طواف دکعبی شریفی سره مختص عبادت دی دغیرکعبی طواف

^(۴) و اجابوا عن هذا الحديث تارة بانه مردود عن عائشة رضی اللہ عنہا قالت كيف يقول رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ذلك والله يقول وما انت بمسمع من في القبور، انك لاتسمع الموتى الخ (مرقاۃ المفاتیح ج ۴ ص ۲۴۲). ظفیر

^(۱) قال يستحب اهداءها له صلی اللہ علیہ وسلم قلت وقول علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغيره يدخل فيه النبي صلی اللہ علیہ وسلم فانه احق بذلك ﷺ (ردالمحتار باب صلوة الجنائز مطلب في اهداء ثواب القراءة للنبي صلی اللہ علیہ وسلم ج ۱ ص ۸۴۵، ط.س. ج ۲ ص ۲۴۴). ظفیر

جائزہ دی، اودحضرت شاہ ولی اللہ رحمۃ اللہ علیہ عبارت اوس پہ دی وخت کی دہندہ پیش نظر نہ دی اونه ذکر سوی کتاب دہندہ سرہ ستہ چی وکتل سی، بھر حال ہغہ پہ تصوف کی دی کہ چیری پہ ہغہ کی خہ وی ہم نودہغہ خخہ پہ شرعی مسائلو کی استدلال نسی کیدلی اومعلومہ نہ دہ چی ہغہ (قول) پرکم محل باندی اوپرکم طرز باندی دی، اوهغوی ددی جائز کیدل ہم لیکلی دی اوکہ نہ؟ موربہ دشریعت داتباع حکم دی اودا خو ظاہرہ دہ چی پہ شریعت کی بغیر دکعبی شریفی خخہ ہیخ چاتہ دطواف کولو اجازہ نستہ. قال اللہ تعالیٰ وعهدنا الی ابراہیم واسمعیل ان طهرا بیتی للطائفین والعاکفین والرکع السجود (۱) الایہ. فقط

داهل قبورو خخہ استمداد جائز دی اوکہ نہ؟ سوال: (۳۱۱۲) داهل قبورو خخہ داستمداد دجواز داحنافو پہ نزد خہ صورتہ ستہ اوکہ نہ؟

جواب: داهل قبورو خخہ استمداد کہ چیری پہ دی عقیدہ وی چی ہغوی متصرف فی الاموردی لکہ خنگہ چی دعوامو عقیدہ دہ نودادرسٹ نہ دی، بلکی پہ دی کی دکفر بیرہ دہ، پہ شامی کی دی، ومنہا انہ ان ظن ان المیت يتصرف فی الامور دون اللہ تعالیٰ واعتقاده ذلك كفر الخ (۲)، اوکہ چیری مطلب ددی داوی چی دباری تعالیٰ خخہ دہغوی پہ ذریعہ دعاء وغواپی چی ای اللہ زمافلانکی کار دفلانی بزرگ پہ برکت سرہ پورہ کپی نو داجائز دی. فقط

دایصال ثواب خہ حکم دی؟ سوال: (۳۱۱۷۱) اجلاس القاری علی القبور وهو مختار صاحب فتح القدیر، ص ۳۰۱، فتاویٰ قاضی خان ص ۷۸، فتاویٰ عالمگیری ج ۱ ص ۱۳۳، مجمع الانہر ص ۱۸۸، در الاحکام ص ۱۲۸، خلاصۃ القاری ص ۳۴۴، فتاویٰ غیاثیہ ص ۴۵، فوائد سمیہ ص ۱۴۴ کبیری ص ۵۲۴، صغیری، روح البیان، فتاویٰ مصریہ، درالمختار وغیرہ دفعھی پہ کتابونو کی پہ علامہ دفتویٰ مذکور دی، آیا دا مسئلہ صحیح دہ اوکہ نہ غلطہ دہ؟

دبعضو روایتونو پہ بارہ کی سوال: (۳۱۱۸۲) تصدقوا لموتاکم قبل الدفن الخ تفدوا لموتاکم بعد الدفن الخ، پہ شرح برزخ اوزاد الاخرت وغیرہ دفعھی پہ کتابونو کی دی، دلته دستور دادی چی دمپی وارثان دخیل وس مطابق حافظانو اوقاریانو اوعالمانو او طالبانو اونورو فقیرانو اومسکینانو لره دعوت ورکپی راجمع یی کپی اوخیرات ورلره کله خوددفن خخہ وروستہ اوکله ددفن خخہ مخکی اوکله دجنازی خخہ وروستہ اوکله

(۱). البقرة : رکوع ۱۵. ظفیر

(۲). ردالمحتار قبیل باب الاعتکاف ج ۲ ص ۱۷۵ مطلب فی النذر الذی یقع للاموات ط.س. ج ۳ ص ۷۳۹. ظفیر

دجنازی خخه مخکی دپاره دآسانتیا اودمړی دفائدی دپاره ورکوی، اوپه طحطاوی شرح مراقی الفلاح کی دی، والسنة ان يتصدق ولي الميت قبل مضي الليلة الاولى بما تيسر الخ، آیا داروايتونه صحيح دی؟ اودغه صورة مسئوله جائز دی اوکه څنگه؟

دمظاهر حق په حوالی سره دیوی مسئلی تصدیق: سوال: (۳۱۱۹۱۳) په مظاهر حق (شرح

دمشکوۍ) دوهم جلد باب النذور کی دی: فاتحه دپزرگانو ددین اونذر اونياز دهغوی یی درست اوجائز لیکلی دی، او دهغه خوړل روا دی، آیا دامسئله صحيح ده اوکه غلطه؟

جواب: ۱۸: لوجه الله دقرآن کریم ویل اومړی ته دهغه ثواب رسول عمده دی، اوپه دی کی دهیچا خلاف نسته، لیکن استیجار علی التلاوت څنگه چی رواج دی دادرست نه دی، لکه چی په شامی کی دی، فی الولوالجیة ولو زار قبر صديق أو قريب له وقرأ عنده شيئاً من القرآن فهو حسن، أما الوصية بذلك فلا معنى لها، ولا معنى أيضاً لصلة القارئ، لان ذلك يشبه استيجاره على قراءة القرآن وذلك باطل، ولم يفعل ذلك أحد من الخلفاء اه الخ (۱)، والتفصيل فی باب الاجارة الفاسدة، نو داوجوه دی دکمویه وجه سره چی په دی زمانه کی اجلاس القاری منع کیږی. ۲۸: دا روایات بی اصله دی اوهغه خرابی داستیجار علی التلاوة دلته هم ده، اودلته المعروف کالمشروط مسئله ده اوپه داسی ویلوسره ثواب نه کیږی کماحققه فی الشامی بما لا مزيد علیه.

۳۸: دمړو دپاره دایصال ثواب په استحباب کی څه تامل نسته بغیر دقيودو اودمخترعه وو رسمونو څخه ایصال ثواب الی الاموات جائز دی (۲) دغه مطلب دمظاهر حق دعبارت نه دی.

سوا (پاؤ) بالا یولک درود شریف یی ۲۵ کسانو ته وبخښی نوثواب به څنگه ورسیري: سوال:

(۳۱۲۰) که چیری سوا لك واره درود شریف یو سړی ووايه، اودهغه ثواب پنځه ویشته مړوته رسول وی، نو وفرمایاست چی هریو مړی ته به ثواب دسوا لك رسیږی اوکه نه په (۲۵) حصو کیدلو سره به هم هریوه ته رسیږی؟

جواب: پنځه ویشته حصی به سی اوهریو مړی ته به دپنځو زرو ثواب رسیږی اوبعضو علماؤ دافرمايلي دی چی هریوه ته به پوره ثواب ورکول کیږی، والاول اقیس والثانی اوسع. کذا فی الشامی (۳).

(۱). ردالمحتار کتاب الاجارة مطلب فی الاستیجار علی الطاعات ج ۵ ص ۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۵۷. ظفیر

(۲). وفي البحر من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل سنة والجماعة كذا فی البدائع (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی القرائت للميت ج ۱ ص ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر

(۳). سئل ابن حجر المكي عما لو قرأ لاهل المقبرة الفاتحة هل يقسم الثواب بينهم او يصل لكل منهم مثل ثواب =

دقرآن کریم ثواب به خٹکے رسوی؟ سوال: (۳۱۲۱) آیا دقرآن مجید دثواب رسولوبه همدا صورتہ وی؟
جواب: هو! همدا صورتہ به یی وی.

مروتہ ثواب خٹکے رسیری؟ سوال: (۳۱۲۲) مروتہ ثواب په کمی ذریعی سره رسیری؟
جواب: دملائکو په ذریعہ، یاپه کمی ذریعی سره چی حق تعالیٰ غواړی رسوی یی.

دمرو ارواحو ته ایصال ثواب: سوال: (۳۱۲۳) دمرو ارواحو ته دثواب رسولو په وخت کی ماسوا دتفریح (یعنی دزړه خوشحالیدلو) څخه بل څه معلومیږی؟

جواب: دنیکو عملونو چی کم قسم ثواب دی هم هغه ورته رسیږی.
ایا مری ته ویل کیږی چی دائواب دفلانی دطرف څخه دی: سوال: (۳۱۲۴) ایا دغه مری ته داهم ویل کیږی چی ستا فلانی قریب یادوست داتحفه رالیرلی ده، اوددی خبری ویونکی څوک وی، فرشته وی اوکه نه بل څوک وی؟

جواب: داسی هم وارد سویدی چی هغه ته ویل کیږی او ویونکی فرشته وی.
آیا دقیامت څخه مخکی انسانی روح په قبر کی اوسیږی؟ سوال: (۳۱۲۵) زید وایی چی دمرگ څخه وروسته ترقیامته پوری دانسان روح په قبرکی اوسیږی داخبره درسته ده او که نه؟

دمرگ څخه وروسته عذاب بدن ته وی اوکه روح ته اوکه نه دواړو ته؟ سوال: (۳۱۲۶) دمرگ څخه وروسته عذاب روح ته وی اوکه بدن ته اوکه نه دواړو ته وی؟

جواب: ۱. په قبرکی هم تعلق دروح وی اواصل ځای (مستقر) یی علیین یاسجین دی. (۱)
۲. عذاب پر روح باندی سره دبدنه وی لکه څنگه چی دحدیثو پاکو دظاهر څخه ثابت دی (۲). فقط

= ذلك كاملا، فاجاب بانه افتی جميع بالثانی وهو اللائق بسعة الفضل (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی القرائت للمیت ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۱ ص ۲۴۴). ظفیر

(۱). قاضی ثناء الله ﷺ ددقسم ټولو احادیثو مبارکو دنقل کول څخه وروسته لیکي: حافظ ابن حجر عسقلانی میگوید که ارواح مسلمانان درعلیین وارواح کفار درسجین وهریک روح را باجسد خود اتصال باشد معنوی که مشابه ان اتصال نیست که درحیات دنیا بود، بلکه اگر مشابهت داده شود بحال خفته داده شد، لیکن آن اتصال خفته قوی تر است، شیخ جلال الدین سیوطی گفته که به این تقریر آنچه درحدیث آمد که جای قرار شان درعلیین وسجین است وانچه ابن عبدالبر ازجمهور نقل کرده که نزدیک قبور اندجمع می شوند الخ (تذکره الموتی والقبور ص ۲۳۸) ثم اعلم ان الروح لها بالبدن خمسة انواع «والرابع تعلقها به فی البرزخ فانها وان فارقت وتجردت عنه فانها لم تفارقه فراقاً کلیاً بحيث لا یبقی لها الیه النفات البتة فانها واردة الیه وقت سلام المسلم علیه وورد انه یسمع خفق نعالهم حين یولون عنه وهذا الرد اعاده خاصة لا یوجب حياة البدن قبل يوم القيامة (شرح فقه اکبر ص ۱۵۴). ظ (۲). والحاصل ان احکام الدنیا علی الابدان والارواح تبع لها واحکام البرزخ علی الارواح والابدان تبع لها واحکام الحشر والنشر علی الارواح والاجساد جميعا (شرح فقه اکبر ص ۱۵۴). ظفیر

پہ قبر کی دمری سرہ عہدنامہ ایبنوول خنگہ دی؟ سوال: (۳۱۲۷) دمری سرہ عہدنامہ وغیرہ پہ قبر کی ایبنوول خنگہ دی جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: جائز نہ دی، ددی خخہ فقہاؤ منع فرمایلی ده دبیری دتلویث بالنجاست خخہ ددی تفصیل پہ شامی کی دی (۱).

دجنازی دلمانخہ خخہ وروستہ ایصال ثواب اوپر مباح کارباندی اصرار: سوال: (۳۱۲۸) پہ مرقاة شرح مشکوٰۃ جزء خامس مصری ص ۵۴۸ کی دی: وفي رواية لهما وانه وضع عمر على سريره فتكفنه الناس يدعون ويشنون ويصلون عليه قبل ان يرفع وانا فيهم فلم ير عني الا رجل قد اخذ منكبي من ورائي فالتفت اذا هو على بن ابي طالب فترحم على رضى الله تعالى عنه على عمر رضى الله تعالى عنه.

۲. كفايه باب الجنائز، روى ان رجلا فعل هكذا بعد الصلوة فرآه رسول الله ﷺ فقال ادع استجب لك.

۳. عنايه باب الجنائز روى ان رسول الله ﷺ رأى رجلا فعل هكذا بعد الفراغ من الصلوة فقال ادع الخ.

۴. دقسطلانی پہ جزء رابع کی پرحاشیہ باندی شرح مسلم امام نووی مصری ص ۳۰۲، قوله: حفظت من دعائه اى علمنيه بعد الصلوة فحفظته.

۵. رد وهاييه ص ۲۰، ونيز درشرح برزخ ارقام نموده تصدق وخواندن قرآن مجيد برميت ودعاء درحق او قبل برداشتن جنازه پيش ازدفن سبب نجات از احوال آخرت وعذاب قبراست.

۶. پہ رفاه المسلمین ص ۹۲ کی مروی دی چى دمری پہ گورکی دایبنولو پہ وخت کی به حضور ﷺ دا دعاء وويله: اللهم اغفرله وارحمه وعافه واعف عنه.

۷. جوهره نيره، حتى يؤدوا حقه بالصلوة عليه والدعاء له، انتهى.

۸. شامی، وصول القرائت للميت اذا كانت بحضرته او دعى له عقبها ولو غائبا لان محل القراءة تنزيل الرحمة والبركة والدعاء عقبها اوحى للقبول.

۹. قال رسول الله ﷺ اقروا يس على موتاكم.

۱۰. نماز مترجم مولانا ابو البشير صاحب ص ۸۵، وروستہ دجنازی دلمانخہ خخہ دي ٲول خلگ کنبینى، قل هو الله شريف يوولس واره او، الحمد، شريف لس واره دي ووايى او دمرى ارواحو ته دي وبخنبى.

(۱). وفي فتاوى المحقق ابن حجر المكي الشافعي عن كتابة العهد الخ هل يجوز ولذلك اصل؟ فاجاب الخ قد افتى ابن الصلاح بانه لايجوز ۞ خوفا من صديد الميت ۞ (ردالمحتار قبيل باب الشهيد ج ۱ ص ۸۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

۱۱. تنبيه الغافلين ص ۷۳، بنه طريقه دثواب رسولو دمري په حق کی داده چي ددفن څخه مخکي څومره کيدی سی کلمه مبارکه يا قرآن کریم يادرو د شريف يابل يو سورة دي ووايي او ثواب دي ور وبخښی.

۱۲. مظاهر حق کتاب الجنائز تحت حديث ابن عباس[ؓ] يعنى سورة فاتحه دي دجنازی په لمانځه کی ووايي، لکه څنگه چي دابن عباس[ؓ] په حديث شريف کی تير سوه، يا پر جنازی باندی دلمانځه څخه وروسته يا دلمانځه څخه مخکي دتبرک په نيت يې ويلی وی.

۱۳. امام محمود بدر الدين عيني په شرح صحيح بخاری کی دموعظة المحدث عند الغير تر باب لاندی بيان فرمايي: مصلحة الميت ان يجتمعوا عنده لقراءة القرآن والذكر فان الميت ينتفع به.

۱۴. مشکوة ص ۱۱۲، عن ام سلمة[ؓ] قالت، قال رسول الله ﷺ اذا حضرتم المريض او الميت فقولوا خيراً فان الملائكة يؤمنون على ما تقولون.

۱۵. جواهر النفيص شرح در الكيس ص ۱۳۲: وفي نافع المسلمين رجل رفع يديه بدعاء الفاتحة للميت قبل الدفن جاز.

سوال: دپورته ليكل سوو دلائلو څخه دجنازی دلمانځه دسلام څخه وروسته ايصال ثواب په سورة فاتحي سره اوسورة اخلاص سره سنت ثابتيږي اوکه بدعت حسنه يابدعت سيئه، صرف ثبوتی پوښتنه کوم بغير داجتماع او اهتمام او ضروري گڼلو څخه؟

جواب: مستحب اومباح کارونه په اصرار اوالتزام سره بدعت کيږي، عن عبدالله بن مسعود[ؓ] ولا يجعل احدكم للشيطان شيئاً من صلواته يرى ان حقاً عليه ان لا ينصرف الا عن يمينه لقد رايت رسول الله ﷺ كثيراً ينصرف عن يساره، قال القاري في المرقاة في شرح هذا الحديث من اصر على امر مندوب وجعله عزماً ولم يعمل بالرخصة فقد اصاب منه الشيطان من الاضلال فكيف من اصر على بدعة ومنكر انتهى، وفي العالمگیریة: وما يفعل عقب الصلوة مكروه لان الجهال يعتقدونها سنة واجبة وكل مباح يؤدي اليه فمكروه (۱)، انتهى، فقط والله تعالى اعلم

کتبه عزيز الرحمن عفی عنه ۲۲ صفر ۱۳۳۵ هـ

ايصال ثواب: سوال: (۳۱۲۹) مري ته دصدقي اودخيرات ثواب رسيږي اوکه نه؟ اودمرو دپاره دژوندو دعاء نافع ده اوکه نه؟

جواب: مري ته دصدقي اودخيرات او دتلاوت ثواب رسيږي اهل السنه والجماعت په اصل ايصال دثواب کی متفق دی، په بدني عباداتو کی اختلاف دی، حضرت امام ابو

حنیفہ رحمۃ اللہ علیہ اوامام احمد او جمهور سلف او خلف^۱ پہ بدنی عباداتو کی دثواب رسیدلو قائل دی، اوامام مالک اوامام شافعی رحمۃ اللہ علیہ دعدم وصول قائل دی اودمالی صدقاتو پہ ثواب کی ہیخ اختلاف نسته، پہ دی کی یتول متفق دی مروتہ دایصال ثواب دلائل او ددی خبری چی مروتہ دژوندو پہ دعاء او صدقی او خیرات سرہ او دقرآن کریم وغیرہ پہ ثواب رسولو سرہ نفع کیچی پہ کثرت سرہ دی، اما الایات المبارکات فمئھا! رب ارحمھما کما ربیانئ صغیرا، رب اغفر لی ولوالدی ولمن دخل بیتئ مؤمنأ وللمؤمنین والمؤمنات، ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالایمان، واما الاحادیث: فعن سعد بن عبادۃ فانه قال یارسول اللہ ان أم سعد ماتت فأی الصدقة افضل قال ﷺ الماء فحفر بیرا وقال هذه لأم سعد. اخرجه ابوداود، نسائی، مشکوٰۃ، قال القونوی والاصل فی ذالک عند اهل البیت ان للانسان ان یجعل ثواب عملہ لغیرہ صلوٰۃ اوصوماً اوحجاً اوصدقةً او غیرھا، والشافعی رحمۃ اللہ علیہ (شرح الفقہ اکبر لملا علی القاری^۲)

پرقبرونو باندی دعاء غوبتل درست دی اوکے نہ؟ سوال: (۳۱۳۰) دفقیرانو اودولیانو او صالحانو پرقبرونو باندی دفاتحہ خوانی خخہ وروسته چی کم خلگ دعاء غواپی کہ چیچی دا درسته وی نوپہ کمہ طریقہ باندی؟

جواب: پہ داشان سرہ ددعاء ویل درست دی چی یا اللہ پہ برکت دخپلو نیکو بندگانو زما حاجت پورہ کری (۱). فقط

دبخی دیارہ قبرتہ دتللو اجازہ ستہ اوکے نہ؟ سوال: (۳۱۳۱) زما دخور قبر پہ مردانہ کور کی دی زما مور دزنانہ کور خخہ کم چی ډیر نژدی دی دهغه قبرتہ ورتلل غواپی، ہیخ قسم آہ اوبکا اوبی صبری وغیرہ بہ نہ کیچی، نو تلل ورتہ جائز دی اوکے نہ؟

جواب: بعضو فقہاؤ ددی اجازہ ورکریده، پہ دی شرط چی آہ اوبکانہ وی، لیکن احوط نہ تلل دی (۲). فقط

چی لس سیپاری دری وارہ ووایی اوايصال ثواب وکی نودپورہ قرآن کریم ثواب بہ وی اوکے نہ؟ سوال: (۳۱۳۲) کہ چیچی یوسپی تہ پورہ قرآن کریم یاد نہ وی صرف لس سیپاری

(۱). ویجوز التوسل الی اللہ تعالیٰ والاستغاثة بالانبياء والصالحين بعد موتهم (بريقه محمودیہ ج ۱ ص ۲۷۰). ظ
(۲). وبزیارة القبور ولو للنساء لحديث كنت نهيتكم عن زيارة القبور الا فزوروها (درمختار) قوله: بزیارة القبور ای لباس بها بل تندب ﷺ وقوله: ولو للنساء، وقيل تحرم عليهن. والاصح أن الرخصة ثابتة لهن. بحر. وجزم في شرح المنية بالكراهة وقال الخير الرملي: إن كان ذلك لتجديد الحزن والبكاء والتدب على ما جرت به عادتهن فلا تجوز ﷺ وإن كان للاعتبار والترحم من غير بكاء والتبرك بزيارة قبور الصالحين فلا بأس إذا كن عجائز. ويكره إذا كن شواب كحضور الجماعة في المساجد (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی زیارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

ورته یادوی اودی هغه سیپاری دری واره ووی نوبه دی صوره کی به مری ته دیوره
قرآن کریم ثواب ورسیری اوکه نه صرف دلسو سیپارو؟

جواب: دیوره قرآن کریم ثواب خوبه په دی سره حاصل نسی، البته دلسو سیپارو دری
چنده ثواب به ورته حاصل سی، په هر حال کی پوره قرآن کریم نه سی کیدی نوهمدا بڼه ده
چی لس سیپاری بار بار ووی او ثواب ورسوی، ثواب به یی مری ته ورسیری. فقط

سوال: (۳۱۳۳) مری ته دنفلو ثواب رسول کیری؟ (۱)

درواج په طور سره دمری دنیکی تذکره دجنازی دلمانځه څخه وروسته څنگه ده؟ سوال:

(۳۱۳۴) اگر شخص از اهل اسلام بمرد بعد از نماز جنازه بسبب جهالت وعدم تعارف ورثاء میت
از مسائل شرعیه مولوی صاحب بدستور دلالت علی الخیر وتبلیغ حکم شرعیه وارث مرده را براین امر
تلقین دهد که تونیکی مرده را برد بروی جماعت موجوده بیان کن وهمه را بر سعادتش گواه کن پس
وارث مرده برخاسته افعال جمیله او بیان کند وبراعمال حسنه اوهمه حاضرین راشاهد گرداند اگر چی
در زندگی چندان عمل خیر ازو مصدر نه شده باشند بلکه گاهی گاهی، این جائز است یانه چنانچی
حضور ﷺ فرموده: انتم شهداء الله فی الارض، وعن أنس قال: مروا بجنازة فأتوا عليها خیرا. فقال
النبي صلى الله عليه وسلم: "وجبت" ثم مروا بأخرى فأتوا عليها شرا. فقال ﷺ: "وجبت" فقال عمر:
ما وجبت؟ فقال ﷺ: "هذا أثبتتم عليه خیراً فوجبت له الجنة وهذا أثبتتم عليه شراً فوجبت له النار
أنتم شهداء الله فی الأرض"، مشکوة باب المشی بالجنازة.

جواب: حاصل این حدیث که از مشکوة شریف نقل کرده است این است که میت که مردمان برو ثناء
خیر کنند واز نیکی یاد کنند اوجنتی است وآن میت که او را مردمان بد گویند آن بداست ودوزخی
است، دردیگر روایت است که محاسین مردگان ذکر کرده شوند نه بدی اوشان ولیکن این تکلفات که
در سوال مذکور است که به تصنع وتكلف آنچه آن میت از کارهای خیرنه کرده است بدونسبت کرده
شوند ارتکاب کذب بی وجه کرده شود ماذون شرعی نیست البته آن میت آنچه اوکارهای نیکو کرده
است اگر تذکره اوشود وان امور را ذکر کرده شود نه مبالغه درآن کرده شود ونه کتمان حق کرده شود
پس این تلقین که مولوی صاحب مذکور بورثاء میت میکند ثابت نیست ودرتكلف داخل است که نهی
ازآن درکلام الهی مذکور است. وما انا من المتکلفین. فقط

پرقبر باندى په لاس پورته کولو سره فاتحه ويل: سوال: (۳۱۳۵) چی قبرته ودیریری اودلاس

(۱). وفي البحر من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصلی ثوابها اليهم عند
اهل السنة (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر

پہ پورته کولو سره فاتحه وغيره وايي نو دا څنگه دي؟

جواب: په شرح شرعة الاسلام کي دي: قال في الاحياء والمستحب لزيارة القبور ان يقف مستدير القبلة مستقبلاً لوجه الميت الخ (۱)، ددي روايت څخه اودنورو هغه احاديثو څخه کم چي دقبرونو دزيارت په باره کي وارد سوي دي لاسونه پورته کول دايسال ثواب په وخت کي ثابت نه دي. فقط

دبزرگانو دفاتحي دپاره دتاريخ تعين ضروري نه دي: سوال: (۳۱۳۶) ددين دبزرگانو فاتحه په يوخاص تاريخ باندې کول په کاردې اوکله نه کله چي ممکن وي، آياپه خاص تاريخ باندې په کولو سره ثواب زيات ورکول کيږي؟

جواب: دخاص تاريخ ضرورت نسته (۲)، اونه په دي کي دثواب زياتوالي ثابت دي. فقط **ايسال ثواب په کمه ورځ ښه دي؟ سوال:** (۳۱۳۷) دمړي دپاره ايسال ثواب په اوله ورځ ښه دي اوکله نه په دوهمه يا دريمه وغيره ياتولي ورځي په ايسال ثواب کي برابري دي. يا دريمي اولسمي ورځي قيد بدعت دي؟

جواب: داولي ورځي او دريمي ورځي اودلسمي او څلويښتمې قيد ختمول په کاردې، شرعاً داتخصيصات دايسال ثواب دپاره واردنه دي لهذا بدعت اوحرام دي، بغير دورځي اودتاريخ دقيق څخه چي کله غواړي ايسال ثواب وکړي په څلورمه ياپنځمه يا اوومه ورځ ياپه بله کمه ورځ باندې دتخصيص څخه بغير ډوډي وغيره فقيرانو لره ورکړي، دارسوم اوتخصيصات کم چي عوامو مقرر کړي دي ددي څه اصل نسته، هره يوه ورځ دايسال ثواب دپاره برابره ده (۳). فقط

دجنازی دلمانځه څخه وروسته ايسال ثواب: سوال: (۳۱۳۸) دجنازی دلمانځه څخه وروسته اوددفن څخه وروسته اوددفن څخه مخکي ديوڅولمونځ گذارودايسال ثواب دپاره سورة فاتحه يووار اوسورة اخلاص دري واره په کرار اواز سره وويي اودجنازی دامام يادبل يونيک سپري دواړه لاسونه پورته کول اومختصره دعاء کول شرعاً درست دي اوکله نه؟ **جواب:** په دي کي څه حرج نسته، ليکن دا رسم جوړول اوالتزام کول يې په شان دواجباتو به دا بد جوړ کړي، کما صرح به الفقهاء. فقط

(۱). شرح شرعة الاسلام فصل في سنن العبادة وحقوق الميت ص ۵۸۰. ظفیر

(۲). ويکره اتخاذ الطعام في اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع الخ واتخاذ الدعوة لقرآنت القرآن وجمع الصلحاء لاجل الاكل يکره (ردالمحتار باب صلاة الجنائز قبيل مطلب في زيارة القبور ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۰). ظفیر

(۳). ويکره اتخاذ الطعام في اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع ونقل الطعام الى القبر في المواسم واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للختم ولقراءة سورة الانعام او الاخلاص (ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۰). ظفیر

درجہ پہ میاشت کی ایصال ثواب: سوال: (۳۱۳۹) درجہ پہ میاشت کی ڊیر خلگ مری ته دتبرک په ذریعہ ثواب رسوی، ددی څه اصل سته او که نه؟ اوصحیح طریقہ څه ده؟

جواب: ددی څه اصل نسته، بغیر دڅه قید څخه چی په کمه ورځ وغواړی په فقیرانو دي ډوډی وغیره وڅوری اونقدي روپی دي ورکړی اومری ته دی ثواب ورسول سی (۱).

دمری دپاره په خلکو باندی دقرآن پاک دویلو رواج: سوال: (۳۱۴۰) دی طرف ته عام رواج دی چی څوک مړسی نو ددفن څخه وروسته ترجمعی پوری په چا باندی قرآن وایی اوملا دافتویٰ ورکړیده چی ترقیامته پوری ورڅخه حساب دمنکر اودنکیر او دقبر ټینگول دفع سی آیا ددفن څخه وروسته پرقبر باندی په چا باندی قرآن کریم ویل جائز دی او که نه؟

جواب: په اجرت معروفه یا مشروطه باندی چی دمری دپاره کم قرآن کریم په بل چاویل کیږی په هغه کی محققینولیکلی دی چی مری ته ثواب نه رسیږی ځکه چی کله دویونکو ثواب ونه سو داجر اودعوض دنیت په وجه نومړی ته به څنگه ورسیري (۲)، البته که چیری یو سړی دالله ﷻ دپاره قرآن کریم وایی اومری ته یی ثواب ورسوی نو انشاء الله دهغه ثواب به مړی ته ورکول کیږی، برابره خبره ده که په کور کی دویلو څخه وروسته ثواب ور ورسوی او که په قبر باندی دویلو څخه وروسته.

په ایصال ثواب کی دحضور ﷺ واسطه: سوال: (۳۱۴۲) په ایصال ثواب کی دجناب نبی کریم ﷺ واسطه ورکړی او که نه؟ یعنی دواسطی په ذکر سوی طعام یا کلام ثواب مړی ته رسیږی او که نه؟

جواب: ایصال ثواب په دواړو ډولو ته جائز دی، په هرشان سره ثواب رسیږی. فقط **ایا په ایصال ثواب سره به ټول گناهونه معاف کیږی؟ سوال:** (۳۱۴۲) کم سړی چی وفات سوی وی اوپه ژوند کی دصغائرو اودکبارو مرتکب وو، اوس که چیری دهغه اولاد بیشماره دقرآن کریم ختمونه اونور دبرکت والا کارونه وکړی او ورته یی وبخښی اوډیره صدقه اوخیرات وکړی نوآیا ددغه سړی صغائر اوکباربه معاف سی او که صرف صغائر به یی معاف کیږی؟

جواب: په درمختار کی دی، وقال عیاض اجمع اهل السنة والجماعت ان الکبائر لا یکفرها الا التوبة ولا قاتل بسقوط الدین ولو حق الله تعالی کدین صلوة وزکوة الخ، په دی باندی هم اتفاق دی چی

(۱). صرح علمائنا فی باب الحج عن الغير بان للانسان ان یجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غیره (ردالمحتار صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر
(۲). وان القرائت لشیء من الدنيا لاتجوز وان الاخذ والمعطى اثمان الخ (ردالمحتار مطلب فی بطلان الوصية بالختومات والتهليل ج ۱ ص، ط. س. ج ۲ ص ۵۷). ظفیر

پہ طاعات و احساناتو سرہ کفارہ دصغائر و کبائر کیبری اود کبائر و نہ کیبری، کما فی الحدیث الصلوات الخمس والجمعة الى الجمعة ورمضان الى رمضان مکفرات لمابینهن اذا اجتنبت الکبائر، کما قال الله تعالى ان الحسنات یذهبن السيئات، فالمراد بالسيئات الصغائر وعفو الکبائر محول الى مشیة الله تعالى، کما قال الله تعالى ان الله لا یغفر ان یشرك به ویغفر ما دون ذلك لمن یشاء. فقط

پہ دریمہ ورخ دنخودو ختم: سوال: (۳۱۴۳) پہ دریمہ ورخ چی دمپی دیپارہ پرنخودو باندی کم قرآن ویل کیبری اودوه یازیات وارہ دقرآن کریم ختمونه کیبری ددی خہ حکم دی؟ اوکہ چیری پرخای ددریمی ورخی مثلاً پہ خلورمه ورخ یاپہ دوهمه ورخ پرنخودو باندی وویل سی نوبیابه هم رواج خینی جوړسی هغه وخت به خہ حکم وی، اودودی مخ ته په ایښولو سره فاتحه ویل او یوولسمه کول جائز دی اوکہ نه؟

جواب: پہ دریمہ ورخ دنخودو ختم مذکور پہ سوال کی اودقرآن کریم ختم پہ خیر القرون کی ثابت نه دی او اوس ددی التزام دی درجی ته رسیدلی دی چی عوام دا ضروری گنی، ددی دیپارہ داپرینسول پہ کاردی، اودارسم ختمول پہ کاردی، بیاجی کله بله کمه ورخ دغه رکم لازمه سی، اورسم خینی جوړسی نودهغه پرینسول به هم ضروری سی، اوکمه طریقه چی دسلفو خخه ثابته نه وی دهغه لازمول که خہ هم اعتقاد بی نه وی صرف عملاً وی نودهغه پرینسول هم واجب دی (۱)، اومخ ته په ډودی ایښولو سره فاتحه ورکول هم جائز نه دی، همدغه رکم یوولسمه هم جائز نه ده، داقسم ټول رسمونه کول کم چی شارع ﷺ اودهغه اصحابو رضی اللہ عنہم اوددین امامانو کړی نه دی اودهغه حکم بی نه دی کړی ناجائز اوبدعت دی، لیکن کفر اوشرک نه دی.

پہ حرام مال سره فاتحه: سوال: (۳۱۴۴) که چیری خوک په حرام مال سره داوولیا کرامو فاتحه کوی اودثواب امید لری نوڅنگه دی؟

جواب: حرام مال صدقه کول اودثواب امید لرل معصیت دی دغه سړی گنهگاری (۲).
پرکفن باندی کلمه شهادت لیکل: سوال: (۱۳۴۵) دمپی پرکفن باندی په چاک سره کلمه شهادت لیکل جائز دی اوکہ نه؟

جواب: دمپی په کفن باندی یاپه سینه باندی یاپه جبهه (تندی) باندی په گوتی سره د سیاہی خخه بغیر دغسل خخه وروسته اودکفن اچولو خخه مخکی جائز دی. په شامی

(۱). وفي البزازیة ویکره اتخاذ الطعام فی اليوم الاول والثالث الخ واتخاذ الدعوة لقرآئت القرآن الخ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۰). ظفیر
(۲). لا یقبل الله الا الطیب (مشکوٰۃ باب الصدقة ص ۱۲۷). ظفیر

جلد اول ص ۲۲۲ کی دی: نعم نقل بعض المحشین عن فوائد الشرحی ان مما تکتب علی جبهة المیت بغیر مدار بالاصبع المسبحة بسم الله الرحمن الرحیم وعلی الصدر لاله الا الله محمد رسول الله وذاك بعد الغسل قبل التکفین، والله اعلم^(۱)

پہ قبر کی شجرہ ایبنوول درست نہ دی: سوال: (۳۱۴۲) دمہی سرہ پہ قبر کی دننہ دپیرانو عظامو شجرہ ایبنوول جائز دی اوکہ ناجائز یا دبی ادبی موجب دی؟

جواب: دپیرانو عظامو شجرہ دمہی سرہ پہ قبر کی دننہ ایبنوول جائز نہ دی حکہ چی دمہی سرہ دکفنونو خخہ ماسوا بل خہ شی ایبنوول جائز نہ دی پہ شامی جلد اول ص ۲۵۹ کی دی: ولا يجوز ان يوضع فيه مضربة^(۲).

سماع موٹی: سوال: (۳۱۴۷) پہ سماع موٹی کی دحنفی محققینو خہ مذهب دی اودقرآن پاک اودحدیث مبارک خخہ خہ ثابت دی؟

جواب: د: انک لاتسمع الموتی وغیره نصوصو خخہ عدم سماع موٹی ظاہرہ دہ، فان عدم الاسماع يستلزم عدم السماع وهو قول محققى الحنفية^(۳). فقط

دبدنی ایصال ثواب طریقہ خہ دہ؟ سوال: (۳۱۴۸) دبدنی ایصال ثواب طریقہ خہ دہ دبدنی عبادت ثواب مہی تہ رسیبری اوکہ نہ؟

جواب: داحنافو پہ نزد باندی دبدنی عبادت ثواب لکہ دقرآن کریم تلاوت تسبیحات، تہلیل دژوندو لخوا خخہ مروتہ رسیبری، نو دایصال ثواب صورہ دادی دمہی ولی دی قاریانو وغیرہ تہ ووی چی تاسی لله ثواب دکلام الله المجید فلانی مہی تہ وبخشی، مگر لازمہ دہ چی دقاریانو غرض چی ایصال ثواب مروتہ کوی دمعاضی اوداجرت اخیستل دمہی دولی خخہ نہ وی، کنی ثواب نستہ.

پرکفن باندی عہدنامہ لیکل ختکہ دی؟ سوال: (۳۱۴۹) دمہی پرکفن باندی عہدنامہ لیکل ثابت دی اوکہ نہ؟ کہ چیری وی نوپہ سیاہی سرہ بنہ دی اوکہ پہ خاوری سرہ؟

جواب: علامہ شامی رحمہ اللہ دبازیہ خخہ نقل کریدی: وقد افتی ابن الصلاح بانه لايجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوها خوفا من صديد المیت (الی ان قال) فالمنع هنا الاولی، نو معلومہ سوه چی عہدنامہ وغیرہ کہ لیکل نوپہ سیاہی دی نہ لیکل حکہ چی دانبہ نہ دی بلکی بغیر دسیاہی خخہ دی پہ گوته سرہ ولیکی، کما فی الشامی ایضا ان مما یکتب علی جبهة بغیر مداد بالاصبع بسم الله الرحمن الرحیم رحمہ اللہ شامی ص ۸۹۵.

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فيما یکتب علی کفن المیت ج ۱ ص ۸۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۳). حوالہ بی مخکی تیرہ سویدہ. ظفیر

ایا روح کورته راځی اودثواب طریقه څه ده؟ سوال: (۳۱۵۰) دمړی روح کورته راځی او که نه راځی؟ په مسکینانو باندی دډوډی خوړلو څخه وروسته دایصال ثواب څه رنگه رسول په کاردی؟

جواب: روح کورته نه راځی ددی څه ثبوت نسته ددی خیال اوعقیده دي نه ساتی، او ایصال ثواب قرآن مجید اوپه کلمه طیبی سره اوپه فقیرانو باندی په ډوډی خوړولو سره دهغه ثواب دي مړی ته ورسول سی دادرست دی، طریقه ددی داده چی ډوډی دي پخه کړی اوپه فقیرانو دي وخورى، اوباری تعالی ته دي دادعاء وسی چی ددی ثواب دي دفلانی سړی روح ته ورسیری اونیت کول دایصال ثواب کافی دی، همدغه رکم کپړه او نقدی روپی دي فقیرانو لره ورکړی اومړی ته دي دثواب نیت وسی، اودقرآن کریم اوکلمه طیبی ثواب دي مړی ته ورسول سی (۱). فقط

یوغلط رواج: سوال: (۳۱۵۱) در اکثر مواضع چاتگام رسم است که مردمان چون بعد مدفون میت ازکار سازی قبر فارغ شوند پس خوندکاری جانب شمال قبر نزد سرهانه میت بایستد وهم شخص دیگر جانب مغرب قبر که برابر میانه قبر فتیله پرآب گرفته بایستد اوهمه آب فتیله رابحسب اشاره خوندکار برسطح قبر سه دفعه ازکف خود می افشانند. صورتش همین است که خودند کار صاحب هیچ دعاء خوانده از انگشت دست راست خود ازجانب سر میت بطرف پای او اشاره کند پس مرد فتیله گر مسطور بمطابق خودن کار هیچ دعاء خوانده فتیله گر آب بقیه را بطریق مذکور می افشانند، حاصل آنکه این عمل سه بار کرده شود، خیال مردمان برین آب افشان همین است که از این تخفیف عذاب میت خواهد شد این رسم جائز است یا چه؟

جواب: این رسم واین طریق آب افشانندن برقبر از رسول الله ﷺ وازصحابه وتابعین وآئمه دین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین ثابت نه شده، لاجرم طریق محدث است که لازم الترتیب است وآنچه دراحادیث درباره انداختن آب برقبر آمده است نه به این طریق ورسم خاص است ونه خواندن چیزی بوقت انداختن آب واردشده است لاجرم مجموعه این رسم محدث است وانداختن اب برقبر ممکن است که برائی امساک غبار وتراب باشد وهمین راجح است، کما اختاره فی الدر المختار. وممكن است که برای تفاول بنزول رحمت باشد، بهرحال خواندن چیزی بوقت انداختن آب ثابت نه شده

(۱). صرح علمائنا فی باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غيرها (الی قوله) وفي البحر من صام او صلی او تصدق وجعل ثوابه لغير من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع (ردالمحتار ج ۱ ص ۸۴۰) په درمختار کی دی وفي الحديث من قرا الاخلاص احد عشرة مرة ثم وهب اجرها للاموات اعطى من الاجر (شامی ج ۱ ص ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳).

است، و در نفس انداختن آب بر قبر مضائقه نیست بلکه مندوب است، ولا بأس برش الماء حفظاً لثوابه عن الاندراست در مختار (۱)، و خواندن اول سورة بقره بجانب راس و آخر سورة بقره بجانب قدم، از عبدالله ابن عمر رضی اللہ عنہما منقول است و مستحب است ولیکن نه باین کیفیت که در سوال مذکور است بدعت است محدث است. (۲)

ایصال ثواب کوونکی ته ثواب ورکول کیری اوک نه؟ سوال: (۳۱۵۲) زید قرآن کریم و وایه، اود عمر په نوم یی ایصال ثواب وکی، اوس زید ته به ددی دویلو خومره ثواب ورکول کیری؟

جواب: د قرآن کریم ثواب خوبه عمر ته ورکول کیری باقی په دی وجه سره چی زید یو ښه کار وکی هغه ته دهغه بدله په لس چنده بلکی ددی خخه هم زیاته ورکید دی سی، اخلاص شرط دی، داخلاص خخه بغیر هیخ عمل مقبول نه دی، الا لله الدین الخالص. من جاء بالحسنة فله عشر امثالها. فقط

په قبر کی حمائل ایښوول: سوال: (۳۱۵۳) یوسړی دیوه بزرگ په قبر کی ددفن کولو په وخت کی یو حمائل شریف اویو دسپینو زر مهر ایښی دی، شرع شریف ددی په باره کی څه ارشاد فرمایي؟

جواب: قرآن کریم او دسپینو زر مهربدی دقبر خخه راوايستل سی داکار ښه نه دی سوی، چاچی داسی وکړل بدیی وکړل داکار جائزه وو. وکما اذا سقط فی القبر متاع اوکفن بثوب مغصوب او دفن معه مال، وقالو کان المال درهما الخ شامی (۳).

داولیاؤ پر مزار باندی ددعاء درخواست جائز دی اوک نه؟ سوال: (۳۱۵۴) دبزرگانو درگاه ته حاضریدل او هغوی ته داویل چی تاسی مستجاب الدعوات یاست زموږ دپاره دعاء وکړی چی الله عزوجل موفلانی عرض پوره کړی، په شریعت کی ددی څه اصل سته اوک نه؟ او داولیاؤ مزاراتو ته په ورتللو سره هغوی ته خبر کیری اوک نه؟

جواب: په دی باره کی مشروع دادی چی دزیارت په وخت کی دي دمعرفی طریقې سلام وکی اوداهل قبور دپاره دي دمغفرت دعاء وکړی، اوک څه ویل وکړی او دهغوی ارواحو ته ثواب ورسوی نوډیره ښه ده، اوک څه دعاء کوی نوباری تعالیٰ ته دي وکړی مثلاً په دی طریقې سره چی یا الله! ددوی په برکت سره زما حاجت پوره وفرمایي، دغه بزرگانو ته

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار، باب صلاة الجنازة ج ۱ ص ۸۳۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۷. ظفیر
(۲). قال رسول الله ﷺ من احدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهورد رواه مسلم (مشکوٰۃ باب الاعتصام ص ۲۷).
(۳). وگوری ردالمحتار ج ۱ اول ص ۸۳۹، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۸. ظفیر

دي دانه وایی چی ته دعاء وکړه سماع موثی پخپله مختلف فيه مسئله ده، حنفیه د سماع موثی انکار کوی او د حضرت عائشه صدیقی رضی الله عنها همدا مذهب دی، او قرانی ایتونه په دی باندی دال دی، لهذا په دغه رکم دي هغوی ته خطاب نه کوی چی تاسی دعاء وکړی، بلکه پخپله دي الله ﷻ ته دهغوی دپاره دمغفرت دعاء او د درجو اولوروالی دعاء وکړی، او که دهغوی په ذریعی سره دخپلو حاجتنو دپوره کیدلو دپاره هم دعاء وکړی نوبدیت یی نسته. په حصن حصین کی مذکور دی چی د صالحینو په وسیلی سره دعاء کول مستحب دی چی حق تعالی دهغوی په برکت سره دعاء قبوله وفرمایي ^(۱). فقط

د جنازی څخه وروسته دسورة اخلاص په ویلو سره دایصال ثواب رواج: سوال: (۳۱۵۵) زموږ په علاقه کی د جنازی دلمانځه څخه وروسته دری واره دسورة اخلاص دویلو څخه وروسته مړی ته یی بخښی ددی دپاره چی هغه ته دقرآن پاک د ختم ثواب ورکول سی، نو دا فعل شرعاً جائز دی او که نه؟

جواب: فقهاؤ د جنازی دلمانځه څخه وروسته دوباره دعاء کول مکروه او ممنوع لیکلی دی ^(۲) ځکه چی د جنازی لمونځ پخپله دمړی دپاره دعاء ده په دی کی دبل یو ایجاد او زیاتوالی حاجت نسته. لهذا د جنازی دلمانځه څخه وروسته فوراً ددی التزام چی دری واره سورة اخلاص وویل سی او دهغه ثواب مړی ته ورسول سی ښه نه دی، په بل وخت کی یا په خپل زړه کی دا اعلان او التزام څخه بغیر که دکم سورة ثواب ورته رسوی نوڅه بدیت یی نسته. فقط

دسوا (پاؤ بالا) لک واره دکلمی ویلو او دثواب رسولو روایت چیری دی: سوال: (۳۱۵۲) که چیری سوا لك واره کلمه شریفه وویل سی او مړی ته وبخښل سی، نو دمغفرت امید دی، داروایت په کم کتاب کی دی؟ دلا اله الا الله ویل په کاردی او که نه محمد رسول الله هم ورسره یوځای سی؟

جواب: داروایت می دا حدیثو مبارکو په کم کتاب کی دنظر څخه تیرسوی نه دی، بعضو مشائخو دا نقل فرمایلی دی لهذا عمل په دی باندی درست دی او معمول دلا اله الا الله محمد رسول الله ﷺ ویلونه دی، بلکی صرف دلا اله الا الله ویلو دی، او کله کله ورسره دمحمد رسول الله ﷺ دیوځای کولو دی، اودترمذی اودابن ماجه په حدیث شریف کی دی، افضل ذکر لاله الا الله ^(۳)، الحدیث. فقط

(۱). وان يتوسل الى الله تعالى بانيائه والصالحين من عباده (حصن حصين اداب الدعاء ص ۱۸). ظفیر
(۲). ولا يدعو للميت بعد صلاة الجنازة لانه يشبه الزيادة في صلاة الجنازة (مرقاة المفاتيح شرح مشكوة المصابيح ج ۲ ص ۳۲۹). ظفیر
[باقی]

مړی ته ددعاء درخواست جائز دی او که نه؟ سوال: (۳۱۵۷) یو صاحب فرمایي چي په یو چا مرده سړي باندې خواکه نبي وی او که ولی وی دعاء کول یا دهغوی څخه څه قسم مدد غوښتل بدعت دی، اوددی په دلیل کی داحديث شریف پیش کوي، چي یو وار دحضور ﷺ دوفات څخه وروسته دقحطی په زمانه کی حضرت عمر ؓ حضرت عباس ؓ لره تشریف راوړي اوورته وی فرمایل چي کله حضور ﷺ حیات وو نوموړبه په داسی موقعه کی په هغوی باندې دعاء کوله اوس هغوی حیات نه دی تاسی دهغوی مبارک ﷺ اکا یاست، تاسی راسره ولاړسی اودعاء وکی، اوهمدغه رکم حضرت معاویه ؓ به هم په داقسم واقعه اوضرورت کی په صحابه کرامو ؓ باندې دعاء کوله، نوکه چیری په مړي باندې دعاء کول بدعت نه وی یاددی حکم وی نوحضرت عمر ؓ به دحضور ﷺ مزارته تللی وای اوپه هغوی ﷺ باندې به یی دعاء کړی وه؟

جواب: ثابت سنت او طریقه دسلفو داده چي دقبرونو دزیارت په وخت کی دمړو دپاره دعاء وکړي اودنیکیانو ایصال ثواب اهل قبوروته وکړي، دانه چي پخپله دغه قبرونو والاوو ته ددعاء دپاره ووايي چي زما دپاره دعاء وکړه، یا هغوی ته ووايي چي زما فلانی کار وکی داثابت نه دی. نهایتی داچي دباری تعالیٰ څخه دي دهغوی په واسطه سره دعاء وکړي مثلاً داچي یا الله په برکت دفلانی بزرگ صاحب قبر زما حاجت پوره کړي اودعاء می قبوله کړي وغیره. فقط

دفتاحی اودزیارت اطلاع مړي ته کیږي او که نه؟ سوال: (۳۱۵۸/۱) کله چي دمړي خپلوان فاتحه ورکوي، نومړي ته پته لگیږي او که نه؟

سوال: (۳۱۳۲/۲) کله چي دمړي عزیزان قبرستان ته ولاړسی، اوفاتحه وایی نوهغه ته معلومات کیږي او که نه؟

سوال: (۳۱۳۷/۳) که چیری دمړي دطرف څخه قربانی یا حج وسی نوهغه ته دامعلومات کیږي چي زما فلانی عزیر داکار کړی دی؟

جواب: ۱۱: که ورته معلومات وسی نوڅه عجیبه نه ده (۱).

۲۱: داسی هم دبعضو روایاتو څخه معلومیږي (۲).

(۳). مشکوة باب ثواب التسیب والتحمید فصل ثانی ص ۲۰۱. ظفیر

(۱). وانما الکلام فی وصول ثواب غیره الیه والموصل للثواب الی المیت هو الله تعالیٰ سبحانه لان المیت لا یسمع بنفسه والقرب والبعد سواء (شرح فقه اکبر ص ۱۵۹). ظفیر

(۲). وفي شرح اللباب لملا علی القاری ثم من اداب الزیارة ما قالوا من انه یاتی الزائر من قبل رجلی المتوفی لا من قبل راسه لانه اتعب لبصر المیت (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی زیارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

۳: داسی په بعضو روایاتو کی وارد دی چی مړی ته دامعلومیږی، یعنی ملائکی ورته وایی.

د عذاب څخه د خلاصیدلو طریقه څه ده؟ سوال: (۳۱۵۹) که چیری مړی په عذاب کی مبتلا وی نو دهغه څخه د نجات دپاره عزیزانو لره څه کول په کاردی؟
جواب: په قرآن کریم او کلمی طیبه اوصدقی او خیرات سره دي ثواب ورورسوی همدامړی ته څه نفع رسوی. (۱) فقط

دمړی دپاره دعاء په کم وخت کی درسته ده؟ سوال: (۳۱۶۰) دلته دډیری مودی څخه دارواج دی چی د کفن کولو څخه وروسته مړی په جنازه کی کنبیږدی خلگ راجمع سی، او په اهتمام سره فاتحه وایی، بیا د جنازی د لمانځه د فراغت څخه وروسته اود جنازی دپورته کولو څخه مخکی ټول خلگ انتظار کړی اود امام سره فاتحه وایی بیا علاوه دهغه دعاء څخه کمه چی د دفن څخه د فارغیدلو څخه وروسته متصل غوښتل کیږی دغه وخت هم خلگ انتظار سی اوفاتحه کیږی، او کله چی په واپسی کی د قبرستان دروازی ته ورسیري (نودعاء غواړی) په بعضو ځایونو کی داسی هم کیږی چی کله مړی د غسل دپاره کنبی ښوول سی نوهغه وخت هم راجمع سی اوفاتحه وایی، اود قبرستان په دروازه کی دفاتحی ویلو څخه وروسته پرکور باندی هم دفاتحی رواج په ځای راوړی، یعنی په اولو درو موقعو کی دفاتحی ویلو عام رواج دی او په وروستنیو دوو موقعو کی دفاتحی عام رواج نه دی، یعنی یو ځای سته یو ځای نسته، لیکن اوس یو عالم تشریف راوړی چی دهغوی څخه پوښتنه وسوه نوهغوی دافرمايي چی په دی مختلفو اوقاتو کی په دی کیفیت سره فاتحه ویل بدعت او خلاف سنت دی بالخصوص کله چی نه کونکی د ملامتیا قابل هم گنی اودلیل دا ورکوی چی د علامه شامی وغیره دتصریح مطابق چی د جنازی لمونځ پخپله دمړی دپاره دعاء ده، لکه څنگه چی په ردالمحتار جلد اول صفحه ۲۴۱، کی لیکلی دی، فقد صرحوا عن اخرهم بان صلاة الجنابة هي الدعاء للميت اذ هو المقصود منها انتهى، افاضل اجل علامه ملا علی قاری مکی حنفی رحمته الله په مرقاة شرح مرقات باب الجنائز کی د مالک بن هبیره تر حدیث لاندی تحریر فرمایي، ولا يدعى للميت بعد صلوة الجنابة لانه يشبه الزيادة في صلاة الجنابة، او په بعضو کتابونو کی یی دمحیط څخه نقل کړیدی، لا يقوم الرجل بالدعاء بعد صلوة الجنابة، اود کبیری څخه منقول دی: فی السراجية اذا فرغ من الصلوة لا يقوم بالدعاء، اوداسی وایی چی د دفن څخه وروسته

(۱). وفي البحر من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة الخ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في القرائت للميت ج ۱ ص ۸۴۴ ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظ

متصل پرقبر باندی دعاء غونبتل دا حدیثو مبارکو پہ کتابونو کی دجناب نبی کریم ﷺ خُخہ ثابت دی او دباقی مروجہ دعاگانو ثبوت دا حدیثو مبارکو او دفعھی شریفی پہ کتابونو اودمحققینو عالمانو دا قوالو خُخہ ثابت نہ دی نوارشاد دی وسی چي ددغہ عالم صاحب دافرمايل صحيح دی اوکہ نہ؟ اودالله ﷻ او درسول الله مبارك ﷺ دحکم موافق دمري دمرگ دوخت خُخہ واخلہ ددفن کولو خُخہ وروستہ کورته تر راتللو پوري پہ جمع کيدلو سرہ پہ کموکمو موقعوکی پہ شرع شریفہ کی ددعاء دغونبتلو ثبوت ستہ، آیا دادہ چي ہر سري دجنازی دلماخُخہ خُخہ علاوہ بغیر دالتزام دمالم يلزم اوبغیر داهتمام او دجمع کيدلو دفکر خُخہ پہ خپلی خوئنی سرہ چي کلہ وغواری دمري دپارہ دي دعاء خير وکري؟

جواب: ددغہ عالم صاحب قول صحيح دی اودقواعدو اودنصوصو موافق دی اودفقهاؤ تصریحات دهغہ دقول مؤيد دی، دجنازی لمونخ پخپلہ دمري دپارہ دعاء ده ددی خُخہ ماسواپہ بلہ کمہ موقعہ کی ذکر سوی فاتحي علی وجہ الاجتماع ثبوت نستہ، پہ مسند احمد ج ۴ ص ۳۵۲ کی دعبالله بن اوفی ؓ خُخہ مروی دی، ثم یکبر علیہا اربعاً ثم قام بعد الرابعة قدر مابين التکبیرتین يدعو ثم قال کان رسول الله ﷺ يصنع فی الجنازة هكذا. اوپہ فتح الباری ج ۱۱ ص ۱۲۲ کی دی، وفي حديث ابن مسعود ؓ رایت رسول الله ﷺ فی قبر عبد الله ذی البجادین، الحديث، وفيه لما فرغ من دفنه استقبل القبلة رافعاً يديه. اخرجہ ابو عوانہ فی صحيحه. فقط

ایصال ثواب ثابت دی خوورخ مقرر کول درسم پہ طور سرہ درست نہ دی: سوال: (۳۱۲۱)
مروته دایصال ثواب پہ نیت سرہ خُخہ خیرات کول، اودقرآن پاک تلاوت بخنبل، پہ قرآن کریم اوپہ حدیث مبارک کی خُخہ حکم وارد دی کہ چیری خوک مروته دایصال ثواب پہ غرض خیرات وکري اودقرآن پاک تلاوت وکري نوآیا واقعی دهغہ ثواب مروته پہ رسيدلو سرہ دعذاب تخفیف یا درجات عالیہ حاصلیدل دقرآن کریم اودحدیث شریف خُخہ ثابت دی؟ دورخ پہ مقررولو سرہ فاتحہ خوانی، سه ماهی، شش ماهی وغیرہ عرس کول دبزرگانو دقبرونو خُخہ استمداد کول اوپہ مننہ اونذر مراد غونبتل دهغوی خُخہ آیا درست دی، اوآیا مري پہ عالم کی خُخہ تصرف کولی سی؟

جواب: مروته دصدقاتو او دقرآن کریم ثواب رسيدل اومروته دژوندو پہ دعاء اواستغفار سرہ نفع رسيدل دقرانی نصوصو اواحدیثو خُخہ ثابت دی، کما فصله فی کتب الفقہ. انکار ددی خُخہ جهل اومعصیت اوقرق اجماع (۱) ده. البتہ دایصال ثواب دپارہ پہ شریعت کی

(۱). ويقراء يس وفي الحديث من قرأ الاخلاص احد عشر مرة ثم وهب اجرها للاموات اعطى من الاجر بعدد =

کمه ورخ مقررہ نہ دہ، لہذا لسمہ خلویںستمہ، ششماہی، کلیزہ او عرس مروجه فاتحہ خوانی داتول رسمونہ دشریعت خخہ خلاف دی اوبدعت دی اودقبرونو خخہ استمداد اومننہ اومراد غوبنتل تول ناجائز دی، دالله ﷺ خخہ ماسوا دھیچا ہیخ تصرف اواختیار نستمہ.

دایت کریمہ، لیس للانسان الاماسعی، **صحیح مفهوم اوايصال ثواب: سوال:** (۳۱۲۲) آیات کریمہ: لیس للانسان الاماسعی، وقدخلت لها ماكسبت ولكم ماكسبتم، من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها، آیا ددی آیتونو خخہ مروتہ دایصال ثواب کولو باطلوالی ثابتیدلی سی اوکہ نہ؟

جواب: پہ شرح فقہ اکبر کی پی ددی اعتراض (پہ بارہ کی دایت کریمہ لیس للانسان الا ما سعی) نقل کولو خخہ وروستہ داجواب ورکری دی چی ددی آیت کریمہ خخہ ایصال ثواب ثابتیری خکہ چی کلہ پی دا وفرمایل چی دهر انسان دپارہ هغه دی دکم چی هغه سعی وکرہ، نو ثواب رسولو والا سعی کوی مروتہ دنیکو عملونو پہ ثواب رسولوکی، ددی وجہ خخہ هغه سعی بہ دهغه فضول نہ حی دایت پہ موجب، اوچاتہ چی هغه ثواب ورسوی هغه بہ ورتہ ورسیری (۱). انتھی

اودا جواب ہم ورکول سویدی چی دماسعی خخہ سعی ایمانی مراد دہ، یعنی چاچی سعی ایمانی حاصلہ کرہ، یعنی ایمان پی راوری اومومن وفات سو، نوهم هغه تہ دنورو (خلگو) پہ ثواب رسولو سرہ ثواب رسیدی سی، نہ داچی کافر تہ، اوکلہ چی مروتہ ثواب رسیدل دصحیح احادیثو خخہ ثابت سو، نوبیا دداسی بی بنیادہ شبہاتو گنجائش نستمہ، خکہ چی دقرآن کریم پہ معنی باندی حضور ﷺ بنہ پوهیدی، اوداهم جواب ورکول کیدی سی چی د، الانسان، خخہ مراد کافر دی یعنی کافرتہ ثواب نہ رسیری. فقط

پہ قبرباندی قرآن کریم ویل ختکہ دی؟ سوال: (۳۱۲۳) پرقبرباندی دقرآن کریم ویل ختکہ دی؟

= الاموات (درمختار) قوله: (ويقرا يس) لما ورد: من دخل المقابر فقرأ سورة يس خفف الله عنهم يومئذ، وكان له بعدد من فيها حسنات ﴿صرح علماؤنا في باب الحج عن الغير بأن للانسان أن يجعل ثواب عمله لغيره صلاة أو صوما أو صدقة أو غيرها، كذا في الهداية الخ﴾ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۱). اختلف في العبادات البدنية كالصوم والصلاة وقراءة القرآن والذكر فذهب ابوحنيفة واحمد وجمهور السلف رضي الله عنهم الى وصولها ﴿واستدلوا بقوله سبحانه: وان ليس للانسان الا ما سعی مدفوع بانه لم ينف انتفاع الرجل بسعی غيره وانما نفى ملكه بغير سعيه وبين الامرین فرق بین فاخبر الله تعالى انه لا يملك الا سعيه واما سعی غيره فهو ملك لسعيه فان شاء ان يبذله لغير وان شاء يبقيه لنفسه وهو سبحانه لم يقل لا ينتفع الا بما سعی ﴿(شرح فقہ اکبر ص ۱۲۰. ظفیر

جواب: مری ته دایصال ثواب دپاره په قبرباندی قرآن کریم ویل اومری ته یی ثواب رسول درست دی. کذا فی الشامی (۱). فقط

دمری په کورکی په همدغه ورځ باندی ددفن کونکو ډوډی خوړل څنگه دی؟ سوال: (۳۱۶۴)
یوسری وفات سو، دهغه چی کم دفن کونکی دی په همدغه ورځ دهغه په کورکی ډوډی خوړلی سی اوکه نه؟

جواب: دمری دکوروالاؤ دپاره چی دخپلوانو دطرفه کمه ډوډی راسی دهغه خوړل اهل میت لره درست دی (ددفن کونکو خلگو اهل میت لره پرډوډی پخولو باندی مجبوره کول اودهغه خوړل مکروه دی (۲). ظفیر)

ټولو مسلمانانو ته ایصال ثواب درست دی: سوال: (۳۱۶۵) زید چی تلاوت وکی نودهغه ثواب په توسط دحضور ﷺ اوازواج مطهراتو ﷺ اوددین ټولو بزرگانو ته دبخیلو څخه وروسته دخپل خاندان ټولو مړوته اودټولو مومنانو سړو اومومنانو بنځو روح ته یی بخیسی، نوداسی کول په کاردی اوکه نه؟ اودایصال ثواب ښه طریقه څه ده؟
جواب: داطریقه دایصال ثواب څنگه چی زیدکوی ښه ده، په دی کی څه حرج نسته اوزید ته به هم ثواب ورکول کیږی (۳). فقط

چی دری واره (قل هو الله) وواپی اووی بخیسی نوایا دختم قرآن کریم ثواب به ورکول کیږی؟

سوال: (۳۱۶۲) یومولوی صاحب په وعظ کی وفرمایل چی که چیری څوک یو وار سورة فاتحه اودری واره سورة اخلاص وواپی اوتولو مومنانو ته یی ثواب وبخیسی نوهریوه ته به ځانته دیوه قرآن مجید ثواب رسیږی، داخبره صحیح ده اوکه نه؟

جواب: په دی کی دفقهاؤ دوه قوله دی یوداچی هریومی ته پوره پوره ثواب رسیږی اوپه یوروايت کی دادی چی په تقسیمیدلو سره رسیږی اودا دوهم قول یی دقیاس سره موافق

(۱). وبزیارة القبور الخ يقول السلام عليكم الخ وقرأ يس (درمختار) لما ورد من دخل المقابر فقرأ سورة يس خفف الله عنهم يومئذ ﴿١﴾ (ردالمحتار باب صلوة الجنائز مطلب في زيارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظف
(۲). وترتيبهم في الصبر وبتخاذ طعام لهم (درمختار) قال في الفتح ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء الابعاد تهيئة طعام لهم يشبعهم يومهم وليلتهم لقوله ﷺ اصنعوا لال جعفر طعاما فقد جاءهم مايشغلهم حسنه الترمذی وصححه الحاكم ولانه بر معروف الخ وقال ايضا وقال يكره اتخاذا الضيافة من الطعام من اهل الميت لانه شرع في السرور لافي الشرور وهي بدعة مستقبحة الخ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۲۱۸ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۰). ظفیر

(۳). وبقرا من القرآن وماتيسر له من الفاتحة الخ ثم يقول اللهم اوصل ثواب ماقرأناه الى فلان اواليهم ﴿٢﴾ الافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوي لجميع المؤمنين والمؤمنات لانها تصل اليهم ولاينقص من اجره شيء (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ، مطلب في زيارة القبور ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

لیکلی دی اودباری تعالیٰ دفضل خخه بعیده نه ده چی هریوه ته پوره پوره ثواب ورسیری^(۱)، اوداپه حدیث شریف کی راغلی دی چی د، قل هو الله، په یو وار ویلو سره ددریمی حصی قرآن کریم ثواب^(۲) حاصلیری. فقط

پرکفن باندی کلمه شریفه لیکل بی ادبی ده: سوال: (۳۱۲۷) دمړی پرکفن باندی کلمه شریفه لیکل څنگه دی؟

جواب: دکلمی شریفی په لیکلو کی بی ادبی ده اوپه گندگی کی یی ککړول دی، ددغه وجه څخه محققینو ددی څخه منعه کړیده^(۳).

چی قبرستان ته ولاړسی څه کول پکاردی؟ سوال: (۳۱۲۸) چی قبرستان ته ولاړسی نوڅه ویل په کاردی؟ اوددروود شریف ویل په کاردی اوکه نه؟ ځکه چی دبعضو خلگو خیال دی چی درود شریف صرف پرحضور ﷺ باندی مخصوص دی؟

جواب: درود شریف هم ویلی سی اودقبرونو دزیارت مشروع طریقه داده چی وواپی، السلام علیکم یا اهل القبور انتم لنا سلف وانا انشاء الله بکم لاحقون یغفر الله لنا ولکم، ددی څخه وروسته که چیری قل هو الله وغیره وواپی اوثواب یی ورسوی نوداهم بنه^(۴) ده. فقط

دایصال ثواب دپاره په ژبی سره څه ویل په کاردی؟ سوال: (۳۱۲۹) دثواب رسولو دپاره که څه هم دنیت کول کافی دی لیکن په ژبی سره دغه وخت څه ویل پکاردی؟

جواب: دادی وویل سی چی یا الله ددی عمل ثواب فلانی ته ورسوی.^(۵) فقط

(۱). والافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوی لجميع المومنین والمومنات لانها تصل اليهم ولاينقص من اجره شيء (ردالمحتار صلاة الجنائز مطلب فی القراءة للمیت ج ۱ ص ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳) سئل ابن حجر المکی عما لو قرا لاهل المقبرة الفاتحة هل يقسم الثواب بينهم او يصل لكل منهم ثواب ذالك كاملا فاجاب بانه افنى جمع بالثانی وهو اللاتق بسعة الفضل (ایضا ج ۱ ص ۸۴۵، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر

(۲). وعن ابن عباس وانس بن مالك قالا قال رسول الله ﷺ: اذا زلزلت تعدل نصف القرآن وقل هو الله احد تعدل ثلث القرآن وقل يا ايها الكافرون تعدل ربع القرآن رواه الترمذی (مشکوٰۃ كتاب فضائل القرآن ص ۱۸۸). ظفیر

(۳). وفي فتاوى المحقق ابن حجر المکی الشافعی سئل عن كتابة العهد على الكفن وهو لا اله الا الله ﷻ والقياس المذكور ممنوع لان القصد ثم التميز وهناك التبرك الخ فلا يجوز تعريضها للنجاسة (ردالمحتار مطلب فيما يكتب على كفن المیت ج ۱ ص ۷۴۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۴). قال في الفتح: والسنة زيارتها قائما، والدعاء عندها قائما، كما كان يفعله (ص) في الخروج إلى البقيع ويقول: السلام عليكم الخ. وفي شرح اللباب ويقرأ من القرآن ما تيسر له من الفاتحة وأول البقرة إلى المفلقون وآية الكرسي وآمن الرسول وسورة يس وتبارك الملك وسورة التكاثر والاخلاص اثني عشر مرة. أو عشرا أو سبعا أو ثلاثا ثم يقول: اللهم أوصل ثواب ما قرأناه إلى فلان أو إليهم (ردالمحتار باب صلوة الجنائز مطلب في زيارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳ - ۸۴۴، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۵). ويقرء من القرآن ما تيسر من الفاتحة الخ ثم يقول اللهم أوصل ثواب ما قرأناه إلى فلان أو إليهم (ردالمحتار باب =

کہ پہ ژوندگی کلمہ شریفہ او قرآن کریم و وایی اودخپل ځان دپاره یی وساتی نوایا دمرگ

څخه وروسته به ورته ثواب ورکول کیږی: سوال: (۳۱۷۰) که چیری یو سپری دخپل ځان دپاره سوا لك (۱۲۵۰۰۰) کلمه شریفه اودیو قرآن مجید ثواب په خپل ژوند کی دخپل مغفرت دپاره وساتی نو دمرگ څخه وروسته به ورته هغه ثواب رسیږی او که نه؟
جواب: ولی نه. (ضروربه ورکول کیږی (۱))

ثواب رسونکی ته هم ثواب ورکول کیږی: سوال: (۳۱۷۱) ثواب رسونکی ته هم څه ثواب یا نیکی ورکول کیږی او که نه؟

جواب: ثواب ورکول کیږی. (۲) فقط

قبرته سجده کول حرام دی: سوال: (۳۱۷۲) زید دشریعت متبع دی لیکن بکر یوه ورځ په خپلو سترگو ولیدی چی زید دبزرگ مزارته ولاړی اوپر قبر باندی یی دپینو طرف ته تندی ایښی وو اوڅه ساعت وروسته یی سر لوړکی اوراسته طرف ته ودریدی اوفاتحه یی وویل، دزید دافعل جائز دی او که نه؟

جواب: دزید دافعل بیشکه ناجائز او حرام دی اودعام وخاص هیچا دپاره درست نه دی. (۳)

دهندوانو بچی چی په کم ځای کی دفن وی هلته په رسیدلو سره څه ویل درست نه دی:

سوال: (۳۱۷۳) په کم ځای کی چی صرف دهندوانو بچی پټ وی، که چیری هلته څوک مسلمان ولاړسی نوڅه به وایی او که نه خاموش به اوسی؟

دهندوانو بچیان جنتیان دی که دورخیان؟ سوال: (۳۱۷۴) دهندوانو دغه بچی جنتیان دی او که دورخیان؟

جواب: ۱، ۲: دهندوانو کم نابالغه بچی چی مړه سی هغوی جنتیان دی، (۴) او دهندوانو

= الجنائز مطلب زیارة القبور ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲. ظفیر

(۱). وفي البحر: من صام أو صلى أو تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جان، ويصل ثوابها إليهم عند أهل السنة والجماعة، كذا في البدائع، ثم قال: وبهذا علم أنه لا فرق بين أن يكون المَجْعُول له ميتاً أو حياً. والظاهر أنه لا فرق بين أن ينوي به عند الفعل للغير أو يفعل له لنفسه بعد ذلك يجعل ثوابه لغيره (ردالمحتار باب الجنائز مطلب في القرائت للميت ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر

(۲). وفي الحديث من قراء الاخلاص احد عشر مرة ثم وهب اجرها للاموات اعطى من الاجر بعدد الاموات (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في القرائت للميت ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر
(۳). وكذا ما يفعلونه من قبيل (الارض بين يدي العلماء) والعظماء فحرام، والفاعل والراضي به آثمان لانه يشبه عبادة الوثن، وهل يكفران؟ على وجه العبادة والتعظيم كفر، وإن على وجه التحية لا، وصار آثما مرتكباً للكبيرة، وفي الملتقط: التواضع لغير الله حرام (درمختار) وقال شمس الاثمة السرخسي ان كان السجود لغير الله تعالى على وجه التعظيم كفراً، قال القهستاني وفي الظهيرية يكفر بالسجدة مطلقاً (ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل في الاستبراء ج ۵ ص ۲۴۲ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۸۳). ظفیر
[باقی]

پہ قبرستان کی چیری چي صرف ماشومان بنخ وی دڅه ویلو ضرورت نسته (۱). فقط
دشپی په وخت کی دقبرونو زیارت جائز دی اوکۀ نه: سوال: (۳۱۷۵) دشپی په وخت کی
 دقبرونو زیارت کول یعنی دمړو دپاره څه ویل او وربخښل جائز دی اوکۀ نه؟
جواب: جائز دی لاطلاق قوله ﷺ الا فزوروها، الحديث (۲) فقط

دزیارت کونکو اطلاع مری ته: سوال: (۳۱۷۲) دفعهی په اکثر و معتبر و کتابونو مثلاً
 شامی، طحطاوی علی مراقی الفلاح، فتح القدير کی دمحمد ابن واسع فیصله یاقول په
 داشان درج دی، فقد قال محمد بن واسع الموثی يعلمون بزوارهم يوم الجمعة ويوماً قبله
 ويوماً بعد، شامی باب زیارت القبور وهکذا فی الطحطاوی علی المراقی الفلاح، وشرح
 الصدور للعلامة السيوطی وفتح القدير، لیکن دعلامه شامی څخه علاوه په باقی
 کتابونو کی لفظ دبلغنی دی کم چي پردې دلالت کوی چي محمد بن واسع ته دبل چاڅخه
 دا قول رسیدلی دی اوپه شامی کی لفظ دبلغنی نسته، کم چي دلالت کوی چي دافيصله
 یاحکم پخپله دمحمد بن واسع دی، نودشامی عبارت به معتبر گڼل کیږي اوکۀ نه دنورو
 کتابونو؟ ایا دافيصله درسته ده؟

جواب: دشامی عبارت دامطلب اخیستل په کاردی، فقد قال محمد بن (۳) واسع ناقلاً
 عن السلف الخ، نوپه دی صورت کی به دشامی عبارت اودنورو کتابونو ترمینځه به څه
 تعارض پاته نه سی چي دهغه په وجهی سره دچا تغلیط وسی بلکی په دواړو کی تطبیق
 وسو، اوبسکاره همداده چي محمد بن واسع دا قول دسلفو څخه نقل فرمایي، اودخپله
 ځانه څخه نه وایی بلکی دبلغنی لفظ پر خپل حال ساتل په کاردی، اوپه اولنی عبارت
 کی تاویل کول په کار دی. فقط

په صاحب زکوٰۃ باندی دثواب په نیت سره ډوډی خوړل څنګه دی؟ سوال: (۳۱۷۷) یوعالم
 اوحافظ صاحب زکوٰۃ دی که په هغه باندی دبزرګ گڼلو په وجه ډوډی وخوړل سی او
 دهغه ثواب نبی کریم ﷺ او خلفاء راشدینو ته اودخپلو احبابو روحانو ته رسول درست
 دی اوکۀ نه؟ او ثواب ورته رسیږي اوکۀ نه؟

(۴). وتوقف الامام الاعظم فی سوال اطفال الکفرة ودخولهم الجنة وغيره حکم بذلك فيكونون خدم اهل الجنة
 (شرح فقه اکبر ص ۱۲۱). ظفیر

(۱). صرف دمسلمانانو په قبرستان کی دویلو حکم دی. ظفیر

(۲). وگوری مشکوٰۃ باب زیارت القبور فصل اول ص ۱۵۴، ردالمحتار ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲. ظفیر

(۳). په سوال کی یې چي کم عبارت نقل کړی دی په جواب کی هم دهغه حواله ده. ددی دپاره وگوری ردالمحتار
 باب صلاة الجنائز مطلب فی زیارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳. ظفیر

جواب: پہ فقیرانوباندی پہ خوړلوکی زیات ثواب دی که چیری داخلص په نیت سره وی. **دقبر چار چاپیره پخول:** سوال: (۳۱۷۸۱) لحد خام ساتل اوباقی چار چاپیره قبر پوخ جوړول جائز دی اوکه نه؟

دمزار په خواکی دجومات جوړول څنگه دی؟ سوال: (۳۱۷۹۱۲) دمزار په خواکی جومات جوړول او دفیض حاصلوونکی دپاره دحجری تیارول څنگه دی؟

دبزرگانو قبرونه ولی پاخه جوړیږی؟ سوال: (۳۱۸۰۱۳) دمتقدمینو اودینی بزرگانو کمی مقبری چی په عربو اوهندوستان وغیره کی موجودی دی، علماؤ ددی پخول څنگه جائز کړی دی؟

جواب: ۱۱: وعن جابر رضی الله عنه قال: نهی رسول الله ﷺ ان یجصص القبور وان یکتب علیها وان توطأ، رواه الترمذی ^(۱) وفي الدر المختار لا الاجر المطبوع الخ ^(۲). ددی حدیث شریف اودفقهی دکتابونو دعبارت څخه معلومه سوه چی دهیڅ یومی قبر پخول درست نه دی اودقبر تعویذ خام پریښوول اوچار چاپیره یی پخول هم درست نه دی. فقط

۲۱: دمزارسره نژدی دجومات په موجودوالی اودحجرو په موجودوالی کی څه حرج نسته چی لمونځ گذاروته مخامخ قبرنه وی نوپه قبرستان کی په لمونځ کولوکی څه حرج نسته.

۳۱: شرعی حکم دحدیث مذکور نمبر ۱، اودفقهی روایت مذکور نمبر ۱، څخه واضح سو اوعلامه شامی بدائع څخه نقل فرمایلی دی، قوله المطبوع صفة کاشفة قال فی البدائع لانه يستعمل للزينة ولا حاجة للمیت اليها ولانه مما مسته النار فیکره ان یجعل علی المیت تفاولاً ^(۳)، بدائع ددی روایت څخه داخبره په ښه شان سره ثابته سوه چی پخه خښته پرقبر باندی ایښوول په دوو وجهو سره مکروه دی یوداچی مړی ته دزینت او دآراسته والی ضرورت نسته، دوهمه داچی هغه په اور کی پخه سویده، تفاولا مړی ته نژدی داسی شی ایښوول نه دی په کار، کم چی په اور کی پوخ سوی وی اوددین بزرگانو داپخول نه دی خوښ کړی که چیری یوبل سړی دیو بزرگ قبر پوخ کړی وی نوپه دی کی ددغه بزرگ پرذمه هیڅ څه مؤاخذه نسته.

دکلام مجید اودتفسیر دکتابونو په هدیه کولو سره دثواب رسول: سوال: (۳۱۸۱) هنده کونډه ښځه دخپل وفات سوی خاوندروح ته ثواب رسول غواړی اوهنده پخپله مالکه اومختاره ده، هیڅ هلك وغیره یی نسته، لهذا څه رکم چی جائزوی هغسی به وسی، کلام مجید او

(۱). ترمذی باب ماجاء فی کراهية تجصيص القبور والكتابة علیها . ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الجنائز ج ۱ ص ۸۳۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الجنائز مطلب فی دفن المیت ج ۱ ص ۸۳۷ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۲. ظفیر

تفسیر اود حدیث شریف کتابونه هدیه کول اویو عالم یا حافظ یا طالب علم ته په ورکولو سره مړوته ثواب بخښل جائز دی او که نه؟ اوڅه روپی د جومات په مرمت کی او اسلامی مدرسو کی ورکول اومړوته یی ثواب رسول جائز دی او که نه؟ یا بغير دمقرر تاریخ څخه د عالم، حافظ لمونځ گذار وغیره دعوت کول اوپه هغوی باندی ډوډی خوړل اومړوته یی ثواب بخښل جائز دی؟ یا کمه طریقه چی مناسبه وی په هغه طریقی سره به وسی؟

جواب: د ثواب رسولو د اطریره عمده اومستحسنه ده برابره خبره ده که په اسلامی مدرسو کی د مسکینانو طالبانو د امداد دپاره وی، څه نقدی او کپړه وغیره ورکړی او که د حدیث اود تفسیر اود فقهی کتابونه واخلی اوپه مدرسه کی یی وقف کړی ددی دپاره چی طالبان دهغه څخه همیشه فائده اخلی اومړی ته به همیشه ثواب رسیږی، اود قرآن مجید اود کلمی طیبی ویلو ثواب رسول هم ښه دی (۱).

که دمړی ددفن کولو څخه مخکی دمقبری څخه تلل غواړی نوایا دمړی دوارثانو څخه اجازه

اخیستل ضروری دی؟ سوال: (۳۱۸۲) د جنازی دلمانځه کولو څخه وروسته دمړی ددفن کولو څخه مخکی که چیری یو سړی د قبرستان څخه تلل غواړی نودمړی دوارثانو څخه داجازی اخیستلو ضرورت سته او که نه؟

جواب: داجازی اخیستلو ضرورت نسته، البته ددفن کولو څخه مخکی په راتللو کی ددفن کولو څخه وروسته تر راتللو به ثواب کمیږی. (۲) فقط

دقرآن خوانی اودایصال ثواب دپاره ددریمی ورځی قید ضروری نه دی: سوال: (۳۱۸۳)

دمړی په دریمه ورځ دقرآن کریم ویل جائز دی او که نه؟

جواب: اصل دادی چی که چیری قرآن کریم بغیر د معاوضی څخه وویل سی او ثواب یی مړی ته ورسول سی نو ثواب ورته رسیږی (۳)، لیکن دیوی ورځی اود تاریخ تخصیص دي نه وی، او که چیری په هغه طریقه وی څنگه چی اکثره په دی زمانه کی مروج ده چی په

(۱). صرح علمائنا الخ بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلوة او صوما او صدقة او غيرها كذا في الهداية رد المحتار باب صلاة الجنائز مطلب في القرائت للميت ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳. ظفیر

(۲). لما في ابن ماجه عن ابي هريره* ان رسول الله ﷺ صلى على جنازة ثم اتى القبر فحشي عليه (رد المحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۳۸) وعن ابي هريرة ﷺ قال : قال رسول الله ﷺ : من اتبع جنازة مسلم ايمانا واحتسابا وكان معه حتى يصلي عليها ويفرغ من دفنها فإنه يرجع من الأجر بقيراطين كل قيراط مثل أحد ومن صلى عليها ثم رجع قبل أن تدفن فإنه يرجع بقيراط. متفق عليه (مشكوة باب المشي بالجنازة الخ ص ۱۴۴). ظفیر

(۳). وفي شرح اللباب ان يقرأ من القرآن ما تيسر له من الفاتحة واول البقرة الى المفلحون وآية الكرسي وامن الرسول وسورة يس الخ ثم يقول اوصل ثواب ما قرأناه الى فلان واليههم (رد المحتار باب صلاة الجنائز مطلب في القرائت للميت ج ۱ ص ۸۴۴ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۳). ظفیر

دریمه ورخ په ماشومانو اولویو باندی قرآن کریم وویل سی، اویا په هغوی باندی پیسی وغیره تقسیمولی سی نو دا جائز نه دی او په دی کی مری ته ثواب نه رسیږی. (۱) فقط

نهم فصل : متفرقات

دمری دتعظیم دپاره دریدل څنگه دی؟ سوال: (۳۱۸۴) دمری دتعظیم دپاره دریدل څنگه دی؟

جواب: دمری دلیدلو سره دریدل په حدیث شریف کی راغلی دی لهذا په دیکې څه حرج نسته (۲). فقط

په قبر باندی دبنائستوالی دپاره گلونه اچول څنگه دی؟ سوال: (۳۱۸۵) که چیری یو سړی

دبنائستوالی په طور سره پر قبر باندی گلونه کنبیږدی نو څه حرج پکنبی سته او که نه؟

جواب: په قبر باندی گلونه وغیره اچول نه دی په کار (۳). فقط

که چیری دقرض اداء کول دمرکې څخه څوورځی وروسته وسی نو څه حکم دی؟ سوال:

(۳۱۸۲) دزید وفات سوی پر ذمه باندی قرض باقی پاته سو، دهغه وارثانو څه موده

تیریدلو څخه وروسته اداء کی نودا کولو څخه مخکی دقرض نه اداء کیدلو عذاب په

قبر کی وی او که نه؟

جواب: که چیری دقرض اداء کولو څخه مخکی عذاب قبرسوی وی نو هغه عذاب دقرض

دادا کولو څخه وروسته انشاء الله تعالی مرتفع سو حتی الوسع دمری په قرض اداء

(۱). ویکره اتخاذ الطعام فی اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع الخ واتخاذ الدعوة القرآنة القرآن الخ (ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۴۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۰). ظفیر

(۲). عن عبد الرحمن بن ابي ليلى قال قال كان سهل بن حنيف وقيس بن سعد قاعدين بالقادسية فمر عليهما بجنائزتهما فقيل لهما منها من اهل الذمة، فقال: ان رسول الله ﷺ مرت به جنازة فقام فقيل له انها جنازة يهودي، فقال ليست نفسا متفق عليه (مشکوٰۃ باب المشی بالجنائز ص ۱۴۷) ددی څخه علاوه نور ډیر حدیثونه ددی مضمون په همدی باب کی راغلی دی دکو څخه چی معلومیږی چی مخکی ددریدلو حکم وو، بیا هغه حکم منسوخ سو لیکن جواز یی بیا هم باقی پاته وو، اودا دریدل په اصل کی دخالق النفس اودملائکو دتعظیم دپاره دی. والله تعالی اعلم. ظفیر

(۳). په هیسې اېښوولو کی څه نقصان نسته: وضع الورد والرياحين على القبور حسن وان تصدق بقيمة الورد كان احسن (عالمگیری کتاب الکراهیة باب السادس عشر ج ۵ ص ۳۲۳، ط. س. ج ۴ ص ۳۵۱) ددی څخه معلومه سوه چی ښه داده چی دهغه قیمت دایصال ثواب په نیت سره صدقه سی او په دی زمانه کی چونکی دگلونو څادر پر قبر باندی دخپولو رواج دی اودا دثواب کارگېل سويدي په دی وجه داتول په بدعاتو کی داخل دی اوددی څخه ځان ساتل ضروری دی. والله اعلم. ظفیر مفتاحی

کولو کی تلوار پہ کار دی خُکھ چي پہ احادیثو کی دقرض پہ باره کی سخت عذاب وارد دی (۱). فقط

دیوولی قبرته پہ ارادی سره تلل خُکھه دی؟ سوال: (۳۱۸۷۱) دیوبزرگ یاولی یاپیر مزارته پہ قصد کولو اوسفر کولو سره تلل خُکھه دی؟

دخیلو والدینو مزارته بل ملک ته تلل خُکھه دی؟ سوال: (۳۱۸۹۲) زوی دخپل مور اوپلار مزارته بل ملک ته تللی سی اوکھ نه؟

جواب: ۱۸: دخه خاص ورخی دتین خُکھه بغیر که چیری کله ولاړسی نو خه بدیت یی نسته (۲)، داولیاء الله مزاراتو ته تلل دبرکت خُکھه خالی نه دی ۲۱: تللی سی (۳). فقط

دروح کورته دراتللو روایت محقق نه دی؟ سوال: (۸۱۸۹) شاه عبدالعزیز صاحب محدث دهلوی^۲ په مفید المفتی کی دروح په باره کی فرمایی چي امام رازی رحمۃ اللہ علیہ لیکلی دی چي دابوهریره رضی اللہ عنہ خُکھه روایت دی: اذا مات المؤمن دار روحه حول داره شهراً فينظر الى خلفه من ماله كيف يقسم ماله وكيف يؤدي دينه فاذا تم شهراً رد الى حضرته فيدور حول قبره حولاً وينظر روحه من يدعو له ويحزن عليه فاذا تم سنة رفع الى حيث يجمع الخلائق الى يوم ينفخ في الصور، انتهى، اومولانا عبد الحی صاحب^۳ په جواب داستفتاء نمبر ۳۱۷، کی تحریر فرمایی چي ظاهراً دا حدیثو مبارکو خُکھه داسی معلومیږي چي دقبض خُکھه وروسته روح علیین ته ولاړسی، په بزازیه کی روایت دی، فاذا خرجت روحه وضعت على ذلك المسك والريحان وذهب به الى عليين، اودا خبره چي یوه چهله (خلو بنستی) په کورکی اویوکال په قبرکی پاته سی بیا علیین ته خي ثابت نه ده. په دی کی محققو قول کم یودی؟

جواب: په دیکي محقق قول هغه دی کم چي مولانا عبد الحی صاحب^۴ لیکلی دی (۴).

که فاسق دجُمعی په ورځ مړ سی نو حساب به ورسره وی او که نه؟ سوال: (۳۱۹۰) که چیری

(۱). ان رسول الله ﷺ قال قتل مظل الغنى ظلم متفق عليه (باب مشکوة الانظار والافلاس فصل اول) ای تاخريه اداء الدين عن وقته الى وقت ظلم فان المظل منع اداء ما استحق اداءه وهو حرام من المتمكن (مرقاة شرح مشکاة، باب ايضاً ج ۳ ص ۳۳۷). ظفیر

(۲). و (۳). بزيارة القبور ولو للنساء لحديث كنت نهيتكم عن زيارة القبور الا فزروها ويقول السلام عليكم دار قوم مؤمنين وانا انشاء الله بكم لاحقون ويقرأ يس ﴿درمختار﴾ قوله: بزيارة القبور اي لا باس بها بل تندب كما في البحر ﴿وتزار في كل سبوع كما في مختارات النوازل﴾، قال في شرح اللباب المناسك الا ان الافضل يوم الجمعة والسبت والاثنين والخميس ﴿وفيه ويستحب ان يزور شهداء جبل أحد﴾ قلت استفيد منه ندب الزيارة وان بعد محلها ﴿ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب في زيارة القبور ج ۱ ص ۸۴۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۲﴾. ظفیر

(۴). اخرج البزاز بسند صحيح عن ابي هريرة رفعه الخ ان المؤمن تصعد روحه الى السماء فتاتيهِ ارواح المؤمنين الخ عن الحسن قال قال رسول الله ﷺ اذا مات العبد تلقى روحه المؤمنين (شرح الصدور ص ۲۰). ظفیر

یو فاسق فاجر دجُمعې په ورځ مړسی نودهغه سره به دمنکر اونکیر حساب اودقبر ضغطه کیرې اوکه نه کیرې اودجُمعې دورځې وروسته بیا عود کیرې اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی. مامن مسلم یموت یوم الجمعة اولیلة الجمعة الا وقاه الله فتنة القبر (۱)، قال القاری فی شرح المرقاة فتنة القبر ای عذابه وسواله وهو یحتمل الاطلاق والتقیید، الاول هو الاولی بالنسبة الی فضل مولی (۲)، اوددی څخه وروسته حضرت شارح موصوف رحمہ اللہ خوروایاته په دی باره کی نقل فرمایلی، اوبنکاره داده چی عذاب بیا رانه راځی. اویہ شامی کی نقل سوی دی چی دجُمعې په ورځ عذاب منقطع سی نویا نه کیرې (۳). فقط

دمری روح کورته راځی اوکه نه؟ اویہ خوب کی مړی څنگه راځی: سوال: (۳۱۹۱) دمری

روح کورته راځی یانه؟ که چیری نه راځی نوپه خوب کی څنگه راځی په نظرکی؟

جواب: په خوب کی دکم مړی راتلل په نظر ددی مقتضی نه دی چی دده روح دي کورته راځی، بلکی په خوب کی کتل دمری په سبب دروحانیت دی دکور سره دروح دراتللو هیڅ تعلق نسته، ډیر ژوندی خلگ چی په لیری علاقو کی اوسیږی په خوب کی لیدل کیرې نو دخوب قصه جلاده، دبنکاره جسمونو اتصال ددی دپاره ضروری نه دی، عالم ارواح دوهم عالم دی. فقط

دبیلمانزه دجنازی لمونځ دي هم وسی هغه دي ځنگول کیری نه: سوال: (۳۱۹۲) په بعضو

کلیو اوبنارونو کی دبیلمانزه جنازه نه کیرې هغه رازورپند کړی اوځنگوی یی نوداعمل په شریعت کی صحیح دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی: صلوا علی کل بر وفاجر، (۴) یعنی دجنازی لمونځ وکړی په هر نیک اوبد باندی، نوداعمل ددی خلگو صحیح نه دی چی دبیلمانزه مړی زورپند اوبغیر دجنازی دفن کړی، داسی کول حرام دی.

صاحب مزار ته ددعاء درخواست جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۳۱۹۳۱) دحنفی مذهب ترمخه

ددین دبزرگانو مزارته تلل اودا عرض ورته کول چی ته مقبول خداوند یی، ته زموږ دپاره دعاء وکړه چی زموږ فلانی مراد پوره سی، داجائز دی اوکه نه؟

دحضرت امام اعظم رحمہ اللہ په نزد دوفات څخه وروسته د دین بزرگان اوری او که نه؟ سوال:

(۱). مشکوة باب الجمعة عن الترمذی وغیره. ظفیر

(۲). مرقات شرح مشکوة باب الجمعة ج ۲ ص ۱۱۲. ظفیر

(۳). ثم ذکران من لایستل ثمانية الشهيد الخ والمیت یوم الجمعة اولیلتها (ردالمحتار باب الجنائز مطلب ثمانية لایستلون فی قبورهم، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲). ظفیر

(۴). شرح فقه اکبر ص ۹۱. ظفیر

(۳۱۹۴۲) دامام صاحب رحمہ اللہ پہ نزد ددین بزرگان وروسته دوفات خخه دزیارت کونکو خبری اوری اوکھ نه؟

ایا امام صاحب رحمہ اللہ یو سری قبرته دالتجاء گولو خخه منع کری وو؟ سوال: (۳۱۹۵۳) آیا داصحیح ده چی امام صاحب رحمہ اللہ یوسری ولیدی چی دیوقبر والا سره بی عرض معروض کوی، نوهغوی ورته وفرماییل چی ته داسی سری ته التجاء کوی چی اوریدلی بی هم نسی .

دامام صاحب رحمہ اللہ په تائیدکی چی کم آیت یاحدیت مبارکین وی هغه دی پیش سی: سوال: (۱۳۹۲۱۴) که چیری یو آیت کریمه یاحدیت مبارک دامام صاحب رحمہ اللہ دقول په تائید کی وی نوهغه هم تحریر وفرمایاست؟

جواب: ۱۱ خخه تر ۴: دمرو په اوریدلو کی اختلاف دی اودا اختلاف دصحابه کرامو رحمہم اللہ دزمانی خخه دی، ډیر امامان دسماع موتی قائل دی اودحنفیانو په کتابونو کی بعضی مسائل داسی ذکر سویدی دکمو خخه چی عدم سماع موتی معلومیږی، لیکن دحضرت امام صاحب رحمہ اللہ خخه په دی باره کی هیخ شه تصریح نه نقل کوی اواستدلال دعدم سماع موتی دایت کریمه، انک لاتسمع الموتی، وغیره خخه کوی اودمجوزینو استدلال دحدیث شریف، ما انتم باسمع منهم الخ، اودحدیث سماع قرع نعال خخه دی او دذکر سوی آیت کریمه داجواب ورکوی چی نفی دسماع قبول ده، غرض داچی دامسئله مختلف فیه ^(۱) ده، اوقول فیصل کول په دی کی گران دی، نوعواموته په دی کی سکوت مناسب دی، کله چی علماء ته په دی کی هم ترد ددی اودلائل ددواړو فریقینو موجود دی اوکله چی دمرو په اوریدلو کی اختلاف سو، نوپه دی کی هم اختلاف سو چی دبزرگان دین په مزاراتو باندی په داشان دعاء کول چی الله عزوجل ته سوال وکړه چی زما فلانی حاجت پوره کی دابه هم مختلف فیه وی، البته احوط دادی چی په دی طریقی سره دعاء وکړی چی یاالله! دخپل دی نیک بنده په برکت سره زما دعاء قبوله کری اوزما حاجت پوره کری ^(۲).

دفرشتو په باره کی غلطه عقیده: سوال: (۳۱۹۷) یوسری دسکتی په حالت کی وو، عزرائیل رحمہ اللہ دهغه روح قبض کی اودایی وی وړی په دوزخ کی بی واچوی، دهغه خخه

(۱). حواله بی مخکی تیره سویده . ظفیر

(۲). وکړه قوله بحق رسلك وانبیائك واولیائك اوبحق البیت لانه لاحق للخالق علی الخالق تعالی (درمختار) قوله كره الخ هذا لم يخالف فيه ابو يوسف رحمہم اللہ بخلاف مسئله المتن السابقة الخ وجاء فی الاثار ما دل علی الجواز رد المحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ج ۵ ص ۳۴۹ ، ط. س. ج ۲ ص ۳۹۷. ظفیر

وروسته الله ﷻ عزرائیل ﷺ ته وویل چي ستا څخه غلطی وسوه، په همدی نوم باندی یو بل سړی دی دهغه روح قبض کړه اورایې وړه، هغه پریږده خو پریښتو پرې نه ښووی چي مړی ته پته ولگیده نوهغه چيغی اوسانی شروع کړی، اخر فرشتو دتوشی ډوډی کم چي دجنازی سره ایښوول کیږی په رشوت کی واخیستل اوهغه یی پریښووی، نودفرشتو حکم نه منل اورشوت اخیستل اوداسی غلطی کول ممکن دی؟

جواب: دملائکو کرامو په باره کی وارد دی، لا یعصون الله ما امرهم ویفعلون مایؤمرون (۱). یعنی هغوی په هیڅ کارکی دالله ﷻ دحکم خلاف نه کوی اوهغوی ته چي څه حکم کیږی هم هغه کوی نودهغوی په باره کی داسی اعتقاد غلط اوباطل اودروغ اوافتراء ده، فقط

دمرگ څخه وروسته روح چیری وی اوبه قبرکی سوال اوجواب: سوال: (۳۱۹۸) دمرگ څخه وروسته چي کمه پوښتنه وغیره کیږی نوروح خودمرگ څخه وروسته آسمان ته ولاړسی بیا قبرته راوستل کیږی اوکه نه په بدن کی بند سی؟

جواب: دبدن سره دروح تعلق وی (۲). فقط

دغیر انسانانو روحونه: سوال: (۳۱۹۹) دانسانانو وغیره څخه ماسوا دباقی حیواناتو روحونه چیری اوسیری؟

جواب: په حدیث شریف کی رآخی چي حیوانات به دیو بل څخه دبدل اخیستلو څخه وروسته فناء سی (۳). فقط

دبوهریانو عقائد اودهغوی په باره کی یوڅو پوښتنی: سوال: (۳۲۰۰) دلته یوه ډله ده چي هغوی ته بوهرگان وایی داخلگ داؤدی شیعه گان دی، په دوی کی یوجماعت داسی تیار سوی دی څوک چي ددی دپاره کوشش کوی چي په ذکر سوی فرقه کی اصلاح وسی، ټولی فرقی دسورة دملا طاهر سیف الدین ماتحت دی څوک چي دآسمان څخه لاندی خدای گنل کیږی، نعوذ بالله، دغه اصلاح کوونکی جماعت دذکر سوی خلاف علم جهاد لوړ کی، په دی وجه ټولو فرقو دوی دجماعت څخه خارج کړی دی، ددغه اصلاح خوښی

(۱). سورة التحريم: رکوع ۱. ظفیر

(۲). واختلاف کرده اند که عذاب قبر بزنده گردانیدن میت است یا درمقابله داشتن روح باوی یا بنوعی دیگر که پروردگار تعالی خواهد وما را بدریافت کنه حقیقت آن راه نه باشد وحق آن است که باحیاء است، چنانکه ظاهر احادیث مبارکه دال است برآن الخ (اشعة اللمعات جلد اول ص ۱۳، باب اثبات عذاب القبر). ظفیر

(۳). قال رسول الله ﷺ لتؤذن الحقوق الى اهلها يوم القيامة حتى يقاد للشاة الجلحاء من الشاة القرناء رواه مسلم (باب الظم ص ۴۳۵) وهذا تشريح بحشر البهائم يوم القيامة واعادتها كما اهل التكليف من الادمين والاطفال ﴿ واما القصاص من القرناء للجلحاء فليس من قصاص التكليف بل هو قصاص المقاتلة الخ (مروقة ج ۴ ص ۷۲۱). ظ

جماعت خیالات مجملاً دادی:

قرآن کریم ته نامکمل ویل اوپه صحابه کرامو ﷺ باندی تبرا کول سخته گناه ده، ذکر سوی ملاته دیوانسان دحیثیت څخه زیاته مرتبه ورکول معصیت دی، داخیال سراسر خطا اوبیهوده دی چی دملا مذکور دبیعت څخه بغیر به هیڅوک جنت ته نه داخلیری، غرض داچی په دوی اواهل سنت کی دافرق دی چی دوی په څلورو امامانو کی دهیچا مقلد نه دی، ددی څخه علاوه د موجوده تحریک خلافت ډیر زیات تائید کونکی اوسرگرم کارکنان دی، ددغه اصلاح پسند جماعت دلته صرف یو کوردی یوڅو ورځوی وسوی چی په هغوی کی یوه بنځه مړه سوی وه کمه چی پخپله هم دغه رکم روشن خیاله وه، قوم چونکی ددوی سره تعلقات ختم کړی دی په دی وجه هیڅوک ددوی مړی ته نه ولاړه، ددی دپاره اهل سنت خلکو داسلامی ورورولی په تقاضا دمړی په تجهیز اوتکفین کی شرکت وکی، اوامداد یی ورسره وکی اودجنازی لمونځ یی هم وکی، موږ خلکو دمړی په ولی پسی دجنازی لمونځ وکی څوک چی داصلاح پسند جماعت سرگروپ دی.

دجنازی دلمانځه ورکولو مختصر کیفیت دادی! چی امام کتاب ته په کتلو سره دعاء وویل، بیایی دلمانځه نیت وکی دپنځو تکبیرونو سره، اوڅه رکم چی موږ لمونځ کوی هم هغه رکم یی لمونځ وکی، فرق یی دومره قدر وو چی کتاب یی په لاس کی اخیستی او لمونځ یی وکی په پنځو تکبیرونو سره. عوام اعتراض کوی چی کمو خلکو په دغه امام پسی دجنازی لمونځ وکی نوهغوی داهل سنت څخه خارج سوه. نواوس دلاندینیو خبرو او پوښتنو جوابونه او معلومات غواړو؟

۱. دمړی په دغه بی کسی کی زموږ فرض څه وو؟
۲. په پورته ذکر سوو عقیدو والاپسی فرض، سنت اودجنازی لمونځ کیدی سی اوکه نه؟
۳. په شیعہ پسی فرض لمونځ او دجنازی لمونځ کیدی سی اوکه نه؟
۴. په سورة دجواز کی دلعن او طعن کونکی دپاره څه حکم دی؟
۵. په سورة دعدم جواز کی لمونځ کونکی کافران یا گنهگار سوه؟

جواب: داهل سنت والجماعت په نزد دجنازی دلمونځ دپاره هم هغه ټول شرائط دی کم چی دنورو لمونځونو دپاره دی ماسواء دقرآئت اودرکوع اوسجدي وغیره څخه، کم چی دفقهي په کتابونو کی ذکرسوی دی اوکم امور چی نور لمونځونه فاسدوی، هم هغه دجنازی لمونځ هم فاسدوی لکه څنگه چی په شامی کی دی، وفي البحر ویفسدها ما

يفسد الصلوة الا المحاذات الخ (۱)، نو کتاب په لاس کی ساتل او هغه ته په کتلو سره د جنازی لمونځ ورکول لمونځ ماتوی، لهذا دغه لمونځ ونه سو، باقی د اصلاح پسند جماعت کم خیالات او عقائد چي په سوال کی لیکلی دی داڅومره چي دی صحیح دی او اهل سنت والجماعت ته نژدی دی، ماسوا ددی څخه چي دڅلورو امامانو د تقلید جلا اوسیدل هم یو دازادی اسباب دی او عدم تقلید اکثره اهل سنت والجماعت مخالفت طرف ته مفضی کیږی، په هر حال څومره څومره اصلاح چي کیدی سی په هغه کی کوشش کول مناسب دی او ټول مدارج د اسلام په حاصلولو سره اهل سنت والجماعت کیدل پکار دی (۲)، او اهل سنت والجماعت چي دمړي په تجهیز او تکفین کی اعانت وکی نو دا شرعاً ممنوع نه دی، بلکي په ذکر سوی حالت کی ضروری وو، او د داسی بی کسی په حالت کی پراهل سنت والجماعت مسلمانانو باندی هم دالزام وه چي هغوی ددغه مړي تجهیز او تکفین وکړی او دهغه هر قسم امداد وکړی، البته دلمانځه امام داسی سړی جوړول چاچي په ذکر سوی طریقه باندی لمونځ ورکی کمه چي شرعاً جائز نه وه، دا جائز نه وو، او کله چي ددغه ډلی سړی امام سوی وو، نو هغه لره اهل سنت والجماعت په طریقه باندی لمونځ کول په کار وو، کني اهل سنت والجماعت لره په هغه پسی په لمونځ کولو کی شرکت نه وو په کار، خیرڅه چي وسوه هغه وسوه، دلغن او طعن کولو هغوی ته ضرورت نسته، داتنډه دپاره په دی کی احتیاط کول په کاردی، او کله چي اصلاح پسند جماعت د اصلاح کولو همت کړی دی، نو په پوره توگه اصلاح کول په کاردی، ځکه چي نجات پیدا کونکی فرقه صرف اهل سنت والجماعت ده (۳)، د حدیث شریف ترمخه دیوه ورینسته دسړپه اندازه ددی جماعت جلا اوسیدل نه دی پکار:

فراق دوست اگر اندك است اندك نیست میان دیدده اگر نیم مو است بسیار است

دمحبوب جدایی که کمه وی نوهم کمه نه ده، په سترگه کی معمولی ورینسته هم ډیردی.

دشیعه یابوهره دپاره ایصال ثواب اودهغوی په جنازه کی شرکت جائز دی اوکه نه؟ سوال:

(۳۳۰۱) دشیعه یابوهره د جنازی لمونځ یا قرآن خوانی په غرض دایصال ثواب یا د تعزیت په وخت کی دمغفرت دعاء کول یا دمړي سره تر قبرستان پوری تلل اهل سنت والجماعت

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۱۱ ، ط. س. ج ۲ ص ۲۰۷. ظفیر

(۲). ان بنی اسرائیل تفرقت علی ثنتین وسبعین ملة وتفرقت امتی علی ثلاث وسبعین ملة کلهم فی النار الامة واحدة قالوا من هی یارسول الله؟ قال: ما انا علیه واصحابی رواه الترمذی (مشکوٰۃ باب اعتصام ص ۳۰). ظفیر

(۳). وبهذا ظهر ان الرافضی ان کان ممن یعتقد الالهیة فی علی ؑ وان جبریل غلط فی الوحی او کان ینکر صحبة الصدیق ؑ ویقذف السیدة الصدیقة ؑ فهو کافر لمخالفة القواطع المعلومة من الدین بالضرورة (رد المحتار کتاب النکاح فصل فی المحرمات ج ۲ ص ۳۹۸ ، ط. س. ج ۳ ص ۴۲). ظفیر

لره درست دی اوکھ نه؟

جواب: دجنازی لمونخ یی کول او دهغوی دپاره دمغفرت غوښتل درست نه دی، او تر قبرستانه پوری په تللو یا نه تللو کی یاتعزیت اداء کولو اونه کولو کی دي دخپلو مصالحو اوضرورت مطابق عمل وکی (۱). فقط

دشیعه جنازه رسماً په مخکې باندی ایښوول څنگه دی؟ سوال: (۳۲۰۲) کله چی شیعه گان قبرستان ته جنازه وړی نودلاری څخه یوې خواته جنازه پرمخکې باندی دپنځو منڼو دپاره کښیږدی، دا جائز دی اوکھ نه؟

جواب: داتوقف بغیر دشرعی وجه څخه جائز نه دی په احادیثو مبارکو کی دجنازی دژر وړلو حکم دی (۲). فقط

دبیرولو دپاره داحکم را ایستل درست دی چی څوک پنځه وخته لمونخ نه کوی دهغه دجنازی

لمونخ جائز نه دی: سوال: (۳۲۰۳) دخلگو دمتوجه کولو دپاره مایو حکم را ایستلی دی هغه داچی دبیلمازته جنازه مه کوی، داسی حکم ورکول تخویفا اوتهدیداً جائز دی اوکھ نه؟

جواب: داسی حکم کول درست نه دی، په حدیث شریف کی دی، صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث، اوبنکاره ده چی دلمانځه پریښوونکی فاسق فاجر دی، خوکافر عند الجمهور نه دی اوفقهاء چی باغیان وغیره مستثنی کړی دی په هغه کی یی هم دلمانځه پریښوونکی اوهریو فاسق داخل کړی نه دی، لهذا بالکل بغیر دجنازی دلمانځه اداء کولو څخه مسلمانان دفن کول درست نه دی، دغه رکم مینځه اوپرواگان کم چی مسلمانان گڼل کیږی، دلمانځه څخه بغیر دفن کول یا دمسلمانانو په قبرستان کی دفن کولو ته نه پریښوول جائز نه دی، البته دعبرت دپاره داسی کیدی سی چی دلمانځه نه کوونکو وغیره فساقو لمونخ دي مقتدایان خلگ نه کوی، بلکه عوامو خلگو ته دي وویای چی تاسی یی دجنازی لمونخ وکی اودفن یی کی ددی دپاره چی دلمانځه پریښوونکو ته آئنده دپاره عبرت وی، کما ورد فی الحدیث. (۳) فقط

(۱). ویقال فی تعزیه المسلم بالكافر اعظم الله اجرک واحسن عزاک ﴿﴾ (عالمگیری جنائز ج ۱ ص ۱۵۷، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۱۲۷). ظفیر

(۲). ویسرع بها بلاخب ﴿﴾ وکره تاخیر صلاته ودفنه لیصلی علیه جمع عظیم بعد صلاة الجمعة (درمختار) للحدیث أسرعوا بالجنازة، فإن كانت سالحة قدمتموها إلى الخیر، وإن كانت غیر ذلك فشر تضعونه عن رقابکم (رد المحتار باب صلاة الجنائز مطلب فی حمل الجنازة ج ۱ ص ۸۳۳، ط. س. ج ۲ ص ۲۳۱). ظفیر

(۳). وعن سلمة بن الاکوع قال: کنا جلوسا عند النبی ﷺ إذ أتی بجنازة فقالوا: صل علیها فقال: هل علیہ دین؟ قالوا: لا فصلی علیها ثم أتی بجنازة أخرى فقال: هل علیہ دین؟ قالوا: نعم فقال: فهل ترک شیئا؟ قالوا: ثلاثة =

دسماع موٹی بحث: سوال: (۳۲۰۴) ستاسی فتویٰ را ورسیدله حال معلوم سو، جوابا گذارش دی چی کله مری ته دزائر علم اوداراك سته اوسماع نسته، نودا یوه داسی لا ینحل عقیده ده چی دخاکسار په پوهه کی نه راخی، مری ته دي دزیارت کونکو علم وی او ادراك دي هم وی اوسماع دي نه وی. داعجیبه تماشه ده، دلیدلو او اوریدلو څخه بغیر علم یا ادراك نه کیږی بیامری څه رکم معلومول کوی؟

جواب: په دی باره کی بنده هم هغه لیکلی دی کم چی حضرت عائشه رضی الله عنها فرمایلی وو کله چی هغې رضی الله عنها ته دا وویل سول چی حضور صلی الله علیه و آله دقلیب بدر والاوو په باره کی دا فرمایلی دی، ما انتم باسمع منهم. چی تاسی ددی مړونه زیات اوریدونکی نه یاست، نو حضرت عائشه رضی الله عنها وفرمایلی چی ددی حدیث شریف مطلب دادی چی. ما انتم باعلم منهم، یعنی تاسی ددوی څخه زیات نه پوهیږی غرض دهغې داوو چی مړوته علم سته اوسماع نسته، اوداڅنگه ویل کیدی سی چی بغیر داوړیدلو څخه علم اوداراك نه سی کیدلی، ډیرو خلکوته علم اوداراك کیږی سماع نه کیږی، نوپه دی قصو کی مه لویږه او دیو عالم څخه ځان باندی پوه کړه، اودا مسئله وپیژنه چی په قرآن پاک کی دسماع موٹی څخه انکار سوی دی، لهذا په حدیث شریف کی تاویل کول مناسب دی (۱). فقط

دسماع موٹی بحث: سوال: (۳۲۰۵) متعلق نمبر (۲۸۳۲) مندرجه رجسټر سنه ۱۳۳۹هـ. شك دادی چی ټول حنفی فقهاء دعدم سماع اموات مسئله تحریر فرمایلی اوتاسی هم په یوځای کی فیصله تحریر فرمایلی ده چی عدم سماع موٹی دامام صاحب رحمته الله علیه مذهب دی بیا وروسته دواسطی قول دی، هغه قول دفقهاؤ نقل کوی اوپر هغه باندی هیڅ قسم جرح او قدح نه کوی، دکم څخه چی معلومیږی چی دسماع اموات مسئله درسته ده اودعدم سماع غلطه ده، لهذا محمدبن واسع ناقل عن السلف دی، داڅوک دی اودکم مذهب سړی دی؟

جواب: محمدبن واسع دتابعینو څخه دی (۲) څوک چی دائمه مجتهدینو څخه مخکی دی،

= دنانیر فصلی علیها ثم أتى بالثالثة فقال: هل عليه دين؟ قالوا: ثلاثة دنائير قال: هل ترك شيئا؟ قالوا: لا قال: صلوا على صاحبكم قال أبو قتادة: صلى يا رسول الله وعلي دينه فصلی عليه. رواه البخاري (مشكوة باب الانتظار والافلاس ص ۲۵۲). ظفیر

(۱). دحوالی تفصیل په قدر دضرورت مخکی تیرسوی دی هلته دی وکتل سی، واجابوا هذا الحديث بانه مردود من عائشة رضی الله عنها قالت كيف يقول رسول الله صلی الله علیه و آله ذلك والله تعالى يقول: ما انت بمسمع من في القبور، وانك لا تسمع الموتى، اقول: والحديث المتفق عليه لا يصح ان يكون مردوداً، لا سيما ولا منافاة بينه وبين القرآن فان المراد من الموتى الكفار والنفي منصب على نفي النفع لا على مطلق السمع كقوله تعالى: صم بكم عمى فهم لا يعقلون، اوعلى نفي الجواب المترتب على السمع (مرقاة باب حكم الاسراء ج ۴ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). دمحمد بن واسع دحوالو دپاره وگوره: الأعلام دزرکلی ج ۷ ص ۱۳۳، پنځم چاپ، دار العلم للملايين، =

ددغه وجهی څخه ده ته حنفی یا شافعی یا بل څه نه سو ویلی لکه څنگه چې یی صحابه وو ته نسو ویلی، اومړوته دزائرینو علم کیدل دسماع موټی دلیل نه دی ځکه چې سماع موټی بل شی دی اوعلم اواډراک بل شی دی پخپله حضرت عائشه رضی اللہ عنہا څوک چې دسماع موټی څخه انکار کوی بدلیل قوله: تعالیٰ انک لاتسمع الموتی ^(۱)، اوحدیث: ما انت باسمع منهم ^(۲)، کم چې دقلیب بدر په باره کی وارددی، اودسماع موټی ثابتونکی ددی څخه دلیل نیسی، ددی تاویل په اعلم منهم سره کوی ^(۳). فقط

دنبځی دنس څخه دماشوم څه حصه ووتله اومره سوه: سوال: (۳۲۰۶) دنبځی دنس څخه دماشوم یوه پښه پیدا سوه اودواړه مړه سول، نوهلک دهغې دخیتی څخه جلاسی اوکه نه په یوه غسل اوکفن کی دفن کړی؟

جواب: هلك دي نه جلا کوی، صرف دنبځی غسل اوکفن اولمونځ کول یی کافی دی. فقط **دمحرم په عشره کی دمر کیدونکی بحث: سوال:** (۳۲۰۷) مشهوره ده چې څوک دمحرم په عشره کی وفات سی نوپه هغه باندی په عشره کی دننه عذاب نه وی، اونه ورسره حساب کتاب کیږی، دلسو ورځو څخه وروسته ورسره حساب وغیره کیږی. داصحیح ده اوکه نه؟

جواب: داخبره غلطه ده. دمحرم په عشره کی دمر سوی دپاره دانه دی راغلی چې ترلسو ورځو پوری به ورباندی دقبر عذاب وغیره نه وی، البته په رمضان شریف کی اودجمعی په ورځ دوفات سوی دپاره دابشارت په حدیث شریف کی راغلی دی ^(۴). فقط **دجمعی په شپه دروح کورته راټلل تحقیقی خبره نه ده: سوال:** (۳۲۰۸) دډیرو عالمانو څخه مواوریدلی دی چې دجمعی په شپه روح دخپلو اقرباؤ کره راځی اودثواب امیدلرونکی وی اودجمعی دلماڅه څخه وروسته بیرته ځی، داخبره صحیح ده اوکه نه ده. فقط

= بیروت، سنة ۱۹۸۰ م. محمد أحمد الحقانی الأفغانی^۵

(۱). سورة النمل: رکوع ۲. ظفیر

(۲). فاطر: ۳. ظفیر

(۳). قال النبی ﷺ والذي نفس محمد بيده ما انتم باسمع لما اقول منهم وفي رواية ما انتم باسمع منهم ولكن لا يجيبون وفي شرح مسلم للنووي قال المازري قيل ان الميت يسمع عملا بظاهر هذا الحديث وفيه نظر انه خاص في حق هؤلاء ورد عليه القاضي وقال يحمل سماعهم على ما يحمل عليه سماع الموتى في احاديث عذاب القبر وفتنته التي لا مدفع لها وذلك باحيائهم او احياء اجزاء منهم يعقلون به ويسمعون في الوقت الذي يريده الله قال الشيخ هذا هو المختار قال ابن الهمام في شرح الهداية اعلم ان اكثر من مشائخ الحنفية على ان الميت لا يسمع ^(۴) (مرفقات ج ۴ ص ۲۴۲). ظفیر

(۴). ثم ذكر ان من لايسئل ثمانية الشهيد الخ والاطفال والميت يوم الجمعة اوليلتها (ردالمحتار ج ۱ ص ۷۹۷، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲). ظفیر

جواب: داخه تحقیقی خبره نه ده. فقط

دکافر کم بچی چی دمسلمان سره مړسی: سوال: (۳۲۰۹) یوماشوم چی مور اوپلار یی کافران وه دیوه مسلمان سره اوسیدی مسلمان چونکی بی اولاده وو، نودغه ماشوم یی متبئی جوړکی. دماشوم مور اوپلار دغریبی اودبی وسی په وجه دمسلمان څخه څه نذرانه واخیسته اوماشوم یی هغه ته حواله کی، اویو ځای ولاړل، اوماشوم کم عمره او بالکل بی شعوره وو، څو ورځی وروسته مړسو، نوپر دغه هلك به جنازه کول کیږی او دمسلمانانو په قبرستان کی به دفن کیږی اوکه نه؟

جواب: دغه دقاعدي موافق به دغه ماشوم کافر گڼل کیږی ځکه چی دماشوم دمسلمان گڼلو دپاره یا اسلام دا حد الابوین شرط یا تبعیت یا پخپله ددغه ماشوم په حالت دشعور اوتیمیز اسلام راوړل اوکله چی په دی وجوهوکی یوه هم نسته، نودفقهی دقواعدو مطابق دغه ماشوم به مسلمان نه گڼل کیږی. کذا فی الدر المختار (۱).

لسم فصل: دشهید په احکامو کی

په ناجوړی کی وفات سوی شهیددی اوکه نه؟ سوال: (۲۲۱۰) خورشید خان زوی درحمان خان په قوم پښتون په معمولی ناجوړی کی وفات سو، دپلار رحمان خان عمر یی تقریباً یوسل شپاړس (۱۱۲) کاله وو، دخورشید خان ښځه چی دهغی نوی نکاح درحمان خان دبل زوی سره سوی وه، رحمان خان یی تېر ایستی، اویوه نویشت نامه په طور دوقف اراضی باغ موضع نورپور پرگنه دیوبند، ددی مضمون ورباندی ولیکی چی دباغ مذکور په کم کی چی اقرار دخورشیدخان دی ددی خرڅ می درنا دپاره وقف کی، ددی دگتی څخه به درنا خرچه وغیره کیږی اودخپل ځان څخه وروسته متولی یی خپل لمسی کی، اوس سوال دادی چی په معمولی ناجوړی کی وفات کیدونکی ته شهید وایی اوکه نه؟ اوپه خورشیدخان باندی په حالت موجوده دشاهدی دلفظ اطلاق کیدی سی اوکه نه؟ اوپه قبرباندی درنا کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په معمولی ناجوړی کی مړسوی ته شهید نه ویل کیږی اوپه هغه باندی دشاهدی حکم نه لگول کیږی (۲)، اوقبر که دشهید وی اوکه دغیر شهید که دولی وی اوکه

(۱). کصبی سبی معی احد ابویه لایصلی علیه لانه تبع له ای فی احکام الدنيا الخ وان سبی بدونه فهو مسلم تباع للدار اوللسابی اوبه فاسلم اواسلم الصبی وهو عاقل ای ابن سبع سنین صلی علیه (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صلاة الجنائز قبیل مطلب حمل المیت ج ۱ ص ۸۳۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۸). ظفیر
(۲). ثم الاحسن فی تعریف الشهيد الحکمی علی قول ابی حنیفه رضی الله عنه انه مسلم مکلف طاهر علم انه قتل ظلماً قتلاً لم یجب به مالا ولم یرتث (غنیة المستملی ص ۵۵۵). ظفیر

دعای وی، مروجہ رہا کول پرداسی قبر باندی درسته نہ ده^(۱)، اوپہ وقف کی چونکی داوی چی بالآخرہ دہغہ مصارف فقیران وی ددی وجہ داوقف صحیح سو، اوکم متولی چی رحمان دُخان خُخہ وروستہ جوړکی هغه متولی سو اومتولی به اوسی. فقط

حضور ﷺ ته سید الشهداء ویل درست دی اوکۀ نه؟ اودهغوی ﷺ حیات دشیدانو دحیات

خُخہ زیات دی اوکۀ نه؟ سوال: (۳۲۱۱) حضرت رسول اکرم ﷺ سید الشهداء دی اوکۀ نه؟ بل داچی دشیدانو په باره کی چی په قرآن کریم کی راغلی دی چی دوی ته مړه مه وایاست نوآیا دغه حیات صرف ترشیدانو پوری مخصوص دی اوکۀ نه؟ او حضور ﷺ په دغه حیات کی دشیدانو خُخہ افضل دی اوکۀ نه؟

جواب: حضور ﷺ افضل الانبیاء والمرسلین دی اوکله چی حضور ﷺ دتولو انبیاء خُخہ هم ښه دی نودتولو صدیقینو اودشیدانو خُخہ هم ښه دی اودهغوی سردار دی په دی کی دتردد اودشک څه ځای نسته کما قیل:

بعد از خدا بزرگ توئی قصه مختصر [جامی]

لیکن په ښکاره حضور ﷺ شهید سوی نه دی چی دسید الشهداء لفظ دہغه ﷺ دپاره استعمال سی.

حضور ﷺ حضرت حمزه ؓ ته کله چی هغه شهید سوی وو نو دسید الشهداء لقب یی ورته عطاء فرمایلی وو، کما وردفی الاحادیث المبارکة^(۲)، نوستاسی داسی سوال دعلم اوتدبر پرکموالی باندی مبنی دی، داسی سوال کول نه دی په کار، اودانبیاء ﷺ حیات خاص کر دحضور ﷺ حیات دشیدانو دحیات خُخہ افضل او اعلیٰ دی او ددی بحث اوږد دی^(۳). فقط

حکمی شاهی: سوال: (۳۲۱۲۱) زید مسلمان سید دلمانځه او دروژی پایبنده، دیندار خو غریب سړی وو اوپه چنگی کی دمیاشتی کارگر محرر دیونډ وو، هغه دنمونیه په مرض کی شپږ ورځی دسفر اویوازی والی په حالت کی دناجوړی خُخه وروسته وفات سو داسی مرگ ته به دغریب مرگ ویل کیږی؟ اوزید شهید مړسو اوکۀ نه؟ الغرۃ شهادة. ابن ماجه

(۱). وما يؤخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقربا اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الصوم مطلب في النذر الذي يقع للاموات ج ۴ ص ۱۷۵، ط. س. ج ۴ ص ۴۳۹). ظفیر

(۲). عن علي^ع قال رسول الله ﷺ سید الشهداء حمزة ابن عبد المطلب (فتح الباری تحت باب قتل حمزة بن عبد المطلب ج ۱ ص ۴۸۲). ظفیر

(۳). نبی الله حی یرزق، رواه ابن ماجه (مشکوٰۃ باب الجمعة فصل ثالث). ظفیر

دمري ڊپاره ڏڙوندي ڪيندو دعاء: سوال: (۳۲۱ ۳۲) زید وفات سو، دزید دورور داعقیده ده چی په دعاء کی ډیر لوی طاقت اولوی اثر دی اوهغه حق تعالی ته دعاء کوی چی حق تعالی دي زید دوباره ژوندي کړی، اوهغه دي دعیزانو اودخپلوانو سره رایوځای سی، دزید دورور داخیال صحیح دی اوکته نه؟

جواب: ۱۱: پہ دی صورتہ کی ان شاء اللہ تعالیٰ مصداق دحدیث شریف، موت الغربہ شہادتہ، دی اوحکمی شہادت زید تہ حاصل (۱) دی۔

۲۸: دزید دورور داخیال صحیح نه دی، او هغه لره داسی دعاء کول نه دی په کار، څنگه چی په صحیح حدیث شریف کی وارد دی چی شهیدان به دالله ﷻ څخه ددی تمنی کوی چی بیا ژوندی سی اودنیاته ولاړسی اوبیا دالله ﷻ په لاره کی ووژل سی، نوالله ﷻ به ورته وفرمایي چی دانه سی کیدی څوک چی مړسو هغه بیا دنیاته واپس نه لیږل کیږی ﷻ.

چی په اوبو کی ډوب سی یاپه جهاد کی یادهیضی اودطاعون په مرض کی نوڅه حکم یی دی؟ سوال: (۳۲۱۴) شهید یعنی چی څوک په اوبو کی دډوبیدلو سره وفات سی، یاپه جهاد کی، یادهیضی اودطاعون په مرض کی مړسی نوڅه لره غسل اوکفن ورکول کیږی او که نه؟

جواب: ڇوڪ جي پيءُ اوبوڪي ڊوب سي اومرسي نوههه حڪماً شهيد دي، هغه ته غسل او
ڪفن ورڪول پيءُ ڪاردي، اوڪم جي شهيد في سبيل الله دي جي حقيقي شهيد دي هغه لره
دفعهاؤ دشراڻطو موافق غسل اوڪفن نسته (۲).

یوه پاکل یوه ښځه په کړایي باندې په ویشلو سره شهیده کړه نو هغې ته به غسل ورکول کیږي او که نه؟ سوال: (۳۲۱۵) یولیونی خپله ښځه په کړایي باندې پرسر وویشتله دهغې سرمات سو او مړه سوه نودغه ښځې لږه غسل ورکول پیکاردی او که نه؟

جواب: دغه بڼه شهیده ده هغې لره دي غسل نه ورکول کیږی، بغیر دغسله دي ورباندي جنازه وکړی او بڼه دی سی. لحدیث زملوهم بکلوهم ودمائهم رواه احمد، شامی (۳).

(١). فالمرث شهيد الاخرة وكذا الجنب الخ والغريق والحريق والغريب الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الشهيد ج ١ ص ٨٥٢، ط. س. ج ٢ ص ٢٥٢). ظفير

(٢). فينزع عنه ما لا يصلح للكفن، ويزاد إن نقص ﴿١﴾ وينقص إن زاد لأجل أن يتم كفنه المسنون ويصلى عليه بلا غسل ويدفن بدمه وثيابه ﴿٢﴾ وكل ذلك في الشهيد الكامل، وإلا فالمرثث شهيد الآخرة، وكذا الجنب ونحوه، ومن قصد العدو فأصاب نفسه، والغريق والحريق والغريب والمهدوم عليه والمبطون والمطعون ﴿٣﴾ (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الشهيد ج ١ ص ٨٥١ - ٨٥٢). ظفير

(٣). ويصلى عليه بلا غسل ويدفن بدمه وثيابه لحديث زملوهم بكلوهم (درمختار) بقوله ﷺ في شهداء احد زملوهم بكلوهم ودمائهم (رواه احمد كذا في شرح المنية، ردالمحتار باب الشهيد ج١ ص ٨٥١). ظفير

خوک چی تردیوال لاندی په کیریدلو سره مړسی هغه لره به غسل ورکول کیری: سوال:

(۳۲۱۲) یوه مسلماننه ښځه د حیض اودنفاس څخه پاکه غسل یی کړی وو دآتش بازی اسباب یی په میچنه کی میده کوی، په هغه کی اور ولگیدی کور راوړیدی ددی حادثی څخه څومنتیه مخکی څلور سړی د: خدام خلافت نومی په نهر کی لمبیدلی وه، اودغه کورته راغلی وه، دغه پنځه واره کسان لاندی گیر سوه اومره سول، بغیر دغسل څخه هغوی ښځ سول لیکن دمغفرت دعاء او جنازه یی وسوه.

جواب: حریق اوغریق اوپرچا باندی چی دیوال راوړیږی اومړی سی نودا ټول داخرت شهیدان دی دوی لره غسل ورکول لازم دی، اوکه چیری ممکن نه وه نوتیمم ورکول په کاروو اودغسل څخه بغیر په دفن کولو سره په دی حالت کی دهغوی دپاره حکم داوو چی ددفن کولو څخه وروسته دوباره دجنازی لمونځ پرقبر باندی سوی وای، ځکه چی کم لمونځ دغسل څخه بغیر وسو هغه لمونځ معتبر نه سو ددفن کولو څخه وروسته چونکی غسل متعذر سو په دی وجه غسل ساقط سو، لهذا لمونځ دوباره دهغوی پرقبرونو باندی کول په کاروو، لیکن پرقبر باندی دلمانځه داحکم دمړی دچاودلو څخه مخکی وای چی دهغه اندازه دبعضو په نزد دری ورځی ده اواصح عدم تقدیر دی په وجه داختلاف دوخت دتفسخ دازمنه اوامکنه وغیره داختلاف په وجی سره (یعنی دموسمونو اودعلاقو په اعتبار سره دمړی دخرابیدلو موده اووخت مختلف کیری. ژباړن) په درمختارکی دی، وان دفن واهیل علیه التراب بغیر صلوٰة اوبها بلا غسل صلی علی قبره استحسانا مالم یغلب علی الظن تفسخه من غیر تقدیر وهو الاصح (در) لانه یختلف باختلاف الاوقات حرّاً وبرداً والمیت سمناً وهزلاً والامکنه، بحر وقیل یقدر بثلاثة ايام الخ (۱)، وفی باب الشهيد من الدرالمختار وکل ذلك فی الشهيد الكامل ﴿قوله: فی الشهيد الكامل: وهو شهید الدین والآخرة، وشهادة بعدم الغسل الا لنجاسة اصابته غیر دمه وشهادة الآخرة بنیل الثواب الموعود للشهید﴾ شامی (۲)، ددی څخه معلومه سوه چی داخرت شهیدته به ثواب موعود په اخرت کی حاصلیږی اوپه دنیا کی به هغه ته حکم دشهید دعدم غسل وغیره په باره کی نه ورکول کیری.

کم مړی چی زخمی وی هغه لره دغسل ورکول څنګه دی؟ سوال: (۳۲۱۷) دکم مړی په بدن

کی چی دقتل په وجه زخمونه وی هغه ته غسل ورکول جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیری هغه په ظلم وژل سوی وی، نو هغه شهید دی هغه لره به غسل نه ورکول

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ج ۱ ص ۸۲۲ - ۸۲۷، ط. س. ج ۲ ص ۲۲۴. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الشهيد ج ۱ ص ۸۵۲، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۰ و ۲۵۱. ظفیر

کیرپی اوجنازه یی کول په کاردی (۱). فقط

چی غلو وژلی وی نو هغه شهید دی اوکه نه؟ سوال: (۳۲۱۸) یوسری دخپل کار دپاره کلی ته تللی، په لاره کی غلو ووژلی، دی مسلمان دی ده ته به شهید ویل کیرپی اوکه نه؟ او دغسل او دجنازی دلمانځه په باره کی څه حکم دی؟

جواب: دغه سړی شهید دی، غسل دی نه ورکول کیرپی اولمونځ دي باندی وسی، ویصلی علیه بلا غسل ویدفن بدمه وٹیابه الخ، (۲) درمختار

منکر اونکیر به دکمو خلکو څخه پوښتنه نه کوی؟ سوال: (۳۲۱۹۱۱) دشهدات صغری پیدا کونکی شهیدانو څخه به دمنکر اودنکیر پوښتنه کیرپی اوکه نه؟

داخروی شهادت پیدا کونکی بدن خرابیری اوکه نه؟ سوال: (۳۲۲۰۱۲) دشهدات صغری پیدا کونکو شهیدانو بدنونه به په قبرکی سخا کیرپی اودره ذره کیرپی به اوکه نه؟

دحقیقی شهید دبدن په باره کی څه حکم دی؟ سوال: (۳۲۲۱۱۳) دشهدات کبری دپیدا کوونکو دبدنونو په باره کی څه حکم دی؟

جواب: ۱۱: په شامی کی منقول دی داتو (قسمه) کسانو څخه به دمنکر نکیر پوښتنه نه کیرپی چی په هغوی کی یوشهید دی اوپه طاعون کی مړ سوی اومرابط وغیره (۳).

۲، ۳: دانبیاء کرامو په باره کی په حدیث شریف کی راغلی دی، ان الله حرم علی الارض ان تاكل اجساد الانبیاء، باقی دانبیاءو څخه علاوه دنورو په باره کی داسی وارد نه دی. فقط

دکافرانو دشرارت په بندولو کی چی کم مسلمانان ووژل سی هغوی شهیدان دی اوکه نه؟

سوال: (۳۲۲۲۱۱) په دی وخت کی کافران په هندوستان کی مسلمانان ذلیل کول او اسلام ختمول غواړی او دمسلمانانو په مذهبی کارونو کی مداخلت کوی، نوکه چیری مسلمانان دهغوی دشرارت په بندولو کی قتل سی نوهغوی به شهیدان وی اوکه نه؟

په محرم اوپه عرس کی که دهندوانو په حملی سره مسلمانان مړه سی نو دهغوی څه حکم

دی؟ سوال: (۳۲۲۳۱۲) په محرم اوپه عرس کی یاپه میله وغیره کی که چیری هندوان حمله وکړی اومسلمانان مړه سی نوڅه حکم یی دی؟

(۱). الشهید هوکل مکلف مسلم ظاهر قتل ظلما ولم یجب بنفس القتل مال والی قوله ویصلی علیه بلا غسل ویدفن بدمه وٹیابه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۷). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۱ ص ۸۵۱، ط. س. ج ۲ ص ۲۵۰. ظفیر

(۳). ذکر أن من لا یسأل ثمانية: الشهيد، والمرابط، والمطعون والمیت زمن الطاعون بغیره إذا کان صابرا محتسبا، والصديق، والاطفال، والمیت يوم الجمعة أو لیلتها، والقارئ کل لیلۃ تبارک المله (ردالمحتار باب صلاة الجنائز مطلب ثمانية لایستلون فی قبورهم ج ۱ ص ۷۹۷ - ۷۹۸، ط. س. ج ۲ ص ۱۹۲). ظفیر

کہ ہندوانو پہ پتہ تو کہہ مسلمانان ووژل نوهغوی شهیدان دی اوکہ نہ؟ سوال: (۳۲۲۴/۳) کہ

چیری ہندوان پہ پتہ طریقہ سرہ حملہ وکری یاپر کوتو باندی راوخیژی اونقصان ورسوی اومسلمانان ووژل سی نوخہ حکم یی دی؟

جواب: ۱۱، ۲، ۳: پہ دی ٲولو صورتونوکی چی کم مسلمانان ووژل سی هغوی به شهیدان وی حُکَہ چی کم مسلمانان پہ ظلم سرہ دکافرانو دلاسه ووژل سی نوهغه شهیدوی (۱).

اولیاء اللہ دمرگ خُخہ وروستہ ژوندی وی اوکہ نہ؟ سوال: (۳۲۲۵) حضرات اولیاء اللہ

دوصال خُخہ وروستہ ژوندی وی اوکہ نہ؟ پہ هر صورۃ دلیل خُہ دی؟

جواب: وباللہ التوفیق ٲول (انسانان) مرہ کیدونکی دی، انک میت وانہم میتون، کم چی مسلم دی، بیاپہ ہم دغہ حیات روحانی کی درجات دی، چی دانبیاء ﷺ حیات قوی تردی، دھغہ خُخہ وروستہ دشہیدانو بیا دٲولو مومنانو سږیو اودنبخو مومنانو درجہ پہ درجہ. اونصوص صرف دانبیاء ﷺ اودشہیدانو پہ حیات کی وارد دی. پہ حدیث شریف کی دی، ان اللہ حرم علی الارض ان تاکل اجساد الانبیاء فنبی اللہ حی یرزق (۲)، الحدیث، اوکما قال ﷺ، اودشہیدانوپہ بارہ کی پہ قرآن کریم کی دی، ولاتحسبن الذین قتلوا فی سبیل اللہ امواتاً بل احياء عند ربہم یرزقون فرحین بما اتاہم اللہ من فضلہ (۳)، الایہ، نو ددی قسم تصریح داولیاء اللہ دلفظ سرہ وارد کیدل راتہ یادنہ دی، لیکن کلہ چی دشہیدانو دپارہ دحیات تصریح دہ اوشہیدان ہم اولیاء اللہ دی، نوپہ دی وجہ سرہ ویلی سو چی داولیاء اللہ دپارہ بہ ہم تصریح دحیات وی یاداسی دی وویل سی چی کلہ دشہیدانو دپارہ دحیات تصریح دہ نوچونکی اولیاء اللہ ہم دشہیدانو پہ حکم کی دی، بلکی بعضی اولیاء اللہ دشہیدانو خُخہ پہ اعلیٰ مرتبی سرہ دی لکہ صدیقین چی دا داولیاء اللہ یوجماعت دی اودشہیدانو خُخہ دنبہ دی، کما قال اللہ تعالیٰ اولئک مع الذین انعم اللہ علیہم من النبیین والصدیقین والشہداء والصالحین، الآیۃ، پہ دی آیت کریمہ کی دپیغمبرانو خُخہ وروستہ اودشہیدانو خُخہ مخکی یی دصدیقینو ذکر فرمایلی دی پہ ہسکارہ دا ترتیب مقتضی دنبہ والی دصدیقینو دی پرشہیدانو باندی، ددی وجہ د اولیاء اللہ دپارہ ہم دغہ خاص حیات علی حسب المراتب ثابت دی. فقط

(۱). ہوکل مکلف مسلم طاهر الخ قتل ظلم بغیر حق بجارحۃ الخ وکذا یكون شهیداً لو قتلہ باغ او حربی اوقاطع طریق ولو تسبیاً اوبغیر آلۃ جارحۃ فان مقتولہم شهیداً ﴿الدرالمختار علی هامش دالمختار باب الشہید ج ۱ ص ۸۴۸، ط. س. ج ۲ ص ۲۴۷﴾. ظفیر

(۲). اوحیات روحانی ٲولو تہ حاصل دی حُکَہ چی مدار دثواب اوعتاب پرحیات روحانی باندی دی. ظفیر

(۳). سورۃ آل عمران.

دمرگ خُخه وروسته داوایاؤ فیوض باقی وی: سوال: (۳۲۲۲) داوایاء الله تصرفات او د هغوی فیوضات اوانوار اوبرکات دوصال خُخه وروسته هم موجود دی اوکه نه دظاهری مرگ خُخه وروسته هغه ټول ختم سی؟

جواب: دهغوی فیوض اوبرکات دمرگ خُخه وروسته باقی وی مثلاً داچی دهغوی په زیارت اوقرب سره زیارت کونکو ته برکات حاصل سی، اوپر هغوی باندی هم رحمت وارد سی ځکه چی کله دغه اولیاء درحمت الهی مورد دی نوکم سړی چی دهغوی زیارت کوی هغه به هم حسب المراتب دهغوی دبرکاتو خُخه مستفیض کیږی، باقی داچی هغوی تصرفات کوی اوکه نه؟ هغوی ته څه اختیارورکول سوی دی اوکه نه؟ نوپه دی کی عقیده صحیح ساتل لازم دی، په عالم کی تصرف کوونکی ماسوا دالله ﷻ وحده لا شریک له، خُخه بل هیڅ څوک نسته، یوه ذره هم دهغه دحکم او دارادی خُخه بغیر حرکت نسی کولی اوڅه چی حق تعالی دهریوه دپاره مقدر کړی دی هم هغه کیږی ددی خلاف هیڅ نسی کیدلی، دهغه په خدایی کی هیڅوک دهغه شریک نسته اوهیچا ته څه اختیار نسته.

تم الجزء الخامس من، فتاویٰ دارالعلوم دیوبند مدلل ومکمل، بعون الله تعالی وتوفيقه ویلیه الجزء السادس اوله کتاب الزکوة تحت اشراف حکیم الاسلام مولانا القاری الحافظ محمد طیب صاحب دامت فیوضه مدیر دارالعلوم دیوبند علی ید العبد الجانی محمد ظفیر الدین المفتاحی. ۱۵ ربیع الأول سنة ۱۳۸۵ هـ. فالحمد لله رب العلمین والصلوة والسلام علی سید المرسلین وعلی اله وصحبه اجمعین.

پنځم ټوک دفتاویٰ دارالعلوم دیوبند ختم سو.

الجمعة، ۱۲ رمضان، ۱۴۲۹ هـ.ق.



النظم المستطاب بحكم القراءة في صلاة الجنازة بآتم الكتاب

﴿ للعلامة أبى الإخلاص حسن بن عمار الشُّرُّنبلالى الحنفى صاحب نور الإيضاح ﴾



النظم المستطاب بحكم القراءة في صلاة الجنازة بأتم الكتاب

✽ للعلامة الفهامة الشيخ أبي الإخلاص حسن بن عمّار الشُّرُنْبِلَالِي الحنفي صاحب نور الإيضاح ✽
المتوفى سنة ١٠٦٩ هـ

قَدَّمَ لَهُ وَحَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ

الحافظ المولوي لَهْزَادُ مُحَمَّدُ مُحَمَّدُ الْحَقَّاسَانِي اللُّهْفَانِي

✽ يُطْبَعُ لِلْمَرَّةِ الْأُولَى مِنَ النسخة المخطوطة ✽

المكتبة الحبيبية

بشارع كاسي، كوتيه، باكستان

كُلُّ حَقُوقِ الطَّبَاعَةِ مَحْفُوظَةٌ لِلْمُحَقِّقِ

mha_haqqani@yahoo.com

© All Rights Reserved

ولا يسمح بإعادة نشر هذا الكتاب ، أو أى جزء منه ،
أو نسخه ، إلا بإذن خطى مسبق من المحقق .

الطبعة الأولى

١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م

Maktabah Habibiyah

Publishing Organization

AL - AILM Computers

مكتبة حبيبيل

خبروونكى اداره

العلم كمپيوٲٲرز

ارځ بازار كندهار ، افغانستان ، ځړځنده تليفون : 0799447413 Mob :
Kasi Road, Quetta, Pakistan . Phone : 0812662448 شميره :
AL-ILM Computers, Quetta. Mob: 03218016371 ځړځنده تليفون شميره :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين ، والعاقبة للمتقين ، والصلاة والسلام على رسوله خير خلقه محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين . أما بعد :

فأقدم لكم هذه الرسالة المسماة بـ (النظم المستطاب) فى تفصيل حكم القراءة فى صلاة الجنازة بأم الكتاب ، للعلامة الشرنبلالى الحنفى رحمه الله تعالى ، وقد ظهر لى بعد الفراغ من مطالعة الرسالة أن خلاصة بحث المصنف رحمه الله كالتالى :

بيّن فى الأول حقيقة صلاة الجنازة مع شرائطها وأدائها وماحولها ، ثم شرع فى أصل البحث ، وذهب إلى أن الأحاديث بالجملة تدل على أن قراءة الفاتحة فى صلاة الجنازة ثابتة من النبى صلى الله عليه وسلم ، وإن لم تكن على سبيل الدوام ، وردّ على من يعارض قوله هذا ، كالإمام ابن الهمام والعلامة ابن الضيا شارح المجمع وغيرهما ، وأيد مذهب السادات الأحناف رحمهم الله تعالى فى المسئلة ، وهو أن قراءة الفاتحة فى صلاة الجنازة غير لازم ، وإن قرأ فغير مفسد ، وبه قال الإمام مالك رحمه الله ، خلافاً للإمام الشافعى والإمام أحمد رحمهما الله فإنهما يقولان بفرضية قرائتها ، وضمن هذه المباحث جمع الرسالة كثيراً من الفوائد العلمية والإشارات الخفية ، سيجدها القارئ عند القراءة . وقبل البداية فى نصّ الكتاب أردت ان أكتب مقدمة وجيزة حول الرسالة ومصنّفها ، وهى مشتملة على المبحثين التالين :

المبحث الأول : الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله .

المبحث الثانى : البحث المختصر من النسخة المخطوطة ، ومنهجى فى تحقيق الرسالة .

والله سبحانه وتعالى نسئل أن يسدد أqlامنا وأقدامنا من الزلل والخطأ ، فى جميع أقوالنا وأعمالنا ، إنه على ما يشاء قدير ، وبالإجابة جدير .

وكتبه :

محمد أحمد الحقانى الأفغانى ، فى كوئتا ، باكستان

الأحد ، ٠٧ رمضان المبارك ، ١٤٢٩ هـ

أولاً : الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله (١)**إسمه ونسبه :**

هو الإمام العلامة ، الفقيه الحنفي ، أبو الإخلاص ، حسن بن عمّار بن يوسف ، الوفائي ، المصري ، الشُّرُّبلالي ، بضم الشين مع الراء ، وسكون النون ، وضم الباء الموحدة ، نسبة لـ شبرابلول على غير قياس (٢) ، والأصل شبرابلولى ، وهى بلدة تجاه منوف العليا بأقليم المنوفية بسواد مصر .

مولده ودراسته :

ولد سنة أربع وتسعين وتسعمائة هجرية (٩٩٤ هـ) ، قرأ فى صباه على الشيخ محمد الحموى ، والشيخ عبد الرحمن المسيرى ، وتفقه على عبد الله النحريري ، والعلامة محمد المحبى ، وسنده عن هذين الشيخين ، وعلى بن غانم المقدسي ، وغيرهم .

واشغل عليه خلق كثير من المصريين والشاميين وغيرهم وانتفعوا به ، منهم العلامة أحمد العجمى ، والسيد السند أحمد الحموى ، والشيخ شاهين ، والعلامة إسماعيل النابلسى الدمشقى وغيرهم . ودرس بالأزهر الشريف ، وتقدم عند أرباب الدولة ، وألف التآليف الكثيرة النافعة ، إلى أن توفي سنة تسع وستين بعد الألف (١٠٦٩ هـ) ، رحمه الله تعالى رحمة واسعة .

تصانيفه :

له مؤلفات كثيرة ، إن شئت تفصيلها فعليك بـ (طرب الأمائل بتراجم الأفاضل) للعلامة اللكنوى (٣) والمشهورة من مؤلفاتها :

(١) انظر ترجمته مفصلة في :

خلاصة الأثر ج ٢ ص ٣٨ - ٣٩ .

هدية العارفين ج ١ ص ٢٩٢ .

معجم المؤلفين ج ١ ص ٥٧٥ .

وقد رأيت الأخ الدكتور خالد بن محمد العروسى (حفظه الله) ، الأستاذ المساعد بكلية الشريعة بجامعة أم القرى ، بمكة المكرمة ، قد ترجم للمؤلف رحمه الله فى « مجلة جامعة أم القرى لعلوم الشريعة واللغة العربية وآدابها ، ج ١٧ ، ع ٣٢ ، ذو الحجة سنة ١٤٢٥ هـ » ص ٦٨٥ - ٦٨٧ .

(٢) صرح بهذا المؤلف نفسه فى رسالته : در الكنوز لمن عمل بها بالسعادة يفوز ، ورقة (٢٢/أ) مع مجموعة رسائل المؤلف المخطوطة المسماة بـ « التحقيقات القدسية والنفحات الرحمانية » فى مركز البحث العلمى وإحياء التراث الإسلامى بجامعة أم القرى ، برقم (٥٩٨) ، وأصل النسخة موجودة فى المكتبة الأزهرية برقم (١٤٦) .

(٣) انظر : ص ٢٦٨ - ٢٧٠ ، ترجمة رقم = ١٢١ من طرب الأمائل .

- ١- نور الإيضاح ، فى الفقه الحنفى صنفه إلى باب الإعتكاف .
- ٢- مراقى الفلاح ، الشرح المختصر لكتابه نور الإيضاح .
- ٣- إمداد الفتاح ، الشرح المفصل لنور الإيضاح .
- ٤- التحقيقات القدسية والنفحات الرومانية الحانية فى مذهب السادة الحنفية ، وهو عبارة عن ستين رسالة فى المسائل والأبحاث المختلفة ، وواحد منها رسالتنا هذه المسماة بـ :
- ٥- النظم المستطاب لحكم القراءة فى صلاة الجنازة بأمر الكتاب (١) ، ألفها سنة ١٠٦٥ هـ .
- ٦- تيسير المقاصد فى عقد الفوائد فى شرح منظومة ابن وهبان .
- ٧- غنية ذوي الأحكام وبغية درر الأحكام ، شرح غرر الأحكام لمنلا خسرو .
- ٨- مرآة السعادة فى علم الكلام .



ثانياً : الكلام حول النسخة المخطوطة من الرسالة

النسخة الميسرة لنا مصورة من النسخة الموجودة فى المكتبة الأزهرية برقم = (٣٠٣٦٦٤) ، مشتملة على ست ورقات ، فى كل ورقة ٣١ سطراً . مكتوبة بخط النسخ الواضح ، باللونان : الأسود والأحمر . وصورة الورقة الأولى منها مدرجة فى الصفحة الآتية .

منهج التحقيق

- ✓ وضعنا بعض التعليقات المفيدة الموضحة فيما يحتاج القارئ إليه .
 - ✓ خرّجنا الآيات ، وأيضاً الأحاديث وفق المصادر المتوفرة بين أيدينا .
 - ✓ ضبطنا النص ، ووضعنا الفواصل فى فقرات الكلام ، حسبما وُضّح لنا .
 - ✓ قمنا بالتراجم الموجزة للأعلام الواردة فى الكتاب ، وتركنا التراجم للأعلام المشاهير .
- نسئله سبحانه وتعالى أن يجعل عملنا هذا خالصاً لوجهه الكريم ، ونافعاً للمسلمين ، وأن يدخره لنا فى الآخرة يوم الحساب ، إنه سميع قريب مجيب .

(١) وقد وقع عنوان الرسالة خطأ فى أول الرسالة المخطوطة هكذا : الحكم المستطاب للشيخ بلفظ (الحكم) بدل لفظة (النظم) فلينبه ، حالما ذكر المصادر كلها هذه الرسالة بإسم (النظم المستطاب للشيخ) بلا خلاف . (انظر صورة الورقة الأولى فى الصفحة الآتية) ، وانظر : طرب الأمثال ص ٢٦٩ ، العمود ١ ، إيضاح المكنون ج ٢ ص ٦٦٠ .

[illegible]

اللهم احص في ربيع الثمان سنة احدى مئتي وستين الف يومها
 وربعها الاواني عشرين سنة والحمد لله وحده والصلاة والسلام
 على من لا نبي بعده بعدت بحمد الله وتوحيده
 وحسن توفيقه والحمد لله
 رب العالمين امين
 امين

هذه رسالة الميرزا المتطهر اليكم
المنشأة في صلاة الميقاتية
الكتاب الثاني
المفرد في
الشيء الثاني

[illegible]

الورقة الأولى من رسالة (النظم المستطاب) ، وليلاحظ ما كتب أولاً (هذه رسالة الحكم المستطاب (رحم) غلط

بسم الله الرحمن الرحيم

[مقدمة المصنف رحمه الله:]

وبه الاعانة ، الحمد لله العلى العليم ، والشكر له على جزيل فضله العميم ، وتوسل إليه بالمصطفى النبى الكريم ، صلى الله وسلم عليه وعلى سائر الأنبياء والمرسلين ، أن يمن بفضله وهو البر الرحيم، لبيان حكم قراءة الفاتحة فى صلاة الجنابة ، ليطمئن به من وفق للسعادة وللسيادة ، بالحيابة بالنظر لدليل النافى للقراءة والمثبت لها لزوما وخطيراً ، ويدرى سر ذلك من رقا إلى النهاية بمعراج الدراية فكان أدرى ، وبموجب ما ورد يعمل احتياطاً ليحرز به أجراً ، وقد قال النافى لجواز قراءة الفاتحة فيها : إن مراعاة الخلاف مستحبة ، نص على ذلك فى كثير من المسائل المختلف فيها ، فكراهة القراءة مع القول بافتراضها لمجتهد ينفىها نظر من كان فطيناً فقيهاً ، ونذكر انشاء الله تعالى أمثلة منها لتزداد بها تنبيهاً .

قال جامعها الفقير حسن الشرنبلالى بلغه أحسن المعالى سميتها [النظم المستطاب لحكم القراءة فى صلاة الجنابة بأم الكتاب] ونقدم الكلام على حقيقة صلاة الجنابة على مذهب الامام الأعظم ، ونستطرد مذهب غيره بالدليل لكل على حسب تيسير العلى العظيم .

واعلم ان كل طالب عليه إمعان النظر ليصل به إلى أجل مقام كريم ، وما قصر عنه فهم المراد منه وإدراكه ، كان عليه التسليم والرجوع لمن هو أدرى ، وفوق كل ذى علم عليم [يوسف: ٧٦] ، والغاية المطلوبة بعد التعلم والتعليم ، القيام بما كلف به امتثالاً للأمر ورجاً للفوز بجنت النعيم ، وليس لمقلد إلا الإلتباع والتفويض لإمامه وحسن إعتقاده فيه بترجيح إجتهاده فى أحكامه .

ولم أر نصاً صريحاً مسنداً إلى الإمام فى كراهة قراءة الفاتحة وصلاة الجنابة ، غاية ما رأيته فى المبسوط وغيره : ولا يقرأ فى صلاة الجنابة بشيء من القرآن ، وذكر الشارح مقابله بإفتراض الفاتحة عند الإمام الشافعى ، فاقضى نفى اللزوم لا نفى الجواز وسنينه إنشاء الله تعالى .

فاعلم أن حقيقة صلاة الجنابة (١) التكبيرات الأربع وهى أركانها والقيام والتكبيرة الأولى لها شبه بالتحريم للدخول فى الصلاة والركنية لقيامها مقام ركعة ، والنية شرط ، وسننها الثناء فى الأولى ، والصلاة على النبى ﷺ فى الثانية ، والدعاء للميت البالغ العاقل بالمغفرة ولولى الصغير والمجنون فى

(١) انظر : رد المحتار الشهير بحاشية ابن عابدين على الدر المختار ج ١ ص ٦٤٠ وما بعدها ، الهداية بشرح البناية للعينى

ج ٣ ص ٢٠٨ ، فتح القدير لابن الهمام ج ٢ ص ٨٠ ، إمداد الفتاح شرح نور الإيضاح كلاهما للمصنف ، ص ٦١٦ .

الثالثة ، وقيام الإمام بحذاء الصدر وترتيب الوضع فى الصلاة على جمع .
 وشرائطها : إسلام الميت ولو بالتبعية ، وغسله أو تيممه لعذر قبل دفنه ، وبعده يصلى بدونه على قبره ما لم يفسخ ، ولا يشترط طهارة سريرته ، ويشترط تقدمه وحضوره ، أو حضور أكثر بدنه ، أو نصفه مع رأسه ، ووضعه على الأرض كالصلاة عليه ، إلا لعذر .
 وأدائها : منها المشى خلفها ، والتأخر عنها بغير بعيد ، والإلتعاض بها ، والسكوت عن صوت بقراءة ، أو ذكر ، والإسراع بها ، وبتجهيزها بعد تيقن موتها بنحو تغير ، لإحتمال غشى ، ويكره رفع الصوت بقراءة وذكر ، ويذكر فى نفسه ، ولا يمشى عن يمينها ولا يسارها ، ولا يجلس قبل وضعها ، ولا يرجع بدون تعزية وليها واستيذانه ولو دلالة ، وقبل دفنه إلا لعذر .

روى الكمال ابن الهمام رحمه الله تعالى (١) : قال النبى صلى الله عليه وسلم : « من عزى أخاه بمصيبة كساه الله من حلل الكرامة يوم القيامة » (٢) ، وقال النبى صلى الله عليه وسلم : « من عزى مصابا فله مثل أجره » (٣) ، وقال صلى الله عليه وسلم : « من عزى ثكلى كُسي بُرداً (٤) فى الجنة » (٥)

(١) هو إمام الحنفية ، محمد بن عبد الواحد بن عبد الحميد ابن مسعود السيواسي الأصل ، الإسكندري ، ثم القاهري ، الحنفي ، المعروف بابن الهمام (كمال الدين) إمام مشارك فى الفقه والأصول والتفسير والحديث وأصوله وعلم الطبيعة والفرائض والحساب والتصوف والنحو والصرف والمعاني وغير ذلك .
 ولد بالإسكندرية سنة ٧٩٠ هـ ، وفي رواية ٧٨٨ هـ ، أو ٧٨٩ هـ ، وقدم القاهرة ، ورحل إلى حلب وأقام بها مدة ، وجاور بالحرمين ، ثم كان شيخ الشيوخ بالخانقاه الشيعونية بمصر ، وكان معظما عند الملوك وأرباب الدولة ، وتوفي بالقاهرة فى رمضان سنة ٨٦١ هـ .

من تصانيفه : شرح الهداية فى فروع الفقه الحنفي وسماه فتح القدير للعاجز الفقير ، وصل فيه إلى أثناء الوكالة ، مختصر الرسالة القدسية بأدلتها البرهانية للغزالي ، المسيرة فى العقائد المنجية فى الآخرة ، التحرير فى أصول الفقه ، وشرح بديع النظام الجامع بين كتابي البزدوي والأحكام لابن الساعاتى . وكُتّاسة فى إعراب سبحة الله وبحمد سبحة الله العظيم ، وله مختصر فى الفقه سَمَّاه زاد الفقير .
 أنظر ترجمته فى :

شذرات الذهب ج ٩ ص ٤٣٧ - ٤٣٩ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٤٦٩ - ٤٧٠ .
 (٢) لم أجده بهذا اللفظ ، وروى ابن ماجة برقم = ١٦٠١ ما يقاربه معنى ، وانفرد به ، ولفظه : ما من مؤمن يعزي أخاه بمصيبة إلا كساه الله سبحانه من حلل الكرامة يوم القيامة .

(٣) رواه بهذا اللفظ الترمذى فى الجنائز رقم = ١٠٧٣ ، وابن ماجة أيضا فى ما جاء فى الجنائز رقم = ١٦٠٢ .

(٤) وقع فى المخطوطة (بردين) وهو تحريف واضح ، والصحيح الموجود فى الأحاديث ما أثبتناه .

(٥) أخرجه الترمذى بهذا اللفظ عن أبى برزة ، وانفرد به ، رقم = ١٠٧٦ ، وقال : هذا حديث غريب وليس إسناده بالقوى .

وفى الحديث (١) ما معناه : « أول ما يتحف به المؤمن الغفران لمن صلى عليه (٢) ، وللمصلى على الجنازة قيراط من الأجر ، وإن حضر دفنه كان له قيراطان كل مثل أحد (٣) ، ومن حمل جنازة أربعين خطوة كفرت عنه أربعين كبيرة » (٤) .

وباقى أحكامها مسطور فى كتب المذهب ، ولنرجع لما نحن بصدد من أمر قراءة الفاتحة فيها ، فعند الإمام الشافعى والإمام أحمد بن حنبل رحمهما الله تفترض الفاتحة والصلاة على النبى صلى الله عليه وسلم والدعاء .

ودار الأمر بين النص على عدم جواز القراءة والنص على كراهتها فى كلام أئمتنا ، وقد نصوا على استحباب مراعات الخلاف فى كثير من المسائل ، ولم أر نصاً قاطعاً للمنع مقتضياً لعدم جواز قراءة الفاتحة فى الجنازة .

ولم يتعرض فى الهداية (٥) ومن تبعها (٦) للقراءة لا نفيّاً ولا إثباتاً إلا بالإشارة ، وكذا لم يتعرض

(١) هذا هو إقتباس بالمعنى من الأحاديث المتعددة ، سيأتى تخريجها .

(٢) جاء بمعناه الدارقطنى فى الأفراد عن ابن عباس: إن أول ما يتحف به المؤمن إذا دخل قبره أن يغفر لمن صلى عليه ، انظر : كنز العمال ج ١٥ ص ٥٩٥ ، رقم = ٤٢٣٥٣ .

(٣) لم أجده بهذا اللفظ ، وفى البخارى ما بمعناه : عن أبى هريرة رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم « من شهد الجنازة حتى يصلي فله قيراط ، ومن شهد حتى تدفن كان له قيراطان ، قيل وما القيراطان ؟ قال مثل الجبلين العظيمين » . رقم = ١٣٢٥ ، وهكذا فى مسلم رقم = ٩٤٥ ، وهكذا فى الترمذى رقم = ١٠٤٠ ، وسنن أبى داود رقم = ١٦٠٣ ، وابن ماجه رقم = ١٥٣٩ ، واخرجه ايضا عن ثوبان رقم = ١٥٤٠ ، وأحمد فى مسنده رقم = ٩١٨٠ .

(٤) وجدت ما يقاربه معنى فى المعجم الأوسط للطبرانى رقم = ٥٩٢٠ : عن أنس بن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من حمل جوانب السرير الأربع كفر الله عنه أربعين كبيرة . وقال فيه الطبرانى : لا يروى هذا الحديث عن انس بن مالك الا بهذا الاسناد ، تفرد به على بن أبى سارة ، ولم يروه عن النبى ﷺ الا انس بن مالك . آه وذكره فى كنز العمال ج ١٥ ص ٥٩٨ .

(٥) صاحب الهداية هو الإمام علي بن أبى بكر بن عبد الجليل الفرغانى المرغينانى ، الحنفى (برهان الدين ، أبو الحسن) فقيه ، فرضي ، محدث ، حافظ ، مفسر . توفى سنة ٥٩٣ هـ .

قال اللكنوى : كان إماماً ، فقيهاً ، حافظاً ، محدثاً ، مفسراً ، جامعاً للعلوم ، ضابطاً للفنون ، متقناً ، محققاً ، نظاراً ، مدققاً ، زاهداً ، ورعاً ، بارعاً ، فاضلاً ، ماهراً ، أصولياً ، أدبياً ، شاعراً ، لم تر العيون مثله فى العلم والأدب ، وله اليد الباسطة فى الخلاف ، والباع الممتد فى المذهب . إنتهى

من تصانيفه : شرح الجامع الكبير للشيبانى ، بداية المبتدى ، الهداية ، وكفاية المتهي شرحى بداية المبتدى ، التجنيس والمزيد ، ومختار الفتاوى .

لها صاحب العناية (١) الشيخ الأجل الأكمل أكمل الدين (٢) وكذلك [الإمام] الهمام فخر الدين الزيلعي (٣) شارح الكنز (٤) واضرابهم ، وقال في الاختيار (٥) ولو قرأ الفاتحة بنية الدعاء لا بأس به ، أما بنية التلاوة فمكروه . إنتهى

انظر ترجمته فى : سير أعلام النبلاء للذهبي ج ٢١ ص ٢٣٢ ، الفوائد البهية ص ١٤١ - ١٤٤ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤١١ .

(٢) انظر : الهداية بشرح البنائة للإمام بدر الدين العيني الحنفى ج ٣ ص ٢١٦ .

(١) انظر : العناية فى شرح الهداية على هامش فتح القدير والكفاية ج ٢ ص ٨٥ .

(٢) صاحب العناية هو الإمام الهمام ، البحر القمقام ، العلامة محمد بن محمد بن محمود بن أحمد البابر تي ، الرومي ، الحنفى ، أكمل الدين ، فقيه ، أصولي ، فرضي ، متكلم ، مفسر ، محدث ، نحوي ، بياني . قال للكنوى فى الفوائد ص ١٩٥ : إمام ، محقق ، مدقق ، متبحر ، حافظ ، ضابط ، لم تر الأعين فى وقته مثله ، كان بارعا فى الحديث وعلومه ، ذا عناية باللغة ، والنحو ، والصرف ، والمعاني ، والبيان وغيرها . ولد سنة بضع عشرة وسبعمائة ، ورحل إلى حلب فأقام بها مدة ، ثم قدم القاهرة ، وكان أرباب المناصب يعظمونه ، وتوفي بمصر فى ١٩ رمضان سنة ٧٨٦ هـ ، وحضر السلطان فما دونه جنازته .

من تصانيفه الكثيرة : العناية فى شرح الهداية فى فروع الفقه الحنفى ، السراجية فى الفرائض ، حاشية على الكشف للزمخشري فى التفسير ، شرح مشارق الأنوار النبوية من صحاح الأخبار المصطفوية للصغاني وسماء تحفة الأبرار فى شرح مشارق الأنوار ، وشرح الفقه الأكبر المنسوب للإمام أبي حنيفة (رضي الله عنه) ، النكت الظرفية فى ترجيح مذهب الإمام أبي حنيفة .

أنظر ترجمته فى : الفوائد البهية ص ١٩٥ - ١٩٩ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٩١ ، شذرات الذهب ج ٨ ص ٥٠٤ - ٥٠٥ ، إنباء الغمر بأبناء العمر ج ١ ص ٢٩٨ . مقدمة المحقق فى رسالة المؤلف (النكت الظرفية فى ترجيح مذهب الإمام أبي حنيفة) ص ٦ - ٧ ، وقد طبع هذه الرسالة بتحقيقى ، والله الحمد والمنة .

(٣) هو الإمام عثمان بن علي الزيلعي ، فخر الدين الحنفى . قدم القاهرة ، وتوفي بها فى رمضان سنة ٧٤٣ هـ . من تصانيفه : شرح كنز الدقائق وسماء بتبيين الحقائق فى عدة مجلدات ، شرح الجامع الكبير للشيباني ، شرح المختار للموصلي ، وبركة الكلام على أحاديث الأحكام الواقعة فى الهداية وسائر الكتب . أنظر ترجمته فى : الفوائد البهية ص ١١٥ - ١١٦ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٣٦٥ و ص ٥٨٦ .

(٤) انظر : تبين الحقائق شرح كنز الدقائق ج ١ ص ٢٤٠ - ٢٤١ .

(٥) أى فى كتاب (الاختيار لتلليل المختار) ، وهو تصنيف الإمام عبد الله بن محمود بن مودود ابن محمود ، الموصلي مجد الدين ، أبو الفضل ، الفقيه الحنفى ، ولد سنة ٥٩٩ هـ وتوفي سنة ٦٨٣ ثلاث وثمانين وستمائة . له الاختيار شرح المختار . والمختار أيضاً تصنيفه ، شرح الجامع الكبير للشيباني ، كتاب الفوائد ، وكلها فى الفقه الحنفى .

أنظر ترجمته فى : تاريخ الإسلام للإمام الذهبي ج ٥١ ص ١٤٥ - ١٤٦ ، الفوائد البهية ص ١٠٦ - ١٠٧ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢٩٥ - ٢٩٦ .

وفى المحيط (١) والتجنيس (٢) : لو قرأ الفاتحة بنية الدعاء فلا بأس به ، وإن قرأها بنية القراءة لا يجوز ، لأنها محل الدعاء دون القراءة . إنتهى ، وفى نفى الجواز بما ذكر تأمل .

وفى معراج الدراية (٣) : ولا يقرأ الفاتحة وبه قال مالك ، وفى دعاء الإستفتاح للشافعى قولان : أحدهما : يسن كسائر الصلوات ، والثانى : لا يسن ، لأن هذه الصلاة مبنها على التخفيف ، ولهذا لا ركوع فيها ولا سجود ولا قعود فيها ، وقراءة الفاتحة واجبة عنده ، وبه قال أحمد وداود .

لما روى جابر رضى الله عنه أنه عليه السلام كان يقرأ فيها بأم القرآن ، وقرأ ابن عباس رضى الله عنهما الفاتحة وجهر بها ثم قال : عمداً فعلت ليعلم أنه سنة ، (٤) وقال عليه الصلاة والسلام : صلوا كما رأيتمونى أصلى ، ولأنها صلاة وجب فيها القيام ، فيجب فيها القراءة كسائر الصلوات .

(١) إذا ذكر فى كتب الفقه الحنفى كتاب (المحيط) فالأكثر على أن المراد به كتاب (المحيط البرهاني) للإمام برهان الدين ، محمود بن أحمد بن عبد العزيز بن عمر بن مازة البخاري ، المتوفى سنة ٦١٦ هـ .

انظر : الفوائد البهية ١٨٩ - ١٩٠ - ١٩١ ، وص ٢٠٥ - ٢٠٧ ، الأعلام للزركلى ج ٧ ص ١٦١ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٧٩٦ .

(٢) التجنيس والمزيد ، كتاب فى الفقه الحنفى لصاحب الهداية ، وقد طبع والله الحمد قبل سنوات قليلة بعناية من المحققين فى كراتشى ، باكستان .

انظر : الفوائد البهية ص ١٤١ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤١١ .

(٣) معراج الدراية شرح للهداية للعلامة الكاكي رحمته الله . قال فى هدية العارفين ج ٢ ص ١٥٥ :

الكاكي : محمد بن محمد بن أحمد السنجاري ، قوام الدين ، الحنفى ، المعروف بالكاكي ، المتوفى سنة ٧٤٩ تسع وأربعين وسبعمائة . له من الكتب ببيان الوصول فى شرح الأصول للبزدوي ، جامع الأسرار فى شرح المنار للنسفي فى الأصول ، عيون المذاهب فى فروع الحنفية ، الغاية فى شرح الهداية للمرغنانى ، معراج الدراية فى شرح الهداية للمرغنانى ، وغير ذلك . وقال على بن محمد بن الأثير الجزرى فى اللباب ج ١ ص ٤٥٨ :

السنجاري : بكسر السين المهملة وسكون النون وفتح الجيم ... ، هذه النسبة إلى مدينة سنجار ، وهى من بلاد الجزيرة ، ولد بها السلطان سنجر بن ملكشاه فسمى بإسم المدينة على عادة الأتراك . إنتهى

قلت : لكن ذكر الياقوت فى وجه التسمية وجهاً آخر ، قال فى المعجم ج ٣ ص ٢٦٢ ، عمود ١ :

ويقولون : إن سفينة نوح ، عليه السلام ، لما مزلت به نطحت ، فقال نوح : هذا سنٌ جبل جار علينا ، فسميت سنجار ، ولست أحقق هذا ، والله أعلم به ، إلا أن أهل المدينة يعرفون هذا صغيرهم وكبيرهم ويتداولونه . إنتهى

انظر : الفوائد البهية ص ١٨٦ ، هدية العارفين ج ٢ ص ١٥٥ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٢١ .

(٤) أخرج البخاري فى الجامع الصحيح - كتاب الجنائز - باب قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة رقم = ١٣٣ وأبو داود فى السنن - كتاب الجنائز - باب ما يقرأ على الجنازة رقم = ٣١٩٨ . والترمذي فى الجنائز من الجامع - باب ما جاء فى القراءة على الجنازة بفاتحة الكتاب - رقم = ١٠٢٧ ، وقال حسن صحيح . والنسائي فى المجتبى =

ولنا : قول ابن مسعود رضى الله عنه أنه عليه السلام لم يوقت لنا فى الصلاة على الجنازة دعاء ولا قراءة (١) ، كبر ما كبر الإمام واختار من الدعاء أطيبه ، وهكذا روى عن عبد الرحمن بن عوف رضى الله عنه وابن عمر رضى الله عنهما ، فإنهما قالوا ليس فيها قراءة شيء من القرآن .

وتأويل حديث جابر رضى الله عنه أنه ﷺ كان قرأ على سبيل الثناء لا على وجه القراءة .
وعنده لو قرأ الفاتحة على سبيل الثناء والدعاء لا يكفيه ، وقال الترمذى حديث جابر رضى الله عنه وابن عباس رضى الله عنهما اسناده ليس بقوى ، ولأن هذه ليست بصلاة حقيقة ، وإنما هى دعاء واستغفار للميت ، ولهذا ليس فيها أركان الصلاة ، وسميت بالصلاة لما قلنا أن الصلاة لغة الدعاء ، واشترط الطهارة واستقبال القبلة فيها لا يدل على كونها صلاة حقيقة كسجدة التلاوة ، كذا فى المبسوط ، (٢) إنتهت عبارة الدراية .

وأقول : جميع ما استدركه به إنما يفيد نفى افتراض قراءة الفاتحة ، وأما الكراهة فليس فيه إفادة كراهتها ، بل يفيد سنية قرائتها .

أما استدلاله لنفى القراءة بقول ابن مسعود رضى الله عنه فلا يفيد ، لأنه إنما نفى التوقيت وسنذكر

= - كتاب الجنائز - باب الدعاء (٤ / ٧٤ ، ٧٥) . والبيهقى فى السنن الكبرى (٤ / ٣٨ ، ٣٩) كلهم من حديث طلحة صليت خلف ابن عباس رضى الله عنهما على الجنازة فقرأ الكتاب ثم قال لتعلموا أنها سنة . ومن حديث ابن عباس أيضاً أن النبي صلى الله عليه وسلم قرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب أخرجه الترمذى فى الجامع - كتاب الجنائز - باب ما جاء فى القراءة على الجنازة بفاتحة الكتاب رقم = ١٠٢٦ . وابن ماجه فى السنن - كتاب الجنائز - باب ما جاء فى القراءة على الجنازة رقم = ١٤٩٥ . وإسناده ضعيف . ومن حديث أم شريك قالت : أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن نقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب ، أخرجه ابن ماجه فى السنن - كتاب الجنائز - رقم = ١٤٩٦ . ومن حديث أم عفيف عن الطبراني فى الكبير ، وكذا من حديث أسماء بنت يزيد ، راجع مجمع الزوائد للهيثمى (٣ / ٣٣) وعن أبي هريرة عند الطبراني فى الأوسط - مجمع الزوائد - ومن حديث جابر عن الشافعى فى الأم (١ / ٢٣٦) والحاكم فى المستدرک (١ / ٣٥٨) . وفى أسانيدهم ضعف شديد . وغير ذلك .

تفصيل هذا التخريج ذكره المحقق فى التعليق على المبسوط للإمام السرخسى ، انظر : المبسوط (٢ / ١٠٢) .
(١) أخرج نحوه عبد الرزاق فى المصنف رقم = (٦٤٣٦) وفى إسناده عثمان بن مطر وهو ضعيف ، لكن تابعه غيره عند ابن أبي شيبة فى المصنف [(٧ / ٢٥٠) رقم = ١١٤٨٨] ، من حديث سعيد ، وروى ابن أبي شيبة فى المصنف نحوه من حديث جابر ، وفيه حجاج بن أرطاة وهو ضعيف وأبو الزبير وهو مدلس وقد عنعن . وعن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده عن ثلاثين من الصحابة نحوه . وكذا عن إبراهيم وعن الشعبي نحوه . فهذا كله يشهد بعضه لبعضه وإن كان لا يخلو أحدها من ضعف لكنه محتمل يقوى بعضه بعضاً .

(٢) انظر : المبسوط للإمام السرخسى رحمه الله (٢ / ١٠١) فما بعدها .

ان ابن مسعود رضى الله عنه قرأ فيها ، والراوى إذا فعل بخلاف ما روى (١) ، وهو ان لا يحتمل أن يكون مرادا من الخبر بوجه يسقط العمل به كما فى شرح المنار ، وعمله هنا لا يخالف ما رواه ، لأنه احتمل أن يكون مرادا من الخبر من وجه ، وهو هذا كذا لك ، لأن فعله يحتمله مرويه وهو عدم التوقيت ، فثبت به جواز القراءة بل سنيتها ، فكيف يستدل به على نفى القراءة ؟
وأما ما رواه عن عبد الرحمن وابن عمر رضى الله عنهم ، فليس فيه نفى جواز القراءة ، فيحتمل أن يكون المنفى للزوم لا الجواز .

وأما قوله : وتأويل حديث جابر رضى الله عنه ، فغير مسلم لأن التأويل بحمل القراءة على الثناء ، دعوى لا دليل عليها ، لأن الثناء أمر مبطن لا يعلم إلا من الفاعل وهو الرسول صلى الله عليه وسلم ، والمتلو منه قرآن حقيقة لا يعدل عنها بدون صارف ، والسنية فعل الرسول صلى الله عليه وسلم ، فبهذا ثبت سنية قراءة الفاتحة لا نفى القراءة .

وأما قوله : وإنما هى دعاء واستغفار للميت ، الحصر غير مسلم ، لأنه لا يشترط للإستغفار والدعاء ما اشترط للصلاة على الميت ، ونفى الحقيقة نقول به ، لما أنها صلاة من وجه ، فيقرأ فيها لشبهها بالكاملة من وجه . ومما ينفى الحصر كيفية نيتها وهى أن ينوى الصلاة لله تعالى والدعاء للميت ، فهى وإن لم تكن صلاة حقيقة كاملة فهى صلاة من وجه .

وأما قوله : ليس فيها أركان الصلاة ، المنفى كلاًها لا بعضها ، فالقيام ركن اتفاقا ، والتحريم فيها على اختيار الطحاوى رحمه الله تعالى ، وقيل محمد رحمه الله تعالى بركنية التحريم وهو لا ينفى القراءة فيها .

وأما قوله : واشترط الطهارة واستقبال القبلة فيها لا يدل على كونها صلاة حقيقة ، ليس نافياً لجواز القراءة لأن المدعى ليس حقيقتها فينفيه ، بل كونها صلاة من وجه ، وليست سجدة التلاوة تماثلها ، لأنه يلزم القيام فى صلاة الجنازة ، ومتابعة الإمام ، وعدم التقدم عليه ، وسجدة التلاوة لا يشترط القيام فيها ، وإذا سجد تاليها لا يشترط متابعتها ، ولا تقدمه حال السجود على السامعين ، على أنه لا يصح نفى القراءة فى الجنازة بالقياس على سجدة التلاوة ، لما أن تقليد الصحابى واجب ، وهو عبارة عن اتباعه فى قوله او فعله معتقدا للخفية من غير تأمل فى الدليل ، يترك به القياس لإحتمال السماع من النبى صلى الله عليه وسلم كما فى شرح المنار لابن الملك . إنتهى

وهذا فيها ، ثم يصف الصحابى فعله بكونه من السنة ، فإنه إذا قال من السنة كذا يكون حكمه حكم

(١) هناك بياض فى الأصل ولعل العبارة [والراوى إذا فعل بخلاف ما روى يبقى روايته] ، والله أعلم .

الرفع ، وقد وجدنا ذلك هنا بقول ابن عباس رضى الله تعالى عنهما وفعله كما سنذكره انه قرأ الفاتحة وجهر بها .

وقال الكمال بن الهمام رحمه الله تعالى فى فتح القدير : ^(١) قالوا لا يقرأ الفاتحة إلا أن يقرأها بنية الشاء ، ولم تثبت القراءة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، وفى موطأ مالك عن نافع عن ابن عمر رضى الله عنهم كان لا يقرأ فى الصلاة على الجنازة . ^(٢) إنتهى

وأقول : لفظة (قالوا) تذكر فيما فيه خلافه ، والمنفى يحتمل انه اللزوم وعدم قراءة ابن عمر لا ينفى الجواز ، ونفى ثبوت القراءة عن النبى صلى الله عليه وسلم إن أريد به لزومها ، فمسلم ، وإن أريد عدم ورودها أصلاً ، فسنذكر الدليل على ثبوتها عن النبى صلى الله عليه وسلم ان شاء الله تعالى .

وقال شارح القدورى الشيخ الإمام أبو نصر البغدادي رحمه الله ^(٣) : ليس فى صلاة الجنازة قراءة وقال الشافعى رحمه الله لا بد من قراءة الفاتحة لما روى ابن مسعود رضى الله عنه أنه قال ما اوجب لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فى صلاة الجنازة قولاً ولا قراءة ، كبر ما كبر الإمام واختار من أطيب الكلام ما شئت ، ولأن القراءة لو وجبت فى صلاة الجنازة لتكرر وجوبها كسائر الصلوات .

فإن قيل : قال النبى صلى الله عليه وسلم : لا صلاة إلا بفاتحة الكتاب . ^(٤)

قيل له : المراد غير صلاة الجنازة ، بدليل أنه قال فى الخبر : يقرأ فيها بفاتحة الكتاب أو شيئاً من القرآن . إنتهى

وأقول : إن قوله : ما اوجب لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ^(٥) يفسر ما تقدم عن ابن مسعود من قوله : لم يوقت لنا ، بنفى وجوب قراءة الفاتحة ، والخبر الذى رواه خيريه بين قراءة الفاتحة أو شيء من القرآن ، فلا ينفى للقراءة ، وتقدم إن ابن مسعود قرأ وفعله بين ما احتمله مرويه ، فهذا يثبت جواز قراءة الفاتحة ، ولأن أدنى درجات عدم التوقيت الإباحة لا الكراهة ، كما أبيح من أطيب الكلام ما شاء ، فقول الشيخ أبى نصر رحمه الله : ليس فى صلاة الجنازة قراءة ، المنفى به الوجوب لا الجواز .

وقال الإمام النسفى فى الكافى ^(٥) : ولا يقرأ الفاتحة عقيب الأولى ، خلافاً للشافعى لأن ما هو ركن

^(١) انظر : فتح القدير (٢ / ٨٥) .

^(٢) انظر : الإستذكار لابن عبد البر (٨ / ٢٦١) .

^(٣) هو الإمام أحمد بن محمد بن محمد ، أبو نصر ، الفقيه الحنفي ، المعروف بالأقطع ، تفقه على أبى الحسين أحمد القدورى وبرع فى الفقه وأتقن الحساب ، من تصانيفه : شرح مختصر القدورى ، مات سنة أربع وسبعين وأربع مئة . انظر : الفوائد البهية (٤٠) ، الجواهر المضية (١ / ٣١١ - ٣١٢) ت = ٢٣٣ ، معجم المؤلفين (١ / ٢٩١) .

^(٤) متفق عليه من حديث عبادة بن الصامت ، رواه البخارى (٧٥٦) ومسلم (٣٩٤) ، وانظر : عمدة القارى (٦ / ١٤) .

مفرد لم يشرع فيها قراءة شيء كسجدة التلاوة ، واعتبرها الشافعي سائر الصلوات .
وقد يقال المقيس عليه ليس صلاة أصلاً ، فلا يماثل صلاة الجنازة ، لأنها ذات أركان أربع والقيام فيها شرط لصحتها كما بيناه ، وعلمت أن فعل الصحابي يترك به القياس ، وقد جعلها في الكافي صلاة من وجه بقوله بعد هذا : انه لا يصلى راکعاً استحساناً ، لأنها صلاة من وجه لوجود التحريمة واستقبال القبلة وفي حكم القيام لتشارك سائر الصلوات ، فكما أن ترك التكبير والاستقبال يمنع الإعتداد بها ، فكذا ترك القيام . إنتهى كلامه

وهو يلزم القراءة كما لزم القيام لكونها صلاة من وجه ، فلا أقل من ثبوت جواز القراءة ، فقوله قبله : لم يشرع فيها قراءة ، إنما يسلم ان يكون المنفى به شرعية اللزوم لهذا المعنى الذى ذكره بعده .
وقول المحقق الكمال بن الهمام فيما تقدم : ولم تثبت القراءة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم لا ينفي جوازها .

ونقول بل ثبت القراءة عن النبي صلى الله عليه وسلم ، فالمنفى إنما يكون ثبوت اللزوم لا نفس القراءة إذ نفيها غير مسلم .

فإنى قد رأيت بخط أستاذي العلامة الشيخ الإمام محمد المجتهد الحنفى رحمه الله (١) على نسخة من شرح الشيخ الكمال ابن الهمام على الهداية ما صورته :

قد يستدل على القراءة في الجنازة بعموم حديث لا صلاة إلا بفاتحة ، وعن أم شريك أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن نقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب ، رواه ابن ماجه . (٢) وعن ابن عباس انه صلى على جنازة فقرأ بفاتحة الكتاب وقال لتعلموا انه من السنة ، رواه البخارى وصححه الترمذى ،

(٥) هو عبد الله بن احمد بن محمود النسفي، الحنفي (حافظ الدين، أبو البركات) توفي سنة ٧١٠ في بلدة ايدج وهي كورة وبلد بين خوزستان وأصبهان .

من تصانيفه : عمدة العقائد في الكلام وشرحها وسماها الاعتماد، مدارك التنزيل وحقائق التأويل في التفسير، منار الانوار في اصول الفقه، الكافي في شرح الوافي، كلاهما - المتن والشرح - له ، وكنز الدقائق وغيرها .
انظر : الفوائد البهية (١٠١ - ١٠٢) ، الجواهر المضية (٢ / ٢٩٤ - ٢٩٥) ، معجم المؤلفين (٢ / ٢٢٨) .

(١) هو أستاذ المؤلف العلامة المحيي محمد بن منصور بن ابراهيم بن سلامة ، الدمشقي ، الحنفي ، الشهير بالمحبي و: محب الدين ، و: شمس الدين ، توفي سنة ١٠٣٠ هـ . من تأليفه : شرح على الهداية .

وصنيع المصنف حيث ذكر مع اسمه (رحمه الله) يدل تقريباً على أنه كان ماتاً في وقت تصنيف الرسالة وهو سنة ١٠٦٥ كما مرّ في مقدمة التحقيق ص ٧ .

انظر : خلاصة الأثر (٤ / ٢٣١ - ٢٣٣) ، معجم المؤلفين (٣ / ٧٣٤) .

(٢) باب ما جاء في القراءة علي الجنازة (١٤٨٥) .

وعن جابر انه عليه السلام كبر على جنازة أربعاً وقرأ بفاتحة الكتاب بعد التكبيرة الأولى، وعن أبى أمانة بن سهل قال : من السنة أن يقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب ، رواها الشافعى فى مسنده .
وسنذكر أن قول الصحابى : من السنة كذا ، حكمه الرفع . وروى سعيد وابن المنذر كان ابن مسعود يقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب .

وقلت : وفيه عمل الراوى بخلاف ما روى من وجه فيعمل به كما تقدم . إنتهى
وعن عبد الله بن عمرو مثله ، رواه الأثرم ، وعن مجاهد : سألت ثمانية عشر صحابيا ، فقالوا : يقرأ ، رواه الأثرم ، هكذا للشيخ قاسم فيما أظن . إنتهى ما رأيته بخط أستاذى رحمه الله تعالى .
قلت : وهذا ينظر به على ما قاله الكمال : لم يثبت القراءة من رسول الله صلى الله عليه وسلم ، لأن قول الصحابى أنه من السنة ، حكمه الرفع كما سنذكره ، وتقدم رواية جابر انه صلى الله عليه وسلم قرأ بفاتحة الكتاب بعد التكبيرة الأولى .

وقال العلامة ابن الضياء شارح المجمع (١) : ولا نعين الفاتحة وعند الشافعى يقرأ الفاتحة ، يعنى لزوما لكون صلاة الجنازة صلاة من وجه ، فيتناولها قوله صلى الله عليه وسلم : لا صلاة إلا بفاتحة الكتاب ، وبه قال أحمد . وروى عن ابن عباس أنه صلى على جنازة فقرأ فيها بفاتحة الكتاب وجهر فيها وقال : إنما جهرت لتعلموا أنها سنة ، ذكره الترمذى وغيره .

ولنا ما روى عن ابن مسعود رضى الله عنه انه قال : ما وقت لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فى صلاة الجنازة قولا ولا قراءة ، كبر ما كبر الإمام واختار من أطيب الكلام ما شئت . إنتهى
قلت : وقد منا ان ابن مسعود كان يقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب ، فالمنفى فى الرواية توقيت القراءة لا جوازها ، وفعله ليس من قبيل اسقاط العمل بما رواه ، لأنه ليس مخالفا من كل وجه ، بل ورد بيانا لما يحتمله ما رواه من عدم التوقيت لزوما . إنتهى

(١) شارح المجمع ابن الضياء هو محمد بن أحمد بن محمد بن محمد بن سعيد ابن محمد العمري ، الصاغانى الأصل ، المكي ، الحنفي ، المفسر ، المحدث ، الفقيه ، الأصولى ، ويعرف بابن الضياء .
ولد بمكة فى ٩ المحرم سنة ٧٨٩ ، ونشأ بها وتوفي بها فى ذي القعدة سنة ٨٥٤ .
من تصانيفه الكثيرة : المشرع فى شرح المجمع (أي مجمع البحرين) فى فروع الفقه الحنفي فى أربع مجلدات ، البحر العميق فى مناسك المعتمر والحاج إلى البيت العتيق ، فى ثلاث مجلدات ، تنزيه المسجد الحرام عن بدع جهلة العوام فى مجلد ، تفسير القرآن ، وشرح على أصول البزدوي الحنفي .
انظر : الضوء اللامع (٩ / ٣٧ ، ٣٨) ت = ٢٠٠٤ ، طرب الأمائل بتراجم الأفاضل (٢٩٩) ت = ٣٦٣ ، معجم المؤلفين (٣ / ١٠٦ - ١٠٧) .

ثم قال ابن الضياء : قال ابن بطلال : وممن كان لا يقرأ في صلاة الجنازة وينكر عمر بن الخطاب ، وعلى ابن أبي طالب ، وابن عمر ، وأبو هريرة ، ومن التابعين : عطاء ، وطاووس ، وسعيد بن المسيب ، وابن سيرين ، وابن جبير ، والشعبي ، والحكم .

وقال مالك : قراءة القرآن في صلاة الجنازة ليست بمعمول بها في بلدنا ، وقول ابن عباس : أنها سنة ، سلمنا ذلك ، لكن لا نسلم أنها سنة النبي صلى الله عليه وسلم ، ألا يري إلى قوله صلى الله عليه وسلم : من سنّ سنة حسنة فله أجرها وأجر من عمل بها إلى يوم القيامة ، وأما قوله صلى الله عليه وسلم : لا صلاة إلا بفاتحة الكتاب ، قلنا : لا نسلم أن مطلق الصلاة يدل على صلاة الجنازة ، لأنها صلاة مقيدة ، والمطلق لا يدل على المقيد .

ومن جهة النظر أنها لو كانت مسنونة لجازت قرائتها بعد كل تكبيرة ، كما جازت في كل ركعة ، لأن كل تكبيرة بمنزلة ركعة ، وإن قرأ الفاتحة بنية الدعاء جاز . إنتهت عبارة ابن الضياء رحمه الله . وأقول : قدمنا قراءة ابن مسعود خلافا لما روى رايه يحتمله مروية .

وقوله : وممن كان لا يقرأ وينكر ، لم يذكر مفعوله ، فيحتمل ينكر الوجوب وبه نقول ، إنما الكلام في الجواز .

وقول الإمام مالك : قراءة القرآن في صلاة الجنازة ليست بمعمول بها في بلدنا ، يحتمل نفى العمل وجوبا أو جوازا ، فلا يستدل به على المدعى .

وقول ابن الضياء : سلمنا قول ابن عباس أنها سنة لا يكفي لإثبات المدعى وهو نفى القراءة ، لأنه سلم كونها سنة حسنة ، فأثبت جوازها ، ولكن هو يريد نفى سنيتها ومشروعيتها ويرد عليه ، ويثبت سنيتها قول المحقق ابن الهمام في التحرير .

وقوله أي الصحابي : من السنة ، ظاهر عند الأكثر في سنته عليه السلام ، كقول علي رضي الله عنه : من السنة وضع الأكف على الأكف في الصلاة تحت السرة ، رواه أبو داود وابن الأعرابي (١) . إنتهى وكذا نص الحافظ العراقي رحمه الله (٢) بقوله :

قول الصحابي (من السنة) أو نحو (أمزنا) حكمه الرفع ولو
بعد النبي قاله بأعْضُر على الصحيح وهو قول الأكثر

(١) انظر : تخريج هذا الحديث مفصلاً في فتح المغيث ج ١ ص ١٩٤ .

(٢) انظر : فتح المغيث (٨ / ١) البيتان (١٠٥ - ١٠٦) ، وانظر شرح السخاوي على هذين البيتين في (١ / ١٩٤) فما بعدها من فتح المغيث .

أى أكثر العلماء سواء قاله فى محل الإحتجاج أو لا ، تأمر عليه غير النبى صلى الله عليه وسلم أم لا ، لأنه المتبادر إلى الذهن عند إطلاق هذه الألفاظ ، لأن مدلولها منه صلى الله عليه وسلم ، لأنه الشارع ومن غيره تبع له ، مع أن الظاهر أن مقصود الصحابى بيان الشرع .

ومقابل الصحيح الذى هو قول الأكثر انه لا يحكم كذلك بالرفع ، لإحتمال أنه من غير النبى صلى الله عليه وسلم كسنة البلد وسنة الخلفاء الراشدين وأمرهم ونهيهم ، فمحل الخلاف كما قال ابن دقيق العيد إذا كان الإجهاد فى المروى مجال ، وإلا فحكمه الرفع قطعاً ، كذا قاله شيخ الإسلام زكريا الأنصارى فى شرح ألفية العراقي رحمه الله تعالى ، فانتفى به حمل ابن الضيا قول الصحابى على أنه طريقة حسنة ، لأنه ليس الصحيح . وثبت على الصحيح سنة القراءة عن النبى صلى الله عليه وسلم بقول ابن عباس أنها سنة أى قراءة الفاتحة فى صلاة الجنائز ، ومع هذا قال فى شرح المنار لابن الملك وتقليد الصحابى واجب ، وهو عبارة عن اتباعه فى قوله أو فعله يعنى الذى لم يصفه بكونه من السنة فيجب تقليد الصحابى فيه ، ويعتقد المقلد حقيقته من غير تأمل فى الدليل ويترك به القياس لإحتمال السماع من النبى صلى الله عليه وسلم . انتهى

فهذا نص على وجوب اتباع ابن عباس رضى الله عنهما ولزومه فى حقيقة سنة قراءة الفاتحة فى صلاة الجنائز ، فكيف مع بيان ابن عباس وجه جهره بقراءة الفاتحة على الجنائز بانه فعل ذلك عمدا لتعلموا أنه من السنة ، فلا يعدل عنه لأنه نص من ابن عباس رضى الله عنهما فيوجب تقليده لأنه فعل ، وقال فلزمننا ذلك بقوله فى المنار : تقليد الصحابى واجب فى قوله وفعله المجرد عن وصفه بانه من السنة ، فكيف وقد وصفه ابن عباس بأنه فعله عمدا ليعلموا أنه من السنة .

فهذا ثبت سنية قراءة الفاتحة فى صلاة الجنائز بكلام أئمتنا فى أصول الفقه بوجوب تقليد الصحابى فكيف يحكم مع ذلك من كتب الفروع بكراهة قراءة الفاتحة فى صلاة الجنائز .

وقوله أى ابن الضيا : قلنا لا نسلم أن مطلق الصلاة فى قوله صلى الله عليه وسلم : لا صلاة إلا بفاتحة ، يدل على صلاة الجنائز ، لأنها صلاة مقيدة والمطلق لا يدل على المقيد . هذا القول من ابن الضيا لا يثبت مدعاه ولا ينفى جواز قراءة الفاتحة فى الجنائز ولو كانت ليست صلاة كاملة لأنها لها حكم الكاملة لزوما عند الشافعى رحمه الله ونقول بموجب الدليل جوازا .

وأما كون صلاة الجنائز مشروعة للدعاء للميت فلا يثبت لزوم قراءة الفاتحة فى كل تكبيرة ولا سنها فى كل تكبيرة عند الشافعى فانتفى وجه النظر الذى قاله ابن الضيا .

فهذا النص المذكور فى أصول الفقه عند أئمتنا لم نر وجهها يقتضى كراهة الفاتحة فى صلاة الجنائز بل نصهم ملزم سنيتها كما علمته .

وفى مبسوط شمس الأئمة السرخسى رحمه الله قال : ولا يقرأ فى صلاة الجنازة بشيء من القرآن ، وقال الشافعى رحمه الله يفترض قراءة الفاتحة ، وموضعه يعنى الأفضل عقيب تكبيرة الإفتتاح ، لقوله صلى الله عليه وسلم : لا صلاة إلا بقراءة الفاتحة ، وهذه صلاة بدليل اشتراط الطهارة واستقبال القبلة فيها ، وفى حديث جابر رضى الله عنه ان النبى صلى الله عليه وسلم كان يقرأ فى الصلاة على الجنازة بأمر القرآن ، وقرأ ابن عباس فيها بالفاتحة وجهر ثم قال عمدا فعلت ليعلم أنه سنة .

ولنا حديث ابن مسعود قال : لم يوقت لنا فى الصلاة على الجنازة دعاء ولا قراءة كبر ما كبر الإمام واختار من الدعاء أطيبه ، وهكذا روى عن عبد الرحمن بن عوف وابن عمر أنهما قالوا ليس فيها قراءة شيء من القرآن ، وتأويل حديث جابر انه كان قرأ على سبيل الثناء لا على وجه القراءة . انتهى

قلت : قدمنا أن التأويل غير مسلم إذ لا يعلم قصد الثناء إلا من التالى لأنه أمر مبطن والنبى صلى الله عليه وسلم قرأ قرآنا حقيقة والعمل بظاهر التلاوة لا يعدل عنه اتباعا لفعل النبى صلى الله عليه وسلم لأنه الشارع ، وأقل مراتب القراءة سنيتهما ، وقد علمنا قول ابن عباس انه من السنة ، وعلمنا ان حكمه الرفع كما بيناه وقدمنا النص فى الأصول على وجوب اتباع الصحابى فى قوله وفعله الخالى عن وصفه بأنه من السنة ، وانه يترك به القياس ، فكيف مع وصفه بأنه من السنة ، وقدمنا ما رواه ابن ماجه عن أم شريك أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن نقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب ، ورواية جابر ان النبى صلى الله عليه وسلم كبر على جنازة أربعاً وقرأ بفاتحة الكتاب بقدر التكبيرة الأولى .

وما عن أبى أمامة قال : من السنة أن يقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب .

وما عن ابن مسعود انه كان يقرأ على الجنازة بفاتحة الكتاب .

وما عن ابن عمر مثله ، وما عن مجاهد سألت ثمانية عشر صحابيا فقالوا يقرأ ، فهذا كله مثبت سنة قراءة الفاتحة مع نص أئمتنا فى كتب الأصول على مثله فكيف تكون القراءة مكروهة أو غيرها جائزة مع ذلك كما نصّ عليه فى الفروع من كتب المذهب .

وقال فى التنف : وأما الصلاة على الجنازة أهى صلاة على الحقيقة أم لا ؟ فان فى قول هـ ص هى دعاء فى الحقيقة وليست بصلاة ، لأنه لا قراءة فيها ولا ركوع ولا سجود ، وفى قول ع هى صلاة على الحقيقة لعشرة علل فيها لأجل التكبير والتسليم واستقبال القبلة ويقدم الإمام واصطفاف القوم خلفه والطهارة والامتناع من الكلام ومابعة الإمام ورفع اليدين عند التكبيرة الأولى ، وتعارف اياها بالصلاة وأكد ذلك قوله تعالى : وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَابَدًا [التوبة : ٨٤] انتهى ، قلت : ويزاد عليها القيام وستر العورة ولزوم وقوف المصلى على الأرض ولزوم وضعها على الأرض بدون عذر .

وأما نفي القراءة فيها فهو لا ينفي جوازها بل لزومها ، وقال فى القنية : القراءة فى صلاة الجنازة وفى التكبير الأولى يجب التحميد ، ولو قرأ فيها الحمد لله جاز ، ولو كان ساكتا يجوز صلاته . انتهى ، فالمنفى لزوم القراءة لا جوازها ، انتهى ، وكتب فاضل تحت قوله : ولو قرأ فيها الحمد لله أى إلى آخر السورة جاز ، انتهى ، وهذا نص على جواز قراءة الفاتحة بكونها قرآناً ، وهو موافق لما علمته من كتب الأصول موافقاً للسنة .

ومن الفروع التى نص فيها على استحباب مراعاة الخلاف كمسّ الفرج ومسّ الذكر والمرأة وأكل لحم جزور ، فيعاد بها الوضوء استحباباً ، وقهقهة خارج الصلاة والرجعة بالقول لإيجابه عند مجتهد وصيغة الإيجاب والقبول فى البياعات دون التفاضى ، فبذلك يستحب قراءة الفاتحة مراعاةً للخلاف المقتضى بطلان الصلاة بدون قرائتها مع موافقة كتب الأصول عندنا على سنيتها فلا يعدل عنه ، والله سبحانه الموفق بمنه وكرمه ، هذا ما ذكرته لك واختر لنفسك ما يجلوا . انتهى تأليفها فى شهر شعبان سنة خمسة وستين وألف (١٠٦٥) ، غفر الله له ولوالديه ولمشائخه ومحبيه ولطف الله به . آمين ، آمين .

نَسَبُ الرِّسَالَةِ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَالْمِنَّةُ

وَنَسَبُ كِتَابَتِهَا بِنَارِ نَحْ

الاثنين ، ٠٨ جمادى الثانية ، ١٤٣٠ هـ جري ق

